Projekt Eden

Autor: Jiří Kalina

Předchozí díly:
I. 40 dnů do 17.2.2017 - http://jkali.cz/data/40_dnu_do_17_2_2017.pdf
II. Další poznatky a události po 7.3.2017 - http://jkali.cz/data/po_7_3_2017.pdf
III. Úvahy - http://jkali.cz/data/uvahy.pdf
IV. JKali framework (nedokončeno) - http://jkali.cz/data/jkali.pdf
V. Projekt Eden (nedokončeno) - http://jkali.cz/data/eden.pdf
VI. Veřejná komunikace nad problémy společnosti jako esej - http://jkali.cz/data/verejna_komunikace_jako_esej.pdf
VII. Podnikání (od 31.1.2018 do 17.3.2018) - http://jkali.cz/data/podnikani.pdf
VIII. Podnikání (od 18.3.2018) - http://jkali.cz/data/podnikani_2018_03_18.pdf

Dodatky:
Umění (odkazy na hudbu) - http://jkali.cz/data/umeni.pdf
Zajímavosti ze světa - http://jkali.cz/data/udalosti_ze_sveta.pdf
Videa - http://www.jkali.cz/data/video
Záchrana planety Země a nový ekonomický systém Eden - http://jkali.cz/data/eden3.pdf

Obsah

1.	Předmluva	4
2.	Ovládání prostředí	4
3.	Registrace a přihlášení	4
4.	Ověřování identity	4
5.	Elektronická měna e-den, nový úsvit v ekonomice	4
6.	Přehled platebních transakcí a princip anonymity	4
7.	Komunity Edenu a jejich základní principy	4
7. 1.	Potvrzování členství	4
7. 2.1.	Hledání práce, projekty, ukázka fungování projektu (část 1.)	4
7. 2.2.	Hledání práce, projekty, ukázka fungování projektu (část 2.)	4
7. 3.	Ukázka fungování anonymity plateb v rámci projektu	5
7. 4.	Sledování zátěže pracovníků, větší spravedlnost v přidělování práce	5
8.	Systém krytí měny, základní principy fungování krytí	5
8. 1.	Ukázka krytí na platebních transakcích, audity, možný pád měny, stanovování dvojí ceny	5
8. 2.	Ukázka převedení komodit do systém nekryté měny	5
9.	Rozpočty a dobrovolné sbírky	5
9. 1.	Ukázka na jednorázovém projektu (část 1. - nepodaří se vybrat)	5
9. 2.	Ukázka na jednorázovém projektu (část 2. - podařený výběr)	5
9. 3.	Ukázka na jednorázovém projektu (část 3. - podařený rozložený výběr)	5
10.	Varianty projektu, princip, příklad	5
11.	Hodnocení projektů jako první slovo členů komunity k vládě	6
11. 1.	Výstup z hodnocení	6
12.	Povinné sbírky, aneb sofistikovaný a efektivní výběr „daní“	6
12. 1.	Ukázka výběru 1 - není žádný volný profit komunity	6
12. 2.	Ukázka výběru 2 – volný profit komunity kryje část povinných sbírek	6
12. 3.	Ukázka výběru 3 – volný profit komunity převyšuje povinné sbírky	6
12. 4.	Ukázka zahájení povinné sbírky a principy volení politických stran	6
12. 5.	Způsob komunikace při hlasování, připomínky, dělení do skupin po deseti	<teď není>
13.	Speciální projekty	<teď není>
13. 1.	Půjčky	<teď není>
13. 2.	Zdravotní pojištění	<teď není>
13. 3.	Důchody	<teď není>

Pokračování příběhu 9

1. Předmluva

Eden je platební systém poskytující služby pro zajištění spravedlivě fungující společnost. Průhlednost plateb je viditelná v rámci jednotlivých projektů (firem) a v osobní úrovni je průhledné pouze vyplácení mezd, nikoli nákupy. Eden zajišťuje i výběr daní a základní politické funkce. Detailnější popis vyplývá z podmínek popsaných zde: http://jkali.cz/data/eden_podminky.pdf.

2. Ovládání prostředí

http://www.jkali.cz/data/video/eden/3_prezentace_prostredi.mp4

3. Registrace a přihlášení

http://www.jkali.cz/data/video/eden/3_registrace.mp4

4. Ověřování identity

http://www.jkali.cz/data/video/eden/4_overeni_identity.mp4

5. Elektronická měna e-den, nový úsvit v ekonomice

http://www.jkali.cz/data/video/eden/5_platebni_system_eden.mp4

6. Přehled platebních transakcí a princip anonymity

http://www.jkali.cz/data/video/eden/6_prehled_transakci.mp4

7. Komunity Edenu a jejich základní principy

http://www.jkali.cz/data/video/eden/7_komunity.mp4

7.1. Potvrzování členství

http://www.jkali.cz/data/video/eden/7_1_potvrzovani_clenstvi.mp4

7.2.1. Hledání práce, projekty, ukázka fungování projektu (část 1.)

http://www.jkali.cz/data/video/eden/7_2_1_hledani_prace.mp4

7.2.2. Hledání práce, projekty, ukázka fungování projektu (část 2.)

http://www.jkali.cz/data/video/eden/7_2_2_hledani_prace.mp4

7.3. Ukázka fungování anonymity plateb v rámci projektu

http://www.jkali.cz/data/video/eden/7_3_anonymyta_plateb_projektu.mp4

7.4. Sledování zátěže pracovníků, větší spravedlnost v přidělování práce

http://www.jkali.cz/data/video/eden/7_4_statistika_vyplat.mp4

8. Systém krytí měny, základní principy fungování krytí

http://www.jkali.cz/data/video/eden/8_kryti.mp4

8.1. Ukázka krytí na platebních transakcích, audity, možný pád měny, stanovování dvojí ceny

http://www.jkali.cz/data/video/eden/8_1_kryti_platby.mp4

8.2. Ukázka převedení komodit do systém nekryté měny

http://www.jkali.cz/data/video/eden/8_2_kryti_zpetna_platba.mp4

9. Rozpočty a dobrovolné sbírky

http://www.jkali.cz/data/video/eden/9_rozpocty_a_sbirky.mp4

9. 1. Ukázka na jednorázovém projektu (část 1. - nepodaří se vybrat)

http://www.jkali.cz/data/video/eden/9_1_nepodari_se_vybrat.mp4

9. 2. Ukázka na jednorázovém projektu (část 2. - podařený výběr)

http://www.jkali.cz/data/video/eden/9_2_vyber1.mp4

9. 3. Ukázka na jednorázovém projektu (část 3. - podařený rozložený výběr)

http://www.jkali.cz/data/video/eden/9_3_vyber2.mp4

10. Varianty projektu, princip, příklad

http://www.jkali.cz/data/video/eden/10_varianty_projektu.mp4

11. Hodnocení projektů jako první slovo členů komunity k vládě

http://www.jkali.cz/data/video/eden/11_hodnoceni_projektu.mp4

11. 1. Výstup z hodnocení

<video zatím nedostupné>

Na výstup z hodnocení projektů bude vstupní formulář, kam se zadá maximální povolená částka. Buďto přímo a nebo se zadá průměrná částka na jednoho ověřeného člena komunity, který není dítě (příznak dítě ještě přidám k uživateli a bude se nastavovat při ověřování totožnosti).

Po potvrzení vstupního formuláře se vyhledají nejlépe hodnocené projekty. Negativní hodnocení ruší kladné hodnocení. To znamená, že hodnocení může jít do záporu. Trochu složitější to bude, když se negativně hodnotí celá větev obsahující různé varianty. Logické řešení je, rozdělit toto negativní hodnocení na všechny dílčí odvětví a od každého odvětví odečíst spočtený podíl. Trochu mě to vede k myšlence, že by se u projektu, které se nedá samostatně realizovat, nezobrazovala ani možnost negativního hodnocení.

12. - 12.4. Povinné sbírky, aneb sofistikovaný a efektivní výběr „daní“ + ukázky

<video zatím nedostupné>

Povinné sbírky jsou efektivní alternativa výběru daní. V kapitole 9. – 9.3. jsem ukazoval, jak fungují dobrovolné sbírky a rozpočty. Povinná sbírka se od dobrovolné liší jen tím, že se samostatně nezahájí. Nechá se nezahájená a přidělí se jako položka hlavního hlasování. O hlasování jsem se ještě v této dokumentaci nezmiňoval, ale jedna ukázka je ještě v původním videu z roku 2017 (http://www.jkali.cz/data/video/eden/5_prezentace_aplikace.mp4). V ukázce je vidět normální hlasování, ale hlavní hlasování je charakteristické tím, že může být pro dané období vyhlášeno pouze jedno a je možné na jeho položky napojovat různé funkční doplňky. Jedním takovým doplňkem položky hlavního hlasování může být třeba právě nějaká sbírka. Práce s hlavním hlasováním ale bude mít svou politiku a nebude možné ho jen tak snadno upravovat.

Při vyhlášení hlavního hlasování se určí rozmezí od a do pro předpokládaný výběr peněz na projekty. Určí se i počet volených kandidátů, kterým bude postupně umožněno přidávat hlasovací položky s napojenými sbírkami. Ještě před tím, než se hlasování zahájí, tak je vyhraněné období na hodnocení projektů popsané v kapitole 11. Po zahájení se sestaví automaticky první hlasovací položka se sbírkou vygenerovanou podle kapitoly 11.1. K tomu se přidá ještě hlasovací položka s možností nesouhlasit s výběrem. Uživatel tedy má na výběr souhlasit s výběrem podle hodnocení projektů a nebo nesouhlasit. Mimo to ale má uživatel vyhraněné období, na volbu editora (politické strany), která po zvolení bude moci přidávat nové hlasovací položky se sbírkami (nesmí mazat ty předchozí). V průběhu, kdy politická strana sestavuje sbírky a položky hlasování, tak to uživatelé mohou komentovat a korigovat tak editora. Až vyprší termín, tak editor ztratí možnost korigovat položky a sbírky a uživatelům se otevře možnost jednak hlasovat, ale i vybírat znova editora z kandidátů. Takto se cyklus opakuje několikrát, než dojde k finálnímu hlasování a výběru sbírek. Je to pojistka proti prosazování zájmů jedné strany. Strana, která vyhraje hlasování může být odměněna navíc motivačním bonusem.

Sbírky, které si získají nejvyšší počet hlasů, tak jsou vybrané a naplní tak rozpočty projektů. Při

výběru sbírky se nebere ohled na to, kolik si uživatel na ní nastavil limit. U těchto povinných sbírek tuto možnost nastavit si limit asi nemá cenu dávat, ale mohlo by to být užitečné v případě, kdyby se povinná sbírka stala nepovinnou a tak tam limit zůstane nastaven.

Vyhodnocení, kolik kdo zaplatí na sbírce je určené, podle hodnocení každého ověřeného člena, který není dítě. Spočítá se celkové hodnocení všech členů a částka, kterou člen zaplatí je rovna podílu z celkové sumy sbírky, který odpovídá jeho podílu hodnocení z celkového hodnocení všech členů.

(berme na vědomí to, že suma požadovaná k vybrání je ponížena o volný profit všech projektů komunity. Pokud je volný profit větší, než požadovaná suma, tak dokonce dojde k vrácení peněz členům, ale na to se používá trochu odlišný výpočet a popíši ho později)

Hodnocení se počítá takto:

Při zahájení výpočtu je potřeba zjistit tak zvanou podporu komunity. Podpora komunity jsou právě ony finance, které byly povinně vybrány od členů. Každému členu se samostatně počítá jeho podpora komunity při každé povinné sbírce. Je to potřeba evidovat z toho důvodu, aby bylo možné určit, zda při konkrétní sbírce člen nebude platit, bude platit či kolik.

Při vstupu do výpočtu se zjistí CPPP (celková průměrná požadovaná podpora).

CPPP = (celková_podpora_komunity + požadovaná_suma) / počet_aktivních_členů

Máme tedy hodnotu CPPP, která nám říká, jaká by měla být podpora každého aktivního člena, aby byla suma pokryta.

hodnocení_člena = koeficient_podpory * časový_koeficient + bonus

Prvně popíši koeficient_podpory.

koeficient_podpory = 1 – min(podpora_člena / CPPP, 1)

Koeficient podpory se pohybuje v rozmezí od 0 do 1. Podpora_člena se vydělí CPPP a tak získáme poměr, který pokud převyšuje nebo se rovná hodnotě 1, tak člen má tak velkou podporu z minulosti, že už vlastně nemusí nic momentálně doplácet. Operací min se nastaví hodnota v tomto případě na 1 a po odečtení z hodnoty 1 máme hodnocení 0. Hodnocení 0 znamená, že člen nebude nic platit, ale v tomto případě jen pokud bonus (viz. výše) bude 0. Pokud bude naopak podpora_člena 0, tak koeficient_podpory dosáhne maxima a to hodnoty 1.

časový_koeficient = aktivní_doba_členství / doba_existence_komunity

Pokud někdo přijde do komunity nově, tak podporu bude mít na nule. Potom by bylo nespravedlivé, aby o to více doplácel při sbírkách, když je členem krátce. Z tohoto důvodu jsem koeficient_podpory vynásobil časovým_koeficientem, který koeficient_podpory sníží podle doby_členství_člena ku době_existence_komunity. Bude tedy probíhat proces, kdy časový_koeficient člena vyrůstá postupem času a tak se člen podílí více na koeficientu_podpory, aby dorovnal průměrnou požadovanou podporu komunity (CPPP). Tento systém výpočtu hodnocení mi připadá celkem spravedlivý.

bonus = max(((uživatelův_kredit – zamrzlá_tolerance) / průměrný_výběr) * (snížení_ze_zamrzlé_tolerance / 100), 0)

průměrný_výběr = požadovaná_suma / počet_aktivních_členů

Bonus je jakási obdoba toho, co známe jako solidární daň. Pokud člen disponuje většími finančními prostředky, které překračují hodnotu stanovenou komunitou, které se jmenuje zamrzlá_tolerance, tak se přičítá do hodnocení člena bonus, aby se snížila motivace hromadit finance. Tento přebytek se vydělí průměrným_výběrem a sníží na procentní hodnotu snížení_ze_zamrzlé_tolerance, kterou si komunita také stanoví na základě nějakého hlasování podobně jako zamrzlou_toleranci. Bonus nesmí jít do záporu v případě, že člen má malý kredit. Proto je celý výpočet v operaci max k 0.

Teď jak na výpočet při vracení volného profitu přímo členům.
<bude doplněno>

Pokračování příběhu

Nevím, z jakého konce to chytit. Čím začít, aby to bylo ideální. Budu pokračovat v neděli 3.6.2018.

…

Je 3.6.2018 a připravuji si data pro prezentaci.

…

Mám teď problém přepnout se z programování do psaní. Když dělám nějakou věc, tak jsem do ní intenzivně ponořen a nejde mi moc přeskakovat jinam a nebo dělat více věcí naráz.

Musím prvně dořešit v programování některé věci, které mě blokují a pak se pustit do prezentace.

Navíc ke všemu mě něco poslední dobou zpomaluje.

…

Je 5.6.2018. Trochu se mi připletlo do cesty programování i když jsem si myslel, že prezentaci budu dělat i na datech, co se obejdou bez těchto nedokončených programových částí. Nu co, stejně bych to musel jednou naprogramovat. Nechce se mi prezentovat aplikaci, když toho bude jen menší část. Nechci, aby mě někdo vykrádal. Nějaký ten den už to vydrží, když už na tom dělám rok.

…

Je 12.6.2018 0:33. Tento den je to tedy rok, co jsem začal psát dokument o JKali Frameworku, který jsem teprve začínal tou dobou dělat. Framework už je v stádiu, kdy se s ním dá normálně vyvíjet to, co momentálně potřebuji. Podstatné k tomuto datu je, že ale mám z většiny hotový Eden. Už mohu prezentovat většinu funkcionalit, které jsem si naplánoval v lednu a navíc mohu ukázat i věci, které mě napadli od té doby až do dneška, i když ne všechny jsou hotové. Vše má svou priority.

Mám tedy zhruba připravený plán prezentace tak, aby to šlo vše souvisle za sebou a nastíním ho v obsahu (to co zatím nebudu schopen odprezentovat, tak to bude prozatím v obsahu šedivě). Až se vyspím, tak začnu s natáčením videí.

…

Je 13.6.2018 0:46. Zatím jsem nevytvořil videa s prezentacemi. Dělám přípravné práce. Raději dvakrát měřit a jednou řezat. Nechci, aby mě nějak někdo zbytečně chytal za slovíčka i když to lidi asi budou. Během dneška tam snad už něco dám.

Už jsem i vypnul server, na kterém běžela ta stará verze aplikace. Chci to rozjet načisto na novém serveru, až na něj budou prostředky. Tak že fóra a registrace je zatím offline.

…

Je 13.6.2018 11:38. Uvědomil jsem si, že přes třetí bod prezentace se nedostanu, dokud nesepíši podmínky pro členy systému Eden. Tak jsem udělal formulář s podmínkami a teď to sepisuji. Vše podstatné vlastně musí být shrnuto tam. Trochu se mi ta prezentace oddaluje, ale musí to být

uděláno důkladně.

Je 14:20 a mám sepsané ty podmínky. Dám jsem alespoň pár fotek, když už nic jiného. Je to takový popis Edenu v kostce :).

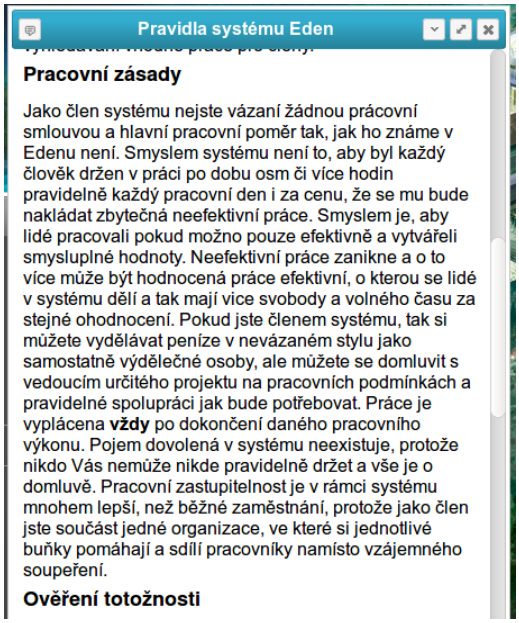

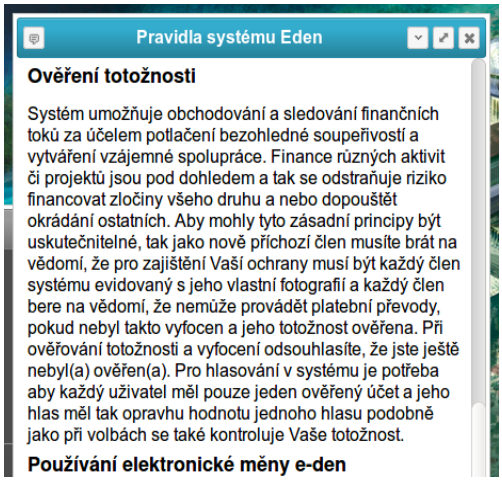

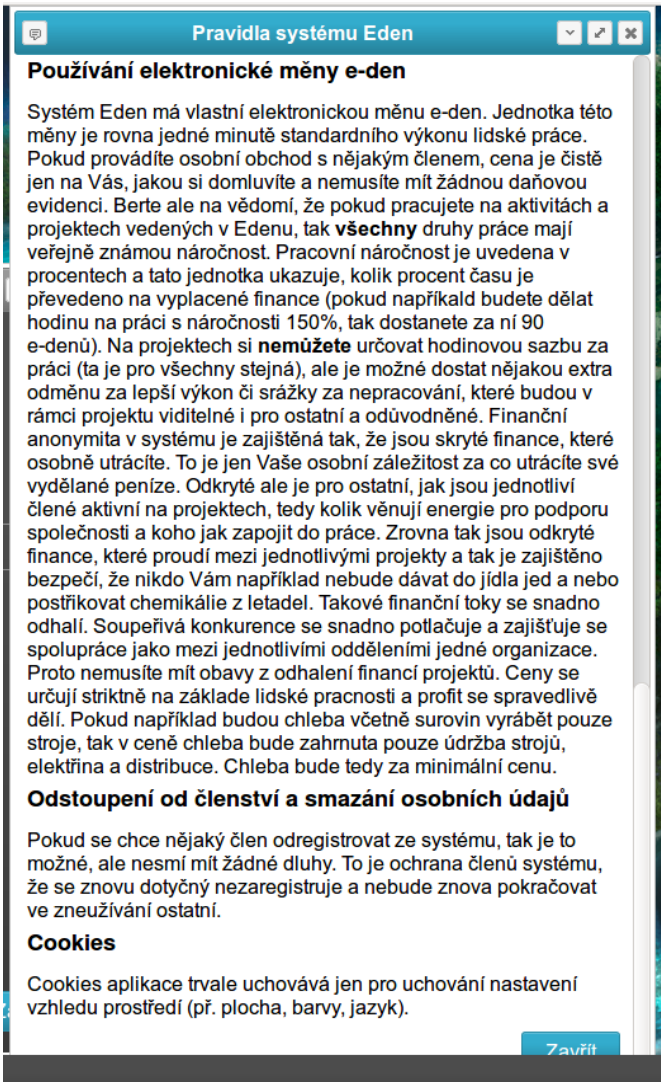

Pravidla systému Eden

Používání elektronické měny e-den

Systém Eden má vlastní elektronickou měnu e-den. Jednotka této měny je rovna jedné minutě standardního výkonu lidské práce. Pokud provádíte osobní obchod s nějakým členem, cena je čistě jen na Vás, jakou si domluvíte a nemusíte mít žádnou daňovou evidenci. Berte ale na vědomí, že pokud pracujete na aktivitách a projektech vedených v Edenu, tak **všechny** druhy práce mají veřejně známou náročnost. Pracovní náročnost je uvedena v procentech a tato jednotka ukazuje, kolik procent času je převedeno na vyplacené finance (pokud například budete dělat hodinu na práci s náročností 150%, tak dostanete za ní 90 e-denů). Na projektech si **nemůžete** určovat hodinovou sazbu za práci (ta je pro všechny stejná), ale je možné dostat nějakou extra odměnu za lepší výkon či srážky za nepracování, které budou v rámci projektu viditelné i pro ostatní a odůvodněné. Finanční anonymita v systému je zajištěná tak, že jsou skryté finance, které osobně utrácíte. To je jen Vaše osobní záležitost za co utrácíte své vydělané peníze. Odkryté ale je pro ostatní, jak jsou jednotliví člené aktivní na projektech, tedy kolik věnují energie pro podporu společnosti a koho jak zapojit do práce. Zrovna tak jsou odkryté finance, které proudí mezi jednotlivými projekty a tak je zajištěno bezpečí, že nikdo Vám například nebude dávat do jídla jed a nebo postřikovat chemikálie z letadel. Takové finanční toky se snadno odhalí. Soupeřivá konkurence se snadno potlačuje a zajišťuje se spolupráce jako mezi jednotlivými odděleními jedné organizace. Proto nemusíte mít obavy z odhalení financí projektů. Ceny se určují striktně na základe lidské pracnosti a profit se spravedlivě dělí. Pokud například budou chleba včetně surovin vyrábět pouze stroje, tak v ceně chleba bude zahrnuta pouze údržba strojů, elektřina a distribuce. Chleba bude tedy za minimální cenu.

Odstoupení od členství a smazání osobních údajů

Pokud se chce nějaký člen odregistrovat ze systému, tak je to možné, ale nesmí mít žádné dluhy. To je ochrana členů systému, že se znovu dotyčný nezaregistruje a nebude znova pokračovat ve zneužívání ostatní.

Cookies

Cookies aplikace trvale uchovává jen pro uchování nastavení vzhledu prostředí (př. plocha, barvy, jazyk).

Zavřít

…

Je 18.6.2018 1:56. Přijel bratranec a tak se mu pár dní chci věnovat. Také potřebuji trochu pauzu a uvolnit hlavu od stálého přemýšlení. Asi teď omezím natáčení videí.

…

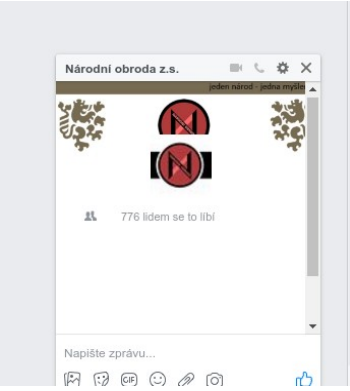

Je 22.6.2018 11:21. Už mí zbývá jen nějakých cca 32000 Kč a půjčené peníze mi nikdo stále nevrací (chybí mi 25000 + 40000). Dnes jsem dokončil prezentaci na variace projektů v kapitole 10. Zahlédl jsem na facebooku, že mám kontaktovat stránku Národní obroda z.s. Na obrázku chatu je vidět, že se to líbí 776 lidem. Tak jsem také dal like, ať jsem v pořadí 777.

Zítra mám jet do klubu Zákony bohatství. Byl jsem pozvaný. Jsem zvědaví, zda tam na někoho zajímavého narazím. Musím teď doprogramovat některé věci, co potřebuji k prezentaci hodnocení projektů.

Jsem 777. v pořadí, který dal jako že se mu stránky líbí. O této organizaci jsem se zmiňoval už myslím v druhém díle příběhu. To logo se moc mým kamarádům nelíbilo. No ale možná že pomohou ledacos změnit k lepšímu.

Sice bych chtěl kontaktovat organizace, až budu mít ty prezentace ucelenější, ale nedalo mi to a zkušebně jsem jim napsal:

Dobrý den, připravuji nový politicko ekonomický informační systém Eden. Měl by výrazně zlepšit efektivitu fungování státu. Snažím se také sjednotit některé politické strany. Tomio Okamura a jiné strany se mnou sympatizují. Myslím si, že by Vás to možná mohlo zajímat. Prezentace o systému naleznete zde.
http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4
Zatím to nemám vše a pracuji na tom. V obsahu na druhé straně je zhruba viditelné, jaké části ještě přibudou.

…

Je 24.6.2018 9:42. Včera jsem byl v Praze podívat se do klubu Zákony bohatství, kam jsem byl pozvaný na společenské setkání. První vlak měl výluku a já čekal na autobus na špatné zastávce. Přijel jsem cca o hodinu později, ale omluvil jsem se. Nakonec jsem ale zjistil, že to není ten typ okruhu lidí, kteří by mi mohly nějak pomoci. Vlastně krátce po příchodu mi jedna slečna nabízela k prodeji knihy od manželů Lukavcových. Řekl jsem jí, že o knihy nemám zájem, ale možná najdu pár kontaktů, či se s někým seznámím. Když jsem jí řekl, na čem pracuji, tak odpověděla něco jako „koho myslíte, že tady najdete?“ :). Nějak jsem začal tušit, že má cesta do Prahy bude jen takový víkendový výlet. Při vstupu jsem dostal číslo, kam jsme si vyplnil jméno a dal si to na triko. Vyplnil jsem kartičku se stejným číslem a na ní jsme napsal co nabízím a co hledám. Tuto kartičku jsem připnul na takovou síť, kde byly ostatní kartičky a tak jsem si mohl zjistit, kdo tam co nabízí a co hledá. Pročítal jsem si to a byly tam vesměs lidé různých profesí jako například podpora osobního rozvoje, výuka cizích jazyků, myslím něco z IT a i nějaké výklady karet. Celkem tam lidé psali, že jen hledají nějakou inspiraci či kontakty.

U vstupu na nástěnce jsem viděl celkem dost vyvěšených různých lidí z IT oborů. Některé firmy mě zaujali a tak jsem si je poznamenal jen ze zajímavosti. Nedá se tedy říct, že bych odjel úplně s prázdnou. U té nástěnky si mě odchytla jedna paní. Povídala mi, ať si jdu zkusit jeden přístroj. Ze zvědavosti jsem to vyzkoušel. Dala mi na hlavu takovou elektronickou čelenku a připnula na uši elektrody. Přede mnou byl takový strojek, kde foukal ventilátor a nadnášel kuličku. Podle toho, jak můj mozek byl aktivní, tak podle toho kulička stoupala výše. Ten ventilátor se posouval po takové kruhové dráze, na které byly různé překážky pro tu kuličku. Paní mi řekla, že můj mozek přestal být nějak aktivní. Já jí pověděl „to je tím, že mě uklidňuje, jak na mě mluví“. Ona mi řekla něco jako „tak to je fajn ne?“.

Když jsem experiment ukončil, tak mě pochválila, že jsem se nebál do toho jít. Pak jsem myslím šel promluvit s Tomášem Lukavcem. Prohodili jsme pár slov o tom, co dělám a on mě odkázal na dvě slečny, které se zabývají něčím podobným a že si pak ještě promluvíme. Byl laskavý a ujišťoval se, zda mám co k pití. Šel jsem tedy za první doporučenou slečnou. Optal jsem se na její aktivity a řekl co dělám. Nechal jsem jí takovou malou vizitku na můj web. Ona mí říkala že o ničem takovém, co by se týkalo těchto aktivit neví, že by dělala a odkázala mě na druhou slečnu. Ta měla ale zrovna

práci, tak jsem to neřešil. Tomáš měl pak křest své knihy a má intuice mi napovídala, že už bych to měl zabalit a vrátit se domů, protože se nejedná o to společenství, které mi nějak pomůže. Tak jsem to udělal.

Alespoň mám kousek příběhu a zde pár fotek z Prahy.

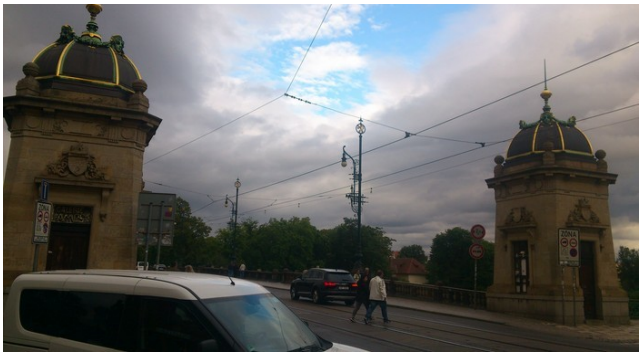

Most Legií.

Socha robota někde před vchodem.

Když už jsem u toho focení, tak ten obrázek dřevěné hvězdy výše není z Prahy. Je to focené v Českých Budějovicích dne 15.6.2018. Jsou tam vidět dvě šesticípé hvězdy vedle sebe na Sokolském ostrově. Šest vnějších vrcholů, šest vnitřních vrcholů a šest spojnic. To je skoro jako 666. Třeba to má něco znamenat. Vzpomněl jsem si při focení na dva svědky boží, kteří jsou hned pod pánem země (je to z bible).

Tady je další obrázek z pošty ze dne 18.5.2018. Je tam vidět v pořadníku číslo 666. Na tom není nic zajímavého, protože to tam naskakuje asi téměř každý den. Jen mě to zaujalo, protože pár dní před tím, než jsme pořídil tuto fotku, tak jsem byl zaplatit komunální odpad. A paní, která byla na přepážce těsně přede mnou, tak měla číslo pořadí 666. To také není nic zajímavého, protože každý den tam asi je někdo takový, kdo si to číslo vytáhne. Jen mě to v těch dvou dnech krátce po sobě zaujalo. Tak jsme to vyfotil. Nic víc.

Vyfotil jsem si i pořadové číslo z pošty, které na mě padlo. Je to číslo 714. To je skoro jako 707+7 :).

Je to zajímavá symbolika.

Teď zpět k mému systému Eden. Je 24.6.2018 15:42. Už mám videoukázku, jak hodnotit projekty v kapitole 11. Další kapitoly nemám programově zcela funkční. Navíc mám momentálně jakýsi pocit programátorského zadostiučinění. Momentálně je systém v takovém stavu, že by se už alespoň po platební stránce mohl začít používat. Minimálně by se dalo říct, že bych měl začít někoho kontaktovat a začít spolupracovat. Vypadá to, že tato má práce je opravdu jakési poslání, které tady mám a i když jsem už něco předvedl, tak není v mých silách to utáhnout celé sám. Jak po finanční stránce, tak celkově. Nemůžu vše dělat věčně jen ze svých úspor (které už mi skoro došli) a vlastních sil.

Teď budu muset už začít asi znova kontaktovat. Možná, že ne jen kontaktovat. Možné že přijde čas, kdy se bude dít něco víc se světem. Něco, co tu dlouho nebylo.

…

Je stále 24.6.2018 23:28. Byl jsem dnes na schůzi pirátů. Vnímám tam jakýsi tlak od některých členů na to, abych se stal členem či sympatizantem. Abych pomáhal s propagací strany a nebo se stal aktivní ve stávajícím politickém systému. Na nic z toho nemohu přistoupit a pokusil jsem se to odůvodnit ve zprávě níže.

Ahoj Honzo a Zuzko,

dnes jste se mě ptali, zda pomůžu roznášet pirátské listy a nebo zda se stanu sympatizantem pirátů. Já jsem párkrát zmiňoval, že se snažím být politicky nestranný a nikdy jsem to asi nezdůvodnil. Není to proto, že bych nechtěl v politice nic změnit, nebo proto, že nechci nic dělat. Chci si zachovat nestrannost, protože nesouhlasím se stávajícím systémem. Má snaha je vytvořit nový celosvětový systém komunit, do kterého lidé budou moci dobrovolně přejít bez ohledu na to, zda si ponechají své státní občanství, či se ho budou chtít vzdát. Systém, ve kterém už nebude možné, že

mocní budou stále korumpovat a utlačovat bezbranné. Pro mě je proto problém podporovat nějakým způsobem stávající systém. Je mi to "proti srsti". Dnes jsem viděl svou fotku v listech, jak pomáhám s uklízením kolem řeky. Nemám s tím problém, ale nechtěl bych vidět fotku, jak pomáhám s propagací nějaké politické strany bez ohledu jaké má ideály. Chci si zachovat nestrannost a ani do stávající politiky nijak kandidovat nechci.

Pokud se chcete podívat, na čem pracuji a jakou představu mám o novém světě, a chcete se přesvědčit, že jsem dostatečně aktivní, tak tady jsou ukázky funkčních částí nového ekonomického systému. Politickou část mám zatím rozpracovanou.

http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

Možná to vypadá jako velký cíl, ale za Boží pomoci a podpory určitých organizací by to projít mělo.

Přichází čas kontaktovat ostatní. Začnu s tím teď.

Leader Face. Píšou inspirativní články. Už mnohokrát mi bylo nasdíleno od nich spousta článků. Napíši jim tedy.

Dobrý den, občas vídávám nasponzorované články od vaší organizace a celkem se mi líbí. Nevím, jaké jsou vaše záměry. Možná, že vybudovat dobrou společnost. Usiluji o zlepšení situace v Čechách a obecně na Zemi a chci potlačit možnost korumpovat. Už jsem kontaktoval některé politické organizace a správci FB mi doporučili, že mám kontaktovat i vás. Jsem programátor a vytvářím nový platební systém, který by měl zajistit spravedlnost. Pokud se chcete podívat na prezentace funkčních částí, tak můžete na odkaze níže.
http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

S panem Okamurou jsem byl domluvený, že se mu ozvu. Systém už je v pokročilejším stádiu vývoje, tak je asi vhodný čas mu dát vědět. Třeba se podaří nakonec vytvořit to české Švýcarsko :).

Dobrý den pane Okamuro. Už mám systém Eden v rozsáhlejším stádiu vývoje. Platební části jsou z většiny funkční. Momentálně začínám kontaktovat různé organizace a informovat je o tomto systému. Proto se obracím i na Vás. Možná, že to bude v souladu i s vašimi ideály a třeba to podpoří vytvoření českého demokratického Švýcarska. Prezentace funkčních částí jsou dostupné zde.
http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

S touto stranou už jsme také komunikoval. Vnímali mě celkem pozitivně. Konečně jim mohu ukázat více.

Dobrý den. Ozývám se po delší době, protože jsem měl práci na systému a celkově životní úkoly, které s tím asi souvisely. Nicméně už mám systém Eden v takovém stádiu vývoje, že jsem se rozhodl pokračovat v kontaktování organizací a informovat je o tom, jak systém vlastně vypadá a jak se používá. Prozatím nemám hotové vše, ale princip fungování je už dobře viditelný. Pokud tedy máte zájem prohlédnout si zmíněné ukázky a třeba se k tomu nějak i vyjádřit, tak můžete zde . http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

…

Toto je Uroboros. Had, který požírá vlastní ocas. Jak příznačně to sedí na určitý typ organizací, jejíž nejnižší segmenty jsou obětovány ve prospěch existence celku. Systém jakési šelmy. Teď je 25.6.2018 15:47. Dnes jsem chtěl pokračovat v kontaktování. Chtěl jsem přes email informovat různé organizace o to, jak je můj systém možná cesta úniku z problémů. Jak se lidé namočení v všelijaké možné špíně, korupci, podvodech, mohou vyhnout přicházejícím problémům tím, že se obrátí ke Kristu a budou podporovat nový spravedlivý systém. Na každého dříve či později dopadne zodpovědnost za jeho jednání. Jenom nevím, z jaké strany to chytit. Jak to zformulovat.

Nechám si to projít hlavou. Myslím, že je každopádně čas na to, vzít si trochu volna po namáhavé práci. Třeba budu po odpočinku moudřejší.

…

Už to mám. Zpráva je takto:

Předmět: Na rozvoj nové ekonomiky Edenu

Andreji Babiši!

teď mě dobře poslouchej ty a všichni zločinci podílející se na podpoře úpadku společnosti!

Přichází čas, kdy budete muset nést odpovědnost, za svou ničemnost. Nevím, kde bereš tu troufalost usadit se ve vládě, když vedeš významný koncern. Svým přístupem likviduješ drobné zemědělce a projevuješ nezájem se s nimi dělit. Klidně otrávíš pole s kukuřicí, jen aby to nedostal někdo jiný. Podporuješ pěstování prokazatelně karcinogenních GMO, aby byla populace co nejvíce oslabená. Viděl jsem tě, jak u stolu v restauraci s Jeanem Renem vychvaluješ, že když lidé sledují erotiku přes

internet, tak se tolik nemnoží. To opravdu jen potvrzuje tvé ničemné depopulační postoje.

Jak k tomu přijdou slušní lidé, jako jsem já. Práškujete nás z letadel, aby jsme byly oslabení. Bůh to všechno vidí a ty vaše tajné spolky jsou k smíchu. Neumíte vést lidi, tak je raději chcete oslabit a zotročit. Všechna ničemnost se obrátí nakonec proti vám a za vše budete muset zaplatit, pokud se neobrátíte.

Dávám vám čas **12** dní do **7.7**.2018. Do té doby na mém transparentním účtu (115-7360330267/0100) bude **20 000 000 000 Kč**. Je to jen velkorysost z mé strany, že nechci víc. V těch stovkách miliard, co ročně vyždímal kapitalismus z Čech, tak je to jen nepatrný zlomek. Tímto gestem dáte najevo, že nechcete být Uroborův ocas určený k obětování (jistě znáte principy vašeho společenství) a přejdete včas na stranu dobra obrácením se ke Kristu.

Peníze budou použity na rozvoj nové spravedlivé a průhledné ekonomiky pod systémem Eden, který vytvářím a z většiny je odprezentovaný v tomto dokumentu:

http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

Rozhodnutí je jen na vás a prostor pro diskusi žádný.

Jiří Kalina, posel Boží a ochránce spravedlivých

Příjemci <Hnutí ANO>: richter@anobudelip.cz, dubovska@anobudelip.cz, itterheim@anobudelip.cz, vorechovsky@anobudelip.cz, rubes@anobudelip.cz, haspeklo@anobudelip.cz, trtek@anobudelip.cz, kalina@anobudelip.cz, michal.fiser00@seznam.cz, lenka.jensovska@seznam.cz

Příjemci v kopii <různé politické organizace>:
Národní domobrana (info@domobrana.org), Řád národa/Řád Strážců koruny a meče (josef.zickler@radnaroda.cz), Cesta odpovědného občana (jaroslav.kuchar@hnuticesta.cz), Národní demokracie (info@narodnidemokracie.cz), Rozumní (rozumni@email.cz), Česká armáda v záloze (ombudsman@army.cz), Antifa (kontakt@antifa.cz), Svobodní (mluvci@svobodni.cz), Svoboda a přímá demokracie (info@spd.cz), Patrioti ČR/Šéf odborů vnitra (jirivitek@seznam.cz), Spravedlnost všem (mkocourek@post.cz), Občanský tribunál (info.obcanskytribunal@gmail.com),Zemská domobrana (david.buchtela@zemdom.org), Občina jihlava (obcina.jihlava@post.cz), Piráti (info@pirati.cz), ODS (jan.koci@ods.cz), KDU-ČSL (horava@kdu.cz), Sociální demokracie (tiskove@socdem.cz), Alianci národních sil (aliancens@centrum.cz), Strana Práv Občanů (info@stranaprav.cz)

…

Je 28.6.2018 10:27. Ještě jsem kontaktoval pár drobných organizací, ale hlavně si teď dávám přestávku od těchto aktivit.

…

Je 30.6.2018 22:31 a je čas na trochu filosofie...

Dnes jsem se rozhodl jet do města, protože piráti pořádali grilování a řekl jsem si, že bych se mohl zase s nimi vidět. V Hradební ulici, kde mají centrum setkávání, tak bylo poblíž jejich centra rozeseto spousta takovýchto plakátů. Nedalo se to přehlédnout. Vypadalo to děsně a byla tam znázorněná adresa na stránky http://nasmrt.cz. To je divné, že ten plakát ani stránky neinformují o žádné konkrétní události. Něco takového jsem snad ještě nikdy neviděl.

Jsou tam tři stránky popisující jakousi hudební subkulturu, že nejsou vlci v rouše beránčím a zlým vzhledem dávají najevo, že jsou sví. To že je někdo svůj, má vlastní hlavu a snaží se jít do hloubky, to je všechno ok. Na každé straně je dotaz „Patříš k nám?“, který je zároveň odkazem na hudební skupinu Brutal Assault (brutální útok) úplně na jiné webové doméně. Hrozně divné jsou ty ovce jako takové. Proč by si nějaká metalová skupina dávala do znaku ovce?

Je to takový jinotaj. Připomíná mi to tak trochu ten Uroborův ocas, o kterém jsem se zmínil před pár dny. Satan má ve zvyku totiž vytvářet vzájemně soupeřící frakce (například kapitalismus vs. nacismus, katolicismus vs. zednářství). Podobných příkladů by se dalo asi najít hodně. Když proti sobě bojují dvě skupiny lidí, tak jsou asi více manipulovatelnější a pokud se při tom zabijí, tak zlo se vždy raduje. Uroborův ocas připomíná i ten film, Lék na život z roku 2017. Ve filmu skupinka vysoce postavených manažerů ve významné finanční společnosti přijde na podvod mladého naivního koledy. Manažeři nejednají férově vůči ostatním, ale rozhodnou se zvolit jako obětního beránka mladého kolegu, který ponese odpovědnost a půjde do švícarcké léčebny „vystřídat„ jednoho jejich kolegu. Z nemocnice se ale lidé už nevracejí živí, protože svůj život obětují nestárnoucímu personálu (Uroborova hlava) v nepříjemných drsných kúrách. Mladý kolega ale díky sebeobětování přemůže zlo v léčebně.

To byla taková odbočka. Každopádně uvedená metalová skupina se jeví jako satanistická. Metal vůbec mívá zvláštní sklony k úvahám nad náboženstvím. To že ale moderní vyobrazení Krista v různých náboženských organizacích nemusí být úplně v souladu se skutečností, tak ještě neznamená, že Kristus takový opravdu je. Proto si myslím, že není moc dobrý nápad dělat proti jemu osobně nějaká tažení. Kristus lidem pomůže, ale satan se o ně maximálně tak „postará“. Myslím, že je nejlepší čas se obrátit ke Kristu, ať už si jste se dopustili čehokoliv. Nemusíte ani chodit do žádné organizace, ale v duchu to bohatě stačí a on pak už vás navede co máte dělat.

…

Je 3.7.2018 12:17. Zahlédl jsem na FB takový zvláštní příspěvek. Nějaké video z rozhovoru člena pirátské strany s nějakým panem Faltýnkem. Padlo tam něco o trestním stíhání Babiše a Faltýnek se ohradil, že prý jak si mohou něco takového dovolit jen zmínit. Jeho argumentace byla, že je na to dotyčný člen pirátské strany moc mladý. To je tedy argumentace absolutně o ničem. Naopak u mladších lidí plných ideálů je menší riziko, že jejich zrak zastře korupce působená v nedokonalém a všeobecně uznávaném politickém systému. Faltýnek říkal, že až budou **déle** v politice a shodnou se s **většinovým názorem**, tak budou moci něco prosadit. Přitom je proti logice, aby delší pobyt v tomto systému způsobil pozitivně. I František Ringo Čech jednou svědčil o tom, že se mu v politice ostatní diví, proč nekrade peníze jako ostatní. Tento typ lidí ze stávajícího politického systém asi

časem odejde, protože jdou moc proti proudu. Je to bohužel celá navržené tak, aby se dala vytěžovat skrze korupci, energie z lidí.

Jeden kamarád, co mi pochvaluje Eden, tak říkal, že jak jsem dodělal tu finanční část, tak se mi do toho už ti politici moc nehrnou. Takhle nějak to řekl. Jmenoval konkrétně Tomia Okamuru a jeho nadšení projevené cca před půl rokem o Eden. Říkal, že jim takto bude vidět do karet, což je znevýhodní. Pokud má pravdu, tak to jen potvrzuje korupční povahu politického systému. Těžko říct, čím to je. Třeba je Eden složitý na prostudování a nikdo nemá pořádně čas. A třeba také ne. Nicméně pro obyčejné lidi Eden představuje vysvobození a spravedlnost. Někteří lidé považují Eden za nedůvěryhodný, protože do něj nemá přístup více lidí. Já se snažím systém dělat průhledný co nejvíce jak to jen jde, abych zase zbytečně neomezoval soukromí lidem. Když bude potřeba, tak nemám problémy s tím, udělit nějakým lidem oprávnění, díky kterým budou moci vidět absolutně všechny platby. Proč by ne? Musí být nějaká vnitřní kontrola systému, která nezávisí jen na jednom člověku. Ale pokud jde o nesystémový přímý zásah do dat, tak si nedovedu představit, za kým půjde zodpovědnost, když do systému budou mít přístup různí lidé. Kdyby došlo k nějakému podvodu, tak bude podvod asi snadno odhalen, ale za kým půjde zodpovědnost, když do systému má přístup více lidí? Navíc mi nepřipadá vhodné, aby člověk, co má systém na starost, aby byl politicky aktivní v nějaké straně. Připadá mi to nefér vůči ostatním stranám, které třeba také budou chtít systém používat.

…

Je 13:03. Pokračuji v psaní. Zahlédl jsem na FB příspěvky od Jakuba Jahla. Nerozumím tomu, že ještě nedávno propagoval Kristovu komunitu a teď zakládá, nebo propaguje nějakou Satanovu komunitu. Viděl jsem pár příspěvků od něj. Například vychválení satana, že nevytvořil lidstvo, aby ho později vyhladil. Už zde ale není nikde popsáno, že právě satan s démony způsobil ve stvoření tolik utrpení, zla, korupce, násilí, že už nebyla jiná cesta, jak zlo ukončit začít nanovo. Ten citát je naprosto zavádějící. Další citát na nějakou událost ze starého zákona o obětování Abrahamova syna. Pro mě osobně není starý zákon nijak zvlášť zajímavý a příliš do hloubky jsme ho nestudoval. Jsou určité spekulace, že to co se v něm označuje jako Bůh, tak nemusí být vždy jedna a tatáž bytost (těžko posoudit). Jednou je to Hospodin, jednou JHVH. Je do plné válek, utrpení a spousta starých knih, které už mohly být zkresleny. Hlavně je potřeba brát na vědomí, že to bylo řečeno lidem, s úplně jinou mentalitou, než je dnes. Kdo se v tom má dnes vyznat? Není lepší a hlavně snažší vycházet raději z osobního vztahu s Kristem a řízením se jeho zásadami v životě, něž bazírovat na starých textech?

Další otázka. Jak mohl Bůh obětovat svého vlastního syna. No obětoval v podstatě sám sebe, protože Kristus je součást Boží podstaty stejně jako Bůh Otec stvořitel. Obětoval se ale v lidském těle (Ježíši Kristu). V podstatě nám takto velkoryse umožňuje odpuštění naší zločinnosti vůči ostatní a tak i proti němu. Otázka je, jak moc jsou lidé schopni sebereflexe a přiznat si, že nejsou dokonalí. Pokud to dovedou, tak už je jednodušší obrátit se a přijmout odpuštění. Rozhodně je to ale problém, pokud jsou zaškatulkováni v různých skupinách a vzájemně se nenávidí. Pak jde těžko vidět pravda.

…

Je 7.7.2018 21:18 a má programátorská dovolená pomalu končí. Docela jsem se zrelaxoval, ale nějak intuitivně cítím, že v dohledné době asi úplně programování řešit nebudu. Zítra vyprší prodleva, kterou mají zločinci jako takovou možnost přiložit ruku k dílu. Pochybuji ale, že se rozhodnou pomoci a zatím ani tak neučinily. Bylo ale potřeba jim tuto velkorysou nabídku dát. Zítra

budu pokračovat v psaní.

…

Je 8.7.2018 12:33. Začal jsem zrovna teď psát a je zrovna třicátá třetí minuta (nepřipravil jsem to nijak). I součet číslic v datu je 2033. Mě je 33 let, tak mi to přijde jen jako taková pěkná shoda okolností. V posledních dnech na sobě cítím, jako kdybych měl autoritu Boha o něco konkrétního požádat. V církvích dostávají různí lidé různé dary v různý čas. Konkrétní lidé mohou být obdařeni různými schopnostmi, které mohou využívat ve vhodnou dobu. Cítím, jako kdybych i já měl nějakou autoritu uplatnit určité požadavky a vnímám to teprve poslední dobou po odprezentování většiny částí systému Eden a po nabídce ke spolupráci zločincům. Pomodlím se tedy k Bohu a modlitbu uveřejním níže.

Můj nebeský Otče, můj Pane Ježíši Kriste,

snažím se připravit cestu před Vaším příchodem. Většina zásadních částí jsou funkční a odprezentované. Umožnilo to představitelům politiky a ekonomiky vidět problémy stávajícího systému a nahlédnout tak i samy do sebe. Dal jsem velkorysou možnost zločincům přiložit ruku k dílu a zaplatit malý zlomek těch stovek miliard korun, co odchází ročně na dividendech ze země kvůli zkorumpovanému kapitalismu. Nabídku nepřijali. Světská výkonná moc je zkorumpovaná a měří každému jiným metrem. Představitelé EU se snaží prosazovat omezování šíření informací ve všech možných podobách a kryjí tak tím šíření pravdy a poukazování na zločinnost.

Celý tento ničemný systém má za úkol zjistit pravdu o každém z nás a vyzkoušet, zda se snažíme být dobří, či se necháme zavést do záhuby. Já věřím, že je ještě ale velké množství lidí, kteří balancuji někde uprostřed, protože jim je zlem zakryta či velmi zkreslena pravda o možné záchraně skrze Krista.

Proto tě prosím můj Pane Ježíši Kriste. Sešli spravedlivý trest na zločince, kteří mi stojí v cestě a oslav tak své jméno. Ať nerozhodní lidé vidí, že žádná zkorumpovaná světská moc se nemůže nijak srovnávat s tou tvojí a umožní to tak i sjednocení těch, kteří v jádru chtějí být dobří.

O to tě prosím můj nebeský Otče a můj Pane Ježíši Kriste.

Amen

…

Je 9.7.2018 3:39. Poslední dobou nějak ponocuji. Včera po tom, co jsem sepsal modlitbu, která je napsaná výše, tak se dostavili takové zvláštní prožitky v oblasti hrudi. Těžko to popsat ale připadalo mi to jako kdyby se jednalo o jakousi potřebu potvrdit to, co si přeji a tak jsme to potvrdil. Opravdu si ze srdce přeji, aby se Bůh oslavil tím, že přinese spravedlnost lidem. Připadám si, jako kdybych byl v nějaké noční můře, ze které se nemohu probudit. Už mám snad jenom ani ne 20 000 korun a lidé, co mi dluží, kterým jsem půjčil, když byly v nouzi, tak mi už nic nevracejí. Hlavně nemám ani přesvědčení, že bych si měl hledat nějakou práci ať už programování, nebo něco manuálního. U Globusu jsem to přesvědčení měl i přes to, že jsem měl ještě nějaké zásoby peněz. Tohle vypadá snad na nějakou další zkoušku, kterou budu muset projít. Kolik toho ještě bude...?

Byl jsem včera na setkání s piráty. Bylo to v něčem zvláštní. Přišla tam paní Kummelová. Vlastně jsem se už o ní zmínil nepřímo ve svém příběhu před rokem dne 11.2.2017. Jednalo se o petici o

stavbu hospicu, pod kterou se podepsalo 9000 lidí a někdo z Hnutí ANO to zamítl. Zmiňovala se o nějakém řediteli jiného zařízení, který jim dělá potíže. Rozhodl jsem se, že jí kontaktuji skrze organizaci Modrá pomněnka, ve které je.

Dobrý den,

včera jsem viděl paní Kummelovou na setkání v pirátském centru. Povídala o tom, jak je potřeba postavit v Budějovicích hospic.

Na mě osobně působila celkem důvěryhodně. Vlastně jsem se o hospici dozvěděl už minulý rok v únoru, kdy s peticí o vybudování hospicu souhlasilo údajně 9 tisíc lidí a lidé z Hnutí ANO stavbu blokují. Ten zločinec Babiš a celá ta jeho organizace mi neskutečně pijí krev. Má snaha je Babiše dovést ke zodpovědnosti a vyvlastnit všechen jeho majetek, který ve své nezměrné chamtivosti získal. Nejde mi jen o Babiše ale celkově o jemu podobné zločince na celém světě.

Pro tento účel pracuji na systému Eden, který bude umožňovat sledování a kontrolu ekonomiky, ve které už se nebudou dít taková zvěrstva a bezohlednost, jako se dějí teď a zároveň předejde rozkrádání a demotivaci lidí jako za socialismu.

Pokud by vás zajímalo, jak Eden vypadá, tak je možné si ho prohlédnout na těchto prezentacích:

http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

Paní Kummelová ukazovala nějaké podklady, které ostatním doporučila k prostudování. Rád bych si je prostudoval a věděl kolem hospice více faktů. Můžete mi prosím poslat odkaz na elektronickou podobu?

Děkuji.

S pozdravem,
Jiří Kalina

Příjemce: poradna@modrapomnenka.cz

Další zajímavý host na setkání byl strýc známého youtubera fetty pilova. Přišel tam s nabídkou nějakého finančního příspěvku ale i nefinančního. Líbí se mu postoje pirátů. V tomhle ohledu s ním souhlasím. Postoje pirátů jsou dobré a je hezké, že je chce podpořit. Jenomže podle mého názoru tato politické organizace podle mě nemá žádnou reálnou moc něco změnit. Jsou zasekaní v strukturách systému, který je tak zkorumpovaný, že zásadní změny neumožní.

Nějak mě napadlo, že bych ho možná mohl požádat o finanční pomoc, když se tak nabízí, ale toto je mi proti srsti. To nejde. Je to jako kdyby se někdo nabídl, že pomůže Frodovi nést prsten :). Ti lidé si uvědomí, že když jsem byl v nouzi, tak mi pomohly a jejich finance se možná neskutečně zhodnotí. To je ale problém. Já sám, i kdybych disponoval vším bohatstvím světa, tak budu muset nadále žít skromně a přistupovat k tomu jen jako správce, protože jinak mě to pohltí a zkorumpuje stejně, jako mnohé. Jak bych mohl někomu dát to, co sám nemám.

…

Je 10.7.2018 18:33. V posledních pár dnech se ve mně aktivovala snad nějaká nová schopnost? Těžko to popsat, ale asi je to nějaké směrování duševních energií. Nedá se to ale vykonávat neustále. Je to celkem vyčerpávající.

Včera si mě po hodně dlouhé době přidala na FB do přátel neznámá osoba. Posledně to bylo těch pár holek, o kterých jsme se zmínil a to bylo v období, kdy jsem se zmiňoval o Zuzce. Opravdu to bylo jen těch pár holek a před tím hodně dlouho nikdo neznámí, tak se mi to z hlediska pravděpodobnosti nejeví moc jako náhoda. No a včera si mě přidal nějaký cizinec, podle fotky vypadá na indický či nějaký dálno východní původ a některá písma jeho příspěvků opravdu vypadají cizokrajně a pro mě nečitelně. Jeho poslední nasdílený příspěvek byl v angličtině a jednalo se o video o nějakém základním kurzu, jak se stát médiem.

Dokonce mi přišla včera nabídka práce na nějaké programování v PHP, ale toto není můj obor a ve svém věku už se necítím na to, abych zvládal několik programovacích jazyků současně. Hlavně tomu nevěřím, že bych se tím měl zabývat. Intuitivně cítím, že mám nějak rozvíjet své nové schopnosti v duševní oblasti a věnovat energii hlavně tomu bez ohledu na mou finanční situaci. Zajímavé.

V neděli večer mi přišel úplně poprvé v životě absolutně nesrozumitelné email (na odkaz raději naklikat asi to bude vir)
„egergaerg gw rgcersvhrhrsthr gsrthyu wwwpromoter.com tybjuioibuyvtcrthr w“

Předmět: Sex!Sex!Sex!

Dnes hlásili na idnes a i na seznamu, že mají být v určitých částech Čech nějaké silné bouřky a vítr 70 – 90 km za hodinu.

Že by to s tím mělo nějakou souvislost? Pokud to nebude vyloženě škodit jen zlodějům, tak doufám, že snad ne. Každopádně je viditelné, že se zvedá jakási vlna odporu vůči Babišovi a připadá mi, že nabírá na síle. To je dobrá zpráva. Dokonce i v Bulharsku se podle těch zpráv, co jsem zahlédl začínají obracet věci snad k lepšímu.

V minulých dílech jsem se někde zmínil o archanděli Michaely. Prý je to jakási překážka, která brání synu zatracení, aby se odhalil. Překážka, která bude časem odstraněna. Otázka je, jak moc jsem tomu napomohl tou modlitbou. Každopádně svědomí mě donutilo se takto pomodlit a to je ukazatel, že to bylo potřeba. Už několikrát v životě jsem stál před obtížným rozhodnutím, ale vyplatilo se nakonec podle svědomí udělat to, co mi připadalo správné i když obtížnější.

…

Je 11.7.2018 0:44 a všiml jsem si jedné změny. Jak jsem 2.12.2017 začal psát o tom, že se mi na Facebooku zobrazuje jaká si lišta s doporučením kontaktovat různé stránky, tak ještě včera mám za to, že se mi zobrazovala. Teď už se mi ale nezobrazuje. Navíc to proudění energií jakoby ustalo. Už mě to nevyčerpává. Nějak vnímám, že jsem snad prozatím volný od těchto povinností? Tak uvidím, co přinese čas. Pracovat na Edenu zatím asi nemá smysl, protože se zdá, že jsou lidé prozatím vězni své pohodlnosti a asi mě nebudou teď podporovat. Reálné využití by asi bylo, kdyby vyletěla nějaká nepříjemná černá labuť, což se může stát. Uvidím, jak se věci budou mít zítra.

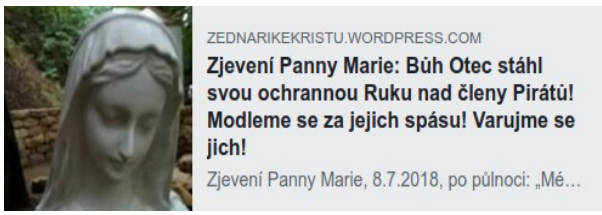

To je divný příspěvek. Zrovna piráti řekl bych dělají docela dobře svými aktivitami. Jediný důvod, proč jsem se k nim nepřidal je ten, že chci být osamělý bojovník a jejich logo se mi moc nelíbí. A to se hlásím ke Kristu i když s uctíváním panny Marie nechci mít absolutně nic společného. Ten datum „8.7.2018 po půlnoci“.

…

Je 11.7.2018 13:57. Dnes ráno už jsem ty zvláštní energie necítil. Vlastně si celkově připadám momentálně nějak uvolněn od těch starostí, co jsem měl. Nechci na sobě zkoušet nějaké esoterické praktiky, tak jsem rád, že mám od toho pokoj. Věřím, že plním nějaké poslání a vše co potřebuji je víra, naděje a láska, jak se píše v novém zákoně. Už jsem si domluvil jako hlavní činnost při živnosti práci na poště, kde mám dva kamarády. Trocha té náročnější fyzické práce mi jen zdravotně prospěje.

Ty nabídky ke kontaktování stránek na FB se mi dnes zase zobrazují. Včera jsem posílal odkaz na videa Edenu do jedné diskuse o SPD. Jeden člověk mi dal ohodnocení, že se mu to líbí a následně tam nabídl nějakou půjčku v tisících dolarech až snad milionech. To je divné. Bylo to mířené na mě? Myslím, že vývoj Edenu zvládnu (snad) dělat při zaměstnání a to jestli se to zaintegruje nějak do společnosti, to musí přijmout lidé či nějaká výkonná moc co zajistí spravedlnost. Rozhodně není vhodné řešení půjčka.

Naopak stávající bankovní systém přivedl společnost do problémů.

…

Je 12.7.2018 3:44. Přišli mi na mysl další věci, které je potřeba udělat. Poslal jsem zprávu na podobné příjemce, jako minulou zprávu, co jsem posílal na politické strany. Jenom jsem vynechal Hnutí ANO, protože s nimi nemá asi smysl komunikovat a přidal jsem policii České republiky konkrétně „Národní centrálu proti organizovanému zločinu (SKPV)“.

Zdravím do Aliance Národních Sil, Národní domobranu, Zemskou domobranu, Řád národa a Národní centrálu proti organizovanému zločinu (SKPV) PČR a další organizace,

tímto Vás vyzývám, na svojí zodpovědnost, provést zatčení trestně stíhaného vlastizrádce Andreje Babiše a pátrání po spolupachatelích, kteří jsou zodpovědní za ekonomický rozklad této země, ožebračování chudých, likvidace drobných podnikatelů, podpora karcinogenních GMO, depopulace národa, zkreslování výsledků voleb, velice neefektivní státní zřízení v podobě nekonečného dohadování se nad "ničím" a podobné či horší zločiny.

V toto období je umožněno zasáhnout a je potřeba této možnosti včas využít, aby byla země opět postavena "na vlastní nohy". Zátah proti zločinu povedu osobně na vlastní odpovědnost. Je potřeba mobilizovat v první řadě jednotky policie, ale protože policie může mít zkorumpované vedení, tak je potřeba využít i jednotky domobran a jiné možné národní

síly, aby policejní jednotky byly případně nuceny obrátit se proti vlastnímu, prokazatelně zkorumpovanému, velení a skutečně tak zajistit pomoc a ochranu obyvatel země. Nikdo rozhodně nestojí o žádné krveprolití, ale je potřeba zbavit funkce případné zkorumpované vedení, které měří každému jiným metrem.

Je potřeba udělat zásadní změny ve vládě, ve společnosti, vyvlastnění Agrofertu, obnovení prvovýroby v zemědělství a zavedení průhledné ekonomiky a průhlednější demokracie skrze systém Eden (viz. http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

Teď je potřeba začít vážně jednat.

S pozdravem,
Jiří Kalina

Příjemci: Národní domobrana (info@domobrana.org), Řád národa/Řád Strážců koruny a meče (josef.zickler@radnaroda.cz), Cesta odpovědného občana (jaroslav.kuchar@hnuticesta.cz), Národní demokracie (info@narodnidemokracie.cz), Rozumní (rozumni@email.cz), Česká armáda v záloze (ombudsman@army.cz), Antifa (kontakt@antifa.cz), Svobodní (mluvci@svobodni.cz), Svoboda a přímá demokracie (info@spd.cz), Patrioti ČR/Šéf odborů vnitra (jirivitek@seznam.cz), Spravedlnost všem (mkocourek@post.cz), Občanský tribunál (info.obcanskytribunal@gmail.com),Zemská domobrana (david.buchtela@zemdom.org), Občina jihlava (obcina.jihlava@post.cz), Piráti (info@pirati.cz), ODS (jan.koci@ods.cz), KDU-ČSL (horava@kdu.cz), Sociální demokracie (tiskove@socdem.cz), Alianci národních sil (aliancens@centrum.cz), Strana Práv Občanů (info@stranaprav.cz), ncoz.sekretariat@pcr.cz (Národní centrálu proti organizovanému zločinu)

…

Je 12.7.2018 12:10. Vsadil bych se, že nejsem jediný, koho napadla myšlenka, kterou jsem poslal ve zprávě výše. Možná, že jsem ale jediný, kdo s tím takto veřejně přišel. Bylo to spontánní a musel jsem to poslat. Vlastně cítím, že teď je ta pravá příležitost k zásahu. Jako kdyby se uvolnila cesta a je možné „projít“. Nezávisí to teď ale jen na mě. Trochu mi to připadá, že se možná zvedne odpor ze strany lidí, jako je Andrej Babiš a to na mezinárodní úrovni. Jakmile k tomu dojde, tak budou potlačeni a nezmůžou se na nic. Tak nějak mě osobně to připadá, že by toto teď mohlo nastat.

Zatím se mi nikdo neozval. Zahlédl jsem ale nabídku zajímavé práce, možná za slušné peníze. To by mohlo být lukrativnější, než práce na poště :). Asi bych si i zvedl fyzičku :). Kontaktoval jsem toho pana Fishera se zájmem o více informací.

…

Je 14.7.2018 4:13. Včera jsem byl na pohovoru ohledně zaměstnání na poště. Přišlo mi to poměrně zajímavé, z hlediska vytížení času a je to i lépe hodnocené, než práce v Globusu. Zaujalo mě to. Domluvil jsem si, že tam nastoupím od srpna. Dříve to nejde. Nějak jsem přestal věřit, že práce v ochrance pro mě bude atraktivní, protože to bude hodně neaktivně ztráveného času. Proto jsem vzal tu práci na poště. Zvláštní bylo, že ještě ten samý den mi napsali email z té ochranky, že mě informují o tom, že práce u nich bude jen nárazová a to na DoPP. To ale pro mě není žádná jistota i když to nabízí více volnosti, což je fajn. Tak si to budu muset ještě nechat projít hlavou, kam nakonec půjdu. Fakt je, že peníze mi zbývají už asi jen na tento měsíc a pak nebudu mít co jíst, než si vydělám na poště další. Nějak moc jsem riskoval a odkládal to na poslední chvíli. Jarka mi dluží 40 000 a pak ještě někdo z čajovny 24 000. Kamarád Jarda mi vyprávěl, jak si prošel něčím podobným. Nainvestoval všechny úspory do českých cukrovarů, ale francouzi je koupili jen aby se zbavili konkurence. Tak že o vše přišel a rozbíjel si suchý chleba kladivem a i tak byl v klidu. Jenomže snad za necelý týden mu přišla zakázka na natáčení za asi půl milionu. Zajímavé životní příběhy.

Psala mi paní z modré pomněnky s informacemi o hospicu. Tak jsme si pročetl zprávu a projekt se mi líbí a souhlasím s ním. Když budu moci je podpořit, tak je podpořím, protože mi to připadá potřebné a smysluplné. Také trochu komunikují z Aliance Národních Sil. Už ty zprávy, co mi chodí ani nezveřejňuji. Nějak už mi to nepřipadá jako dobrý nápad.

…

Je 14.7.2018 17:33. Už jsme vymyslel, co napíši na nabídku ochranky. Došlo mi, že nemohu na takovou nabídku přistoupit.

Dobrý den,

děkuji za upřesnění. Já jsem nad tou nabídkou přemýšlel a nakonec mi došlo, že tato pozice pro mě nebude moc vhodná. Nejde ani tak o to, že se jedná o nárazovou spolupráci.

Jde o to, že jsem na sebe celkem v jistých ohledech dost náročný. V případě ochranky, která je placená, tak to vnímám jako tenký led. Ten člověk, co si přeci tento typ služby platí, tak může být i třeba zločinec. Zločinec, který by na nějakou takovou službu ani neměl mít nárok. Něco takového se dá těžko ověřit a pro mě je problém něco takového dělat.

Se mnou by nebyla snadná spolupráce a asi by jste ani s někým takovým vybíravým spolupracovat nechtěli. Nikam by to nevedlo.

Tak že děkuji, ale nabídku odmítám.

S pozdravem,
Jiří Kalina

…

Je 15.7.2018 20:34. Ztratil jsem nějak motivaci v pokračování programování Edenu. Pár lidí mi to pochválilo, ale to pro mě není dostatečná motivace pokračovat, když se to stejně zatím nezačíná

používat a ani mě nikdo nechce finančně podpořit.

Momentálně není vývoj to, co by se mělo řešit na prvním místě. Momentálně by se především mělo řešit dopadení zločinců ve vládě a to nepůjde pouhou diskusí. Jistě jsou lidé, kteří chtějí něco takového uskutečnit, ale budou si muset najít někoho odvážného, kdo něco takového povede. Někoho, kdo je čestný, má soudnost, odvahu, je nestranný a má duchovní ochranu něco takového uskutečnit. Takový člověk se bude asi těžko hledat.

Některým lidem se možná nezdá, že určité věci dávám tak veřejně najevo. Ať to vypadá riskantně a nebo pošetile, tak věřím, že dělám správně. Může to dodat lidem odvahu konat správné věci a napomoci spravedlnosti.

Myslím si, že pokud se nezačne něco dělat, kromě diskutování, tak mohou přijít velké nepříjemnosti. Já se nechci nikam vnucovat. Svojí pomoc jsem už nabídl.

Jak se teď řeší výstavba dalších reaktorů, tak mám trochu obavy, aby tu neměl někdo podobné záměry, jako s Černobylem. Ta katastrofa, co se tam stala, tak prý byla cíleně vyvolaná proti určité skupině obyvatel.

Tento článek, který mi někdo nasponzoroval, je zcela zapadající a přínosný. Nemá smysl vždy lidi neustále za každou cenu vodit, ale nechat je, ať se pokouší najít cestu samostatně. Případně jen naznačit, že můžete pomoci, když dotyčný nezná cestu.

Odkaz: https://leaderface.cz/cs/leadership/jak-naucit-lidi-samostatne-myslet/?utm_medium=cpc&utm_source=facebook&utm_campaign=foxy+-+sdileni+prisp.+-+navstevnost&utm_content=leadership+-+jak+naucit+lidi+samostatne+myslet

Pro povzbuzení malý náhled do historie.

…

Je 16.7.2018 11:49. Mám tady sedm modrých odpovědí na sedm dotazu ohledně mého postoje.

1/ je nutno začít od počátku – jednak kvůli přehlednosti, jednak i proto, že existují nějaké promlčecí lhůty – tedy aby v mezidobí nepropadly.

Ano začít je potřeba od začátku a začátkem je teď Andrej Babiš. Já nechci tvrdit, že on je příčinou všeho zla, ale je momentálně asi nejslabším článkem celého toho řetězce, který nám dělá problémy. Teď momentálně se na něj odhalují celkem zajímavé informace. Doporučuji si přečíst svědectví bývalých členů ANO. Je vidět, jak si ANO ohýbá spravedlnost pro své vlastní potřeby:

Odkaz zde:
http://reportermagazin.cz/a/iyrrg/svedkove-babisovi?utm_source=facebook&utm_medium=cpc&utm_term=svedkovebabisovi

(samotný text je i zde: http://jkali.cz/data/sb.pdf)

2/ každý žalovaný skutek je třeba popsat a doložit. Kdo je toho profesionálně schopen?

Jak jsem řekl, je potřeba začít u Andreje Babiše. Výše je odkaz na informace a jména lidí, kteří ho mohou usvědčit ze zločinů. Ono to vyjednávání s ním nebude jednoduché, protože jeho zvyk je odvádět pozornost tím, že háže špínu po ostatních. Vyjednávání asi nebude smysluplné a je potřeba ho usvědčit a rovnou zavřít. Policie bude mít ve snaze odvolávat se na byrokracii a tím vlastně krýt zločin nečinností. V tomhle bude problém a jediné řešení asi bude využít při vyjednávání obranyschopnost národa a zapojit domobrany, zálohy a podobné. Ptáte se

mě, kdo je toho profesionálně schopen? Ve stávajícím zkorumpovaném systému asi nikdo. Já jsem ochotný kandidovat na roli jakého si nestranného soudce.

3/ k ekonomickému rozkladu naší země došlo na základě aplikace washingtonského konsenzu a zejména po našem vstupu do EU, a to zcela prokazatelně. S tím nemá Babiš nic společného.

Já to nevyvracím a výše jsem napsal, že Babiš je momentálně nejslabší článek. V EU být ani nemusíme a brání nám v tom naše vlastní zkorumpovaná vláda svými výroky typu, že pro vstup mohlo být referendum, ale pro výstup je to naprostý nesmysl... Já jsem nabízel aplikaci pro hlasování a přímou demokracii už před volbami v minulém roce, ale nikdo se k tomu neměl. Tím vláda na sebe poukazuje, jaký má přistup k lidem a na snahu manipulovat výsledky voleb.

4/ žádná politická strana nemůže provádět žádné zatčení, to může dělat jen policie se souhlasem státního zástupce či spíše soudce. Nikdo nemůže dělat nic takového na „svoji odpovědnost“, protože v daném případě žádnou kompetencí ani odpovědností nedisponuje;

Tak v takovém případě se ale taková kompetence bude muset vytvořit, pokud se má něco změnit. Věřím, že lidé za něco takového asi budou vděční a to všeobecně v četně lidí ve výkonných složkách.

5/ Proč by měl být např. vyvlastňován Agrofert, když na rozdíl od jiných firem u nás řádně platí daně?

Tady ale nejde pouze o to, zda firma platí řádně daně. Díky podobným firmám lidé hromadí a pak korumpují. Babiš by se například těžko dostal do vlády, kdyby neměl takovou moc a nedělal takové problémy v zemědělství (GMO, řepka, likvidace drobných podnikatelů).

6/ Zkorumpované vedení tady máme dlouho, nejpozději od našeho vstupu do EU, které je na korupci z titulu dotací a královsky placených postů v Bruselu celé založeno. To není zásluha Babiše.

Odpověděl jsem na to v bodu 3. Babiš nemůže za všechnu korupci, ale někde se začít musí.

7/ Změny ve vládě je třeba udělat, jenže aby to bylo možné, je třeba řešit příčiny. A ty založila naše nová spojenectví. Tedy především EU a její cílená korupce představitelů jednotlivých členských států a dále NATO jako ochrana zkorumpovaných vládních představitelů a úředníků.

Jenomže pokud nám vláda neumožní odchod, tak hledejme příčinu v naší vládě a tam je teď Babiš. Navíc skrze různé fonty stále využívá Agrofert a to je střet zájmů.

…

Je 16.7.2018 13:42. Rozhodl jsem se kontaktovat některé firmy, které mám doporučené ke kontaktování od Facebooku.

Dobrý den,

připravuji nový systém elektronického bankovnictví, ve kterém by mohli uživatelé, mimo jiné, mít pod kontrolou nakládání s jejich daněmi. Placení daní by bylo mnohem efektivnější a omezená možnost rozkrádání státem. Uživatelé by si v první řadě volili podniky (projekty), které se jim líbí, což by byl hlavní vstup pro volenou vládu. Finance velkých firem by byly pod dohledem a nadbytečné profity by sloužili ke snižování platby daní či přímo by se vraceli lidem (pokud na dané období není vyžadovaná větší daň).

Je to běh na dlouhou trať. Systém už mám z většiny hotový, ale ochota ze strany politiků je mizivá. Snažím se šířit tuto myšlenku i mezi podnikateli, jako jste Vy. Dělám to z toho důvodu, že může dojít k situaci, kdy přechod na takový systém bude jednodušší, než je třeba dnes a tak chci dopředu informovat různé podnikatele. Byly jste mi i doporučení ke kontaktování přímo správci Facebooku.

Pokud se chcete dozvědět více a vidět třeba i funkční ukázky, tak je to dostupné zde: http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

…

Je 16.7.2018 23:34. Dnes jsem si na Facebooku všiml zajímavého videa. Bylo až neobvykle odvážné. Nějaká paní tam poukazovala, jaké finanční podvody se dějí v politice. Je to Facobooková stránka s názvem „Klub Pátečníků - patecnici.cz“ a její příspěvky jsou datované teprve od 10.7.2018, což je před šesti dny. Ten článek o Babišových věrných na straně 27 byl také celkem odvážný. Mám z toho docela radost, že se lidé pouštějí takto do akce. Za takovýchto podmínek skutečně bude dobře viditelné, kdo volí jakou stranu (dobrou či špatnou).

Myslím, že včera jsem zahlédl na Facebooku nasponzorovanou reklamu na půjčku 5 000 000 Kč se splatností rok a celkově se tam teď ty půjčky zobrazují. Dnes mi dokonce volali ohledně nabídky půjčky. Neměl jsem o to zájem. Proč já bych si bral nějakou půjčku na projekt? Psaní jsem bral jako misii. Projekt Eden spolkl nějaké mé investice, abych znázornil možnou cestu a pokud o to lidé nebudou mít zájem a nepodpoří to, tak proč bych si na to půjčoval a zbytečně se zadlužoval? Sice mám teď méně peněz, ale na živobytí si vydělám a zároveň se při tom i prohýbu. Na příští měsíc mi už finance přímo sice nezbývají, ale vzhledem k tomu, že jsme s bráchou mamce zainvestovali rovným dílem do bytu a to myslím asi něco přes sto tisíc každý. Investoval jsme do toho v době, kdy už jsem řešil Eden a byl bez zaměstnání. Domluvil jsme se s bráchou, že mi 20 000 z té částky vyplatí a budu mít na další měsíc. Nebude to tedy investice do mamky bydlení rovným dílem, ale vzhledem k mé obtížné situaci je to asi férové. Našel bych si práci dříve, ale nemohl jsem. Dělám to, v co věřím a měl jsem důležitější starosti. Stále věřím, že ta má snaha přinese v budoucnu nějaké významné ovoce společnosti.

…

Je 18.7.2018 4:27. To je neskutečné. Připadám si jako Alenka v říši divů. V době, kdy se v rámci GDPR mohou dávat pokuty až 20 000 000 eur a to za pouhé nedodržování ochrany osobních údajů, tak jsou lidé, kteří mohou dělat veřejně velké politické zločiny a není za to žádný trest. Pouze možné odnětí funkce či ztráta nároku na dotace. Zločinci, kteří si manipulují výkonnou moc, vyhýbají se trestnému stíhání. V normální zdravé společnosti při odhalení nějakého takového zločinu by dotyčný měl být okamžitě zbaven funkce a vzat do nějaké vazby. V takové situaci by mělo být opravdu reálné, pokud policie selhává, tak použít nějaké ozbrojené zálohy, domobranu a za tlačit na policii, ať funguje správně. Policie pravděpodobně nebude chtít riskovat životy, aby kryly zločince někde ve vedení a raději se rozumně podřídí novému spravedlivému vedení. Pořád mi připadá, že na takový zločin by se mělo reagovat neprodleně bez složitého plánování, aby pachatel nenadělal ještě více škody a neměl zbytečně přebujelé sebevědomí.

Odkaz: https://domaci.ihned.cz/c1-66194000-babis-bude-muset-eu-prokazat-ze-neovlada-sverensky-fond-nebo-odstoupit-pokud-to-nedolozi-prijde-agrofert-o-vsechny-dotace

…

Aktuální dění ve Francii. Na odkaze níže mě, víc než zkreslování médii šokovalo video o tom, co se ve Francii děje.

Odkaz: https://www.facebook.com/OtevreneOci2018/videos/2195008284060439/?hc_ref=ARQkUTqYtY8rRBbDMqSLgIP5biu-sVrrycgBrIjE4dXGao-24ea6dK_SFi44_iS-4jw

…

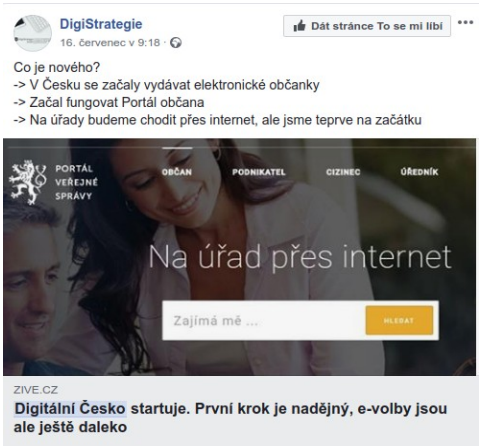

Je 19.7.2018 3:18. Včera jsem zahlédl na FB projev pana Václava Klause mladšího zde. Projev se mi líbil. Vlastně jsem asi poprvé zaslechl pojem „Digitální Česko“. Nejprve jsem si myslel, že to je nějaký obecný výraz pro aktivity lidí, jako jsme já, co se snaží vytvářet komunikační technologie. Pak jsem ale hledal a našel jsem projekt, který se tak opravdu jmenuje. Dokonce jsem se dozvěděl, že od prvního července 2018 se rozjíždí nějaká aplikace „Portál občana“, jak je vidět zde. Bylo zmíněno něco o digitální identitě. To připomíná systém Eden, který dělám a tam je také digitální identita, kterou musí někdo ověřit. Portál občana je projekt, který se snaží sjednotit různé státní registry pod jeden systém. To je

dobrá informace. Zjednodušování je vždy fajn. Jenomže z hlediska ekonomiky a spravedlnosti to asi žádný přínos nemá. Zarazilo mě, že i přes to, že se na systému dělá už asi nějaký ten rok, tak tam není stále žádná možnost voleb. E-volby jsou prý ještě daleko, jak napovídá nadpis, ale redaktoři zmiňují, že je tam připraveno například napojení na nějaké kuchařky. Nějak mi začíná docházet, kam tato forma digitalizace spěje. Lidé, kteří si platí vývoj těchto systémů, tak nemají zájem udělat například něco, jako já dělám Eden. Systém, který by zavedl zpětnou kontrolu například ve volbách a efektivitu v ekonomice. Občané budou stále hrát roli utlačovaných ovcí. Nedivím se, že to pan Klaus kritizoval. Mě se to v této podobě také nelíbí.

Čipy?

Když jsem zaslechl něco o čipech v občankách, které se u nás vydávají od prvního července a že slouží pro přihlašování do tohoto systému, tak se mi „rozsvítil červený maják“. Takto lidé vlastně začnou být více závislí na čipech a to už není tak daleko od toho začít implantovat čipy do těla. To je ale jeden z hlavních důvodů, proč jsem začal dělat Eden. Jsem proti tomu, aby lidem bylo vnucováno čipování. Platební systém může být udělaný tak, že zadáte na terminálu své heslo (jako dnes) a na telefon vám přijde ověřovací kód podobně jako u internetového bankovnictví (pro jistotu, že někdo zná vaše heslo). Když se něco takového používá dnes, tak to tak může klidně zůstat i nadále.

Vlastní měna

Je pravda, že jsem vytvořil novou měnu. Vlastenci by mi mohly vytknout, proč neprosazuji korunu? Snažím se to navrhovat tak, aby to mohlo pomoci i lidem třeba z jiných zemí. Proto to dělám univerzální a nechci nikomu vnucovat vlastenecké symboly. Navíc používání e-denu, což je ekvivalent k minutě usnadní lidem přepočet z času, který má být proplacen za práci. Lidé na celém světě mají zhruba stejnou délku života a jejich čas je tedy zhruba stejně cenný. Proč tedy lokální měnou stanovovat jejich ohodnocení?

Teologický pohled

Další má obava z digitalizace je teologická. Už napříč dějinami se dozvídáme, že lidská povaha je nedokonalá a v oblasti politiky dochází ke korupci a utlačování. Jak se lidé dostanou do anonymity a mohou se nějak obohacovat, či mohou být vydírání někým, aby se obohatil, tak k tomu prostě dochází. Řekněme, že se vytvoří nějaký systém, který bude jednotný. Budou tam nahromaděny všechny informace kolem lidí. Najdou se snílci, podobní jako jsem já a budou na něčem pracovat. Buďto samostatně, jako já a nebo si je někdo zaplatí, což už může být manipulativní. Vytvoří systém a lidé ho začnou používat a začnou na něm být čím dále tím více závislí. Ta hrstka lidí, co má nad systémem plnou kontrolu, tak to třeba ani nejsou pokřtění věřící, kteří nemají žádnou ochranu a dělají i třeba v dobré víře. Přijde někdo, kdo má moc a usmyslí si, že bude chtít někoho skrze ten systém zničit. Bude to vlastně mnohem snadnější, protože vše je na jednom místě, digitální a snadno zkreslitelné. Začne ty lidi nějak vydírat a dosáhne svého. Pak je vlastně problém, to dát někomu konkrétnímu za vinu, protože do sytému má přístup několik lidí a těžko se zjistí, kdo zločin provedl. Tohle všechno nás asi čeká. Pravda je, že někteří lidé asi potřebují dostat lekci, aby se ponaučili a tak podobné projekty asi mají svůj význam. To je můj pohled na věc a kdybych věděl o někom, kdo nějaký takový systém provozuje, zcela samostatně, bude pro mě důvěryhodný a hlavně pokřtěný věřící, co tuto aktivitu bere jako své poslání, tak bych tento typ obav neměl v tak velkém rozsahu. Jenomže v dnešní době, kdy je tak hrozně zkreslen pohled na Krista a na to, že lidem poskytuje ochranu, tak mnoho lidí se ničím takovým asi ani zabývat nebude.

…

Je 20.7.2018 14:26. Jak jsem posledně psal o těch občankách a čipech, tak jsem se nějak rozpomněl na elektronickou měnu Bitcoin a obdobné Altcoiny, které jsou na tom postavené. Pamatuji si, jak o tom měl webinář Karel Fillner. Zmiňoval nevýhody a co si pamatuji, tak jedna se mi vryla do paměti. Říkal, že u lidí, kteří s touto měnou nějak disponují, tak vzniká jakási závislost sledovat přes internet její zhodnocení a podle toho nakupovat či prodávat. Zmiňoval, něco v tom smyslu že manželky mužů, kteří jsou takto zainteresovaní, tak to nemají jednoduché.

Pak si vzpomínám, jak jsem se bavil s bráchou o tom, že nakoupil Bitcoin. Při odeslání první platby se mu platba vrátila, protože ještě neměl odeslanou kopii občanky. No jo, ale on si nakupoval bitcoin myslím v hodnotě několika desítek tisíc a jen jako poplatek za převod, který se nakonec neuskutečnil, tak mu bylo strženo snad několik tisíc. Pak jsem se ho ptal něco o tom systému, jakou na to má aplikaci, jak to funguje a potvrdil mi, že je to v podstatě takový hazard, když se s tím pracuje. I Karel Fillner zmiňoval, že existují alternativní měny, celé kluby alternativních měn, ve kterých už je to tak daleko, že musí členové brát heroin, aby to nervově zvládali. Na peníze si ale přijdou.

Tak kde to jsme? Tohle to má být nějaký druh měny, která osvobodí lidstvo? Nebo to vrhne celý svět do jakého si legálního hazardu. Tím nákupem si bude muset projít vlastně každý, pokud bude chtít vlastnit nějaký bitcoin, protože z hlediska výkonnosti softwaru to není na takové úrovni, aby se to dalo používat plošně k obchodování. To nezmiňuji ekologické nevýhody, protože provoz těchto zařízení je velice energeticky náročný.

I když někteří lidé si to třeba vychvalují a umějí v tom investování chodit, tak to ale neznamená, že je něco takového vhodné obecně pro všechny lidi.

…

Je 21.7.2018 2:52. Tak tento člověk nám to tady na jihu Čech prý všechno organizuje a kde se točí větší peníze, tak tam jsou prý nastrčení jeho lidé. Pavel Dlouhý. Přečetl jsem dlouhý článek o něm, který je na tomto odkaze: https://www.respekt.cz/tydenik/2010/38/kmotr-z-panstvi-hluboka (samotný text je i zde: http://jkali.cz/data/kzph.pdf)

Je to takové celkem záhadné čtení plné zvláštních záhad. Neřekl bych, že tam jsou přímo nějaké důkazy, ale možná, že by se to dalo použít jako nějaké vodítko k zásadním věcem. Připadá mi to tak, že takový člověk nemá v podstatě nic, ale vrhá takový stín, kterého se lidí bojí a utvářejí jeho moc. Nakonec to vypadá tak, že celá ta naše demokracie je jen fraška a pouhé divadlo pro voliče. Celé postavené jen na známostech, tak že o to lépe bude možné to nahradit nějakým novým a pořádným systémem, který lidem opravdu bude pomáhat a ne je zotročovat. Ještě než jsem četl tento článek, tak jsem včera viděl jakési jméno Martin Kuba. Nevěděl jsem, kdo to je a po přečtení článku jsem si uvědomil, že asi bude mít v politice tento člověk velký význam.

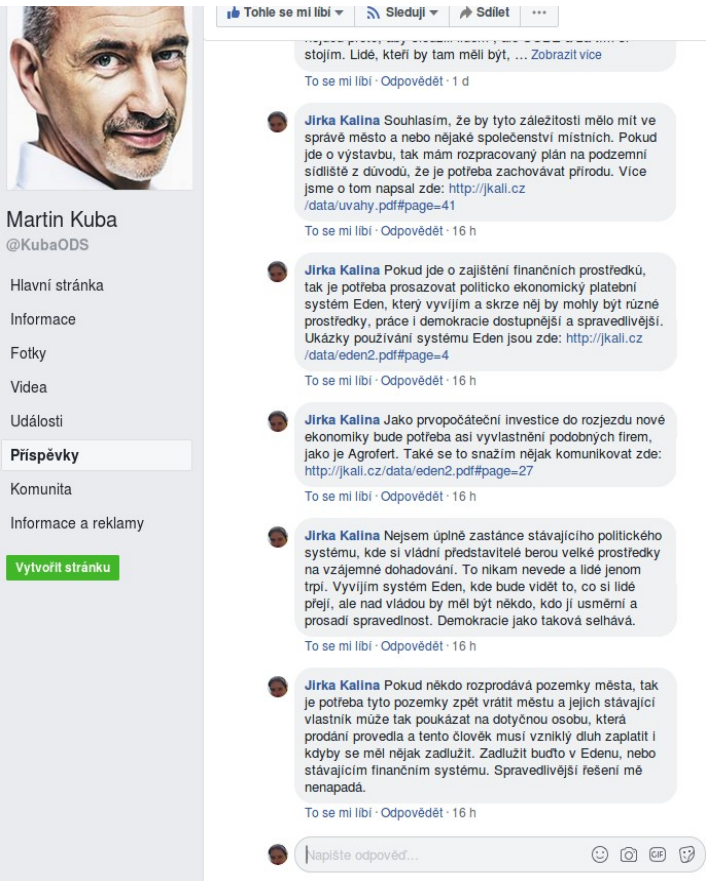

Zrovna včera jsem komentoval na jeho FB stránce záležitosti týkající se výstavby nových bytů. Zmínil jsem se o potřebě stavět pod zemí, zavedení Edenu, ovládnutí výkonné moci a vyvlastňování pozemků. Okopíroval jsem mé komentáře vedle. Třeba ho mé psaní zaujalo. Zatím se tam k tomu nikdo nevyjádřil. Vlastně jsem podobné věci zmiňoval i jinde na jiných diskusích a také se k tomu lidé moc nevyjadřují. Třeba to studují.

Jenom sem vložím použité odkazy na obrázcích.

Podzemní obydlí a ventilace:
http://jkali.cz/data/uvahy.pdf#page=41

Eden prezentace:
http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

Výkonná moc:
http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=27

…

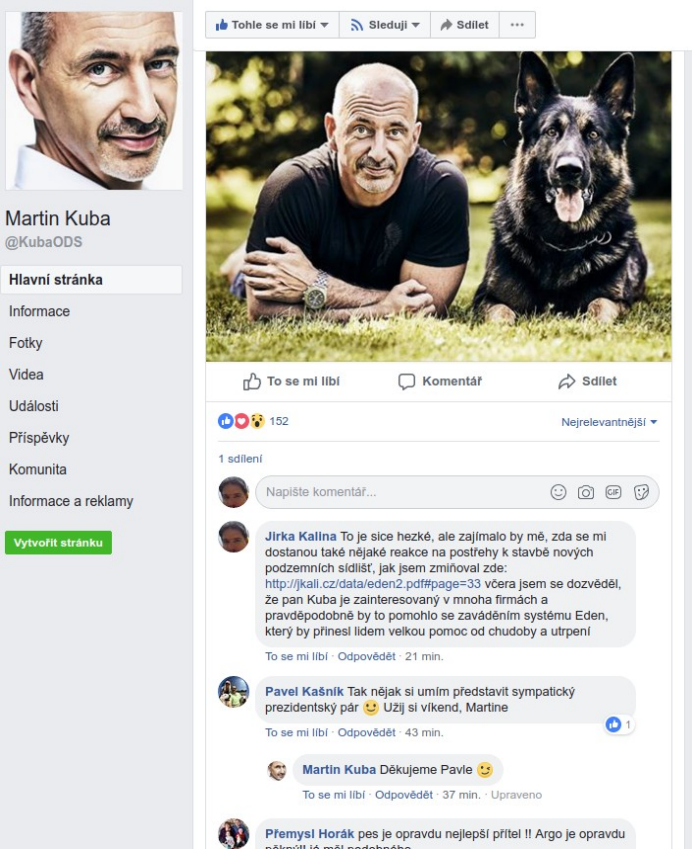

Je 21.7.2018 14:53. Dnes ráno jsem zahlédl od pana Kuby tento příspěvek s textem, který není vidět na fotce „Už je to čtvrté léto co mám to štěstí, že si můžu každý den užívat tu úžasnou psí besprostřednost, neskutečnou energii a taky pracovitost a razanci co v sobě Argo má.
A taky díky němu vím co to je mít parťáka co se na Vás vždycky těší, nikdy Vás nezradí a vždycky tu je vedle Vás připravenej si hrát, pracovat a nebo Vás chránit ❤“

Napadlo mě na to zareagovat 13:00 ten samý den „To je sice hezké, ale zajímalo by mě, zda se mi dostanou také nějaké reakce na postřehy k stavbě nových podzemních sídlišť, jak jsem zmiňoval zde: http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=33 včera jsem se dozvěděl, že pan Kuba je zainteresovaný v mnoha firmách a pravděpodobně by to pomohlo se zaváděním systému Eden, který by přinesl lidem velkou pomoc od chudoby a utrpení“.

Odpověď zatím žádnou nemám, ale další příspěvek jsem viděl s tímto textem z doby 14:22: „Informace o obchodních aktivitách člena ODS J.Zedníka mě překvapila ?A to, že nazývá nákup bytů v sociálně problematických lokalitách jako " klasickou příležitost na trhu" je pro mě jen težko akceptovatelné. ?Myslím, že i pro všechny, kteří se denně snaží prosadit se svými firmami na trhu a které má ODS reprezentovat. Nakupovat laciné byty v lokalitách, kde mám jistotu, že v nich bydlí lidé kterým musí doplácet stát na davkách, pro mě není příležitost na trhu, ale obchod s chudobou a vydělávání na socialních dávkách. ? Není to podnikaní, které by cokoli pozitivního přinášelo.
Být členem strany, která má nést určité principy, v evropském parlamentu mít na starost ochranu spotřebitele a doma tohle podnikaní mi přijde jako velmi složitě udržitelná kombinace.
Jako předseda jihočeské ODS se s ním chci co nejdríve sejít, slyšet jeho vysvětlení a s členy ODS probrat jak situaci vyřešíme. Za mě by bylo idealní, kdyby pozastavil své členství v ODS.

https://www.irozhlas.cz/…/jan-zednik-jiri-pospisil-ods-top-…

“.

Není to to, na co jsem se přímo ptal, ale také zajímavá informace. Nějaký pan J. Zedník z ODS nakoupil 116 bytů. No co je tohle? Kde na to ty lidi berou?

Další neskutečná kuriozita. Toto je v popisu „Babišova vláda chce občanům a zejména médiím zabránit v informování o probíhajících trestních řízeních, v nichž ještě soud nerozhodl. Za porušení zákazu by stát trestal média pokutou až 5 milionů korun. V případě platnosti takového zákazu by média nesměla informovat například o trestním řízení premiéra Babiše v kauze eurodotací pro ekofarmu Čapí hnízdo.“

Každému asi dojde, že takovýmto zákonem by se snadno napomáhalo ke zločinu. Asi tedy nakonec budeme muset vyměnit vládu za nějakou spravedlivou ke všem.

Odkaz: https://www.byznysnoviny.cz/2018/07/20/babisova-vlada-chce-zabranit-informovani-trestnych-cinech-trestat-chce-pokutou-5-milionu/

Je 22.7.2018 17:03. Zahlédl jsem video na tomto odkaze. Týká se problému, že hypotéky budou dávány na mnohem nižší splatnost a tak bude bydlení pro mnoho lidí nedostupné. Je to složité.

Nějaké komentáře:

Koukal jsem, zda pan Kuba nějak nezareagoval na mé dotazy. Zatím stále nezareagoval. Ohledně jeho posledního příspěvku o bytech, který byl mířený proti nějakému panu J. Zedníkovi z ODS jsem zahlédl zajímavou reakci jednoho člověka, co se jmenuje Michal Krajčirovič a má vlastní zkušennosti: „Me todle prijdou hrozne povrchni kecy, sorry jako. Misto toho, aby se nekdo zamyslel, proc ten najem stoji tolik (ne, neni to kvuli davkam, je to predevsim kvuli tomu, ze musite z neceho zaplatit 4x zmenu najemniku bez kontinuity rocne, to ze u naproste vetsiny najemniku zjistite, ze se odstehovali, az je byt zdemolovany a jsou davno v panu, to ze musite po zmene najemniku dokoupit veci jako baterie, vodomery (!), kuchynske linky (!!), vany (!!!) deratizovat byt, ...

To rikam jako majitel 12 bytu v Janove, ktere na puvodni (naprosto nerealne nizkou cenu za byt) patrne nikdy nevydelaji, a u ktereho se vzdycky platil "ferovy" najem.

Prijedte se odkudkoli podivat, rad vas provedu usteckyma ghettama, rad vas seznamim s mistnimi normalnimi i nenormalnimi lidmi, rad vam zprostredkuju prohlidky jejich-mych bytu, a rad si od vas uprimne nakonec poslechnu, jestli mate skutecne dojem, ze na "placeni z davek" jde zcela vazne vydelat nejake vetsi penize - jde o skutecne velmi tvrdou praci, reseni situaci, kdy ti lidi v utery dostanou penize a ve stredu je uz nemaji (takze budu cekat do pristiho mesice, jestli je bude mit, nebo ho vykopnu? a kdybych ho mel vykopavat v souladu se zakonem, tak to si davno hodim).

Jestli kdokoli z lidi, ktere tu provedu, na konci bude mit dojem, ze nektery z vlastniku v techto ghettech parazituje na systemu nebo chudobe, tak vam osobne nastavim hubu, abyste mi dali facku.

Vetsinou lidi odjizdeji s pocitem, ze spise plati vypalne v podobe dani a nasledne davek za to, ze ti lide nejdou do normalnich mest udelat nejakou invazi a nezabodnou vas rovnou na ulici.

Selhalni systemu neni placeni techto davek, ale to, ze stat temto lidem umoznuje vstricnou politikou (= lze vubec teoreticky prezit z davek) mit dalsi a dalsi deti, misto toho, aby vandalismus koncil nekde s klepetama a lopatou v dome.

Ze je ta lokalita v podstate nepojistitelna ani nekomentuji (ala aktualni zpravy v mediich, jak v

Janove hori a delaji to majitele - zato jsem se jako majitel setkal s najemniky cizich bytu, kterym jsem pri reci rikal, ze jejich vchod bude koncit a zavre se, a oni rikali, ze jim prece musi majitele/stat dat nove byty - takze sance, ze zapali svuj byt, protoze dostanou lepsi, nebo si to mysli, neni az tak mala).

Za vasi bezpecnost rucim, na me si ani v Obrnicich, ani Janove nikdo nedovoli, a jede se mym autem, takze vam ani nikdo nevytluce skla, nez se stihnete vylulat u smrcku.“

Já se mu na tento problém nějak pokusím zareagovat s možným řešením.

…

Je 23.7.2018 15:34. To je zvláštní. Už několikrát se mi stalo, že když začnu psát, tak je minuta 33 nebo 34 a přitom to nijak schválně nedělám.

Asi bude tato reakce rozsáhlejší. Tak si nechám čas na rozmyšlenou.

…

Je 24.7.2018 0:17. Už to mám asi promyšlené celkem přijatelně. Ještě uvidím, co mě napadne během dne a když tak to řešení nějak už sepíši.

…

Je 25.7.2018 2:57. Byl jsem přes den mimo domov a nenapsal jsme tu reakci. Já hlavně nějak nemám energii na to reagovat. Už jsem se ohledně Edenu vyjádřil asi dost a proč se pořád dokola opakovat na různých diskusích, když si lidé informace mohou rozšířit samostatně? Jen ve zkratce. Situace v Janově by se dala řešit tím, že by se prostě ti lidé zaměstnali výstavbou podzemních obydlí, rozvoj zemědělství a podobně. Sociální dávky by se snížily, protože práce by byla dostupnější i pro tyto skupiny obyvatel a byla by lépe placená díky ekonomickému růstu. Problémy s neplacení by Eden řešil podobně, jako mám navržené půjčky. Platby za bydlení by se strhávali automaticky, tak že by nedocházelo k problémům, že se celá výplata tak rychle utratí.

No a teď ještě kde vzít finanční prostředky na rozjezd tohoto systému. V zemi se najde spousta kmotrů a zbohatlíku, kteří přišli nezaslouženým způsobem k bohatství. S tím žádná vláda ani policie nic momentálně neudělá, protože jsou v těchto vlivech a řídící struktury jsou zkorumpované.

Já to vyřešit mohu. Mohu sepsat smlouvu mezi stávající výkonnou mocí a sebou. Zaváži se po určité období, třeba jeden rok, že udělám v zemi za tuto dobu pořádek a zavedu průhlednou ekonomiku, která bude prevencí proti korupci. Mé požadavky ale budou, že musím mít absolutní nadvládu nad výkonnou mocí (policie, domobrany, zálohy) a že budu jediná zákonodárná moc. Pak bych mohl vystopovat všechny kmotry, usvědčit a zbavit vlivů. Počítám, že jsem pod boží ochranou a nikdo by mě nezastavil. Možná, že je toto i mé poslání?

No jo, ale co pak můžu přijít s nějakým takovým návrhem, že se stanu jakýmsi dočasným monarchou v Čechách? To budu vypadat jako někdo, kdo dychtí po moci. Ono by to mohlo i projít, protože jak lidé uvidí silného jedince, co se nebojí postavit mafii, tak veškerá výkonná moc se ze zdola zbaví zkorumpovaného vedení. Budou chtít zbavit funkcí jedince, co očividně podporují zločin, protože já zaručím bezpečí. No a pokud jde o osobní ochranky mafiánů, tak snadno vydám zákon, že bez ohledu na smlouvu mezi ochrankou, tak je postavené mimo zákon jít proti mně. Tím

bude každá ochranka v klidu (předpokládám, že takový zákon snad už existuje).

Já se ale nebudu nikomu vnucovat a tím spíše ne, když jde o takovouto nabídku, že se stanu monarchou.

Ještě tento rok jsem říkal, že jsem proti trestu smrti. Za tím si stojím. Jenomže kousek výše jsem psal, že policie nebude chtít riskovat životy za ochranu zločinců. Při převratu lidé mohou umřít. Nejedná se o trest, ale možná i o jakousi obranu. Jenom že zase tu padá to slovo smrt. Je to dost na hraně bavit se na jedné straně o ochraně lidí a na druhé straně o jejich smrti. Zabíjení se chci vyhnout, ale otázka je, zda je to vůbec možné? Spravedlnost přeci nosí meč.

Tak že asi tak a proto se nikam nehrnu.

…

Je 25.7.2018 11:10. Zatím nemám stále žádnou reakci od pana Kuby. Nasdílel si nový příspěvek týkající se tohoto článku o novém projektu v energetice. Kritizuje, že takto bude profitovat z bohatého projektu jen město Písek, i když to není hlavní metropole Jižních Čech. Písek byl vybrán asi pro to, že tam na to mají asi odbornější vybavení (firmy, či školy). To že z toho bude profitovat zase jen nějaká určitá skupina firem je opět selhání tohoto systému. Další ukázka toho, proč by měl být zavedený Eden a tyto podniky by měly spadat pod nějakou komunitu, čímž to přinese prospěch více lidem.

Já už se ale nechci zapojovat do veřejných diskusí na FB s propagací Edenu. Jestli si chtějí lidé ustanovit nějakého člověka, kterému dají dostatečnou moc na to, aby zemi pomohl od zločinu, tak ať si ho vyvolí samy a podmínky ke spolupráci mu také sepíší samy, jak uznají za vhodné.

…

Něco pro architekty. Začínají se objevovat články o tom, jaké má výhody bydlení v podzemí.

Tento je například o řešení populační krize: https://www.euro.cz/light/reseni-populacni-krize-bydleni-v-podzemi-1301283

Nebo z pohledu úspornosti: http://www.chytre-bydleni.cz/bydleni-pod-zemi-dalsi-zajimava-a-usporna-alternativa

Bydlet jako krtek a proč ne? Bydlení pod zemí má své výhody.

od Irena Forejtová | 31 Červenec, 2014 | 1 komentář |

http://exoticky.cz/bydlime/bydlet-jako-krtek-a-proc-ne/

Něco o výhodách a nevýhodách. Až se rozjede stavba v Čechách ve velkém a dodavatelé budou ideálně zahrnuti v systému Eden, tak bydlení bude pro každého dost. Pak by se teoreticky dal vytvořit i systém přídělů a nemuselo by se za střechu nad hlavou platit.

Výhody převažují, ale …

Na první podhled pro dům chráněný zeminou převažují klady. Ano, úspora investičních nákladů v porovnání s klasickou stavbou představuje od -5 až po +5 % v závislosti na standardním či nadstandardním vybavení. Úspora spočívá v tom, že není potřeba dům dodatečně zateplovat, neboť je chráněn zeminou. Později se náklady „vrátí" v podobě minimálních prostředků na údržbu, protože zvenku není téměř co udržovat. Proti běžnému domu chybí střecha, okapy a plocha fasády je minimální. Z hlediska provozních nákladů je úspora na energiích významnou položkou.

Každé pro mívá i svá proti a ani dům chráněný zemí není výjimkou. Projekty ani katalogy těchto domů u nás zatím nejsou běžně dostupné, což individuální zakázku na zpracování projektu prodražuje pět až osminásobně. Další nevýhodou je poměrně časově náročná výstavba a cokoli dodatečně změnit v interiéru po dokončení stavby už není možné. Rozhodnout se pro dům krytý zeminou skrývá i velké nebezpečí, pokud dojde na opravy hydroizolací, které jsou pak velmi náročné a pracné. Ale o svém domově si stejně každý rozhoduje sám, hlavně že se tam bude cítit opravdu doma.

…

Je 26.7.2018 10:58. Dějí se zvrhlé věci, jak jsem se dočetl v souvislosti s H-Systemem zde: https://zpravy.idnes.cz/kauza-h-system-monsport-nejvyssi-soud-dyi-/domaci.aspx?c=A180724_092840_domaci_bja

Někdo chce poslat lidi, kteří byly podvedeni, na ulici. Lidi kteří se nadřeli v nejistotě, aby mohly bydlet. Přitom v roce 2015 pražský městský soud rozhodl, že se lidé vystěhovávat nemusejí.

To je absolutní selhání spravedlnosti a očividně nikdo ani nevidí správné řešení. Na jedné straně jsou tu lidí, kteří jsou obětmi podvodů a všelijakého zkreslování informací ze strany různých organizací. Na druhé straně tu máme zkorumpovanou vládu, která získává bohaté prostředky pro své obohacování, máme tu sobecký kapitalismus, ve kterém skupinky lidí neustále bohatnou a pak když přijde na chudé, tak musí trpět jenom oni?

Vždyť by stačilo pouze za využití nějaké absolutní moci hromadně rozkrýt finanční prostředky některých lidí, jako je například Babiš a jemu podobní. Okamžitě by se mohli přestat namáhat s neustálou přetvářkou a hned by se našlo spousta peněz pro překažení těchto nemorálních plánů proti chudým lidem.

Řešení je velmi jasné a to ani nemluvím o tom, jak by jsme tu mohli mít levné a luxusní bydlení na příděl, kdyby se pomocí zavedení Edenu sebrala spoustě lidem neefektivní práce či nezasloužené

sociální dávky a našla se tak síla na výstavbu dalšího ekologického bydlení.

…

Pryč od politiky. Momentálně toho stejně moc nesvedu bez podpory ostatních.

V poslední době mi začali ve velkém množství chodit zase zprávy s erotickým obsahem. Uvědomuji si, že zmrzlinářka Zuzka z Globusu je ta jediná, kterou mám rád a hodně se mi líbí. To je neuvěřitelná smůla v lásce, protože ona se mnou nechce komunikovat.

Včera jsem se zrovna bavil s kamarádem o holkách. Znova opakoval pravidlo, které znám, že pro holku je chlap přitažlivý, když ho nemají jistého. To je asi můj problém. Tak že nakonec opravdu asi zůstanu bez ženy i přes to, že bych si snadno mohl nějakou najít. Zásady ohledně jakékoliv přetvářky zájmu a hraní si něco, co nejsem jsou v mém případě nemožné.

…

Včera 25.7.2018 jsem byl na výletu na Kleť s kamarádem. Dám sem pár obrázků do budoucna jako vzpomínku.

…

O mě se zajímají už snad i pobočky zahraničních bank. Toto mi došlo na FB za nabídku, ve které zmiňují přímo můj projekt. To mi došlo od paní, která si mě dnes přidala do přátel:

„Dobrý deň, vážený priateľ

Potrebujete peniaze na dokončenie projektu?
Naša finančná štruktúra "CREDIT INTER" vám ponúka úver peniaze od 5000 € do 900000 € za 2% úrok počas celého obdobia splácania.
Máte záujem?“

Odepsal jsem:

„Dobrý den. Děkuji za nabídku, ale nechci si půjčovat.“

Jestli už mi začínají posílat nabídky půjček banky a to takovýmto způsobem, tak to znamená, že vnímají potencionální zájem lidí o mé nápady.

…

Je 27.7.2018 11:49. Dnes mi přišlo vyrozumění od policie z emailové adresy: epodatelna.policie@pcr.cz

Předmět: Pronásledování zločinců a reforma společnosti - vyrozumění [410095]

Příloha: http://jkali.cz/data/vyrozumeni_sig.pdf

„Dobrý den,
v příloze Vám zasíláme Vyrozumění ve věci Vašeho podání ze dne 12. 7. 2018, jež jste mimo jiné učinil rovněž na NCOZ SKPV.
Nadále postupujte výhradně dle krátkého poučení, jež je součástí onoho Vyrozumění.

Za NCOZ SKPV
pplk. Václav Viktorin“

Ono těch důkazů je všude plno. Kdo hledá, tak najde. Stačí jenom chtít. Takhle podle toho vyrozumění mi připadá, že je to dokonalá ukázka, jak si mě přehazovat jako horký brambor. Nakonec to dopadlo přesně tak, jak jsem zmiňoval na stránce 27, kde píši „Policie bude mít ve snaze odvolávat se na byrokracii a tím vlastně krýt zločin nečinností“. Já se ale k moci nehrnu. Když si mě lidé vyvolí, abych udělal pořádek, tak ho udělám, ale nebudu nikde prohlašovat, že to já jsem ten osvícený, spravedlivý, nebojácný, moudrý a hodný vůdce národa a to ani kdybych jím skutečně byl.

Je 29.7.2018 3:21. Poslední nasdílený příspěvek od Leader Face s názvem „Myšlení úspěšných“ je na tento článek.

Základní doporučené heslo je „Přestaň až máš hotovo“. Doporučuje se nevzdávat se. Jenomže se mnou je to trochu jinak. Já jako programátor jsem už na svém projektu v podstatě uspěl. Většina je hotová či připravená. Nemám motivaci na projektu dále teď pokračovat, když to co už mám naprogramované se nezačíná používat a klidně by mohlo. Je to tak megalomanský projekt, že není politická síla, která by ho prosadila. Není nikdo tak mocný, kdo by to prosadil. Určité řešení mě napadlo a to teprve nedávno. Je to řešení, že já bych se stal tou politickou sílu, která udělá v zemi pořádek, zajistí spravedlnost a preventivní opatření skrze Eden. Já jsem si ale toto neplánoval a je mi to proti srsti, abych se prohlašoval za někoho takového. Původně jsem chtěl být jen poskytovatel telekomunikačních technologií a být politicky nestranný a i neutrální. Nakonec to ale vypadá, že ty politické strany nejsou schopny uskutečnit zásadní změny, které by vedli ke zlepšení společnosti. To dokáže jen ultimativní mocnost, která by musela teprve vzniknout a nevím nevím, jestli mám vůbec žaludek s tím mít něco společného.

Tak že to je důvod mého vychladnutí v této aktivitě.

Když čtu tu první větu, tak jsem si trochu vybavil Hitlera. On byl bezpochyby úspěšný. Nakonec dostal to, co chtěl. Ale z hlediska ostatních už to tak dobrý dopad nemělo. Mnoho lidí nechtělo to, co Hitler zrealizoval. Nakonec z něj stejně byla jen figurka bank, protože se podle mě musel asi dost zadlužit.

Být za každou cenu úspěšný nemusí být vždy dobré.

…

Je 29.7.2018 14:11. Zareaguji policii české republiky na zaslané vyrozumění. Pošlu to i jiným organizacím.

Předmět: Nesouhlas s policií

(reakce na vyrozumění policie zde: http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=41)

Dobrý den,

já si ale neplatím sociální pojištění a daně jen pro to, abych dostával lhostejnost a neschopnost.

Důkazy se v dnešní době dají snadno najít a stačí jen chtít a projevit nějakou snahu. Já určitě neplatím státní orgány pro to, abych za ně dělal jejich vlastní práci.

Jak je možné, že Taťána Malá prohlásila 11. ledna 2018 "Co brání tomu, aby se řešení kauzy posunulo o čtyři roky nebo prostě do doby, než budou nové volby,".

Jak je možné, že Radek Vondráček prohlásí listopadu 2017 "Jelikož Andrej Babiš bude premiérem, policejní vyšetřování kauzy Čapí hnízdo by se mohlo o čtyři roky odložit,"

Toto podle vás tedy není organizovaný zločin ve formě zneužívání pravomocí? Více podobných informací je například zde: http://reportermagazin.cz/a/iyrrg/svedkove-babisovi?utm_source=facebook&utm_medium=cpc&utm_term=svedkovebabisovi
(pouze text zde: http://jkali.cz/data/sb.pdf)

Vážení příslušníci české policie. Račte si všimnout, že obyvatelé České republiky už vážně ztrácejí trpělivost. Situace jasně spěje do vážných problémů. Proti Andreji Babišovi se konají demonstrace ve velkém měřítku a ten člověk, při své pověsti, má tu drzost stále být ve vládě. Volební systém, který tu máme může být, při dnešní korupci, snadno ovlivnitelný. Proto se na něj nedá spoléhat a výsledky voleb za těchto všech okolností by rozhodně neměli být jediným určujícím prvkem.

Vážně chcete, aby se demonstrace a protesty přeměnily na ozbrojený útok proti zkorumpované vládě a i policii ze strany vojenských záloh a domobran. To chcete svou lhostejností a neschopností způsobit očividně neodvratné krveprolití.

Andrej Babiš podporuje ekonomické zotročení země skrze skrze GMO, které není prokazatelně schopné reprodukce a tak jsme závislí na zahraničním dodavateli. To ani nemluvím o tom, že se tyto plodiny podle testů jeví jako rakovinotvorné. Andrej Babiš navíc podporuje likvidaci malých firem, což se vám nejeví jako organizovaný zločin v kontextu podpory GMO? Andrej Babiš využívá dotací EU a likviduje zemědělství mimo jiné i tím, že podporuje pěstování řepky a tak se stane půda po několik let neúrodnou na pěstování jiných rostlin. To nemluvě o tom, že plánovaná stavba dalších jaderných reaktorů v Dukovanech je podle mě také docela nehorázné ohrožení obyvatel. To nebyl Černobyl dostatečným varováním? Plánované utajování informací o trestných činech v průběhu soudního procesu je také další ohrožování spravedlnosti. Dalo by se pokračovat dále.

Toto podle vás není organizovaný zločin?

Vy mi tedy tvrdíte, že nemám důkazy a posíláte mě s případným nesouhlasem na jiné orgány. Mě to hodně připadá, že sama policie je obětí korupce a organizovaného zločinu, protože tímto jednáním zločinu dává jen podporu.

Mějte na paměti, že situace se v zemi může vymknout kontrole a lidé půjdou po krku nejen vládě, ale i těm, co se jich zastávají a dojde k masakru. V takovém případě by je mohl uklidnit jen ten, kdo lidem může nabídnout nějaké rozumné řešení. V tomto případě jsem to například i já. Já bych to mohl dokázat a umírnit obyvatele, ale bude asi problém zastávat se těch, kteří očividně nejeví zájem chránit lidi a jen si od nich berou peníze.

Rozhodněte se, zda v tomto stavu nečinnosti chcete i nadále setrvávat. Pokud jste obětí korupce, tak můžete shromažďovat důkazy kolem sebe jak jen to půjde a ve vhodný čas se obrátit proti zločinu vší silou a všemi důkazy. Já se potom pokusím nějak obhájit vaše případné špatné předchozí jednání před ostatními ať už vyplyne na povrch cokoliv.

Toto je možná cesta, jak z toho ven.

S pozdravem,
Jiří Kalina

(zpráva je uveřejněna zde: http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=43)

Příjemci: (Národní centrálu proti organizovanému zločinu (SKPV) PČR) ncoz.sekretariat@pcr.cz

V kopii: Národní domobrana (info@domobrana.org), Řád národa/Řád Strážců koruny a meče (josef.zickler@radnaroda.cz), Cesta odpovědného občana (jaroslav.kuchar@hnuticesta.cz), Národní demokracie (info@narodnidemokracie.cz), Rozumní (rozumni@email.cz), Česká armáda v záloze (ombudsman@army.cz), Antifa (kontakt@antifa.cz), Svobodní (mluvci@svobodni.cz), Svoboda a přímá demokracie (info@spd.cz), Patrioti ČR/Šéf odborů vnitra (jirivitek@seznam.cz), Spravedlnost všem (mkocourek@post.cz), Občanský tribunál (info.obcanskytribunal@gmail.com),Zemská domobrana (david.buchtela@zemdom.org), Občina jihlava (obcina.jihlava@post.cz), Piráti (info@pirati.cz), ODS (jan.koci@ods.cz), KDU-ČSL (horava@kdu.cz), Sociální demokracie (tiskove@socdem.cz), Alianci národních sil (aliancens@centrum.cz), Strana Práv Občanů (info@stranaprav.cz)

…

Dávka z kulometu na nelegální migranty funguje nesrovnatelně lépe než dávka sociální. V čele EU stojí ožralý gauner s partou dalších všehoschopných gaunerů. Politický poradce hovoří

28.07.2018 5:15

ROZHOVOR Politický a marketingový poradce Michal Walter Kraft říká, že by se mělo na legální migranty střílet v případě, že neposlechnou výzvu k tomu, aby nepřekročili hranice. „Pokud neposlechnou výzvu k otočení své lodi, tak proč bychom nemohli? Po Němcích jsme za 2. světové války také stříleli a nikdo nezkoumal, zda v daném tanku či letadle sedí opravdu přesvědčený nacista. To, zda jede útočník v ponorce nebo na gumovém člunu a zda si zbraně veze s sebou, nebo je získá až později, nehraje roli. Totéž platí o druhu zbraní; je jedno, zda jde o kámen, samopal, nůž, nebo – jak říkal Muammar Kaddáfí – dělohy muslimských žen," říká Kraft.

Tweet G+ To se mi líbí Sdílet 7 tis. lidem se tohle líbí. Buďte první mezi svými přáteli.

Foto: **Archiv Michala W. Krafta**
Popisek: **Michal Walter Kraft**

Další odvážný člověk se zajímavými názory je pan Michal Walter Kraft. Jeho vysvětlení mi připadá velmi pravdivé, ale nesouhlasím tak úplně s tím střílením. Nejlépe by bylo hlavně těm lidem nabídnout slušně si vydělat peníze. I to může být dostatečně demotivující pro ty, kteří chtějí jen příživničit. V jejich situaci to také nemusí být snadné obrátit se a jít zpět. Jenomže to by se musela společnost dost proměnit a někdo by musel radikálně srovnat situaci ve vládě.

Odkaz na článek zde.

Dnes jsem viděl jakousi reklamu od ODS na Facebooku. Pan Fiala tam prohlašoval něco v tom smyslu, že není v silách jednotlivce zajistit všechnu potřebnou infrastrukturu. Ano to asi není v silách jednotlivce, ale je velmi reálné pověřit jednotlivce dostatečnou mocí, aby zajistil správné fungování vládních struktur.

…

Je 31.7.2018 21:14. Líbí se mi pohled pana Krafta, ale v jednom nesouhlasím. Je rozdíl mezi vojákem, který otevřeně dává najevo invazivní postoje a mezi člověkem, který bez ohledu na jeho

vnitřní postoje, nemá žádné zbraně a může se jednat o někoho, kdo opravdu potřebuje pomoct. Pokud ty lidi sem nikdo nevmanipuluje, tak migraci může způsobit třeba nedostatek vody, tak že jediné řešení je, že bude stejně muset být vybudovaná infrastruktura, která zajistí bezpečí, dostatek práce pro všechny a obživy. S tím Ruskem ale jednoznačně souhlasím. Naši vojáci tam nemají co pohledávat a mnohem více bychom je potřebovali momentálně zde. Jednoznačný důvod k tomu, abychom co nejdříve opustili EU.

Rozhovor je zajímavý a uložil jsem si ho zde: http://jkali.cz/data/obrana.pdf

Co budeme jíst? Starý praktik o suchu, JZD a zničení našeho zemědělství

30.07.2018 14:34

Rozhovor se spisovatelem Janem Bauerem, který je se 175 vydanými knihami oficiálně registrovaným rekordmanem. Původně vystudoval Provozně ekonomickou fakultu Vysoké školy zemědělské v Českých Budějovicích. K rozhovoru o suchu a způsobům, jak mu rozumným hospodařením s krajinou čelit, se za ním ParlamentníListy.cz vypravily do jeho současného působiště, do Českých Budějovic.

Tweet G+ To se mi líbí Sdílet 682 lidem se tohle líbí. Buďte první mezi svými přáteli.

Foto: **archiv**
Popisek: **Jan Bauer**

Je tu další kapacita, co bude mít určitě přínos v oblasti zemědělství. Pan Jan Bauer.

Praktické názory na obnovu zemědělství v článku zde.

Text jsem si okopíroval zde.

Dělat stroje, co sklízí pole a rovnou produkují pecny chleba mi přijde nepraktické. Každopádně by bylo super, kdyby se vyráběly stroje, které si domácnosti zakoupí a dovedou vytvářet ze sklizené úrody rovnou pečivo. Problém s dopravou by byl vyřešen a s vykořisťovateli typu Babiš, nebo Teplý také. Každý by byl soběstačný a žilo by se asi i zdravěji.

Západ nás vysává, ovládá a drancuje. Jsme pro něj jen odbytiště pro zboží a levná pracovní síla, je to otroctví. Filip, Keller či Okamura o tom, jak jsou z naší země korporacemi vyváděny peníze

30.07.2018 19:09

ANKETA Ekonom Thomas Piketty ve svém blogu na Le Monde píše, že lidé ze Západu, z Paříže, Berlína či Bruselu, nechápou, že lidé z Česka či Polska projevují nedostatek vděku za dotace z Evropské unie. Upozorňuje, že ČR a Polsko to vidí jinak, protože investoři ze Západu tu vlastní zhruba čtvrtinu fixního kapitálu a více než polovinu, pokud jde o vlastnictví firem. Mezi léty 2010 až 2016 roční odliv zisku z ČR reprezentoval 7,6 procenta HDP, zatímco dotace z EU v tom samém období činily jen 1,9 procenta HDP. Analytička Lenka Zlámalová píše, že od nás za tu dobu odteklo na dividendách 2252 miliard korun, zatímco dotace z EU byly 563 miliard korun. Jsme tak prý „krmelcem Evropy" a jsme největším poraženým ze střední Evropy.

Tweet G+ To se mi líbí Sdílet 1,8 tis. lidem se tohle líbí. Buďte první mezi svými přáteli.

Foto: **Hans Štembera**
Popisek: **Ilustrační foto.**

A do třetice další zajímavý článek. Nejedná se o žádný rozsáhlý rozhovor, ale útržkovité názory různých politiků zde.

Text jsem si okopíroval zde.

Je to tak. Kapitalismus byl zneužit a vrchnost nás zotročuje. Odvody dividend sice přímo nesouvisí s členstvím v EU, ale EU české vládě znemožňuje bránit se před tímto zločinem. Jak to, že EU nebrání české dělníky a nechá je pracovat pro nadnárodní korporace za otrocké ohodnocení? Jak to, že EU naše síly nechává odvolávat někam, kde akorát vyprovokují jen problémy a naši lidé jsou jim úplně lhostejní? Jak to, že EU dopouští rozklad českého zemědělství?

Co je to potom za spojenectví, když akorát dostáváme nepatrné dotace, za které si tu staví různí kmotři stezky místo toho, aby se zajistila samostatnost země. Dotace se stejně rozkrádají.

Jiří Malík
29. červenec v 23:23

Znovu upozorňuji na nejdůležitější info pro lidstvo v historii - klima se rychle hroutí. Toto je primární info. Ne výsledky fotbalu, ani cena ropy, ani cena akcií na burze, ani hrubý domácí produkt, ani zaměstnanost, ani kriminalita, ani války, ani běžná politika. Ad politika: kdo toto nebude chtít řešit na prvním místě - nevolte ho. Klima se začalo měnit velice rychle před dvěma roky. Polární vír (polar vortex) totiž nasál obrovskou masu teplého vzduchu a rozbil se na dva nestabilnější víry - patrně prvně v moderních dějinách lidstva. Aby to nebylo málo, rozbily se i tryskový proudy (jetstream). Původně kontinuální meandrovité vzdušné proudy o rychlosti až 700 km od 10 do 17 km držely arktický vzduch striktně nad severním pólem. To vše už neplatí. Proto střihy teplot, proto sucho v Evropě, protože jets destabilizovaly systém evropských cyklón a anticyklón a nejsou tam, kde obvykle bývají (níže nad Islandem a výše nad Azory). To brání průniku vlhkosti z Atlantiku nad Evropu (velký vodní oběh) a zároveň to natahuje teplý a suchý vzduch z Afriky a střední Asie nad Evropu. Níže pak kopírují přesně zauzliny rozbitých jets (Angláni sou chytrý kuci a už mají dokonce předpověď vývoje rozbitých jets - WIKI ještě ani nestačila opravit, že to už je jinak s jetsy!). Nechápu, proč to rosničky neřeknou, vláda to asi ani netuší a ČR a EU by už měla založit krizový štáb na klima změnu a sucho. PS: je to už totálně v prdeli: hoří už i druhdy studený sever. A mj. se zpomaluje Golfský proud, což bude ještě míň vody do Evropy, ale zase zpomalí (i když asi jen mírně) oteplování.

NETWEATHER.TV
Jetstream Forecast - Jetstream Map Updated Four Times Daily - Netweather.tv

48 28 komentářů 60 sdílení

Další informace ohledně nedostatku vody.

Příspěvek i s diskusí je zde.

Lidé místo toho, aby sázeli nové stromy, tak je ještě kácí. To je další podklad pro policii zabývající se organizovaným zločinem. Zločin z nevědomosti, či to snad někdo dělá naschvál?

Jsem zvědav, jak se k tomu postaví.

…

Okomentoval jsem příspěvek. Je to vidět v konverzaci na odkaze výše, ale ne všichni mají FB, tak to sem okopíruji. Sice jsem si říkal, že asi už nebudu šířit na diskusích odkazy na tento dokument, ale nakonec si myslím, že bych měl, protože to může naopak podpořit přínosnou diskusi.

Napsal jsem:

„Pracuji na novém systému organizace psolečnosti. Více zde: http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4 Pokud jde o problémy se zemědělstvím o obecně, tak se to také snažím řešit http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=43“

Pan Malík ohodnotilo můj komentář palcem nahoru a odpověděl přínosným odkazem:

„Kuk zde prosím, abychom se nedublovali a pak se mi ozvi prosím. Díky: https://drive.google.com/file/d/0B7swC3bNdSflZjY2UWZhWjV1WmM/view“

Prezentaci jsem si uložil i zde na svůj web, protože nevnímám jako ideální, když vše běhá jen na googlu, facebooku a podobně: http://www.jkali.cz/data/RODINA_MATKY_ZEME.pptx

Mě se odkazovaná prezentace líbila, protože poukazuje na organizaci, která smýšlí jako já, ale zaměřují se trochu jiným směrem a to více na ekologii.

„Děkuji za odkaz. Prostudoval jsem si to a mé aktivity jsou v souladu s tímto projektem. Já se akorát tolik do hloubky nezaměřuji na ekologii, ale řeším nějaké celkový ekonomicko politický koncept a také se snažím o propojování různých organizací. Nebo alespoň hledat nějaký společný ideální směr.“

Další příspěvek od Leader Face, který se mi zobrazil. V článku mě zaujal ten postup, jak se lidé přidávají do diskuse. Nejprve přijde jeden člověk s nějakým tématem, který ho zajímá. Začne to probírat s někým, kdo má podobný zájem. No a když to vidí ostatní, tak se do diskuse mohou postupně přidávat.

To by vlastně i ten můj dokument mohl sloužit jako takové odkazové propojení různých diskusí. Jiřího Malíka mé odkazy zaujali a třeba se skrze dokumenty dostane na jiné témata a zajímavé články. To by mohlo časem vést k nějaké větší smysluplné diskusi. Většinou se jen nadhodí na fórech nějaké téma, pár lidé se k tomu nějak vyjádří, ale pak už se to nijak nerozvijí. Tak že propojení by mohlo být přínosné a třeba vyjde nějaké ucelené řešení.

Je 3.8.2018 3:23. To je tak pozdě a ještě se mi nechce spát. Včera mi totiž skončila má první noční směna na poště, která měla končit oficiálně v šest ráno, ale už jsem šel domu cca ve čtvrt na šest, protože bylo hotovo.

Ze všech těch neprogramátorských prací je to asi poprvé, co dělám ve státní firmě. PPL, kde jsem si přivydělával nakládáním kamiónů při škole, tak se dělalo za menší peníze než na poště a to samé platí i o Globusu.
Při prvním pohovoru s vedoucím mi nebyl položen dotaz na to, jaký si představuji plat. Na Globusu mě překvapilo, že se mě na to ptali. Vedoucí na poště se podíval do tabulky a řekl mi, jaká bude má mzda. Já to mohl buď akceptovat a nebo odmítnout. Proč by se mělo smlouvat a ošizovat tak ostatní, či sebe? Hrubá mzda tam dělá na pozici překladače nějakých cca 22 – 23 tisíc (včetně příplatku za noční směny) a to je tam průměrná pracovní doba jen 35.5 hodin týdně. Navíc tam jsou benefity, že mohu využívat i rekreačních středisek, které poště patří. V Globusu na pozici člověka, který měl celkem už zodpovědnost, tak tam to bylo něco mezi 18 – 19 tisíci hrubého. Když jsem se klukům na poště zmínil, že jsem dělal v Globusu pět nočních směn těsně po sobě, tak z toho byly udivení. Na poště, když jdou těsně dvě noční směny po sobě, tak pak je ta druhá navíc zkrácená jen na 7 hodin <23:00 – 6:00> (místo 13cti <17:00 – 6:00>). Směny jsou tam některé delší a tak lidé pracují v průměru jen 3 – 4 dny v týdnu (provoz je tam ale celkem 6 dní v týdnu na rozdíl od globusu, kde je 7 dní v týdnu). Můj kamarád, který mi o poště řekl, tak původně dělal v PPL, ale přešel k poště, protože je to tam finančně výhodnější.

Lidé jsou tam v pohodě. Řekl bych takoví osobití. Individuální. Většinou muži, ale to v té sekci, kde se dělá fyzicky náročnější práce. Když je toho více, tak pomohou trochu i ženy, ale asi nezvedají úplně vše.

Doupě mušketýru. Tak bych ten podnik charakterizoval :). Setkal jsem se tam s dvouma staršíma pánama, kteří vypadali asi nějak takto. Ten jeden měl akorát šedivé vousy a šedivé vlasy stažené do culíku.

Prostě individuálové. Vládne tam jiná atmosféra, než například v Globusu. Taková více rodinná. Trochu jsem si zase připadal, jako kdybych se vrátil do firmy, ve které jsem programoval, ale dělnicky zaměřené. Jeden z mušketýrů si vzal uřícený flašku vody plnou ledových úlomků a napil se toho. Povídal, že ho ostatní varují, jak si zničí zdraví, ale stále nic.
Už na šatně při příchodu jsem se zapovídal s jedním starším pánem, který tam pracuje mnoho let. Byl celkem veselý, ale pak až bylo brzy k ránu, tak vypadal dost unaveně a řekl mi něco v tom smyslu „Jirko, až se staneš poslancem, tak mysli na lidi jako jsme my“ já mu odpověděl „Já to ale celé přeci řeším kvůli lidem, jako jste vy“.

Zmínil jsem se tam, že jsme dělal i v Globusu pekaře. Jeden mladší kolega řekl, jestli to bylo za vedení paní Dolejší, že s její dcerou chodil. Potvrdil jsem mu, že ano. Ptal se mě, jak dlouho jsem tam dělal. Já na to, že cca 20 dnů a pak mě vyhodily. On se zeptal, proč mě vyhodily? Já jsem to nechtěl nějak do detailu rozvádět hned první den, že píšu příběh a řekl jsem, že jsem to tam fotil a vyzvídal. On mi řekl, že tady mě vyhodí, pokud přijdu do práce opilý. Potom se tedy nemám čeho bát :).

Ten ledový mušketýr si z nás, co jsme tam ten den byly poprvé (já a ještě jeden padesátník), trochu utahoval. Všichni věděli, že po půlnoci to začne být náročnější. Někdo tam prohlásil, že „přijde peklo“. On ale sem tam říkal, když přišel moment přestávky a nic nejezdilo, že už je to hotovo a budeme moci jít domu i když bylo třeba teprve kolem půlnoci. Ten starší chlapík, co tam byl také poprvé, tak na takovou práci ale nebyl fyzicky připraven. Nikdy nic podobného nedělal. Po půlnoci mi říkal, že si udělal něco s kolenem a má problémy s klouby. Musel to tam zabalit a tomu nejhoršímu se vyhnul. Odešel a tento typ práce už asi v budoucnu zkoušet nebude. Jeden člověk odpadl. Pak to zhruba kolem té jedné hodiny přišlo a jelo se fest až do pěti. Sice je to už asi 10 let, co jsem dělal v PPL brigády jako student, ale nedošlo k ničemu, co by mě nějak mohlo překvapit. Byl jsem ke konci celkem unavený, ale ne překvapený. Příště už to budu zvládat lépe. Jeden kolega se mě zeptal nějak takto „Tak co, kdy máš další směnu“ a já mu řekl, že teď mám den volno a v pátek jdu na další. On řekl něco jako „Zeptám se lépe, budeš mít ještě další směnu?“. Já mu řekl, jako že se mě ptá, zda to nechci vzdát? Řekl jsem že nechci. Přestávky se tam dodržovali docela striktně a to nemluvě o neoficiálních přestávkách, které se dělali, když třeba bylo méně práce. Nebylo tam nesmyslné zaměstnávání lidí například uklízením či podobně.

Doupě mušketýrů je docela dobrá posilovna a to teď potřebuji jako sůl.

Když jsem slyšel Andreje Babiše, jak říkal, že státní podniky je potřeba zprivatizovat, protože stát neumí moc dobře zacházet s podniky, tak toto ja ukázka, kam ta privatizace vede. Ukázka státního podniku vs, nadnárodních korporací. **Je to jasná cesta k zotročování lidí.**

Včera jsem si zašel na pohotovost k zubařce v nemocnici. Nedávno se mi odlomil kus plomby nebo zubu a dne před tím, než jsem měl jít na noční na poštu, tak mě to budilo ze spaní bolestí. Měl jsem si asi zajít k zubaři rovnou, jak jsem zjistil, že se ta plomba ulomila, ale řekl jsem si, že jsem tma stejně objednaný za pár měsíců a do té doby to budu nějak šikovně čistit. Asi jsem to nějak podcenil, nebo špatně čistil. Můj zubař měl zrovna dovolenou a jinde se odvolávali na to, že si mám zajít na pohotovost. Nějak mi připadá, že ochota ze strany zubařů jaksi ubyla. Na pohotovosti měli otevřeno jen od 16:30 do 21:30 a to bych asi nestíhal přijít na první den do práce v čas. Nakonec jsem to vypláchl roztokem z jedlé sody a přiložil na tvář led. Bolest se docela zmírnila až skoro do druhého dne přestala. I tak jsem si ale raději vzal do práce pastu a kartáček, abych po jídle to trochu dezinfikoval.

Také by mohlo tu zubařinu dělat asi více lidí, když to takhle vypadá.

Bezohlednost k ostatním

Druhý den, když jsem se vyspal po noční a už mě zub nebudil bolestí, tak jsem si na tu pohotovost zašel. Stala se tam taková zvláštní věc, co se mi snad v životě nestala. Byla to prkotina, ale zajímavý úkaz. Přišel jsem do čekárny, kde bylo asi 7 lidí. Sedl jsem těsně naproti hlavnímu vchodu a byl jsem nejdál od vchodu do ordinace. Mezi lidmi byl nějaký skinhead a rom a bavili se spolu celkem slyšitelně o nějakých myslím akcích ve městě. Pak přišli hned po mě jedem rom ještě s jedním chlapem, kterého si moc nevybavuji. Když přišli a viděli frontu, tak se vyptávali, zda se musí nějak ohlásit? Tou dobou už tam zbývalo bylo jen 5 lidí včetně mě. Vedle mě seděl jeden pár, který byl akorát na řadě (jen ten kluk) a pak už zbýval jen ten skinhead a rom a po mě další rom ještě s nějakým chlapem. Když se tak vyptávali na to, zda se musí ohlásit, tak jeden z těch dvou lidí sedící dále od vchodu odpověděl něco, co mi nějak nezapadlo na tu otázku. Odpověděl, že poslední jde ten pán vzadu, tak že myslel mě. Nevím, kdo mu takto odpověděl, který z těch dvou sedících lidí a nebylo mi jasné, jakou hraje roli pořadí pacientů.

Než jsem se dostal na řadu, přišli do čekárny další lidé a nebyl mezi nimi ani jeden rom. Ten rom, co přišel těsně po mě, tak mě jasně viděl, když jsem byl naproti vchodu a ještě byl informován, že jsem poslední v řadě. No a co se nestalo :). Když doktorka pozvala dalšího pacienta, tak jsem se zvedl já, ale i on. On měl tedy pár kroků náskok, ale nebylo mu to nic platné. Když jsem ho viděl, jak si to namířil ke vchodu, tak na něj ze zadu volám „Já jsem tu byl dřív“. No jo, ale on to snad neslyšel a nebo dělal ze neslyší. Musel jsem ještě jednou říct to samé a to už jsem byl podstatně blíže. On se otočil a s takovým překvapivým úsměvem myslím něco řekl potichu, že se spletl, asi, a šel si sednout.

Nevím tedy co to na mě zkoušel a zda něco zkoušel a nebo byl nahluchlý. Mě to připadá jako stejná situace s tou policií a celkově se vším ve vládě. **Dělají se špatné věci do té doby, dokud si to lidé nechají líbit.**

Je 5.8.2018 2:13. Včera mi skončila má druhá noční směna na poště. I když jsem sice tu druhou noční směnu zvládal lépe, než u první, tak překvapivě jsem po té druhé směně nějak více unavený. Asi se to nějak sečetlo. Kolega říkal, že to bude trvat tak dva týdny, než si zvyknu. Mušketýři tam tentokrát nebyly ani jeden. Lidé se tam všelijak střídají.

Je potřeba to vydržet a zocelí mě to. Pak se naučím to kombinovat s programováním a budu mít jak nucený pravidelný režim, co se týče pohybu, fyzičku a nebudu mít blokované myšlení jinými programátorskými projekty a budu moci psychicky řešit hlavně vývoj Edenu.

Zahlédl jsem příspěvek z nějaké stránky Síla myšlení. Zaujal mě ten samotný obrázek. Připomnělo mi to Zuzku, jak na mě vyplázla v Globusu jazyk. Zmínil jsem to v osmém díle příběhu na straně 69, kde jsem trochu zavtipkoval s mouchami.

Ta podoba té ženy se Zuzkou je velká a chvíli jsem si myslel, jestli to nakonec není ona. Myslím si, že ale není. Už jsem jí dlouho neviděl.

Pod obrázkem je text:
„Víš proč je tak těžké být šťastný?
Protože se odmítáme odpoutat od věcí, událostí, lidí... kvůli kterým jsme smutní.“

Ten text je pravdivý. Někteří lidé jsou smutní, protože se váží na něco, na co by se vázat neměli. Můj případ to ale naštěstí není. Nejsem si vědom, že bych se na něco nebo na někoho vázal. Zuzku sice považuji za ženu ideální pro mě, ale to rozhodně neznamená, že jsem nějak na ní vázaný a nebo závislý. Znamená to jen to, že ty ostatní ženy mě už nezaujmou a není podle mě vhodné si s nimi nic začínat. Zuzku neberu ani tak jako nějakou svou minulost, ale spíše jako velkou a šťastnou budoucnost. I když možná se pletu, ale jsem optimista.

Na straně 39 jsem se zmiňoval o kamarádovi, který mi pověděl, že holky nechtějí mít někoho, kdo je na ně upnutý. Zmiňoval to v to smyslu, že nechtějí být s někým, kdo není přitažlivý pro ostatní ženy. To by potom ale asi nemusel být můj případ, možná. Doporučoval mi stránky street game, které ho hrozně baví a dozvím se tam, jak na holky. Já jsem mu řekl „Když jsem byl v tom Globusu, tak tam Zuzka a jeden kolega byly vedle mě v jeden moment. Na zemi bylo nějaké smetí a Zuzka se sehnula a začala to uklízet. Ten kolega se jí zeptal, proč to uklízí? No a ona mu odpověděla přede mnou, že to dělá, abych to nemusel uklízet já“. Ten kamarád mi řekl, že jestli tohle řekla, tak to se jí líbím :). Pak začal mluvit o jakémsi rámci a jak si holky u kluka testují, zda si jde tou svojí cestou. Toto byla pro mě novinka. Říkal, že je to možný způsob, jak se k ní dostat, protože holky si zkoušejí kluka, který se jim líbí tímto způsobem a pokoušejí se ho svést z té jeho cesty. Zkoušejí, jak je stabilní ve svých zásadách. Takto jsem to pochopil.

Pro mě to znamená nezabývat se Zuzkou. Nabídl jsem jí toho dost dobrého. Musím řešit své poslání a třeba si časem uvědomí, že chce být se mnou. Třeba také ne, ale to nemůže být důvod ke smutku.

Je 5.8.2018 12:51. Dnes už mám trochu více energie, než včera. Příští noční mě čeká v úterý 7.8. Zahlédl jsem na FB dva příspěvky o Andreji Babišovi. První je zde:

http://forum24.cz/video-ukazkove-babisovo-krouceni-nemuze-za-nic-zdedil-on-je-proti-ale/

Konverzace probíhá zde.

Další odkazuje sem:

http://forum24.cz/bude-automaticky-vsechno-zestatneno-nebo-ma-obcan-jeste-pravo-na-majetek/

Konverzace probíhá zde.

Napsal jsem do obou konverzací:

„Volby se ale dají při dnešní korupci snadno zmanipulovat. Já politikům nabízel internetový volební systém se zpětnou kontrolou pro voliče už před rokem, ale oni se k tomu nemají. Více o lepší demokracii a ekonomice v dokumentu zde: http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

Já se určitě nechci nijak zastávat předchozích vlád. Nesouhlasím s tím, že Andrej Babiš této zemi nějak pomůže. Politicky podporuje neustále pěstování řepky a to oslabuje půdu <viz. http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=45>. Likviduje drobné zemědělce a vzhledem k jeho nabývajícímu majetku více a více zotročuje společnost. Podporuje GMO, které je prokazatelně karcinogenní. GMO navíc nejsou schopné reprodukce a musí se semena nakupovat od zahraničního dodavatele, což je další ekonomický rozklad. Když se Babiše někdo na něco zeptá, tak dává vinu ostatním. Co to je za postoje a způsobylost? Vláda si schválí nakonec zákon, že se nesmí mluvit o trestných činech před vynesením soudu, tak kde to jsme? Teď se tu ještě začnou vyvlastňovat studny v zájmu státu, ale to že zrovna Andrej Babiš rychle nabývá jmění, to je také v zájmu všech?

Musíte apelovat na policii, domobrany, zálohy a podobné. Já se o to také pokouším <viz. http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=43>. Pokud se sjednotí vákonná moc pod nějakým férovým vedením, pak bude reálné udělat pořádek v těchto sférách vlády.“

Další informace o tom, jak Agrofert vydělává na dotacích.

Diskuse probíhá zde.

Dotace se zvětšují a placení daní klesá. Divné. ODS tvrdí, že zdrojem těchto informací je výroční zpráva Agrofertu.

Něco tma napíši, ale ze záhadných důvodů se mi můj komentář na této diskusi zobrazí ne vespod, kde jsou nejnovější zprávy, ale na vrchu podobně jako na straně 33 pod Argem.

„Nerozumím tomu, když má Agrofert takové jmění a je tolik dotováno, tak proč v naší zemi nepodporují pěstování dalších stromů. Stromy zadržují vodu a poslední dobou se dozvídám, jak vláda plánuje vyvlastnění studen ze soukromých vlastnictvích obyčejných lidí. Co to je za zvrácenost? Dotace jsou očividně dobře zneužitelné a v první řadě by bylo potřeba zajistit odchod z EU, jak píši zde http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=45, protože EU celou tu lokální zločinnost jenom podporuje.

Připravuji informační systém pro realizování demokracie. Té opravdové demokracia a spravedlivé ekonomiky, která zredukuje zotročování lidí. Více info a ukázky zde: http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

Je potřeba sjednotit výkonnou moc jako je policie, domobrany, zálohy a jiné a udělat v zemi pořádek.“

Další doporučení na diskusi. Tentokrát předvolební kampaň pana Jiřího Šestáka.

Diskuse probíhá zde.

Napsal jsem tam příspěvek, který se zobrazuje zase nahoře. Je to tím, že je vyhodnocen jako nejrelevantnější, tak to mě těší :).

„Dobrý den pane Šesták, aktuálně by možná společnost zajímaly témata sucha, rozkladu zemědělství, korupce a vliv Andreje Babiše.

Sepisuji problémy v dokumentu a snažím se shromažďovat odkazy na různé články a diskuse zde

Problémy sucha
http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=46

Špatné zemědělství a ekonomický útlak
http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=45

Řešení problémů s bydlením
http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=38

Letargie policie (snaha o komunikaci)
http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=43

Můžete z pozice senátora nějak s těmito problémy něco dělat?“

Další osobnost je Štěpán Tampír. Kandidát do senátu. S tou evropskou unií s ním souhlasím, ale když jsem napsal před dvěma týdny o svém systému Eden pro průhlednost v ekonomice a demokracii, tak se nijak nevyjádřil. Neprohlašuji, že nutně musí být zrušena hotovost. Každopádně mít nějakou internetovou peněženku pro průhledné placení daní, rychlé vyplácení mezd, pro flexibilitu v zaměstnání, přímou demokracii, to vše by bylo asi docela dobré. Nakupovat v obchodech se může dále za směněnou hotovost či kreditkou jako doposud.

Diskuse je zde.

„Co si myslíte o tomto řešení nové ekonomiky a přímé demokracie: http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

Snažím se prosadit vyvlastnění některých větších firem, jako je například Agrofert, aby se ekonomická situace v zemi trochu pohnula dopředu a chudí nemuseli stále jen chudnout: http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=27“

Komentář jsme napsal 20.7.2018 v 10:56 a teď je 7.8.2018 1:55 a stále bez reakce.

…

Je 7.8.2018 13:43 a zaznamenal jsem reakci od jednoho člověka. Asi člen strany svobodných.

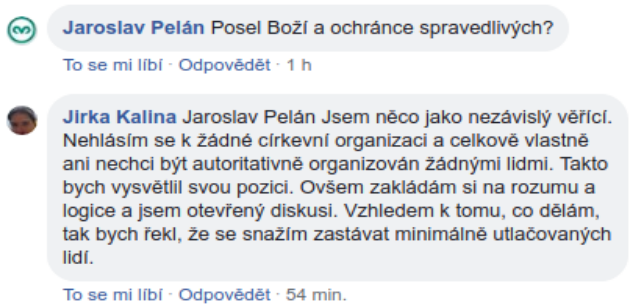

Je 8.8.2018. Hlava mě bolela, jako střep, ale už se to lepší. Po dnešní noční jsem se moc nevyspal. Když jsem šel spát něco kolem sedmé, myslím, tak už docela svítilo sluníčko. Měl jsem zatažené žaluzie, ale moc mi nešlo usnout. Vlastně jsem nějak ani necítil potřebu spát. Nevím, čím to bylo. To se mi v předchozích směnách nestávalo. Možná, že to opravdu bylo tím světlem a nebo tím, jak noční byla více aktivnější, ale to popíši později.

Vrátný mi včera dal kartičku k návštěvě, protože tu svojí navštívenku ještě nemám hotovou. No a ráno, když jsem cca v půl šesté odcházel, tak tam byl ten samý vrátný a vracel jsem mu kartičku. No, když mě vyděl, tak vykulil oči. Hrozně ho udivilo, že jsme tam byl tak dlouho, když se mě zeptal, jestli jsem celou dobu byl tam a zvolal v tichosti myslím něco jako „ty vole“. To vypadá, jako kdyby vrátní snad neměli přehled o tom, jak dlouho se dělá v noci na poště? Můj vedoucí má dovolenou a tak se vyřízení navštívenky tak vleče a vrátní to registrují. Vice popíši později.

…

Je 9.8.2018 1:30. Ani teď moc nemám psací náladu. Včera to bylo trochu náročnější po půlnoci. Nebyl jsem na pozici, kde se rozebírají z klecí balíky a nosí se na příslušná stanoviště. Tato pozice je celkem ještě v pohodě, protože tam je více lidí a člověk nějakou dobu jde, než donese zásilku na cíl. Včera jsme ale skenoval. Zásilky se po příjezdu na depo prvně mají skenovat a byly jsme na to jen dva i když normálně to dělají 3 – 4 lidi. Při skenování si vedle sebe dám jeden prázdný vozík a jednu klec se zásilkami. Stojím na místě a vždy chytnu zásilku, která má do třiceti kilo, najdu, kde je etiketa, oskenuji jí a balík dám na vozík či do prázdné klece. Takto třeba jen dvěma lidem projde pod rukama většina balíků a zapotí se u toho více. Dělal jsem to s jedním ukrajincem a říkám mu, že ve čtvrtek budu dělat toto znova. On říkal, že mám docela smůlu, když mám tento typ směn takto vedle sebe. Já jsem se koukal do rozpisu směn a těchto směn mám sad nejvíc ze všech v tomto měsíci a to 7 a většinou mají lidé kolem 4 těchto směn v měsíci. Ten ukrajinec mi na to říká, že si mě asi zkoušejí, co vydržím. Nezažil jsem toto už někde? V Globusu s těma pěti nočníma po sobě. Asi si mě také zkoušeli. No ale já jsem na poštu vlastně přišel si trochu zacvičit a ne chodit, tak proč se nezapotit. Oceněn za větší námahu ale asi nijak nebudu. Dnes je čtvrtek a mám tu skenovací noční a zítra hned v pátek mám další noční. Není to ale tak zkrácená od 23:00 – 6:00. Je to noční od 17:00 – 6:00. Prý se někdy stává, že tyto dlouhé noční vyjdou hned vedle sebe, ale třetí už nikomu bez jeho svolení nenaplánují. Další noční pak mám až v pondělí a mezi tím klid.

Pryč od práce. Tuto neuvěřitelnou zprávu jsem zahlédl na FB http://zpravy.dt24.cz/zahranicni/rusti-chlapci-v-nemecku-se-s-drzymi-migranty-nemazlili-takhle-necekane-to-dopadlo/

Nevím, co je na tom pravdy. Zdá se to dost divné, ale věřil bych tomu.

Zase mě to trochu připomíná to mé motivování ostatních. Lidé mají možnost ochrany ze strany Boha a postavit se zlu. Musí ale najít odvahu a přičinit se. Bylo by nezasloužené, kdyby bez jakékoliv snahy a odvahy se Bůh snažil sám přemoct nepřítele těch, které si vyvolil a

nebo to nechával na bedrech jen pár odvážlivců. To je spíš reálnější, že tyto odvážné rarity nějak osvobodí ze systému a ten nepoužitelný zbytek nechá osudu, jakým si rozhodl jít. Momentálně jsme ale asi stále v situaci, kdy ještě všichni neprojevili svojí dobrou vůli, kterou by mohly projevit. Ještě není zcela jasné, kdo kam směřuje. Proto se asi ocitáme v podivné době, kdy je očividně hodně problémů, ale stále se v zásadě nic rázně převratného neděje. Určitě je ale patrné jakési rozdělování lidí.

Několikrát už jsem si říkal, zda nemám odjet do toho Bulharska? K těm lidem tam bych se hodil mnohem více. Jenomže ta jazyková bariéra a celkově myšlenka na to odejít z domova mě docela demotivuje při pomyšlení, že tam pojedu sám.

…

Je 10.8.2018 14:44. Mám za sebou další skenovací noční. Opět se stalo, že místo tří až čtyř lidí to oddřeli jen dva v tom horku. Z těch dvou jsem to byl zase já, protože kolega z minula měl oddychovou denní směnu. Píšu tedy nadřízenému panu Novákovi.

„Dobrý den pane Nováku,

směnařka mi povídala, že jste mi plánoval můj rozpis směn. Mě na něm zaráží, že tam mám jen tento měsíc 7x směnu 4 a 2, což je snímání kódů a já i kolegové si uvědomujeme, že jde o poměrně fyzicky náročnou práci obzvláště v případě, kdy v důsledku nedostatku lidí tuto práci opakovaně dělají dva lidé místo tří až čtyř. Tím pádem na ně spadá práce za ostatní a nikdo mi neřekl, že jsou za to nějaké finanční náhrady. Já mám naplánováno na tento měsíc 7 těchto směn a ostatní mají většinou 4 a méně. Jeden kolega mi dokonce řekl, že zkoušíte co snesu.

Je toto možné?

Česká Pošta v roce 2015 měla o čtvrtinu větší zisky a to o nějakých 300 000 000 Kč a celkově s rozvíjejícím se internetovým obchodem se výrazně zvedli nároky na manuálně pracující pracovníky. Ono to ale není vidět moc na těch platech za manuální práci, protože jinak by jste o lidi neměli takovou nouzi.

Usiluji o organizování policie, domobran, vojenských záloh. Mám rozpracované nové ekonomické zřízení ve svém systému Eden, který je prezentován zde http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

Zajímám se o to, jak se v Čechách chovají zaměstnavatelé k manuálním pracovníkům a veřejně to publikuji.

To píši jen okrajově, aby jste o mě něco věděl. Každopádně v pondělí mě čeká další noční, kde se bude snímat a vzhledem k uvedeným okolnostem si přeji, aby mě někdo z lidí, kteří spolupracují na směně vystřídali.

Děkuji za pochopení.

S pozdravem,
Jiří Kalina“

Další zajímavý podnět jsou trávníky. Absolutní sekání trávníků není úplně dobrý nápad. Když už, tak je dobré nechávat alespoň pásy trávy, pro podporu životního prostředí.

Diskuse probíhá zde.

Tady zase je pro změnu odkaz na článek o nepropustnosti půdy. Také zajímavé.

Odkaz: https://zpravy.idnes.cz/puda-sucho-vyzkumny-ustav-melioraci-a-ochrany-pud-jan-vopravil-zemedelstvi-eroze-privalove-sra-iep-/domaci.aspx?c=A180806_094934_domaci_fer

…

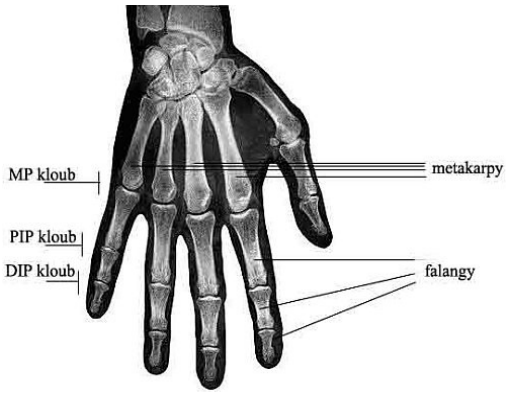

Je sobota 11.8.2018 23:19 a jsem rád, že mám volno. Po tomto týdnu mě celkem bolí klouby v prstech. To se mi snad ještě nikdy nestalo, že by mě boleli takto prsty. Alespoň zesílí. Dnes se cítím unaven na to řešit nějaké čtení článků, ale uložil jsem si na ně odkazy.

Vedoucí bude mojí zprávu číst asi až v pondělí, protože má dovolenou. Nevím, jak na to zareaguje. Možná, že se omluví, možná to bude ignorovat. Možná, že to bude eskalovat a vedení pošty se nebude zamlouvat zaměstnanec, jako jsem já a propustí mě. To jsem se ještě dozvěděl, že těch cca 23 tisíc hrubého nabízejí jen nováčkům, aby si je udrželi a starší zaměstnanci mají za tu samou práci snad jen kolem 18 tisíc hrubého. To je dost divný přístup. Nechápu, proč na těch lidech takto šetří, když s rozvojem internetového obchodu se obraty pošty výrazně zvětšily.

Něco o příjmech v roce 2015: https://www.denik.cz/ekonomika/ceska-posta-loni-zvysila-zisk-o-ctvrtinu-na-302-milionu-korun-20160425.html

Noční vyhlídka na depo pošty. Do budoucna jako vzpomínka na poštu.

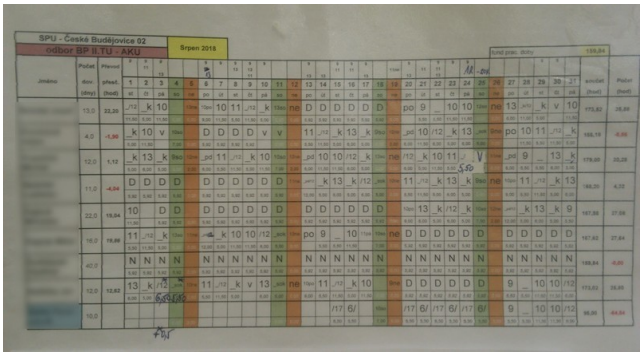

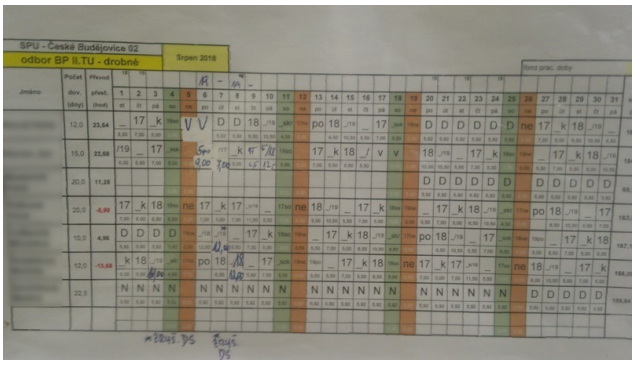

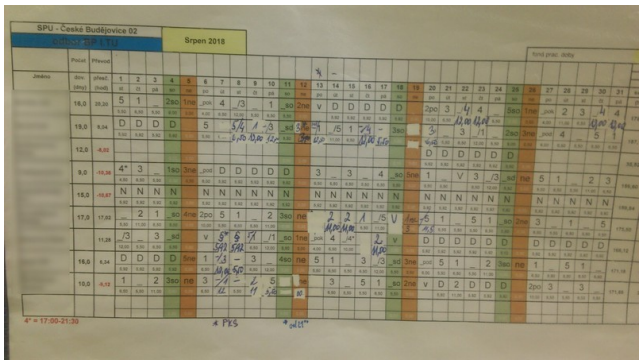

Tak tady je ten rozpis směn. Na levé horní tabulce je ta má skupina a já jsem druhý odspoda. Ostatní jména jsem rozmazal. Ty směny s číslem 2 a 4 jsou fyzicky nejnáročnější. Já jich mám naplánováno jako nováček 7 během pouhých tří týdnů. Pouze dva lidé jich mají 5 do měsíce a pak už je to jen 4 a méně do měsíce. Někteří lidé nad tím kroutili hlavou, že v zácviku bych měl mít práci rozmanitější, někdo říkal, že je to na nováčka poměrně náročné a jeden člověk mi řekl, že si mě zaměstnavatel zkouší, co vydržím. Přitom například zítra 13.8. mají směnu 2 a 4 celkem tří lidé a doposud jsem to dělal jen ve dvou. Zvláštní.

Je to taková ukázka, na co se v novém zaměstnání dá narazit. Ne že bych odmítal dělat takovou práci třeba každou směnu. Dělat jí klidně budu ale tak za 35 000 Kč měsíčně.

Je 12.8.2018 21:02. Nechme poštu poštou a zpět k ekologii. Jiří Malík člen RMZ nasdílel rozhovor s další zajímavou osobností Jan Hollan, který se vyzná v ekologii. Ten člověk uvažuje podobně, jako já. Zmínil už v roce 2011 v článku něco, jako kombinace placení daní a jakési vracení formou dividend. Jeho postřehy ohledně sankcí jsou pro mě přínos. Nové podněty pro Eden. Vlastně se zmiňuje i o ekologické rekonstrukci domů a má to společné průniky s podzemními domy, které zmiňuji v předchozích stránkách.

Konverzace je zde.

Článek z roku 2011 zde: https://ekolist.cz/cz/publicistika/rozhovory/jan-hollan-zmeny-klimatu-postupuji-rychleji-nez-kdo-cekal

Předám do konverzace nějaký tip:

„Tu kombinaci daní a dividend mám téměř zrealizovanou a popsanou v systému Eden zde http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

Zaujala mě ta myšlenka kolem ekologických domů. Mám k tomu nějaké články související se stavbou pozemních domů http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=38

Vlastně jsem už plánoval, jak by se dala provádět klimatizace a výstavba podzemních sídlišť. Něco jsme sepsal v roce 2017 zde http://jkali.cz/data/uvahy.pdf#page=41“

Je tu další postřeh od Jiřího Malíka. Text je vidět nalevo. Sekání trávy by se mělo dělat decentněji.

Konverzace je zde.

Napíší tam jen tip na tento dokument, kde jsou jiné diskuse a související odkazy.

„Jen pro zajímavost. Kumuluji podobné konverzace a jiné informace v tomto dokumentu http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=58“

Další konverzace na podobné téma je zde.

Text: „Začínáme řešit většinou věci pozdě, když už nastanou. Nejlepší je myslet dopředu, prevence. Věděli to už Indiáni, ale naše civilizace, zdá se, brzdy schválně odhazuje - říká tomu (ekonomický) rozvoj. No tak teď máme, co jako masovou doktrínu tato civilizace podporuje - prachy. Všichni můžeme poděkovat panu Klausovi a dalším, kteří viděli ekologii až na posledním místě. Toto jsme říkali již před 20 roky, že se stane a všichni se nám smáli. Dnes všichni brečíme. Až zase budete volit, tak zkuste zapřemýšlet, co je

skutečně důležité. Zda prachy za každou cenu, kterých se člověk nakonec nenají, nebo voda, potraviny a zdravá příroda kolem domu.“

Další zde.

Text: „Zbytek jetu se přesunul mírně k severu, tím i níže nad Evropou hned umožnila natáhnout déšť z Atlantiku. Prší. Uf.“

Další zajímavý článek. Biopaliva, zdá se, nám nijak nepomáhají.

Odkaz: https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2222638-biopaliva-se-prodavaji-uz-deset-let-nepomahaji-motorum-ani-prirode-presto-ma-jejich

Konverzace je zde. Nějak tam ale nemohu napsat.

Je tu další diskuse na příspěvek s titulkem „Vojáci v první linii boje...“ zde.

Zaujal mě ten titulek a také nadpis Stoletá republika 1918 – 2018. Jak příhodné. Ta fotka mi trochu připomíná Bulharskou domobranu, akorát oni byly maskovaní.

Na fotce se mi vůbec nejeví jako vojáci. Nemají žádné zbraně, ale je z toho vidět jakási odvaha a to je nejcennější.

Poslední dobou mi připadá, že se lidé všelijak radikalizují. Vyjádřím se k tomu ještě později...

…

Je 13.8.2018 12:07. Přišla mi odpověď od pana Nováka. Vypadá to, že nakonec tím žádné zkoušení snad nezamýšlel. Byla to prostě jen blbá shoda náhod a nedostatek lidí. Teď už jsem drobet zesílil, tak to nemá cenu řešit. Na jeho odpovědi není nic choulostivého, tak jí mohu zveřejnit.

„Dobrý den,
omlouvám se za pozdější odpověď, vrátil jsem se z dovolené.

To, že máte větší počet "snímacích" směn, není v žádném případě úmysl. Jen jsem to musel různě zkombinovat kvůli tomu, abyste byl vždy v zácviku u někoho zkušenějšího (jak jsem říkal, ideální by bylo být pouze u jednoho zacvičujícího pracovníka - mentora - ale z důvodu dovolených vás nováčky musím trochu přehazovat. Jestli to pomůže, tak Vám změním služby v příštím týdnu, kdy nejste u pana Bihuna. Bral jsem to tak, že u snímacích směn berete do ruky větší část zásilek, ale zase u třídících směn se více nachodíte :-).

A určitě to neberte tak, že bych Vás zkoušel, to nedělám. Předpokládám, že ten kolega to myslel jako nadsázku. Tříměsíční zkušební doba je pro obě strany dostatek času na zjištění, zda to má smysl. A vzhledem k personální situaci jsem rád za každého pracovníka, který má zájem pracovat a vydrží.

Na konec ještě 2 poznámky:
- méně lidí ve směně je ze dvou důvodů - za prvé jsou vynucené absence (nemoci apod.) a za druhé je méně zásilek (musím se držet určitých norem, rád vysvětlím, až budete mít denní)
- zisky České pošty ani platové ohodnocení nemohu z mé pozice komentovat a ani ovlivnit

Děkuji Vám za zpětnou vazbu a přeji pěkný den,

<jméno> Novák
vedoucí odboru balíkového provozu
SPU České Budějovice 02“

Má reakce:

„Dobrý den pane Nováku,

děkuji za vysvětlení. Já jsem za tu práci rád a jsem rád, že mám pro změnu trochu více pohybu oproti sedavému zaměstnání. Jenom jsem byl zneklidněn tím rozvržením a bylo toho najednou na mě víc, tak jsem se ozval.

Nechme to být. Tou změnou rozvržení se netrapte.

Hezký den,
Jiří Kalina“

Teď zpět k Národní obrodě. Máme tu konečně nějaké mužstvo, které se hlásí do akce a chtějí v zemi něco změnit k lepšímu. Řekněme, že je to malinká skupinka lidí, která vlastně ani není nijak ozbrojená (možná že je). Správně by se měla o pořádek v zemi starat policie a dokonce je možné, že většina příslušníků policie chce zajistit pořádek a zbavit vládu zločinu. Bohužel ale policie má svázané ruce a je závislá na zkorumpované vrchnosti, která chce jen brát peníze z daní a nic zásadního pro společnost nedělat. Senátor Šesták, kterého jsem uvedl na straně 52 mi nijak doposud neodpověděl na zásadní otázky (podle diskuse nejsem jediný) a to je to vysoce postavený člen vlády. Tito lidé pobírají platy cca 60, 70 tisíc měsíčně, ale co zásadního pro zem dělají, když ani neodpovídají na slušně kladené důležité otázky? Taková vláda je dokonalá ukázka neschopnosti a příčiny rozkladu země. Lidé, kteří se nechají někým zastrašit, či vydírat, tak nemohou být ve vládě.

Použít Národní obrodu k boji se zločinem mi nepřipadá momentálně moc jako dobrý nápad. Je potřeba využít toho, kdo je k tomu způsobilý a to je policie. Je potřeba prvně obrátit nemalou část policie na správnou stranu a zajistit jejich ochotu postavit se zločinu ve vládě. Když bude množství

těchto jednotek, schopných zásahu, ochotno zasáhnout, tak ten zbytek asi pravděpodobně nebude chtít krýt zločince a riskovat zbytečné násilí. Když se přidá domobrana a zálohy, tak jedině lépe. Nikdo tady asi nestojí o násilí. Pokud někteří představitelé Národní obrody prosazují názor, že budou věšet vlastizrádce, tak se naplňuje přesně to, o čem jsem mluvil, když jsem naposledy psal na policii. Asi to povede ke zbytečnému masakru. Není třeba nikoho věšet a ani nijak popravovat. Prostě se jen zkonfiskuje všechen nakradený majetek pod veřejný dohled a vytvoří se dluhy v systému Eden, ve kterém se v zemi bude hodnotit práce. Tito lidé budou muset své případné dluhy splácet nějakou společensky užitečnou prací. Když doposud brali, tak budou muset vracet. Je to jen spravedlnost. V jaké míře se bude splácet a jakým podílem, to se ještě ustanoví. Nemá cenu ale nikoho popravovat.

Momentálně je to tedy o tom, uvědomit policii prostřednictvím každého, kdo zná nějaké příslušníky a kdo čte tento dokument. Uvědomit policii, aby začala jednat a začali přes nějaký obecný email posílat na mojí schránku info@jkali.cz všechny možné důkazy o zločinech ve vládě a uvnitř policie. Ty já budu publikovat. Nadále aby začali posílat seznamy jmen policistů z různých měst, kteří jsou ochotni bojovat proti vlastizrádnému zločinu, který tuto zemi jen devastuje. Pokud se nenajde nikdo jiný, tak jsem ochoten postavit se do čela této síly a zajistit v zemi spravedlnost.

Teď napíši do diskuse Národní obrody:

„To je hezké vidět odvážné lidi ochotné zásahu pro dobro země. Připravuji nějaké podklady k tomu, jak by se dalo postupovat. Je to zde http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=59“

…

Je 14.8.2018 14:47. Zahlédl jsem příhodný citát nalevo. Je to o změnách a platí to pro každého z nás. Někdo si myslí, že se věci samovolně časem změní. To je podle mě nesmysl. Je třeba tomu napomoct. Pokud chceme lepší vládu a životní prostředí, tak nestačí jen mluvit a demonstrovat. Zkorumpovaná vláda musí být vyměněna za použití ozbrojeného zásahu a pod vedením někoho, kdo je k tomu kompetentní a má zároveň dostatek odvahy.

I kdyby se takový člověk našel, tak je to absolutně k ničemu, dokud výkonná moc je otrokem svého pohodlí, jistot a není ochotna nic riskovat.

…

Je 16.8.2018 14:26. Včera jsem si zašel zarelaxovat do čajovny. Už to bylo třeba. Dnes mám noční od 17:00 do 6:00 a hned na to v sobotu mám pro změnu ranní od 6:00 do 14:00, tak že váhám, zda budu spát v noci a nebo se vyspím až v sobotu odpoledne po práci. V pondělí mám směnu číslo 5, což je odpolední od 11:00 do 21:00 a hned na to v úterý noční od 17:00 do 6:00 a hned ve středu znova noční od 17:00 do 6:00. Tak to si zaposiluji :).

Martin v čajovně mi řekl, že ale vypadám lépe. Ten pohyb mi svědčí. To ještě teprve přijdou vánoce a pak bude pohybu dost. Už jsem si na tu práci celkem zvykl a jsem už docela spokojený.

Nějaký ten měsíc bych tuto práci dělat měl, aby se mi vykompenzovalo to sedavé povolání programátora. Nastálo tam ale asi nevydržím. Ubírá to celkem energii a čas věnovat se jiným věcem.

…

Je 18.8.2018 2:37. Ještě není podzim, ale připadám si poslední dobou, jako kdybych byl ve vlivu nějaké letargie k okolnímu dění. Je to asi tou únavou z těch nočních, či co? Uvidíme, třeba si zvyknu.

Jeden člověk se předevčírem na poště divil, že dorazilo nějak výjimečně hodně lidí a byl plný stav. Prý se to stalo snad po dlouhé době. Zvláštní. Z toho vyplývá, že lidé jsou tam opravdu většinou přetěžováni a za stejné peníze.

Jeden člověk se tam podivoval nad tím, že v Praze mají na poště mnohem větší platy za tu samou práci. Je to komplikované a je to dané tou oblastí. Bohužel je to dané i nabídkou a poptávkou. V Praze mají asi více odvahy stávkovat, co jsme tak slyšel. Ve firmě, kde jsem pracoval já, tak to bylo tak, že jsme tam přešli jako celý tým a Česťa, který to vedl, stanovil hojné platy. Vznikla tak budějovické pobočka pražské firmy a paradoxně snad v Budějovicích byl platový průměr větší, jak v Praze. V Praze se nabíralo po jednotlivých zaměstnancích a tam se asi více tlačilo na potencionální zaměstnance, pokud jde o platy. I přes to ale firma prosperovala a budějovická pobočka vydělala firmě.

Je to o nabídce a poptávce. Další možnost kromě stávky je plošné zavádění systému Eden. Ve kterém bude důraz na spravedlivé hodnocení lidí. Já ale určitě žádnou stávku organizovat neplánuji. Na poště pracuji kvůli pohybu a ne primárně kvůli penězům. Když se tam lidé ale domluví na stávce, tak já tomu nebudu nijak bránit.

Zajímavé jsou občas reakce těch lidí, když jim řeknu, že má profese je programátor. Jedna paní mi například řekla „To jste si tedy pomohl“ :). Narážela na finanční otázky. Někdo jiný tam zase řekl, že nechce, aby jeho děti dělali tento typ práce. Je zvláštní, jak je společnosti už od dětství vtloukáno do hlavy, že pokud se chtějí mít dobře, tak musí studovat a budou mít hodně peněz. Představa o teplém místečku v kanceláři obecně vypadá ctihodněji, než dělat práci tohoto typu. Já jsem sedavé povolání měl a být zavřený v nějaké místnosti hodiny a převážně sedět, to je na mě dlouhodobě moc

málo akční.

Potkal jsem před pár dny spolužáka ze střední. Trochu jsme se zapovídali. On mi říkal, že také zažil jakýsi převrat v životě. Teď jel dělat do zahraničí. Prý se to v tomto věku děje normálně, že přicházejí tyto zvraty. Člověk si vytyčí nový cíl a ten by měl nějak do čtyřicítky dosáhnout. Zajímavé.

Mě za tři a půl hodiny začíná práce a to je sobota. Možná bych se měl ještě trochu vyspat, ale moc se mi nechce. Nechci se ale pouštět teď do komentování a studování článků. Nechán si to asi na neděli. Snad budu čilejší...

…

Je opět noc 20.8.2018 3:17. V sobotu ráno jsem se pokoušel usnout. Nepodařilo se mi to. Myslím, že čas na mikrovlnce ukazoval 4:23, když jsem šel vyhládlý do kuchyně. Uvařil jsem si narychlo špagety a k nim dal salsu. Alespoň jsem se najedl před ranní směnou. Tak tak jsem to dojedl a už jsem musel vyrazit do práce. Byla to asi ta nejnepříjemnější směna, jakou jsem zažil. Stále se čekalo na auta a tu poslední hodinu už jsem byl fakt ospalý. Dozvěděl jsem se, že dříve brávali zaměstnanci pošty i třinácté platy. Pak se to zrušilo s tím, že to bude nahrazeno nějakými odměnami v hodnotě snad jen pět stovek. Když přišla nová ředitelka, tak ani ty odměny se nekonaly. Tržby tedy jdou nahoru a platy dolů. V čem je asi problém? Až se dostanu jednou k moci, jako že časem věřím, že ano, tak asi tyto problémy odhalím.

Jeden zaměstnanec sdílel zkušenost s nočními směnami. Povídal, že po noční se cítí takový bez chutě do čehokoliv se pustit. Úplně přesně tak se cítím i já. Když se člověk probudí po noční, tak nemusí být zcela vyspaný, ale i tak se probudí. Nechce dál spát, ale mysl je jaksi ochromená. Není energie ani chuť se do ničeho pouštět. Potom po normálním nočním spánku se ale dá vše do normálu. Z dlouhodobého hlediska toto asi na zdraví lidí moc dobrý vliv nemá. Ono možná kdyby člověk měl samé noční, tak je to v pohodě, ale to střídání směn moc zdravé není.

Musím si to všechno zaznamenat a mít vlastní zkušenost, pokud jednou budu chtít lidi od tohoto systému nějak osvobodit.

Na studování článků o ekonomice, zemědělství a politice jsem se dostal, ale komentovat to už nebudu. Je 3:34 a v deset musím vstát. Čekají mě těsně po sobě tři dny a to denní směna 10h a dvě noční 2x13h, tak je potřeba se vyspat.

…

Je 21.8.2018 15:38. Od pěti mi začínají dvě noční krátce po sobě. Domluvil jsem se s vedoucím, že chci raději přidělovat místo denních směn jen noční a on řekl, že mi vyhoví, jak to jen půjde. Případně zbytek směn si mohu vyměnit s ostatními. Toto je výhoda této práce. Existuje jakýsi vnitřní směnný obchod, kde si lidé vyměňují mezi sebou směny, jak jim to vyhovuje.

Dále jsme požádal, zda vy mi mohl zrušit denní směnu 5 dne 30.8., která mi jde přes stanovený fond pracovní doby a bez problémů mi to odstranil, tak že příští týden jdu už jen na dvě noční a jinak mám volno do konce měsíce. Budu mít možnost dostat se z této „intelektuální hibernace“ a zase sem snad něco přidám, či možná trochu něco budu programovat na Edenu. Uvidím. Až budu mít více ty noční směny, tak si na to snad lépe zvyknu a budu mít více energie věnovat se nějakým intelektuálním aktivitám.

…

Je 24.8.2018 2:22. Mám za sebou tři po sobě jdoucí směny. Poslední dvě byly noční a to poměrně tvrdší, než jindy. Je asi znát, že se blíží vánoce. Sice jsem se po poslední noční dobře vyspal, ale cítím se tak trochu, jako když běžec doběhne po delší trati. Je to taková ta únava, co nedovolí člověku intenzivněji se soustředit na nějaké psychické aktivity. Připadá mi, že poslední dobou se učím pracovat zase s tou energií, jako jsem popisoval už cca 9.7.2018. Uvidím, zda to bude mít nějaký efekt. Třeba se věci pohnou k lepšímu. Asi se teď nezmůžu na rozsáhlejší úvahy, ale pár odkazů bych zde mohl vložit.

Zajímavá stránka k ochraně půdy.

Diskuse probíhá zde. Článek zde.

Živá voda
SDRUŽENÍ PRO NÁVRAT VODY DO KRAJINY

Dále tam Jiří Malík zmínil brožurku s tipy na udržení vody v přírodě: http://zivavoda.biz/brozura/

Další diskuse zde, zde a zde.

Toto je dobré přísloví :).

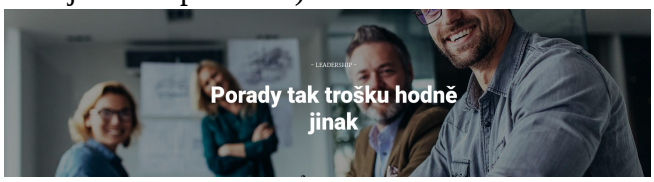

Tady zase malá inspirace k poradám. Asi se časem pokusím nějak tyto poznatky zpracovat pro komunikaci v Edenu. Nějaké řízení komunikace při hlasování už mám zanalyzované, ale toto také není špatný úhel pohledu.

Odkaz: https://leaderface.cz/cs/leadership/porady-tak-trosku-hodne-jinak/?utm_medium=cpc&utm_source=facebook&utm_campaign=foxy+-+sdileni+prisp.+-+navstevnost&utm_content=leadership+-+porad+tak+trosku+hodne+jinak

ROZHOVOR „Podstatné je, že pokud není daňově zohledněno, že bezdětní lidé se chovají jako černí pasažéři, a to nejen z hlediska penzijního systému, pak společnost dříve nebo později začne kolabovat. V té chvíli se vynoří zvláštní lidé a celé organizace, jež budou tvrdit, že jedinou záchranou je masová imigrace… A neštěstí je dokonáno," varuje europoslanec a profesor sociologie Jan Keller.

Tweet | To se mi líbí | Sdílet | 183 lidem se tohle líbí. Buďte první mezi svými přáteli.

Další zajímavý rozhovor zde. Profesor Jan Keller. Už jsem si to pročítal, ale teď nemám sílu se k tomu vyjádřit.

Malý obrázek historie v diskusi zde. Článek zde.

Zde zase nějaká diskuse k dalším migračním vlnám. Tady je zase vidět, že Maďaři to vyřešili po svém. Přestali dávat některým migrantům jídlo.

Diskuse zde. Článek zde. Takto to dopadá, když se společnost nepřipraví na různé krize a uchyluje se k extrémním řešením.

…

Je 27.8.2018 0:26. Mám za sebou náročnější týden. Čeká mě lehčí týden, kdy mám noční jen úterý a pátek, jinak nic. Od této soboty mám rýmu. Nestává se mi běžně, že chytím rýmu už v srpnu, když navíc nemám období alergií. Na poště je ale celkem dost prachu, který mě dráždí a co jsem si tak všiml, tak lidé tam celkem marodí (alespoň tento měsíc). Asi mi snížili imunitu i těch několik směn po sobě. Zajímavé je, že jenom tento měsíc nastoupili čtyři nový lidé. Jeden chlapík to definitivně vzdal hned při první směně, kterou měl nastejno se mnou a ani směnu vlastně nedokončil. Další člověk nastoupil myslím během tohoto týdne. Jednu směnu odpracoval a pak šel marodit. Další člověk nastoupil v půlce srpna a zatím se drží.

Teď nějak nejsem moc při síle, tak psaní o článcích nechám na dobu, až budu více fit. Zajímavé na této práci je pozorovat ty lidi a jejich různorodé osudy. Někteří lidé tam prožívají přelomové životní období (asi i já). Například jeden student, který je tam na brigádě a bude končit školu, tak projevil zájem o mé znalosti bible a dokonce prohlásil, aby se nakonec nestal mým kolegou v projektu Eden. Jeden čtyřicátník prožívá životní krizi a i když je ateista, tak mi připadá, že projevuje trochu zvídavost o křesťanství, které jsem mu nadhodil. Možná, že se pro změnu stanu šiřitelem Božího slova :).

V pátek před šichtou jsem se sešel s jedním pánem z Diem25 a nabídl mi, že mi pomůže nějak s tím mým projektem. Že by nějak zkusil sehnat kolektivně financování, abych se tomu mohl věnovat. Přijde mu škoda, že to takto leží ladem a že se místo toho věnuji nočním na poště. Pravda je, že jsem si tu poštu vybral sám a protože mě přitahují výzvy, tak jsem zvědavý, jak to ustojím. Hlavně ty vánoce. Programovat pro někoho a něco jiného, než Eden se mi teď vůbec nechce bez ohledu na finance. Na Edenu bych dělal, ale teď mám jinou výzvu. Už jsem zhubl asi cca 3 kila a na tuku to bude asi více, protože se pravděpodobně zvětšil objem svalů.

Když jsem měl ty dvě noční po sobě úterý a středu, tak na obou byl jeden z těch dvou mušketýrů. Je na poště už 15 let a měl toho také dost po těch dvou dnech. Říkal něco jako „Zítra se pořádně zleju“ a s nadsázkou „Jestli mi tam před oknama budou dělat od cirkusu zase ten hluk, tak je podřežu“. Plně chápu, že lidé zapojení v tomto pracovním procesu nemají moc sil věnovat se okolnímu světu a mají co dělat s tím, aby si dostatečně odpočinuly. Já sám jsem zvědav, zda dosáhnu takového přizpůsobení, že budu mít při této práci energii i například na programování. Možná, že si dělám jen iluze. Teď jsem nachcípaný a od září prý toho pozvolna začne přibývat, tak možná to na tyto experimenty není nejvhodnější období, ale pro hubnutí ideální.

Řekl bych, že ten úterek byl drsnější, ale středa byla také nepříjemná. Ve středu, když už brigádníci očekávali, že se to ke konci zvolní, tak najednou přišli pytle s žrádlem pro psy a ty jsou docela těžké. Klukům trochu povolila trpělivost a něco tam začali pořvávat a i jedna hlučnější směnařka, co nám pomáhala nosit, tak zařvala že je tam více klecí a proč stojíme frontu u jedné. Zařvala to takovým způsobem, že to trochu vypadalo jako nějaký druh záchvatu. Ten jeden brigádník řekl, že tohle je ta nejhorší směna, jakou tam zažil (ta středeční).

Pak tam vyprávěl jeden chlapík, co už je tam také delší dobu. Prý o vánocích tehdy přijelo 13 kamionů plných pneumatik. Všechno se to muselo protřídit a ty pneumatiky byly svázány po čtyřech. Zaměstnanci si stěžovali a tak pneumatiky začali vázat jen po dvou. Já mu říkal, že to o vánocích je tam tedy taky více lidí, ne? On říkal, kde by se ti lidé vzali? Když nastoupí někdo nový

v toto období, tak často se stává, že rovnou odejde (jsou výjimky). No jo má pravdu, já jsem toho vlastně svědkem.

Ale úplně nejlepší jsou vyprávění o paní ředitelce :). Když je noční směna o vánocích, tak prý přijde hezky odpočatá na čtvrtou nebo pátou hodinu ranní. Začne tam doslova běhat s balíkama a povídá, jak je to pohodová práce. Klece na roztřízení se většinou dávají tak dvě na plac, aby se tam dal ochodit, ale ona jich tam prý nahrne řadu. Ještě jsem jí neviděl, ale o tomto jsem slyšel několikrát. Na druhou stranu ale musím dodat, že je chválihodné, že ředitelka se obtěžuje tam chodit. Asi se toto běžně nestává, ale když je málo lidí, tak asi není zbytí.

Jenom bokem. Tady jsme viděl video na diskusi, které mi to nedalo nenasdílet zde. Jak Babiš řádně prosperuje na likvidaci půdy.

Nebo zde. Ten kdo se nebojí mluvit, tak všechna čest a kdo mlčí, je spolupachatel.

Mě hlavně rozum nebere, že si policie není schopná najít někoho, kohokoliv, komu by dali autoritu nad tím, aby tady udělal pořádek.

…

Je 28.8.2018 4:49. Už jsem více při síle. Tělo si asi už i vyrobilo lepší imunitu proti tomu prachu a nemocím ostatních. V PPL jsem s tím prachem kdysi také měl problémy a odmarodil jsem to. Jeden čas jsem tam dokonce pracoval s šátkem přes obličej a někteří zaměstnanci mi proto říkávali „loupežník“. Pak jsem si nakonec na prach zvykl a šátek přestal nosit. Už je to cca 10 let, ale s poštou to bude asi podobné. Nenapadlo mě tehdy, že se k tomuto typu práce ještě někdy vrátím.

Před dvěma týdny jsem se sešel s jedním podnikatelem vyslechnout si názor na ten můj projekt. Je to člověk, který se pohybuje v musice (rock). Přijde mi celkem jako férový chlapík, který se snaží v lidech vidět to lepší. Upřímně mi řekl, že s tím mým projektem mi nepomůže a vnímá jako nereálné, že bych s tím nějak prorazil v politice. Podle něj do politiky možná jdou lidé plní ideálů, ale je to podobné, jako když chcete jít do žumpy a dělat si iluze, že nebudete smrdět. Takto mi to popisoval. Lidi ta moc dostane a nakonec to dělají hlavně kvůli penězům. S Edenem ve stávající neuspěji, protože by to politikům podkopávalo vliv. Podle komunikace se stranami to vypadá, že na tom něco asi bude. Doporučil mi ale najít si nějakou komunitu lidí, která by o to měla zájem a zkusit to zavést v ní. Když to bude mít úspěch, tak by se to mohlo rozšířit do dalších podobných komunit. Měl ale zvláštní názor na obyčejné lidi. Podle něj, když něco takovému ukážu běžnému člověku, tak se mi vysměje. Toto si tak úplně nemyslím, že platí obecně, ale určitě se tací nejdou.

Povídal mi o tom, jak jsou ve společnosti „vlci“ a mohou mi jít po krku, protože toto jim může brát kontrolu nad lidmi. Můj názor je, že ve společnosti určitě vlci jsou, ale vlci obecně v přírodě likvidují slabé jedince. Nepovažuji se za slabého jedince. Sice stojím na opačné straně, než tito vlci, ale zatím tu stále mám své poslání, které budu muset nějak naplnit a Bůh si pohlídá, aby to tak bylo bez ohledu na názor opačné strany. Povídal mi, jak to vidí a také věří a určité spiknutí i když se asi v křesťanství nepohybuje. Povídal, že vzhledem k tomu, že Amerika dluží Číně spoustu peněz, tak

to je nasměrované k válce. Nakonec ale to nějaké organizace, podle něj vyřeší tak, že se zavede mezi národy mír s podmínkou zavedení jednotné světové měny. Tato měna a systém je prý podle něj už připravený a já něco takového moc neovlivním. Povídal, že lidé jako já budou někde na úplném spodku. Když jsem mu dal za pravdu, že něco takového asi opravdu nastane a že i ten „spodek“ by měl mít nějaké své vybavení, jak se organizovat, tak mi odpověděl něco v tom smyslu, že nic takového nebude potřeba. S tím já nesouhlasím. Vlastně jsem ten Eden začal dělat mimo jiné z toho důvodu, aby bylo možné nějak uprchnout z ekonomiky, která bude pravděpodobně podmíněná přijmutím čipu pod kůži.

Pak mi vytkl ten název Eden, ale kupodivu to nebylo z teologických důvodů. Říkal, že fanoušci Sparty to nebudou chtít používat, protože Eden se jmenují prodejny vstupenek na Slávii. Toto jsem zase já nevěděl. Ten název Eden na to sedí myslím dobře, ale vzhledem k tomu, že Eden se jmenuje už dnes kde co, tak zvažuji přejmenování. Jenom ještě nevím jak to pojmenovat, aby to bylo po všech směrech neutrální.

Tak takto vypadal názor podnikatele a myslím atheisty. Vidí budoucnost v zásadě podobně, jako já.

…

Je 28.8.2018 13:52. Pokračuji ve zveřejňování zajímavých informací. Něco k herbicidu Roundup od Jiřího Malíka zde na této diskusi. Syntetická chemie obecně dělá asi problémy.

Další kritika produktů Roundup na diskusi zde.

Tady pro změnu pár obrázků záplavy plastů. Diskuse a fotky zde. Stojí za zamyšlení při koupi různých produktů v plastech.

Další informace ohledně přehrad a jejich kritiky. Diskuse zde.

Další informace o zadržování vody podle modelu Zdoňov v diskusi zde.

Tady zase nějaké dopisy z NKU. Diskuse zde. Článek zde. Ukázka, jak se plýtvá s finančními prostředky na všelijaké informační systémy. I když sám jsem profesí programátor, tak nesouhlasím s tím, že by se za programování měly zbytečně vyhazovat peníze. Když už se něco

programuje, tak by to mělo být k zásadnímu užitku.

A zase jsme u té děravé ekonomiky. Na straně 65 je odkaz na článek od profesora Kellera. Říkal jsem, že se k tomu vrátím. Česká republika je zdrojem výhodných pracovních sil. K tomuto pyramidálnímu rozdělení společnosti dochází vinnou systému, který je tu nastaven a který akceptujeme. Je to babylonský systém, ve kterém se musí najít někdo, kdo bude vždy vespod a naopak někdo, kdo si bude snažit udržet pozici nahoře. Tento systém je lidem vtloukán do hlavy už od malička skrze školství. Pokud má dojít ke změně k lepšímu, bude potřeba se inspirovat systémem, který více připomíná fungování rodiny. Rodina má také určité autoritativní vedení, ale její členové jsou si navzájem rovni a vzhledem ke schopnostem každého člena se na nikoho nekladou větší nároky, než je třeba. Rodiče jsou z počátku živitelé, protože na to mají sílu i schopnosti, ale časem se zapojí i děti a pomohou. V rodině nedochází k tomu, že si například jedno díte začne hrát na důležité a přestane pomáhat s nepříjemnou zbytku rodiny. Jak by to vypadalo? Přesně toto se ale děje ve společnosti. Způsob vzdělávání nás vede k tomuto uvažování a soupeřivosti o různé posty, tituly a podobně. Vede to k tomu, že lidé nabývají přesvědčení o tom, jak někteří se nemusejí nijak užitečně přičiňovat k dobrým věcem a přes to těží nejvíce na ostatních. Slovanské systémy vládnutí už tu byly a principielně připomínaly fungování rodiny. Babylonské systémy to ale potlačily a kladou důraz na to, aby si lidé nepamatovali tuto historii.

Bude potřeba tedy přejít kompletně na jiný ekonomický systém. Zatím je zemědělství Čech soběstačné, pokud se nepletu, na nějakých cca 50%, možná méně. I když pole jsou ve špatném stavu a převážně se pěstuje řepka, tak pořád je možné úrodnou půdo vykopat a použít jí na různá pokrytí betonových ploch. Je možné dělat všelijaké plošiny, pokrývat například paneláky a podobně. Sázet stromky a jiné. Momentálně bude obtížné asi pro mnoho lidí vyjít ze stávajícího systému a změnit své pracovní zvyky. Mnoho lidí je naučeno k tomu být neuniverzální a někdo dokonce nabývá přesvědčení, že je nejlepší nedělat nic.

Ona ale může přijít doba změn a tento přechod bude usnadněn.

…

Je 31.8.2018 0:16. Předevčírem mi skončila noční, na kterou jsem nešel úplně fit. Rýmu ani kašel jsem neměl, ale byl jsem oslabený od té nemoci. Do půlnoci to bylo nepříjemné pracovat a obával jsme se, jaké to bude, až se v práci přitvrdí k ránu. Koupil jsem si na povzbuzení z automatu litrovou Coca Colu, kterou jsem vypil poměrně rychle. Pak už mi bylo lépe a fungoval jsem celkem dobře. K ránu jsem prý vypadal zničený. Jdu ke vrátnici a

kamarád, co dělá na poště řidiče (ten co jsem ho potkal loni v dubnu u autobusu a chodil jsem s ním před poštou do posilovny), tak na mě volá „Jirko, ty jseš zničenej“. Pak jsem procházel kolem vrátného a ten říkal také že je na mě vidět únava podle té námořnické chůze. Omámení Coca Coly asi vyprchalo. Jeden kolega ukrajinec mi říkal, že už dělal všelijaké práce a že dělal i na rybářské lodi a tam byla dost dřina, ale taková tvrdá dřina, jako je tady na poště, tak takovou nikde nezažil. Pro mě je to ale výzva a jsem rád, že je tam dřina.

Na poště se potkáte s různými lidmi...

Některé události na poště mi tak trochu asi naznačují, že bych se měl nějak pokoušet rozvíjet a využívat své zvláštní duchovní schopnosti (dary). Bylo to myslím první, nebo druhou směnu, kdy jsem tam narazil na jednoho zvláštního týpka. Byl v čemsi výrazný vůči mě. Nějak se na mě „nalepil“. Udělal jsem si takový tahák na ruku se směrovacími čísly. Tahák, který mě nasměruje tam, kam potřebuji a nemusím se nikoho neustále ptát a nebo hledat na rozpisech. No pořád říkal, ať mu řeknu nějaké číslo a on mi řekne, do jakého regionu to jde. Někdy se vychloubal typem „můj mozek je rychlejší, než tvůj papírek“. Z počátku jsem to pouštěl jedním uchem dovnitř a druhým ven. To mi vlastně doporučoval i jeden kolega. Tvrdil, že si mě zkouší a ať to ignoruji. Já jsem to ignoroval, ale pak to začalo být už dotěrné. Myslím, že třetí den už mi došla trpělivost. Měl jsem na sobě tričko už trochu špinavější od prachu. Poprvé mi řekl nějakou narážku na cikány. Pak, když jsem byl už na odchodu, tak zase řekl něco do cikánu, myslím že formou otázky, jestli nejsme náhodou cikán. Nechtěl jsem to s ním rozvádět a jenom jsme mu řekl celkem klidným hlasem „drž hubu“. Uznávám, že to nebyl přímo vrchol diplomacie a kdybych se mohl do toho momentu vrátit, tak bych to asi formuloval jinak. Třeba ať mě s tím už neotravuje, nebo tak nějak, ale prostě mě to už lezlo na nervy a příští směnu jsem si to plánoval s ním vyříkat. Hned tu další směnu, jak jsem ho zahlédl na hale, tak jsem si to s ním ujasnil. On mě normálně pozdravil a byl v pohodě. Já jsem si nevybavoval jeho jméno, tak se ho ptám, jak se jmenuje. On se nejdříve tak zvláštně usmíval. Jako kdyby to nebral vůbec vážně. Řekl mi jméno a já mu říkal, že jsem o nějakých třináct let starší a nebaví mě poslouchat ty jeho řeči. Ať se se mnou baví normálně. Byl jsem celkem důrazný a zvýšil docela hlas. Aby to bylo ještě důraznější, tak jsem ho chytil levou rukou za jeho pravou paži. To ho ale už přešla legrace a začal se třást. Odkývnul mi, že si mě už nebude všímat.

Tento přístup zabral. Potom mi povídal, že jsem nemusel tolik řvát, aby to slyšeli všichni na hale. Říkal mi, že po tom, co jsem se ho dotkl, tak asi snad 4 hodiny byl mimo, než se dal dohromady. Pak jsme se už ale bavili normálně. Jeho řeči byly zvláštní. Že měl nějaké problémy s otcem a neměl lehké dětství. Povídal, že je mu dvacet let už hodně dlouhou dobu. Prý je mu dvacet let už sto let. Že prý umí cestovat časem a dýchá jen jednou za minutu. Neměl nic proti tomu, abych o něm psal, ale jméno si mám nechat pro sebe. Jednou jsme byly před hlavním vstupem do baráku a on tam kouřil ještě s jednou paní. Já řekl, že se jdu natáhnout na druhou stranu k parkovišti a procházel jsem budovou. Neviděl jsem, že by šel vedle mě a přes to tam na druhé straně byl dříve, než já. Prý to bylo něco s přesunem v čase. Když jsem se pak ptal té paní, co tam kouřila s ním, zda náhodou neobcházel budovu, tak mi potvrdila, že jí obcházel :). No alespoň mi řekl na rovinu, že mu nemám moc důvěřovat. Prý není upír, ale zrcadelník, čili skleněný muž. Tato postava se vyskytuje jako

hlavní padouch ve hře Zaklínač, kterou rád hraje. To je podezřelé.

To by bylo k zaklínači. Myslím, že mu někteří zaměstnanci i tak říkají. Další zvláštní povaha je člověk, kterému budu říkat kšiltovka. Nosívá kšiltovku New York i při práci a někdy kšiltem dozadu. Pamatuji si ten den, když jsem řekl zaklínači, aby držel hubu, tak to kšiltovka slyšel a přišlo mi, že ho to asi drobet zarazilo. Když jsem pak s kšiltovkou nějak měl později směnu, tak se ke mně choval jinak, než k ostatním. Alespoň mi to tak přišlo. Choval se nepříjemně, ale ne tak, jako zaklínač. Řekl bych že nepřímo. Přišlo mi, že od něj často slýchávám slovo uhni, nebo pozor a tak podobně, když nese balík. Přišlo mi to také jako nějaký způsob oťukávání, ale jiný. Pak ale už to přesáhlo určitou hranici a na to už jsem zareagoval. Pamatuji si, jak se postavil před klec, ve které byl jen jeden balík a ten měl snad kolem 60 kilo. Každý by asi udělal, že by tu klec odvezl i s tím balíkem. Toto se tam dělá úplně normálně. On ale ten balík bafl a s vypětím všech sil s ním utíkal na příslušný vozík. V cestě jsem stál já a on mi zezadu trochu drbnul do ramene, jak s tím utíkal a to okamžik před tím, co řekl něco jako „vypadni“. Tak jsem přemýšlel nad tím, zda je to snad nějaký naschvál či co. Nepřipadalo mi, že by se takhle choval normálně k ostatním, ale nenechal jsem se tím nijak vyprovokovat. Každopádně mi přišlo vhodné, že by se za něco takového mohl alespoň omluvit a to se nestalo. Co kdyby mu ten těžký balík vyklouzl a někomu to hodil na záda. To může být i docela vážný úraz. Už samo o sobě pokřikovat na někoho vypadni je celkem neslušné. Napsal jsem mu myslím ještě ten den na FB následující zprávu. Je dobré si takové věci vyříkat, ale zpráva může pojmout přesnější popis (pokud je pod návalem emocí dočtena):

„Ahoj, prosím tě je u tebe normální, že na kolegy pokřikuješ "vypadni" a vzápětí do nich narážíš, bez omluvy, těžkýma balíkama do zad? Mě to připadalo z tvé strany ke mě docela jako hulvátství. To se takto chováš normálně ke všem, nebo je v tom něco osobního vůči mě? Když by jsi mě požádal o pomoc, tak bez problému ten balík s tebou odnesu. Takto mi připadalo, že máš v plánu tu klec někam odvést, jako se to běžně dělá. Pokud máš se mnou nějaký problém, tak bych to docela rád věděl na rovinu.

Vycházím na poště s každým v dobrém.“

Na tuto zprávu nemám doposud žádnou reakci. Předpokládám, že si jí přečetl do druhého dně. Pak se ale ve mně zase objevil ten zvláštní pocit a potřeba usměrňovat nějakou energii. Toto jsem začal dělat teprve nedávno a už jsem o tom povídal. Jenomže tentokrát se to týkalo tohoto kolegy. Tedy člověka, se kterým jsem se osobně viděl. Přijímám od Krista pravidelně odpuštění za hříchy. Snažím se z chyb poučit, ale i tak sem tam člověk zachybuje. Když jsou ale hříchy odpuštěny a někdo vůči mě má dluh, za který se neomluví, tak pak asi jsem nějak schopen uplatnit zvláštní schopnosti. Prostě jsem se toho dluhu nějak zvláštně duchovně zbavil a vrátil to na dlužníka. No a co se nestalo. Kšiltovka další den nepřišel do práce. Prý nějaká nemoc. Ono to nebylo ale jen další den. On nepřišel do práce celý týden a to měl naplánované směny.

Pak ale ten den, co jsme se měli potkat na směně, tak se dokonce stalo to, že jsme se zahlédli už v autobusu. Přistupoval hned na máji do autobusu, ve kterém jsem už seděl z minulé zastávky. On se posadil, že na mě dokonce pěkně viděl. Tak jsem se zvedl a šel k němu si promluvit. Pozdravil mě docela v pohodě. Povídal, že měl docela zdravotní problémy. Nebyla to ale žádná rýma. Prý snad něco z grilovačky. Že se něčím přiotrávil. Prý málem skončil v nemocnici. Když jsem se ho zeptal, zda používá FB, tak odpověděl, že tam moc nechodí. Když jsme se ho zeptal, zda je na mě nějak

naštvaný, tak řekl že ne, proč by? Řekl jsem, že mi to tak přišlo z toho jeho chování a on říkal, že je to tou prací. Normálně jsme se spolu už pak bavily. On dokonce sám o sobě řekl, že je nervák a kouření ho uklidňuje. Při zpáteční cestě jsme se bavili úplně v pohodě a přišlo mi, že jeho chování ke mě se změnilo i na směně.

No po této zkušenosti mě napadlo, že tu svou schopnost bych měl více aplikovat do praxe. To, jaký vnitřní přístup ke mně měl kšiltovka ví jen on. Pokud tam opravdu byla nějaká zášť ke mně, kterou zapřel, tak to asi opravdu ty zdravotní nepříjemnosti souvisely s jeho chováním ke mně a pokud ne, tak by neměly. Už jsem jednou v minulém zaměstnání narazil na člověka se stejným křestním jménem, jako má kšiltovka a i když kšiltovku nenosil, tak měl na zástěně vyvěšen plakát s New Yorkem. Také mi přišlo, že ke mně chová zášť a způsobovalo to jeho zdravotní problémy až do té doby, kdy se začal chovat normálně.

Tyto poznatky mě přivádí na myšlenku, že mám asi jakousi zvláštní schopnost obracet k lidem jejich zlobu. Když mě koncem března roku 2017 vyprávěla čarodějka Oxana, že jezdí po jižních Čechách a zjišťuje, kdo tam je, tak si s její dcerou ve svém rodném jazyce povídali něco o autismu. Jižní Čechy jsou prý podle illuminátů jakési odpadliště pekla. Nevím, kdo Oxanu zaměstnává, ale hned krátce na to snad dva dny jsem četl někde článek, že Andrej Babiš nechal vyvěsit nějakou modrou barvu jako projev úcty k autistům. Divné, ale možná to nemělo souvislost.

Své schopnost se potřebuji naučit rozvíjet. Ať už je Babiš jakýkoliv, tak nebude hlupák. Jeho za cíl použiji těžko. Těžko použít někoho, kdo nabízí peníze, ale mnohem snadnější cíl bude ten, kdo peníze přijímá a dělá špatné věci. Tak snad se věci pohnou k lepšímu. Můj další cíl je tedy zkorumpované vedení policie ČR. Chovají se jako loupežníci, když se nechají platit z daní, ale nechrání společnost a nemají snahu bojovat se zločinem a odvolávají se na neadekvátní zákony. Pokusil jsem se usměrnit energii včera cca v osm hodin večer a pak ještě trochu dnes po půlnoci.

Snad to bude mít nějaký efekt a povede to ke spravedlnosti.

…

SEZNAMZPRAVY.CZ
Policie vyšetřuje, za co bere poradce komunistů na poště 55 tisíc měsíčně. A proč nechodí do práce - Seznam Zprávy

Je 31.8.2018 15:09. V 17:00 mi začíná poslední noční směna v tomto měsíci. Už se ale cítím lépe. Trochu mám kašel, ale jinak dobré. Ještě ke kšiltovce, abych to dopověděl celé. Když jsme mu psal tu zprávu, tak jsem mu poslal i nabídku k přidání do přátel. Tu mi potvrdil až teprve po tom týdnu marození, co jsme si promluvily. Tu zprávu určitě musel číst, když nakonec žádost potvrdil. To byl jen takový dodatek k minulému psaní.

Další zlodějna se týká pošty. Prapodivné chování člověka, který je údajně v čele dozorčí rady pošty. Mezitím co se někteří dřou, aby vylepšili ekonomiku pošty a spadá na ně věčně práce za lidi, kteří chybí do počtu, tak Pošta krásně prosperuje a ve své neprůhledné ekonomice toho využívají někteří manažeři ke svému obohacování se. To je tuhle 55 000 Kč, tuhle 60 000 Kč, pak zase 100 000 Kč. Komunista Vojtěch Filip komentuje hrdinství dotyčného, že chrání státní podnik před privatizací, ale myslí tady někdo také na dělníky a jak tvrdě musí pracovat? Komunisti se měli dělníků zastávat, ale nakonec se zastávají top manažerů, kteří snad ani nechodí do práce. Článek je zde a diskuse zde.

Včera jsem přesměroval nějakou energii směrem k policii. Podařilo se mi to více v osm večer a pak

trochu o půlnoci. Mimo tyto dvě doby jsme toho jinak nebyl schopen. Mohu to dělat jen v určitých dobách. Asi jsem k tomu vyzván vyšší autoritou a pouze v té době to jsem schopen učinit. Zvláštní. Teď je 15:28 a měl jsem potřebu nasměrovat to proti Lubomíru Krejsovi, protože jeho, v součtu, milionové odměny jsou sprostý zločin. Místo toho, aby se ty peníze rozdali na zvýšení platů dělníkům, kteří oddřou vše, tak si rozkrádá ekonomický růst vrchnost.

…

Je 3.9.2018 16:25. V posledních dnech jsem ještě pracoval s energií, jak to šlo. Zaměřoval jsem se obecně na zkorumpovanou vládu. Teď už to nějak odeznělo a nemám prozatím potřebu v tom pokračovat.

Přestávám se ale zajímat o okolní dění. Chtěl jsem jít v neděli podívat se na piráty do jejich zasedání, ale nakonec jsem tam nešel. Stejně ty jejich aktivity jdou mimo mě. Piráti jsou na mě až příliš zajetí v tomto systému, který neuznávám.

Asi se pro nějakou dobu odříznu od společnost a zkusím se vrátit ke svým koníčkům. Projektu Eden jsem se věnoval už docela dost pro zatím, tak bych se možná mohl pro změnu podívat na projekt s hlavolamy Mysteasers, který mám rozpracovaný v C++. Ne že by to bylo nějak zvlášť společensky přínosné, ale je to koníček a také se mi nechce tento projekt nadobro ukončit. Týká se to práce s matematikou ve 3D prostoru a jako kompenzace zaměstnání na poště, kde se moc přemýšlet nemusí, tak to bude možná dobré. Hlavně bych také chtěl nějaké grafické prvky z Mysteasers jednou převést do Edenu, jak je tam ta prázdná plocha. Například nějaké widgety, nebo něco na ten způsob.

Práce na poště mě pro zatím uspokojuje, ale ještě uvidím, jak to bude s výplatou. Jsou tam nějaké příplatky za noční hodiny a za víkendy. Dostal jsem možnost, že zálohy na daň mi rovnou dávají, což je pro mě momentálně výhoda a navíc když jsem nastoupil tento měsíc, tak platí náborový příplatek 15000, pokud tam vydržím myslím 5 měsíců. Peníze mi asi i trochu zbudou. Vypadá to divně, ale asi jsem nějaký noční tvor. Jak mívám ty volné dny mezi směnami, tak ponocuji a chodívám spát třeba i kolem sedmé, i když bych nemusel. Je to pro introverta, jako jsem já ideální. Ten pohyb v práci mi také myslím prospívá, i když jsem si na tu dřinu úplně ještě nezvykl.

Trochu jsem si prohlížel zdrojové kódy hlavolamů. Musím si to pročíst, abych se do toho zase vrátil. Nevím, zda mě napadne vytvořit tam něco nového, ale už jenom pročtením se procvičuje myšlení.

Další citát, který se na toto hodí „Žijte tak, ať vás to baví. Radujte se z maličkostí a mějte velké sny... Krásný víkend vám přeje... www.leaderface.cz“.

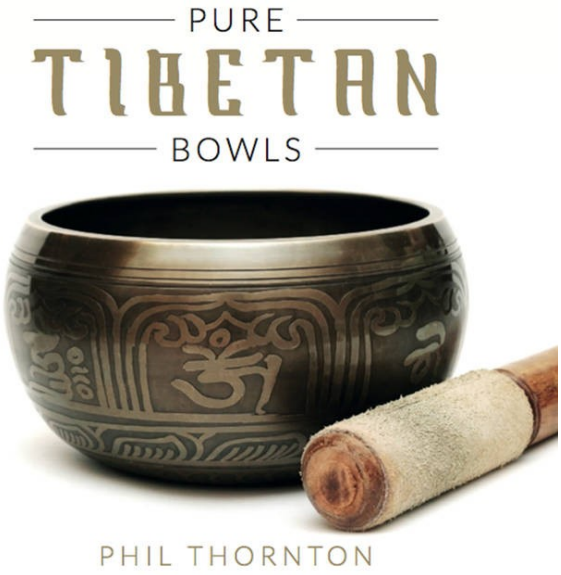

Tip na poslech tibetských mís v kvalitním formátu. Pro posílení vědomí zde.

…

Je 5.9.2018 2:13 a asi se ze mě stal vatař. Včera jsem šel po noční směně rovnou k zubaři. Byl jsem objednán po sedmé hodině jako urgentní případ. Když mi na pohotovosti toho 2.8. otevřela zubařka zubní kanálek. Tak mi řekla, že mi dává bojový úkol objednat se ke svému zubaři během září, aby dílo dokončil. To se mi podařilo. Zubař mi udělal pořádnou díru ve stoličce. Nebolelo to, protože na pohotovosti mi ten nerv asi nějakou chemikálií umrtvila. Ta chemikálie byla nanesená po celou tu dobu pod jakousi provizorní plombou. Jenom že on tam tu díru nechal a nezadělal to. Jako doporučení mi dal, že si před každým jídlem mám udělat takovou malou kuličku z vaty a tu si špendlíkem nacpat do té díry. Ještě mi nabídl, že mi ten zub zadělá nějakou speciální procedurou, která stojí cca 3500 Kč. Sice by bylo možné to udělat levnějším postupem, který hradí pojišťovna, ale tento způsob nedoporučuje a není to podle něj moc kvalitní. Že prý tím kvalitnějším postupem se to vyvrtává nějakýma ohebnýma vrtáčkama. Nějak jsem kývl na to, že si připlatím. Nu co, alespoň budu mít o čem psát :). Na účtě mám posledních 4084 Kč a v peněžence něco málo přes 1300 Kč. To jsou všechny peníze, co momentálně mám, ale na štěstí dvanáctý den v měsíci by měla přijít výplata. Teď je otázka, zda se mu uvolní termín do té doby a nebo až po tom. Toto je asi nové finanční dno, na které jsem kdy klesl. Kluci na střední říkávali, že když někdo má více peněz, tak je ve vatě a nebo že je vatař. Já s touto novou zkušeností o sobě nemůžu prohlašovat, že jsem ve vatě, ale můžu klidně říct, že vata je ve mně. To že jsem vatař, to je ale bez pochyby :D. Asi budu chodit po městě a vatu budu mít v kapse. Nebo spíš vatičky pro případ, že si dám něco k jídlu.

To je ale dobré, že mi zubař doporučil ten fígl s vatičkami. Už jednou mi nechal zub otevřený a asi až po měsíci jsem k němu šel a docela to bolelo, protože se tam dostalo asi nějaké jídlo :(.

Teď už jenom schází, aby mě vyhodily z práce a nebude to mít už žádnou chybu, co se týče vaty. Naštěstí mám alespoň drobet to teologické vzdělání v novém zákoně a vím, že si člověk nemá dělat starosti o prostředky. Má hlavně dbát na dodržování doporučených zásad v chování.

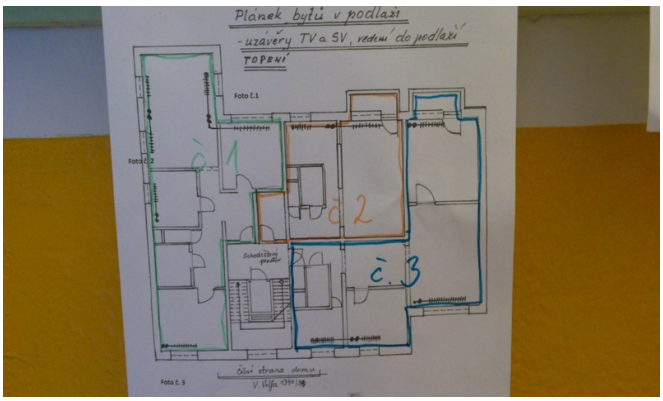

Budou nám předělávat stoupačky a tak na nástěnce byl tento plánek bytů. Můj byt je ten modře obtažený s číslem 3. Teď alespoň vidím, jakou konstrukci bytu mají sousedé, co bydlí hned vedle mě (oranžové obtažení). Je to malý byt a žijí tam nějací důchodci. Oni tam myslím ani nežijí, ale jen tam občas zajdou.

Teď když jsem ten „vatař“, tak si můžu malovat budoucnost. Napadlo mě ten byt jednou odkoupit. Udělal by se průchod někde v tom rohu mezi číslem 2 a 3. Na propojování dvou bytů se dá najmout firma, ale možná by se to dalo udělat i samostatně. Tam co je hlavní vchod z oranžového bytu, tak by se to mohlo zazdít a vznikla by tak malá komůrka pro Eden. Eden komůrka, která by byla klimatizovaná, zamčená a plná serverů napojených přes optiku na páteřní síť :). Vznikl by tak jeden velký megabyt pro rodinu. Ty dvě oranžové místnosti by jsem mohl mít se svojí vyvolenou Zuzkou jen pro sebe. No a ten zbytek by byl třeba pro děti. Dvě lodžie také nejsou k zahození. Asi by se na to musela vzít nějaká hypotéka, ale z dvou platů by to neměl být problém. Případně půjdu časem zase dělat programátora.

Další možnost je nic nekupovat, nechat byt mamce a odjet se Zuzkou do Bulharska, pokud je nějaká taková možnost. To ale nevím, jestli by se jí chtělo. Pořád se nějak nemohu smířit s tím, že zrovna ona je ten typ ženy, co bude chtít od manžela, aby byl nějak dominantní ve vztahu a aby jí nějak zahnal do kouta. To je přesně ta vlastnost, kterou nemám a kterou zrovna vyžaduji od své ženy. Myslím si ale docela jistě, že má obavy z možné nevěry a nebo třeba z snahy jí nějak „vlastnit“. Nedávno jsem za ní byl v Globusu (cca dva týdny) a hezky se na mě usmívala. Když jsem jí přes sklo naznačil, že bych s ní chtěl mluvit, tak mi odpověděla, že má moc práce a nešla. Říká se, že kdo chce, tak hledá způsob a kdo nechce, tak hledá důvod. Kamarád, co studuje street game, tak říkal, že ženy s tímto neutrálním postojem je možné svou neodbytností přesvědčit. Tak nějak jsem to pochopil. Pro mě to ale znamená hrát si jednak na něco, co nejsem a pak usilovat o ženu, která nemá to, co potřebuji, či o mě moc nestojí. To tedy nevím, zda je cesta zrovna tím správným směrem. Nebo chce, abych udělal něco, co mě ale nedochází, tak že to také není dobré znamení.

Teď to s holkama nikam nevede. Budu se raději věnovat svým zálibám.

Ať už je člověk ve vatě a nebo má v sobě vatu, tak jednou za čas je potřeba asi vyjít někam mezi lidi do svého klubu a podobně. Včera tam byly Sergii a Martin. Martin se Sergie zajímavě optal nějak takto „Tak dnes jsi dělal vymahače na ruský způsob?“.

<je 7:14, musím jít spát. Vstávám cca v půl čtvrté odpoledne a na pátou musím být v práci. Pokračování příště>

…

Je 6.9.2018 19:36 a já pokračuji v psaní. Tak mě nakonec objednali k zubaři v pondělí 10.9. ještě před výplatou a budu muset zaplatit za opravu zubu cca 3500 Kč. Tolik jsem za opravu zubu snad v životě nedal. No to je jedno. Pro jednou to ze zajímavosti zkusím a příště to asi nechám na tu

levnější variantu, co platí pojišťovna.

Ještě jsem nedopověděl o té čajovně. Sergii byl vymáhat ještě s někým dluhy od jednoho člověka, co si údajně v nějakém obchodě postupně nakradl 120 000 Kč. Bylo to na ruský způsob, tak že padlo pár ran do obličeje. Dlužník zapíral, že něco ukradl, ale kluci měli pořízeny audio/video záznamy, které ho usvědčily a dali mu na výběr. Jeden byl, že to budou řešit s policií a dotyčný možná dostane tři roky vězení. Při vězení ale na to doplácí celá společnost. Druhý je, že to budou řešit s jeho rodinou, ale otec dlužníka je citlivější na srdce (ale jsou prý bohatí), tak že riskují zdraví někoho jiného. Třetí volba byla, že jim zaplatí 120 000 + 30 000 navíc a problém je vyřešen. Dlužník přistoupil na volbu tři a dal jim 150 000. Mě osobně se tedy ta třetí možnost zamlouvá nejvíce i když nevím, zda zrovna bonus 30 000 je z pohledu křesťanství vhodný. V bibli se na jednu stranu mluví o tom, že pokud nás někdo žádá o peníze, která potřebuje a nemá je, tak mu máme pomoct, ale něco jiného je, když si někdo ty peníze bez dovolení tajně vezme. Já sám jsem v situaci tak někde uprostřed. Jarka mi dluží 40 000 a jeden chlapík 22 000 (z toho 2 000 delegoval na někoho jiného). Půjčil jsem jim ty peníze, když byly v nepříjemné životní situaci a udělal jsem to dobrovolně. Ten chlapík mi přímo řekl, že je mi zavázán a jak bude z krize venku, tak se mi to pokusí co nejdříve vrátit. Z původních 40 000 mi už vrátil s pomocí jednoho svého kamaráda 18 000 a 22 000 ještě zbývá. Za to Jarka mi z původních 40 500 vrátila jen 500 a vůbec se se mnou nebaví. Tak je to skoro na pováženou, že bych s tím měl něco dělat. Já můžu spravedlnost přenechat Bohu a on vybere někoho, kdo jí zajistí. Nebo jí to můžu odpustit, ale v situaci, kdy se k tomu staví takto bezohledně a se lží, tak je hloupost někomu odpouštět. Myslím si, že ani Kristus nikomu nic neodpustí, pokud se k němu budete chovat bez pokory bez vděku a nepřijmete jeho odpuštění. Proč by měl někomu takovému, kdo jím pohrdá, odpouštět? To by přeci ještě podporoval zločin.

Teď je ale problém, když si Bůh za prostředek trestu vybere například člověka, který se tímto prostředkem nechce stát. On to ani nemusí být nijak zbožný a věřící člověk a třeba je to i sám nějaký zločinec, ale stane se prostředkem k vykonání trestu na někom jiném.

Kdo ví, třeba jsem si zasloužil, že mi Jarka nevrací peníze. Přeci jen na těch všelijakých bonusech a odměnách v profesi programátora možná byly peníze, které jsem si nakonec ani nezasloužil a toto je kompenzace.

Jenom jsem tímto zamyšlením chtěl říct, že podle mého názoru není asi úplně dobré odpouštět úplně všem a za všech okolností. Odpuštění má určitě smysl, když si dotyčný váží oběti, kterou pro něj někdo udělal a i když by měl následovat trest, tak to ten poškozený nevyžaduje. Toto ale není řešení u lidí, kteří si tohoto přístupu neváží. A takových je poslední dobou asi plno.

Paradoxem tak trochu je, že naopak tento typ lidí, kteří vyžadují tvrdší přístup trestu, tak si k tomu, kdo umí vracet rány udělají jakýsi respekt a možná ho mají více v úctě, než ostatní.

To co já tady kážu možná není úplně to typické křesťanství. Možná, že mě někdo bude považovat za heretika. Přijde mi to ale spravedlivé a jako reálná cesta z problémů. Každopádně i v Bibli se ale uvádějí případy, kdy Bůh povolává své svědky, jejichž náplní práce je naopak lidi trestat. Jsou nakonec zabiti šelmou, ale pouze fyzicky.

Zítra má otevíračku hudební klub Rockle v Budějovicích. Majitel mě osobně pozval, ať se tam stavím. Říkal, že mi tam třeba najdou holku :). Zajímavý je ten symbol tvou vztyčených prstů. Možná, že spousta rockerů ani neví, co to představuje. Je to satanistický symbol kozla. Tak říká se, že protiklady se přitahují a třeba já jako křesťan si tam najdu pro mě přitažlivou rockerku, která už se ke mně bude konečně hodit.

Zde je nějaká diskuse k tomu a zde článek. Udělám mu alespoň malou reklamu.

…

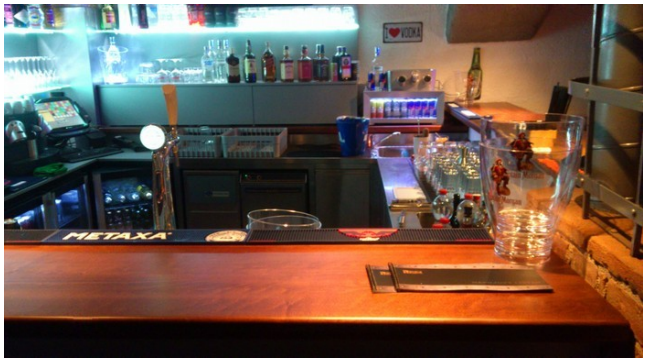

Je 10.9.2018 7:43. Píšu v neobvyklý čas. Dnes mám totiž další denní směnu a to od 11:00 do 21:00, ale v půl jedenácté mám být u zubaře, tak že přijdu do práce asi na půl jednu. Jak jsem zvyklý ponocovat, tak jsem šel spát až cca v 3:45 a vstával cca v 7:00. Tak uvidím, jak to půjde v práci.

V pátek jsem byl na otevíračce Rockle. Nějak se mi podařilo „vloupat“ do podniku před oficiálním otevření a udělat fotky, když tam ještě nejsou hosté. Šel jsem ke schodům vedoucích dolů k hlavnímu vchodu a kolem postávalo celkem dost lidí. Nějak mě napadlo, že by možná mohly čekat na otevření, ale smělost mi nezabránila pokračovat. Prošel jsem kolem vyhazovače u schodů, ten neřekl ani slovo a koukal na mě. Sestupuji dolů po schodech a blíží se dveře, nad kterými svítí neonový nápis „Open“, tak že jsem chytil za kliku a byl v podniku. Všude prázdno a sem tam jen nějaký personál. Pořídím si pár fotek, projdu si to tam a pak jsem šel k baru objednat si pivo. Ani barman se netvářil nijak překvapeně a začal mi natáčet Heinekena. Pak šel kolem majitel, se kterým jsem se poznal už dříve a vlastně to on mě na akci pozval. Pozdravím ho a on udiveně řekne, jak jsem se tam dostal? Já na to, že hlavním vchodem. Tak mi řekl něco v tom stylu, že mě regulerně

vyhodí :). Vyprovodil mě zadním vchodem a pivo jsem nevypil, ale ani nezaplatil. Teď by se dalo polemizovat nad tím, čí to byla vlastně chyba, že jsem se dostal dovnitř. Pravda je ta, že vyhazovač mě měl zastavit, když jsem ani neměl vstupenku, o které jsem ani nic nevěděl, ale má troufalost a zvídavost mi nějak nedovolila se ptát, zda můžu vstoupit, když šlo tak hezky projít. Na ostatní čekající dav jsem se nějak moc neohlížel. Nakonec to asi ani nebyla chyba, protože mám alespoň o čem psát :).

Když jsem vyšel zadním vchodem ven, tak jsem potkal kamaráda, co se zajímá o street game a občas mi dává rady, jak na holky. Prohodili jsme pár slov, představil mi svou novou přítelkyni a o chvíli později už byly u schodů dva vyhazovači. Ten, co mě před tím nechal projít vybíral a trhal vstupenky a ten druhý je prodával. Vypadá to divně, ale někteří lidé už vstupenky měli nějak předem zakoupené i když já o nich nic nevěděl. Tak jsem si koupil vstupenku za 300 Kč a šel dovnitř. U vstupu rozdával majitel skleničky s šampaňským na uvítanou, tak jsem si jednu vzal a mohly jsme si i brát lahvové Heinekeny, kterých jsme vypil asi cca 7. Obsadili jsme místo, bylo tam občerstvení. Seznámil se s pár lidmi.

Na obrázku vpravo dole je taková lžička, na které byl tatarák s takovým oplatkem zapíchnutým v něm. Samozřejmě jsem si vatičky do zubu nechal doma. Nenapadlo mě, že tam budu něco jíst a asi tak bych na ně zapomněl. Tak že se mi neustále něco dostávalo do toho otevřeného zubu a odlomil jsem si kus té dřevěné vidličky a vyšťourával si to ven. Na obrázku je vidět i Jagermaister v takové zkumavkovité lahvičce. Ten první, co jsme dostal byl zdarma, ale dva další jsem si musel už koupit po 25 Kč. Pořadatel byl ale celkem štědrý. Rozdávali se tam i nějaké dárky pro účastníky. Někdo dostal třeba hodinky, náramek, nůž či podobné. Co si kdo vybral. Já jsem se nějak dárku vzdal.

Pokud jde o ženy, tak řekněme, že jsem tam neviděl takové, ve kterých vidím potenciální partnerky. Ženy jsem tam nebalil. Dal jsem se ale do řeči s kamarádem o street game a o Zuzce. Ptám se ho, jestli myslí, že má smysl, abych se Zuzkou dál zabýval, když se mnou nekomunikuje. On mi řekl, že rozhodně ano. Ať to na ní zkouším. Že se ve mně probudí ta síla do toho jít. Otočil se na kamaráda, co stál vedle něj, který se také zajímá o street game a zeptali jsme se ho na názor. Po

vysvětlení situace a když mi kamarád navrhl, ať třeba na ní počkám před prací, že bude překvapená, tak ten druhý řekl, že to není úplně dobrý nápad, když nekomunikuje. Ten jeho kámoš říkal, že já jsem asi takový, že toho nechci nechat a pořád to řeším. To jsme mu potvrdil. Říkal mi něco v tom smyslu, že asi nemám tlačit na pilu nebo tak něco. Že třeba se může stát, že za rok změní názor a bude se chovat jinak, ale nemám to vzdávat. Že mám řešit třeba nějaké koníčky a tak a oprostit se od těch emocí a časem v tom budu mít větší praxi. Tak nakonec jsem se dostal k závěru, že asi vše dělám správně a street game znalosti ani nepotřebuji. To je stejně hlavně asi pro takové, co mají balení holek jako hobby a to já určitě nejsem.

Mám tu i jedno video, kde jsem prošel podzemní okruh. Zrovna tam pouštěli písničku, že je tam někdo zamilovanej.

Video http://jkali.cz/data/video/2018_09_10_rockle.mp4

Otevíralo se nějak cca v 19:00 a já už to v cca 22:15 zabalil a šel domů. Není to ten typ podniku, kde vydržím dlouho. Upřímně je obdivuhodná odvaha provozovatelů otevřít si nějakou takovouto retro diskotéku, protože mi připadá, že takových podniků je tu hodně, ale třeba se pletu a bude bude jim to fungovat. Můj šálek čaje to ale není, protože k tanci nejsem. Raději mám něco, kde se dá navzájem více slyšet a v klidu povídat.

…

Je 11.9.2018 14:12. V neděli jsem si zašel na pizzu po delší době. Když už mám takhle málo peněz, tak proč to rovnou nezarovnat skoro na nulu.

Ideálně ještě po večeši zajít do čajového klubu na kus řeči. Čaj jsem si zaplatil, ale na dýmku mě Martin pozval.

Krátce na to, co jsme přišel, tak tam přišel člověk, kterému jsem myslím v prvním dílu říkal hinduista. Říká o sobě, že když jde spát, tak se jeho duše nějak vytělesní a je při plném vědomí. Jednu dobu do čajovny nechodil, a s Martinem jsme se vsadili, zda tam ještě začne chodit. Já sázel, na to, že ano, ale Martin, že ne. Tak že jsem nakonec sázku vyhrál.

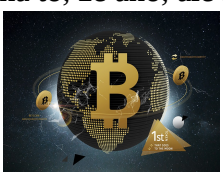

Zajímavá ale byla informace, kterou jsme se dozvěděl ten den v čajovně. Nevím tedy, zda je pravdivá, ale možná ano. Jeden člověk z čajovny se vídá s jakýmsi geniálním hackerem, který pracuje v Americe pro jednu velmi známou společnost. Popisoval mi, co ten člověk dovede a zdálo se mi to až neuvěřitelné. Zvláštní

bylo, že mu osobně doporučoval jednu věc. Říkal mu „Nikdy nic neinvestuj do Bitcoinu“. Tvrdil, že Amerika má tuto měnu pod kontrolou. Kdyby prý došlo k nějakému ohrožení Ameriky, tak klidně mohou celou tu měnu zrušit a nikdo nebude mít nic. Jestli je to pravda, tak to vyvrací všechny ta řeči o tom, jak je to díky složitému šifrování zabezpečené proti krádežím. To by potom znamenalo, že například takový Eden, kde je měna uložená na jednom místě, tak oproti Bitcoinu vlastně není nijak znevýhodněný a ještě navíc je mnohem šetrnější k životnímu prostředí, protože se nevypotřebuje spousta energie na to náročné šifrování.

Už jednou jsem se setkal s člověkem, který má obavy z Bitcoinu a jako jeden z důvodů jmenoval, že zakladatel této měny je programátor, který tou dobou pracoval právě pro nějakou americkou vládní organizaci.

Poslední dobou začínám postrádat uplatnění svých tvůrčích schopností. Práce na poště moc tvůrčí není. Nějak mě napadlo, že bych se pustil zase do tvorby projektů v C++, které mám rozdělané. Pak mě ale napadlo, co takhle se rovnou podívat po nějaké práci v tomto jazyce. Byla by to zajímavá změna. Našel jsem inzerát v budějovické firmě Numerica na práci v C++. Zaujalo mě to. Tato firma hledá i programátory na tvorbu webových aplikací (frontend), ale to nechci dělat. Poslal jsem jim o víkendu životopis se zájmem dozvědět se více. Hned v pondělí mi jednatel firmy volal, že by se se mnou rádi sešly na pohovor už v úterý (dnes) v deset hodin. Nějak jsem měl tušení, kam se pohovor bude asi ubírat. Napadlo mě, že asi projeví zájem o práci na webu, ale to dělat teď nechci. Tím spíše ne, když na to mám vlastní vyspělou technologii JKali Framework. Moje tušení se naplnilo.

Na pohovor přišli prvně tří zaměstnanci a jednatel dorazil později. Zajímalo je jen to, jestli chci dělat na frontendu (webu), že to je teď docela aktuální a ptali se mě na to vyhoření, co jsem uvedl v životopise. Já jsem to odmítl a řekl jsem jim, že frontend dělat nechci. Že mám na to svou vlastní technologii. Pak jsem také dodal, že kdybych stejně chtěl dělat frontend, tak by mě asi chtěli ve firmě, kde jsem pracoval, znám tam už ty lidi a přišlo by mi férové jim dát přednost.

Ten jednatel to upřesni, že já vlastně přišel kvůli starším inzerátům na C++ využitém přímo v průmyslu.

Přišlo mi, že jednatel firmy poukazuje na to, jaká je škoda, že mám tu svou technologii takto schovanou a nikdo jí nevyužívá. Mě osobně nepřijde taková škoda, že ten framework nikdo nevyužívá, ale více je škoda, že Eden nikdo zatím nevyužívá.

Schází jim prostě programátoři a co mi říkali, tak to vpadá, že se stále větší a větší požadavky kladou na stranu webové vrstvy. Lidé ale chybí i jinde. I na poště a všude možně. Tato nabídka nevyšla, ale jsem rád, že jsem tam šel s nějakým postojem a ten se nezměnil.

Teď si připadám, co se týče kreativity na nějakém rozcestí. Přemýšlím, co budu dále tvořit. Od té doby, co jsem pracoval s tou energii a psal jsem o tom, tak od té doby jsem získal jakýsi pocit určité volnosti a zadostiučinění svým povinnostem. Nevím, jak se to kde projevilo. Nějak asi ano.

Teď momentálně je stále nejdůležitější pro lidi nalézt si cestu k Bohu skrze Krista. Šířit evangelium. Politické struktury se časem změní, ale prvně musí asi přijít zničeni, syn zatracení a to se nestane dokud tu je ještě ta překážka v podobě věřících. Dokud jsou tu věřící, tak je stále možnost někoho obrátit. Osobně doporučuji lidem, co projevují zájem, tak nový zákon Matouše kapitola 5 – 8.

http://jkali.cz/data/BIBLE21.pdf#page=1277

I tak je to ale asi pro mnoho lidí možná nesrozumitelné.

…

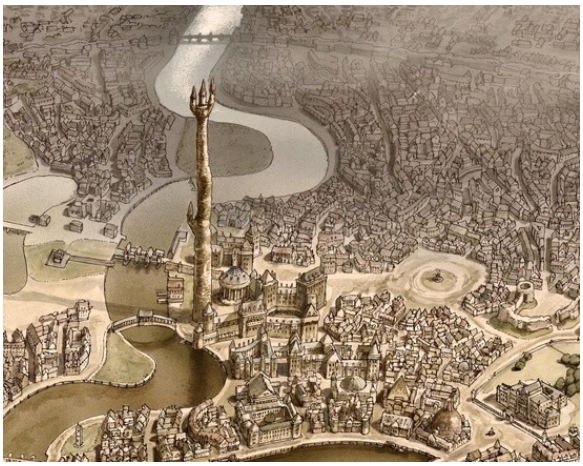

Je 16.9.2018 11:01. Ve čtvrtek a pátek jsem měl dvě noční po sobě a tak píši až teď. Ta čtvrteční noční byla šílená, protože bylo hodně balíků a většinou mi padali do ruky samé těžké. Asi nejhorší směna, jakou jsem zažil, ale o to lépe si zvyknu. Pátek byl v pohodě.

Mám poslední dobou dilema, zda zůstat na poště a nebo ne. Po zkušební době bych se měl asi rozhodnout.

Můžu jít pracovat do firmy, kde jsem dělal naposledy programátora. Nemyslím, že by mě nevzali zpět, ale po dvou vyhoření už se mi k tomuto typu práce vracet moc nechce. Vnímám to jako minulost, ke které bych se neměl vracet.

Mohl bych jít dělat do té firmy Numerica, kde jsem byl nedávno na pohovoru, ale tam mi nabízí v podstatě ten samý typ práce. Nějak mám tušení, že by to asi dopadlo podobě.

Dokonce mi volal brácha, že jim odpadl programátor a že bych mohl pracovat místo něj. Pokud se mi nechce dělat webovou část, tak bych mohl dělat jen databázovou část v PHP. Na této nabídce něco je, ale PHP na programování moc tedy nemusím. Každopádně je vtipné to, že v té firmě dělá i má mladší nevlastní sestra Danulka a dokonce tam dělá můj starší nevlastní brácha Bohouš. O tom jsem nikde nemluvil, ale před tím, než nevlastní taťka dostavil barák a vzal si nás tam, tak se rozvedl s jeho první ženou, která mu nevyhovovala a s tou měl syna a dceru. Když připočtu Věrušku, která jako jediná vyrůstala v tom domě od narození, tak vlastně vychoval 6 dětí. No a teď, kdybych se rozhodl jít dělat do té firmy, kde pracuje brácha, tak by jsme tam vlastně byly už čtyři sourozenci :).

Já tam dělat ale asi nepůjdu. Přijde mi to, jako kdybych se vracel k něčemu, co už je minulostí. Já ani to sedavé povolání moc rád nemám a neprospívá mi. Já nakonec fakt zůstanu snad ještě nějakou dobu na té poště. Ve středu jsem měl výplatu 17843 čistého + 29 * 70 ve stravenkách. Je to lepší, než bych měl v Globusu, ale jen jako junior programátor bych měl kdekoliv víc a jako že junior

určitě nejsem. Práce na poště ale bude možná určitá cesta za mým cílem. Docela se tam střídají lidé a to právě tací lidé, kterým se snažím ulehčit život Edenem. Sice teď nic neprogramuji, ale přicházím s těmi lidmi do styku, učím se s nimi jednat, vycházet. To je také důležité a samozřejmě, že jim o svém projektu říkám a rozdávám vizitky.

Zítra mám školení na pojízdná zařízení. I když nemám řidičák na osobní auto, tak ale budu třeba jezdit s vysokozdvižným vozíkem, elektrickým paleťákem a možná i s tím, čemu říkají na poště mandarinka. Alespoň usednu za volant.

Vzpomněl jsem si na fantasy film Zaslaná pošta. Podle mě Piráti mají logo podle tvaru města Ankh-Morpork, co je na obrázku výše. Ten příběh je také o jakém si zločinci, co za trest skončil na poště. Potkával tam spousta podivínů a nakonec díky mezilidským vztahům se mu podařilo zrealizovat své megalomanské cíle. Zajímavý námět. Trochu mi to připomnělo mojí situaci, jen s tím rozdílem, že já zásadně nikomu nelžu, pokud tomu sám nevěřím a nemám sklony k okrádání druhých.

Všiml jsem si, že kšiltovka nosí čepici se značkou Nike. Asi to tedy nebylo NY. To jsem si zřejmě nějak zase zkreslil. Každopádně ten člověk je snad nějaký magnet na smůlu. Pohádal se s šéfem, protože ho nahlásili, že si chodí pro pizzu při pracovní době a pak ukazoval, jak má na výplatnici asi o tři tisíce méně. Ještě před tím mi vyprávěl, jak usnul v hospodě a ukradli mu peněženku, ve které měl přes sedm tisíc.

Každopádně říkal, že pracoval také v Globusu a dělal tam také v pekárně. Schválně jsem se ho zeptal, jestli už tam pracovala Zuzka ve zmrzlinárně. Říkal, že jo. Řekl mi o Zuzce pár věcí a jedna z nich byla, že má prý vytetovaného anděla na zádech :).

Já jsem to o ní říkal, že je anděl :). Zuzka má podle mě výrazně rozvinutou empatii. Má dobré srdce. Podle mě je Zuzka anděl v lidském těle. Myslím si, že jí nebude úplně lhostejné to, že mi na ní záleží.

Před pár dny si mě přidala do přítel na FB jedna holčina, která má černá vlasy a stejný sestřih, jako Zuzka. Má tam dokonce na obrázku vyfoceného asi svého syna. To ale nemění stále nic na tom, že se mi líbí jen Zuzka.

„Pokud budeš čekat, až budeš připraven, budeš možná čekat do konce života.“

To platí asi jen v některých situacích. Já vlastně ani vyloženě na nic nečekám. Má cesta je tak trochu dílčí cíl. Práce na poště a poznávání různých druhů lidí s mým posláním asi souvisí.

Někteří lidé mají poslední dobou různé prorocké vize. Ono se tedy asi nedá říct, že vše je pravdivé, ale jsou případy lidí, kteří to co předpověděli, tak to se zatím naplnilo a z toho co se nenaplnilo, tak to bylo právě o zničení stávajícího systému a smrti mnoha lidí. Dokonce někdo měl vidění, jak lidé už nejsou na vrcholu potravního řetězce a po Zemi pobíhají různá monstra a požírají slabé lidi. I na to je potřeba se asi připravit. Až přijdou tyto problémy, tak společnost (nebo část společnosti) bude naopak potřebovat co, co jsem připravil.

V tomto případě mi nezbude nic jiného, než čekat. Ten člověk z DIEM25 by mi sice chtěl pomoct, ale také spoléhá, že pomohou ostatní a to není snadné.

Toto je zajímavý příspěvek. Kuba tam píše „Přijmi Boha lásky, nebo tě navěky bude smažit v pekle...“. Trochu se to asi týká těch veršů, co jsem zmínil na straně 81, kde jsem poukazoval na Matouše kapitolu 5 - 8. Tam se něco takového zmiňuje, že pokud člověka bude svádět ruka, nebo oko, tak ať si je raději vyřízne, nebo půjde do pekla.

Pamatuji si, jak jsem jednou tyto kapitoly doporučil přečíst mamce a ona se dostala k těmto veršům a dál nečetla, protože jí to přišlo moc brutální a ne podle její představ.

Když jsem tyto verše četl poprvé, tak to také na mě působilo dost přísně. Jenomže já se nestavím ke studiu nového zákona s tím postojem, že bych to dělal pro to, že chci skončit v nebi a ne v pekle. Z tohoto důvodu vlastně nemůžu tvrdit, že by to na mě působilo jako vydírání, když se poukazuje, že můžu mít něco, po čem ani nijak zvlášť netoužím. Například u Svědků Jehovových jsem se s touto pohnutkou strachu z pekla setkal a asi se to vyskytuje i u jiných církví. Věřím, že existuje nějaká spravedlnost a můj motiv řídit se novým zákonem je ten, abych měl čisté svědomí a žil nejlépe, jak dovedu a byl zde spokojený. Nemám potom problémy se přenést přes takovéto verše a neodsoudit ten zbytek, který může být docela přínosný.

Obecně ale platí fakt, že Bůh odpustí dokonce i vrahovi, který žije v nevědomosti a požádá o

odpuštění. Když mu je ale odpuštěno, tak se očekává, že najde v sobě nějakou pokoru a bude se alespoň snažit vyvarovat chyb, na které evangelium poukazuje. Když udělá chybu, uvědomuje si to, mrzí ho to a učiní pokání (prosba za odpuštění), tak je mu odpuštěno. Něco jiného je ale, když se na všechno vykašle a vědomě po odpuštění hříchů a osvobození od nich se obrátí znova proti Bohu. To je potom pohrdání boží obětí a za to Kristova krev nepadne.

Přijde mi to úplně logické. Proto bych to ze strany Boha rozhodně neviděl jako žádné vyhrožování, když člověk platí spravedlivě za své chyby. No a to že se někde v textech vyskytuje, že lidé se budou na věky smažit v pekle za drobné chyby, tak to klidně mohlo být zkresleno lidmi při překladech. Já se snažím vidět logiku a když mi text nepřijde moc logický, tak se můžu tam maximálně pousmát a zamýšlet se nad text, které mi připadají logičtější. Nahánět někomu zbytečně strach z pekla také může být super nástroj k manipulaci.

Raději bych se na Boha díval jako na někoho, kdo chce pomoct a trpět za nás, pokud to má nějaký přínos pro dobrý vztah.

Kuba se ale hlásí k satanistům. Nemám nic proti satanistům a respektuji je, ale vidím to jinak.

To se navíc ještě někde v Bibli píše, že kdo se bude snažit zachránit svou duší, tak jí bude ztrácet a naopak kdo se nebude snažit jí zachránit, tak jí zachrání. Takhle nějak to tam někde je. To mě jen utvrzuje v mém postoji. Můj hlavní motiv je snažit se žít férově a mít tak spokojený duševní život, čisté svědomí a vztah s Bohem. Otázky nebe, pekla a záchrany své duše nijak zvlášť neřeším a tyto slova v bibli mohu vynechat a nevadí mi to.

…

Ranní ptáče dál doskáče :). Je 19.9.2018 7:58. Mám přestávku mezi noční a jsem dobře vyspaný. Včera jsem šel spát cca v půl osmé ráno a vstával v půl šesté večer. I tak jsem se ale potřeboval vyspat asi i v noci a šel spát dnes cca v jednu ráno a vstával nějak ve čtvrt na sedm. Tak že spánkový deficit je asi na nule a cítím se skvěle.

Dokonce jsem se dnes vážil a mám 102 Kg. Za tu dobu, co pracuji na poště jsem už zhubl nějakých 5, nebo 6 Kg a to mi lidé tvrdili, že tam nezhubnu. To bude mít doktorka radost. Když jsem byl na vyšetření před prací na poště, tak už mi skoro chtěla předepsat prášky proti trigliceridům, protože babička měla cukrovku a otec má také cukrovku. Geneticky bych s tím mohl mít problémy i já při sedavém povolání a to byl asi také jeden z hlavních důvodů, proč jsem šel dělat zrovna na poštu.

Včera mi napsal na FB kšiltovka. Je to vůbec první zpráva od něj a nečekaně se mi omluvil po nějakých 32 dnech i když na FB ho vídám snad každý den a do přátel si mě přidal 29 srpna.

„Omlouvám se nevím že jsem tě nějak bouchnul
Neměl jsem den srali mě a spal jsem cca 2hodky
Tak to se omlouvám Jiří“

Takovýto přístup vždy potěší, ale já vůči němu vlastně necítím žádnou zášť a jestli tam byla nějaká

práce s negativní energií v souvislosti s ním, tak to bylo jen nějak v období, kdy začal marodit. Upřímně, když mi pověděl asi před týdnem, že mu ukradli peněženku, ve které měl přes 7 tisíc, tak jsem si myslel, že to se mnou nemůže mít nějakou souvislost, protože na něj se lepila smůla asi i před tím, než jsme se potkali, ale třeba to tak není. Z mé strany k němu určitě nic negativního není a tím spíše ne když se takto omluvil.

Má odpověď:
„Ahoj <jméno>, tohle je stará zpráva a psal jsem jí ještě před tím, než jsi marodil v pohodě, nic se neděje“

Na tohle je stejně potřeba si dávat pozor. Když si člověk na někom vylévá zlost a je na něj nervní, tak se to hold nějak vrací. Pokání a víra v Krista ledacos usnadní. Ono i to utrpení, kterým člověk někdy prochází, tak může být cesta k lepšímu životu. Někteří lidé v sobě najdou vznešenost a lásku k druhým až teprve po tom, co si alespoň částečně projdou tím, co způsobují druhým. I utrpení může být působeno pro dobrou věc, protože vede k polepšení chování. Odstraňuje špatné chování, které přivolává další utrpení a tak to je vlastně projev laskavosti. Co je ale zlé jednání, když někdo někoho nabádá dělat špatné věci, za které bude pak ten dotyčný muset trpět. Toho se lidé dopouštějí mnohdy i nevědomě, tak že prvně je potřeba pomoci sám sobě a osvobodit se od lži a pak teprve je dobré pomáhat ostatním.

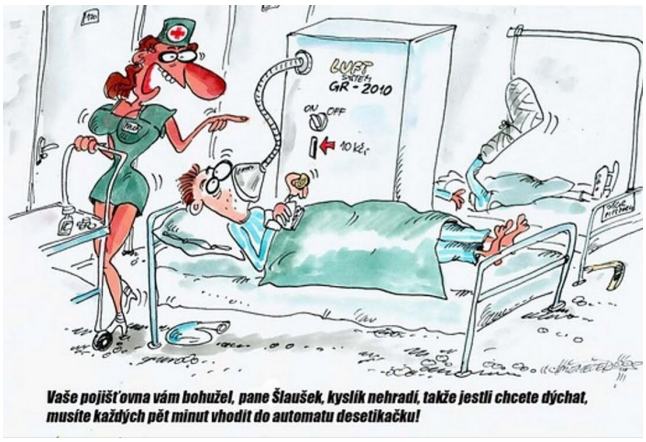

Tento vtípek na zdravotní pojištění nasdílela jedna paní. Pacient si tam musí připlácet za kyslík, protože to pojišťovna nehradí.

Takhle nějak jsem si připadal předposledně v pondělí u zubaře. Přijdu tak s tím, že mi už konečně zadělá ten zub. Říkal mi původně, že to bude stát 3500 a zda do toho chci jít. Rozhodl jsem se, že do toho půjdu. No jo, ale v pondělí zjistil, že tam nejsou jen 3 kanálky, ale 4. Za jeden kanálek se doplácí 1150 Kč a tak mě vlastně celá oprava stála 4600 Kč a zadělal to až ve čtvrtek, protože to bylo na dlouho. Když jsem byl informován, že si budu muset vlastně připlatit o tisícovku navíc, tak jsem zubaři řekl, že to přijímám, ale asi mu to budu muset zaplatit až v pátek, protože tou dobou mi dojde výplata. On říkal, že v tom nevidí problém. Já si platím zdravotní pojištění a málokdy jdu za jiným doktorem, než je zubař, ale stejně pak se doplácí za kvalitní práci takovéto peníze.

Tak jsem se rozpomněl, že mi jeden kamarád, kterému říkám kelt dluží 1000 Kč, protože když potřeboval půjčit na tabáky asi před rokem, tak jsem mu půjčil 6000 a 5000 mi postupně vrátil. Napsal jsem mu a on mi řekl, že mi ty peníze může dát až v pátek, což můj momentální problém nevyřešilo. Tak jsem nakonec zavolal bráchovi, který si jako programátor vydělá dost, jestli by mi na den nepůjčil 1000 Kč. Brácha s tím neměl problém a nakonec mi vlastně ani půjčovat nemusel, protože Komerční banka nějak urychlila převody příchozích peněz a já měl výplatu na účtu už ve středu. Stále ale dlužím bráchovi 20 000 Kč, které mi nějak nevyšli těsně před zaměstnáním na poště. Když jsem před pár dny psal tomu člověku, který mi také dluží 20 000Kč, tak mi odpověděl, že teď kritické období padlo na více lidí, že čeká se svou ženou další dítě a že se mi ozve.

Takovéto problémy řeší člověk, který statisíce korun nainvestoval od záchrany společnosti. Naopak jsou tady tací, co pobírají statisíce i miliony měsíčně, nepřináší společnosti absolutně nic

prospěšného a potom se člověk dozvídá z esoterických spisů, že tento typ lidí se dostává po smrti do drsných prostředí, kde musí těžce odpracovat vše to o co společnost okradli. On ten satan moc dobře ví, jak si tady má služebnictvo nasbírat. Ještě, že tyto zprávy vychází na povrch a spravedlnost je zjevná. Ono s tím nebem a peklem v písmech asi něco pravdy na tom nakonec bude.

Tak jsem si ušetřil zbytečnou cestu k zubaři a narušování spánku na další noční směnu, protože celé jsem to zaplatil už ve čtvrtek bez nutnosti si půjčovat. V pátek jsem ráno šel spát po noční v cca 7 ráno a musel jsem vstát dříve, protože jsem měl další noční už ten den od 17:00. Když jsou na poště po sobě dvě noční, tak se člověk jen tak tak vyspí a už jde zase do práce, protože ta vstávací noční, která je od jedenácti večer se na tyto případy mimo prázdniny nějak neuplatňuje.

Tak že v pátek jsem se s keltem nějak neměl moc čas sejít a on neměl ani tendenci to se mnou komunikovat. Když jsem mu napsal, že bych se mohl sejít v pondělí a nebo mi to může poslat na účet, tak mě normálně ignoroval i když online bývá často. Ptám se ho, jak to vidí a nereaguje. Přitom podle posledních informací mi říkal, že si v práci celkem vydělá a ještě se věnuje dýmkám na vedlejšák.

Musím říct, že mě toto ignorantské jednání moc nepotěšilo. Člověk půjčuje ostatním a když sám potřebuje, a je navíc stavěn do pozice jakéhosi vymahače, tak je ignorován. Docela jsem měl vztek, že se k tomu kelt staví s tímto postojem a nestojím mu ani za odpověď. Bral jsem ho jako kamaráda, ale asi jsem se spletl. Zase jsem udělal tu aktivitu s těma špatnýma energiema, podobně jako jsem to udělal v poslední dobou třeba u kšiltovky. Je to další člověk v pořadí, u kterého jsem to provedl a zároveň se s ním mohu vidět a nebo se přes někoho dozvědět, co s ním je. Mé jednání ale doprovázela prosba k Bohu, aby to vedlo ke keltovo posun dopředu a přestal dělat nějaké chyby, které dělá. Kelt vždy víru v Krista kategoricky odmítal. Odvádím měsíčně pravidelně nějakých 10300 Kč, v tom jsou poplatky za byt, energie, hypotéka, příspěvek mamce na andulky, internet, telefon a drobnosti. Je to dobrá životní zkušenost naučit se žít skromně, ale hodí se mi, když mi lidé budou alespoň vracet to, co jsem jim půjčil. Možná, že při práci s negativní energií dojde časem i na Jarku, ale prozatím jsem neměl přesvědčením nebo povolení, že bych to měl udělat.

Keltovi jsem ale napsal, že mi rovnou může napsat, že na mě kašle a smůla ho bude provázet. Tak uvidím, jak se to bude dále vyvíjet. Zatím neodpověděl. Možná, že mě tato finanční situace naučí více si vážit sám sebe a jednat s ostatními podle situace tak, jak bych správně měl.

Nějak další den na to jsem byl v čajovně. Martin říkal, že má nové tabáky a jestli chci, tak mě zve na ochutnávku. K tomu dodal, že by mohl přijít i kelt. Já mu odpověděl, že by to bylo dobré i když jsem se s ním posledně nějak nepohodl. On se zeptal „nepohodl?“. Tak jsem mu to nějak zhruba vysvětlil a Martin řekl, že to ignorování je způsobené tím, že prostě lidé teď nějak nemají peníze a bojí se té komunikace. Povídal, že se sejdeme a zkusíme to nějak usmířit. Nakonec ale dýmka nevyšla, protože přišli do salonku zákazníci.

Trochu jsem si připadal v ten moment jako nějaký tyran, ale zvažoval, zda bylo uvážené to, co jsem udělal. Když jsem to ale zkombinoval s tou modlitbou aby to kelta posunulo dopředu, tak to zas tak špatné nebylo. Stále teprve odhaluji své schopnosti a nevím pořádně, co vlastně umím a jak to funguje, tak že na spravedlnost musí dohlížet hlavně Bůh. Martin mi řekl o keltovi, že ale prý v té

dýmkárně teď bude končit, tak že třeba také prožívá nějaké zvraty.
Další den na to kelt složil tuto báseň a nasdílel jí. Tak jsem mu tam dal hodnocení, že mě to mrzí.

„V šedi špinavého města,
okovy na nohou.
Toť je má cesta,
být jeden z těch co nic nezmohou.

Otrok svých potřeb,
já musím otročit .
Jak za živa pohřeb,
jak bez nohou míle se plazit .

Jeden z mnoha ve velkém stádu,
s davem já musím jít jen .
Často sním jak okovy lámu ,
však jen pouhý je to sen.“

Na poště je další člověk, který mi asi dá nějakou zkušenost do života. Je to jedna směnařka, která tam často na lidi nepříjemně ječí a popohání je jako nějaký seržant.

Je na poště už třicet let, což je asi druhá služebně nejstarší. Občas tam navozuje nepříjemnou atmosféru, kterou znám z Globusu z pekárny. Prostě takové to nesmyslné řvaní a popohánění. To je asi jediný člověk, co tam má takovýto nepříjemný vliv. Dříve před poštou dělala prý ve školce. Stává se, že vyhlásí nahlas větu typu „Tak zlatíčka....<nějaké pokyny>“. Ostatní hromadně oslovuje zlatíčka a ne každému je to příjemné. Když jednou vešla do denní místnosti a začala tam něco povídat normálním způsobem, tak jeden chlapík odešel. Později mi řekl, že jak ona začne mluvit, tak musí jít pryč. Blbé je na ní, že ona své jednání podkládá někdy i všelijakou lží. Přijde mi, jako kdyby hledala jakoukoliv možnost, za co může někomu vynadat. Například jsem jednou šel odnést balík na Kaplici. Nejprve jsem hledal místo v jedné kleci a pak jsem to dal do druhé. Ona to viděla a řekla mi takovým tím povýšeným způsobem, ať nepřendavám balíky z jedné klece do druhé, ale ať jdu třídit. To byla lež, já jsem jen přeci hledal vhodné místo. Jednou například se tam rozeřvala na jednoho nováčka, co seděl vedle mě a když jí to pak vyvrátili, že to bylo nedorozumění, tak mu ještě vynadala, ať z ní nedělají blbce a rovnou jí řeknou o co jde. Tohle jednání je fakt divné.

Ten nováček mi jednou říkal něco jako „Ona se na mě tak vražedně dívá, že nevím, zda mě zabije teď a nebo cestou z práce“, „Já se budu muset naučit nějak nenápadně dýchat“. S tímhle typem jednání se tam člověk potýká. Já jsem jednou jel s ní v autobuse a ona na mě zamávala a tak jsme si přisedl. Nabídl jsem jí tykání a ona s tím nemá problém i když je jí cca 60 let. Možná to bylo z mé strany trochu neotesané, ale ona se také nechová podle mě ideálně. Naučil jsem se jí asi jako jediný odmlouvat, ale pravdivě. Například přijde do denní místnosti a řekne, že už jsme tam dvacet minut, ale ve skutečnosti je to jen patnáct, tak jsme jí to upřesnil. Ona řekla, že jsme přišli v půl, ale bylo to pět minut po půl, tak jsem jí to upřesnil. Na to ona odpověděla, že je to dobré gesto z její strany, když nám nechá víc jak 5 minut, protože na to máme oficiálně nárok. Na to jsem neodpovídal ale všichni směnaři tam dávají standardně minimálně těch 15 minut přestávku. Tak nevím, jak s touhle ženskou budu jednat. Ona je v podstatě přátelská, ale přijde mi, jako kdyby kolegy měla za nějaké

pacholky. To je hlavolam. Nejlepší bude s ní asi upřímně v klidu promluvit.

Všiml jsem si, že už se mi několik dní na FB nezobrazuje ta lišta s nabídkou stránek k oslovení. Když se mi to ještě zobrazovalo, tak jsem oslovil jednu stránku Živý Život. Udělám jim tu reklamu. Přišel mi docela přínosný tento článek o čištění zubů, který mi poslaly 5.9.2018.

Odkaz: http://zivyzivot.cz/co-mam-delat-se-zuby-1/

Zubní pasty hodně obsahují fluor a to člověka oslabuje po zdravotní stránce. Ve článku je zmíněný návod na zubní pastu, která toto neobsahuje. Asi si něco takového namíchám a zkusím.

„Fluor je toxická látka a nepatří do těla a už vůbec né dětem! Raději si udělejte pastu sami. Smíchejte kokosový olej, jedlou sodu či sůl (nebo bez) a pár kapek esenciálního oleje.“

Nebo jak se zbavit zubního kamene.

„Po vyčištění zubů na ně naneseme vrstvu jedlé sody a poté si dáme 1 kávovou lžičku jablečného octa a necháme vyšumět. Kartáčkem ještě lehce pročistíme, vypláchneme ústa a hotovo!“

Radek Karban. Tento chlapík mi přišel zajímavý. Vyučuje, jak aktivovat svůj potenciál. Při práci, kterou teď dělám na podobné výzkumy je docela prostor.

Nabízí na tomto webu:

https://aktivujsvujpotencial.cz/

Zaslání své knihy zdarma a to jen za cenu poštovného. Také zajímavé. Knihu jsem si objednal i s plánem za 250 Kč, který byl jako dobrovolný bonus. Tak jsem na to zvědavý.

Teď jsem v situaci, kdy akorát můžu hledat své schopnosti a nějak se je pokusit využít. Prozatím se mi omluvili dva lidé. Zaklínač hned ten den, co jsem ho chytil a domluvil mu a kšiltovka včera. Jsem zvědav, jak se k tomu časem postaví kelt a nebo až se někdy sejdeme osobně, pokud k tomu dojde. Třeba ani žádné zvláštní schopnosti nemám a dovede to každý. Každý ale nežije stejným životním stylem, jako já a nemá třeba takové možnosti.

Podařilo se mi asi seslat i nějaké negativní energie na vrcholové vedení českobudějovické pobočky pošty, protože přeci jen práce přibyla dělníkům vespod a třinácté platy ubyly. To je také k naštvání, protože z toho těží jen lidé ve vrcholném vedení a doplácejí na to ti vespod.

Je 23.9.2018 14:21. Myslím, že ve čtvrtek nějak kolem poledne mi volali z ciziny. Asi to bylo z ciziny, protože nějaká anglicky mluvící paní se mi snad pokoušela nabídnout nějakou práci. To je prvně v životě, kdy mi takto volali v angličtině. V angličtině sice občas čtu nějaké texty, ale nedomluvím se. Tak jsem se pokusil odpovědět, že v angličtině se nedomluvím a ona se zeptala na němčinu, tak to bylo ještě horší. Nevím, o co šlo, ale hned v pátek mi volali také kolem poledne z portálu poptávej.cz, kde jsem se nikdy neregistroval. Poslali mi na email nabídku programátorských zakázek a zkušební účet zdarma. Koukal jsem se na ty zakázky. Některé z nich jsou vhodné pro firmy s týmy vývojářů a jsou v rozsahu několika milionů. To není vhodné pro mě a pak jsem tam našel drobné zakázky z oblasti webu. Oblast webu je už asi v mém životě uzavřená kapitola, když tedy nepočítám JKali framework a Eden. Do toho nepůjdu.

Další zajímavý portál je Jooble. Nedávno jsem se tam zaregistroval se zájmem o sledování nabídek práce programování v C++. Dnes se tam něco zajímavého mihlo. Nabídka přímo v Budějovicích.

Nějaká firma EGC, která pracuje v oblasti energetiky, tak hledá programátora C++ se zaměřením na uživatelské rozhraní v nějaké knihovně wxWidgets a znalosti SQL. Ideální příležitost pro mě. Na inzerátech uváděli možnost pracovat i na poloviční úvazek za 23 000 Kč. Nebo tam byla nabídka na plný úvazek 23 000 – 43 000 Kč myslím na tu samou pozici. Tak jsem tam napsal, poslal životopis a uvidím.

Tak jsem přivedl včera Martinovi nového zákazníka do klubu čajového ateliéru.

Na poštu chodívají i různí brigádníci jak z řad studentů, tak i při zaměstnání. Jeden brigádník/student mi řekl, aby se nakonec nestal mým kolegou v Edenu a jevil zájem i o to, abych mu řekl své nejoblíbenější verše v bibli, což je asi ten Matouš 5 – 8. Je to druhý člověk, který se mi otevřeně přiznal, že můj příběh bude číst a předběžně jsme se domluvili na setkání v čajovém ateliéru.

V sobotu jsme se sešli. V čajovém ateliéru byl poprvé a říkal, že ho to tam okouzlilo a určitě tam není naposledy. Povídal mi, že se docela zajímá o východní směry a tu knihu, kterou mám objednanou „Aktivujte svůj potenciál“, tak už má přečtenou. Říkal, že pokud tento typ literatury budu číst poprvé, tak to bude pro mě docela zajímavé. Pokud už jsem někdy něco podobného četl, tak podle něj budu asi zklamaný, protože podle jeho názoru, autoři těchto motivačních knih od sebe navzájem docela opisují. Prý se tam popisuje, jak například meditovat, dechová cvičení, studené sprchy. Toto jsem opravdu nikdy nestudoval a i když mám trochu obavy, tak za prozkoumání to asi stojí.

O Radku Karbanovi říkal, že byl na jedné jeho přednášce v Budějovicích a stálo to 250 Kč s tím, že mohl vzít i někoho s sebou. Nakonec ale byl rád, že tam šel sám, protože ta přednáška na něj

nepůsobila příjemně z toho důvodu, že Radek Karban tam používal nepříjemné obchodní triky. Jeho dojem z té přednášky byl takový, že to bylo hlavně o tom snažit se prodat nějaký další drahý kurz. Vlastně i mě zaplavila vlna emailů s nabídkou kurzu po tom, co jsem si objednal knihu.

V dnešní době když chcete mít peníze, tak se obecně doporučují takové všelijaké manipulativní triky, jak toho klienta do toho obchodu vyloženě automatizovaně nacpat a dělat to jako na běžícím páse.

Dostala se mi do rukou před pár dny osobní zpověď Tomáše Lukavce, ve které hodně poukazuje na termín Cesta zákazníka, což je to, na co narážím. Povídal o tom, jak ho do dostalo z finančních problémů. Jako jeden z důležitých bodů jmenoval „Přestaňte dělat to, co vám nepřináší zisk“. Já se s tímto nemohu nějak ztotožnit. Vidět za vším jen peníze a zisky. Odpověděl jsem jim na zaslaný dopis, že Tomáš byl v těžké životní situaci a pro něj východisko byl tento přístup. Takovéto možnosti ale nemají běžní dělníci, kteří budou vždy potřeba. Proto jsem jim řekl, že tyto metodiky nejsou pro mě, protože můj rozpracovaný systém Eden zajistí bezpečí lidem v Tomášovo situaci, ale pomůže i těm, co prostě pracovat musejí.

Zpátky k novému kamarádu z pošty. Bavili jsme se i o zaměstnancích. O kšiltovce mi říkal, že opravdu má minimálně dvě čepice a ta jedna má potisk NY, protože to sám vyděl. Tak alespoň že zbytečně nefantazíruji, protože posledně jsem viděl jen kšiltovku Nike. Budu tomuto kamarádovi v tomto textu říkat Jogín, protože se docela zajímá o meditace. Jogín říkal, že je docela introvertní a také se snaží zkoušet street game, protože to celkově odlamuje bariéry při navazování jakýchkoliv vztahů (i jen přátelských). Docela mu přišlo z mé strany smělé, že jsem takto na rovinu kšiltovce napsal. On sám by to prý nesvedl. Na něj osobně působí docela arogantně. Mě ani tak arogantní nepřidá, jako hlavně nervní. Povídám Jogínovi, že ve čtvrtek se kšiltovka zachoval zvláštně. Táhl vozík a asi o půl metru jsem stál já. On zastavil a řekl něco jako „Jirko pozor jedu, tak ať do tebe nešťouchnu“. Je pravda, že den před tím, než se mi kšiltovka omluvil, tak jsme nějak zase jeli a šli cestou domu na Máj a povídali o svých životech a co jsme dělali i o politice. To mohlo mít asi také docela vliv i když je divné, že se na to nějak rozpomněl a napsal po 32 dnech.

Další člověk je seržant směnařka. Jogín mi říkal, ať jí raději moc neodmlouvám a neodporuji. Prý tam byl nějaký zaměstnanec, co se s ní furt dohadoval a když mu končila zkušební doba, tak mu nechtěli prodloužit smlouvu a musel odejít. Ani bych neřekl, že se s někým dohaduji, ale jen se snažím hájit pravdu. Posledně se ale seržant chovala divně. Výrazná změna v chování ke mně. V jeden moment, co jsem nesl balík a ona šla kolem mě, tak se držela trochu obloukem a dívala se na mě pohledem, jako kdybych chrlil oheň. To třeba nic neznamená, ale pak, když jsem odcházel, tak mi vykala po tom, co jsme si už vlastně dva dny tykali a to nehledím na to, že její způsob jednání se mnou byl doposud horší, jak tykání. Když už jsem měl ke konci směny, tak se na mě zdáli podívala a řekla takovým ostýchavým způsobem něco jako „Tak už asi můžete jít, stejně tu žádná práce asi pro Vás není.“. Skoro jsem jí nepoznal. Zvláštní. Fakt je ten, že odkaz na tento dokument jsem posílal i vedoucímu a v jeho zájmu je, aby pracovníci fungovali efektivně. Třeba to čte a mluvil s ní o tom. Těžko říct.

Jsou případy, kdy popohánět někoho se možná vyplatí, ale to je u lidí, kteří se k práci staví nesvědomitě a zašívají se. Já se práci snažím dělat svědomitě a když na mě začne zbytečně někdo řvát, tak dělám pak o to více chyb ze stresu a dotyčný má snahu řvát ještě víc, což je dost kontraproduktivní. Stačí mluvit normálně.

Přijde mi ale, že v jedné věci se Jogín docela trefil. Povídal mi, že ta kniha Aktivuj svůj potenciál mě dovede zpátky k projektu Eden, protože vnímá, že je to mé poslání.

Podle mě se k projektu vrátím i kdybych ji nečetl. Jak jsem nedávno psal, že se cítím prozatím osvobozen od své služby a možná budu pokračovat na hlavolamech v C++, tak to před pár dny nějak přestalo platit.

Možná znáte takový ten pocit, že více co máte udělat, ale nechce se vám do toho a raději by jste se tomu rozhodnutí vyhnuli. Tak nějak si připadám teď já. Trochu jako ten muzikant ve filmu „Obušku z pytle ven“, když dědečkovi říkal, že si obušek nevezme, protože s každým vyjde v dobrém.

Teď jsem v situaci, kdy si uvědomuji, že bude potřeba pokračovat ve vývoji Edenu, ale nemám už finanční prostředky, abych se tomu věnoval v intenzitě, jaká je potřeba a dodělal vše, co je naplánované. Při zaměstnáni se na tom moc pracovat nedá. Na druhou stranu je na světě spousta peněz získaných nečestným způsobem, tak proč si je nevzít a nevyužít k něčemu smysluplnému.

Můj transparentní účet se dá sledovat zde a nic moc tam zatím není
https://www.kb.cz/cs/transparentni-ucty/kalina-jiri-dis-kalina-jiri-dis-czk

To je snad poprvé v životě, kdy zvažuji použití nepříjemných donucovacích prostředků k tomu, abych dosáhl nějakého záměru a ne pouze v rámci sebeobrany. Přijde mi to docela agresivní a moc se mi do toho nechce. Jenomže vůdce toto musí umět.

Hledání všelijakých zaměstnání, tvorba hlavolamů a podobné úvahy jsou jen odvádění od mého poslání, kterému se mám intenzivně věnovat. Na poště mi bylo něco ukázáno, nebo jsem si minimálně něco uvědomil v postoji k ostatním a v práci s negativní energií. Teď je potřeba v tom pokračovat, abych udělal to, co je potřeba udělat.

Teď je 24.9.2018 10:01. Musím získat minimálně 2 000 000 Kč na investice do projektu Eden. Peněz je na světě dost a neřeším, kdo je tam pošle. Transparentní účet bude pod dohledem a tak se uvidí, zda opravdu má snaha bude mít nějaký efekt. Takový je požadavek a dokud nebude splněn, tak jsem oprávněný směrovat energii v plné síle.

…

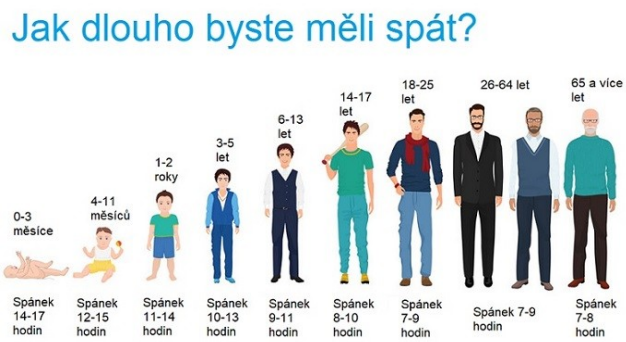

Je 27.9.2018 9:50. Už to bude dva měsíce, co pracuji na poště, kde převážně dělám třináctky noční. Mohl bych udělat nějaké vyhodnocení. Práce je občas fyzicky náročnější, ale na to se dá zvyknout. Fyzicky náročné práci se dá přizpůsobit. Horší je to s tím spánkem. Nakonec se mi potvrdilo to, co mi říká skoro každý. Ve dne se prostě nějak nedá moc vyspat. Mluvil jsem před pár dny na poště s jogínem a říkal, že ty poučky z Aktivujte svůj potenciál se nedají při této práci využívat, protože tam se zakládá na tom, že člověk se v noci vyspí a ráno brzo vstane. Pak

mi radil zase zaklínač jednu věc, jak to dělá on. Říkal, že spaní ve dne je devastující a tak ve dne nespí. Když přijde po noční, tak se naučil normálně fungovat a jde spát až v nocí. Pak je asi komplikace v tom, když těch nočních je těsně po sobě víc. Má osobní zkušenost je podobná, jako popisují ostatní. Někdy přijdu po noční a spím třeba i 9 hodin a stejně se probudím nevyspalý, plný nechutě do něčeho se pustit. Potom si jdu ještě v noci lehnout, abych vyspal kvalitně. Vypadá to, že pokud nebudu chtít celý život prospat a věnovat se i jiným aktivitám, tak budu muset asi tuto práci opustit. Toho prostoru na jiné aktivity je opravdu málo. Představoval jsem si, že se budu při poště věnovat programování a budu mít na to čistou hlavu, ale takto to nejde.

Toto je životní zkušenost. Teď už vím, že až to bude možné, tak budu muset poupravit noční směny. Viděl bych to legálně tak do 2:00 a pak už zaměstnance pustit domů. Společnost by se tak dala nastavit, když by neexistovala konkurence, ale spolupráce. Museli by se třídit balíky hlavně přes den a zákazníci by měli objednávací systém na přepravu. Nebylo by to tak, že přepravní společnosti pod tlakem konkurence se budou snažit doručit zásilku hned do druhého dne. No a hned by bylo zaměstnancům lépe.

V pekárnách by to bylo podobné. Pečiva by se k ránu napeklo méně, ale dělalo by se více přes den. Když to bude podchycené zákonem a obecně zakázáno pracovat po druhé ranní hodině, tak se pekárny nebudou navzájem předhánět a netlačit na zaměstnance. O to víc se toho třeba napeče přes den a pracovníci budou zdravější.

Další problém jsou finance. Nevím, jak to ti lidé dělají, když dovedou z takovéhoto platu vyžít. Asi je to tím, že žijí v párech a fungují ze společných financí. Nebo nejsou zvyklý tak rozhazovat v čajovnách a podobně. Včera tu byli instalatéři a dělali nové potrubí ve stoupačkách. Jako jediní jsme měli docela štěstí a rozbili nám nechtěně záchod, tak že jsme dostali nový. Na tom jsme docela vydělali. Potom jsem musel odejít do práce a později odpoledne mi mamka volá, že prý zapnula sporák, uviděla záblesk a pak už nešel. Řešila to tam se správcem domu a on mi povídá do telefonu, že prý sporák už odešel do věčných lovišť a zda má zavolat elektrikáře? Nakonec jsme se domluvili, ať nikoho nevolá, že já jsem vystudovaný elektrikář i když to nedělám. Dnes jsem se zkoušečkou pátral po problému a zjistil jsem, že sporák je v pořádku, ale přepálila se fáze u externího vypínače ke sporáku. Tak to byla maličkost opravit. Ještě že mám vystudovaného elektrikáře. Nemám ale představu, jak bych to dělal, kdyby mi teď odešel sporák, když na nový nemám.

Trochu mě tato událost motivovala k zamyšlení se nad sebou. Může přeci jen odejít i počítač, pračka, nebo něco jiného. Lidé neumějí dlouhodobě spravedlivě hospodařit s penězi a vznikají tak větší a větší rozdíly mezi chudými a bohatými. Jednou za čas zkrátka asi musí přijít někdo, kdy to rozdíly srovná. To už je očividně nevyhnutelné. Když už k tomu musí dojít, tak ať je to tentokrát tedy někdo šetrný :).

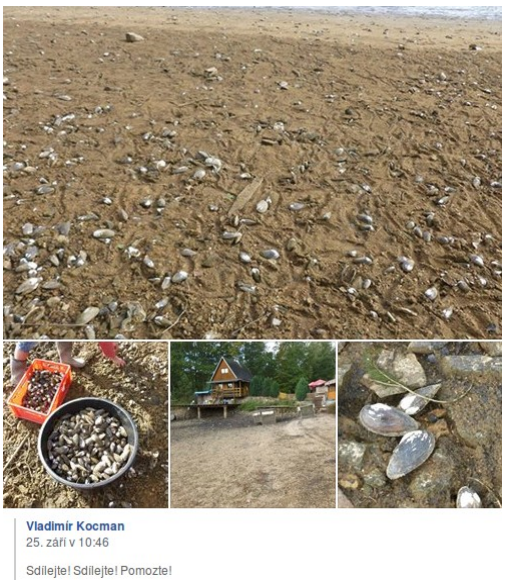

Naléhavá prosba uveřejněná na FB:

„Sdílejte! Sdílejte! Pomozte!

PŘÁTELÉ POMOZTE! JDE O ŽIVOT!
O život tisíců vzácných živočichů!

Situace dnes - stále aktuální! 26.9. 9:30

Po 60-ti letech je třeba opravit hráz rybníka Mrhal, v Jivně u Českých Budějic. Rybník je třeba vypustit a nikdo nečekal, že cca 30 metrů od břehu jsou velké kolonie vzácných škeblí. Od rána se snaží pan majitel a několik (3) lidé z "ochrany přírody" škeble odnášet do hluboké vody - rybník se nebude vypouštět úplně.

Škeblí je ale 10 000 000 a pomalu jim zvoní hrana...

Proto, můžete-li, přijeďte pomoci, stačí s plastovým kýblem, pomozte škeble zachránit, ať má Mrhal i nadále čistou vodu...

Jsou zde i raci říční, ale ti se zachrání sami, snad...

Přijeďte prosím co nejrychleji, škeble bojují o život, pokud by se odvážila pomoci např. škola v Rudolfově, bylo by to super!

25.9. 10:45“

Odkaz na diskusi: https://www.facebook.com/photo.php?fbid=2176072529129640&set=pcb.2176081172462109&type=3&__tn__=HH-R&eid=ARDCygGvmNNlrwsSsJvp1aTJSNSu3MFvbK36hYYATB5E23Wk7DlAJ5sTdkwiASIWmS1s0zhQk4EYLOd8

··· Další urgentní článek přidávám:

Diskuse zde

Článek: https://ct24.ceskatelevize.cz/veda/2603984-klimaticka-zmena-ohrozuje-prirodu-cloveka-i-civilizaci-varuje-klimatolog-philippe-ciais

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=894522484084386&id=777571912446111&__tn__=H-R

<odkaz>

https://www.facebook.com/snidane/posts/10155717741252791?__tn__=-RH-R

…

Je 30.9.2018 16:06. Výše jsem okopíroval pár odkazů na různá dění se Zemí. Chtěl jsem to okomentovat v tom duchu, jak by změna organizování společnosti pomohla řešit podobné situace. Asi to ani nemá cenu, protože na podobné věci jsem už asi narážel. Hlavně na to nějak nemám poslední dobou energii.

Dnes jsem zkoušel po delší době programovat, abych z toho úplně nevypadl. Tvůrčí energii na psaní asi pro změnu omezím.

Kniha Aktivuj svůj potenciál zatím nedorazila a z firmy EGC se mi zatím neozvali.

Na poště se vystřídá docela dost lidí. V budoucnu tam mají přibýt dva lidé a jenom za tu dobu, co jsem tam, tak z těch, kteří to hned neukončily a jsou nováčci, tak eviduji 4 včetně mě. Poznávám různé druhy lidí s různým druhem chování, ale detailně se mi to rozepisovat nechce (minimálně teď).

…

Pokud jde o všelijaké pohromy, které mohou přijít, tak je dobré vědět, že ten kdo je v Kristu, tak je v bezpečí.

…

Je 3.10.2018 12:43. Už jsem se zase trochu dostal do programování. Konečně.

Našel jsem společný bod mezi poštou, programováním a možná v budoucnu i projektem Eden. Dělám si v JavaScriptu program, kam zadám čísla směn k jednotlivým dnům a vygeneruje se mi kompletní přehled s časy od, do, přestávkami, počty hodin v noci, o víkendech, stravenky a to až k výpočtu čisté mzdy. Takový celkový přehled nade vším.

Je to malá výzva, ale možná pak začnu dělat i na Edenu.

Zjistil jsem také, že je občas dobré se v noci vyspat. Noční i denní směny se pak zvládají lépe. Nebo už jsem si na to zvykl. Pokud jde o práci s energií, tak jsem od toho poslední dobou upustil.

Poslední dobou nevěřím, že bych se tomu měl věnovat. Vždycky to přichází v jakýchsi impulzech.

…

Je 5.10.2018 15:06. Tak už mi přišla kniha „Aktivuj svůj potenciál“ od Radka Karbana. Tak se pomalu pustím do čtení, protože udělátko na počítání směn mám už skoro hotové. Nakonec zvládám programování jako koníčka i při poště. To je velká výhoda pošty.

Včera jsem se dozvěděl o nabídce práce programátora JavaScriptu za 40 000 – 80 000 Kč. Dokonce by chtěli ten typ vývojáře, jako jsem já, protože ta firma je dodavatelem vývojářských technologií. To je zajímavé. Nabízejí ale práci jen v Hradci Králové, Ostravě nebo Olomouci. Tak to bude ideální, kdybych měl nějakou ženu, která už nechce žít v ČB a chce mít někoho, kdo vydělá. Kdybych jim poslal to, co mám udělané v JKali Frameworku, tak by mě možná brali všemi deseti. Tentokrát bych se nemusel přizpůsobovat zastaralým technologiím, ale tvořil bych v tom něco vlastního což je pro mě přijatelné. Třeba bych tam ani nemusel tak často jezdit a dělal bych z domova.

Tenhle zajímavý text s obrázkem si nasdílel jeden chlapík:
"Udělal jsem chybu, uznávám, ale chyby přece děláme všichni – jsme lidé, omylné bytosti," hájil se přede mnou.
"Jenže," pokrčil jsem rameny, "ženy nás neopouštějí proto, že bychom udělali příliš mnoho chyb. Ale proto, že stejnou chybu uděláme víckrát."
"I opakovaná chyba je přece pořád chyba!" hlesl.
Zavrtěl jsem hlavou. "Chyba, kterou uděláme podruhé, už není chyba, ale dobrovolné rozhodnutí. Ty přece už víš, jak k chybě došlo, víš, jak lehké ji bylo udělat a jak těžké vrátit, víš, jak bolela druhého i jak bolela Tebe. A přesto jsi ji udělal znovu. Ne, tohle není omyl, ale Tvoje volba."
Šanci na dlouhodobou budoucnost má nikoli ten vztah, kde se nedělají žádné chyby (takový ani neexistuje), ale kde se jedna chyba nedělá pořád dokola.

Na to by se mělo dávat pozor. Trochu jsem si vzpomněl na Zuzku. Říkala mi, ať odendám ty její fotky a udělal jsem to. Už jsem tam nikdy žádnou její fotku nevložil. Možná že jí třeba vadilo, že jsem o ní psal. I když v dobrém, že je jako anděla podobně. Jedna věc je, když vím co je chyby a vědomě jí udělám a druhá je, když v tom nedovedu sám pořádně rozeznat rozdíl a nejsme schopen plně se vcítit do ní a co všechno nechce, abych ní psal.

Skoro jsem zvažoval, že jim napíši. Už jsem měl to nutkání.

A nebo zůstanu na poště jako skromný poštovní kazatel a budu pozorovat různé osudy lidí. Nebudu mít žádné vynucené programátorské starosti a budu domu chodit s čistou hlavou. Na to, abych ušetřil na sporák, tak nepotřebuji brát 80 000 Kč měsíčně. Stačí se jen uskromnit.

Těžko asi budu pracovat na Edenu a záchraně světa, když budu vytvářet webové technologie, které svět teď asi potřebuje nejméně ze všeho možného.

Minimálně do konce roka bych chtěl zůstat na poště. Alespoň uvidím na vlastní oči ty obávané vánoční návaly, o kterých se říká, že tentokrát to už poštu položí pro nedostatek lidí a příliš mnoho zásilek.

Nedávno jsem se bavil s kamarádem Mílou o tom, že dělám na poště. On mě varoval „Bacha na to 5 nejbližších lidí tě formuje“. Tak jsem mu napsal, že o tom píšu příběh a zatím mi to připadá, že já formuji je.

Tak třeba poslední dobou už kšiltovku nevidím, že by nosil kšiltovku. Když mi poslal tu omluvu, jak jsem o tom psal, tak jsem mu odpověděl „Četl jsi někdy nový zákon v Bibli? Jsou tam občas takové doporučení pro pokojnější život a jak se vyhnout různým problémům. Je to například v knize Matouš od kapitoly 5, tak že pokud by jsi se chtěl podívat, je to zde http://jkali.cz/data/BIBLE21.pdf#page=1277“

„Když tak mohu poradit, kdyby jsi tápal. Poslední dobou jsi říkal, že ti někdo ukradl peněženku, že jsi marodil, výplata byla menší, tak třeba by ti tohle v životě přineslo trochu štěstí“
Nijak se k tomu zatím nevyjádřil, ale posledně se zase zmiňoval, že si nechal v autobuse tašku, což je další neštěstí. Přijde mi ale poslední dobou, že je mírnější. Ono to také není ostatním příjemné, když je na ně někdo nervní.

Co jsem četl, tak poslední dobou působí nějaké síly, které speciálně muže, kteří se přeceňují, tak uzemňují.

…

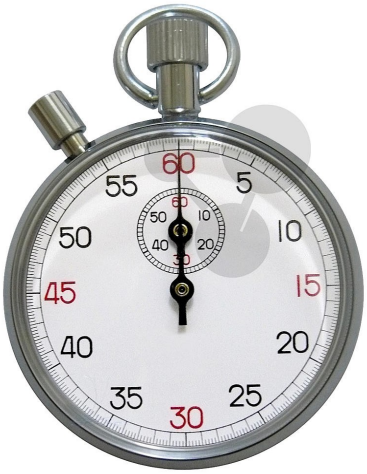

Je 8.10.2018 0:29. Teď bych mohl dát malou programátorskou vsuvku. Píši příběh, co dělám a tak by tu mohlo být i programování. Na poště stále vládne papír. Na jednom rozpise je plán směn, na dalším vysvětlivky směn. Když se něco mění, tak se v rozpisech škrtá propiskou. Když si někdo vezme dovolenou a na papírovém rozpise mezitím někdo změní směny, tak má smůlu, protože to je na papíře a ne dostupné na nějakém firemním webu. To pak podepisujeme ke konci měsíci výkazy s hodinami, což je další škoda papíru a na závěr dojde ještě výplatnice.

Dal jsem si jako malý cil udělat generátor přehledu, kde to bude vše shrnuté a přehledné. Alespoň jsem si trochu protáhl mozkové závity v JavaScriptu.

Vstupní data do algoritmu jsou následující.

JSON struktura config s konfigurací jednotlivých sazeb:

```
var config = {
	hoursOfWeek: 35.5,
	freeDaysOfWeek: [0], // (1 - po, 2 - ut, ... 6 - so, 0 - ne)
	baseWage: 18480,
	powerWage: 1850,
	nightHourBonus: 24,
	weekendHourBonusPercentage: 10,
	weekendMinHourBonus: 15,
	holidayHourBonusPercentage: 100,
	divideShiftsBonus: {
		8: 61 // prestavka delene smeny 1.01h - 1.99h je za 24Kc a 2.00h - 2.99h je 48Kc a za prestavku v nocni dobe 13Kc (48 + 13 = 61)
	},
	voucherPrice: 16
};
```

Dále JSON struktura shifts s prvotní specifikací směn, kde každá směna má popis rozsahů pro dny po, út-čt, pá, so a ne. V poli rozsahů je na prvním místě vždy celkový rozsah směny a následující intervaly jsou přestávky:

```
var shifts = {
	1: {po: ["17:00-21:00"], utct: ["12:00-20:30", "14:00-14:30"], pa: ["12:00-20:30", "14:00-14:30"]},
	2: {po: ["17:00-6:00", "21:30-22:00", "0:00-0:30"], utct: ["17:00-6:00", "21:30-22:00", "0:00-0:30"], pa: ["17:00-6:00", "21:30-22:00", "0:00-0:30"]},
	3: {po: ["23:00-6:00", "0:00-0:30"], utct: ["23:00-6:00", "0:00-0:30"], ne: ["0:00-6:00"]},
	4: {po: ["17:00-6:00", "21:30-22:00", "0:00-0:30"], utct: ["17:00-6:00", "21:30-22:00", "0:00-0:30"], pa: ["17:00-6:00", "21:30-22:00", "0:00-0:30"], ne: ["0:00-6:00"]},
	5: {po: ["11:00-21:00", "13:00-13:30", "15:30-16:00"], utct: ["8:00-20:30", "11:30-12:00", "15:30-16:00"], pa: ["8:00-20:30", "11:30-12:00", "15:30-16:00"], so: ["6:30-14:30", "10:00-11:00"]},
	6: {po: ["17:00-6:00", "21:30-22:30", "0:00-0:30"], utct: ["17:00-6:00", "21:30-22:30", "0:00-0:30"], pa: ["17:00-6:00", "21:30-22:30", "0:00-0:30"], ne: ["0:00-6:00"]},
```

```
	7: {po: ["17:00-6:00", "21:30-22:00", "0:00-0:30"], utct: ["17:00-6:00", "21:30-22:00",
"0:00-0:30"], pa: ["17:00-6:00", "21:30-22:00", "0:00-0:30"]},
	8: {po: ["17:00-6:00", "21:00-23:00", "0:30-1:00"], utct: ["17:00-6:00", "21:00-23:00",
"0:30-1:00"]},
	13: {po: ["17:00-6:00", "21:30-22:30", "0:00-1:00"], utct: ["17:00-6:00", "21:30-22:30",
"0:00-1:00"], pa: ["17:00-6:00", "21:30-22:30", "0:00-1:00"]},
	"_pd": {po: ["0:00-6:00"]}
};
```

Další JSON struktura shifts2 je kopie prvotní specifikace směn, ale upravená pro pondělí na směně 1 a pondělí – pátek na směně 6.

```
var shifts2 = JSON.parse(JSON.stringify(shifts));
shifts2[1]["po"][0] = "15:00-21:00";
shifts2[6]["po"][1] = "21:30-22:00";
shifts2[6]["utct"][1] = "21:30-22:00";
shifts2[6]["pa"][1] = "21:30-22:00";
```

Další JSON struktura plans je už můj plán směn pro jednotlivé dny za první tři měsíce (8. - 10.). U měsíců je položka ops (options), kde mohu aktualizovat konfiguraci (config), specifikaci směn (shifts), vypnout počítání stravenek do mzdy v prvním měsíci (vouchers: "no") a také v add určit, k jakému dni přidat extra interval a v sub k jakému dni odebrat interval.

```
var plans = {2018: {
	8: {1: 4, 3: 4, // prvni dve smeny byly obecna nocni bez cisla
		7: 4, 9: 4, 10: 6,
		13: 2, 14: 3, 16: 4, 18: 5,
		20: 5, 21: 6, 22: 2, 24: 2,
		28: 6, 31: 2,
		ops: {config: config, shifts: shifts, vouchers: "no"}}, // prvni mesic jsem mel
stravenek 29, ale nejak se asi neodecitaly ze mzdy
	9: {3: 3, 5: 5, 6: 3,
		10: 5, 11: 6, 13: 7, 14: 13,
		17: 3, 19: 4, 21: 5,
		24: 7, 26: 1, 27: 2,
		ops: {
			add: ["30;22:00-0:00"], // drivejsi zacatek
			sub: ["10;11:00-12:30"] // zubar
		}},
	10: {1: "_pd", 2: 5, 3: 6, 5: 7,
		8: 1, 9: 2, 10: 3, 12: 4,
		15: 6, 17: 7, 18: 8,
		22: 3, 24: 4, 26: 5,
		29: 7, 30: 8,
		ops: {shifts: shifts2}}
}};
```

Ještě JSON struktura holidays, ve které je pole s výčtem svátků.

```
var holidays = ["1.1", "30.3", "2.4", "1.5", "8.5", "5.7", "6.7", "28.9", "28.10", "17.11", "24.12",
"25.12", "26.12", "31.12"];
```

Toto jsou v zásadě vstupní data do algoritmu.

No a výsledek z algoritmu je JavaScriptem vygenerované HTML s formátem určeným pro tisk.

Výsledné PDF je tedy zde: http://jkali.cz/data/plan.html.pdf

Takto vypadá přehled a výplatnice v jednom podle mého gusta. Obojí hezky na jeden list.

To je snad poprvé, kdy jsme generoval HTML čistě pro účel tisku a naučil jsem se něco nového. Tak že i na poště sbírám programátorské zkušenosti :).

Teď ještě dát to na nějaký web a k dispozici ostatním a jsou to možná prvopočátky Edenu v praxi.

Přišla mi na mysl jedna věta z Hvězdných válek. Anakin říkal, že když opravuje ty jeho roboty, tak je vše více v klidu.

U mě je to podobně. Když něco programuji a vidím užitečný výsledek, tak mě to docela baví a uklidňuje.

Koukal jsem se, zda se nešíří zase nějaké zprávy o tom, kde je jaký hurikán a nebo povodně, ale nějak to poslední dobou neeviduji. Přijde mi to zvláštní, že se to nejvíce děje v době, kdy pracuji s energií. Nebo je to náhoda.

Vědomí, že to nějak spolu souvisí mě od těchto aktivit celkem odpuzuje. Minimálně se neděje to, co jsem potřeboval.

…

Je 9.10.2018 10:50. Přišla mi zase pozvánka na webinář od Zákony bohatství. Bylo to zase povídání o zisku a jak ho navyšovat. Připadalo mi to podobné, jako zpověď Tomáše Lukavce v dopise o kterém jsem se zmiňoval v tomto díle.

Tomáš stále lidem doporučuje, jak je potřeba udělat automatizovanou ziskovou cestu zákazníka, která umožní lidem mít znatelné pasivní příjmy a mít se tak dobře.

Tak uvedu příklad třeba na internetovém prodeji nějakého hmotného zboží. Řekněme, že učitelé, jako Tomáš Lukavec budou schopní a namotivují internetové prodejce se hodně snažit, mít skvělou značku a zákazníci se budou jen hrnout. Internetový prodejci z toho budou profitovat a se školením Tomáše Lukavce a podobných budou spokojení. No jo, ale o čem už se nemluví. Pracuji ze zvědavosti a kvůli pohybu na překládce na poště. Tam se povídá, že rok co rok je toho víc a víc. No jo, ale lidé se do takové práce nehrnou a co to tak sleduji, tak pro mnoho lidí je problém to tam vydržet. Tam to funguje tak, že práce při překládce padne na

ty lidi, kteří tam zůstanou a málokdy se stane, že je tam plná sestava lidí, kteří by tam měli být.

Teď ale zásadní otázka. Co by se stalo, kdyby ten zbytek lidí, kteří pracují na poštách a podobných firmách, tak by se sebralo a šli si zařizovat také své internetové obchody, protože je to méně namáhavé, než práce na poště vzhledem k zisku.

To potom celý systém zákonitě zhavaruje a nikdo si nekoupí nic. Na poště se někteří zaměstnanci baví o tom, že tento rok už ten nával zásilek pošta neustojí, protože velké množství lidí plánuje před vánoci odejít a ten zbytek další nárůst zásilek neustojí.

Problém lidské povahy je, že se nechá namotivovat vidinou automatizovaného zisku a potom tací lidé nevidí, že vlastně nechávají ostatní na sebe dřít a nějaká snaha podělit se třeba finančně a nebo se sebrat a místo odpočívání na dovolených jít pomoct ostatním na nějaké takové pracoviště, či nějak napomoci zlepšit životní prostředí nějak nepřipadá v úvahu. To ale ještě nemluvím o lidech, kteří prodávají pouhou informaci po kopiích a žádný hmatatelný produkt. U těchto lidí je tento negativní efekt horší, protože k centralizaci financí dochází mnohem rychleji.

Něco takového se přeci nedá dlouhodobě udržet. No a jak z toho ven? Jak zabránit blížícímu se kolapsu, který nějak tento typ učitelů očividně nevnímá? Jediné co jsou ochotni udělat je, že doporučí ten svůj přístup ostatním a to třeba téměř bezplatně. Levná nabídka pomoci, která vlastně není žádnou pomocí, tak nemá žádný význam.

Jsou asi jen dva způsoby, jak to vyřešit. Ten první je, že bohatí lidé se nějakým zázrakem začnou zajímat o okolní svět a začnou pomáhat ostatním bez ohledu na svojí ztrátu času, financí či energie. Protože jsou ale vězni strachu ze ztráty a dopředu je žene hlavně vidina zisku, tak nevím, jak tohoto docílit. Jedině zázrakem.

Druhý způsob, který mě napadá je, udělat to násilím. Zavedení systému odměňování a motivování lidí, který předejde tomuto destruktivnímu šílenství chamtivosti, ve kterém dnes žijeme.

Třetí způsob mě nějak nenapadá, ale třeba nějaký je.

Teď je asi vhodná doba zeptat se Tomáše Lukavce na radu, jak to vyřešit. Stále mi nabízel pomoc a měl zájem se mnou do budoucna spolupracovat. Tak že mu napíšu následující zprávu a uvidím. Třeba spolu dáme dohromady nějaké rozumné řešení.

„Ahoj Tome,

viděl jsem poslední webinář ohledně navýšení zisků v podnikání. Můj názor na tyto věci je v podstatě stále stejný. Jenom jsem se problém pokusil vysvětlit na nějakém jasnějším příkladu.

Příklad je popsaný zde: http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=100

Abych byl přesný, tak nejedná se mi o řešení mých osobních finančních záležitostí, ale o řešení problémů, který se týkají nás všech.
Nabízel jsi mi v minulosti pomoc a chtěl jsi se mnou spolupracovat. Já hledám řešení a rád bych znal tvůj názor.

Děkuji a hezký den.
Jirka“

Je 12.10.2018 14:05. Tomáš Lukavec mi zatím nijak neodpověděl. Jenom mi přišla ten den, co jsem poslal zprávu připomínka s předmětem „☆ Jiří, VIDÍM vaše peníze... [upozornění]“. Bylo to pozvání znovu na ten samý webinář pro velký úspěch. Tak jsem pozvání přijal, že se na to podávím ještě jednou, ale pak už mi nepřišel obratem žádný přístupový odkaz a ani zpráva. Jenom mi následující den přišla zpráva asi čtvrt hodiny před začátkem opakování a když jsem si jí po půlhodině všiml, tak po rozkliknutí odkazu mi to psalo, že vysílání už skončilo. Přitom ale posledně trval webinář více jak hodinu. Tak nevím. Třeba ještě odepíše.

Poslední dobou na sobě cítím, že práci na poště je problém dělat na plný úvazek. Na spaní po noční jsem si už celkem zvykl. Zjistil jsem, že bolest hlavy je způsobena asi dehydratací. Když se těsně před spaním vysprchuji, tak to vysouší tělo a proto je potřeba se dostatečně napít. Když se dobře napiji, tak už mě po spánku hlava tolik nebolí a je to celkem v pohodě. Na poště se ale na plný úvazek necítím sám sebou. Nepřipadám si tam oceněn tak, jako v programování a teď nemluvím o finančním ocenění, i když to je také důležité. Lidé tam různě nadávají na všelijaké drobnosti. Jedna paní tam křičí téměř permanentně a slýchávám od ostatních tichou kritiku na její adresu. S tímhle jsem se v programování nesetkal. Trochu mi to programátorské prostředí začíná zase chybět.

Už jsem si připustil jednu myšlenku. Že bych se vrátil k tomu druhu programování, od kterého jsme odešel. Nějak se mi nedaří najít práci například v C++ a nebo s vývojem technologií. Nabízí se ale práce na informačních systémech, či v PHP. Sice jsem se tomu vyhýbal, ale začíná mi to chybět.

Tak jsem se rozhodl dát věrně přednost starému ověřenému týmu, kde jsem pracoval :).

Napsal jsem Česťovi. Napadlo mě, že mě možná pro ty dva výpadky nebudou chtít přijmout zpátky. Jenomže fakt je ten, že po tom prvním krátkém výpadku v roce 2015 jsme na něco podobného byly připravení.

Tak jsem mu napsal:

“Ahoj Česťo,

uvažuji, že se vrátím k programování. Dělám teď manuální práci, abych měl pro změnu trochu pohyb, ale nenaplňuje mě to.

Zkoušel jsem si hledat práci programování v C++ a nebo něco kolem vývoje technologií, ale nějak se mi zatím nezadařilo.

Mám pár tipů, kam bych mohl jít pracovat podobnou práci na informačních systémech, jako jsme dělal pro <firma>, ale vzhledem k tomu, že jsem byl u <firma> zaměstnaný celkem dlouhou dobu, tak mi připadá z mé strany správné dát jako první nabídku vám.

Měl jsem teď zvláštní životní období a ještě asi mám. Někteří se na mě

asi dívají zvláštně, ale to se konec konců asi dívali vždy. I z mé strany na <firma> vznikla za tu dobu nějaká pozitivní vazba, kterou bych nechtěl zahodit, ale pochopil bych, kdyby jste mě po těch dvou výpadcích nechtěli přijmout.

Měj se,
Jirka“

Odpověď Česti mě mile překvapila. I když pro mě nemají teď práci, tak to na mě působilo celkem přívětivě. Protože jsem zveřejňoval o firmě nějaké informace a některá jména zaměstnanců, tak jsem zakryl její název.

Odpověď:

„Ahoj Jirko,
nejedná se o to, zda bychom Tě po dvou výpadcích nechtěli přijmout. V současné době máme ale plný stav, takže pro Tebe nemáme práci. Rád se ozvu, až se situace změní a nebudeš-li už mít něco jiného, můžeme se domluvit.
Díky, že sis na nás vzpomněl.

Pěkný den
Čestmír <příjmení>“

…

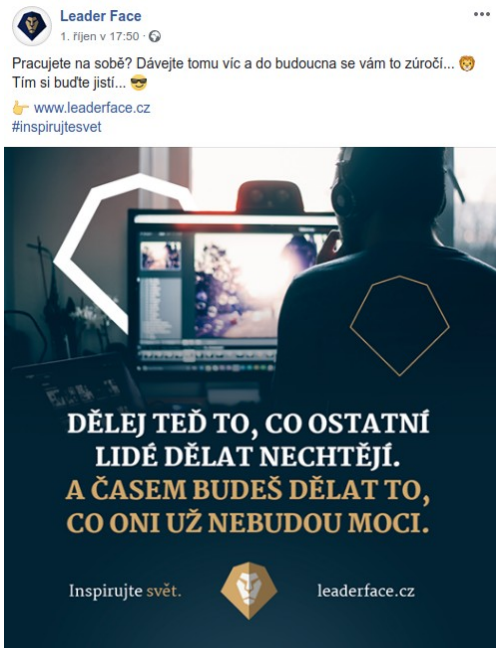

Je 15.10.2018 2:22. Mám rozečtenou knihu Aktivuj svůj potenciál od Radka Karbana. Už jsem přečetl první kapitolu s názvem „Zbav se okovů!“ a jsem zhruba za třetinou knihy. Musím říct, že je to zajímavé čtení. Některé věci jsem sice věděl, ale jsou tam pro mě docela i zajímavé informace. Autor si nepřeje, aby se informace z knihy publikovali, ale knihu mohu zatím jen doporučit.

Nedávno se mi zobrazil tento příspěvek s textem „Dělej teď to, co ostatní lidé dělat nechtějí. A časem budeš dělat to, co oni už nebudou moci.“. Úplně jsem si představil systém Eden, který mám rozpracovaný. Ukazuje to na mě, že jsem opravdu snílek. Do něčeho takového by se asi jen tak někdo sám nepustil. Já ale poslední dobou nějak vnímám více naléhavost, že bych na tom projektu měl pokračovat i přesto, že je to momentálně celkem nevděčná práce.

Dokonce se mi přihodila jedna zvláštní věc. Jak jsem psal Česťovi, že bych rád obnovil s nimi spolupráci, tak jsem hned za dva dny potkal programátora, o kterém jsem ani netušil, že pro tu samou firmu nově dělá. Když jsem šel v sobotu ráno po noční domů, tak cca v půl šesté jsem ho potkal na zastávce, kde nastupuji. Pamatuji si, že dělával programátora ve firmě nedaleko nás. On se mi v sobotu zmínil, že změnil firmu a teď pracuje tam, co jsem dělal já. Tak jsme se trochu bavily o tom, jak to tam teď vypadá a na jakých projektech pracuje. Zmiňoval dva projekty. Ten jeden projekt, na kterém dělá teď, tak je ten samý projekt, na kterém jsem pracoval v roce 2015 v době, kdy jsem musel té práce na chvilku nechat. Jedná se o

zastaralý projekt, který prošel různým ohýbáním a změnami, tak že je v tom dost zmatek. Když pak chodí požadavky na výrazné úpravy v takovém programu, tak je to docela záhul pro takového perfekcionalistu, jako jsem já. Steve Jobs měl sice dost peněz, ale prý si doma nekupoval žádný nábytek, protože nic pro něj nebylo dost dobré. Možná mám tak trochu v programování to, co měl Steve Jobs s nábytkem. Další projekt, o kterém se zmiňoval že na něm dělal je nový projekt na implementaci GDPR. Celé GDPR mi připadá jako další zbytečné odvětví administratívi, která zaměstnává lidi něčím zbytečným namísto toho, aby se věnovali smysluplným činnostem.

Vrátit se do tohoto týmu by asi bylo fajn, ale na druhou stranu mě pomyšlení na tyto dva projekty jen směrují na to, jak můžu být rád, že dělám na poště, mám čistou hlavu, mohu se věnovat vývoji Edenu ve svém vlastním frameworku.

Zahlédl jsem nějakou nabídku programátora v ČB za 20000 Kč měsíčně. Předpokládám, že to je za 40 hodin týdně. Když se nad tím zamyslím, tak na poště mám s příplatky cca 23000 Kč měsíčně za 35.5 hodin týdně a mám tam pohyb.

Ne že bych si návratem do starého týmu finančně nepolepšil, ale koukám, že na poště se v porovnání s některými programátorskými zaměstnáními také nemám zas tak zle.

Láká mě teď vrátit se zpět do týmu, ale otázka je, zda nebudu nucen do projektů, ze kterých se nevidím. Stejně teď pro mě nemají práci, tak jsem této motivace využil a začínám se zase trochu dostávat do vývoje Edenu. Třeba mě to chytne.

…

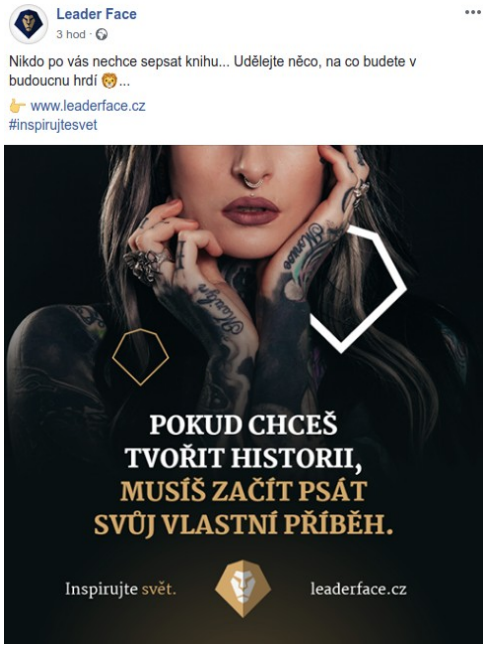

Je 17.10.2018 1:58. Další příspěvek, který mě trkl do očí od společnosti Leader Face. Na obrázku žena s výrazným piercingem a tetováním, ale nějak k tomu nedává smysl text „Pokud chceš tvořit historii, musíš začít psát svůj vlastní příběh.“. On se tedy ten text k tomu obrázku hodí, ale jen pokud je to narážka na mě a Zuzku :). Nebo je to myšleno jen obrazně a tím psaním se myslí, jako naplněním svého příběhu a je to myšleno obecně pro všechny, protože každý nějak může tvořit historii.

V komentáři stojí:
„Nikdo po vás nechce sepsat knihu... Udělejte něco, na co budete v budoucnu hrdí“.

Takto prezentuje příspěvky organizace Leader Face, která se navenek tváří jako vzdělávacího charakteru, ale skoro bych si tipl, že za tím bude stát nějaká zájmová skupina.

Vlastně jsem je i oslovil dne 25.6.2018 s prezentacemi Edenu, když jsem kontaktoval politické organizace a jejich reakce byla pozitivní: „Dobrý den. Děkujeme za Váš zájem. Na prezentaci se určitě podíváme 🙂...“

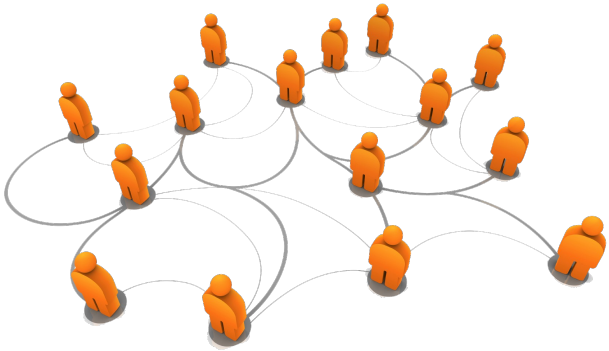

Včera jsem měl naplánovanou první schůzku, na které jsem seznámil Jardu a Jogína. To se k nám připojily ještě dva lidé. Byla to fajn. Jarda vyprávěl své zážitky ze života a odbourával některé mylné představy o duchovních věcech u mladých lidí. Ke konci bylo vidět, že se setkání Jogínovi i ostatním líbilo. Jedna slečna říkala, že něco takového by se mělo dít více častěji :).

Zorganizovat to ale dá docela zabrat, protože nám to vyšlo až napotřetí termín, kdy Jogín, já i Jarda jsme měli čas. Tak mě napadla další věc, která by byla na řešení takovýchto situací pro lidi skvělá. Systém by vyhledával podle kalendáře lidí v určitých skupinách jejich volný čas k setkávání. Napsal jsem to Jogínovy a jeho odpověď byla „Tohle je skvělý nápad!“. Ještě mě pak varoval, abych se tím nešířil „Lepší o této aplikace nehovoří.. Kamarádovi ukradli takhle námět na mobilní hru“. Mě tento nápad nepřišel nijak zvláštní na to, abych se jím neprezentoval veřejně. Částečně chci, aby v tomto příběhu byly prezentované dobré nápady, jak zlepšit společnost, ale souhlasím s tím, že vzít například někomu něco, co už je třeba dokonce funkční a hodně dobré a považovat to za vlastní, tak to už by bylo i na mě moc.

Další varování před suchem. Odkaz na článek a diskuzi zde.

…

Je 22.10.2018 2:02. V pondělí začala na poště třetí etapa předvánočního provozu. Jezdí o 4 náklaďáky více. Je to větší nápor na pracovníky a celkem mě to unavilo. Dvě noční po sobě ve středu a čtvrtek byly docela náročné.

Nevím, zda je to tou zvýšenou prací, počasím, či jsem něco špatného snědl, ale jsem poslední dobou docela pasivní. Včera jsem zkusil programovat na Edenu, ale nezvládal jsem to. Nějak nebyla síla.

Mamka chytila zánět do ruky a má teď nemocenskou. Z nemocnice jí odvezl taxík se sádrou na ruce. Měla tam zaparkované kolo, které jsem druhý den v pátek vyzvedl. Chvílemi jsem jel a chvílemi šel pěšky. Bylo to zajímavé, protože se akorát stmívalo a byla celkem mlha.

Když už není posun dopředu v programování, tak je alespoň posun v mezilidských vztazích na poště. Pamatuji si čtvrtek 11.10.2018 ráno, když jsem přišel po noční z práce a psal Česťovi, jestli mě nevezmou zpět. Ten den byl nepříjemný, protože tam byla paní směnařka, která často nepříjemně křičel a popoháněla ostatní v situaci, kdy to bylo spíše demotivující. Měl jsem směnu, kdy jsem přišel ve středu na jedenáctou večer a protože tam byla chvilka, kdy nebylo co dělat, tak jsem si šel sednout do denní místnosti s tím, že si vezmu dříve přestávku, která mi oficiálně začínala asi za půl hodiny (minule jí takto ona sama také přesunula). Sedělo tam více lidí, ale já měl zkrácenou směnu. Ona přišla do místnosti a takovým udiveným postojem se na mě obořila, že mám od jedenácti, tak co tam dělám. Tak jsem se zvedl a šel na plac, kde nebylo co dělat a ostatní tam buď seděli nebo postávali a ona nás poslala dozadu do auta pomoc vykládat. No jo, jenomže tu vykládku měl někdo určenou rozvrhem a tam se víc jak dva lidé pletou. I tak jsme tam ale šli a když jsem tam přišel, tak mě vyhnal ukrajinec s tím, ať se tam nepleteme. Tento přístup mě už vytočil a když jsem vyšel z toho náklaďáku, tak na ní zvedl hlas s tím, že nás odtud vyhání a ať se nějak tedy mezi sebou domluví. Přišlo mi to, že už mi ta práce snad leze na mozek, když jsem nucen křičet na svojí nadřízenou a to jsem si nikdy nevšiml, že by na ní někdo za celou tu dobu zvedl hlas. Nějak mi ze sebe bylo zle. No jo, ale já jsem se asi nakonec zachoval správně. Ona na to reagovala tak, že nic neřekla a jen se otočila a šla pryž. To na ní ještě v zápětí kšiltovka začal nepřetržitě houkat z elektrického paleťáku, dokud neuhnula z cesty. Ono jedna věc je, když se popohánějí lidé, kteří se zašívají, aby se stíhalo, ale když se popohání lidé takto úplně nesmyslně a stejně se pak nakonec čeká na auta, než dorazí, tak je to naopak ke škodě. Na další směně, kterou jsem měl, tak tam zrovna nebyla. Pamatuji si, jak přišel jeden starší pán brigádník a ptal se mě, jestli tam ta směnařka je. Byl rád, že tam nebyla, protože mi říkal, že ona má hlas jako pilu a brní ho z toho hlava několik dní. To samé mi řekl ukrajinec, že ten její hlas slyší několik dní v uších. O ale nejsou z překládky jen tito dva lidé, co si na to ztěžovali. Pak se mi ještě dostalo, že dokonce i řidiči, kteří se pohybují hlavně opodál u ramp, tak na ní nadávají za to, jak se projevuje.

No ale co zvláštního se nakonec stalo. V pondělí 15.10. jsem jel do práce a ona byla vzadu na místě, kde obvykle sedí. To byl další den, co jsem s ní měl směnu od toho „incidentu“. Byla ale docela pěkně oblečená v nějakém snad rokerském oblečení, namalovaná poprvé rozpuštěné vlasy. Seděla tam sama. Já prošel okolo a šel jsem dopředu za jedním kolegou, který také jel na poštu. Já jí nemohl z boku ani poznat a myslel jsem si, že je to snad někdo úplně jiný, tak jsme jí ani nezdravil. Pak jsme se bavili s kolegou, zda je to ona a nebo ne a on mě utvrzoval, že je to ona. Když jsme pak vystoupili, tak se nezastavovala, aby se s námi dala do řeči a šla sama. No jo, ale ta změna v chování. Nevím, co za tím bylo. Od té doby mi připadá, že se chová úplně v klidu. Už mi není tak

nepříjemná, jako předtím. Dokonce nám tuhle dala i delší přestávku. Další den, co jsem jí potkal v autobuse, tak už zase vypadala stejně jako dříve. Dokonce vedle ní seděl nějaký chlápek, tak jsem jí jen pozdravil a šel dál. Sice bych si k nim mohl sednout, protože obsadili čtyřsedadlo, ale zase tak společenský nejsem a přišlo mi to, že ani nechce, abych tam seděl. Ten chlápek s ní jel od konečné jen dvě zastávky a tu další po tom, co jsem nastoupil, tak si dali pusu a vystoupil. Třeba to byl její syn či nějaký příbuzný. Pak už jsem ale k ní nešel sednout.

Znal jsem jednoho programátora, který je starý tak nějak se mnou. Našel si asi o jednu a půl generaci starší paní. Vlastně už babičku. Normálně spolu žili a ona, co vím, tak snad dokonce prodala byt a šla k němu. Pak se to ale zamotalo a on si našel myslím nějakou mladší holku a komplikace je na světě.

Ta kniha od Radka Karbana mi jde dobře pod ruku. Pamatuji si, že jsem se krátce po tom co jsem kontaktoval Česťu v ní dočetl Radkův citát, který zněl nějak tak, že pokud před něčím utíkáte, tak vlastně utíkáte před sebou samotným. Ta práce na poště je pro mě vlastně nová zkušenost. Není to tam vždy příjemné, ale posouvá mě to dá. Ba co dokonce, možná já posouvám druhé dál.

Možná že nakonec díky tomu, že píší příběh, tak mohu dělat věci, na které mohu být hrdý.

Je 22.10.2018 16:36. Dostal jsem ve středu 17.10. odpověď od Tomáše Lukavce z klubu zákony bohatství. Odpověď je takováto:

„Zdravím Jiří, procházím si projekt Eden a je to zajímavý nápad. V tuhle chvíli máme ve VIP klubu nastavený marketingový plán na několik let dopředu a nevidím tak možnost propojení projektů. Chceme se věnovat přímo lidem v klubu a cílit na ně pouze v rámci našeho projektu.

Každopádně v klubu je možnost případně propagovat svoje projekty v Deníku, což je diskuze, kterou najdeš přímo v menu. Tam doporučuji vložit odkaz na webové stránky nebo toto PDF a oslovit lidi na spolupráci. :)

Budeme pořádat také networkingová setkání pravidelně. Takže můžete projekt ukázat i tam :)

Další networkingové setkání je 2.11. v Praze. Tady najdete všechny informace.

S přáním pohodového týdne“

Já si nemohu pomoct, ale budoucnost stále vidím v lidech, kteří vytvářejí fyzické hodnoty, kteří upečou chleba, postaví barák, převezou zboří a podobně. Mám nějakou nedůvěru k celému tomu bloku systému, který vytváří jen duševní hodnoty a na tom lidé neuvěřitelně bohatnou. Nepřipadá mi to moc spravedlivé. Tomášovi jsem odpověděl takto:

„Ahoj Tome,

já z tvé nabídky vnímám normální nabídku členství ve vašem klubu. Možná se ti to jeví jako pro mě jako přínosné, ale můj projekt je asi příliš

megalomanský a vizionářský a řeší značnou změnu ve společnosti, což bude pro většinu běžných lidí momentálně nepřijatelné. Teď momentálně nechci podstupovat další kontaktování lidí, protože běžný člověk s tím opravdu asi nic neudělá a takových je většina.

Sám jsi mi sice napsal, že je to zajímavý nápad, ale z tvé nabídky nevidím žádnou snahu investovat do tohoto projektu. Vnímám z tvého postoje udělat ze mě klasického ziskového člena, který pravidelně finančně podporuje klub.

Momentálně by mi mohl pomoci asi jen vizionář, či komunita, která vidí věci podobně, jako já. Někoho takového teď nějak nemám energii hledat a nebo motivovat k akci. Já teď maximálně dovedu investovat svojí vývojářskou energii do pokračování tvorby projektu Eden a jinak se věnuji v rámci svého zaměstnání poznávání povah lidí, kteří jsou vesměs manuálně tvrdě pracující.

Sázím na to, že pokud přijde komplikovanější období, tak naopak youtubeři, umělci, heric, politici a podobně, tak budou ve společnosti méně potřební.

Na tom se zakládají mé motivace a proto svou cestu vnímám jinak.

Měj se fajn,
Jirka“

GoPay

Vracíme vám platbu

Platba **ID 3607719726** ve výši **1 174,00 CZK** z obchodu **zakonybohatstvi.cz** vám bude vrácena **do 3 pracovních dní**, a to platební metodou, kterou platba proběhla.

Tato zpráva je generována automaticky. Prosíme, neodpovídejte na ni.

Děkujeme
GoPay

Celá ta komunikace se zákony bohatství byla pro mě znepříjemněná tím, že jsem byl nevědomě vmanipulován do platební transakce. Platební systém GoPay mi automaticky sebral z účtu 1174 Kč, protože jsem přijal zkušební členství v klubu zákony bohatství, které mi bylo reklamou měsíc před tím nabídnuto za cenu 1 Kč. Pro mě ale toto členství nemělo žádný přínos a přihlásil jsem se tam za tu dobu asi jen dvakrát. Jak jsem psal výše, v kontaktování lidí teď nevidím význam a nikoho jsem tam nekontaktoval. Když jsem pak komunikoval s podporou, že je to nedorozumění a chci platbu zrušit, tak mi říkali, že v textu jsem byl několikrát upozorněn na nastavení této pravidelné platby. Přitom se mi zdá, že text jsem četl dobře a ničeho takového jsem si tam nevšiml. Proto mi to přišlo jako vmanipulování. No platbu jsme nakonec stornovali a GoPay poslal informaci o vrácení platby. Přišlo mi ale zajímavé, že Tomáš odpověděl na mojí zprávu zrovna ve středu krátce před tím, než jsem poslal emailem očekávaný podepsaný doklad o stornování faktury. Ve čtvrtek ráno jsem poslal stornování faktury. Tomášova odpověď v tomto kontextu mě odradila od spolupráce s ním ještě více.

Připadám si teď, že jako dělník na překládce na poště zajišťuji zisky online obchodníkům, kteří jsou vytrénovaní učiteli jako Tomáš a navíc ještě se podaří těmto učitelům ze mě dostat další peníze na jejich vlastní aktivity a pohodový život z pasivních příjmů. Takto nějak jsem si připadal.

Je 25.10.2018 18:54. Všechna motivace a přesvědčení dělat na nějakých projektech ještě při práci je ztraceno. Alespoň prozatím si potřebuji na neurčitý čas vzít od svých aktivit dovolenou a chodit jen do práce.

Zjistil jsem, že já Eden osobně nedovedu nikde odprezentovat. Nemám ten typ povahy, abych v lidech vzbuzoval nějaké nadšení a do něčeho je naháněl. Jsem jen introvertní vynálezce, který dovede zajistit výrobu, ale ne efektivní propagaci. Vzhledem k tomu, že dělám turnusy na poště v předvánočním období, tak snad po mě ani nikdo nemůže chtít, abych při tom ještě zachraňoval svět.

S přicházející zimou dávám symbolicky Eden prozatím k „ledu“. Řešení vidím momentálně v tom, nechat se příští rok zase zaměstnat někde jako dobře placený programátor. Pak během pár let uspořit peníze na to, abych se z plných sil mohl věnovat zase vývoji systému a posunout ho dále. Nebo dělat na vývoji při zaměstnání v průběhu dalšího roku na poště v klidnějším období.

…

Je 29.10.2018 1:43. Ukazuje se, že když se vzdáte nějaké myšlenky, tak začnete asi více vnímat to, co jste předtím nějak přehlíželi. Kdybych udělal Eden 10x vyspělejší, tak s tím stejně neuspěji. Prorazit s něčím takovým nebude jen o programování a nebo propagaci.

Pořád je tu problém, že společnost je sevřená ve finanční pasti a skoro vše vlastní malý okruh lidí. Lidí, kteří se nějak neumějí dělit s ostatními ale umí prosazovat svůj postoj a to je „urvěte si pro sebe co můžete“. Tento přístup ale vytváří velké rozdíly ve společnosti a to není dlouhodobě udržitelné. Společnost se dostane do bodu, že už masy není o co obrat a špatně se hledá způsob, jak dostat do oběhu finance od těch, kteří jich mají většinu. Možná, že se mají v plánu nakonec rozdělit, ale pod podmínkou, že finance budou přístupné pouze na nějakých implantovaných čipech, což osobně vnímám jako problém a myslím si, že nebudu jediný. Pokud nikdo nezasáhne, tak to asi nakonec dopadne tak, že opravdu nikdo nebude moci kupovat ani prodávat bez čipu v těle a zároveň kdo bude mít čip, tak bude mít nějaké zdravotní či duševní problémy a nebo se možná, jak někdo říká, stane pokrmem či pokusným subjektem jiné civilizace.

Když jsem pracoval se záhadnou energií a dozvěděl jsem se, že v Čechách nastávají nějaké podezřelé přírodní jevy, tak mě to dost znechutil v tom pokračovat a přestal jsem s tím. V Čechách toho moc neovlivním a ničemnost způsobují hlavně lidé, kteří se zdržují někde na dálném východě. Hlavně ekonomická situace České republiky je v troskách a doplácejí na to i slušní lidé.

Něco je vidět i v tomto videu: https://www.youtube.com/watch?v=f-FYsCvQkS8

Skupina lidí, která převzala židovské náboženství, ale skutečně se o žádné biblické židy nejedná,

protože o tom nevypovídá jejich chování a přístup k ostatním národnostem. Pokud se chce někdo stavět do role Božího vyvoleného lidu, tak by se k ostatním měl chovat tak, že je povede k prosperitě a civilizačnímu obohacení a ne že si všechny zotročí, uvrhne do morálního úpadku a nechá zlikvidovat přírodní prostředí. Snad ze strachu z ostatních? Nebo ze strachu ztráty moci? Nebo je za tím nenávist k ostatním z nějakého rasového důvodu?

Vážně pochybuji, že by tato organizace nevěděla nic o mých veřejných aktivitách. Pokud je nějaká cesta, jak z toho ven tak asi jen obrátit ničemnost těchto lidí proti nim samotným. Mají možnost mi pomoct, ale nějak se jí nechopily.

Už v pátek nějak kolem půl desáté večer jsem se pokusil směrovat záhadnou negativní energii na tuto organizaci, ale pak mi v tom bylo zabráněno. Uvědomil jsem si, že o tom musím dát prvně vědět. Tak jsem se už vyjádřil a pokusím se pokračovat. Vzhledem k tomu, že vedu celkem slušný život, tak by snad tato aktivita mohla mít nějaký uspokojivý výsledek.

…

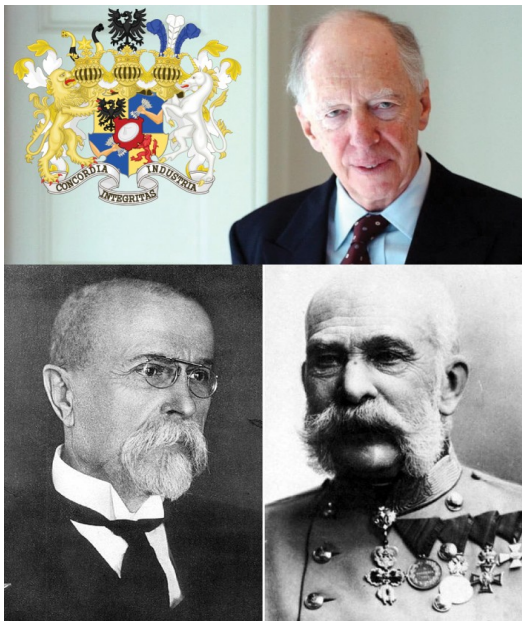

Je 1.11.2018 5:15. Dnes mám po dlouhé době denní směnu, která mi začíná v 8:00. Protože jsme zvyklý teď na noční směny, tak jsem ještě neusnul, tak že na ty dvě hodiny to už ani nemá cenu a píši.

Manipulování s energií už mi nejde. Nějak na sobě cítím, že toho bylo už dost. Otázka je, jak se to projeví? Dostala se ke mně zajímavá zpráva o vzniku Československé republiky, která je na AENews zde. Prezident TGM prý byl nemanželský syn France Josefa I. a ještě navíc ustanovil Československou republiku za podpory a pro prospěch válečných aktivit Sionistů.

Při tomto stém výročí založení ČSR se prý ujali moci v Praze piráti, kteří se údajně sklonili před židozednářskou kabalou a tak cituji „A proto Piráti dostali klíč k Mah'ralu v Praze a budou mít křeslo primátora“?

Jestli je to pravda, tak to budou pro lidi piráti asi docela zklamáním. Klanět se nějakému symbolu šelmy (666), který má vlastně za cíl zotročovat rodiny, národy, vyvolávat války a takto hromadit moc. Navenek se tváří přátelsky k lidem, ale kvůli moci klesnout takto hluboko a klanět se v podstatě nějakému symbolu nenávisti a zotročení ostatních lidí? Kam se to lidstvo žene, když neustále vkládá důvěru a moc bezpáteřním lidičkám a v demokratický systém papírového hlasování bez zpětné kontroly, který se tak snadno „ohne“. Nakonec kvůli takovýmto lidem se vlády ještě

navzájem zničí a spolu s tím celou Zemi. Prezident Putin ve svém nedávném projevu uveřejnil, že jestli dojde k válce, tak to asi nikdo nepřežije, ale rusové alespoň půjdou do nebe.

To člověka napadá tak jednoduché řešení, až mi to přijde skoro dětinské. Připravit všechny tyto lidi o veškerou moc a ať si nechají jen ty své symboly a peníze, kterým se mohou nadále klanět a nikdo jiný v ně nebude věřit. Zavede se systém Eden, jako jediný uznávaný ekonomicko-poklitický systém a veškerá moc všech národů světa bude pod dozorem někoho kompetentního. Moc mají prezidenti a ne tajné organizace ovládající symboliku. Potom už žádné války nebudou potřeba. Asi ale nebudu první, koho to napadlo :).

…

Je 8.11.2018 3:30. Nějak jsem z psaní vypadl. V Evropě se konají přípravy na válku, ale v mém osobním životě se neděje nic moc zvláštního.

28.10. mi přišel po dlouhé době email údajně od nějaké ženy ve věku 30 let, která žije v Rusku. Předmět zprávy byl „I am interested in you,“. Byl tam přiložený obrázek s její fotkou. Představila se jako Natalya a psala v angličtině. Ta fotka mě zaujala a i ten rozpačitý styl jejího psaní. Působila na mě celkem solidně. Slušná dívka, která je společenská, má spoustu zájmů, zajímá se o umění a údajně jí zklamali tamější muži, tak hledá lásku v jiné zemi. Nevadilo by jí pro začátek dopisování.

Vzpomněl jsem si na informaci, ohledně důležitosti společných zájmů u muže a ženy. Prý je to zásadní věc ve vztahu. Ideální je prý najít si toho druhého člověka pomocí společných zálib. Tak u tohoto asi ztroskotal můj vztah se Zuzkou, který vlastně ani asi nezačal. Asi ne jen se Zuzkou, i když u druhé Jarky by možná nějaká naděje byla, ale po tom jak se ke mně zachovala, tak se mi docela znepříjemnilo na ní jen myslet. Napsal jsem té Ruské dívce v angličtině něco málo o sobě a že bych nebyl proti dopisování. Říká se, že důvěřivost je správná a tak jsem důvěřoval, že by to nemusel být podvrh, ale asi zbytečně. Nemám žádnou odpověď. Po tom, co jsem jí odepsal, tak začali přicházet zprávy od jiných dívek (údajně), které už neměli takové chování a nevypadali tak zajímavě. Pak už jsem ztratil zájem. Přijde mi, že tyto emaily mají nějakého společného tvůrce.

Tak že pokud chci ideální ženu pro sebe, tak si asi budu muset nějak zhmotnit svou „Sirael“, podle mých představ. Bude mít záliby podobné, jako já, tak že něco asi kolem politiky, což by možná sedělo na druhou Jarku, bude intuitivní, jako Zuzka, která si myslím do mě viděla., trochu divoká, jako první Jarka, a nebude odmítat si alespoň trochu dopisovat a samozřejmě tam bude muset být nějaká přitažlivost. Tak že šance je asi velmi malá. Nakonec možná přijdu na to, že ani nejsem ten typ člověka, co je vhodný k partnerskému životu.

Je 8.11.2018 12:32. Poslední dobou se mi v hlavě rozložilo, jakým směrem bych se v programování chtěl dále ubírat. Počítám, že zhruba začátkem příštího roku by to snad mohlo vyjít. Zase bych se nechal zaměstnat a dělal něco podobného, jako v předchozí formě. Přemýšlím o firmě, kterou jsem z počátku odmítl, protože jsem nechtěl pracovat na webových aplikacích krátce na to, co jsem pracoval na Edenu. Asi jsem si potřeboval od tohoto odvětví dát pár měsíců přestávku. Do firmy, kde jsem dělal ale asi není dobrý nápad se vracet. To, že jsem tam měl dva výpadky minimálně není dobré znamení. Asi mi tam ty projekty celkově moc nesedí a o to méně teď s projektem na implementaci GDPR. Svojí budoucnost teď více vidím v programování v odvětví průmyslu. Přijde mi to nějak zajímavější. Proto jsem znova oslovil firmu Numerica / Data Partner ohledně zájmu spolupráce. Přijde mi, že je na nich něco víc, než se na první pohled může zdát a něco mi říká, že by spolupráce s nimi mohla mýt dobrou budoucnost. Dělají převážně Asi v PHP a C#, ale počítám že pracují na informačních systémech v oblasti průmyslu a tak by to mohlo být zajímavé. Pro tyto programovací jazyky také budou asi existovat vyspělé technologie na vývoj webu a kdo ví, třeba ještě zajímavější, než v Javě.

Nějaká komunikace mezi mnou a jimi probíhá. Mají ze mě trochu obavy vzhledem k těm mým výpadkům, ale definitivně mě neodmítly. Řekl jsem jim, že bych mohl nastoupit v lednu, tak možná, že příští rok to vyjde a rozhodnou se mě vzít. Kdo ví, třeba v budoucnu budou mít zájem i o podpoření projektu Eden a kdyby ne, stejně nějak vnímám, že bych se o tuto firmu měl zajímat.

…

Je 24.11.2018 9:21. Měl jsem teď přestávku od psaní cca dva týdny. Asi neuškodí občas se od něčeho odpoutat.

Zjistil jsem, že při posledním vážení jsem měl cca o nějakých 10 kg méně, než když jsem šel pracovat na poštu. Něco jsem zhubl a asi to i celkem zpevnilo svaly, a možná imunitní schopnost. Za tu dobu jsem nabral zkušenosti v jednání s typem lidí, na které jsem před tím moc v IT oboru nenarážel. Na něco ta pošta je dobrá, ale chci se vrátit určitě k programování, tak že tak po půl roce už bych chtěl být jinde.

V poslední době je docela patrné, jak se lidé bouří proti vládě. Pořádají demonstrace. Vytváří snahu něco změnit, ale způsob, který si volí možná naopak věci jen komplikuje. Vláda nebude demonstrace brát příliš vážně. Ve čtvrtek jsem byl ve sboru na sídlišti Šumava. Pastor mě pozval na jeho vyprávění o dávných proroctví, která se výrazně v dnešní době naplňují. Jeden z aspektů, který popisoval je morální úroveň dnešní společnosti a také obecně negativní postoj ke křesťanství v porovnání s jinými směry. Otázka kvality vlády je závislá na tom, jak žijí obyvatelé dané země. Říkal mi to i kamarád Milan v šestém díle v komunikaci od strany 29, poukazují na to křesťanští kazatelé a je i historický příklad, kdy v období velké francouzské revoluce se na území Anglie díky bratrům Wesleyovým a jejich evangelizace zvedla ekonomická úroveň Anglie. Autority ustanovuje Bůh a pro Boha je podstatné, zda jako lidé splňujeme svůj účel.

Každý z nás má kolem sebe nějaké lidi, kteří ho denně obklopují. Pro někoho to může být rodina, pro někoho přátelé, lidé z práce a podobně. Mezi těmi lidmi se snadno najde někdo, kdo nás

potřebuje, ať už si to uvědomuje, nebo ne. Když je někdo vmanipulováván do podobných akcí, kde proti něčemu jen protestuje a stejně nemůže nic změnit, tak je jen připravován o energii, kterou by mohl věnovat někomu jinému tím, že mu udělá nějak například radost. Věnovat mu nějak čas. Často slýchávám a čtu různé nadávky na všelijaké politiky. Komu tohle pomůže? Připadá mi že to akorát víří a podporuje zlo. Lidé se chtějí nějakým způsobem vyjádřit, ale už moc nesledují, zda to má nějaký přínos. Když svojí pozornost neupírají na politiku, tak se třeba soustředí na majetek, což je podobný problém, pokud je to na úkor ostatních.

Bylo by to sice hezké mí tady nějaký vládní a ekonomický systém v podobě Edenu, nebo nějakých slovanských občin, ale v první řadě na to musí být připravená mentálně společnost. Společnost, která umí přijmout odpuštění Krista a žít podle jeho zásad v úplně obyčejném životě, tak že není ani nutné být člen nějakých organizací.

Čas, kdy je ještě celkem klid se rychle krátí a vypadá to, že některé zkušenosti z historie se asi zopakují.

…

Je 5.12.2018 16:03. Dnes chodí Mikuláš. Možná se půjdu podívat na náměstí.

Zase bych měl o sobě dát trochu vědět.

Na poště je teď dost nával. Následující víkend mám dost pracovně nabitý. Jdu v sobotu od 6:00 do 18:00 a pak mám psanou i neděli od 17:00 do 6:00. Přesčasy ke konci roku budu mít v součtu nějakých 25 hodin a to jsem ke konci října měl 5 hodin v mínusu. Mohl jsem to předem nějak odvolat, když je to přesčasové, ale nakonec jsem si řekl, že půjdu. Alespoň si něco přivydělám a mám o něčem napsat. Zásilek chodí výrazně víc, jak jsem říkal, ale dochází k tomu, že ke konci noční směny, cca tak v půl páté se seběhne hodně lidí z kanceláří a dokonce i ředitelka s manželem a pomáhají s tříděním. Tím pádem se to stihne a málokdy je potřeba tam být trochu déle.

Poslední dobou mi přichází docela emaily od Radka Karbana. Přiznám se, že jsem knihu Aktivuj svůj potenciál zatím nedočetl. Jsem asi stránku před velkým obrázkem pentagramu (cca v poslední třetině) a možná mě to nějak podvědomě demotivovalo, jako křesťana, v četbě pokračovat. I když ale musím říct, že kniha mi připadá super a to nejpodstatnější už jsem asi přečetl.

Možná to vypadá, že prací na poště nijak nepomáhám ostatním. Naopak řekl bych, že pomáhám i když teď moc nepíšu. Jdu příkladem. Jsem programátor, co přijal výzvu jít alespoň na půl roku pracovat místo psychicky náročné práce, fyzicky náročnou práci. A dokazuji, že je to možné, projít takovou změnou a být univerzální. Kdyby něco takového podstoupili alespoň na půl roku lidé z vyšších tříd, kteří nepreferují tento typ práce a preferují naopak více finanční ohodnocení, tak by to těm dělníkům docela pomohlo. Ona společnost nějakou takovou změnou bude stejně muset projít, protože když nastane nějaká krize, tak to stávající společnost jinak nevydrží.

Knihu aktivuj svůj potenciál ale více uplatním, až budu zase dělat programátora a ne teď, v

zaměstnání, kde svůj potenciál vůbec nevyužívám.

…

Tady je pár fotek ze včerejší návštěvy města.

Trochu jsem se odpoutal tím prostředím a zrelaxoval od denního stereotypu. Po procházce na náměstí mě napadlo zajít do čajovny. Přišel jsem na své oblíbené místo na pódiu a když přišel Martin, tak mi řekl, že vedle v salonku s dýmkou sedí moji známí, tak jsem se k nim připojil. Setkal jsem se s dalším zajímavým člověkem, kterého baví tzv. síťování společnosti. Tedy propojování lidí do jednoho celku. Také se zajímá o online marketing. Tak jsem mu řekl o projektu Eden, který mám rozpracovaný a možná, že by ho to zaujalo. Je to příjemná změna oproti prostředí pošty. Na poště moc nenarazím na tento typ lidí, co mají plány a snahu je nějak uskutečňovat. Nějak je tam prostě nevnímám navzdory tomu, že se tam vystřídá dost lidí. Asi je to tím zaběhlým stereotypem. Je to paradoxní, že zrovna těm lidem, kterým se snažím pomoci, tak tento typ lidí asi není schopen mě nijak podpořit.

Také jsme byly, je to už pár týdnů, s jogínem a Jardou v čajovně, když jsem ty dva seznámil. No a připojila se k nám do diskuse jedna mladá tantrická masérka, která se pokouší rozjet v ČB podnikání. Byla docela výřečná a zajímala se o duchovní oblast. Jarda celkem vyvracel některé její omyly v určitých věcech. Když se Jarda před ní zmínil o mém projektu Eden a co že to vlastně je, jak mi to schvaluje, ale že politické strany mě v tomto nechtějí podpořit, tak jí to nadchlo. Povídala mi, že se musím obracet hlavně na lidi, jako je ona (obecně mladší generace) a ještě si se mnou plácla. Docela byla ale pod vlivem marihuany a sama to přiznala. Když jsem asi před dvěma týdny viděl její video reklamu na masérnu, tak jsem si jí přidal do přátel a ještě jsem jí poslal odkaz na ten můj projekt, ale její reakce nebyla žádná. Žádná odpověď a ani mi nepotvrdila přátelství.

Takové nějaké jsou zkušenosti s některými mladými lidmi. Na jednu stranu si s člověkem plácne a projevuje nadšení, ale pak třeba ani neodpoví. Jogín měl stejnou zkušenost. Také ho ignorovala.

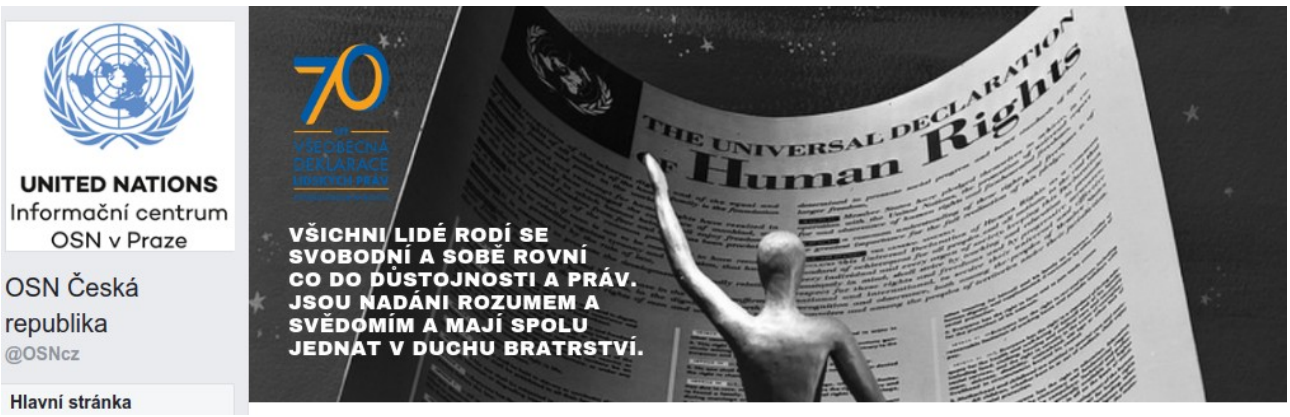

Další zajímavý příspěvek, který je na stránce OSN Česká republika je zde: https://www.facebook.com/OSNcz/posts/10156000943605765?__tn__=C-R

David Attenborough vyzývá veřejnost k zasedání na konferenci v Polsku zabývající se klimatickými problémy. Dostalo se to ke mně se zpožděním o tři dny, ale i tak to asi stojí za zmíňku. Akci pro veřejnost dali název Take Your Seat. Třeba se tak dá prostor více lidem, jako Jiří Malík a jiným podobným odborníkům na toto téma. Komunikace je zprostředkována online způsobem.

…

Je 8.12.2018 0:27. Přidávám další zajímavý související příspěvek k předchozímu tématu oteplování. Ještě se k tomu později vyjádřím.

Diskuse zde

Článek zde

Je 11.12.2018 12:45. Trochu se zase snažím sledovat události. Za pozornost asi stojí francouzský přístup k ekologii a zlepšování životního prostředí popsaný zde. Francouzský prezident rozhodl o zvýšení spotřební daně za pohonné hmoty a výtěžek chce investovat do ekologického rozvoje. Problém je, že to bude mít za následek zdražení úplně všeho a ještě k tomu když vezmu v potaz ten neprůhledný systém výběru daní, ve kterém není úplně vidět a možnost ovlivnit, jak se zachází s penězi, tak to lidi takto vyprovokuje. Dělat takovéto zásadní změny do společnosti, ve které je velký rozdíl mezi bohatými a chudými, tak to asi pokaždé povede do takovýchto nepokojů a násilnosti. Možná, že by bylo určité řešení, ale hodně nešťastné, potlačit takové protesty nějakou vojenskou silou a zachovat tak rozdíl mezi bohatými a chudými, a tím vlastně získat dostatek pracovních sil na zlepšení životního prostředí. Ono ale ani tohle řešení není dlouhodobé. Každá akce vyvolává reakci a toto by bylo hodně nespravedlivé řešení a vedoucí do sebedestrukce. Tak že druhá varianta, která se nabízí a vidím v ní jediné řešení, tak je jít cestou společnosti, která se pokusí alespoň v rámci možností srovnat rozdíly mezi lidmi. Ono asi není úplně přirozené, aby všichni měli stejně, protože někomu větší finanční prostředky mohou ublížit, ale budoucnost více vidím v typu společnosti, že obyčejní lidé nebudou tolik disponovat finančními prostředky a místo toho ušetří čas pro větší svobodu.

Rozhodně ale není dobré řešení investovat svojí energii do ničení a podpalování aut. Více užitečné by bylo pracovat na projektech, které by vytvářeli více zeleně na zabetonovaných oblastech, ať už by se jednalo například o střechy, či vymýšlet všelijaké platformy tam, kde to jen jde, z důvodu zlepšení ovzduší, získání potravin a i zadržení vody. K tomu ale stejně bude potřeba nějaký soběstačný ekonomický systém, který bude spravedlivý, průhledný a ve kterém se bude možné uživit. Pouhé zvednutí nějaké daně určitě není řešení.

Tady je třeba zajímavý projekt v článku s titulem „Revoluční vynález? Přeměna mořské vody na pitnou pomocí sluneční energie“. Zařízení, které by mělo být odstupná za cenu 650 dolarů údajně dokáže vyfiltrovat z mořské vody až 15 litrů pitné vody za den. Takto vyfiltrovaná voda ale údajně postrádá ionty některých látek a tak je nedostatečná pro zalévání rostlin (musí se dohnojovat). Problémem je také bor, který v této vodě zůstává a je toxický pro rostliny.

I tak asi ale myslím, že je to furt lepší, než nic. Možná taková voda není vhodná přímo pro zalévání rostlin, ale když by se nějakým šetrným způsobem pouštěla do oběhu v místech, kde je to potřeba, tak by to byla pomoc. Vypustit do oběhu myslím tak, nechat jí třeba nějak odpařit do ovzduší přímo tím přístrojem a formou dešťů by se vracela do koloběhu smíchaná společně s vodou, která už je v ta normální pitná. Pořád by to bylo lepší, než nedostatek vody. Nebo jak navrhuje pan Cílek, navrtávat půdu v místech, kde je nepropustná a tam nechat vsakovat takto vyfiltrovanou vodu. Nejsem expert, ale řekl bych, že když

bude protékat destilovaná voda skrze zeminu a dostane se od oběhu, tak na sebe snad naváže nějaké potřebné látky. I tak se smísí se zdravou vodou a ve výsledku to bude pořád lepší, než nedostatek vody.

Pořád ale není řešení v tom vyměnit nějakého politika, jak říká pan Cílek. Je potřeba přijít s nějakým alternativním ekonomickým systémem, jehož zavedení asi bude stát hodně peněz.

Další zajímavý článek zde. V Číně mají informační systém ve stylu Velkého bratra, který dohlíží na chod společnosti a ten, kdo se nepřizpůsobuje pravidlům, tak je perzekuován. Pokud se například bavíte s nevhodnými lidmi a nebo navštěvujete nevhodné webové stránky, tak vám to sníží sociální kredit a ve výsledku to může dopadnout tak, že si například nekoupíte lístek do autobusu, letadla, nenabijete si auto na elektrický pohon a podobně. V podstatě to je takové vězení.

Místní lidé si systém prý chválí, ale otázka je, jak moc jsou upřímní za těchto podmínek. Viděl jsem jednou video, jak se nějakého číňana ptali, zda je v zemi spokojený. Jeho odpověď byla, že nechce odpovídat a říkal to s takovým úsměvem, ale byl na něm vidět strach.

Na jedné z předchozích stran je je fotka FB záhlaví stránek OSN Česká republika a v souvislosti se sedmdesátým výročím všeobecné deklarace lidských práv je tam hezký citát „Všichni lidé rodí se svobodní a sobě rovní co do důstojnosti a práv. Jsou nadaní rozumem a svědomím a mají spolu jednat v duchu bratrství“.

Když se tak podívám na ten čínský informační systém, tak si nejsem úplně jistý, zda anonymní správci systému opravdu dohlížejí na spravedlivý chod země. Zda opravdu takováto elektronizace nevede nakonec k útlaku a opravdu se jedná v souladu s veršem uvedeným výše.

Problém je stejně stále pořád v tom, že ať už se nainstaluje sebelepší systém, tak pořád to závisí na tom jaký je ten, kdo bude mít nad tím dohled. Když je to anonymní masa, která se nedá zpětně kontrolovat a nezodpovídá se společnosti, tak je to problém.

…

Je 30.12.2018 10:51. Za dva dny tu máme nový rok 2019.

Prosinec byl pracovně náročnější, ale ke konci roku jsem si vzal dovolenou, tak jsem celkem dobře odpočatý.

Několikrát jsem poslední dobou zahlédl článek o vlcích v této diskusi.

Článek je zde „Co nás učí nebo může učit vlk? V posledních letech se i do střední Evropy (tedy domů, do rodiny) vrací rys, vydra, bobr, sokol. Dokonce i vlk a orel mořský či jeřáb, luňák červený. Co jméno, to příběh o zázraku. Je to velké požehnání a příležitost ozdravit naši přírodu i nás (fyzicky, ale i duchovně). Vlk nebo prostě zvíře obecně, není jen nějaký bezvýznamný stroj. Je to bytost, která přežila věky a je vždy v souladu s přírodou. Je hodná posvátné úcty. Jak propastně špatní jsme proti nim my. Avšak pozitivní zprávy o návratu velkých (vlajkových) druhů nesmí zastřít to, že menší druhy života rychle mizí. Potřebujeme více ploch vrátit vodě a divočině a na celém území přestat používat biocidní chemii. Velcí totiž závisí na malých a těm nevěnujeme pozornost. Zvýšit rozmanitost druhů, napravit lesy a zemědělství, zvýšit zádrž vody v krajině a její čistotu, snížit konzumaci masa a skleníkové emise, být co nejvíce soběstačný v komunitě - to jsou ty hlavní a skutečné národní zájmy, aby se nám a našim dětem žilo lépe i v budoucnu. Klimatická změna nám totiž chystá období, které bude nesmírně těžké nejen pro člověka. A pouze s co nejvíce stabilní krajinou a druhovou rozmanitostí můžeme v ČR přežít. Vlk není symbol nebezpečí a škod, ale symbol naděje na uzdravení naší domoviny, kterou nemístně zraňujeme. Vlčí smečka, pokud tahne za jeden provaz, je úspěšná. Pokud se to my nenaučíme od vlků zpět, zahyneme. Většina z nás bohužel je nyní ohlušena konzumem, cinkotem peněz, ohromena a zároveň ochromena technickým pokrokem. Přírodu nectíme ani necítíme. Neumíme ji vnímat a proto ani netušíme, co nám říká. V době, kdy už elity vědí daleko více, než kdy kdo v historii lidstva jen tušil. Navíc necháme propadat naše děti letargii a pro život neužitečným pseudozájmům a do života jim nedáme skoro nic, než možnost palcovat na mobilech. Zejména děti z měst jsou rozjívené, neustále po sobě řvou, část tloustne z nadbytku, nevhodné stravy a příliš sladkého pití od koncernů. Normálním je nápoj v hliníku či plastu a všichni jsou nakonec závislí na kafi (kelímek několikrát denně na jedno použití ukazuje status quo, ne nutnost žízně). Výkřiky: "nemohu žít bez kávy", mně uvádí v zuřivost. Když se děti dostanou do přírody, nevnímají, že jsou v lese. Nechápou, že právě procházejí svými externími plícemi - trhají zelené listy, květy, trávu - jen tak, někdy bezmyšlenkovitě jako hračku na minutu, pro zábavu. Neumějí sejít v lese kopeček pokrytý jehličím. Neustále fňukají, po půl hodině chůze jsou vyřízení a vybalují rychle jídlo. Jak tyto děti zvládnou katastrofu, kterou jim právě posíláme? Když nic jiné, tak bychom se měli učit vytrvalosti vlka, zápasu o život, chuti být zdravý a silný. Chybí nám dobrá vize a nový dobrý příběh a tak ho nahrazujeme svátky, nákupy, plýtváním. Chceme nové a nové a chceme všechno a chceme to hned, jak glosovali Queen v jedné písni. Zpět k bratrům. Všichni predátoři jsou vlastně vrcholoví sportovci. (Mladý vlk, který šel ze středního Německa do Běloruska 1500 km, na to potřeboval 66 dní včetně přeplavání 400 m široké Visly - šel tedy přes 20 km denně a k tomu ještě lovil. Většina lidí dneška by byla po 14 dnů takové tůry mrtvá - buď hladem nebo vyčerpáním). Pokud predátor není vrcholový sportovec, je mrtvý (s výjimkou vlků, ti se o staré nebo poraněné starají, jako někdy my). Kdo z nás je ve vrcholné fyzické formě? Koho z nás nerozežírá lenost a pohodlí a tím i nemoc? Nevíme, proč žijeme. Nevíme, co jsme, kam jdeme ani proč. To vše ale můžeme zjistit, když se naučíme poslouchat přírodu a otevřeme srdce lásce ke světu a všemu živému. Někteří si myslí, že mohou rozhodovat o tom, jak bude příroda fungovat, a že můžeme zabíjet cokoli, co se nám nelíbí (hlasy po odstřelu vlků například). Ale už ve

středověku, který označujeme za temný, byli chytřejší lidé, než řada lidí dnes. František z Assisi například se s vlky přátelil a nazýval zvířata bratry. A měl pravdu. Dokonce i rostliny, všechen život, je naším bratrem a sestrou zároveň. Jak říkal Allan Watts: svět je naše tělo. A jak říkali dávno před ním na tomtéž kontinentu indiáni kmene Kree: Všechno je jeden. Kipling: Ty i já jsme jedné krve. Ano. Jsme jedna rodina (života) Matky Země. Každou vteřinou bychom toto měli mít zapsáno znovu v našem vědomí i podvědomí, jako záklopku pro uchování
každého života. Potřebujeme dnes každý stvol, každý list, každou větev. Nelze to nijak okecat, ani se tomu vyhnout. Pokud to nepochopíme a nezačneme takto jednat na všech úrovních i v každodenním životě, nemáme šanci nejen udržet tuto civilizaci, ale ani přežít. Ano, Eywa z Avatara existuje. Ale není na Pandoře, ale tady, u nás doma, na Zemi. Vděčíme jí za každý nádech, za každou vteřinu našeho žití. Dává nám život bez ptaní, i když ji znásilňujeme, stále i nám slouží, jak jen může nejlépe. Něco tady totiž pochopilo dávno před námi, že život je dar nezměrné hodnoty, nesmírně křehký zázrak zázraků. Je čas otevřít srdce a přijmout, že jsme se v mnohém mýlili, a že musíme rozvinout plachty směrem k životu, ne proti němu. Je třeba definovat nové paradigma: planetární vědomí tak, jak o něm hovoří Ervín László a mnoho dalších. Howgh.“

Ta narážka na vlky mi trochu připomněla, jak jsem psal v sedmém díle příběhu na straně 33, 68 a vlastně i dříve. Od té doby, co jsme prošel zvláštní změnou toho 2.3.2018, jak jsem o tom psal na straně 80 v sedmém díle, tak už se cítím v pohodě. Spojitost s nějakým vlkem už nijak nevnímám, jako jsem to vnímal dříve. Někde jsem četl, že se stává, že na člověka je přivěšená ještě nějaká jiná duchovní bytost, která na něj má vliv. Zbavit tohoto vlivu se asi může člověk jen tak, že projeví v určitý čas určitý postoj. Jeden kamarád z čajovny mi vyprávěl něco, co se mu přihodilo a nedokázal si to vysvětlit. Také ho něco temného zužovalo a párkrát měl silné nutkání spáchat i sebevraždu. Dostal silný pocit přesvědčení, že se musí sbalit, vzít stan a jít stanovat do místa, které nějak souviselo s jeho minulostí, ale už si nepamatuji jak (myslím něco s bydlištěm). Měl silný pocit, že tam musí odjet nocovat ve stanu a kdyby tak neudělal, tak snad přijde o život. Když tam přijel a přespával, tak měl v jednu chvíli pocit, že se k němu něco přibližuje. Zase ta špatná energie a v tu chvíli zakřičel něco v tom smyslu „Co po mě chceš?“. V tu chvíli cítil, jak to odešlo a už měl v budoucím životě klid a dokonce i štěstí v lásce. Zvláštní zkušenost.

Když se ale zamyslím nad tím článkem o vlcích a vlastně celkově nad tím, co poslední dobou vídám za zprávy, tak se mi nějak zdá, že vidím to, co jsem předtím neviděl a nebo prostě lidé začínají být více otevření k dění kolem sebe. To by znamenalo, že lidé čím dál tím více začínají hledat řešení, na kterém jsem například já pracoval v projektu Eden.

Tak třeba například Jiří Malík poukazuje v článku výše na to, jak mladí lidé dnes propadají konzumu, který nás obklopuje. Je velká možnost volby v potravinách a nejen v potravinách. Děti a obecně hodně lidí si vybírá při nákupu sladkostí to, co je nezdravé a oslabuje to populaci. Je zde vidět jakási snaha motivovat lidi přestat kupovat to, co je špatné a snažit se změnit svůj životní styl a dbát na své okolí. To je hezká snaha, ale bohužel toto je nereálné. Je nemožné řešit situaci tím, že se budeme spoléhat na to, že se lidé nějak hromadně umoudří a na trhu budou nakupovat tak, že to bude pro prospěch jejich i okolí. To mi hrozně připomíná jedno řešení, které není z mé hlavy, ale pracoval jsem na tom cca před deseti lety v rámci prodejních automatů s potravinami, které tehdy jedna nejmenovaná firma vyráběla v rámci projektu mléko do škol. Už jsem se tu někde o tom zmiňoval. Automaty umožňovali kromě hotovostní platby i bezhotovostní placení. Rodiče mohly studentům koupit čip, na který jim dobíjely kredit a v informačním systému, na kterém jsem pracoval, se členily potraviny do různých kategorií jako například čokoláda, mléčné výrobky, pečivo a podobně. Rodiče měli možnost svým dětem zablokovat a nebo povolovat určité kategorie, ze kterých jim automat umožnil nakupovat. To by mě tehdy, když jsem to programoval, vůbec nenapadlo, že by nějaké takové podobné řešení na principu blokování nákupu mohlo vyřešit

problémy společnosti. No ale jak se zdá, tak asi nebude jiná možnost, než kontrolovaný bezhotovostní prodej.

Na zmíněné diskusi se vyjádřil jeden člověk, který se snaží trochu nad problémem přemýšlet, a kritizuje demokracii jako takovou. Lidem už začíná docházet, že ta velká svoboda volby prodeje a nekontrolovaný trh je zničující. Řešením bude naopak kontrola nad trhem a něco takového se asi těžko prosadí skrze nějaké politické strany. Předání většinové moci jedné politické straně povede do stejných problémů, jaké byly s komunismem a bude to tyranie a zvýhodňování jen jedné skupiny lidí. Skupina lidí se chová většinou hůře, než jednotlivec a proto politická strana s velkou mocí je špatné řešení. Předání dočasně moci jednomu člověk by bylo reálnější řešení, ale musí se ohlídat, že to není nějaký šílenec a musí být dobře stanovené podmínky jeho působení. V tom by už byla větší naděje na úspěch.

Některým lidem už začíná i docházet, že něco takového půjde vyřešit jen radikálním způsobem. Jen skrze zásadní změny ve společnosti. Když se ale vrátím zpět k tomu bezhotovostnímu prodeji. Měl bych se na to podívat i z toho kritického pohledu. Jak pohlídat, že ten, kdo to bude mít pod dohledem, tak toho nebude zneužívat? I kdyby se našel vhodný člověk, co to bude mít spravedlivě pod správou, tak jak zajistit, že ti co přijdou po něm, tak budou mít stejný přístup, jako on?

Obecně to chce vyřešit problém s tím, jak předejít zneužití takového systému. Proto jedna z nejzákladnější vlastností bude muset být tak, že na něm lidé **nebudou závislý**. Může to být dočasná pomůcka k usměrnění fungování společnosti, ale po čase přejít na nějaký způsob výměnného obchodu, který nebude centrálně řízený. Když bude obecně v LETS systému, ať už to bude jakýkoliv, snaha o vznikání nejmenší míry pohledávek, tak to bude lidi udržovat v neustálé aktivitě a tak takový přechod k jiným modelům vedení společnosti, třeba jako byly ty slovanské, bude jednodušší.

Když už jsme u té duality osobnosti, tak tady je něco o takzvané ženské dualitě v tomto příspěvku.

Text je okopírovaný zde: “Aby partner získal nespoutané ženské srdce, musí pochopit její přirozenou dualitu - tajemství dvou ženských sil v jedné. Porozumět této dvojí povaze žen má někdy za následek , že muži a někdy dokonce i ženy samotné, zavřou oči a volají nebesa o pomoc. Paradoxem dvojí ženské povahy je to, že když jedna strana je v citech chladnější, druhá je teplejší. Často je jedna strana veselejší a pružnější, zatímco druhá touží po já nevím čem. Jedna může být radostná, zatímco druhá je zahořklá a nespokojená. Tyto dvě ženy, které jsou jedna, se v duši kombinují tisíci způsoby.
Mužské síly mohou nést energii, kterou se mohou pokusit zničit tuto dvojí povahu ženy. Takový druh nápadníka nemůže dualitu tolerovat a hledá dokonalost - tu jedinou, tu pravou, tu jedinou stálou, neměnitelnou - ženskou substanci, vtělenou do jediné dokonalé ženy.
Pokud takovou osobu potkáš, utíkej!
Naproti tomu troufalý milenec, který se stále vrací, je pln víry a jeho touhou je porozumět tajemné a

božské dvojznačnosti v povaze žen a pojmenovat ji. Nechce zničit sílu ženy, ale získat sílu vlastní, která by byla jejich síle rovnocenná.
Ženy často touží po partnerovi, který má tento druh trpělivosti a chytrosti, aby pokračoval v pokusech o pochopení jejich hluboké povahy.
Když pak žena nalezne partnera těchto kvalit, dá mu celoživotní lásku a věrnost.

Clarissa Pinkola Estés, Ženy, které běhaly s vlky“

Zajímavý postřeh. Přišlo mi příhodné to sem přidat. Obecně platí asi celkově o lidech nikoho se nesnažit nijak formovat a dělat z něj něco, co není a nebo na co ještě není připraven. Když se dva lidé k sobě nehodí, tak to neřešit a hledat jinde.

…

Je 1.1.2019 22:16. Mám rozjednanou firmu Data Partner, kde bych chtěl programovat. Řekl jsem jim, že se ozvu v lednu. Byly trochu nerozhodní mě vzít, ale řekli, ať je kontaktuji v lednu a uvidí se. Tato práce na poště sice prospívá tělu, ale nenaplňuje mě to a navíc to vypadá, že mamka s tou rukou asi bude marodit delší dobu a tak bude ode mě a bráchy potřebovat pomoci s hypotékou. I finančně se mi to celkem hodí. Třeba se to dozví i nějak Zuzka a přestane mě ignorovat a nebo nějaká jiná potencionální partnerka. Ne že bych toužil mít nějakou zlatokopku, ale při těchto penězích se cítím být nějak nesvůj. Těžko se dá na něco ušetřit a natož se věnovat rodině.

Při poslední komunikaci s Jiřím Malíkem mě přivedl na dobrou myšlenku. Tento dokument se sice týká projektu Eden, ale je to zdlouhavé čtení a v podstatě je to můj příběh. Chtělo by to soustředit všechny možné výhody, použití a obecně informace, jak nasazení uskutečnit a to stručně do a přehledně do nějakého samostatného dokumentu. Že mě to nenapadlo dříve. Sice něco mám popsané už v předmluvě, ale to je jen hodně povrchní.

Budu se muset do něčeho takového pustit. Už to začínám promýšlet. Něco takového by asi oslovilo širší spektrum lidí.

…

Je 2.1.2019 11:39. Připravuji si podklady pro sepsání zmíněného dokumentu. Dnes jsem četl tento zneklidňující článek na diskusi zde.

V Čechách by mohlo dojít v důsledku sucha k zničení jaderných elektráren, protože nebude čím je chladit. Co mě ale ještě zaujalo je zmíňka o světovém blackoutu. Už jsem se dříve dozvěděl, že by měli někdy za pár let nastat sluneční erupce, které způsobí likvidaci veškeré polovodičové elektroniky. Zde něco málo o tom je napsáno

v bodu 5. Prý k tomu dochází jednou za 150 let. Když se to stalo naposledy, tak prý byla zničená telegrafní síť (to ještě polovodiče nebyly). Dokonce by to mělo zlikvidovat elektromotory a transformátory, tak že nebude možné chladit jaderné elektrárny a ty po čase explodují.

Jiří Malík píše, že si skutečnost ověřoval a reálné riziko tam je. Přijde mi to nějak nepřesné. Pokud erupce zlikvidují i elektromotory (čerpadla chlazení), tak chlazení elektráren nebude závislé na záložních zdrojích a k výbuchu dojde asi rychleji. Kdo ví, co je to za zprávy, ale něco na těch erupcích asi opravdu bude.

Stále mě to akorát utvrzuje v myšlence, že nějaký digitální Eden může být stejně jen přechodné řešení a asi si rovnou můžu připravovat v návrhu nějakou neelektronickou alternativu řešení. Nebo rovnou využít nějaké slovanské systémy občin, držav a podobně, které fungovali docela dobře.

Tento článek je ale docela inspirativní. 'V Číně vyrůstá první „lesní město“ na světě'. V článku se uvádí: „Všechna tato zeleň každoročně absorbuje 10 000 tun oxidu uhličitého a 57 tun znečišťujících látek. Kromě toho vyprodukuje 900 tun kyslíku. V důsledku toho Forest City pomůže snížit průměrnou teplotu vzduchu, zlepšit kvalitu místního ovzduší, vytvořit protihlukové bariéry a přírodní stanoviště a zlepšit biodiverzitu v regionu.“

To je super. Přesně takhle jsem si to nějak představoval, když jsem mluvil o tom pokrývání betonu přírodou. Betonu je všude dost, tak že se s nějakou architekturou asi není třeba tolik zabývat. Tady je vidět, že to jde a že to má význam. Jenomže Čína je na tom ekonomicky dobře, tak že pro ně to není takový problém.

Nenapadá mě, jak nějaký takový projekt rozjet například zde v Čechách, nebo v jiné chudší zemi v současném ekonomickém systému. To je asi nereálné. Alespoň malé povzbuzení oproti předchozí zprávě.

Další zásadní informace ke globálnímu oteplování, která je údajně zatajovaná elitami. Článek zde. Termonukleární výkon slunce má do roku 2060 vzrůst o 50% a to způsobí takové emise skleníkových plynů, že celosvětový průmysl v porovnání s tím nevyprodukuje ani 10%.

Ledacos se tím osvětluje. Situace se zdá být dost komplikovaná, ale rozhodně nevěřím tomu, že by to neměla bílá rasa lidí zvládnout. To, že nemá

třeba ideální fyzické předpoklady ještě není ten nejhlavnější faktor. Podstatný faktor je psychika každého jedince. Například takový Wim Hof experimentuje s otužováním a zvládání i větších teplot. Má speciální cvičení, díky kterému posiluje mysl a tak zvládá tyto extrémy. A to jenom díky silné psychice.

I tak ale bude potřeba tento extrém ještě promyslet a jak se na to připravit...

…

Je 4.1.2019 23:10. Už pracuji na dokumentu. Je to docela hlavolam, jak to co nejsrozumitelněji formulovat a vlastně najít co možná nejméně konfliktní a šetrné východisko ze situace. Moc daleko tedy nejsem, ale nějaké reálné řešení se, řekl bych rýsuje. Je teprve začátek roku, tak třeba se to rozjede.

Firma Data Partner teď ze začátku roku programátory zatím prý nechce nabírat. Tak mi to bylo od nich řešeno. Tak že ta se mi jako potencionální zaměstnavatel trochu oddaluje. Mám tedy i jiné tipy, ale ty už mi nepřipadali tak zajímavé. Ne ani tak finančně, jako píše do obsahu práce, ale i tak se pokusím dozvědět více a třeba mě to zaujme. Je trochu shoda okolností, že agentura, která mi sehnala práci pro minulého programátorského zaměstnavatele, tak mi nabízí i tuto další práci. Třeba to znova vyjde. Ani se mi ještě o tom moc nechce rozepisovat, ale prozatím jen prozradím, že tato firma se pro změnu nezabývá ani telekomunikacemi, ani průmyslem, ale finanční sférou. Zastřešuje jí jedna nejmenovaná banka. Trochu mám z toho obavy, ale proč to neprozkoumat? Prý pracují na vývoji nových ekonomických systémů.

…

Je 6.1.2019 21:42. Tak Edison prý přepálil snad tisíc vláken, než se mu podařilo přijít na to, jak udělat funkční žárovku. Já už jsem rozepsal snad čtvrtý dokument, který má v názvu slovo Eden. Usiluji udělat nějaký stručný souhrn poznatků srozumitelných pro obyčejného člověka a hlavně přinést nějaké reálné řešení.

Mám prozatím sepsaný jakýsi úvod do pěti hlavních problémů s nedostatkem lidských zdrojů zde:

http://jkali.cz/data/eden3.pdf

Mohlo by to ukázat, kudy cesta možná vede a kudy asi nevede.

36

Je 14.1.2019 0:22. Poslední dobou se potýkám se zvláštním úkazem. Týká se to čísla 36 a hodin. Stává se mi, že se podívám na hodiny a vidím tam 36 minut. Nedělám to nijak schválně, ale když se tak stane, tak to zaujme mou pozornost. Děje se to podivně často. Například předevčírem jsem šel ráno spát a než se mi podařilo usnout, tak jsem se rozhodl spontánně jít do lednice napít mléka. Při pohledu na mikrovlnku tam svítilo zrovna 36 minut. Hned druhý den na to jsem se chystal jít za kamarádem na plovárnu. Zhruba jsem měl přehled o čase a když jsem se chystal vyrazit, tak beru telefon a koukám na čas a stav baterie. Nevím už, kolik tam bylo minut, ale ukazatel baterie byl na hodnotě 36. Divné. Děje se to teď poslední dobou celkem často. Nevím, co mi tím podvědomí chce naznačit. Zrovna pokud jde o číslo 36, tak součet čísel od jedné až po 36 dává 666. Například v Judaismu zase údajně toto číslo reprezentuje jakýchsi 36 skrytých spravedlivých jedinců, jejichž role je ospravedlnit lidstvo před Bohem. To jsem zjistil teprve před chvílí.

…

Je 20.1.2019 21:05. Stále narážím pohledem na číslo 36. Od té doby, co jsem o tom psal, tak se to děje pomalu každý den. Například jsem v práci a chci se podívat, za jak dlouho končí přestávka a je 36 minut. Jedu autobusem, chystám se vystupovat, podívám se na hodiny v autobuse, abych věděl jakou mám rezervu před prací a zrovna ukazují 36 minut. Každou minutu se ale na hodinky nedívám a řekl bych, že častost 36ky výrazně převažuje. V pátek 18.1. jsem byl na jídle a dostal jsem objednávku číslo 36, jak je vidět na fotce vlevo. Určitě jsem tam ale nijak nepouštěl ostatní před sebe, aby číslo padlo. Fronta tam ani nebyla. Přitom naposledy jsem v té restauraci byl někdy ještě před vánoci.

Statisticky je to zvláštní. Možná, že bych se nad tím měl pozastavit a něco napsat. Psal jsem, že součet čísel od 1 do 36 dává 666. Číslo 666 bývá popisováno jako číslo šelmy. Bezohledná stránka lidské osobnosti. Šelma v přírodě žije díky tomu, že zabijí slabé jedince. V principu se systém šelmy podobá i kapitalistickému systému, ve kterém teď žijeme. Lidé jsou hnaní touhou po tom mít finanční svobodu. Jsou tu učitelé, kteří tvrdí, jak je důležité mít pasivní příjmy a investovat, aby peníze pracovali za nás. Jenomže peníze nikdy nepracují. Pracují jen lidé. Kdyby se každý naučil mít pasivní příjem a nebyl nucen pracovat, tak celý tento systém úplně zkolabuje. Lidé přestanou chodit do továren, pracovat ve skladech, v obchodech a podobně. Když někdo mluví o pasivních příjmech, tak vždy je to podmíněné tím, že na něj pracuje někdo jiný. V tomhle vidím systém šelmy 666. Stejně tak zákeřné konkurenční boje, ve kterých se likvidují malé podniky, vybírání úroků,

bezohledné příživnictví a podobně. Pokud má teď někdy povstat nějaký politický vůdce, šelma 666, antikrist, tak si nedovedu představit, že by nezastával tyto výše popsané hodnoty. Napsal jsem to špatně. On už tu působí, ale jen zatím nebyl asi jednoznačně identifikován. Ještě před tím, než bude odhalen, tak by měl přijít ochránce Michael a seskupit lidi dobré vůle. Tedy alespoň podle některých výkladů. K tomu zatím asi nedošlo.

…

Je 1.2.2019 17:09. Už mám sepsaných 13 stránek dokumentu, kde plánuji, jak osvobodit lidi ze zločinu a uskutečnit přechod na systém Eden.

Hodně z těch zásadních věcí jsem tam popsal. Možná bych v tom psaní mohl zvolnit a trochu se rozhlížet kolem sebe. V Americe se teď začínají dít celkem zásadní změny, které se asi promítnou časem i sem. Už jsem toho udělal docela dost. Napadlo mě sledovat teď pasivně českou společnost, jako kdyby to byl živý organismus, který je napadený smrtelně nebezpečným virem. Tento virus má organizmus otestovat, zda je schopen přešít a nebo podlehne. Sice jsem se pokusil podpořit přirozenou obranyschopnost celku, ale jedna buňka nic nezmůže, pokud celek nezačne dělat to co má. Pokud bílé krvinky nezačnou plnit svojí úlohu v boji se zánětem, tak to bude mít špatný dopad na celek. Lidé začali ztrácet svojí obranyschopnost. Jsou zmatení. Někteří se bojí konfliktu jako takového, protože v něm jde o zdraví. Někteří jsou zmanipulovaní myšlenkou, že vlastně virus je nepřemožitelný a je tu od toho, aby organizmus porazil. Tato myšlenka se postupně realizuje jenom pro to, že v ní lidé věří. Někteří dokonce třeba věří i v to, že postavit se proti zlu silou je vlastně další zlo. Špatné je zabíjet lidi, ale postavit se proti někomu ještě neznamená zabíjet. Možná, že dojde brzo ke zvratům, které posunou dění správným směrem.

Podivná anomálie s číslem 36 se stále děje. Například ve středu jsem byl domluvený na setkání s mým kamarádem v čajovně. Docela sleduje současné dění a často mě něčím novým překvapí. Byli jsme domluvení na čtvrtou hodinu odpoledne. V autobuse jsem se koukal na hodiny krátce před vystoupením a bylo cca 15:55. Potom jsem se koukal na hodiny na telefonu a to už bylo 18:00. Když se kamarád zvedal a šel domu, tak jsem ještě zůstal v čajovně. Hned na to, jak vstal a odešel, tak jsem se podíval na hodiny a bylo tam 18:36. Zarazilo mě to a jak se koukám na to číslo, tak po pár sekundách se to změní na 37. K tomu v posledních dnech dochází také často, že zrovna v ten okamžik, když se koukám na hodiny, tak se to změní po pár sekundách z 36 na 37. Někdy je tam dokonce přímo 37, ale k tomu nedochází tak často, jako u čísla 36. Ještě ale ani jednou se mi nestalo, že bych se koukla na čas schválně zda je tam 36 a opravdu to tam bylo. Vždy k tomu dochází, když potřebuji jen vědět, jaký je čas a na 36 se nesoustředím.

Další úkaz nastal hned druhý den ráno po setkání s kamarádem. Ráno koukám kolik je hodin na telefonu a bylo tam 7:09. Nemohl jsem usnout a šel se napít mléka. Když jsem se podíval na hodiny na mikrovlnce, tak tam bylo 7:36. Myslím, že ještě ten samý den jsme šel zrovna do kuchyně a bylo myslím 17 nebo 15 hodin, ale minuty ukazovali tentokrát 37. Od té doby zatím tento úkaz neeviduji

až na jedno ráno, kdy jsem měl nutkání ze zvědavosti podívat se, jaký je čas a zda tam není vidět 36, ale bylo tam 3:16 a ještě než jsem telefon položil, tak to přebliklo na 3:17. Ptal jsem se na to kamaráda v čajovně, co si o tom myslí. Povídal mi o sčítání číslic. Že prý 36 má vlastně význam 9. Když bych vzal číslo 666 a posčítal číslice, tak mi vyjde 6+6+6 = 18 a 1 + 8 = 9. Když ale vezmu v úvahu číslo 37, tak to je 3 + 7 = 10 a 1 + 0 = 1. Číslo 9 mé asi více významů. Dá se brát jako zakončování něčeho starého. Trochu mi to připadá s tím přesunem do čísla 37, jako jakési obrození, či přechod do něčeho nového. Nad číslem 9 už jsem se párkrát pozastavoval. Adresa, kde bydlím je V. Volfa 39 a bydlím ve třetím patře v bytě číslo 9. Je to taková zvláštní shoda náhod.

Ve světě se teď dějí hodně zvláštní věci. Je tu jedno video s datem 10.1.2019 a týká se města Mecca. Nic takového se v tomto městě nikdy nedělo a připomíná to biblické znamení, které se za dob Mojžíše dělo v Egyptě. Město je zavaleno tisíci kobylek, jak je vidět na tomto videu.

Další úkaz připomínající apokaliptická biblická znamení je v tomto videu. Rudé řeky. Není to zpráva stará měsíc, ale už jsem o tom před nějakým rokem slyšel, že k tomu v některých zemích dochází. Záhadná věc.

Další nevídaný úkaz opět údajně z Meccy. Na poušti začali padat kroupy. Video zde, které je z data 12.1.2019. Na videu jsou vidět celkem i velké záplavy na poušti.

Nebo zde v tomto videu na začátku je vidět záplava s docela destruktivní silou. Nevím odkud to je, ale je to prezentované 4.11.2018.

Tady je zachycen podivný hliněný vulkán v Číně.

Nebo tato zvláštní bytost.

Sněhová katastrofa v Německu a Rakousku. Video z datem 23.1.2019.

Kolik ten sníh může mít metrů, 10?

Tady je vidět, jak je zavalený sněhem i interiér. Děje se něco takového normálně?

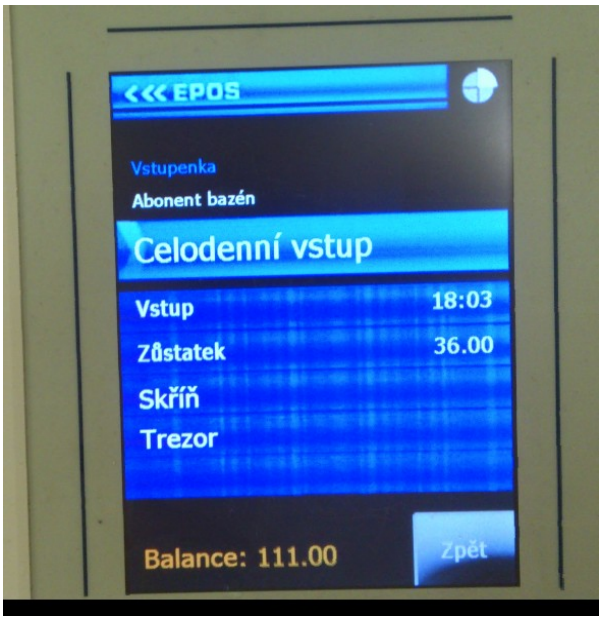

Je 5.2.2019 6:19. Včera jsem byl na plovárně a když jsem si k terminálu přiložil čip, abych viděl zůstatek, se mi ukázalo, že zůstatek je 36.

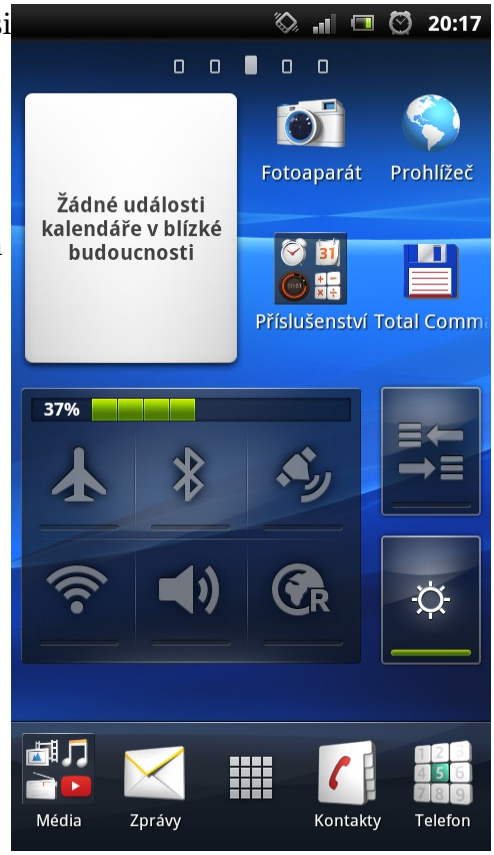

Napadlo mě si ti vyfotit telefonem a když jsem potom zavřel foťák a vidím domovskou obrazovku telefonu, tak ukazatel baterie ve středu obrazovky ukazuje 37 a čas je sice 20:17, ale 20 + 17 = 37. Nedalo mi to, tak jsem to sem dal. V posledních dnech mi připadalo, že už ten úkaz s číslem 36 a 37 přestává, ale včera ve večerních hodinách toho byl nával všude možně.

Divné. Více mi ale připadá, že teď převažuje číslo 37.

Je 11.2.2019 3:50. Mám rozepsaný dokument o Edenu na stránce, kde se začínám zabývat stanovováním ceny. Je to docela zásadní téma, protože lidi vždy bude zajímat, za kolik si co mohou koupit. S tímto tématem velmi souvisí otázka získávání energie obecně (elektřina, palivo atd...). Už ani nevím, jak jsem se k tomu dostal, ale mou pozornost poslední dobou silně zaujala otázka získávání tak zvané volné energie. Například na takovém Youtube, pokud zadáte heslo „free energy“, tak naleznete všelijaké podomácku sestavené vynálezy ať už složité či jednoduché. Bohužel některé z nich jsou zdánlivě funkční, ale jsou to podvody. Nevím, proč to má někdo zapotřebí dělat něco, co nefunguje. Možná, aby lidem od toho odvrátil pozornost a nerozšířilo se to. Povídají se různé konspirační teorie o tom, že ropným magnátům a podobně by něco takového vadilo. Logiku to má, ale dokud si prakticky sám nevyzkouším, co je na tom pravdy, tak pokračovat psaním o určování cen se mi zatím nechce a ani na to teď nemám moc soustředění. Až budu znát pravdu, tak a budu moci sám za sebe říct, že to opravdu funguje, tak budu v psaní pokračovat. Trochu jsem doma kutil a experimentoval, ale nemám potřebné součástky. Objednal jsem si něco přes internet, tak uvidím.

Je 12.2.2019 8:24. Zatím ještě nemám tyto magnety, které jsem si objednal. Jsem zvědav, co vyrobím, až přijdou.

Už je to přes půl roku, co pracuji na poště. Došel jsem k zarážejícímu zjištění. Vždy ke konci roku, když končí dovolená, tak mám takovou intuici, která mi ukazuje, do čeho se s radostí pustit. Vždycky to bývávalo programování. Těžil jsem se, jak se plně pustím do nějakého programátorského projektu a budu tvořit. Tento rok to bylo jinak. Na programování jsem moc pomyšlení neměl. Měl jsem tendence zabývat se ekonomikou a řízením společnosti. Takový spouštěč k tomu, že jsem se pustil do psaní souhrnu o projektu Eden a plánu, jak ho zrealizovat mi dal Jiří Malík, když mi napsal, ať to dám nějak stručněji dohromady.

Teď je únor a mě se čím dál tím méně chce programovat. Doposud jsem ze zvyku odpovídal na programátorské inzeráty, ale bez odezvy. Dělám to pro to, že je to moje profese a pomohlo by mi to dostat se z této finanční situace. Já jsem po půl roce našetřil jen nějakých cca 10 000 Kč a to byly vánoční odměny a proplacené přesčasy koncem roku. Já nevím, co budu dělat, když mi odejde počítač. No pravda je, že podle biblického učení se člověk ani nemá strachovat o peníze, ale má dělat hlavně to, čemu věří. Když se nad tím zamyslím, tak práce na poště mé docela výhody i když není sama o sobě naplňující. Jsem ale díky pohybu docela zdravější. Jak přestalo do vánoční a předvánoční období, do kterého jsem vlastně nastupoval výjímaje asi jen srpna, kdy jsem si ale

musel na tuto fyzicky náročnější práci zvykat. Teď od ledna mi připadá tato práce docela pohodová a vytvořil jsem si jakousi závislost na pohybu, tak že tam někdy jsem celkem i rád. Domů chodím s prázdnou hlavou a mohu se tak věnovat více přemýšlení nad svým projektem, sledovat různé dění ve světě, číst články a podobně. Včera jsem viděl nějaký inzerát na programování v Javě a už jsem na něj ani nereagoval. Asi je to nakonec správně, že mi na ty inzeráty lidé neodpovídají a až bude čas zase něco programovat, tak to třeba přijde samo.

Teď už jenom najít ty lidi ke spolupráci a jako že jsem je hledal. Jeden můj kamarád, co se živil jako podnikatel a teď je v důchodu, tak mi řekl, že ty peníze, co jsem nainvestoval do svého projektu a do toho psaní, tak že to byla dobrá investice. Tento člověk podnikal tím způsobem, že ho bavilo zakládat nové projekty/firmy a když už to bylo vytvořené a funkční, tak projekt prodal, protože ho to pak už nebavilo a věnoval se dalšímu projektu. Od někoho takového to potěší slyšet. Když jsem se ho ptal, jak by zrealizoval ten můj projekt, tak říkal, že neví. Jednou se mi ale zmínil, že se budou dít všelijaké přírodní katastrofy, jak se předpovídá a ta skupina lidí, která to vše vydrží, tak ta by tento systém podle něj mohla používat.

Jiný podnikatel mi zase doporučil, ať si najdu nějakou komunitu lidí, která by mohla o toto mít zájem a skrze ní to případně rozšiřovat. Když se ukáže, že to funguje, tak lidé začnou mít větší a větší důvěru a komunita se bude rozrůstat. Varoval mě ale, že narazím na mafii, která si něco takového nebude přát. Na lidi, kteří mají pod kontrolou světové finanční systémy a pokud by evidovali, že se něco takového začíná dávat do pohybu, tak by mi šli po krku. To je asi ten zásadní důvod, proč názory běžného člověka na Eden jsou asi takové, že se jim to líbí, ale považují za bláznovství s něčím takovým megalomanským přijít. Zrovna tak to bude důvod toho, že možná vznikají komunity, které jsou veřejně známé a pokouší se zavádět LETS systémy pro směnný obchod, ale jsou jen drobné. Drobná komunita lidí ale není schopná demonstrovat efektivitu a soběstačnost takového řešení a tím pádem asi nepřiláká moc lidí.

Co by mohlo ale být teoreticky řešení kdyby existovala nějaká komunita, která není drobná, ale docela velká a mohla by být docela soběstačná. Bohužel z bezpečnostních důvodů musí být prozatím v utajení po určitou dobu. Jednou ale budou potřebovat vyjít na svět a uveřejnit se. Má to ale problém. Kde seberou důvěru běžných lidí? Jak se odprezentují, když jsou vlastně nuceni být doposud utajení. Já opravdu nevím, zda nějaká taková komunita existuje. Možná opravdu ano, ale i kdybych s takovou komunitou měl stejné postoje, tak jsem svým veřejným vystupováním pro ně docela hrozba. Mé veřejné psaní je ale důležité a je potřeba v tom pokračovat, i když vypadám jako snílek. Pokud by nějaká taková komunita existovala, tak asi se o mě už dozvěděli a když uznají za vhodné, tak mě kontaktují. Nebo se najde někdo vhodnější s takovouto úlohou. V opačném případě

se asi lidé budou muset spoléhat na to, že až přijdou nesnáze, tak teprve pak dojde k seskupení.

Z tohoto vyplývá můj postoj. Můžu něco psát a plánovat. Jsem otevřený dialogu a v zápatí stránek je odkaz na můj web, kde mám kontakt. Snadno mi kdokoliv napíše, nebo zavolá. Určitě ale nejsem motivovaný hledat spolupracovníky a neustále se setkávat s tím odporem k mému idealizmu. Ani nevím, proč bych měl někoho vystavovat nebezpečí tímto jednání. Co mi připadá smysluplné je prezentovat svůj plán a projekt na veřejných diskusích týkající se problémů, které obyčejní lidé čtou. Ono to sice vypadá, jako že jsem člověk, který jen něco plánuje a nebo radí a nic víc není schopen, ale já jsem také omezen. Práce jsem v programování udělal na projektu také hodně (vše sám), ale do vojenských/policejních akcí nechci nikoho tlačit a jako že i o to jsem se pokoušel.

Je 17.2.2019 17:04. Trochu jsem pozastavil psaním dokumentu o Edenu, protože jsem se teď věnoval experimentování s magnety. Zdá se, že ale trpělivost přinesla své ovoce. Na YouTube se dá najít spousta videí, kde jsou údajně generátory volné energie a zdánlivě fungují. Jenomže jsou to podvrhy, protože někdy je tam připojen slabý kamerou neviditelní drátek s napájením, jindy je tam zase skrytá baterie a podobně. Některá zařízení byla natolik složitá, že jsem se výrobou a sháněním součástek nechtěl zabývat pro případ, že to pak nakonec nebude fungovat. Zkusil jsem některé údajně funkční varianty s ferytovými kruhovými magnety, ale nezaznamenal jsem žádné napětí. Je tu ale jedna varianta jakého si rezonátoru, který opravdu nějaké elektrické napětí vytváří (přijímá anténou).

Zde je jedno z videí: https://www.youtube.com/watch?v=Im2HDT_msmw

Zkoušel jsem něco na ten způsob sestavit doma. Nemám úplně tu samou velikost magnetu a ani tu samou cívku, ale když jsem zkoušel něco podobného udělat, tak jsme opravdu naměřil malé napětí. Chtěl bych ale časem sestrojit něco podobného, jako je na videu a ukázat funkčnost.

Je 19.2.2019 22:25. Už to bude asi zhruba dva týdny, co na sobě sleduji potřeby energetických aktivity, které jsem prováděl někdy snad minulý rok v září. Od té doby, co jsem napsal, že už s tím nemohu pokračovat, protože toho bylo dost, tak jsem se tím nezabýval. Teď se to zase vrací a i když se to snažím oddalovat, tak nějak vnímám, že nedělám správně. Má to nějakou souvislost s tím mým novým dokumentem. Už mám popsaných 20 stránek. Posledních několik kapitol jsem napsal téměř na posezení, protože mě zdrželo experimentování s magnety. Trochu mi ten dokument připadá, jako kdyby měl prvně někoho odsoudit a až teprve potom může přijít práce s energií. Zcela se mi ale nedaří energii bránit v průchodu.

Je 22.2.2019 6:20. Tak se zdá, že jsem se ve svých výzkumech volné energie vrátil o něco dozadu :(. Sehnal jsem si železný drátek, ze kterého jsem chtěl udělat anténu rezonátoru, která by více odpovídala tvaru antény ve videu. Když jsem si anténu zhruba stejných rozměrů připravil, tak ale výsledek byl nulový a nenaměřil jsem už žádné elektrické napětí. Zjistil jsem, že to je tím materiálem a ne jenom tím. Při předchozích pokusech jsem zkoušel namísto antény malou pružinku a také nějaký šroub a obojí bylo z jiného materiálu (druh oceli či nějaká povrchová úprava proti korozi). Malé elektrické napětí tam vznikalo jen díky tomu, že jsem se magnetu a oceli dotýkal prsty, ale toho jsem si všiml až při hledání problému v posledním pokusu. Povrch oceli a neodymových magnetů asi společně se látkami na prstech vytváří nějakou reakci, což není úplně použitelné řešení, které jsem hledal.

Na tento jev je poukazováno už v tomto videu, kde je vidět, že sice rezonátor nějaké napětí asi vytváří, ale je mizivé. Potom, co přiloží autor videa prsty, tak napětí rapidně vzroste.

https://www.youtube.com/watch?v=quRH3DvOa3s&t=85s

Pravda je, že podle některých ukázek se napětí mezi magnetem a anténou moc velké naměřit nedá, ale až mezi magnetem a válečkem je znatelné. Na dalším odkaze je video, kde jsou popsané detailně parametry součástek na konci videa. Sehnat uhlíkový drátek pokrytý wolframem a hliníkový váleček pokrytý platinou asi nebude moc snadné.

https://www.youtube.com/watch?v=6ibuEnr0cYc

Myslel jsem, že už budu schopen něco funkčního ukázat, ale bohužel. Trochu tyto experimenty ovlivňují i mé pokračování v psaní dokumentu o Edenu. Energie, o kterých jsem psal v minulé kapitole se poslední dobou nějak zklidnily. Nějak je teď nepociťuji, což jsem na jednu stranu docela i rád.

Mám ale trochu dilema, zda budu v experimentování pokračovat a nebo ne.

…

Je 28.2.2019 4:01. Zatím se mi nedaří sestavit doma nějaký funkční generátor volné energie. Už jsem ale zjistil, že na internetu je opravdu hodně všelijakých podvrhů, které mají asi jen zaujmout a zajistit nějakou sledovanost. Není to ale tak, že bych na volnou energii nevěřil, jenom stále nemám hmatatelný důkaz.

Musím se vrátit zpět k ekonomice a celkově k řešení obecných problémů. Ze strany lidí se mi nedostává žádná pomoc. Narazil jsem na několik učitelů, jako například Tomáš Lukavec, Radek Karban a David Kirš. Poukazují na to, jak se vzděláváním a svým talentem mohou lidé dostat ke slušným penězům. Je tu určitá možnost, jak se někteří talentovaní lidé mohou prodejem informací

dostat k pěkným penězům a kdybych chtěl, možná bych mohl být i mezi nimi. Toto ale není žádné řešení problémů a ani mě by nepomohlo v řešení mít nějakých pár milionů. Možná, bych měl více osobní svobody, ale problémy o kterých mluvím by to nevyřešilo nijak. Problém je v tom, že ne každý chudý člověk je schopen si najít nějakou oblast, ve které by se prodejem informací uplatnil. Něco takového považuji za nemožné. Tento okruh lidí ale čím dál více chudne i přes to, že infrastruktura je na jejich aktivitách závislá. Dnes jsem například četl zprávu o tom, jak Babišův ministr zdravotnictví plánuje reformu, jak stát přestane platit za penzisty, děti, studenty a nezaměstnané zdravotní pojištění.

Nevidím žádný důvod, proč by si manuálně pracující člověk nemohl přijít k slušným penězům a proč je ze všech stran stále tlačen do různých finančních spekulací, pasivních příjmů, automatizovaný prodej informací a podobně. Jako kdyby to vše poukazovalo na to, že je špatné vydělávat si peníze rukama. No ale kdyby opravdu lidé pracující rukama zmizely, tak celá tato vrstva společnosti asi zahyne hladem.

Situace je kritická a je potřeba s tím něco dělat. Na pomoc lidí se nějak zatím nemohu spoléhat. Mě se vlastně ani nechce hnát lidi do nějakého konfliktu. Pokud se použijí zbraně, tak bude docházet k tomu, že se lidé navzájem budou zabíjet a toto je lidem zapovězeno. I kdyby se předem jedna strana dohodla, že zbraně využijí jen k poranění, ale ne zabití, tak to asi nakonec nebude uzkutečnitelné.

Já momentálně nemohu nikde cestovat a nějak zkoušet někoho přesvědčit, či hledat a asi by to ani nikam nevedlo. Intuitivně ale v sobě cítím jakési energie, které mohu uvolnit. Energie, které by měli způsobit trest těm, co způsobují zločinnost svojí zaslepeností, či úmyslně. Intuitivně cítím, že to tak bude fungovat, a že jsem opravdu v situaci, kdy už nemám na výběr. Asi před půl rokem jsem něco takového dělal a pak jsem musel přestat. Ve světě se dějí různé události a nevím, zda nějaká má souvislosti s touto mojí aktivitou, ale i tak musím pokračovat. Je tedy 5:03 a pokusím se nějaké množství energie uvolnit, abych trochu vyrovnal „misku vah“ mezi dobrem a zlem.

Jen ještě musím dodat, že svou aktivitu dělám z pozice Kristova služebníka. Možná, že mám jakousi schopnost pracovat s energií, ale stále je vše působeno skrze Krista a pro jeho slávu.

…

Je 5.3.2019 12:49. Práce s energií šla tedy jen v ten jeden den, jak jsem psal posledně. Byla to skoro jednorázová akce. Od té doby, v tom zase nemohu pokračovat podobně, jako před cca půl rokem, ale tentokrát bych řekl, že to bylo v menším množství. Bohužel se mi stále nedaří ve výzkumech s volnou energií. Tento výzkum je momentálně něco jako taková překážka v pokračování na projektu Eden, proto poslední dobou méně píši. To nejzásadnější mám ale popsané, tak to tolik nevadí.

Je 14.3.2019 20:07. Nějakou dobu jsem nepsal. Nějak jsem ztratil motivaci. Nemám žádné výsledky s Edenem a nemám žádné výsledky s volnou energií. Říkám si, zda je chyba ve mně a nebo se jen snažím hlavou rozbít zeď? Psal jsem dne 28.2.2019 o tom, že jsem zase pracoval s energií. Pár dní před tím dne 25.2. se mi stala nějaká divná nehoda na poště. Snímal jsem balíky z klecí na noční směně a byla tam rozlitá nějaká kapalina, od které jsem si namočil rukavice. Bylo to cítit jako nějaký druh asi ropného produktu a dráždilo mě to v nose. Už tak tou dobou řádili nemoce a nějak mě to oslabilo imunitu, tak jsem šel pár dní na neschopenku, kterou jsem ukončil 1.3., ale bylo to předčasně, jak jsem po týdnu zjistil. V sobotu jsem měl kratší směnu a i tak mě to docela rozdráždilo. Asi hlavně ten prach na poště mě dělá problémy, když nejsem úplně zdravý. Prostě mi to bylo blbé a chtěl jsem jít pomoct ostatním, ale v průběhu týdne jsem na to doplácel. V kanceláři při programování by to asi nebyl problém, ale dělat nedoléčený dvanáctky fyzicky náročné práce v prachu, na který jsem alergický a v době, kdy bych měl spát, tak to je drsné a vede to ke zhoršení stavu. Nejhorší byla asi noční z 11.3. na 12.3., kdy jsem se už cítil hodně mizerně a musel jsem si po týdnu práce dát další neschopenku. Protože jsem nemoc dostal krátce na to, co jsem v sobě potlačoval práci s energií, tak jsem to bral trochu jako motivaci k tomu, abych s energií pracoval a proto jsem také 28.2 začal. Když o tom takto píši, tak by to skoro mohlo vypadat, že se mi ta energie vrací nějak zpětně v té nemoci, ale to bych musel onemocnět trochu dříve.

Každopádně je tu ještě jeden datum, který jsem chtěl zaznamenat. Byla to neděle 10.3.2019 něco kolem asi 18:30. V tento čas mi bylo znova umožněno trochu pracovat s energií a využil jsem toho. Od té doby nic.

Stále mě pronásleduje číslo 36 a 37. Stává se to opravdu často, že se spontánně podívám na hodiny a vidím tam na minutách 36 či 37. Nějak tomu už nepřikládám význam, ale za zmínku to stojí. Už se ze mě stal asi nadobro asexuál. Při komunikaci se ženami volím přímost, abych si zachoval svojí identitu, ale toto jednání vede vždy zaručeně k tomu, že ženy přestanou komunikovat. Experti v balení doporučují používání dvojsmyslů, ale toto je u mě nemyslitelné. V podstatě se jedná o lhaní a přetvářku. To mi připomíná jeden verš z bible někde ve zjevení. Píše se tam o 144000 vyvolených, kteří nejsou poskvrnění ženami a to proto, že nelžou. Tento verš se nevykládá doslovně jako že se jedná o ženy, ale že se jedná o nějaké falešné církve. Někdy mi ale připadá, že tento verš je myšlen i doslovně. To by pak mohlo znamenat, že jsem jeden z těch 144000 a netroufám si tvrdit, že to opravdu tak je. Obecně se všechny církve domnívají, že právě oni patří k těm 144000, ale to matematicky nesedí, protože v církvích je mnohem více lidí. Je to záhada.

Prozatím nějak nevidím význam pokračovat horlivě v psaní. To nejpodstatnější jsem asi popsal a detailněji se věci dají rozvádět až v době, kdy se začnou postupně realizovat. K tomu zatím nedochází.

Zajímavý názor má Peter Insider. V rozhovorech s ním se několikrát zmínil o jakém přechodu do jiné dimenze. Hromadný přechod lidí a vlastně asi i věcí do jakési dimenze, kde vše funguje lépe. To co se děje pár let, jak někteří lidé procházejí těžkými časy, tak to je podle něj jakési odkrývání

povah lidí a souvisí to s tím přechodem, který by se měl uskutečnit někdy v roce 2022? Tam, co žijeme teď, tak zůstanou jen ti lidé, jejichž bezohledností čekají Zemi nepřívětivé časy a budou si to tu muset protrpět. Tipoval bych, že do té lepší dimenze se dostanou ti, kterým není lhostejné, co se děje a mají v sobě pokoru a snahu něco s tím dělat. Potom by bylo už možné uskutečnit Eden.

Myšlenka je to hezká, ale těžko říct, jak pravdivá. Zatím ale nevidím moc smysl pokračovat na projektu. Nejsem schopen tomu věnovat další úsilí, když to nikdo neocení a zatím nevyužije.

Je 17.3.2019 14:52. Stále jsem ve facebookové skupině Tomáše Lukavce Zákony bohatství. Ze zasílání emailů jsem se odhlásil, ale nebyl důvod odcházet ze skupiny. Normálně nesleduji, co se tam děje, ale viděl jsem včera asi dvě videa od Tomáše. Přišlo mi, že se Tomáš dotýká mého tématu. Na těchto posledních videích se mi už nezdál ani tak zaměřený na peníze. Rozebíral tam téma značky. Tedy pro toho, kdo neví co je myšleno značkou, tak řekl, že je to prostě pověst. V jednom videu poukazoval na příkladech Ježíše Krista a Buddhy, jak vybudovaly společenství právě díky dobré značce a ne penězům. V druhém videu Tomáš zmiňoval někoho, možná nějaký fiktivní příklad člověka, co se domnívá, jak za pouhý týden všechny přesvědčí o tom, že zachrání svět.

Třeba na mě Tomáš nezapomněl a můj projekt ho inspiruje :). To by bylo povzbuzující. Každopádně i kdyby tam bylo popsáno sebevíc pokrokových myšlenek, tak to na důvěře ve mně nepřidá. Pokrokové mi to přijde už tak dost.

Ono to někomu může připadat, jako že jsem se nějak zvlášť obětoval tím, jak jsem peníze a čas nainvestoval do vývoje systému. To ale že dělám na něčem, čemu věřím, tak není taková oběť. Nikdo mi nijak finančně nepomohl a tak ani já jsem žádné technologie neuvolnil. Kdybych je uvolnil, tak by to za těchto okolností byla oběť, ale já to neudělal. Obětování se je hezká věc, ale já to nerad dělám, protože jsem zjistil, jak toho nějací lidé zneužívají. Kdybych žil v normálně fungující společnosti, kde se každý věnuje svému poslání a dostává to, co potřebuje, tak bych neměl důvod technologie, které jsem udělal nijak zadržovat. Já ale v takové společnosti nežiji, protože nemít vlastní prostředky, tak nic takového nevyrobím a i kdybych to v dnešním ekonomickém systému uvolnil, tak možná dopomůžu k tomu, že to některým lidem sebere práci a zvýhodní to jen toho, kdo nechá ostatní na sebe pracovat.

Některé aktivity, jako psaní dělám pro to, že se Kristus za mě obětoval a tak se mu snažím touto protislužbou něco vracet a tím tak vlastně pomáhám lidem. Není to ale pro to, že bych se nějak chtěl obětovat ostatním lidem. Má povaha je spíše bojovná a bojovníci podle mě nemají moc ve zvyku ze sebe dělat obětní beránky. Zastávat se slabších možná ano, ale to není sebeobětování v tom pravém slova smyslu a tím spíše ne, pokud to někdo dělá jako protislužbu. Možná, že mi to někdy připadalo tak, že to co dělám je oběť, ale přesněji je to tak, jak jsem napsal zde. Snažím se dělat na něčem, z čeho budu mít prospěch já zrovna tak, jako ostatní, ale hlavně se jedná o protislužbu Kristu.

Je 17.3.2019 23:16. Dnes jsem byl zase na setkání pirátů a to asi po půl roce. Minule to bylo ještě před tím, než vyhrály komunální volby. Chtěl jsem tam zajít dříve, ale nějak mi to nevycházelo. Návštěva byla hlavně ze zvědavosti a také jsem byl pozvaný. Můj dojem je z toho ale stejný, jako minule. Je to pro mě jiná dimenze. Zabývám se úplně jinou problematikou a to mnohem více globální a hlavně obecnou.

Padlo tam jedno zásadní téma týkající se cenzurování internetu, které bude prosazovat EU. Piráti na tuto problematiku nahlížejí stejně kriticky, jako já. Nesouhlasíme s cenzurou internetu a blokování internetových stránek. V čem se ale nepohodnu s nimi je ten způsob, jak k problému přistupovat. Piráti řešení vidí v tom, že se pojede ve „vyjetých kolejích“ a budou se opakovat opět stejné postupy, jako v minulosti. Prostě se 23.3. na náměstí zorganizuje demonstrace proti těmto návrhům. V minulosti to zabralo, tak proč to neopakovat. To znamená, že kdykoliv si úředníci vymyslí nějaký nesmysl, tak občané budou takto nuceni naklusat do veřejných prostor a produkovat tam své negativní emoce, aby tím ještě navíc přikrmovali kdo ví jakou špatnost. To mi připadá jako ta situace, kdy nějaký agresor na někoho pokřikuje nadávky, ale ten napadený místo toho, aby to ignoroval, tak ještě přilévá olej do ohně a snaží se to nějak vyvracet, či oplácet. No možná to nebyl úplně vhodný příklad, ale v principu je to podobné.

Řešení vidím v tom, že pokud nějaký úředník předkládá nesmyslné návrhy, tak takový úředník musí z úřadu vyletět. K tomu žádná demonstrace ale nepřispěje. Řešení je se vzepřít zkorumpovaným zákonům. Má to svá rizika, ale za osvobození to stojí. Demonstrace se konat nemusí a namísto toho se občané rozhodnou věnovat svojí energii do toho, aby přemluvili výkonnou moc podléhat někomu, kdo používá zdravý rozum, má zásady a hned tak se před někým nerozklepe. Někdo, kdo udělá ve věcech pořádek. Pak už se vlastně bude moci začít plnit plán, který jsem rozepsal v posledním dokumentu o Edenu. Ke konfliktu dojde, ale pokud budu optimista, tak kdo chce sloužit zločincům a šílencům, když druhá strana bude nabízet přijetí v míru? Běžní vojáci, kterých bude většina, tak přijmou raději mír a nějaké rozumní vedení a nepřítel nebude mít dostatek finančních prostředků na to, aby takovou většinu vojáků mohl dostatečně uplatit. Nepřítel nebude mít takovou nabídku co do peněz, tak celkově. Kdo chce sloužit šílencům a kdo je chce poslat do nějakého zaměstnání, kde budou alespoň užitečnější ostatním? Nakonec by se mohlo stát, že celá impéria otroctví se rozpadnou jako domečky z karet, ale jen pokud lidé nepodlehnou strachu a to bude jen tehdy, pokud přijmou Kristovo odpuštění a nebudou dělat ostatním to, co by jim samotným vadilo.

Je 19.3.2019 11:58. Celkově, když se na dění ve světě podívám, tak mi připadá, že poslední dobou začínají někteří lidi šílet. Zakazování webových stránek je jedna věc, ale něco jiného je, když například vedení EU zakáže české potravinářské inspekci kontrolovat stav dovážených potravin do ČR, když se přitom zjišťuje, jak je například některé dovážené maso nakaženo salmonelou. Tak jestli něco takového EU prosazuje, tak už se jedná o formu útoku proti členské zemi. Je to v podstatě vyhlášení války České republice. Když někdo někomu vyhlásí válku, tak dá se proti tomu nějak protestovat? Můžete vzít transparenty a jít do ulic s tím, že nesouhlasíte, aby vedení okolních zemí mělo zájem na genocidě obyvatel této země? To nedává smysl a v principu je to to samé se zakazování internetových stránek a omezování šíření informací.

Je 21.3.2019 9:50. Už několik lidí, které znám, tak poukazují na výzvu pana Kušnarenka k tomu, že pomůže českým muslimům s vyřizováním zbrojního pasu. Jeho motivací je obava z o bezpečí muslimů. Někteří Češi na to reagují tak, že islám by prostě měl být v ČR postaven mimo zákon, protože tato ideologie podobně jako komunismus a fašismus nemá s demokracií nic společného. Ona demokracie, jak jí známe, tak je také v podstatě určitý projev totality. Vhozením hlasu do urny se symbolicky i opravdově vzdáváme kontroly a někdo jiný absolutně rozhoduje za vás po určité období.

Nicméně jak problém řešit? Ať už křesťan, muslim, žid, buddhista, hinduista či ateista. Nikdo nechce být terorizován a chce mít nárok na sebeobranu. To je v pořádku. Je dobré, že lidé mají snahu se bránit. Je potřeba ale držet pospolu bez předsudků, povyšování se nad ostatní a nehledat zbytečně teror tam, kde není. Ten, kdo na ostatních vidí špatné věci a podle toho se k nim chová, tak může způsobit, že jeho vinou ostatní začnou být špatní. Některá náboženství jsou celkem tvrdá, některá jsou milosrdnější. Podle toho, kdo si co vybere, tak takové bude sklízet ovoce. To je svobodná volba každého z nás a do toho nikdo nikomu nemá co mluvit. Pokud vyloženě dané náboženství neporušuje zákony zavedené v konkrétní zemi, tak se nedá zakázat bez toho, aby to nemělo negativní dopad. Pokud jedna skupina obyvatel bude ze strachu vládu nutit k tomu, aby omezovala svobodné vyznání, tak taková společnost nemá předpoklady, že se ubrání teroru. Takto vezmete některým lidem něco, co je pro ně svaté, ale jejich ztráta nebude ničím nahrazena. Lidé budou naštvaní a budou zbytečně konflikty.

Tak třeba například pan Kušnarenko, který je muslim. Jak například on se staví k náboženským otázkám? Jak moc je oddaný své víře? Zde na této stránce je video rozhovor s ním v pořadu Rozstřel ve spodní části zprávy, který má 50 minut 26 sekund. V čase videa 17:43 vysloveně říká, že není duchovní, ale je hlas různých věřících lidí, kteří mu důvěřují. Jeho postoj tedy bude mít více muslimů. V čase 19:59 říká doslova „Můj osobní názor a moje chování je občas oddělené od klasického směru islámu. Bohužel, nebo bohudík, nevím. To časem ukáže.“. Tuto větu vysloví šéf, tedy někdo, od koho se čeká, že bude stát na nějakém pevném základě. Čas 46:47 cituji „Pro mě do teďka je velký obdiv Ježíš Kristus“. Pak zmiňuje, že ho zaujalo, jak se Ježíš modlil bez knězů a stejně tak jeho apoštolové. A protože Ježíšův způsob modlení mu nejvíce připomíná způsob podle

Koránu, tak u toho zůstal. Na mě pan Kušnarenko působí dojmem, že je stále hledající a muslimem se stal jen pro to, že pro něj nebylo nic důvěryhodnějšího. Taková víra je docela vratká a takových lidí bude asi spousta. Lidí, kteří budou jednat s ostatními hlavně podle toho, jak ostatní jednají s nimi a nějaké skálopevné přesvědčení v islám, ať už je islám jakýkoliv, u nich samovolně nehrozí. To co nám pouštějí v televizi, jak ve východních státech islamisté jednají s lidmi, tak takové jednání běžní muslimové zavrhují a jen to podněcuje k tomu v nich ty špatné lidi vidět a motivovat je tak ke špatným věcem.

Já sám například nepochybuji o své víře v Kristovo odpuštění, protože mám ten důkaz a tím je prožitek osvobození při pokání a obrácení k němu od starých způsobů. Více důkazů, než tento prožitek nepotřebuji.

Je 23.3.2019 1:08. Nemůžu si pomoct, ale musím psaní trochu odlehčit. Vzpomněl jsem si na pana Wolfa z filmu Pulp Fiction, který přijel v jedné scéně řešit problémy. Ten jeho strohý přístup. Přemýšlel jsem několikrát nad tím, jak to mé psaní na lidi může asi působit? To může působit asi na každého jinak. Lidé mají tendenci si své povahové rysy promítat do ostatních podle přísloví „Podle sebe soudím tebe“. Kdybych já sám se měl k někomu přirovnat, jak se asi cítím, tak mi přijde docela přesná tato postava pana Wolfa. Když všem rozdá rozkazy, tak mu Travolta odpoví „Prosím by neškodilo“ a on mu řekne „Já tu nejsem od toho, abych říkal prosím, ale co máte dělat“. Ani já si nemohu vzpomenout, jestli jsem se v rámci těchto aktivit někdy někoho z lidí nějak doprošoval. Myslím, že ne a proč bych vlastně měl? Pokoru a prosby projevuji ke Kristu, když žádám o pomoc s řešením. A bývá to docela často, protože tyto věci nechci brát na lehkou váhu. Když už mě nějaké řešení napadne, tak se ho snažím s vděkem sepsat. To my lidé jsme v problémech a ten, kdo má pokoru, tak asi pochopí, že je na místě hlavně vděk a ne potřeba slyšet slovo prosím.

Paradoxem je, že já se snažím směrovat tyto informace hlavně na lidi, kteří nejsou křesťanského vyznání a tudíž u nich se ani nedá moc očekávat pokora a že ve mně budou mít o to více důvěru, když jsem křesťan. Někdo by si řekl, proč to dělám a proč se raději nespojím s lidmi stejného vyznání, jako mám já? Přeci oni tady žijí zrovna tak a určitě je bude zajímat aktivita na zlepšení prostředí, ve kterém žijí i oni. Je to z toho důvodu, že tedy jde především o to zjistit, jak kdo bude projevovat snahu se situací něco dělat a teď jde především o lidi, kteří z nějakého důvodu nepřijímají Kristovu milost. V křesťanství se uznává určitý výklad, že křesťané budou před těmito problémy ušetřeni, tak že si i někteří křesťané lámou hlavu s tím, proč mám takovou aktivitu a že se s nimi třeba tolik nevídám. Dělám to pro to, že v to věřím a nechci se ani zcela spoléhat na výklady, že přijde nějaká záchrana. I kdyby přišla záchrana, tak se nebude týkat všech a co ten zbytek?

Nevídám se moc s křesťany, protože zkrátka nevidím společný průnik s tím způsobem služby co mám já a s tím více klasickým. Nějak jsem byl už od narození oproštěn od takové té klasické lidské

potřeby vídat se s ostatními lidmi jen pro ten pocit z toho setkání, který neznám, ale odpozoroval jsem ho u ostatních. Je to divné, ale to už se asi nikdy nezmění. Možná to ani není nemoc, jak se domnívá společnost, ale prostě způsob, jak zajistit že někteří lidé jsou více v klidu a tak čerpají informace a energii prostě jinak. Ve výsledku to ale znamená, že pokud nemám společné věcné téma, tak je pro mě setkávání s lidmi spíše nepříjemné, protože vnímám z ostatních, jak ze mě cítí určitou oddělenost a je mi to nepříjemné bez ohledu na to, zda máme společné vyznání. Bohužel.

Měl jsem pocit, že křesťany zajímá, proč se k věcem stavím takto. Proto jsem to popsal.

Je 24.3.2019 0:39. Pan Wolf má sice přísné příjmení, ale doba jeho příjezdu 9 minut a 37 sekund je dobrá :).

Posledně jsem psal, že se nechci zcela spoléhat na výklady, že pro křesťany přijde nějaká záchrana. Nebylo to úplně přesně zformulované. Takto to vypadá, že zpochybňuji zaslíbení křesťanům a to nechci. Chtěl jsem říct, že se nechci spoléhat na to, že přijde nějaká záchrana v době, kdy se ještě počítá s tím, že si křesťané se situací budou ještě vědět nějak rady a čeká se od nich, že budou aktivní v tomto ohledu. Takto to bylo původně myšlené, když jsem mluvil o své aktivitě a musel jsem to upřesnit. Pravda je, že nikdo z lidí přesně neví ten čas, kdy k tomu dojde.

Takto to tedy je. Sepisuji veřejně něco jako strategii, jak bojovat proti zlu a osvobodit lidí celkově z tohoto otrockého systému. Někomu se může zdát, že je to proti zdravému rozumu, když někdo něco takového dělá veřejně. Toto není žádné teroristické spiknutí, které by bylo potřeba nějak utajovat. Je to hájení spravedlnosti, které by mělo být samozřejmostí a pokud možno na odiv všem. V okamžiku, kdy začnete nějaké takovéto aktivity před veřejností skrývat, tak hrozí riziko, že někdo na vás vrhne před veřejností pomocí médií špatné nepravdivé světlo a pokusí se tak zajistit prostředky k vašemu zastavení. Tím, že jednáte v utajení před veřejností, tak jste se rozhodli vzdát ochrany, kterou je vědomí veřejnosti o tom, že neděláte nic špatného. Pravděpodobnost, že někdo z veřejnosti bude jednat ve váš prospěch je výrazně menší a tak si zbytečně házíte klacky pod nohy. Dnes jsou vyspělé špionážní technologie a lidé všelijakých nestálých povah, že snahy utajování informací povedou k tomu, že veřejnost skutečně nic nebude vědět, ale váš nepřítel bohužel ano. Je potřeba prosazovat spravedlnost takovým způsobem, že se nedopouštíte žádných přestupků a vše může být naprosto veřejné. Asi to není úplně snadná schopnost, kterou by ovládal každý, což už jsem se dozvěděl.

Další důvod, proč tyto informace musí být veřejné je, že tím zároveň podávám určité svědectví o Kristu, ale to je asi jasné. Je možné, že se v dohledné době začnou dít neobvyklé věci a i to mé psaní je čímsi neobvyklé. Možná, že to má souvislost a povede to k oslavení Božího jména. Já nejsem schopen na toto momentálně odpovědět a do budoucnosti nevidím. Já jsem jen věřící, který je skálopevně přesvědčen ve víru v Krista, využívám hlavně logiku k řešení různých problémů a stále zjevně platí, že když se mi někdo postaví do cesty, tak toho nakonec lituje. Nemám ale žádná vidění a ani moc nestuduj Bibli, abych mohl říct, co přesně se podle proroctví bude odehrávat a jaký

z těch různých výkladů podobenství ve Zjevení Janovo je vlastně pravdivý. Takto je to mezi křesťany nastavené. Mívají neobvyklá nadání, ale někdo umí to a jiný zase něco jiného. Co je ale společné obecně pro všechny křesťany, že mají vedení Kristovo, který skrze vědomí odhaluje, kdo co má v jaký moment dělat. Takto nějak je to zhruba se mnou.

…

Je 25.3.2019 20:51. Poslední 4 kapitoly jsem překopíroval do dokumentu o projektu Eden, protože se zabývám v nich určitými řešeními a ty chci nechávat tam. Další informace o tom co a jak budu dávat tam a zde se budu snažit psát jen příběh. Pokračování dokumentu o projektu Eden je tedy zde na straně 24.

Je 27.3.2019 10:13. Včera mi napsal jeden kamarád, kterému říkám v příběhu Jogín. Poslal mi obrázek s citátem, který je vidět nalevo a měli jsme kolem toho krátkou komunikaci. I když každý máme v něčem odlišný pohled na věc, tak se dovedeme spolu normálně bavit a já ani on se nesnažíme vnutit tomu druhému svůj názor či se nějak napadat. Takových lidí mám kolem sebe více a přišlo mi docela příhodné sem tu konverzaci okopírovat.

Jogín: V tomto citátu mi celá Cesta přijde krásně popsaná

Já: Ahoj, mrknu

Dávat je správné a souhlasím s tím, ale to přeci nijak nesouvisí s mystikou, nebo ano?

Mystika je o tom, že člověk hledá jakési splynutí s duchovním světem a otevírá se tím něčemu, co úplně není identifikované

O tom asi více povíš ty mě, než já tobě

No ono i já se mohu asi považovat za mystika, ale já se v tomto zaměřuji směrem ke Kristu

To ale asi není mystika v tom klasickém pojetí

Jogín: Každý se na to samozřejmě bude dívat vždycky subjektivně. Někomu se Drtikol vůbec nelíbí, já s ním sympatizuji. Jak si ti popsal, tak to vnímám. Někdo tvrdí, že hodnoty, které se v tím v tobě rozvíjejí (láska, mír, krása) potom předáváš dál, při běžné lidské konverzaci. Tak to alespoň vnímám já. Víc lidí, víc chutí.

Já: To je pravda, každý to vidí jinak. Možná, že myslíme úplně to samé, ale ten pojem mystika mě trochu zavádí. Představuji si pod tím magii, se kterou nemají všichni dobré zkušenosti.

Jogín: Jj, slovíčkaření dělá divy. Jeden můj oblíbený autor napsal knihu defakto o mystice, ale místo slova Bůh, které je pro některé lidi dost zabarvené, používá slovo Bytí a přitom jsou to úplně totožná slova, v jeho podání, a já s ním souhlasím. Takhle mohl zprostředkovat lidem učení aniž by narážel na lidské předsudky.

Já: Tomu rozumím.

V tomhle případě asi předsudky mohou ledacos změnit v názorech lidí. Já se zase na do dívám tak, že ať už použiješ slovo Bůh a nebo Bytí, tak v obou případech tuto bytost nemůžeš nijak personifikovat. Nevíš, jaké má povahové rysi a podobně. Možná takovýto názor některé lidi bude nabádat k tomu, že toto bytí jsme my samotní a jde hlavně o to se se sebou spojit. To vede k přesvědčení, že každý z nás je vlastně ono Bytí, tedy onen Bůh. Když se nad tím zamyslíš, tak ti to možná připomene, co vlastně povídal had v ráji. Že lidé mohou být jako Bůh.

Pro mě osobně je to problém a protože považuji Boha za jinou osobu, než jsem já, tak si ho potřebuji nějak personifikovat.

Představit jeho povahu a potom pak mohu vytvářet s ním vztah.

Ježíš, například říkal, jak by lidé mohli milovat někoho, koho nepoznali.

No a tohle je to, co mi v těch učení o Bytí hrozne chybí. Ten živý vztah.

Jogín: Rozumím tomu jak to myslíš, já se přikláním, ponejvíce z vlastní zkušenosti k tomu mystickému způsobu sjednocení. Každý máme svoji vlastní cestu a přesto si rozumíme

Já: jj, tolerance je duležitá

Jogín: Jj, hodnoty jsou stále stejné

Já: :)

Je 28.3.2019 21:54 a mám tu další podnětný komentář ze stránek LeaderFace. Navíc mi přišla další zpráva od Radka Karbana na jeho kurz v tomto duchu.

Vždy je to o pohledu na věc... Můžete se uskromnit... A co takhle na sobě zapracovat a místo válení se každý večer u televize začít makat na něčem velkém... Na něčem, co dává smysl...

Zrovna mám dovolenou, tak si dávám na čas s komentářem.

…

Je 2.4.2019 10:18 a já pokračuji v kapitole o odpočívání. Někdy je opravdu potřeba úplně vypnout a myšlenkově se odpoutat od všeho kolem. Když se tak koukám na toho lva na obrázku výše, tak mě napadlo zjistit si někde, jak to takový lev dělá. Zde jsem našel nějaké informace o tom, jak se živí lvi. Cituji z článku „dospělí lvi mají totiž roztažitelný žaludek a dokáží naráz spořádat obrovská množství masa (samci mezi 37 – 40 kilogramy). Po takové hostině několik dní tráví, odpočívají ve stínu a snaží se nějak uložit neskladná nacpaná břicha.“. Tak že lev chodí do práce jenom jednou za čas. Spoustu dní se vlastně jenom válí. Přitom ale nijak nestrádá a když má hlad, tak jde lovit. Žije v souladu s přírodou, sice

drsnou, ale udržuje jakousi harmonii a neusiluje o to zdevastovat celý svět. Když se ještě jednou podívám na ten obrázek se lvem výše, tak je tam záběr na luxusní auto a vedle stojí „A co takhle na sobě zapracovat a místo válení se každý večer u televize začít makat na něčem velkém... Na něčem, co dává smysl...“. No jo, to je otázka. Co vlastně dává smysl a vydrží tento svět ještě nával dalších velkých skutků?

To je opravdu podstatná otázka související s Edenem. Co dovede až nezdravě podpořit úspěch? Řekl bych, že jsou to hlavně různé vášně. Pokud máte nějakou vášeň pro svůj obor, který zrovna nemusí být společensky příliš prospěšný, ale jste schopni do toho investovat až nezdravé množství energie. Někdo má tu ctižádost a rozhodne se jít touto cestou, kdy svému nadání obětuje hodně, dosáhne velkých úspěchů a je za to veleben i když přinesl společnosti něco jen zdánlivě dobrého, ale ne prospěšného.

Například svět zábavy je současně asi na vrcholu. Existuje mnoho různých druhů rozptýlení a všelijakých zábav na internetu a všelijakých podniků. Bohužel to ale odvádí pozornost mas od důležitých věcí a společnost se tak dostává snadno do úpadku.

I já mám svou vlastní zkušenost s vášní. To že mě baví programování je jedna věc a samo o sobě to s vášní nesouvisí. Mé dny na České Poště jsou sečteny a po 9ti měsících manuálního zaměstnání se vracím k zaměstnání Java programátora i když už to nebude tam, co jsem pracoval. Když programuji, jsem ve stavu flow, což je fajn a práce pak jde dobře. I tak mám ale takovou oblast, ve které ty vášně jsou a od té doby, co jsem se cca ve 23 letech obrátil ke Kristu, tak tato oblast je potlačena. Je to má přirozená součást, kterou jsem vědomě potlačil a občas se ve mně snaží probudit, ale uvědomuji si, že to není přínosné ani pro společnost a ani z hlediska soustředění duševních energií. Dopouštěl bych se tím modlářství. Snad od dob, kdy jsem se naučil programovat (cca mi bylo 14 let), tak mě lákalo dělat na nějaké počítačové hře. Vždy mě lákala tato multimediální oblast a prozkoumávat potřebné technologie. Jenomže od těch 23 let na sobě pozoruji jakási varování, když se do této oblasti chci pustit. Dalo by se říct, že jsem v sobě objevil způsob obětování Kristu a sebezapření. Před nějakou takovou překážku je postaven asi každý křesťan i když u každého to může být něco trochu jiného. Kdybych se věnoval těmto tvůrčím činnostem, tak budu vytvářet něco, co si asi budu zamilovávat a energie budu věnovat do věcí. Sám bych pociťoval na sobě, že si vytvářím jakousi modlu a své obrácení ke Kristu neberu tak vážně, jak bych mohl. Naposledy jsem takový projekt dělal v roce 2015, když jsem dělal hlavolamy Mysteasers. Bylo to krátce před tím, než jsem se nechal pokřtít. Vlastně jsem měl v práci jakési vyhoření a to se mi stalo úplně poprvé. Bylo to jen na pár měsíců, ale nějak jsem pocítil, že bych se měl nechat pokřtít. To mi bylo tou dobou 30 let, tak že cca 7 let po obrácení jsem se nechal pokřtít, což je asi celkem dlouhá doba v porovnání s běžnou dobou. Možná je to ale tak lepší, protože o to více jsem ve vztahu utvrzen. No a k čemu došlo po mém křtu celým ponořením v řece Vltavě v Českém Krumlově? Zase jsem se vrátil ke své profesi a upustil jsem od svévolných vášní.

Další výpadek z mé profese byl začátkem roku 2017 a tne byl už fatální. Nemyslím si, že by to bylo pro to, že jsem něco špatného udělal. Ve čtvrtek 28.3.2019 jsem byl na pohovoru a ředitel se mě ptal, zda vím, proč došlo k těm výpadkům? Nedokázal jsem na to odpovědět. Nevím přesně důvod, proč k tomu došlo. Řekl jsem mu, že to bylo asi situací v osobním životě. Možná to bylo přepracování, ale přišlo to docela náhle. Možná prostě jen život vyžadoval změnu. Pravda je, že i když jsem měl ušetřené celkem peníze a napadlo mě, že bych se mohl pustit do vývoje hlavolamů, tak jsem to neudělal. Věděl jsem, že to není správná věc, ale začal jsem psát svůj příběh a později jsem dokonce začal s vývojem Edenu. Obojí za správné považuji.

Mé poslední aktivity nejsou postavené na vášních a neutvářím si tím žádný citový vztah k tvorbě samotné. Není to aktivita, které bych chtěl věnovat všechen svůj volný čas, což by v případě vášnivé aktivity mohlo být jinak. I tak si ale myslím, že to má naději na úspěch, ale až v ten správný čas.

Z tohoto důvodu jsou mi výklady o tom, jak uspět od různých koučů celkem k ničemu, protože funguji jiným způsobem a nepodléhám vášním. Od května mám nové zaměstnání jako programátor. Tam třeba potkám další nové zkušenosti a zajímavé kolegy. Smyslem mých aktivit kolem Edenu nemusí být co nejdříve uspět. I když se na to snažím dívat optimisticky, třeba ještě není ten v hodný čas a vhodné okolnosti něco takového rozjet. Třeba to v kontextu dnešního dění má být jako taková poslední nabídka možné záchrany společnosti, se kterou se ani nepočítá, že by jí společnost byla ochotna přijmout, ale je to určitě velkorysé ze strany toho, kdo tuto nabídku dává. Toto zní méně optimisticky a nerad to říkám, ale říct to musím. V příbězích o Noemovi je také vidět, že nikdo nabízenou pomoc nepřijal, ale ta pomoc tam byla.

Je 5.4.2019 9:01. Eden je možná prostředek na řešení problému v ekonomice, ale samo o sobě to záchrana není. Někteří lidé za Noema samozřejmě do archy nastoupily, ale bylo jich málo. Podobně je to s přijetím Kristovo milosti, která je tu také pro všechny. To jsem jen chtěl upřesnit k poslednímu článku.

Po tom, co jsem neúspěšně krátce marodil čtyři dny od 26.2 do 1.3, tak jsem po nepříjemném týdnu v práci musel jít ještě marodit od 12.3 do 22.3, kdy jsem už řekl doktorce, že chci ukončit nemocenskou i když jsem ještě trochu pokašlával. Hned na to následoval týden dovolené, která byla naplánována dlouho dopředu, protože pošta vyžaduje průběžné spotřebovávání dovolených. Na dovolené jsem netrval vzhledem k nemoci, ale šéf mi jí nechal. Tak že od 25.3 do 30.3 jsem měl dovolenou a do práce jsem šel až teprve 2.4.. To byla tří týdenní pauza a ještě dnes pokašlávám, ale v práci to už zvládám. Takhle dlouhý kašel už nějak nepamatuji. Pochopitelně mě to motivovalo k tomu, abych si našel práci, kde tento problém nebude. Přičítám to alergii na prach, který na depu bývá a i doktorka vidí nerada, když dělám takovouto práci při mé alergii.

V průběhu marození jsem měl nechuť čímkoliv se zabývat, ale podařilo se mi najít konečně novou práci, kde bych dělal programátora v Javě. Je to ve firmě Asseco Central Europe, která kdysi koupila, po ČB celkem známý státní podnik, PVT (Podnik Výpočetní Techniky). Vypadá to zajímavě, protože budu pracovat na státních zakázkách v oblasti e-guvermentu. To bude jistě zajímavá zkušenost. Firma Asseco CE má pobočky ve více Evropských státech a možná se tam i

naučím komunikovat v angličtině, což by bylo fajn. Doufám, že v této firmě už zůstanu.

Na poště jsem tedy zaměstnaný od srpna 2018 až do dubna 2019 celkem 9 měsíců. Vánoční období jsem tedy zažil, jak jsem měl v plánu. Údajně to bylo nejnáročnější z vánočních období, co pošta zažila, ale zvládlo se to. Pamatuji si dny, když těsně před vánoci jsem přišel na noční směnu a i když tam toho bylo hrozně moc, tak ve večerních hodinách až asi do desíti hodin večer tam bylo neobyčejně velké množství brigádníků, co přišli na pomoc a pak až ráno kolem půl páté přišli pomoct lidé z kanceláří a dokonce cca obden i ředitelka s manželem. Díky této externí pomoci se to zvládlo.

Poslední dobou se ale dějí na poště podivné věci. Na jednu stranu dobré, ale.... Tento rok přišly tři dobré zprávy z vedení. První je, že hodnota stravenek se zvyšuje z 70 Kč na 80 Kč. Druhá, že ve výplatě za únor bude bonus 4000 Kč. Obojí se vyplnilo a peníze i stravenky mám. Dokonce i slibovaný náborový příspěvek 15000 Kč mi po půl roce byl vyplacen, tak že zatím jsem se nesetkal s tím, že by Pošta v něčem jednala špatně. Další dobrá zpráva je, že všichni zaměstnanci dostanou o 10% natrvalo větší mzdu a opravdu včera jsem podepisoval s vedoucím nový mzdový výměr, tak že ještě za duben budu mít o 10% větší výplatu. Poslední z těch dobrých zpráv je jakýsi benefit na kulturu, ale to teď nevím přesně.

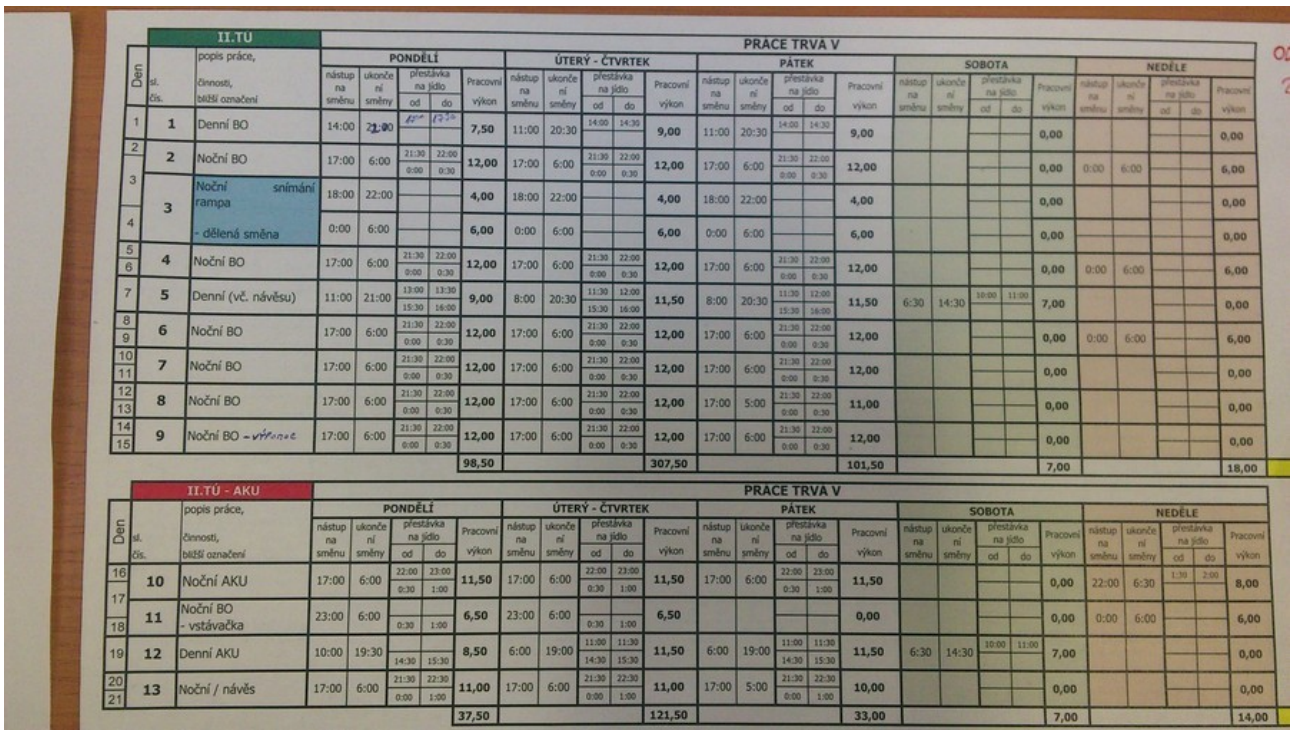

| II.TÚ | | | PRÁCE TRVA V | | |

do 20:30, který trvá 4.5 hodin a chvílemi připadá člověku, jako že se zastavil čas, tak se to dá celkem zvládnout, protože první a druhá pracovní doba trvá 3.5 hodin. Není to zas tak podivné, jako když se podívám na další rozpis pracovních dob, který platí od března.

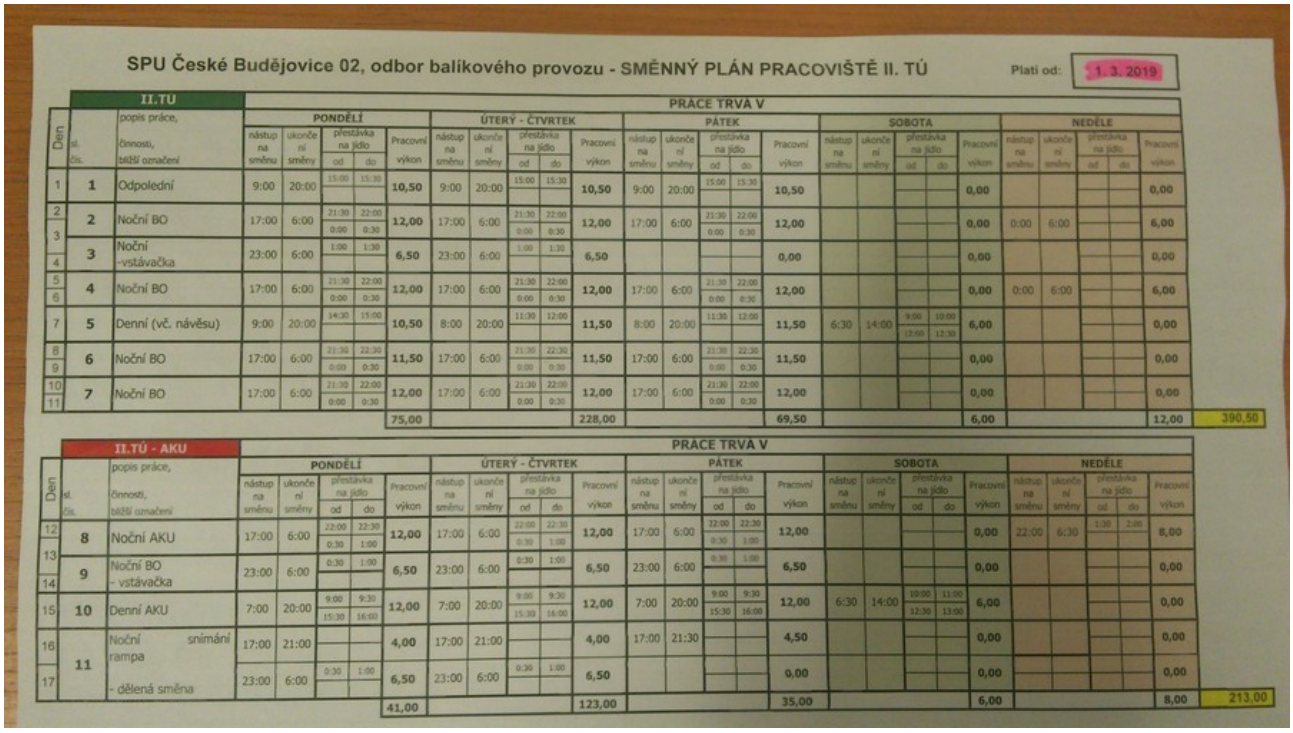

SPU České Budějovice 02, odbor balíkového provozu - SMĚNNÝ PLÁN PRACOVIŠTĚ II. TÚ

Platí od: 1. 3. 2019

II.TÚ		PRÁCE TRVÁ V																																									
Den	Isl. čís.	popis práce, činnosti, bližší označení	PONDĚLÍ					ÚTERÝ - ČTVRTEK					PÁTEK					SOBOTA					NEDĚLE																			
			nástup na směnu	ukončení směny	přestávka na jídlo od	přestávka na jídlo do	Pracovní výkon	nástup na směnu	ukončení směny	přestávka na jídlo od	přestávka na jídlo do	Pracovní výkon	nástup na směnu	ukončení směny	přestávka na jídlo od	přestávka na jídlo do	Pracovní výkon	nástup na směnu	ukončení směny	přestávka na jídlo od	přestávka na jídlo do	Pracovní výkon	nástup na směnu	ukončení směny	přestávka na jídlo od	přestávka na jídlo do	Pracovní výkon																
1	1	Odpolední	9:00	20:00	15:00	15:30	10,50	9:00	20:00	15:00	15:30	10,50	9:00	20:00	15:00	15:30	10,50					0,00					0,00																
2	2	Noční BO	17:00	6:00	21:30	22:00	12,00	17:00	6:00	21:30	22:00	12,00	17:00	6:00	21:30	22:00	12,00					0,00	0:00	6:00			6,00																
3					0:00	0:30				0:00	0:30				0:00	0:30																											
4	3	Noční -vstávačka	23:00	6:00	1:00	1:30	6,50	23:00	6:00	1:00	1:30	6,50					0,00					0,00					0,00																
5	4	Noční BO	17:00	6:00	21:30	22:00	12,00	17:00	6:00	21:30	22:00	12,00	17:00	6:00	21:30	22:00	12,00					0,00	0:00	6:00			6,00																
6					0:00	0:30				0:00	0:30				0:00	0:30																											
7	5	Denní (vč. návěsu)	9:00	20:00	14:30	15:00	10,50	8:00	20:00	11:30	12:00	11,50	8:00	20:00	11:30	12:00	11,50	6:30	14:00	9:00	10:00	6,00					0,00																
																				12:00	12:30																						
8	6	Noční BO	17:00	6:00	21:30	22:30	11,50	17:00	6:00	21:30	22:30	11,50	17:00	6:00	21:30	22:30	11,50					0,00					0,00																
9					0:00	0:30				0:00	0:30				0:00	0:30																											
10	7	Noční BO	17:00	6:00	21:30	22:00	12,00	17:00	6:00	21:30	22:00	12,00	17:00	6:00	21:30	22:00	12,00					0,00					0,00																
11					0:00	0:30				0:00	0:30				0:00	0:30																											
							75,00					228,00					69,50					6,00					12,00																390,50

II.TÚ - AKU		PRÁCE TRVÁ V																																									
Den	Isl. čís.	popis práce, činnosti, bližší označení	PONDĚLÍ					ÚTERÝ - ČTVRTEK					PÁTEK					SOBOTA					NEDĚLE																			
			nástup na směnu	ukončení směny	přestávka na jídlo od	přestávka na jídlo do	Pracovní výkon	nástup na směnu	ukončení směny	přestávka na jídlo od	přestávka na jídlo do	Pracovní výkon	nástup na směnu	ukončení směny	přestávka na jídlo od	přestávka na jídlo do	Pracovní výkon	nástup na směnu	ukončení směny	přestávka na jídlo od	přestávka na jídlo do	Pracovní výkon	nástup na směnu	ukončení směny	přestávka na jídlo od	přestávka na jídlo do	Pracovní výkon																
12	8	Noční AKU	17:00	6:00	22:00	22:30	12,00	17:00	6:00	22:00	22:30	12,00	17:00	6:00	22:00	22:30	12,00					0,00	22:00	6:30	1:30	2:00	8,00																
13					0:30	1:00				0:30	1:00				0:30	1:00																											
14	9	Noční BO - vstávačka	23:00	6:00	0:30	1:00	6,50	23:00	6:00	0:30	1:00	6,50	23:00	6:00	0:30	1:00	6,50					0,00					0,00																
15	10	Denní AKU	7:00	20:00	9:00	9:30	12,00	7:00	20:00	9:00	9:30	12,00	7:00	20:00	9:00	9:30	12,00	6:30	14:00	10:00	11:00	6,00					0,00																
					15:30	16:00				15:30	16:00				15:30	16:00				12:30	13:00																						
16	11	Noční snímání rampa	17:00	21:00			4,00	17:00	21:00			4,00	17:00	21:30			4,50					0,00					0,00																
17		- dělená směna	23:00	6:00	0:30	1:00	6,50	23:00	6:00	0:30	1:00	6,50					0,00					0,00					0,00																
							41,00					123,00					35,00					6,00					8,00																213,00

Na rozpise směn, který platí od 1. března 2019 a byl focen 25.2., tak je vidět, že ta samá směna číslo 5 už netrvá do 20:30, ale jen do 20:00. První přestávka se nemění, tak že první pracovní interval je o délce 3.5 hodin, ale potom od 12:00 až do 20:00 celých těch 8 hodin je oficiálně bez přestávky. Když jsem si toho všiml, tak mě to zarazilo, ale řekl jsem si, že praxe je trochu jiná. V praxi to chodí tak, že přes den toho nebývá zas tolik, jako přes noc i když ve dne je na druhou stranu na hale jen pár lidí. Pořád ale zbude nějaký čas na to, že si člověk v klidu sedne a tu potřebnou přestávku si udělá a nají se. Tím myslím v době prostojích, kdy opravdu není co na hale dělat. I když to tedy působí podivně na tom rozpise, tak vzhledem k prostojům by se nad tím dalo mávnout rukou. Problém je, že někdy jezdí ty auta tak, že žádné prostoje nejsou a tak to ve dne bývá kritické. No ale včera se stalo něco zvláštního. Bylo cca kolem půl dvanácté a já měl právě tu směnu číslo 5. Zrovna jsme měli na hale odpracováno a tak jsme si šli s šedovlasým mušketýrem sednout do denní místnosti a najíst se. Když jsme seděli a jedl jsem, tak přišel dispečer a říkal, že není povolené dávat si přestávku mimo vypsané doby a řekl to způsobem, že vlastně interpretuje to, co mu bylo řečeno od vedoucích. Tak jsme to vzali na vědomí. Mušketýr šel chodit na halu a já ještě s jedním kolegou mezitím dojedl. Přišlo mi to divné, protože v době prostoje jsem něco takového ještě neslyšel. Když jsem se najedl, tak jsem šel na halu a mušketýr už tam pochodoval před dveřmi. Já mu říkám, že tady přeci nikde nic není. On mi odpověděl ironicky něco v tom smyslu „To nevadí... máme šlapat halu i kdybychom měli třeba padnout hlady“ a tuto větu opakoval za ten den ještě několikrát. Ten druhý kolega Pražák, co tam byl a ještě o něm budu psát, tak říkal něco jako „Tohle to já mám doma furt“.

Ten rozpis focený v únoru už včera nebyl aktuální, tak že přestávka včera byla sice také jen jedna, ale od 14:30 do 15:00. Tak že po tom delším marození jsem se ještě nestihl úplně přizpůsobit na tu

práci a ke konci směny jsem sotva stál na nohou. Člověk se tam nachodí docela dost řádově v desítkách kilometrů za tu dobu. Není to práce, která by se dělala na jednom místě, protože ty zásilky se musí přenášet z klecí a valníků a navíc jsou někdy docela těžké. Tak že ke konci jsme si sedli s kolegou Pražákem na klece. On často povídá, jak musí řešit problémy s dopravou do Bechyně, kde bydlí. Sice pracovával na pobočce pražské pošty, ale už ne a dojíždí do Českobudějovické pošty z Bechyně každý den a když přijde na víkend, tak musí řešit i místní ubytování, protože je špatný spoj. Řidičák nemá kvůli šedému zákalu. Vzhledem k tomu, že má trochu silnější postavu a je vidět, jak kulhá, tak jsem se ho zeptal, jestli ho taky tak bolí chodidla? On říkal, že o chodidlech raději ani nemluvit. Prý má po nehodě operovanou patu a má v ní nějaké výztuže, tak že ho nohy bolí a o to ještě víc. Já se ho ptal, proč vlastně odešel z prahy a dělá tady? On říkal, že kvůli zvýšeným cenám za bydlení a v Praze už si nemůže dovolit bydlet. Teď prý žijí s bratrem a byt platí napůl, tak že se to dá celkem v pohodě. Tohle mi řekne chlap, kterému bude soudím kolem padesátky.

Na zítra Piráti plánují, že půjdou uklízet Česko. Já jsem také původně zamýšlel, že jim půjdu pomoct a označil jsem to na stránkách FB asi před měsícem, kam jsem byl pozvaný jedním pirátem. Tento týden jsem se dostal do práce a už znám plán směn na tento měsíc. Já měl včera denní směnu 5 a hned na to navazuje dnes noční směna 6 od 17:00 do 6:00. Vzhledem k tomu, že úklid je od devíti ráno, tak jsem se předevčírem omluvil z akce touto zprávou „Omlouvám se z akce. Koukal jsem na rozpis směn v práci a z pátka na sobotu mám noční. Sice jsem chtěl původně pomoct, ale s tímto jsem nepočítal. Navíc jsem po nemoci, tak to nechci pokoušet.“.

Přijde mi zajímavá ta reakce a upřímně nevím, co si o tom mám myslet. Pravda je, že dnes budu těch cca 12 hodin stát na nohou, nachodím možná cca 30 km a při tom vlastně tahat břemena, které budou občas i nad 30 kg. Asi toho budu mít ráno celkem dost a dokulhám se domů. Budu znevýhodněný oproti těm, kteří se vyspí na rozdíl ode mě a nebudou mít tendenci kulhat. Navíc já byl přeci už uklízet s piráty minulý rok a mám o tom záznam v osmém díle příběhu ze dne 8.4.2018 na straně 103. Je nepravděpodobné, že by se stihly v uklízení města vystřídat všichni obyvatelé za tak krátké období, tak že to asi dopadlo tak, že pár lidí znova bude dělat ostatním sluhy. Tedy konkrétně těm, kteří dělají binec a mezi ty já se nepočítám. Skoro mě to vede k myšlence, zda byl můj postoj správný, když se rozhoduji stále znova a znova uklízet za toho, kdo znova a znova dělá bordel? Bez ohledu na to, zda jsem po noční a nebo ne. Nepodporuji tím nakonec ty bordeláře když připustím opakovaně uklízet a žádná evidence, kdo a kolikrát už uklízel tu není? Myslím si, že kdyby bylo šikovně kontrolované Edenem vyplácení sociálních dávek, tak město by zářilo čistotou.

Jedna paní a pak skupina Piráti České Budějovice mému komentáři dali palec nahoru. Palec nahoru ironicky za to, že tam nejdu a vymluvil jsem se, či palec nahoru upřímně, že jsem se dokázal

omluvit z plánované události? Toto se už asi nedozvím a nechci se v tom rýpat a nějak to na FB komentovat. Uklízet jsem zkrátka šel minulý rok i když binec nedělám a nechci ze sebe dělat lidově řečeno vola, tak že je řada na ostatních. Problémy s nepořádkem se mají řešit změnou sociálního systému motivace lidí a ne tím, že pořád dokola ti stejní lidé budou uklízet město a budou tak dávat najevo bordelářům, jak jim to neustále prochází a tím je vlastně podporovat.

A aby bylo vidět, že jsem se přičinil, tak zde na straně 5 je ve videu 7.4 vidět, jak se prakticky dá problém řešit v Edenu:

http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=5

Ono to ale nebude v ničem jiném, než s tou Poštou a jinými zaměstnáními. To mi dokonce jedna kolegyně řeka, že jednou dalo hodně zaměstnanců výpověď z Pošty a šli hledat práci jinam, ale nakonec se všichni vrátili na Poštu, protože všude bylo hůř. Tuhle zase jeden kolega vyprávěl o jednom páru, co myslím toto pondělí přišel na Poštu. Žena šla na listovku a muž na balíkové zásilky, kde dělám já. Odbyla druhá hodina ranní a oba vzali nohy na ramena. Očividně o tu práci je zájem a našli by se lidé. Vždyť před vánoci tam bylo spousta lidí pomoct, ale ne na plných 12 hodin. Těch 6 hodin udělá bez problému skoro každý. Kdyby se takováto práce obsazovala po šesti hodinách a navíc by byl zaveden systém sledování vytíženosti lidí, aby to nestálo stále dokola na těch stejných lidech, tak by asi ten potenciál najít pracovní sílu byl větší. Pochopitelně celé je to podmíněné tím že ta práce bude více placená, ale to už je zase jiná oblast, kterou jsem popsal v dokumentu zde.

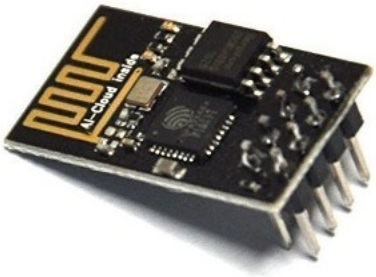

Je 13.4.2019 10:53. Vzdělávání je jednou z oblastí, kterou jsem se chtěl zabývat ve svém projektu Eden. Zmínil jsem to na začátku dokumentu, kde Eden rozebírám detailněji. V mém okolí ale nebyl žádný člověk, který by se touto oblastí trochu více zabýval. Zrovna minulý týden v pondělí 1.4.2019 jsem měl nějaké vyřizování ve městě a řekl jsem si, že zajdu do čajovny. Sedl jsem si ke stolu, kde nikdo nebyl, protože pódium bylo obsazené a objednal jsem si čaj. Za nedlouho přišel celkem osobitý chlapík. Dlouhé rozpuštěné vlasy, dlouhé vousy, 39 let. Chvíli chodil před pultem a bavil se s Martinem o tom, jak zase půjdou běhat. Martin mu řekl, že ho musí seznámit se mnou, protože máme oba něco společného. Máme velké projekty. Tak že si přisedl ke mně a trochu jsme se seznámili.

Pracuje jako učitel na Písecké technické škole. Vlastně za celou tu dobu, co jsme tam seděli, tak se u stolu vystřídali asi 4 studenti a řešili s ním nějaké věci ohledně projektu, na kterém pracují. Martin tomu projektu říká Frankenstein. Byli jsme se na ten výtvor i podívat. Jde o to, že v salonku pro degustace je hned u okna kytka, která je ale pod kontrolou různých čidel a dokonce je tam nádržka, ze které se automatizovaně podle různých ukazatelů kytka zalévá. Vedle toho je položený notebook, na kterém je vidět několik grafů znázorňující myslím vlhkost a teplota. Celá obsluha je řízena programem na malém počítači Raspberry, který je dostupný na místní Wifi. Tak tomuto výtvoru Martin říká Frankenstein, ale není to ten velký projekt, o kterém Martin mluvil. Tento chlapík, budu mu říkat technik, pracuje v Národním institutu pro další vzdělávání (NIDV). Institut, který se zaměřuje na vzdělávání ve volném čase a vytváří jakousi platformu pro sdílení informací mezi

veřejností, regionálním školstvím, ministerstvem školství a podobně. Technik mi říkal, že takovýto tvůrčí projekt by v klasickém způsobu vzdělávání nevznikl, protože se jedná o propojení více odborných oblastí, jako je elektronika, chemie a podobně. Ptal jsem se ho, ať mi trochu ten jeho projekt přiblíží. Z toho, co mi popisoval, tak jsem pochopil, že se jedná o vytvoření jakéhosi principu vzdělávání, kdy si na škole budou moci studenti namíchat vlastní obor sestavený s hodin, které je zajímají. Takhle nějak bych to interpretoval. Předpokládám, že tento člověk je prakticky zaměřený a tak se v tom svém návrhu bude snažit uplatnit nějaké praktické výsledky, podobně jako je ten jeho projekt, kterému Martin říká Frankenstein.

V nadcházejícím úterý 16.4.2019 bude mít technik velký den. V čajovně od 18:00 bude prezentace toho jeho projektu a budou tam i lidé z vlády. Povídal mi, že by mohl dostat dotace, které by mohly být takovým startupem pro ten jeho projekt. Jsem zvaný, ale nevím, zda mi to časově vyjde.

Dozvěděl jsem se od něj o něčem, co je pro mě novinka. Jedná se o počítač, ale ještě menší, než Raspberry. Je to destička na obrázku výše zhruba o rozměrech 1.5 x 2.5 cm. Výkonnostně odpovídá 386tce a ten měděný vlnitý spoj na destičce slouží jako Wifi anténa. Stačí napájet ze dvou či tří tužkových baterií a můžete si naprogramovat na paměť 1MB nějaký senzor, co bude například něco snímat a přes Wifi odesílat data do nějakého většího počítače. Toto zařízení se jmenuje zkráceně EPS-01 a dá se sehnat na internetu za cca kolem 130 Kč. Jsou to asi začátky internetu věcí ve vývojářské oblasti. Je to zajímavé, i když jsem také slyšel kritiku o tom, že síť 5G není nic dobrého pro zdraví.

Technik mi vyprávěl o tom, že přes takovéto zařízení se dá udělat přípojný bod k wifi síti. Povídal mi, že si vyrobí hůl, do které toto zařízení dá a když bude někde třeba na cestách a někdo tam bude potřebovat wifi, tak mu ukáže, jak pomocí jeho hole je to možné. Vyměnili jsme si kontakty i já jsem mu pověděl něco málo o mém projektu. Docela se oba shodujeme na tom, jak je současný systém školství silně omezen byrokracií ve státě a oběma se nám zamlouvají více slovanské systémy. Koukal se na některé články o mém projektu a dostal jsme od něho zprávu. Zaujal mě portrétek, se kterým jsem dostal jeho email. Některé emaily obsahují portrétky odesílatelů a bývají tam často tváře lidí. Technik tam ale nemá tvář. Má tam obrázek, který jsem dal na začátek tohoto odstavce. Obrys postavy, která drží nad hlavou hůl. Zamýšlel jsem se nad tím, co to má znamenat. Člověk, který má plnovous a dlouhé rozpuštěné, což připomíná typické kouzelníky, se mi zmíní o tom, že si vyrobí hůl se zabudovaným počítačem jako přípojný bod na wifi a pak mi přijde tato ikona ve zprávě :).

Trochu to nabádá k zamyšlení nad tím, co vlastně představuje hůl? Pastýři ovcí používali hole. Asi proto se to stalo symbolickým nástrojem panovníků pro vedení lidí. Už faraon měl hůl, biskupové zrovna tak (Mikuláš), králové mají žezlo. Třeba takový Mojžíš měl také hůl a kromě toho, že vedl lidi, tak s tou holí dělal celkem divy, s boží pomocí. Přitom se ale nepovažoval za čaroděje, který poukazuje na schopnosti, jako že jeho vlastní. Byl to kněz, který je zprostředkovával vedení. I když hůl asi nebyla původně symbolem nějaké magie, tak bych si tipl, že právě Mojžíš se asi zasloužil o to, že hůl je jakýmsi nástrojem správného kouzelníka, který umožňuje sesílat kouzla ve smyšlených fantasy příbězích. Dokonce i v Bibly se píše o jakémsi vůdci, který povede národy železnou holí. Některé výklady tvrdí, že to je archanděl Michael, což byl vlastně prvotní Adam a i Mojíš. Jiné

výklady tvrdí, že je to přímo Ježíš Kristus. Úplně mi ale nedává smysl, proč by Ježíš používal jakýsi železný nástroj, když dovede lidi vést Duchem Svatým. Problém je, že ne všichni jsou nakloněni naslouchání Kristu a nějaký spravedlivý způsob vedení všech lidí obecně tu nějak chybí, když se lidstvo řítí do problém. Co je onou železnou holí a tím člověkem v podobenství, to je prozatím asi záhada.

Každopádně technik mi odpověděl takto:

„Ahoj Jirko,

procházím tvé články, hlavně ten o Edenu. Na můj vkus příliš religiózní a numerologické. Věřím, že jsi upřímný a pracovitý člověk (už jen napsat 147+ stránek je důkaz píle), ale pro nás empiriky začne věc existovat až v okamžiku, kdy je nějaký proof of concept. Je zkrátka příliš velký kontrast honit koruny na poště a argumentovat o Babišovi. Jsou samozřejmě boháči, kteří nemají vlastních zásluh. Ale pokud někdo není bohatý, systému peněz neporozuměl a je od něj pošetilé se k němu vyjadřovat. Chceš-li vytvořit finanční systém, je třeba se nejprve stát bohatým, aby tě lidi začali brát vážně. Elona Muska lidé berou vážně, protože všem ukázal "hele, jsem bohatý, mohl bych se teď už jen válet, ale válení není ultimátním cílem, je tu ještě tohle a tohle". Když chudý člověk říká "krom peněz je tu ještě tohle a tohle", pak sytý hladovému nevěří.

Doufám, že v té záplavě skepse najdeš něco pozitivního. Přeju štěstí a úspěch.

H“

Má reakce byla tato:

„Ahoj <jméno>,

díky za názor. Pravdou je, že ten dokument, co má těch cca 150 stran je už devátým dílem, jak je vidět na první stránce v obsahu. Celkově těch stran bude už asi něco kolem sedmset a o poště je to jen ke konci.

Na poště jsem devátým měsícem a tento měsíc končím. Vracím se k programování od května. Jako programátor jsem ale pracoval nějakých devět let a byla to celkem slušně placená práce. Můj nadřízený mi jednou pověděl, že v té firmě patřím k nejlépe placeným lidem. Nebyl jsem milionář, ale ušetřil jsem statisíce korun, které mi pak dali na nějakých rok a půl svobodu a mohl jsem se věnovat vývoji onoho systému.

Nebyl jsem nijak zvlášť bohatý, ale nebyl jsem ani chudý. Místo zbytečného rozhazování peněz jsem je raději investoval do tvůrčí činnosti. Nepropaguji bohatství a proto ani sám nechci touto cestou jít. Nejsem ani propagátorem toho, že by měla existovat nějaká majetková

rovnost bez ohledu na pracovní výsledky. Ukazuji na možné řešení transparentního finančního systému, kde bude problém dělat odvody a ožebračovat tak určité skupiny lidí. Ukazuji na možné řešení, ve kterém se zkrátka počítá, že i ten programátor zkrátka bude schopen pomáhat i například na té poště. Ne pro to, že by to měl finančně zapotřebí, ale pro to, že to bude lepší pro fungování celku a například někteří lidé nebudou tolik strhaní a nebudou tolik marodit. To je jen příklad.

Podstata je uvolnit masám lidí ruce, aby mohly dělat i smysluplnější činnosti.

No a co by to bylo za myšlenky, kdybych sám nešel příkladem. Já vlastně dělám přesně to, co ty očekáváš, ale na věc se koukám trochu jinak. Nepropaguji to, jak zbohatnout, ale propaguji udržení střední třídy, což je v rozporu s bohatnutím. To asi jako matematik uznáš.

Kdybych šel dělat na poštu jen na dva týdny, tak to asi nebude mít ten správný efekt. Má výzva byla vydržet vánoce a to se mi povedlo. Když se vrátím k programování, bude to více přesvědčivé pro ostatní, protože stále budu mít zájem o tyto aktivity i jako programátor a v tom se asi shodneme.

Bohužel mi na 16ctého vychází noční, tak že se asi nebudu moci dostavit. Stát se ale může ledacos.

Měj se fajn,

Jirka“

Už v minulosti jsem se setkal s jedním člověkem, který měl trochu podobní přístup, jako technik. Stojí asi za to se nad touto reakcí trochu zamyslet.

Je 17.4.2019 0:15. Technik se mi ve zprávě zmínil, že na jeho vkus jsou mé články příliš numerologické. Pravda je, že čísla zmiňuji, když zaujmou mou pozornost, ale zřídka kdy se je snažím nějak vysvětlovat či analyzovat. Jenom v té jedné zprávě, co jsem mu psal, tak jsem zmínil, že programátora jsem dělal profesionálně 9 let, ale na poště jsem byl jen 9 měsíců. Celkově v příbězích jsem popsal jen cca 700 stránek, ale to bylo hodně nepřesné. Tento díl je už 9. díl mého příběhu, pokud zahrnuji jen psaní značená časově a když posčítám všechny stránky, tak s touto je to 970.

Připomíná mi to animovaný film, který se jmenuje Číslo 9 natočený v roce 2009, ale viděl jsem ho teprve asi před dvěma měsíci. Odehrává se to v postapokaliptické době, kde už lidé nejsou, ale jsou tam cosi jako robotci, kteří mají nepřítele jakousi šelmu, což je také robot, ale větší a zlý. Robotků je celkem 9 a každý je očíslovaný. Ten s číslem 9 vystupuje jako jakýsi vůdce, který chodí s holí a nese světlo. Vyzývá ostatní k povstání proti šelmě, což se mu povede, ale šelmu tím vyprovokuje a přidá na její síle, což je mu vyčítáno, ale nakonec stejně zvítězí. Jeho práci mu komplikuje po určitý čas číslo jedna, který nosí biskupský klobouk a ovládá ranaře myslím číslo 2 a odstranil předchozího nositele světla, který měl myslím lampu na hlavě a už nevím, jaké to bylo číslo. Přijde mi to plné symbolů a docela trefné to zmínit.

Je 18.4.2019 22:28. Hledal jsem na stránkách Leader Face obrázek ke článku o tom, jak snaha vysvětlovat něco některým lidem může sloužit pro utvrzení jejich názorů, ale těm, kteří nechtějí o daném tématu slyšet, tak vysvětlování stejně nepomůže. Tento článek už jsem nějak nenašel, ale přišel mi příhodnější obrázek se lvem nalevo a citátem „Moc není něco, co dostanete. Musíte si ji vzít.“. Ono na tom něco pravdy asi bude, ale stejně nakonec někdo, kdo k tomu není kompetentní si tu moc nezvládne ani získat a nebo udržet.

To stejně trochu předbíhám. Mluvil jsem o tom, že technik je druhý člověk s takovouto podobnou reakcí. Tím prvním byl jeden programátor s pirátské strany, který mi řekl, že se zajímá o internetové měny a tak mě napadlo mu povědět o mém projektu. Povídal mi, že se na to podívá a dá mi vědět. Bylo to tou dobou, kdy tento devátý díl měl teprve 17 stránek a poslední stránka byl jakýsi dopis Andreji Babišovi, kde mi trochu asi ujeli emoce. Bylo to rozesláno do více stran. Je to zvláštní udělat manuál na nějaký systém, ten vlastně nedokončit a hned na to „nalepit“ pokračování příběhu, což by mělo správně být v jiném souboru. Je to zvláštní, ale autentické a tak to ponechám. Už i z toho důvodu, že jsem se vyjadřoval k číslování některých stran a při roztržení by se mi to zrušilo. Manuál asi budu muset jednou opravdu udělat samostatně, ale to co je zde už tu nechám. Zajímavý je ale ten způsob, jak na to někteří lidé reagují. Když předám odkaz na dokument obsahující odkazy na videa o používání nějakého produktu a ta videa jsou docela srozumitelně udělaná, jsou na začátku a ještě zmíním kde, tak ve výsledku mě překvapí, že nedostanu žádné vyjádření k těmto videům, ale buďto se dozvím že ten dopis, co jsem poslal Babišovi je braný jako legrace neotřelým způsobem? A nebo od druhého člověka se dozvím, že mé honění penízků na poště a kritizování Babiše působí nedůvěryhodně vzhledem k tomu, že se vyjadřuji k ekonomice.

Tím nechci říct, že by byl někdo z nich nějak hloupý, ale je vidět, jak někdy lidé fungují a co přitahuje jejich pozornost. Ten programátor od pirátů mi říkal, že se mi k tomu vyjádří, ale pak už jsem se od něj dozvěděl jen to, že nemá čas. Zato technik mi přeci jen nějaký pohled dal. Sice skeptický, ale bylo v tom něco obohacujícího. Mě samotného totiž už nedávno napadlo, jak může být to mé úsilí přesvědčivé, když sám jsem v situaci člověka, který nedělá moc příjemnou práci a ne moc dobře placenou. Jak má někdo vědět, zda sleduji jen svůj vlastní prospěch a dělám to jen pro sebe, či opravdu mi záleží na ostatních. Přeci jen touto aktivitou jsem se začal zabývat až po tom, co jsem nebyl schopen pokračovat ve svém zaměstnání programátora. Třeba toto byl ten pravý důvod, že jsem nemohl dál pokračovat v zaměstnání programátora, protože mi to blokovalo tuto aktivitu a nedozvěděl by jsem se, jak jí začít. Teď se ale od května vracím k programování a za důstojné peníze. Neprozradil jsem zatím za kolik to je peněz, ale není to nic tajného, co by mělo smysl skrývat. Vlastně sám jsem pro to, aby byly příjmy lidí průhledné. Někteří mí kolegové z pošty se snad domnívají, že budu mít 50 000 Kč, či 100 000 Kč měsíčně. Když jsme s týmem odcházeli z původní firmy, tak jsem si v nové firmě řekl, že chci 30 000 Kč hrubého, protože jsem měl jen 25 000 Kč po zapracování. Bývalí vedoucí oddělení mi tehdy na konci zkušební doby řekl, že se mu nelíbí můj přístup v tom smyslu, že si neumím říct odpovídající cenu mým schopnostem. Řekl mi to, ale nic se s tím nedělalo. Krátce po mě zaměstnali Česťu, který se stal v budoucnu novým vedoucím oddělení a pod jinou firmou. Když jsme přecházeli pod novou firmu, tak se počítalo s tím, že si řekneme všichni víc peněz, protože to byl právě důvod přechodu od původní firmy. Vědomí, že jsme okrádaní a slíbené odměny žádné. No tak jsem si řekl, že chci 30 000 Kč hrubého. Česťa ale rozhodl že je to málo a přihodil mi to na 35 000 Kč, což mě potěšilo. Nakonec i tak jsem se dozvěděl, že prý jsem byl jeden z nejméně placených programátorů i v té nové firmě v rámci českobudějivocké pobočky a tak to Česťa vykompenzoval tím, že mi dal poměrně hojné roční odměny. Později po vyhoření se platové podmínky ještě měnili a já byl poměrně dobře placený programátor snad v top oblasti, co jsem slyšel. Řekl jsem si, že až půjdu zase pracovat jako programátor, tak nechci jít pod tuto hranici, co mi Česťa stanovil a to je 35 000 Kč. Toto jsem si dojednal i v Assecu CE s tím, že nástupní plat bude 30 000 Kč. Jsem spokojený. Je to zlatá střední

cesta a od průměrné mzdy v ČR jen pár tisíc navíc. Myslím, že budu spadat do kategorie lidí, co si ušetří i na pračku, sporák, opravu zubu a nebo například modernizaci radiátoru i když se družstvo rozhodne a to zvládnu s hypotékou, když platím byt sám a ještě pomáhám mamce.

Je 19.4.2019 10:09. Úplně jsem nedokončil myšlenku o tom citátu, že moc si člověk musí umět vzít a už sem vkládám další obrázek tentokrát palce nahoru. Musím ale uznat, že vyprávění o tom, jak Česťa sebral tým a šlo se pod jiného zaměstnavatele k tomu předchozímu obrázku dost sedí. Od stolu hanby se celkem rychle dostal k ředitelskému stolu. To byl takový malý exodus. Pamatuji si, že po tom odchodu krátce na to napodobilo tento čin ještě jedno oddělení a tehdy ředitel povídal do telefonu tomu, co organizoval odchod i toho druhého oddělení, že jestli se s ním chce soudit až do smrti, tak ať v tom pokračuje. Normálně odešli a už tam dávno nejsou. Nevím o tom, že by probíhal nějaký soud. Tak že když nevyhovuje vedení, dá se někdy přejít pod jiné. Ještě se k tomu citátu ale dostanu.

Setkání s technikem 1.4. bylo přínosné a nebylo to poslední. Byl jsem tedy oficiálně práceschopný a hned 2.4. jsem šel na noční směnu číslo 4. Pořád jsem, trochu kašlal, ale dalo se to zvládat. Větší záběr byla směna číslo 5 ve čtvrtek 4.4., jak jsem o tom psal a pak hned na to páteční noční směna 6. Tentokrát bych sám své jednání ohodnotil palcem nahoru, když jsem se rozhodl nejít místo spánku po noční s Piráty uklízet. Může to vypadat trochu cynicky, ale někdy hold člověk musí myslet drobet na sebe, když používá zdraví rozum. S piráty jsem byl stejně uklízet před rokem a vzhledem k tomu, že jsem necelých devět měsíců věnoval docela těžké a neatraktivní práci, která je také potřeba, tak co řešit? I tak jsem se ale po noční v sobotu probudil s ucpaným nosem, což jsem před tím neměl a ten kašel se zase začal zhoršovat. V úterý 9.4. mě čekala další směna a to tentokrát denní s číslem 1 a hned na to jsem šupajdil ve středu na noční číslo 2. Já jsem tu noční ale nedodělal. To byla úplně první noční a vůbec první směna, kterou jsem prostě vzdal. Zároveň to byla má poslední směna na poště vůbec. Už se tam půjdu jen rozloučit. Řekl jsem zavčasu směnařce, že ten den udělám jen polovinu směny do desíti hodin večer, ale být tam až do rána si netroufám. Cítil jsem se zase bez energie a to už když jsem šel na tu směnu a nechtěl jsem znova podstupovat to, co jsem zažil toho 12.3. po noční. Tak že od pošty už mám pokoj a teď se dávám dohromady. Kašel už se zlepšuje, ale pořád tam trochu je cosi na průduškách. Dělali mi odběr krve hned v ten další čtvrtek, ale v krvi prý nic není, tak že je to nějaká viróza. Nepamatuji si, že bych měl někdy takto dlouho kašel a přijde mi, že jsem snad jediný člověk na poště, co tam takto kašlal.

Možná to působí divně, když tady píši o nemoci, ale to je život. Píši o životě tak, jak to je a život není vždy růžový. Z druhé stránky je to pro mě vysvobození a motiv k tomu udělat kroky k tomu osvobodit se. Na poště prý mají lidí dost. To že plány jsou organizovány tak, že na směně bývá málo lidí, to už je věc jiná a rozhoduje o tom jen vedení a to je tlačeno asi hlavně ekonomickou situací.

Je 20.4.2019 14:15. Včera jsem mluvil s jedním řidičem z pošty. Bavili jsme se o tom mém příběhu, tedy konkrétně o tomto devátém dílu. Od té doby, co jsem mu dal odkaz, tak asi za jeden a půl dne stihl přečíst přes sto stránek. Zvláštní je, že videoprezentace na začátku také nějak přeskočil, jako někteří zmiňovaní. Mě těší, když vím, že si to lidé pročítají. Je to takový náznak, že má snaha není zbytečná. Zmínil se mi, že dost často píši místo slova „jsem“ slovo „jsme“. Divil se tomu a ptal se mě, zda to má nějaký význam. Podle jeho tvrzení málokdy napíšu slovo jsem. Mě samotného to zaráží a nevím, proč to dělám. Už jsem si toho všiml několikrát včetně této věty a někdy se to snažím opravit, jako v této větě. Snažím se psát „jsem“, ale prsty často prohazují „em“ za „me“.

Význam v tom nevidím, ale celkově hlavně nevidím význam ve snaze opravovat po sobě pravopisné chyby, které tam jsou. Jak se říká: „Darovanému koni na zuby nehleď“. Zabere mi celkem úsilí a čas pouze promyslet slohové uspořádání textu a vyvozování různých závěrů. Přemýšlím nad událostmi, které se stali třeba před dvěma týdny a mezitím se odehrávají další a další události. Navíc se mi poslední dobou vzhledem k nemoci nedostávalo moc energie, ale už je to lepší.

Určitě nedělám chyby záměrně, ale ani se nesnažím moc věnovat energii jejich opravování. Nikdo mě za tuto aktivitu neplatí a tak je to hold více autentické. Ten, kdo se snaží hledat a najít v textech něco, tak tam třeba něco přínosného najde i za cenu, že narazí na pravopisné chyby, ale dojde mu podstata. Ten, pro koho je odpudivé číst text s chybami, tak si těchto informací asi dostatečně neváží a bude muset hledat jinde, či už třeba našel. Beru to tak, že pravda nebývá lidem naservírovaná na „stříbrném podnose“, protože se tu máme učit mimo jiné i trpělivosti a pokoře. Ten, kdo upřednostňuje snadné informace, tak může narazit na zavádějící lži které život neusnadní. To samo o sobě může vést k tomu hledat jiný způsob, trpělivost, pokoru. Tak že mé texty jsou i z toho důvodu více autentické.

…

Je 26.4.2019 14:37. Poslední dobou jsem vypadl ze psaní. Soustředím se na jiné věci. Potkal jsem člověka, který mě motivuje dívat se na můj projekt z trochu jiné stránky. Oba se zabýváme technikou. Přemýšlím poslední dobou nad jeho pohledem na věc. Pokusit se vymanit z tohoto systému nejprve jako jednotlivci. Sehnat si nějaký pozemek kus dál od civilizace (jsou i levnější) a tam něco začít pěstovat a budovat vlastní, třeba i, podzemní obydlí. Začali mě zajímat zase věci jako volné energie a podobně. Tentokrát se tomu pokoušíme věnovat trochu více společně.

Je 29.4.2019 2:45. Poslední týden jsem se věnoval jednomu člověku, o kterém ještě budu psát. Trochu mě to blokovalo v psaní ale i tak si myslím, že to investování energie a času bylo důležité.

Jak jsem psal na straně 148 o technikovi, že bude mít 16.4.2019 svůj velký den, tak opravdu měl a já byl u toho. Zdravotní sestra mi doporučila na kašel popíjet čaje a já jí poslechl. Nejvhodnější místo pro tuto aktivitu je podle všeho čajovna. Když jsem dorazil do čajovny a objednal si čaj, tak tam technik ještě nebyl a nebo si teprve připravoval prezentaci. Zaujal jsem místo u pódia, které je na fotce výše a stalo se něco neobvyklého. Nikdo tam nebyl. Přišel Martin s nějakou knihou v ruce. Posadil se k pařezovému stolu a knihu položil na něj. Byla to nějaká kniha týkající se Dalajlámy. Začal číst článek, který byl hned myslím na vnitřní straně obalu. Bylo to psaní o tom, jak být šťastný. Zvláštní bylo, že to nejzásadnější, co bych čekal, že tam bude, tak to tam nějak nebylo. Každopádně text vyzníval vznešeně a moudře. Nerozuměl jsem moc tomu, proč Martin s tou knížkou přišel za mnou a začal rovnou číst. Když to dočetl, tak jsem se ho pro jistotu zeptal „Víš, jak se staneš šťastným?“. On mi odpověděl něco jako že „Moudrost vede ke štěstí.“. Já mu řekl že „To je ale nepřímá odpověď. Štěstí člověk získá tím, že něco dobrého udělá pro někoho jiného a tím není myšleno pouze mezi lidmi, ale třeba i pro zvířata a nebo v případě věřících i ve vztahu k Bohu. To je v podstatě zároveň i moudré.“. On mi odpověděl otázkou, že „To je těžké rozlišit, co je pro druhé dobré a co ne.“. Já mu na to odpověděl „To mohou být i docela drobné věci, jako že se na někoho třeba usměješ, věnuješ mu svůj čas, trpělivost a tak podobně. Člověku se pak vrátí ve štěstí toto vše.“. On mi řekl něco jako „No to je samozřejmě také důležité, ale ...“ a nedokončil větu. Přišlo mi, že ho má odpověď nějak zarazila a pak odešel, protože už přišla obsluha s čajem.

Později se mi ještě zmínil ohledně té knihy s něčím zarážejícím. Povídal mi, že tu knihu napsal nějaký guru, na kterého se provalilo to, že prý znásilňoval snad nějaké nezletilé dívky, či co. Když se nad tím tak zamýšlím. Jak chcete sepsat knihu o tom, jak dělat ostatní lidi šťastné, když o štěstí lidi ve skutečnosti připravujete.

Je 30.4.2019 10:40. Dnes mě čeká psací den. Musím zmínit, že na to že jsem evangelík, tak mě obklopuje poměrně dost lidí zabývající se sice nějakým duchovnem, ale o křesťana téměř nezavadím. Jasně že kdybych se chtěl více vídat s křesťany, tak budu více chodit do sboru, ale osobně v tom nevidím takový smysl, jako vídat se s tím, kdo mě obklopuje. Křesťané naopak trochu argumentují veršem z Bible, že když se sejdou dva nebo tří ve jménu Božím, tak mezi nimi přebývá Bůh. To ale nijak nepoukazuje na to, že by jednotlivec, který se stýká s nevěřícími lidmi by nemohl být vedený Bohem. Každopádně nějakou osobní zkušenost s obrácením mám a to mi přineslo určité prožitky. Určitou změnu v srdci k lepšímu stavu. Odbouraly se některé vlastnosti srdce, jako například soutěživost a přístup k ostatním se také zlepšil. Emoce, které mají na člověka negativní

vliv, tak se buďto zmírnily a nebo prostě srdce mé lepší schopnost jim odolávat. Prošel jsem zkrátka jakousi pozitivní změnou srdce díky obrácení ke Kristu a přijetí milosti. Když ale někdy poslouchám Martina v čajovně, jak upřímně popisuje stav, jak se cítí uvnitř, tak se jedná o sebekritiku. Sebekritika, kterou jsem od něj slyšel nedávno asi tak cca před šesti týdny. No a když zabrouzdám do svého příběhu, tak tam popisuji hned na začátku pátého dílu dne 5.7.2017, kdy je u nás na návštěvě můj bratranec, který je katolík. Zmiňoval jsem tam, že jsem ho zavedl do letničního sboru církve Milost na sídlišti Šumava. No jo, ale ještě před tím jsme byly s bratrancem v čajovně u Martina. Bratranec je katolického vyznání a proti tomu je Martin celkem vyhraněný, tak že spolu vedli trochu ostřejší debatu. Zvláštní bylo, že můj bratranec je asi cca o deset let mladší, něž já a Martin asi jen o tři roky mladší než já. Čeho se debata týkala. Týkalo se to věci, ve které já a bratranec jsme za jedno. Tedy toho, že Kristus nevyl jen pouhý duchovní učitel, ale že žil bez hříchu a jeho smrt měla význam oběti, kterou je možné přijímat. Také se debata týkala vegetariánství, kde já osobně se více přikláním k Martinovy a souhlasím, že člověk by se měl pokusit žít bez potřeby jíst maso, ale když se mu to nedaří, tak neschvaluji, aby mu za to někdo nadával a nebo se nad ním povyšoval. Z debaty bylo vidět, že bratranec opravdu byl hodně vyrovnaný, na to jak je mladý a s Martinem to docela šilo. Martin hodně prosazuje názor, že pokud je opravdu lidem nabídnuta možnost jakéhosi přijetí vykoupení, tak ztratí motivaci snažit se na sobě pracovat a to povede do úpadku. Podle něj budou stále a stále hřešit a snaha o nápravu nebude žádná, protože budou věřit, že vždy jim bude odpuštěno. Martin hledí na křesťana jako na člověka, který neumí projevit vděk za milost a bezohledně pokračuje v dělání stejných chyb bez žádné snahy o nápravu. No ano k tomu může docházet. Takto se může stát z člověka až pokrytec, který obrazně řečeno „Káže vodu, ale pije víno“. Martin ale nevidí, či nechce vidět, že mohou být křesťané, kteří na sobě chtějí pracovat i přes to, že dovedou přijmout milost. Martin tuto možnost zamítne a raději se přidrží názoru, že žádná milost není poskytnuta, nebo jí netřeba přijímat a pokusí se cestu za duchovním růstem vykonat na vlastní pěst, ale roky utíkají a stále slyším nespokojenost se svým nitrem ze strany Martina. Martin je jen modelový příklad, ale takových lidí je spousty, kteří řeší problémy jako on. No a když jsme s bratrancem šly do sboru na Šumavě, kde jsme se setkali s pastorem panem Kocmanem, tak jsme probíraly Martinův postoj a i to vegetariánství. Pastor se zmínil se zajímavou zkušeností. Tvrdil, že lidé, kteří nějakým způsobem praktikují Jógu a podobné věci, tak je podle něj téměř nemožné, ne li snad úplně nemožné přivést ke Kristu. Tito lidé mají jaký si podvědomý nepřátelský postoj ke Kristu a dokonce snad i postrádají zdravý rozum. To je zajímavá zkušenost. Když pak přišla řeč na vegetariánství, tak v tom si bratranec s pastorem rozuměli. Berou zvířata jako něco určené pro potravu lidem. Já se na toto dívám ale jinak. Sám jím maso, ale neberu to jako ideální stav a v některých případech se to snažím i omezit. Rozhodně si nemyslím, že by živý tvor byl primárně určen k tomu, aby byl požírán nějakým tvorem. Smyslem života je učit se empatii k ostatním stvořením a zvládat vyvarovat se negativních emocí, které jsou v rozporu s tímto postojem. To že přichází šelmy a požírají různé organismy by se dalo brát jako jakési naplnění určité rovnováhy. Když se organismus dopouští chyb a nevyvíjí empatii k ostatnímu životu, což dělá v určitém množství každý organismus, jako následek přijde nějaká šelma a organizmus zahubí, či jiná forma smrti. Úplně mi ale nedává smysl, proč by se člověk měl chtít stavět do role šelmy, která požírá jiné organizmy, když je to přímo v rozporu s budováním jakéhokoliv druhu empatie. Pro některé lidi trvající na empatii se zvířaty je problém přijmout učení o Kristu od lidí, kteří nemají problém s tím

jíst zvířata. Vždyť v Bibli se píše „nezabiješ“.

Na začátku tohoto článku jsem použil pár obrázků hada obtočeného do tvaru šroubovice. Je to symbol tvořivé hadí síly zvané kundalini. Celkem významný symbol ve východní mystice, józe, tantře, meditace a tyto věci. Hned vedle jsem dal symbol lékařství, který je dost podobný. Je to také had ve tvaru šroubovice, ale je obtočený kolem Aeskulapova hole. Tedy hole starověkého řeckého boha léčení. Některé kulty dodnes uctívají starověká božstva a postupným zasvěcováním členů do vyšších řad se nakonec uctívá stejně jen Satan. To asi vysvětluje, proč některé symboliky různých božstev na Satana poukazují. Lékařství má ale ve znaku ještě jakýsi šesticípí symbol, který už jsem také někde viděl. Konkrétně něco podobného mají loga obchodů Walmart a nebo trochu Jade Helm. V medicíně také nikdo pořádně neukazuje prstem na to, jak předejít zdravotním problémům. Předepisují se léky, které potlačují hlavně důsledek problému, ale ne příčiny způsobené nedostatečnou empatií k ostatním byť i pouze na myšlenkové úrovni. Výdělečnější je léčit, ale ne úplně vyléčit, tak že se i stává, že jedna farmaceutická společnost vyrábí léky, které potlačují problémy jedné choroby, ale vytvářejí jinou chorobu, která řeší farmaka jiné společnosti. Obě dvě společnosti spadají ale pod stejný koncern a mají stejného vlastníka, tak proč by měla být choroba nakonec vyléčena, když se jedná o celkem výnosný byznys. Naproti tomu takové východní učení má vlastně podobnou symboliku hadů, jako medicína a když se zamyslím nad tím, tak například při meditaci sice můžete přijít k zajímavým zážitkům, ale pořád tam nevidím to rozvíjení empatie k ostatním. Pořád mi to připadá jako nějaké řešení následku, ale ne příčiny.

Něco takového jsem probíral s Jogínem, kterého jsem poznal na poště. Je to už asi pár měsíců a bavili jsme se o meditacích a docela si je vychvaloval. Píšu o něm i trochu na straně 90. Jogín se ale na rozdíl od Martina nehlásí k vegetariánství. Vlastně Jogínovi je docela i nepříjemný takový ten nenávistný až válečný postoj některých vegetariánů proti nevegetariánům. Pokud tedy Martin nepřijímá výklad o Kristovo milosti od křesťana pro to, že dotyčný byť sebeméně jí maso, tak Jogín by s něčím takovým neměl mít problém. Jenomže i když Jogín považuje Krista jako za dobrého učitele, tak ani on neakceptuje Krista jako výkupní oběť. Tak že jsme se s Jogínem jednou při překládce na poště bavili, a já mu řekl svůj názor, že mi ta meditace připadá, jako řešení nějakého následku problému, ale ne příčiny. Povídal jsem mu, že i když někteří lidé mohou mít například ty deprese a nebo jakékoliv zdravotní problémy, nemusí to být způsobeno ani tak tím, že by se chovali nějak špatně k ostatním, ale tím že se třeba i nadměrně uzavírají do sebe a nevydávají do svého okolí to, co by měli. Někdo jiný na jejich místě třeba ani tolik trpí, ale problémy, které je potýkají mohou být dědičné a platí tak chyby svých předků. Právě proto je potřeba se snažit a meditace v tomto nevidím jako cestu ven, protože meditace s empatií nemá nic společného. Jogín mi na to nebyl schopen odpovědět. Trochu mi připadalo, že ho má odpověď zneklidnila.

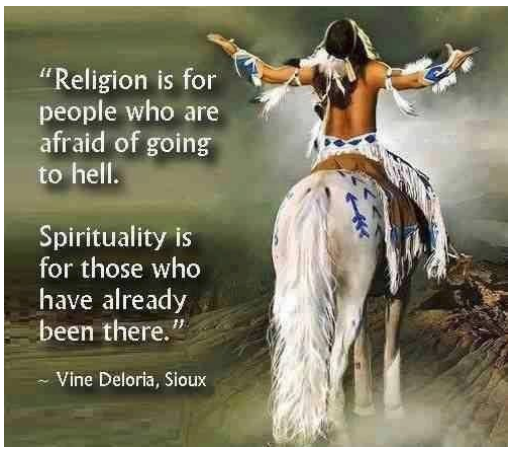

A když jsem u toho, tak vlastně na toto téma i mám na straně 140 takový menší rozhovor s Jogínem.

Je to tak, jsem docela obklopen různými lidmi, kteří se nějak zabývají duchovnem, ale nejsou to úplně křesťané. Třeba citát nalevo nedávno nasdílel nějaký pan Michal Štursa. Vlastně ten samý člověk nasdílel i článek o geologovi na straně 115 a nebo o vlcích na straně 118 či o měsíční žene na straně 120.

Vlastně o jednom panovi Štursovi jsem už psal, ale to byl Pavel Štursa zhruba tak v jeho věku a bylo to v osmém díle na straně 106, kdy jsem byl na pirátské slavnosti a odskočil jsem si do čajovny, kde byl Pavel Štursa a já se s ním seznámil, pak odešel a já se vrátil na slavnost pirátů :). O něco později si mě přidal do přátelů pan Michal Štursa. Sice jsem s ním přímo nikdy nekomunikoval, ale příspěvky má hezké.

I když konkrétně citát od Vine Deloria výše mi moc smysl nedává. Překlad: „Náboženství je pro lidi, kteří se bojí jít do pekla.“. Skutečně na některé lidi ovlivněné organizovaným náboženstvím tohle může sedět. Jak už jsem ale psal o sobě na straně 83, tak nepatřím k těm lidem, jejichž motiv byl nějaký strach z pekla a nebo snaha dostat se do nebe. Snažím se hlavně zkvalitňovat život tady na Zemi a žít tak, že chci být spokojený se svým svědomím i za cenu, že to není vždy jednoduché a pohodlné. První verš není pravdivý obecně a druhý verš „Spiritualita je pro lidi, kteří tam již byly.“. Je otázka, co to vlastně ta spiritualita ve skutečnosti je. Lidé se například chtějí spojit s duchovním světem a vyžadují přítomnost nějakého svého předka. Tak vzhledem k tomu, že se už obecně považuje inkarnace duší jako docela ověřená, tak jak se můžete spojit s nějakým svým předkem, když momentálně někde žije a nemůže o vás vědět. Takovou snahu s někým se spojit dobře může zneužít nějaká bytost, která se vydává za něco, co rozhodně není a těžko říct, jaký bude mít záměr někdo, kdo klame druhé? Možná ne moc dobrý. Astrální sféra je plná všelijakých takových bytostí a to že člověk toto za normálních okolností nevidí a nebo není schopen nijak vnímat, to může být docela i pro jeho ochranu.

Rozhodně zkušenosti mají lidé různé a podle toho pohledy na duchovno. Nikomu není nic do toho, jakého je vyznání někdo jiný, pokud nijak neomezuje svobodu ostatních.

Další takový zajímavý článek je zde v diskusi zde. Také vlastně o vlcích a celkem i zajímavá zkušenost s empatií, kterou dovedou vlci věnovat i lidem.

V článku je zajímavá věta „Pamatuj si, že strach je informace o nedostatku spojení.“. Tak že jinými slovy spojení je bráno jako jakási soudržnost s ostatními a v momentě, kdy se člověk začne zaměřovat nadmíru sám na sebe a je to na úkor ostatních, pravděpodobně bude více náchylný manipulaci strachem. Třeba už v situaci, kdy by měl přijít o prostředky, které získal na úkor ostatních.

To byla taková delší odbočka od příběhu v čajovně, kdy mi Martin přinesl čtení o tom, jak získat štěstí. Jak jsem říkal, tak technik si připravoval dole v salonku prezentaci, která se týkala projektu Frankenstein.

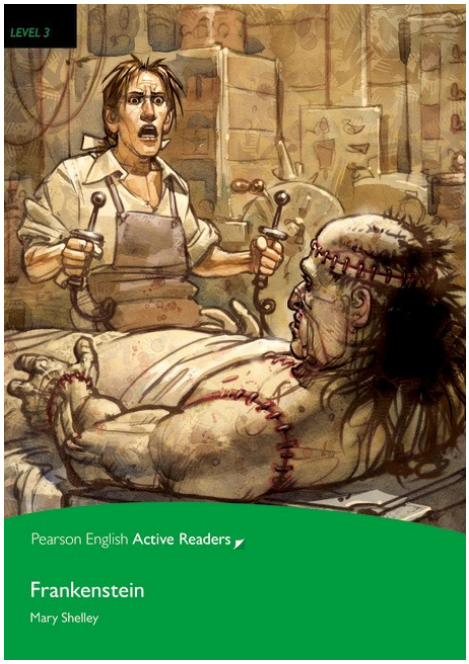

Je 1.5.2019 9:30. Svátek práce, či svátek dne údajného založení Illuminátů? Tak nezbývá, než oslavit prací.

Nejsem obklopen pouze lidmi, kteří se zajímají nějakým způsobem o duchovno. Poslední dobou jsem se setkal i s dvěma vědecky založenými lidmi, což mě docela těží, protože i já jsem takový. Jeden z těch lidí je už zmíněný technik a k druhému se ještě dostanu. Frankenstein. Je zajímavé, jak mohlo Martina napadnout pojmenovat rostlinku zalévanou počítačem podle doktora Frankensteina, či podle jeho výtvoru. Smyšlený sci-fi hororový příběh, nebo to má něco společného s pravdou? Údajně pod českou a slovenskou republikou jsou jakési podzemní laboratoře Monarchu, ve kterých se „pěstují“ umělé bytosti. Jakési klony skutečných lidí (unesených dětí), které mají posloužit jako armáda supervojáků pro vytvoření nového politického systému. Někdy na těch filmech asi opravdu něco pravdy bude.

Přišel jsem tedy na prezentaci vzdělávacího projektu, jehož součástí byl Frankenstein. Bylo tam volné křeslo u okna, tak jsem si tam sedl. Naproti mě u dveří seděli na pohovce čtyři mladí klucí, což byly studenti a realizátoři Frankensteina. Po levé straně na pohovce seděl technik, jako vedoucí projektu, pak jeden člověk z ministerstva školství a ještě tam bylo pár lidí. Prezentace měla vlastně dvojtý úspěch. Jednak se podařilo najít vhodnou oblast působnosti pro technikovu činnost, ale navíc

člověk z ministerstva má zájem o realizaci onoho projektu, ale v trochu jiné variantě, kde se nebude jednat o květináč, ale o záhonky ve skleníku na jeho chatě. Součástí prezentace byla i cena za náklady na projekt. Nepočítalo se s odvedenou prací studentů, ale pouze za nákup materiálu a počítače. Zájemce se ptal právě na tu cenu a když mu bylo sděleno 10 000 Kč, tak souhlasil. Studenti vypadali docela udiveně, že o to má zájem, tak objasnil, že mu nejde o kytku ve váze, ale záhonek. I tak ale někteří z nich vypadali docela nepříjemně zaskočeni asi pro to, že budou opakovat znova podobnou práci s minimem nových zkušeností a nevydělají si tím žádné peníze. I když možná, že tím získají třeba jiné zkušenosti a ta motivace není tak mizivá. Co jsem se ptal technika později, tak říkal, že jeden z nich do realizace toho dalšího projektu se záhonkem určitě půjde, ale i když ti zbylí ne, tak o to budou mít zájem zase jiní studenti. Tady je hezky vidět, jak se prolíná ekonomika do školství. Já třeba studoval na elektrotechnické škole Hluboká nad Vltavou, kde jedna z praxí byla třeba převíjení motoru. Opravovali jsme spálené elektromotory pro kohokoliv. Podle výkonu elektromotoru se odvíjela odměna pro studenta. Student musel rozebrat motor, odsekat staré vynutí, vyčistit, spočítat podle výkonu závity nového vynutí, navinout si to, zasadit vynutí do motoru a pak se to i lakovalo, vypalovalo v peci a nakonec kompletovalo. Pamatuji si, že jsem si vydělal jednou za takový docela velký motor i cca kolem 1000 Kč a nestrávil jsem nad tím myslím nějak zvlášť času. Byly tam i jiné placené aktivity studentů, jako elektrikářské výjezdy na kopání i opravy rozvodů, ale u mistrové paní Kvasničkové na motorech se dávali největší odměny :). Podle mě je určitá finanční motivace také docela důležitá. Můj názor je takový, že člověk by měl být pozvolna veden do normálního života se vším všudy a to včetně finančního ohodnocení. Ten přístup člověka bude hned lepší, když si řekne, že pracuje na něčem, co opravdu někdo jiný potřebuje a zároveň ten dotyčný je ochoten za to něčím zaplatit a práce bude nějak ohodnocena. Ohodnocení by neměl být určitě jediný motiv, ale bez ohodnocení to také není podle mě správné. Do normálního života by měl být vedený člověk už od malička. Sice v menší míře očekávaného výkonu a menší míře odměňování, ale do normálního života a ne vytvářet jakousi „bublinu“ ničeho, co nikam nevede.

Opustil jsem prezentační tým a šel zpět na pódium ke svému čaji. Technik tam později přišel za mnou a trochu jsme se bavili o tom mém projektu.

Jen bych měl ještě dodat, že já jsem si ty peníze z oprav motorů vydělal v době školního vyučování a ne ve svém volném čase. Co vím, tak na projektu Frankenstein klucí do toho věnovali docela i svůj volný čas, což bylo i vidět, když se projekt toho 1.4.2019 řešil s technikem přímo v čajovně. Tehdy jeden z těch kluků se před technikem zmínil, že má i nějaké aktivity kolem firmy Collabim. Tato firma se zabývá SEO optimalizací, což je oblast v programování, tak že v takové firmě by si mohl asi při škole vydělat celkem slušné peníze. Zrovna tenhle klučina se na té prezentaci myslím ozval nejvíce s nejvíce udiveným výrazem, když se dozvěděl, že má člověk z ministerstva zájem na realizaci projektu Frankenstein ve skleníkové verzi

a to za finančních podmínek, které asi nebudou tak přívětivé pro studenty ve volném čase, jako práce pro Collabim.
No to byl jen takový zajímavý dodatek. Technik mi sám řekl, že práce studentů je zdarma a že i tak má zájem do projektu jít jeden ze tří studentů. Je to na jednu stranu obdivuhodné, vidět takový zájem, ale na druhou stranu něco na tom nesedí. Technik se mě trochu vyptával na ten můj projekt a na to, co budu dělat za zaměstnání teď od května. Upřesnil jsem mu, že to nemá mezi sebou žádnou souvislost. Asi snad jen v tom, že e-guverment a Eden se obojí nějak týká vlády a ekonomiky.

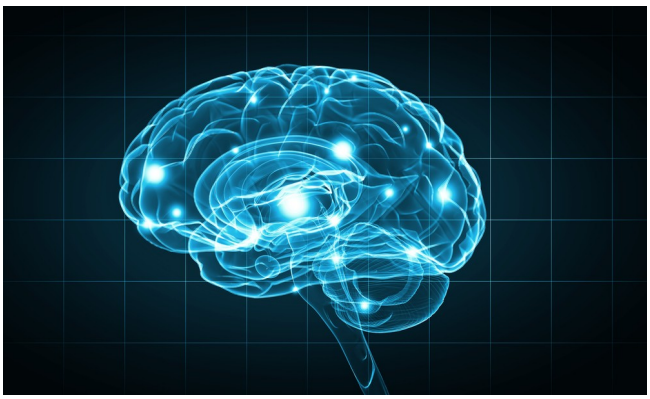

Je 5.5.2019 20:05. V pátek 3.5.2019 jsem byl poprvé v kanceláři, kde budu pracovat a seznámil se s místními kolegy. Tak mám radost, kolektiv je fajn. Vesměs jsou to starší pánové a dlouholetí zaměstnanci až na vedoucího testera, který nastupoval stejně se mnou a je asi tak stejně starý, jako já. Zatím jsem si jen připravoval počítač a věci kolem prostředí. Dělal jsem školení bezpečnosti práce a jiná na webu www.instructor.cz. Je to super portál a za sebe dávám palec nahoru. Vždy školení bezpečnosti práce byla celkem strohá a moc jsem si z toho neodnesl, ale výuka přes tento portál je udělaná celkem poutavou interaktivní formou, kde jsou hodně obrázky, dají se všelijak rozklikávat detaily, jsou tam průběžně otázky, kde vybíráte správnou odpověď a nebo na obrázku klikáte na předměty, které se nezdají správně umístěné a podobně. Na závěr je test v podobě několika dotazů, kde dáváte volbu a, b, c a pokud se v jediné odpovědi netrefíte správně, tak se zobrazí správné výsledky, ale test musíte znova opakovat s tím, že jsou třeba některé jiné otázky a pořadí je úplně jinak. Například u hasicího přístroje tam byla přímo animovaná ukázka, jak ho odjistit a použít. To je ukázkový způsob, jak můžete automatizovaně školit lidi. Odpadne zbytečná práce a lidé se mohou věnovat něčemu smysluplnějšímu. Tedy v Edenu by to tak bylo. V průběhu školení jsem si uvědomil, jak moc mi chyběla na poště aktivita vzdělávání se. Učit se nové věci mě docela i baví i když jde třeba jen o něco takového, jako školení bezpečnosti práce.

Je 6.5.2019 22:49. Když nad tím tak přemýšlím, tak školství by mělo být obohaceno o dvě takové speciální nové disciplíny. První by měla být o tom, jak učit lidi, aby uměli dobře učit lidi. Je hodně věcí, které by si zvládli postavit lidé svépomocí ze součástek, na které je už potřeba náročnějších znalosti k jejich výrobě. Problém je, že ekonomicky není moc motivace vyrábět „stavebnice“, protože asi je lepší opravitelnost ze strany uživatelů. Dnes je trend ve spotřební elektronice, která je naschvál udělaná tak, že je závadu pomalu nemožné opravit a spoléhá se, že si uživatel koupí nový celý produkt. Umět dobře učit lidi vytvářet třeba vzdělávací programy, či jen dobře srozumitelné návody na vše by také vedlo celkem k osvobození od zbytečné výroby a společnost by byla vzdělanější, měla by přehled, jak co vlastně detailněji funguje a když si něco člověk postaví sám, tak z toho může mít třeba i větší radost. Další

taková speciální disciplína by asi byla o tom, jak dělat ty stavebnice. Naučit lidi zabývající se výrobou, aby co nejvíce práce, která je jednoduchá, tak byla přenechána na stranu uživatele.

Vídám se s jedním člověkem technicky zaměřeným a teprve o něm chci psát. Sice pracuje jako řidič na poště, ale má docela přehled o elektronice, protože jeho otec se tím dost zabývá. Povídal mi, že byly doby, kdy se dala koupit stavebnice, ze které se dalo postavit rádio ze základních součástek, ale už se to neprodává. Stavebnice letí furt, na takhle vyspělé úrovni to není. Ještě pamatuji jako malý, kdy jsem si přál mít stavebnici Elektro Merkur, kde se dá používat pohyblivých součástek na elektriku. Merkur jsem nakonec jednou k vánocům dostal, ale ten klasický neelektrický.

Takové automatizované zalévání zahrádky by bylo pro mnoho domácích kutilů zajímavé o hodně více, než si najmout někoho, kdo to celé sestaví za vás a ještě se to prodraží.

Tím jsem ale docela odběhl od příběhu, jak jsem se bavil s technikem v čajovně o mém projektu i když ale se vzděláváním i ekonomikou to souvisí hodně.

Je 8.5.2019 8:54. Svátek dne osvobození. Sám si připadám profesně osvobozen. Přemýšlel jsem nad porovnáním mé bývalé práce programátora s tou současnou. Jsou tam určité odlišnosti, ale tak nějak cítím, že do tohoto týmu zapadám více, než do toho minulého. I to prostředí kanceláří mi více vyhovuje. Docela mě překvapilo, když správce kanceláře před týdnem prohlásil s trochou nadsázky, že jsou to zatím bojové podmínky, ale jak se budeme v červnu stěhovat do původní budovy PVT, tak to bude už dobré. Nevím, co by říkal na to, kdyby viděl kancelář, ve které jsem dělal naposledy. Obrovská kancelář typu open space, ve které jsou po jedné straně naproti dveřím dvě tenoučká okénka a po boční straně jedno, jak je vidět na pár fotkách v sedmém díle příběhu na straně 28-30. Open space, ve kterém je cca 18 lidí. Měl jsem to štěstí, že jsem seděl čelem k těm dvěma oknům, ale občas se stávalo, když svítilo sluníčko že kolegovi sedícímu zády k těm oknům to svítilo do monitoru a tak se zatahovaly žaluzie. Vznikalo tam temné pracovní prostředí. Ani Vašek, můj protestantský kolega, co seděl vedle mě z toho neměl radost. Kolega Jonáš, o kterém jednou říkávali, že je satanista, tak radil Vaškovi větou „Kdo má světlo v duši, nepotřebuje okolní světlo“. Někdy se i stávalo, že můj stůl byl využíván jako jakýsi odkládací prostor pro všelijaké skleničky s alkoholem a všechno možné. Bylo to nejblíže dveřím, tak že to zaujalo snadno pozornost. Na mém stole bývali skvrny od všelijakého pití, tak že to byla vlastně taková hospoda, kam se chodilo pracovat. Nic ve zlém, chodil jsem tam rád a přišlo mi to dobré, že se takhle lidé sejdou u jednoho stolu třeba při příležitosti něčích narozenin. Nebyl to jen můj stůl, co byl takto využíván, ale ještě stůl kolegy, který tam měl také celkem dost volného místa. Na druhou stranu ty skvrny od pití na mém pracovním stole nebyly moc příjemné. Zatažené okno a skvrny na stole mě motivovali jít dělat do druhé kanceláře, která byla k dispozici a která byla také celkem velká, ale nikdo tam nebyl. Myslel jsem si, že tam časem začnou chodit i jiní lidé, protože tým se asi bude rozrůstat, tak jsem chtěl využít příležitost dělat přímo u okna. Proto jsem se tam přestěhoval. Nikdo z nových kolegů ale asi nebyl autistický do takové míry, aby tam šel a oddělil se od ostatních. I já sám na sobě jsem sledoval z počátku, že mi prostě to odloučení od ostatních je

nepříjemné, ale volil jsem nakonec pohodlí. Dělat ale sám v pusté neobydlené kanceláři s holými stěnami bylo také v něčem nepohodlné. Po této stránce se teď cítím mnohem lépe.

V Assecu, kde pracuji mají ještě jeden zajímavý benefit. Takový celkem netradiční, ale super. Správce kanceláře dokupuje pravidelně ovoce, které si denodenně můžeme brát. Když ovoce začne docházet, tak dojde pro nové. Jablka, pomeranče, banány, švestky, mrkve, hrušky a všechno možné. Kromě stravenek je toto ještě takový extra benefit na stravu. Sponzorovaný přísun vitamínů v pracovní době a využívám toho. Nakonec ovoce (plody) i podle bible mělo být ideální potravinou pro člověka. V minulé firmě byl také zajištěn přísun vitamínu K a občas J a T. K jako kola s rumem, J jako Jameson a T jako Tullamore Dew. No a někdy i vitamín P když zavítala Paní Pípa a Pilo se Pivo. Osobně jsem více spokojený i po této stránce, protože alkohol jsem moc nepil.

Řekl bych, že jsem našel práci snů. Budějovický tým je malý a je nás tam 7 + ještě někdo tam občas přijde na část doby (praktikanti či bezpečák). Po dvou až třech lidech máme rozdělené malé kanceláře a já sedím u dvou ohromných oken, tak že je to světelně podobné jako v mém pokoji doma. Kolegové jsou už vesměs starší pánové a zkušení vývojáři.

Přijde mi to, že si mě snad trochu i oťukává můj vedoucí, který na pobočce fyzicky ani a pracuje vzdáleně. Dostal jsem v GitLabu přidělenou vývojářskou skupinu. Skupiny se zakládají jako sdružení více projektů a když přijde někdo nový do týmu, který funguje už nějakou dobu, asi ve skupině bude toho logicky více projektů. V této skupině byl pouze jeden jediný projekt a v projektu byl jen jeden soubor, což je naprosto neběžné a očividně si tím někdo něco zkoušel. O to více podivně to bylo, když jsem se podíval na číslo této skupiny. Číslo skupiny je 666. Psal jsem to svému šéfovi, který tyto věci má na starosti a říkám mu, že v této skupině se nikam nedostanu, skoro nic tam není a to číslo je také docela vtipné. Říkám mu, že si ze mě někdo asi dělá legraci. Přemýšlel jsem, jak mi na tohle odpoví, protože to s největší pravděpodobností musel být právě on. Jeho odpověď byla zajímavá. Napsal mi jednoduše „to je možné“. Nepřiznal se k tomu, ale ani to nepopřel. Můj mozek si to v ten moment přebral tak, že ten člověk zkrátka o ničem neví, ale myslím si, že to nebude pravda. Řekl jsem mu, že podobná čísla se mi poslední dobou zobrazují ukazují docela často a neumím si to vysvětlit, ale ta skupina na GitLabu je nedostačující. Už z prvního telefonátu s ním jsem si říkal, že se chová trochu zvláštně. Jako kdyby četl ty mé příběhy. Povídal mi, že je hodně zaneprázdněný a ať se raději obracím na kolegu, ale dodal, ať si to neberu nijak ve zlým a nebo jako hulvátství z jeho strany a nezadržuji v sobě nějaké emoce. To byla divná reakce a další divná reakce byla, když jsem si chtěl vyfotit rozvržení pracovníků podle fotek na jednotlivých projektech a chtěl jsem to jen pro případné pracovní potřeby, tak mi říkal něco v tom smyslu, abych o tom nikde nepsal. Jak může vědět, že něco píšu?

Je to zvláštní situace. Nastoupíte někam a váš zaměstnavatel či kolegové se mohou o vás už první týden dozvědět skoro všechno. Pravděpodobně tento text asi někteří ve firmě čtou a logicky kdyby jste se chtěli dozvědět něco o svých pracovnících, tak je toto celkem dobré vodítko. Den osvobození se k tomuto psaní hodí. Připadám si spokojený a osvobozený v mé nové práci.

Tak že práci snů bych tedy měl. Teď ještě ženu snů a bude to dokonalé :).

Myslím si ale, že pokud byla nějaká příležitost najít si ženu, tak to bylo právě v Globusu a nebo na České poště. Nějak se mi prostě více líbí ženy, které jsou z těch dělnických profesí. Mají v sobě něco průbojného. Určitý druh temperamentu, který je pro mě přitažlivý. V Globusu v pekárně byla spousta pěkných holek a zrovna tak i na poště. Byla tam určitá podobnost v těch ženách. Na poště pracuje jedna opravdu pohledná sympatická dispečerka asi tak v mém věku. Někdo o ní říkal, že prý někoho má, někdo zase že prý ne, protože je moc náročná ve výběru. Když jsem přišel na poštu, cítil jsem k ní jakousi přitažlivost. Musel jsem si zachovat odstup, protože jsem cítil, že nemám vyřešený vztah a Zuzka bude pro mě ideální. Trvalo to jen z počátku a pak už ne. Došlo to k tomu, že jsem musel jít za Zuzkou do Globusu, abych jí viděl. Bylo to kolem toho začátku září. Psal jsem o tom na straně 75 myslím dne 5.9.2019. Usmál jsem se na ní přes sklo a vypadala mile překvapeně. Usmívala se, ale na náznak, že bych s ní chtěl mluvit mi dala najevo, že má hodně práce. Nějak mě upevnilo to setkání v tom, že Zuzka je má vyvolená a to si myslím stále. Dispečerka je sice pohledná a má zajímavý výraz v obličeji, ale ze všech těch zaměstnankyň v Globusu i na poště má Zuzka jakousi zvláštní auru, která mě v její přítomnosti nějak dobijí a dodává mi energii. Z toho usuzuji, že opravdu ke mně Zuzka patří. To zda budeme spolu je ale jen v jejích rukách. Já jsem pro to už udělal dost a více mi zásady nedovolí.

Je ale zajímavé, že i já, tak Zuzka si dáváme jakési časové plány. Takový jakýsi hrubý kalendář života. Když jsem byl na poště, tak jsem si stanovil, že tam budu ty vánoce. Sice se mi málem povedlo, že jsem to nedodržel, ale nakonec jsem si to natáhl ještě na 9 měsíců. Plán se mi tedy podařilo zrealizovat. I Zuzka má nějaký plán. Říkala, že v Globusu bude už jen dva roky a pak jede do Prahy. Důvody přesunutí se do Prahy jsou mi neznámé, ale z toho, co mi říkal jeden pražák na poště, o kterém se zmiňuji na straně 146, tak usuzuji že situace tam není snadná a dělníci asi spíše jedou z Prahy pryč. Bydlení je tam dost drahé. Možná Zuzka chtěla do Prahy z toho důvodu, že se tam seznámí s někým, kdo by jí byl schopen zajistit, protože v Praze se platí více.

Vzhledem k mým zásadám se ocitám v situaci, kdy rozhodnutí o tom, zda budu mít ženu a nebo ne, tak závisí pouze na Zuzce. Buďto budu mít Zuzku a nebo zůstanu svobodný. Každá z těchto možností má něco do sebe a já nemám žádný motiv usilovat o to, abych byl se Zuzkou, když nejeví zájem.

Je 8.5.2019 23:45. Kdybych měl nějak specifikovat charakter žen dělnic, na které jsem vesměs narazil jak v Globusu, tak na Poště, tak mi připadá docela příhodná slečna na obrázku nalevo z reklamy na oblečení, která vypadá trochu jako kdyby byla vystřižená z filmu Matrix. Ten výraz v obličeji docela sedí. Akorát s tím rozdílem, že v případě Globusu by ještě musela držet asi nějaký bič, protože tam se mi stalo, že vedoucí po mě chtěla vydrhnout díž a asi tak pět minut po tom, co jsem to udělal, tak do ní kydla další těsto. S něčím takovým jsem se na poště nesetkal a to ani u paní, kterou jsem označil jako seržanta, protože docela hulákala.

Krátce ze začátku práce na poště jsem poznal, který druh žen asi do „klubu“ nepatří. Byl to ten druh, který asi není ani pořádně vidět. Jednou jsem byl na rampě pomoct vykládat docela těžké stavební materiály a z depa tam chodí slečny snímat čárové kódy. Pouze chodí a snímají, ale zpravidla nic těžkého nezvedají. Chlapi se tehdy ptali, kam zmizela ta slečna, co měla snímat a proč je tam jiná. Ta druhá slečna odpověděla, že se její kolegině nemůže dívat na to, jak tam ti chlapi tvrdě dřou a řekla to s takovým výrazem ve tváři a pokrčením rameny, že jí osobně je to úplně fuk. Asi takto bych to charakterizoval. Mě osobně určitá míra lhostejnosti k muži na ženě přijde celkem i přitažlivá, ale asi všechno má své hranice. Zažil jsem tam situaci u rampy, kdy byl vánoční čas a najížděly narvané dodávky se zbožím. Má pozice byla docela nízká s orientací na tu nejtvrdší práci a o vánocích se moc nestíhalo. Jsou tam jiné pozice, které mají současně vykládat cenné zboží, kterého ale bývá jen pomálu a to i o vánocích. Tak že kolegové a kolegyně z oddělení cenovek přichází s malým vozíčkem a čekají, aby naložili těch pár balíčků. Nemají asi v popisu práce pomáhat těm druhým a tak jen stojí a koukají se třeba i desítky minut, ale jsou drobet stranou opodál. Extrémem byla jedna slečna, která si stoupla přímo k rampě a byla natočená směrem přímo na mě, tak že mě asi sledovala ze vzdálenosti metr a půl ode mě bez jediného pohybu s pokrčenou nohou, jak jsem nestíhal nakládat jeden valník za druhým. Ve výplatě se to promítlo tak, že lidé z cenovek mají asi o tisícovku měsíčně navíc, protože to je zodpovědnost. Když jsem viděl, že tam trochu překáží nějaké rozměrnější cenovky, tak jsem je dal do její kárky, aby se uvolnilo trochu místo. Byla v ten moment postávat asi někde jinde a když se vrátila, tak se rozčílila, že prý nepoužívám mozek a s náladou, jako kdyby se měl zbořit svět vyndala ty dvě cenovky. Povídala, že bych mohl už vidět, jak to tam chodí a že se jí pak do vozíčku ty další balíčky nevejdou. Fakt je ten, že kdybych měl dost času na sledování ostatních, jak pracují, jako má ona, tak bych to asi také postřehl. Nikdy mě sama nepozdravila a její chování bylo docela povýšené. Nikdy jsem jí netykal a později jsem jí už neměl chuť ani zdravit. Maximálně jsem řekl „dobrej“, když mi bylo blbé vůbec nepozdravit. Někdy člověk narazí fakt na zvláštní lidi, které by nejraději ani neviděl. Pořád je asi zásadní rozdíl, když je žena zdravě lhostejné k muži a nutí ho k samostatnosti, disciplíně, možná vytrvalosti, než když se jedná přímo o ultradimenzionální povyšování se nad druhé, které je mi docela odporné.

Úplně ani nevím, zda bych do této kategorie žen mohl zařadit Zuzku. Vydávala zvláštní energii, která mě dost povzbuzovala, ale z jejího chování nikdy nebyl vidět charakter nějaké takové lhostejnosti. Připadala mi naopak hodně hodná, i když i celkem rázná. Každá žena bez výjimky je od přírody postavená tak, že potřebuje a i chce vedení od muže. I když jde o ten typ žen, co se tak netváří. Reakce Zuzky v Globusu mi připadala taková, že je bez toho vedení. Na jednu stranu se usmívala, jako kdyby měla nějaký zájem, tak že možná asi chtěla abych podnikl nějaké kroky k tomu dostat se k ní. V takovéhle situaci bude ale jakýkoliv krok jen sobectví a v principu v rozporu s principem mých zásad. Můžu jednat jako sobec typu 1, že řeknu vedoucí, ať Zuzky práci zadá někomu jinému, kdo bude doplácet na to, že já si chci popovídat se Zuzkou a vzít si od ní kontakt. Druhá možnost je, že budu jednat jako sobec typu 2, kdy požádám vedoucí, aby mi poslal Zuzku s tím, že jí zdržím proti její vůli a ona si svojí práci bude muset stejně odpracovat, jenom dosáhnu svého cíle si s ní popovídat a získat kontakt. Pak je tu třetí možnost sobec typu 3, kdy se v roli sobce bude chovat Zuzka a já na takové jednání nebudu přistupovat. Jde o to, že bych tam nejen že přišel až z Máje, ale ještě čekal na Zuzku, až bude mít konec práce a odchytil jí u vchodu. Situace, kdy absolutní „tíhu“ komunikace nesu na svých bedrech a kdybych to tak udělal, tak tím nepodporuji utváření vztahu dobrým směrem. Tak že jediná správná varianta je, že když mě Zuzka uvidí, jak na ní mávám a naznačuji, že bych s ní chtěl mluvit, tak že si sama uvědomí, že když jsem obětoval ten čas k tomu dostat se až za ní, tak si sama vyhraní o něco méně času na to přejít do vedlejší místnosti a chvilku si promluvit. Pak už se jen nabízí varianta, že její reakcí mi naznačuje, že nemá žádný zájem se setkat, ale to vzhledem k jejímu příjemnému úsměvu mi připadá jako nesmysl. Z toho to fakt vypadá, že žena potřebuje nějaké vedení, ale někdy ho nemá. Nenapadne jí, co je správné a co ne a třeba hledá i muže typu sobec.

No uvidím. Nechám se překvapit, jak tohle dopadne. Jeden čas můj kamarád Tomáš řidič z pošty, se kterým jsem chodil do posilovny (ne ten technicky založený řidič). Jeden čas si vodíval na poštu jednu holčinu, která se trochu možná i podobala Zuzce. Pamatuji si, jak se jednou rozhlédl mým směrem, když stál opodál s tou dívčinou a pak se začali líbat. Bylo to fakt nepřirozené a žádný řidič to nedělá. Bavil jsem se s ním jednou o Zuzce a jak je to mezi mnou a ní. Pořád se mě vyptával „Tak co, už máš tu ženskou“ a nebo „Tenhle víkend budu oplodňovat“. Já jsem se nenechal do ničeho vmanipulovat a ignoroval jsem to. Prostě jsem cítil v tom chování manipulaci. Přez to, že tvrdil, jak jí zná dlouho, tak po čase tam s ní přestal chodit a naposledy co jsem ho viděl, tak mi přišlo, že on mě ani vidět nechce a uhýbal pohledem. Pak je tu ještě kamarád ze Street Game, který mi doporučoval, ať se chovám ve stylu „sobec typu 1 – 3“. Něco takového jsem vyloučil docela rychle. Vlastně ani nevím, zda se ten kamarád dostává k nějakému výsledku, který bych sám chtěl získat. Já ho vidím často pokaždé s jinou a ani mi nepřipadají ty jeho dívky nějak duševně na zvlášť vysoké.

Abych se nakonec ještě nedozvěděl, že ze všech možných balicích technik je ta má skutečně ta mistrovská, která sice nevede k okamžitému výsledku a stovkám povrchních vztahů, ale díky zdrženlivosti do opravdového šťastného vztahu. Oxana se mě ptala v souvislosti s holkami, zda vůbec vím, co je to „sebekritika“, zda vůbec znám to slovo? Odpověděl jsem jí myslím že ano.

To by bylo asi dost zvláštní, kdyby člověk s nulovou balicí schopností nakonec díky tomu získal super vztah :).

Na poště v klubu tvrdých žen se ale dá narazit i na ty, co se primárně soustředí na zdroje.

…

Je 12.5.2019 10:09. Když tak nad tím přemýšlím, tak výhoda psaní příběhu jako eseje je v tom, že se člověk začne zabývat do hloubky nějakým tématem a začne vidět zásadní věci, které mu před tím nějak nedocházeli. V předposlední kapitole jsem psal, že teď to chce už jen najít **ženu mých snů**. Připadá mi, že se dostávám k takovému závěru, že „Žena mých snů je ve skutečnosti taková, o které jsem nikdy nesnil.“.

Nějak mi to začalo docházet, když jsem se detailněji zamýšlel přímo nad jádrem samotné záhady toho, co mě se na těch ženách nejvíce líbí za vlastnosti a jaké by měli mít. Zjistil jsem, že jakousi základní podmínku, kterou by má žena měla splňovat je, aby svými vlastnostmi vykompenzovala jakési osobnostní neduhy mojí matky. Neduhy, které se vlastně přenesly i na mě a přes to, že já se s nimi v životě umím vypořádat mnohem lépe, než má mamka, tak je prostě v genech stále mám a proto si chci najít kvůli dětem takovou partnerku, která tento problém ne jenom že mít nebude, ale ona ho navíc vykompenzuje tím způsobem, že její vlastnost bude oproti slabé stránce mé matky v protikladu, tak že půjde také v podstatě do extrému, ale opačným směrem. Tyto věci se dost promítají i do sexuality, tak že sama reprodukce je podmíněná splněním určitých bezpečnostních podmínek, které mají zabránit degeneraci potomků. Někdo by si řekl, že hledám partnerku s nenormální extrémní povahou a je to zvrácené, ale ve skutečnosti na tom nic zvráceného není. Učitelka psychologie na VOŠce se jednou ptala třídy „Víte, kdy jsou sexuální praktiky perverzní?“ . Nikdo na to asi neodpovídal, tak odpověděla sama, že „Je to jenom v těch případech, kdy to je proti vůli jednoho z účastníků.“. Její tvrzení je tedy v obecné psychologii asi uznávaný fakt a i mi to přijde úplně logické. To jenom většinová populace pod vlivem davové psychózy vidí strašáky tam, kde nejsou.

Moje mamka je někdy až moc přehnaně starostlivá a dává ze sebe ostatním víc, než by správně podle mě měla. To může způsobit, že ostatním možná zjednoduší situaci, ale kvůli tomu zjednodušení se člověku nemusí dostat nějaká zkušenost, která je možná i nepříjemná, ale je ve skutečnosti prospěšná a posouvá dotyčného dále správným směrem. Protikladem k tomuto neduhu v chování by se dalo vnímat nějaké takové chování trochu možná se sadistickým nádechem. Nějaká taková Jaruška, ale ne v tak extrémních rozměrech tohoto problému. Byl jsem zmatený a i když se mi před pubertou líbili dokonce nejvíce dívky s hnědými vlasy, tak jak jsem poznával všelijaké blonďaté ženy (Jaruška 1, Jaruška 2), asi mě to utvrzovalo v názoru, že má žena se nesmí podobat mé matce dokonce ani barvou vlasů a proto musí být blonďatá. Nakonec jsem asi nabyl extrémní přesvědčení, že má žena se nesmí mé mamce podobat v ničem a pak budu mít ideální rodinu. Ne, že bych byl na mamku nějak rozlobený, to ne, ale měl jsem tendenci vyhledávat ženu, která mi jí bude co nejméně připomínat, protože to bude tak i protiklad ke mně a protiklady se sexuálně přitahují.

Vzpomínám si, jak mi jednou jedna křesťanka z fóra řekla k Jarušce číslo 1, že „My dva jsme jako světlo a tma a že bych si měl raději najít holku ze stejného soudku jako jsem já“. Přebral jsem si to, jako že je to úplně proti přírodě a že když ta holka bude ze stejného soudku jako já, tak mi bude připomínat mamku a to nelze. Jenomže dnes, jak se tímto tématem zaobírám, tak mi připadá, že tomu už začínám rozumět.

Možná mi v tomhle pomohla pošta něco objasnit s holkami. Zmiňoval jsem se o jedné z oddělení cenovek, tedy oddělení, kde se zpracovávají cennější zásilky. Říkal jsem o jejím povýšeném chování, které se mi nejevilo moc dobré. Není to tak dávno, kdy se do oddělení cenovek přišla zaškolovat zaměstnankyně, která před nějakou dobou byla kšiltovkovou přítelkyní, ale rozešli se. Mě to bylo líčeno přesně tak, že se s kšiltovkou pohádali přímo na poště přede všemi. Bohužel i to se stává. Přitom ještě pamatuji, jak mi jednou kšiltovka říkával, že jediná dobrá věc, kterou mu pošta dala je ta holčina. To ale asi ještě netušil, že podobně jako já bude „odlehčen“ o 40 000 Kč. Nechci nic zkreslovat, ale povídalo se tam, že bývalá kšiltovkova přítelkyně, ta co chodí pracovat na poštu, tak z něj nějak dostala tolik peněz na školku pro dítě a kšiltovka si ty peníze vzal na půjčku. Tak v podstatě je to docela dobrák, když něco takového udělá vzhledem ke své finanční situaci. Je to ale další smutný obrázek dnešní společnosti, když se dostávají lidé do situace, když i na takové veřejné služby si berou půjčky. S kšiltovkou to nakonec dopadlo tak, že ho z pošty vyhodili, ale on se tam hned vrátil do jiného oddělení, které je hned ve vedlejší hale spojené průchodem s tou naší halou a dispečeři prý údajně dostali povel od ředitelky hlídat kšiltovku, aby se nedostal do bývalého oddělení. Pravdou je, že ale na lidi moc příjemně nepůsobil. Měl docela výbušnou povahu a někdy i odmlouval vedoucím. Jak se říká „Každý je strůjcem svého štěstí“. No ale to hlavní, o čem jsem chtěl mluvit. O tom, **jak se někdy lidé dokáží docela i příjemně změnit**. Když se přišla bývalá kšiltovkova přítelkyně zaučovat do dalších oddělení, tak nějakou tu směnu byla i na překládce větších balíků. Nějak mi došlo, že perfektně zapadá do místního klubu tvrdých žen. To tam byl ještě kšiltovka a už to bylo po jejich rozchodu, tak že to vypadalo, že se vůbec nechtějí vidět, ale míjely se vedle sebe. V průběhu směny se nějak udobřili, ale z její strany bylo vidět, že se s ním už nechce bavit. V momentě, kdy kšiltovka před ní machroval a nabral si schválně abnormálně těžké břemeno balíků (krmení pro psi) a držel to už v rukách, tak ona mu řekla „Počkej!“, vzala malinkatý balíček, postavila ho ještě navrch a řekla „Běž!“. Už to skoro vypadalo, že kšiltovka vyletí do povětří, ale vzal to nakonec s úsměvem :). Ustál to jen s nějakým vulgarismem. Takže tato žena do klubu tvrdých žen opravdu zapadá. S takovou bych degenerované děti asi neměl, ale jinak bylo zjevné, že je dost z jiného soudku než já. Nosila všelijaké značkové oblečení se všelijakými nápisy a prostě jsem z ní nějak cítil, že je tam celkově asi velký věkový rozdíl (ona mladší) a jsme každý v jiném světě. Smysl pro humor měla ale dobrý.

Jednoho dne jsem šel nakládat zásilky do Ostravy a Olomouce, které byly na stanovišti položené na volno. To už jsem měl po té nemoci a stále jsem docela kašlal. Nejprve bylo potřeba ten náklaďák vyložit a na konci bylo několik cenovek. Čekal jsem, že si pro ty cenovky přijede, ale nějak tam uvízla v oddělení a nechtělo se jí asi. Tak jsem ty cenovky dal zatím po straně náklaďáku, abych to mohl vyložit celé a nepřekáželi mi vzadu. No bylo těch cenovek trochu víc, než obvykle a byly rozměrnější, ale žádná tragédie. Oproti tomu, co mě čekalo na Ostravu a Olomouc toho bylo jen pár. Tak jsem to vyložil a šel jí vyzvednout, aby si pro ty cenovky přišla. Povídal jsem jí, že tam má

ještě pár cenovek. To „pár“ bylo asi trochu nadsazené vzhledem k běžnému množství a objemu cenovek, ale z mého pohledu na Ostravu a Olomouc to bylo výstižné. Tak že vzala malý vozíček na cenovky a přijela. Pohled na cenovky jí možná trochu zarazil. Řekla „Pomůžeš mi?“. Řekl jsem, že jo. Neměl jsem s tím problémy i když jsem se chystal už na nakládání. Ona dodala „Jestli chceš teda.“. Když mě někdo požádá, tak proč bych nepomohl? Proč bych neměl chtít? Jenom mi to připadalo, že to zvládne bez problémů sama. Bafnul jsem úplně tu nejrozměrnější a nejtěžší bednu, která by se do vozíčku stejně nevešla a přenesl jsem jí na stanoviště. Když jsem se vrátil, tak jsem jí pomohl ještě dát na vozíček ten zbytek menších krabic a když jsme to vyskládali asi tak do výšky očí, tak mi řekla „Tak teda díky“ a potom ještě s pohledem na náklad dodala „Prej pár balíčků“ a jela pryč. No alespoň na rozdíl od té druhé pracovnice z oddělení cenovek tato akceptovala fakt, že ten vozík se dá odvést bez ohledu na to, zda se vejdou všechny cenovky na dno vozíku a nebo jdou i přes povrch aniž by se nad tím nějak nerozčilovala se slovy že nepoužívám hlavu a nesnažila se to přeskládávat. Pořád to ale není ono. Nejsem si jist, zda řekla kouzelné slůvko „prosím“ a celkově její vyjadřovací způsob mi přišel docela zvláštní. Takový pohrdavý.

Potom jednou byla noční směna a vyšlo to s půlnoční přestávkou tak, že byla ještě asi o půl hodiny delší, než oficiálně měla být. Ještě před tou prodlouženou přestávkou jsme doskládávali posledních pár letáčků do klece na Strakonice. Já jsem zrovna stál u té klece a nějak jsem nepostřehl, když kolega přivážel paletu s letáky, že je na ní více letáků do Strakonic. Bral jsem letáky, jak mi to šlo pod ruku a trochu jsme se tam motali, ale nestoupl jsem si těsně ke kleci, jak čekali kolegové, že to udělám, a nechám si ty Strakonice od nich napodávat, abych je tam sám naházel. V tomhle kooperativní jednání nějak nezafungovalo ale i tak jsme to měli v momentu naskládané a přestávka byla i tak dvojnásobná, než oficiální. Kolega to okomentoval „Tak já myslel, že si sem stoupneš a ono nic“ a kšiltovkovo ex zopakovala „a ono nic“. Jak jsem říkal, nevšiml jsem si, že je tam víc letáků do Strakonic a on si tam nakonec nestoupl ani nikdo z těch, kdo se ozvali. Vzhledem k tomu, jak byla ta přestávka dlouhá a že se vůbec nespěchalo, tak mi to přišlo úplně titěrné se něčím takovým zabývat. Hlavně mi to zavrtalo do hlavy jakousi myšlenku co se týče mé obětavosti. Vůbec nevím, zda třeba ti lidé čtou mé články a takto mohou na mě vzhlížet třeba jako na pokrytce, který vše dělá jen ve svůj možný prospěch a druzí jsou mu ukradení. Nedalo mi to a napsal jsem pár článků o tom, jak si připadám od strany 138.

Nevím, zda to mělo nějakou souvislost. Možná že ne, ale potom jsem kšiltovkovu ex potkal na překládce velkých balíků a změna v jejím chování byla skoro neuvěřitelná. Jako kdyby jí někdo vyměnil. Zahlédl jsem jí několikrát, jak se snaží utáhnout dost těžké balíky aniž by to nějak komentovala. Vždy jsem jí přerušil a říkal, ať se s tím netahá, že to naložím a odvezu na stanoviště. Zázrak. Lidé se mění. Nebo měla nějak výrazně lepší náladu? Ještě si pamatuji, jak přišla a řekla jdu vám pomoci. Na mě prostě působila úplně jako jiný člověk.

No a asi na závěr to nejhezčí. Takový diamant co se týče žen na poště. Nebo alespoň z mého osobního pohledu.

Pohledná dispečerka asi tak v mých letech, která už se projevuje jako dospělá osobnost. Na nic si nehraje, nenosí žádné pomalované oblečení, žádné piercingy, tetování či projevy nějaké extravagance. Nikdy jsem jí nevyděl s cigaretou v ruce. Dokonce ani na Facebooku není dohledatelná, což je určitá známka výjimečnosti. Usměvavá, chodí pomáhat na překládky ostatním. Údajně podle někoho chodí s jedním dispečerem, ale jeden dlouholetý zaměstnanec například tvrdil, že nikoho nemá, protože je hodně náročná. Při takových tvrzení člověk nemá zrovna dvakrát motiv se do nějakého seznamování hnát. To bych se mohl začít považovat za sobce tentokrát už typu číslo 4. Sobce, který může zničit něčí vztah. I když třeba vztah, který může fungovat jenom tak na půl, ale pořád je to cizí záležitost.

Tento typ žen nikdy nebýval symbolem nějaké mé touhy, protože jsem tam viděl určité podobnosti s mojí povahou. Málo přitažlivých protikladů. Otázkou ale je, proč bych měl mít vlastně snahu hledat nějaké zbytečné protiklady u své ženy. Nějakou nadměrnou extravaganci a podobně. Protiklad má smysl hledat asi jen ve vlastnostech, které bych mohl považovat jako své slabiny či nějak geneticky zaznamenané.

První den mé práce na poště tam měla směnu a stejně tak i můj poslední den, ve kterém jsem udělal jen polovinu směny. Pamatuji si, že ten první den, co jsem tam byl, tak měl poprvé směnu se mnou ještě jeden chlapík. Člověk, který práci tohoto typu dělal na rozdíl ode mě poprvé a asi ani nikdy nechodíval běhávat. Byl nižší, než já a váhu měl asi podobnou. Po půlnoci to ten člověk nezvládl, když se toho navalilo více a říkal, že si něco udělal s kolenem. Musel odejít. Osobně jsem se tomu nedivil a měl jsem s ním jakýsi soucit. Soucit i navzdory tomu, že práce, kterou on neudělá připadne částečně i na mě. Pamatuji si, že z povzdálí mluvil s tou dispečerkou, že musí jít domu, protože si udělal něco s kolenem. Já už si to přesně nepamatuji, ale zdá se mi, že na něho byla trochu nepříjemná. I když jsem toho člověka chápal, tak mi to ale stejně ze strany té dispečerky připadalo takové roztomile kruté. Sympatické, protože ona má něco, co já nemám.

Ten chlap vůbec netušil, že asi omylem navštívil sado/maso salon a teď se na něj mračí, když chce odejít :D. Pak se nějak o tom chlapovi druhý den bavily na překládce a ta dispečerka se zmínila a dodala trochu ironicky „Hlavně že vypadal hezky“. Od té doby se tam šířila nějaká zkreslená informace, že přišel chlap, co vypadal jako kulturista, ale v půlce směny odešel. Podle mě byl hlavně obalený tukem a ne svalovou hmotou, protože jsme se spolu bavili a sám mi říkal, že má problémy s obezitou, ale jak se začnou šířit dezinformace, tak už to jede.

Zanedlouho po tom jsem jednou šel do šaten po schodech a stalo se něco, co se stalo za tu celou dobu, za těch devět měsíců jen jedinkrát. Na schodišti byla tma a nebylo moc vidět, ale úplně nahoře asi na posledním schodě seděla nějaká žena a nevím kdo, jestli snad nějaká z kanceláří ale možná to byla ta dispečerka podle tvaru postavy. Měla skloněnou hlavu a bylo slyšet docela zřetelně, jak pláče. Ať už to byl kdokoliv, tak že si nevybral nějaké více soukromé místo? To je

skoro jako kdyby testovala, zda někdo projeví soucit a utěší jí. Osobně bych to udělal, kdyby to byl někdo blízký, ale za těchto okolností mám s tou mojí račí povahou jakýsi blok (krunýř).

Zajímavé zjištění na těchto věcech je, jakou to má vlastně souvislost se Zuzkou. Já sám jí tak trochu kritizuji, že ona snad chce, abych se projevoval jako sobec? Teoreticky by to tak mohlo být a já to vlastně odsuzuji. Teď se ale dozvídám, že já vlastně mám potřebu získat ženu, která bude mít v sobě určitou dávku krutosti, dá li se tomu tak říkat? Tak že nakonec jí ani nemůžu za nic kritizovat, protože nedělá v podstatě nic špatného. Asi se jen snaží vykompenzovat nějakou chybu, stejně tak jako já a navzájem si nemůžeme pomoct.

Je 14.5.2019 23:33. Příspěvek s citátem nalevo nasdílel bývalý kolega z pošty. Ten samý kolega, o kterém jsem se zmiňoval v článku 12.5.2019 psaném od 10:09, jak řekl „Tak já myslel, že si sem stoupneš a ono nic“. Nasdílel tento verš ten samý den, ale v jedenáct večer. Buď to je příhodná náhoda a nebo to náhoda není.

Minimálně to na mě sedí v případě, kdy jsem vyvíjel nějakou snahu třídit cenovky kšiltovkovo ex přítelkyni. Mohl jsem rovnou jít za ní a ať si to přebere sama rovnou na kárku, počkat někde bokem a pak si vyložit ten zbytek z Prahy. Takto by se zachovala většina lidí a asi by to bylo správné. Dostalo se mi vděku v podobě „**Tak teda** díky“ a nakládání drsné Ostravy a Olomouce mi to nijak neusnadnilo. Je to prkotina ale je vidět, že se mnou není něco zcela v pořádku. Teď by to mohlo vypadat, že celá snaha pracovat na projektu Eden a tím tak pomoci lidem je postavená na nějakém psychologickém defektu. Mohlo by to tak vypadat a asi se to trochu i prolíná, ale nekoukal bych se na to z takové špatné stránky. Eden bych bral jako něco, co budou lidé opravdu potřebovat, ale je jen otázkou času, kdy nastane ta doba, že si to možná i vyžádají.

Abnormální projev tohoto chování má poslední dobou mamka. Chodí uklízet na Volfovku dvanáctipatrový panelák, který má prý dva výtahy. Minulý týden v úterý tam byla poprvé. Její vedoucí jí řekl, že na to má dvě a půl hodiny. To bude čas, který dostane proplacen. Je potřeba vyklepat i rohožky. Tak jsem volal mamce cestou z práce a to už bylo asi za pět minut čtvrtá hodina a byla tam od jedenácti, tak že už cca 5 hodin a ještě stále neměla hotovo. Dokonce se mě sama ptala, kolik je hodin, protože asi neměla čas se podívat ani na hodinky na telefonu. Někteří lidé vezmou své pracovní nasazení tak přísně, že v práci stráví dvojnásob požadovaného času a ani se nepodívají na hodinky. Jenom že ona nezněla nějak nadšeně, ale dost vyčerpaně. Sama ukončila hovor se slovy, že nemá čas. Pochopitelně jsem se jí snažil to rozmlouvat, ať neblázní a jde domů, ale řešením bylo mi to zavěsit a ztlumit si vyzvánění. To bylo dost zvláštní jednání a její unavený hlas a nepříčetnost mě nenechal moc v klidu. Naštěstí mi sdělila číslo paneláku, ve kterém uklízela, ale vlastně na smůlu to bylo o jedno číslo menší, než ve skutečnosti uklízela. Jak jí znám, tak je schopná dělat někdy určitou práci s takovým nasazením, že si ničí zdraví. No tak jsem přijel na máj a pocit neklidu mě nasměroval do údajného čísla paneláku, do kterého se mi podařilo dostat a zahlédl jsem v suterénu kolo, které vypadalo hodně podobně jako to, na kterém mamka jezdí, ale

nebylo to ono. Tak mi bylo jasné, že tam někde nahoře uklízí, ale nevěděl jsem, že to není její kolo. Vyšel jsem schodiště až úplně nahoru a mamka nikde. To bylo pro mě psycho. Tak jsem vytáhl telefon a začal jí prozvánět cestou po schodišti dolů a soustředil se, jestli za dveřmi v některém patře třeba nezvoní její telefon. Jestli jí třeba někdo neunesl? No pak se ve mně nějak nastartovala logika a přišlo mi docela nesmyslné, že by si mamka brala na těch pár metrů kolo z domova a ještě ho nechala takto volně v suterénu. Nakonec mi vlastně došlo, že říkala, že uklízí dvanáctipatrák, ale ten panelák co jsem v něm byl, tak měl jen osm pater. Potom mě neklid přešel a nějak jsem cítil, že se nic nestane a mamka prostě jen půjde z práce dýl. Tak že mi nakonec volala asi kolem devíti večer, že má hotovo. Evidovanou práci ale měla jen za dvě a půl hodiny, tak jsem jí řekl, že to ale musí vedoucímu říct, že tam byla tak dlouho.

Dnes tam zase byla a už šla domů dříve, ale až kolem třetí hodiny nebo čtvrté. Tak jsem se jí ptal, zda to řekla vedoucímu, že tam dělá tak dlouho. Ona tvrdila, že ano, ale on prý jí odpověděl, že to nemůže říct svému nadřízenému, že by mu dal. To mě zarazilo. Tak říkám mamce, že to tomu řediteli řeknu sám, že mu zavolám. Mamka ale byla proti. Zvláštní přístup, ale v podstatě si za to může opravdu jen ona sama. Co ale udělala bylo, že šla do toho paneláku se optat, jak dlouho to trvá té paní, co tam jindy uklízí. Ona tam šla a zrovna jí potkala v akci :). Prý snad kolem tří hodin a to bez suterénu. Tak třeba se tím nechá motivovat a přizpůsobí výkon.

Je 19.5.2019 8:52. Na jednu stranu to komplikuje balení, když vidíte plačící neznámou slečnu na schodech a máte obavy přibližovat se do její osobní zóny, protože vám měsíce leží v hlavě úplně jiná slečna. Na druhou stranu by byla výhoda, mít v hlavě jen tu, se kterou reálně jsem.

Krátce na to, co jsem přišel na poštu, tak jsem se dozvěděl od jednoho kamaráda, co tam také pracuje, že ta dispečerka chodí s jedním dispečerem. To jsem se dozvěděl až po tom, co jsem byl za Zuzkou v Globusu a nikam to nevedlo. Tak že tím pádem se, má motivace zajímat se o ní (dispečerku), docela zrušila. No ale po nějakém čase jsme se nějak o ní bavili na poště a dostala se ke mně nějaká informace, že prý je sama, protože je hodně náročná a tato informace byla o někoho, kdo tam dělá už dost dlouho.

Tak co si o tom máte potom myslet? Nejlepší způsob je nakonec pokusit se zjistit tyto informace nějak získat přímější nezkreslenou cestou. Tak jsem si říkal, že bych na ní za těchto okolností mohl teoreticky i promluvit.

Tak že jednoho dne jsem se rozhodl, že se o to nějak pokusím. To byla noční směna z neděle na pondělí. Tou dobou tam bylo hodně málo lidí a hezká dispečerka byla v kanceláři sama. Celá hala prázdná, protože byla zrovna přestávka a jen pár kolegů bylo vedle v denní místnosti. Tentokrát jsem se nemohl vymlouvat na to, že potřebuji vyklidit celý prostor a nikde nesmí být ani noha, jako v případě Globusu se Zuzkou, když jsem se chtěl s ní bavit. Takže jsem se odhodlal jít dovnitř a začal jsem se s ní bavit. Nešlo v podstatě o nic a bylo to celkem jednoduché, protože rozhovor začal z mojí strany větou “Jak to jde“ a pak už se navazovalo na věci kolem práce a podobně. Ona sama se mě jednou ptala, jak se daří a zdálo se několikrát, jako kdyby se snažila otevřít komunikaci, ale já

nevěděl, jak to rozvinout. Když jsem začal já, tak to šlo lépe. Nedošlo ale k tomu, že by se rozhovor přesunul do osobnější roviny. To už byl pro mě kámen úrazu. Dokonce ten den nastala situace, že šla zametat halu a v celé té hale nikde nikdo, jen já a ona. Lámal jsem si hlavu nad tím, jak otevřít trochu osobnější rozhovor. Jak se jí zeptat, zda třeba někam chodí do klubu, zda má přítele a nebo jak tráví volný čas. To byl pro mě nepřekonatelný problém. Něco mě v tom blokovalo. Možná nějaká myšlenka, co si o mě bude myslet? Tak že jsem nakonec usoudil, že když to nejde, tak to tak má být. Stejně asi má přítele. Nakonec zametla celou tu obrovskou halu sama a já jí jen trochu pomohl sesbírat pár papírků. Na nabídku pomoci s lopatkou odpověděla, že nechce. Pak šla do kanceláře a všiml jsem si, že tam má notebook, na kterém si pouští nějaký film. Nějak jsem bral stále na lehkou váhu fakt, že se mi zkrátka stále nedaří a pokusil jsem se s ní začít bavit třeba nejprve o tom, na jaký kouká film. Zkusil jsem to přes ten film. Tak že jsem se přiblížil k nástěnce u dveří do kanceláře. Zkontroloval, zda náhodou netelefonuje (dveře byly otevřené). No a šel jsem na věc. Tak že jdu k ní a zeptám se „Na co se díváš?“ a nebo jsem se zeptal „Co to je za film?“. Její reakce mě nějak vyřídila. Vůbec jsem to nečekal. Místo toho, aby mi odpověděla něco jako „To je film o tom a o tom?“ a já jsem pokračoval v rozhovoru, tak mi řekla „Hmh co chceš?“. Já jsem snad málem nadskočil. Nenadskočil jsem, ale otočil jsem se šokem dozadu a šel od ní se slovem „Nic.“. To nebyla pravda, že bych nic nechtěl, ale vylítlo to ze mě v šoku. I když nechci lhát, tak jsou určité situace, kdy to nejde ovlivnit. Tak jsem se ještě před opuštěním kanceláře v rychlosti otočil směrem ke snímačkám a zeptal jsem se na jednu technickou věc, kterou jsem opravdu nevěděl, i když můj původní záměr nebyl ptát se zrovna na to. Ona mi odpověděla a já šel pryč. Musel jsem tu „infarktovou“ záležitost jít rozdýchat ven na čerstvý vzduch. Když to prostě nejde, tak to nejde. Já hlavně ani nevěřím doposud, že by toto měl být způsob, jak si najdu tu vhodnou ženu pro sebe. Zvláštní bylo, že najednou venku kolem mě prošel ten dispečer, se kterým údajně snad měla chodit. Také jsem se ho mohl zeptat „Hele, chodíš s tou mladou dispečerkou?“. Já jsem si s ní i s ním tykal, ale takovéto otázky jsem nebyl schopen položit ani jí a ani jemu. Ten dispečer, jako kdyby se tam někde zhmotnil, protože jsem ho tam ten den před tím neviděl, ale jelikož někdy chodívá řídit auta ti řidiči chodívají všelijak, tak to možná nemělo žádnou souvislost. Podle mě jí to trklo, co jsem chtěl a asi jí i došlo, že prostě na tohle nemám. Šel jsem pak k nástěnce ale už ne s tím, že by to s ní mělo nějakou souvislost. Prostě jsem si tam chtěl něco dočíst a při otočení a odchodu jsem očima jenom tak narychlo koukl do kanceláře. Vypadalo to, že tam někoho má a mluví s ním, ale dveře byly přivřené. Přivřené tak, že byla vidět její hlava, ale tentokrát se nedívala do monitoru před sebou. Ona se dívala přímo na mě a v momentě, kdy jsem přejel po ní očima, tak bez vyjádření jakýchkoli emocí ve tváři plynule sklopila tvář dolů. To asi znamená, že se na mě soustředila, co schválně udělám a v momentě, kdy jsem se na ní podíval, tak nenápadně sklopila pohled, aby mi to nedošlo. No tak jsem si řekl, že už to alespoň ví, i když já nevím vůbec nic.

Každopádně bylo zásadní to, že když jsem potom šel vrátit snímačku kódu a pozdravil jí na rozloučenou, tak stále co nejdál od dveří. Neseděla ale stále otočená směrem ke dveřím a odpověděla mi se slovy „Ahoooooooooj“ a nebo „Papaaaaaaaaa“. Takhle nějak mě zdravívala na rozloučenou. Dokonce mě zdravívala takhle i před tím dispečerem. Jedou mě takhle přivítala tímto milým způsobem a zády ke mně hned vedle ní stál ten dispečer. Ona mě pozdravila snad i jako první a vyznělo to z její strany hodně mile. Ten dispečer se otočil směrem na mě možná podobným stylem pohybu, jako já se otočil od ní v ten den sledování filmu na notebooku. Trochu mi to

připadalo, jako kdyby mým směrem se srazili dva kamióny a on to zaslechl.

Je to opravdu zvláštní způsob zdravení. Když mě zdravila na rozloučenou ten den mého pokusu, tak to mělo ještě takové zabarvení hlasu s kombinací toho postoje nejvzdálenějšího místa od dveří a čtečky, jako kdyby si řekla „Pozor na něj“ a nebo „Pozor na to... ono se to chce rozmnožovat“. Na druhou stranu mi to připadalo, že mě totálně lituje. Záhadný je ale ten postoj při pozdravu. Když taková žena se dokáže mračit na člověka, co s bolavým kolínkem chce pustit domů, tak jak to, že mě zdraví takovýmto zvláštním způsobem. Přišlo mi to z její strany jako snaha být milá a v situaci, kdy široko daleko nejsou žádní kolegové to je v pohodě. Faktem je, že si při takovém pozdravu nepřipadám ani tak jako člověk, ale jako nějaká „Malá huňatá kulička, co právě prochází futry kanceláře“. V situaci, kdy kancelář obývá více lidí, tak si připadáte poněkud divně až skoro nepříjemně.

Pomalu se ze mě asi začíná stávat sexuolog. Následující psaní asi nebude vhodné pro mladistvé, i když vcelku asi zajímavé. Žena, která mě takto zdraví, tak ve mně vyvolává pocity, že to asi nebude ta pravá partnerka. Asi bude potřeba vymodelovat a odůvodnit, jaká bude má ideální partnerka.

…

Je 24.5.2019 23:50. Nějak jsem se opozdil se psaním, protože se více soustředím na věci kolem práce. Můj kamarád Jarda mě včera trochu pošťouchnul, že už dlouho nepíšu a tohle ho začíná docela zajímat, když je to pro jen plnoleté. Tak že pokračuji :).

Je docela zajímavé, jak se historie opakuje. Nebo alespoň historie vztažená na můj osobní život v podobě určitých cyklů. To byl den 10.5.2019, kdy se na nás přišla podívat slečna z agentury Manpower, jak se mě a mému kolegovi, který nastoupil stejný den jako já a přes stejnou agenturu, daří. Vlastně jsem se dozvěděl od slečny, že kolega, co nastoupil stejně se mnou dělal v jedné firmě společně se dvěma mými kolegy z minulého zaměstnání. Také jsem se dozvěděl, že bude nastupovat další kolega, jakýsi Jirka. Tak že tím pádem bude v kanceláři masivní převaha Jirků i když tam budeme jen dva. Navzdory tomu, že je nás tam teď 8, tak každý má opravdu jiné jméno. V ve firmě, kde jsem dělal před tím, tak tam jeden čas bylo snad 4, či 5 Jirků. Někdo řekl Jirko a všichni se otáčeli. No ale před pár dny jsem se dozvěděl docela šokující věc. Jeden můj kolega se jmenuje stejně jménem i příjmením. Potencionální konkurence v jedné osobě :D.

To byl takový vtip se jmény. Celé na tom zvláštní je, že ten kolega, co bude nastupovat, tak je jeden z těch čtyř či pěti Jirků, se kterými jsem pracoval v předchozím týmu. Mám na to období celkem hezké vzpomínky. On tou dobou odešel z firmy a šel živnostničit a tou dobou vlastně přišel i Česťa a seděli jsme oba u stolu hanby vedle sebe. Navzdory tom, že jsem chvilinku seděl u stolu hanby, tak se mi neobyčejně dařilo v programování. Dělal jsem přesně to, co mě bavilo nejvíce. Dělal jsem vlastní technologii, která byla v tu dobu docela i na úrovni. Vlastně jsem byl nabrán do firmy, která technologicky zápolila s jedním významnějším projektem a přišel jako řešitel a dárce optimální technologie. Kolega, který to měl na hrbu přede mnou, tak se z toho neviděl a docela mu spadl

kámen ze srdce, když viděl první mé prezentace. Pamatuji si, že hned druhý den na to tam kluci hráli Warcraft 3 po síti.

Tehdy jsem byl v situaci, kdy jsem dělal technologii jako zaměstnanec, bavilo mě to, ale nemohl jsem si nárokovat žádná vlastnické práva. V tom roce 2017 jsem sice z toho týmu odešel, ale rozpracoval jsem ještě daleko komplexnější technologii a to čistě pro potřeby tvorby vlastního projektu. Projektu, který se ale povahově trochu i překrývá s tím projektem, na kterém dělám ve firmě teď. Jedná se totiž o politické záležitosti. Ten projekt je ale mnohem rozsáhlejší a i ta má technologie je mnohem rozsáhlejší, než ta co jsem dělal tehdy. Vnímám, že by o tu mou technologii mohl být teoreticky zájem.

To je situace. Máte nástroj, o který by mohlo jevit zájem dokonce více firem, které se na projektu účastní a já jsem zaměstnaný v jedné z těch firem, která je dokonce nadnárodní. Takže teoreticky mohu zvažovat situaci, že bych té firmě, kde dělám ten nástroj prodal. Jsem zaměstnaný a proč bych to měl nabízet někomu jinému i když vlastně bych mohl. Je to mé osobní vlastnictví, protože nedošlo k ocenění mé práce a mohu to nabízet komu chci. Na druhou stranu bych se o tom asi nezmínil svému vedoucím, kdybych k společnosti nezískal nějakou důvěru. Nejsem ten typ člověka, co usiluje hlavně o zisk a je mu jedno, co způsobí ostatní. Firma, kde pracuji by mohla teoreticky získat konkurenční výhodu, ale otázka je, zda je to správné vůči ostatním. Na druhou stranu když to prodám, tak firma bude nástroj používat a to mnoho lidí v ní. Tak že teoreticky může snadno dojít k tomu, že to za co firma zaplatí může snadno uniknout a jiná firma to získá třeba mnohem levněji. Je tohle spravedlnost? Asi moc ne. Pak je tu ještě jedna možnost a to taková, že já z toho projektu udělám opensource. Projektu do kterého jsem nainvestoval dost úsilí a svých prostředků prostě jen tak zadarmo dám ostatním :). V podstatě se tak úplně vzdám možnosti něco ve svědě změnit a navíc ani nevím proč by měl někdo odvádět pracovní výkony bez ohodnocení. Pravda je, že vznikají projekty s otevřeným zdrojovým kódem, kdy někdo nastřelí nějakou ideu a nechá na ostatních, aby jí rozvíjely. Každý do toho něco dá a všichni využívají celek. To je sice hezké, ale já tento projekt zvládám samostatně i tak dost dobře a v nějakou pomoc ze strany ostatních moc nevěřím.

Jakou tedy mám možnost? Ta možnost je docela jednoduchá i když možná zarážející. Prostě firmám poskytnu jakési vzdálené spojení, přes které budou odesílat kódy a na mém serveru se to zpracuje a odešle zpátky. Získám si nad celou věcí **kontrolu**. Přístup bude zpoplatněn v rámci nějaké multilicence pro firmu na nějaké období.

Mohu tak teoreticky nahlížet na všechny aplikace, které budou přicházet na server a měnit programy. Možná budu považován za nějakého hackera, ale co bych z toho měl? Začíná mi to připomínat ty vyprávění proroctví o jakémsi muži, co povede lidi železnou holí. Někdy se popisuje jakýsi člověk s číslem 666 (WWW), kterému pokud se nepokloníte, tak nebudete moci prodávat ani kupovat.

Přitom jaká je vlastně má povaha? Já jsem hrozně liberální člověk. Nemám vůbec v povaze někomu něco vnucovat a nějak někoho zbavovat svobody. Přistupuji k lidem tak, že se snažím osvětlit jejich případné špatné jednání a oni si potom začínají uvědomovat, že sobě škodí a změní svůj přístup.

Jak jinak by to mělo být správně? Někdy ale slýchávám, že si prý nevěřím, nebo že jsem málo

rázný, možná neumím mluvit dost na hlas. Pastor, co mě pokřtil, tak mi dokonce jednou říkal, že to že jsem neměl vlastního otce a určitou část svého života jsem žil jen s matkou, to se ve mně podepsalo negativně, že vše beru až příliš svobodně. Například nebaví mě zpívat, tak prostě nezpívám a třeba si dovolím i přijít později, abych se nemusel účastnit zpěvů. No zrovna tuto vlastnost já považuji za správnou.

Každopádně umět být svobodný je asi něco trochu jiného, než umět ostatním odebírat svobodu. Byl jsem 19.5.2019 ve sboru na sídlišti Šumava a společně se mnou přišli Jarda a řidič z pošty. Pastor tam naznačoval něco, co jsem si vzal malinko osobně. Mluvil o jakém si přirovnání o někom, kdo chce nějak ostatní nějak oslovit a motivovat do akce, ale když to napodoboval, tak mluvil hrozně potichu. To je trochu jako v té pohádce Číslo 9, co jsem o ní psal na straně 150. Hlavní hrdina neměl z počátku vůbec hlas. Nemohl mluvit, ale byl opraven.

Něco takového vidím u sebe. Nevím co to přesně je a čím je to způsobeno, ale zasahuje to nějak do sexuality. Jako kdyby má partnerka tuto vlastnost uměla nějak opravit. Hodně zajímavé je, že když se k někomu nějak chováte, tak ho tím chováním nějak tvarujete a on se začíná chovat stejně. Jako kdyby se to kopírovalo jako jakási energie. Dítě chytá tuto energii od rodičů a když se rodič nechová k dítěti přiměřené, tak to má následky. Moje mamka byla asi zkrátka moc jemná a nevlastní otec, který mě vychovával, tak mou výchovu moc neřešil. Já jsem rád, že jí neřešil a měl jsem hezké dětství, ale něco se na mě asi ve výchově nesprávně podepsalo.

Hodně zajímavé je, že lidé se někdy v rámci sexuálních praktik pokouší dostat do určitých rolí. Chováním ke druhým nějak na ně přenášíte svou energii a nemusí vůbec dojít k pohlavnímu styku. Vznikají tak různé erotické hry označované zkratkou BDSM. Nevím, zda něco takového jde i mimo oblast BDSM, ale toto je dost výstižné. Lidé při těchto praktikách zaujímají určité role. Mohou si hrát na povolání, o kterém třeba nemají ani potuchy. Hlavní je asi nějaké energetické vyzařování, které se při těchto rolí z lidí přenáší na druhé. Je to záhada a možná to vypadá dětinsky, ale může tím docházet k určitém přenesení energií, která člověku chybí.

Tak třeba pokud vyrůstá nějaká holčička a je to tatínkova zlatá dcera, tak asi tatínek bude hodně shovívavý a ledacos promine. Holčička začne zlobit, ale výchovný přístup ze strany otce se neprojeví. Co z toho plyne? Teoreticky podle mě to asi bude tak, že tato žena v dospělosti bude vyhledávat u svého partnera projev energie jakéhosi trestatele. Možná že třeba v roli policisty, nebo něco takového, vychovatele.

Když se to tak vezme, tak já například jako malý nějak zvlášť nezlobil. Oba jsme s bráchou byly celkem hodní. Měli jsme hodně svobodné dětství. Žádné časté pokyny, žádné denní programy, vlastně žádné tresty. Mamka docela hojně nás oba zajišťovala a posluhovala nám.

Možná to vypadá, že já jsem nějaký snad masochista, co si rád všímá, jak je třeba někomu ubližováno, přitom to není vůbec pravda. Mě osobně je to odporné a nedovedu si představit, že bych se nechal bičovat od nějaké ženy a bylo mi to příjemné. Určitě nehledám ženu v roli nějaké trestatelky. To co mě skutečně přitahuje na ženách je představa jakéhosi omezování mé svobody. V podstatě dominance, ale zaměřené jen na určitou oblast. Řekl bych na oblast související se zdravím. S péčí o růst. Nedovedu si představit žít se ženou, která mě bude omezovat nějak v mém poslání a

říkat mi, co mám dělat tak a co tak. To by byla asi vyloženě katastrofa a rychlý konec. Ale na druhou stranu představa omezování svobody v oblasti zdraví mi přijde už docela přitažlivé. Pro takovou roli si dovedu představit jakousi zdravotní sestřičku, která ráda pomáhá pacientům třeba i nepříjemným, ale je jí jedno, jak oni se přitom cítí a zda vůbec dobrovolně chtějí pomoct. To je asi takový ideální „zářič“ pro mě. Takový zářič jakéhosi omezování svobody a určité bezohlednosti ve zdravotní oblasti. Když člověka někdo pozdraví pozdravem typu „Ahoooooj“ a nebo „Papaaaaaaaaa“, tak je to úplně v protikladu, než kdyby třeba řekla „A cestou na vrátnici se nesmíš ani jednou nadechnout, jinak budeš mít vážné problémy..... já si to ověřím!“. Tato věta dodává člověku úplně jinou energii. Je to sice nesmysl a přehnané, ale je to úplně protikladný pozdrav. No ještě štěstí, že neřekla „Ahoooooooj, papáááááááá a od teď se dva týdny nesmíš najíst jinak si tě doma podám!!! S tím jako počítej!“ :D.

Pamatuji si, jak jsem se jako malý díval na časopis a byl tam obrázek nějaké rodiny, co jela ve vlaku a koukala z oken ven. No a pod tím byl nápis „Každý máme svého doktora“. Mamka když to viděla, tak se tomu hrozně smála a já nechápal proč. Ona chodí k psychologovi a docela se k němu někdy i upínala. Teď už ne ale dřív to tak bývalo. Povídala, že když začne v práci zrychlovat, tak si nějak vzpomene na něj, jak jí okřikne. Bude tam nějaký takový vztah. Jednou nevlastní taťka měl nějaké hadičky a kapačky doma a říkal, ať o tom nemluvím před sousedy, protože by si mysleli, že jsou blbý, a říkal to docela vysmátě.

Já normálně fakt pocházím z doktorské rodiny. Nikdo nemá papír, nikdo o medicíně nic neví, ale ty zkušenosti budou ohromující :D. Už pomalu začínám přemýšlet, že se při nejbližší příležitosti porozhlédnu v nemocnici, zda tam nejsou nějaké skryté vchody do tajných prostor. Do prostor, kde pracují rozveselené sestřičky a vyplašení pacienti, co se tam nedostali dobrovolně.

Vlastně jsem tuhle asi před týdnem šel po ulici a byl jsem u Mercury před přechodem. Tam si hráli dvě holčiny. Malé děti mohlo jim být tak 13 let. Usmál jsem se nějak na ně. Byl to prostě projev milosti, který je u mě normální. Občas není špatné se na někoho usmát. Jedna byla blonďatá a druhá taková snědší. Ta blonďatá si toho nějak divně všimla a řekla mi „Proč jste se na ní usmál?“. Já nevěděl co mám na to říct. Přišlo mi, že jsem se více usmíval na tu blonďatou, tak jsem jí řekl, že jsem se usmíval na ní. Ona projevovala stále nějakou snahu něco vyzvídat. Nakonec mi řekla „Musíte mi dát 5 korun, protože jste se na mě podíval.“. Já jsem mávl rukou a šel dál, ale bylo to neběžné a nečekané jednání. Sice se jednalo a malou holku, ale navozovalo to ve mně pocit předávání tohoto typu energie. Ta holka nebyla ani nijak zvlášť pěkná a i tak tam prostě nějaká taková sexuální energie může proudit.

Jestli ona nakonec má žena nepochází z nějaké budoucnosti. To by se také mohlo stát, že až ona bude dospělá, tak jí třeba někde potkám jako stařeček, co jde o berlích. Jí to rozveselí a řekne mi něco jako „Já vám ráda pomůžu“. Ona bez jakékoliv mé reakce vytáhne vatičku a namočí do ní takovou tu chemikálii, co člověka uspí. Přitiskne to na pusu bezbrannému stařečkovi a v tu ránu neví o sobě. Pak se probudím připevněný v nějaké postroji na běžícím pásu, který nemůžu ovládat a ona si tam řídí rychlost, jak jí to baví. Pak se dozvím, že jsem v té nemocnici v těch skrytých prostorách, ale nakonec mi to vlastně prospěje.

Podle určitých zdrojů prý BDSM praktiky zasahují snad až cca 95% populace. Těžko říct, zda se dá

něco takového ověřit. Zajímavý je také pohled na doktora Frankensteina. Jak se asi cítí uměle klonované bytosti někde v nějakých inkubátorech pod Českou republikou. Údajně snad se to vymyká kontrole a někdy dochází i k tomu, že tyto bytosti se obracejí proti svým tvůrcům.

To už je jen taková sci-fi myšlenka. Každopádně způsob, jakým mi přivede má žena děti domu je asi celkem snadno představitelný. Budu sedět doma u počítače a řídit program na řízení lidstva a najednou někdo zabouchá na dveře. Ozve se „Můj muži vedu ti děti.“. Budu marně přemýšlet cestou ke dveřím o tom, jaké děti myslí a jestli vůbec mám nějakou ženu. V kukátku žádné neuvidím a když jí pustím dál, tak řekne třeba „Dnes ráno jsem si půl hodiny masírovala vaječníky a jsou v nejlepší kondici.“. Pořád to nevysvětluje záležitost s dětmi. Potom se ozve z koupelny „Dnes ti nenechám žádné sperma s tím počítej.... ani kapičku.“. Pak nakonec procházejíc dveřmi do mého pokoje řekne „Jdem dojit.“. Tím dojit nemyslela úplně klasické dojení, ale je to mechanicky trochu podobné.

Definice takové ženy: „Žena, co nemusí umět v podstatě nic, ale dokáže to, co žádná jiná“

Je 25.5.2019 14:18. Ono to vypadá, že jsem se s nějakou takovou ženou už v minulosti setkal. Ne jenom, že setkal, ale ona mi dávala najevo svou náklonnost. Jenomže bohužel tento svět je komplikovaný a já v té době ani nevěděl, co vlastně chci a ona tuto vlastnost měla hodně zamaskovanou něčím, co se mi moc nelíbilo. Celkově tam nebyla jakási ta tělesná chemie přitažlivosti z mé strany a navíc kouřila. Vztah kuřáka s nekuřákem je podle mě dost komplikovaný.

To bylo už v roce 2017. Zmiňuji to v druhém díle příběhu, co má 77 stránek. Na straně 16 vespod popisuji, jak jsem se setkal přes jednoho kamaráda se skupinkou zhruba stejně mladých lidí, které jsem neznal. Také jsem tam psal, že v dubnu byl plánovaný výlet s těmito přáteli na Šumavu. Dokonce to mám poznamenané v druhém díle na straně 62 šedivým textem hned před článkem o vědmě Oxaně. Bylo to od 14.4.2017 – 17.4.2017, tedy třetí víkend v dubnu. V příběhu jsem se o tom nijak zvlášť nezmiňoval tou dobou, ale zmiňoval jsem se o tom docela v době po tom, co jsem v únoru 2018 opustil Globus a hodně myslel na Zuzku. To bylo v sedmém díle příběhu třeba na straně 45 o článku s názvem "Muži milují silné ženy, do doby, než z nich vytáhnou raněné chlapce", 63 o charakteru, 93 vtípek o hašení žízně, 97 výčitky, 100 divné verše, 103 vtípek.

Když jsem se poprvé sešel s tou neznámou skupinkou lidí v čajovně toho 11.2.2017, tak tam přišel kamarád mého spolužáka ze základky, se kterým jsem seděl skoro celou dobu. On mého spolužáka znal také vlastně ze školy, ale až z učňáku, kam už jsem nechodil a jednou, myslím na pískárně, jsme se poznali. No a já ho dlouhou dobu, snad několik let neviděl a znenadání, se objevil najednou i se svou přítelkyní, kterou jsem neznal, v čajovně a šly ke mně na pódium, kde jsem byl jen já. Tak jsme se seznámily. Ještě tam přišel jeden pár lidí a bylo nás tam 5. Tedy dvě holky, tři kluci a já byl ten lichý. Nějak přišla řeč i na téma partnerství a já se zmínil o Jarušce a co se mi stalo. No a

najednou tam někdo řekl větu, myslím ten kamarád mého spolužáka, kterou si pamatuji dodnes: „Kdyby to viděla Káťa, jakého má kluka...“ a snad nějak i naznačovali, že to souvisí se mnou. Já ale žádnou Káťu neznám a nechápu, o co jde a nevěděl jsem, jak na to mám zareagovat. Když takové situace nastávají, tak si je zapamatuji a pokouším je vyhodnotit později, ale nejsem ten typ, co by na základě nějakých náznaků vyžadoval vysvětlení. Jak jsem řekl, jsem **docela liberální** člověk a když někdo jen naznačuje, tak ho neumím nutit, aby se vyjádřil jasně. Možná, že je to i **chyba** takto přistupovat k ostatním ve stylu že jen zavrtím hlavou a jdu dál.

No každopádně tu zmiňovanou Káťu jsem v čajovně později potkal při plánování onoho výletu na Šumavu a o ničem, co se týče vztahu, se tam nikdo nezmiňoval. Pak jsem jí potkal až na Šumavě.

Na chalupu dorazil ten kamarád se svou přítelkyní. Potom ještě jeden pár, který jsem předtím neviděl. Pak tam dorazila Káťa ještě s jedním klukem a vypadalo to trochu, jako když jsou v páru, ale nebylo to tak. Pak jsem tam byl já a ta holčina, která přišla s někým do čajovny v ten den, kdy tam přišel můj kamarád se svou přítelkyní. Vypadalo to, jako když jsou v páru, ale nakonec jsem se dozvěděl, že přítelkyně toho mého kamaráda je jen sestra toho kluka z druhého „páru“. Vypadá to komplikovaně, ale chtěl jsem si to poznamenat, protože to nikde nemám. Vypadalo to zajímavě uspořádané do párů a bylo zvláštní že ten brácha přítelkyně mého kamaráda nedorazil a ta holčina, kterou jsem poznal v čajovně ten první den jakoby zapadá se mnou do páru. Pak tam trochu opožděně přijel ještě jeden kamarád mého bývalého spolužáka a čekalo se, že přijede sám a já s ním budu mít společný pokoj. On ale přijel s přítelkyní a já tedy měl sdílený pokoj s nimi. Byl tam tedy stejný počet kluků a holek 5 a 5. Jedna paní, co tu chatu vlastní a nebyla tam, tak mě potom později politovala, že jsem s nimi byl v tom pokoji takto lichý a vlastně jsem se měl i dát dohromady s tou jednou, co vycházela do počtu.

Fakt mi to připadalo zvláštně uspořádané. Zvláštní na tom byla jedna věc, které jsem si všiml až asi teprve před pár dny. Ta přítelkyně toho kluka se kterými jsem sdílel pokoj, tak ona mi byla svojí povahou dost podobná. U tohoto typu žen je šance téměř nulová, že by mě nějak zaujaly a neměl jsem žádné nepříjemné pocity z toho, že tam jsou, tedy až na ten, jestli je má přítomnost nějak neruší. Pro mě to rozhodně nebyl žádný popud k tomu, rychle se tam s někým dát do páru, abych nebyl sám. Problém byl totiž v tom, že žádná z těch žen nijak pro mě nebyla přitažlivá. Nebylo tam znatelné to, co mě prostě přitahuje.

Řekl jsem si, že udělám palačinky i pro ostatní a můj kamarád dělal v ten moment tousty. Tak jsme tam spolu v kuchyňce připravovali jídlo a on se zmínil co ta moje, jak to je s ní. Mluvil o Jarušce. Asi jsem mu odpověděl, že se to nevyvíjí dobře a že je to takový mrtvý bod. On mi odpověděl, že se můžu poohlížet někde jinde a nebo jsem snad „duševní masochista“? Jako duševní masochista si opravdu nepřipadám, akorát jsem mu nějak **nebyl schopen říct**, že nevím, kde se mám poohlížet. No a v tom přišel zajímavý moment. V té samé místností byl i jídelní stůl, kde seděli ostatní a snídali a seděla tam i Káťa. Mezí tím jídelním stolem a kuchyní byl krb s nějakou asi pecí. A najednou se ozvalo z pozadí „Prasata!“. Řekla to Káťa. Tak že z jedné strany je člověk označován za masochistu a z druhé strany na nás oba lítají nadávky do prasat. Snažil jsem se to brát s humorem, ale přišel jsem si úplně nepochopený. O Kátě to akorát napovídalo to, že bude asi mít ráda typ mužů, co se rádi nechají ponižovat, ale to já rozhodně nejsem. Nebo spíš tento typ mužů

bude mít rád jí. Ponižování a omezování svobody je úplně něco jiného. Takhle kdyby řekla třeba něco v tom smyslu „Počkej.... ty dnes v noci budeš mít hodně rozprouděnou krev.“. To už by mi asi vrtalo dost hlavou, koho z nás dvou tím vlastně myslela, zda toho zadaného a nebo toho se smutným vztahem. V podstatě by tím komusi dávala najevo, že je téměř nesvéprávný, pokud jde o sex.

Potom došlo ale k zajímavému jevu a nebo to možná bylo před tím to nevím. Byl večer a na stole se hrála nějaká společenská hra. Nevím, co to bylo za hru, ale vím, že tam šlo o soupeřivost, byť i v malé míře. Takové už hry bývají. Já jsem se zásadně neúčastnil, protože od doby, co jsem se obrátil, tak se mi jakákoliv forma soupeřivosti příčí. Vím, že hrála Káťa a hrála i ta jedna holčina, co se mnou byla na pokoji s tím kamarádem mého kamaráda. Hrál i ten její přítel a vůbec bily tam pomalu asi všichni. Jen snad dva či já jediný se neúčastnil hry. No a ta milá dívka, co je mi podle mě podobná, co se mnou byla na pokoji nějak začala více vyhrávat. No a co se nestalo? Normálně Káťa se do ní začala nějak navážet. Jako kdyby jí opravovala a naznačovala před ostatními, že to vlastně neumí. Bylo to divné chování. Nikdo nic neřekl. Na mě to nepůsobilo příjemně z pohledu třetí osoby a když to bylo vlastně v kontextu dvou rivalek a ne v sexuálním kontextu.

Z toho plyne docela zvláštní věc. Káťa bude mít asi i jiný důvod, proč se jí líbím než ten, že jí snad někdo proti mně manipuluje. Je to dost divné, slýchat takové věci, že mám nějakou holku a ani o tom nevím.

Každopádně to zdá se na věci nic nemění. Když není tělesná přitažlivost, tak je to problém. Hodně zajímavé je také to, kdo vlastně nasdílel ten článek s titulkem „Muži milují silné ženy, do doby, než z nich vytáhnou raněné chlapce“. To nasdílela přímo Káťa i když jsem to nikde asi nepsal. Jenomže jí to bylo nasdíleno nějakou jinou ženou a ona to jen přeposlal. To byl vzkaz přímo pro ní, asi. Ona má asi dost možná vlastnost, kterou by mohla ve mně něco „opravit“, jenomže bohužel k sobě nepatříme. Nebo já to tak alespoň cítím. Tak že kdybychom byly spolu, tak to dopadne přesně tak jako v tom článku. Ten vztah prostě nevydrží. Ona si asi prostě jen prochází něčím podobným, čím jsem si i já procházel v minulosti s tu první Jaruškou. Prostě se má a nebo měla problém ode mě odpoutat.

No a když už se situace zdá být tak nějak zoufalá a já se snažím koukat do minulosti která z těch žen, které jsem v minulosti potkal, tak která je ta vhodná pro mě? Jestli jsem jí náhodou neminul? Myslel jsem si celkem s jistotou, že je to Zuzka, ale asi i to byl omyl.

Nakonec se stane v podstatě zázrak a já si odpovím na otázku sám, aniž bych to tušil: „Má žena pochází z budoucnosti“. To se mi ještě nikdy nestalo, že bych šel po ulici a najednou mi začala malá holčička. Té mohlo být snad ani ne 13, ale možná tak 10 let. Mě je 34 let a za celou tu dobu jsem nikdy nic podobného nezažil. Ve chvíli, kdy už to vypadá, že nemůže existovat žena, která by se ke mně hodila, tak tuhle lež vyvrátí malé dítě. O to je to zajímavější, když se jedná o malou

holčičku. Když mi začne povídat „Musíte mi dát 5 korun, protože jste se na mě podíval.“, tak na to se už dá jen v mém věku mávnout rukou, jít dál a nijak na to nereagovat. Začala mě napadat taková neveselá myšlenka, že ženy, které mě zajímají se na světě opravdu rodí, ale vzhledem k jejich věku se budu moci oženit asi až budu chodit o berlích a nebo ležet na smrtelné posteli. Ale i v tom se mohu nakonec mýlit.

To by mohl být zajímavý experiment, co by se asi tak dělo, kdybych byl zamčený úplně nahý v nějaké místnosti a nějaká takováto žena s touto povahou a v mém věku by tam byla také úplně nahá. Já bych nemohl nikam odejít. Ona by si určitě vymyslela, že se na ní nemám koukat. Nebo by mi v tom vlastně ani nijak nebránila, ale za to, že se na ní koukám by mě nějak začala omezovat.

Teď jen některá upřesnění k některým scénářům z předchozího článku. Mluvil jsem tam o příkladu, kdy potkám v budoucnosti nějakou takovou zvláštní zdravotní sestřičku, která zpozoruje nějaký můj problém. Nepředstavoval bych si jí tak zamračenou, jako je ta v obrázku nalevo a ani s tou páskou přes oko, ale pro ilustraci je to dobré. No a ona objeví způsob, jak mě vyléčit tím, že přenese něco ze svého chování na mě. Sice tam byl blbý příklad se starým dědečkem, protože mi přišel ten věkový rozdíl docela politováníhodný, ale řekněme že mě potká a budu mladý a teoreticky budu mít problém, který si jen nějak vsugeruji. Třeba i problém se svalem na noze, ale bude to vsugerování. No a ona mě zbaví svobody a donutí běhat na nějakém běžícím páse. Jednak se přenese z toho jejího chování něco na mě a jednak pod určitým stresem vsugerování ničeho opadne. Chtěl jsem to jen upřesnit, aby to nevypadalo, že mé představy jsou až tak moc drsné a brutální. Je logické že starému člověku na běžícím páse asi moc nepomůžete.

„Ahoooooj, papáááááá a od teď se dva týdny nesmíš najíst jinak si tě doma podám!!! S tím jako počítej!“

To bylo zase pochopitelně přehnané. Je pravda, že když člověk občas drží půst, tak se pročistí a je to prospěšné. Ten pozdrav na začátku byla jen ironie pro porovnání, jak se dá rozdílně zdravit. Podání bylo takové příkazové, tak že to nějaký náznak odebírání svobody mělo.

„A cestou na vrátnici se nesmíš ani jednou nadechnout, jinak budeš mít vážné problémy..... já si to ověřím!“

Také zase podobná forma podání. Určitý rázný zásah do oblasti zdraví druhou osobou. Pochopitelně zase přehnané, protože kdo bude několik minut zadržovat dech? Na druhou stranu lidé žijí hodně i v nížinách, kde je více kyslíku, než třeba v horském prostředí a ten přebyteční kyslík způsobuje podle průzkumů různé civilizační problémy. Dokonce se i prodávají speciální stany a dýchací masky, které tento problém řeší snížením kyslíku.

„Dnes ráno jsem si půl hodiny masírovala vaječníky a jsou v nejlepší kondici.“

Žena dává najevo, že tvorba dětí je plně v její kompetenci a muž je v podstatě nesvéprávný :D. Hovoří o vajíčkách jako kdyby už děti měli naplánovaný příchod. Asi tím možná i dá najevo, že ona se stará výhradně o tuto oblast a z toho vyplývá, že v ostatních směrech je muž volný.

„Dnes ti nenechám žádné sperma s tím počítej.... ani kapičku.“

Příprava dopředu na to, kolik si asi mám tak vyhranit času a podobně. Stále je z toho vidět, že do toho zasahuje žena a muž se přizpůsobuje.

„Jdem dojit.“

Podobné zdělení, jako „Miláčku přestaň pracovat a jdeme se pomilovat“. Ten červený text má zajistit stejný výsledek. Tedy přemluvit mě k milování. Jenom bohužel ta červená formulace bude pro mě osobně dost nepříjemná. Žena tím dává najevo, že mi vlastně zasahuje do mého důležitého poslání a chce ho přerušit a ještě k tomu navíc mě oslovuje zdrobnělinami, což je mi nepříjemné. Milování také asi není úplně vhodné slovo pro určitý druh sexu. Dojení zní více hrubě.

Tak že nakonec ta má nesmělost je jakýsi **štít**. Možná i má silná stránka. Je to něco, co možná nakonec ocení nejvíce má žena, protože díky tomu bude mít jen mě a já si neponesu nějaké sexuální napojení na jiné ženy z minulosti. Pro ní to nebude problém odemknout tento zámek. Teoreticky by neměla. No a když o mě bude vědět to, jak se chovám, jak reaguji v určitých situací, tak nebude mít problém se ke mně dostat. Pozná to z tohoto psaní.

Tak že tímto bych toto dlouhé sexuální téma asi uzavřel.

Je 27.5.2019 23:03. Když se nad tím tak zamýšlím, tak mi stále nedá nevěnovat se sexuální tématice.

Přišlo mi to celé s tou Káťou takové zvláštní. Ona by mi nebyla schopná asi pomoct v tom ohledu, ve kterém jsem si myslel, že by mohla. Když se v něčem soupeří, tak je to na úkor poražených. Já jsem se soupeření vzdal a seděl jsou kousek dál. Ta milá dívka nějak začala více vyhrávat, ale nijak se nevychloubala. V tom, jako kdyby se v Kátě rozjel jakýsi opravný program, který má začít ponižovat toho, kdo se nějak povyšuje nad ostatní a začala rýpat do té dívky. To je škoda, že tam nebyl nějaký svobodný chlap, co by vyhrával na místě té dívky a měl by chorobné tendence se povyšovat nad ostatní. Teoreticky by ho Káťa uzemnila a jemu by se to možná i líbilo. Třeba by tam tak vznikl nový šťastný pár :D. Káťa by si se mnou ušetřila trápení.

Já ale se na nikoho nepovyšuji. Jsem ve společnosti docela skromný a tichý, Ani v psaní se na nikoho nepovyšuji, nebo mi to nepřijde. Mě to celé připadalo, jako kdyby členové výpravy očekávali ode mě, že se tam stanu jakýmsi vůdce. Přítelkyně mého kamaráda mě i pobízela k tomu, abych něco navrhoval za aktivity. Žádné vedení ale nenastalo, akorát jsem přinesl frizbee a házeli jsme si sem tam venku. Ještě k tomu jsem si tam málem vyšvihl oko smrkovou větvičkou, když

jsem šel pro frizbee a docela dlouho mi slzelo. Bál jsem se, že budu vypadat jako Dajjal, což je jednooký antikrist v rámci Islámu, ale dobrý. Asi před týdnem se mi to rozbolelo, když jsem na tom ležel nějak nevhodně. To oko už není úplně fit.

Dnes jsem šel kolem slepého ramena a najednou vidím Jardu, který tak naléhal na mě v psaní posledních článků. Nějak jsme naťukly to téma a já mu říkal, jestli nejsem až příliš svobodomyslný. O mi říkal, že je skvělá vlastnost ta má svoboda a proto si mě váží, jenomže „ten můj systém prý požene lidstvo do absolutního otroctví“. Možná se zalekl toho, jak jsem psal že „budu řídit program na řízení lidstva“ a v tom mě náhle reprodukčně zotročí má přicházející žena. Možná jsem měl napsat „program na **vedení** lidstva“. Přijde mi to jako nepodstatný rozdíl a nevidím na tom nic špatného.

Tím mě docela překvapil. Pamatuji si, že mi dříve ten systém docela schvaloval, akorát nevěděl, zda jsem ten dobrý a nebo ten špatný vůdce a teď mi přijde, že se asi ujistil.

Když jsem se pak vracel domů, volal mi můj přísedící spolužák ze základní školy, co jsem o něm psal. Už je to snad několik let, co mi nevolal a ptal se jak se mám a podobně a zda si nechci jít s ním zaběhat. Přijde mi to, jako kdyby byly nějak přátelé z dubnového výletu na Šumavu vyplašení z toho o čem jsem psal. Možná si to přebrali, jako že se na ně nějak zlobím? To doufám snad ne a na nikoho se nezlobím, jen chci na sobě zapracovat a více reagovat v situacích, kdy běžně mlčím.

Nějak se mi dnes i vybavil ten sen o mimozemšťanech v 7. díle na straně 80. Psal jsem tam o tom, jak mě nějací mimozemšťani napadli ale pokud si vybavuji, tak na mě vlastně dělali nějaké experimenty. Já jsem jim utekl a v nějaké chodbě jsem si sedl a opřel myslím o nějaké potrubí. Nikdo tam nebyl, ale pak tam procházela nějaká mimozemšťanka, která byla vlastně stejného druhu jako oni. Nejprve to vypadalo, že mě chce ublížit, ale pak mě nějak začala ošetřovat, ale takovým způsobem, že to bylo docela i nepříjemné, protože to ani jinak nešlo. Takové znázornění situace, kdy jsem v cizím prostředí, ve kterém to pro mě není snadné a i tak se najde někdo místní, kdo mě skoro považuje za svou součást a přes nebezpečí přijde za mnou a pomůže mi.

To bylo už dávno a mělo to takový určitý erotický kontext. Ve světě, kde žiji si také připadám buďto jako člověk, mezi mimozemšťany a nebo obráceně. Prostě odlišně a je to tu někdy i komplikované, což se pak na člověka nanáší a deformuje ho to. Napadlo mě porovnat si ten sen jako jakýsi kalibrátor nějakého správného standardu sexuality s dneškem. Přijde mi, že jsem se docela odchýlil a něco se ve mně pohnulo možná i nesprávným směrem.

Teoreticky bych si možná pochybnou ženu neměl hledat vůbec, protože kdo ví, co by na mě mohla přenést za podivné projevy chování a jaký by to mělo dopad.

Je 28.5.2019 21:36. Oči mám naštěstí obě zdravé, i když v tom pravém nějaká jizvička asi zůstala. Zřídka kdy se stane, že mě to třeba po spánku slzí, ale jinak mě to zvlášť neomezuje. Nějaká předpověď o strašlivém jednookém vůdci se naštěstí na mě nenaplňuje.

Na světě se dějí někdy fakt divné věci. Myslím, že to bylo v pátek nebo ve čtvrtek, kdy mi volal Jarda a zmínil se i že ho docela zajímá pokračování článku pro dospělé. Tak jsem to napsal a hned v pondělí (27.5.2019) na něj náhodou narazím hned na konci slepého ramene Malše. On tam šel se svojí známou něco někam fotit. Povídal mi, že mi pak něco řekne a já je doprovodil až k mostu u Solné brány. Po cestě to z něj vypadlo. Zmínil se, že ta má svoboda je prý výsostná věc a málokdo je tak svobodný, jako já, ale ten můj kalinismus dostane ostatní do úplného otroctví. Přišlo mi to šokující a vrtalo mi to hlavou. Proč to takhle řekl? Vždycky mi ten můj systém docela schvaloval a pochvaloval si, jak je to pěkné napojení na slovanství.

Co že tak najednou obrátil? No a navíc mi hned na to volal můj spolužák ze základky. Ten, co jsem se o něm zmiňoval ve psaní, jak přes něj znám skupinku z výletu na Šumavu. To už je několik let, co mi nevolal, tak to nepovažuji ale už za náhodu. Povídal že chce jít běhat a jestli se nechci připojit. Ptal se, jak se mám a podobně. Přišlo mi to divné a nechtěl jsem jít. Tak mě napadá, že jsem se na poště možná naučil jednu jednoduchou a geniální větu, kterou bych mohl začít uplatňovat do praxe. Větu: „Hmh... co chceš?“. Pak by mi lidé místo obklik a náznaků možná začali říkat rovnou to, co opravdu chtějí a vše by se usnadnilo. Paradoxně je to **méně svobodný přístup** a i přes to asi **mnohem lepší**. V podstatě omezení svobody za určitých okolností lidi osvobozuje a pomůže jim to udělat to, co opravdu chtějí. Třeba jen problém se vyjádřit na rovinu. Ani Jarda se mi večer nechtěl blíže vyjádřit k tomu, co tím vlastně myslel. Ptal jsem se ho po telefonu, jestli to myslel jako vtip a on řekl, že ne že to myslel vážně, ale pak už nešlo z něj dostat nic víc. Jsme domluvení na setkání zítra.

Možná ho zděsila představa, že chci nad něčím mít kontrolu. Že chci někoho řídit. Ale já to už přeci dávno dělám. Na tom není nic nového. Dělám to už jen tím, že píšu tento příběh a ukazuji lidem způsoby, jak lze třeba řešit různé problémy a vyvozuji z toho závěry. To ještě neznamená, že někomu beru svobodu.

Na druhou stranu k tomu, abych vůbec toto byl schopen dělat, tak potřebuji nějaké vstupní informace. Potřebuji **sledovat**. Teprve potom je možné nějak zasahovat, ale bez sledování to není možné. Eden není založený na omezování svobody, ale na **sledování**. Lidstvo zkrátka musí být pod dohledem, jinak to dopadá tak, jak to dopadá. Kdyby ale platilo, že **sledování = otroctví**, tak ten největší otrok asi budu já, protože zde **na sebe skoro vše odhaluji**. Já se naopak cítím maximálně svobodný. Až na některé problémy, které jsem třeba doposud **tajil** a to jen proto, že jsem je **tajil**. Já si například sám o sobě nemusím uvědomit, že třeba má představa o ideální ženě je docela zvrácená. Nenapadne mě to. Když to pak odhalím ostatním a vidím nepříjemné reakci, tak je to popud k tomu se tím zabývat. Ptát se, zda opravdu je to tak správně. To mě může vést k osvobození.

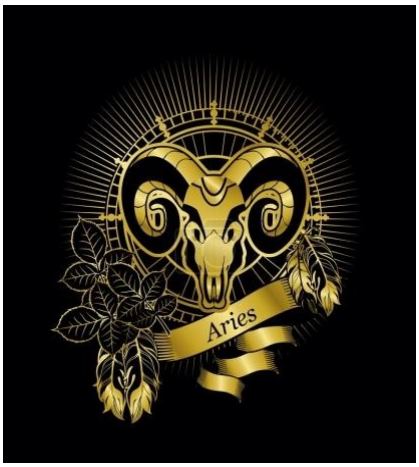

Je 30.5.2019 2:20. Tak včera jsem se sešel s Jardou a přáteli. Celá ta situace vypadá, jako nějaká zapeklitá hádanka. Jak vyjádření Jardy ohledně zotročeného lidstva, tak podivný sen o mimozemšťanech v dobách mého dětství, tak zvláštní setkání s malou holčičkou nedávno a i Káťa. Celé to zapadá docela do sebe a už jsem tuto hádanku asi vyřešil.

Tak včera mi Jarda v čajovně řekl, abych si nic nebral do hlavy, že jemu se myšlenka Edenu líbí. Nic proti tomu nemá. Když mluvil o zotročení, tak narážel na to, že je Čech a jak se mísí národy, tak se někdy bojí říct třeba nevhodný vtip. Shodou okolností u slepého ramene před námi šel jeden černošský pár a on poznamenal, že mu to celé připadá zotročující. O mě naopak tvrdil, že jsem hodně svobodný a nedělám si nic z toho, jaký je režim a jdu si svou cestou. Eden pojmenoval jako Kalinismus, protože mu to přijde více originální než název, který se vyskytuje všude možně. Takto mi to popsal včera v čajovně, ale skoro bych strčil ruku do ohně za to, že v pondělí mi u slepého ramene tvrdil doslova, že ten můj Kalinismus zotročí úplně všechny. Jako kdyby se snažil najít spíše nový …ismus, než originální pojmenování mé tvorby. Osobně mi přijde, že měl asi strach se vyjádřit. Sám mi v čajovně říkal, že má štěstí, že je starý a možná se ani nedožije nepříjemných událostí, které podle něj v nedaleké budoucnosti nastanou.

Ať už to bylo jakkoliv, tak jeho reakce, která se mi jevila v pondělí jako kritická, tak mě motivovala se na své poslední psaní dívat také kriticky. Hledal jsem tam, nějaký problém. Napadlo mě, že můj pohled na ženu, kterou hledám je docela drsný. Nějak jsem si to uvědomil, díky Bohu. Neviděl jsem s ohledem na minulé vztahy žádnou naději vytvoření nějakého vztahu. V tom najednou se stane něco, co považuji za vodítko. Narazím na zvrácenou malou holčičku, která je snad o 25 let mladší než já a dovoluje si na mě. Skoro to vypadá, jako že mám štěstí a důkaz, že existuje typ ženy, co bych chtěl existuje. Holčičky si nevšímám a jdu dál. Nenechám se jí zastavovat a omezovat, protože je moc malá.

Pak si ale nějak uvědomím, po Jardově kritice že je něco v nepořádku asi v mém pohledu na ženy. Prosím o moudrost Krista a něco si začnu uvědomovat. Vybavuje se mi sen o mimozemšťanech, kteří mě napadli a nebo na mě dělali pokusy a potom přišla jedna z jejich druhu, ale začala o mě pečovat.

Přemýšlím nad tím, proč se mi líbí takový divný přístup od žen, když vlastně nejvíce si přeji tu, co o mě bude pečovat s **láskou** i když bude v ní podoba s těmi agresory. Ta situace s mimozemšťany totiž má určitý konkrétní význam jisté události, která se mi stala v dětství. Vlastně i malá zvrácená holčička, která se mě snaží omezovat na svobodě, tak má být vodítko na tu samou událost jako sen s mimozemšťany. Nikdy mi to nedošlo ale teď jsem si to nějak uvědomil a zapadá mi to.

Když jsem byl malý a chodil na základku, tak si pamatuji, že můj vkus na ženy byl docela jiný. Jednou tam probíhala nějaká soutěž a já myslím vyhrál nějaké body. Pak tam byl stánek s věcmi, která se za ty body dali kupovat. Já jsem si ze všech těch věcí vybral něco, co by po mém minulém

psaní snad nikdo nemohl uhodnout. Vybral jsem si obrázek celkem slavné zpěvačky, která je jen o 4 roky starší, než já. Vybral jsem si fotku Lucky Vondráčkové. Hrozně se mi tehdy líbila. To je ukázka, že vkus na ženy se může docela měnit. Dokonce i na prvním stupni se mi líbila jedna spolužákyně, která byla poměrně dost milá. Na druhém stupni se mi zalíbila jiná spolužákyně, která přišla do osmé třídy jako nová z jiné školy a také byla poměrně milá, i když jednou projevila iniciativu a dokonce mi k Valentýnu napsala nějaké přání. Asi to bylo přímo v té osmé třídě, nevím. Projevila určitou vlastnost jít směrem k tomu muži a později mě to nějak svázalo a zamiloval jsem se do ní.

S mimozemšťany toto nijak nesouvisí. S těmi podle mě souvisí událost, která se stala asi tak zhruba v páté třídě. Stalo se něco, co na mě asi nemělo moc dobrý dopad. Na základku chodívala do jedné třídy jedna holka. Nevypadal rozhodně jako Lucka Vondráčková. Z tváře bylo vidět, že jde o drsňačku. Jednou šla po chodbě a vedle ní asi tři či čtyři holky. Ona byla jakýsi vůdce skupinky a já procházel vedle. Ona do mě nějak slovně zaútočila asi jen proto, že jsem se na ní podíval. Bylo to divné. Já jsem se asi nějak slovně ohnal a chtěl pokračovat dál. Jenomže ona mě v podstatě **zastavila**. Řekla něco jako „Máš nějaký problém?“. Myslím, že přesně tuto vědu řekla. Byl jsem sám a jich bylo celkem asi 5. Bylo asi na mě vidět, že z nich mám strach a přišlo mi, že některé z těch okolních se tomu trochu smějí. Nějak jsem byl nucen se z toho vymluvit, bylo to nepříjemné, ale nedošlo k nějakému fyzickému napadené. Pak jsem se jí vždycky snažil vyhýbat už na dálku. Nechápal jsem proč mě nenávidí, či co.

No a jaká je v tom celá ta pointa? Pointa je v tom, že ta holka dost silně připomíná **Zuzku**. Jako kdyby obě byly určitý podobný typ žen. Jedna se na mě podepíše negativně (vůdkyně) a druhá mě má tento problém vyřešit (ošetřovatelka). V obou případech jsou to ženy docela průbojné a mají schopnost **zastavit** muže. U Zuzky bohužel nedošlo k tomu, aby mě zastavila a nebo nějak nahnala do kouta.

Vzpomínám si, jak mi mamka vyprávěla, že nevlastní taťka, který je vlastně ve znamení Berana a mamka má stejné znamení jako já (Střelec), tak jí získal tím způsobem, že jí nějak zastavil (asi chytil za ruku) a řekl jí ať neblbne. Řekl to v situaci, kdy vlastně mamka utíkala s námi od podnájmu do podnájmu a skrývali jsme se před vlastním otce, co pil. Dostal mamku, ale opustil ženu, se kterou byl nespokojen, protože moc nevařila a podobně.

Mám docela takové podezření, že i Zuzka je ve znamení Berana. Nějak se to na ní projevuje. Má určitou průbojnost. Asi se na mě i na ní podepsalo něco podobného. Tak trochu máme na sebe vztek. Ona možná z toho, že se jí nepodaří získat stabilní vztah po tom, co do někoho nainvestuje docela úsilí a já zase proto, že nejsem schopen vůbec navázat vztah, protože nějak pořád nelogicky utíkám. Nikdy by mě nenapadlo, že by se ten vztek mohl projevit v nějakém sebepoškozování a třeba to ani není tím vztekem, ale prostě tou událostí, jak se do mě naváželi ty holky. Možná, že je to kombinace obojího a já prostě si utvářím jakýsi obraz ženy, která se ke mně nechová moc hezky. Možná i Zuzka má podobný problém a má obavy se se mnou sejít. Projevit prostě tu iniciativu a přijít za mnou, protože se obává, jak bych se k tomu mohl postavit. Když si oba tento problém uvědomujeme, tak vlastně žádná obava ani nemusí nastat. Nemusí jí nic bránit a můžeme mít spolu hezký a upřímný vztah plný lásky, takže tyto problémy odpadnou. Prostě jak já tak ona přestaneme

mít potřebu vidět někoho, kdo nám ubližuje. O ženách ve znamení Berana se i tvrdívá, že muže naženou do kouta, což v mém případě asi bude potřeba.

Je 1.6.2019 1:44. Poslední dobou se cítím fakt skvěle. Jednak mi odpadla starost s hledáním partnerky a hlavně nějak cítím Zuzku jakoby na blízku. Cítím se podobně jako když jsem napsal článek o tom, jak si získat respekt dětí v sedmém díle na straně 148. To bylo ke dni 14.3.2018 a hned snad druhý den jsem cítil něco podobného, jako odpoledne 30.5.2019, když jsem šel z práce. Také mě zavalil takový příjemný klid, jako kdyby byla milovaná osoba se mnou a zároveň se to snažím i nějak vracet zpět. Ani nevím, proč to tehdy ustalo. Možná to mělo ustat, ale teď to vypadá stabilněji.

Možná to i mění trochu můj pohled na svět k lepšímu. Takové ty emocionální impulzy, kdy v první chvíli nevíte, co vám vlastně chce člověk zdělit a vlastně jste zpočátku na omylu. Možná i to se mnohem zlepšilo.

Tak třeba když mi ten Jarda říkal, že tím svým kalinismem úplně zotročím lidstvo, tak mi připadalo v tu ránu, jako kdybych byl vyražen z těla a viděl se tak trochu z druhé osoby za mnou. Nebo jako kdyby mě chytil pod krkem a profackoval. Úplně jsem si myslel, že usiluji o něco, ale nevědomky dělám pravý opak. Vždyť přeci cokoli, co končí na ...ismus, tak zotročuje lidstvo. Ještě mi tvrdil, že Eden se používá na hodně věcí a kalinismus mu připadá originálnější. Jako kdyby chtěl nepřímo vyjádřit, že Eden je ten nejméně vhodný výraz. Mě zase nepřišlo vzhledem k historii neoriginální zakončovat něco ismem.

Takové může člověk mít prvotní pocity. A třeba je to i správně vidět to přehnaně černě a trochu se sám zkritizovat.

Vtipné bylo pak setkání v čajovně, když mi se smíchem vysvětloval, že jsem to vůbec nepochopil a myslel to úplně naopak. Podle jeho povahy mi došlo, že on tímhle ironickým způsobem docela často vtipkuje. Tohle téma ale byl na mě asi příliš tenký led, abych to byl schopen brát z legrace.

Najednou se na to koukám nějak optimističtěji a možná mi dochází, že to mohlo být bráno takto. Jarda dělával režiséra a je to prostě umělec. Jsou umělecké směry, jako třeba impresionismus, realismus, kubismus a podobně. Zmiňoval se mi ohledně toho mého psaní příběhu, že to je tak originální, že neví kam to zařadit. Prostě nový umělecký žánr a tím zotročením myslel vlastně vysvobození ze lži a zotročení pravdou. Pro něj je to tak čtivé, že mě i někdy popohání, abych pokračoval, tak že je asi něco jako otrok četby :D.

Naznačoval něco, že lidé jsou dnes tak zotročení všelijakou přetvářkou, že vlastně něčeho takového se mohou i dost obávat, ale ten můj projekt v podstatě představuje osvobození.

Potom se v čajovně ještě ke mně naklonil a ztišeně říkal, že v době před nástupem Hitlera to vypadalo politicky podobně. Podobný úpadek jako dnes. Optimisticky to můžu brát jako varování před někým obávaným. Kdyby místo toho vstal, šel třeba k pultu a pošeptal to samé někomu jinému

a přitom se díval na mě, tak už by to tak optimistické nebylo.

Já pořád nechápal, proč je Zuzka s tím dítětem tak přitažlivá. Ještě k tomu s chlapcem. U jiných žen mi to prostě nějak přitažlivé nepřipadalo. Vypovídá to o ní, že ona umí vychovávat, pečovat. Právě ona mi svojí osobností a vzhledem nějak připomínala dívku, která mě na základce jednou vyděsila a a pak už jsem se jí jen vyhýbal. Chodila do stejného ročníku, jako já, ale já chodil až na druhém stupni do déčka a ona myslím do éčka či efka po celou školní dobu. Ono v podstatě vůbec o nic nešlo. Pokud si dobře pamatuji, tak se mě snad ani nedotkla a prohodili jsme jen těch pár slov. Nějaký otisk to ve mně ale asi zanechalo. Vlastně si vzpomínám na ještě jednu příhodu s ní, kterou jsem si nějak vryl si paměti. To už jsem byl myslím na učňáku a šel jsem po sídlišti Vltava. Viděl jsem že ona tam kousek vedle prochází. Asi šla přímo naproti mně, ale já volil úplně druhou stranu chodníku. Skoro jsem se bál, že začne něco zase řešit, ale nevšímala si mě. V tom byla někým přerušena. Z dálky na ní někdo volal něco jako „Hej Jiřino pojď k nám.“. No a ona mi přišla taková trochu zkroušená a odpověděla něco jako „Nemůžu... táta mě poslal pro rohlíky.“. Úplně mi jako kdyby něco napovídalo, že na tuto dívku je její otec asi docela tvrdý. Nějak jsem si to zapamatoval.

Já to měl tak se svým nevlastním taťkou, že on do výchovy moc nezasahoval. Nebránil mamce v měkkém přístupu k nám. Tak byly jsme konec konců nevlastní. Já jsem rád, že jsem měl svobodné dětství ze strany otce, ale asi nebylo moc dobré, že otec nechal mamce moc volnou ruku nad námi a byla až přehnaně jemná. Jemná akorát nebyla, když jsme nosili špatné známky ze školy, ale jinak jo. Otcovi nějaké známky byly skoro ukradené. Vždyť on sám nebyl moc dobrý v učení.

Tak že jsem v té páté třídě (myslím), narazil na něco jako „tajná sekta sester řádu pavouka“. Jak jinak si má člověk připadat, když proti němu stojí asi 5 holek, kde 4 trochu připomínají končetiny a v čele hlava s tvrdým přístupem. Když si vzpomenu na to, jak Jarda někdy vypráví o tom, jak se řekne maďarsky vosa, čmelák a sršeň, tak bych to setkání pojmenoval jako setkání s tvorem „Pavoučice turbo agresor“. Na druhou stranu taková Zuzka je jen něžná „pavoučka“.

Na základní škole mi bylo uštědřeno jakési „pavoučí kousnutí“. Možná to ve mně zanechalo nějaký otisk. Těžko říct, ale pokud ano, tak asi hodně nenápadný.

Pavouk není příliš pohybově aktivní a v podstatě jen plete pavučinu a vyčkává. Anglicky se řekne pavučina web a zkratka WWW znamená World Wide Web, tedy světově rozšířená síť. Písmeno W má vlastně v hebrejštině hodnotu 6 a tak to znamená 666. V sedmém dílu jsem psal takový zvláštní příspěvek na straně 64 a pak to komentuji na straně 66 jako jakési zasnubovací zařízení. Bylo to divné. Snad trochu ujeté. Proč jsem tam napsal, že chci chytit Zuzku do pavučiny svojí super balící zbraní GFX2201 Paralyzér? Nějak mi to přišlo na mysl, jak jsem viděl ten piercing.

Takto to skoro vypadá, že vše co má něco společného s internetem, tak musí být ďábelské. Přitom se stačí na věc podívat z toho pohledu, že pokud někde chcete nějak pomáhat, tak musíte být v té oblasti nějak zainteresován a působit v ní.

Když se vrátím k těm zvláštním scénářům ze stránky 180, tak je musím poopravit. Žena která se takto chová nebude moc dobrá. Je to divné. Nevím, proč by mi měla říkat, že něco musím? Nebo používat slova jako dojit a podobně. Je to docela pod úroveň.

Popisoval jsem jakýsi experiment, že budu zamčený v místnosti se zlobivou a agresivní ženou. To by nebyl moc dobrý nápad. Hodně to připomíná vyprávění o Mohamedovi z osmého dílu na straně 13. Mohamed zůstal v jeskyni schovávající se před nepřáteli a nějaká pavoučka zapletla pavučinou vchod pro jeho bezpečí. Zmiňuji tam, že „Zuzka je vlastně taková pavoučka s dobrým srdíčkem“. Pokud to bylo jen pro jeho bezpečí, tak je to ok, ale zavírat někoho někde nahého aby byl s někým nebude určitě dobré.

Takové ty verše o tom abych nejedl a nebo nedýchal to je také divné. Bylo to brané jako příklad pro kontrast se zdravením typu „Papaaaaaaaa“.

Pak tam byla věta.

„Dnes ráno jsem si půl hodiny masírovala vaječníky a jsou v nejlepší kondici.“

To mi přijde docela dobré. Žena má intuici přivést děti na svět a bere jako samozřejmost, že její plán se v tomto ohledu ztotožňuje s plánem svého muže. Nemusí se používat nějaké slova jako budeme muset a podobně.

„Dnes ti nenechám žádné sperma s tím počítej.... ani kapičku.“

Tohle by se dalo asi vyjádřit lépe. Hlavně bez toho „s tím počítej“. Možná nepoužívat přímo slovo „sperma“. Třeba něco jako:

„Dnes to bude pro tebe hodně náročné.... sáhneš si asi na úplné dno.“

Potom je tam ta věta.

„Jdem dojit.“

To je úplně mimo. Dost neosobní. Ideální by bylo asi říct starostlivě.

„Můj drahý, nechceš si dojít ještě pro skleničku vody, než si s tebou zacvičím?“ a pak ještě dodá „Potom se k vodě už nedostaneš“.

Ten nejzásadnější rozdíl bude asi v tom, že takovýto přístup není možné mít ze dne na den. Ten vztah se bude muset nejprve vybudovat a to nejde hned.

Je 1.6.2019 21:19. Dnes se stalo něco, co mi přišlo jednak docela legrační a i hodně milé. Sedím u počítače a píši články zabývající se tématikou s pavouky a sklenkou vody. Mamka spala vedle v obýváku a najednou se probudí a říká, že se jí zdáli dva hrozně krásné sny. Mamka nečte to, co píšu a já jí o tom ani nic neříkám.

Říkala, že mi to musí říct. Ten první byl, že nějak jela do práce a tam jí řekli, ať si v nějaké místnosti odloží věci. Nevím, co to bylo už za místnost, ale asi nějaká kancelář, možná ředitelna. No a ona udělala to, že si tam odložila andulky :D.

Ten druhý sen byl ale hodně zajímavý. Mamka žila na vesničce jako malá. V Nečicích u Senožat. Pak se vdala a jela bydlet do Budějovic. Když byla malá, tak měla hrozně ráda pejska Žulíka. Nějaké Sibiřské plemeno asi. Velký pes s černou kudrnatou srstí a bílou náprsenkou. Prý na něm jako malá jezdívala držíce se chlupů. Dožil se asi 15 let.

Tak mi vyprávěla ten sen. Že prý já jsem stál ve vchodových dveřích chalupy a mamka se chystá na kole do práce. Najednou koukne na psí boudu a vidí, že Žulík tam není. Tak vyběhne k vratům a přes ně vidí, že Žulík běhá v dešti po poli. Volá na něj, aby se vrátil a dělá díru do vrat. No a když Žulík přiběhne, tak ho provádí skrz stodolu a co se nestane. Najednou se promění v nádhernou slečnu, která má výšku asi tak jako já, štíhlá, dlouhé černé kudrnaté vlasy až po pás a spanilý obličej. Tak ta slečna jde za mnou do chalupy a mamka volá na mě, abych udělal Žulíkovi čaj :D.

To je něco, co si dovede člověk představit ve snu. Vypadal ale hodně šťastná z představy, že bych mohl mít takovou holku.

Nejvíce ale Zuzka připomíná lvici, která pečuje láskyplně o své mládě. Mamka správně nevědomky poznamenala, že do toho nemám tahat osminožce :D. Myslím si, že doba černých vdov už je za mnou.

…

Je 4.6.2019 23:11. Tak že ono to nakonec vypadá tak, že na základce jsem se ve skutečnosti střetl s „sesterstvem z klanu rychlých tesáků“ a alfa vlčice mě kousla. Nebo přinejmenším na mě cenila své tesáky. Nějak se to na mě asi divně podepsalo a uvědomil jsem si, že hledám vlastně **LVICI!!!.** Pořádnou lvici, která se umí starat o mládě, ze kterého udělá **LVA!!!**. Na tom něco asi bude.

Ten lev mi docela připomíná mojí situaci. Moc si prý musíte vzít. Představte si, že jdete pracovat do firmy, která dělá na hodně velkém projektu. Projekt, který je placený ze státních peněz. Ten projekt je tak velký, že je organizačně problematické ho uchopit a i technologicky. Firma tento problém řeší nabírání dalších lidí, ale to problém neřeší. No a najednou kde se vzal tu se vzal asi dopředu vytipovaný člověk, který má potřebné technologické i organizační řešení. Zprvu o tom moc nemluví, ale pak začne mít důvěru a zmíní se o určitě technologii, která by to řešila. Vlastně jí sám vytvořil. Ten člověk začne rozdávat rady, co se už ve stávajícím kódu dá zlepšit a je nejprve umírněn místním technologem, co má projekt na starosti. Umírněn, že se celkem plete v některých věcech, ale hlavu vzhůru, hlavu vzhůru, a jen tak dál mu doporučí. Dokonce pochválí, že tak brzo s radami ještě od nástupu nikdo snad nepřišel. No tak se snažíte vyvarovat kritizovaným chybám a předložíte variantu dvě, která se zdá už docela perfektní. No ale najednou, najednoooou při předložení varianty 2 je tam zase jiný problém, který před tím nebyl zmíněný. Potom z vás začnou nějak, aniž by jste tomu mohli zabránit, lítat rady skoro každý den jedna. Pak nastane moment výbuchu dotyčného technologa a vyjádří se, že rada je dost špatná. To ještě ale nenastala situace, kdy se rozhodnete uveřejňovat svou vlastní rozvinutou technologii. Jak něco takového uděláte, tak reakce prostých zaměstnanců může být docela překvapivá. Když se dozvědí, že máte něco, díky čemu by mohli přijít o práci, protože to eliminuje problém firmy s projektem, ale jejich zaměstnání je přeci předmětem řešení toho problému. Mohly by teoreticky přijít o práci. Co by se stalo, kdybych tu technologii prodal a nechal jí na pospas zaměstnavatelům? Projekt bude mít vyhráno, dokončí se a zákazník bude spokojený. Zaměstnavatel bude motivován k tomu, aby propustil spousty přebytečných hladových krků a měl větší zisk.

Prodej tedy asi není řešení. Pak by se mohlo nabídnout, že firma žádnou technologii nedostane a ani neodkoupí a lidé tak nepřijdou o práci. Tím se bohužel ale nevyřeší problémy čekajícího zákazníka, který pak třeba může být i naštvaný.

Pak už tedy zbývá asi jen jedno řešení a to nechat si postavení jakéhosi spravedlivého soudce, který tu technologii nedá z ruky a dohlédne na to, aby se využili prostředky státu na nějaké potřebné aktivity namísto zdlouhavého programování v nevhodném prostředí. Zaměstnanci nepřijdou o peníze a ještě budou mít efektivní programování proložené nějakou pestrou pohybovou aktivitou. Zaměstnavatel bude spokojený, protože projekt se dokončí no a hlavně daňoví poplatníci budou také spokojení, když jejich zákazníci budou mít pestřejší činnost.

Nakonec jak se vše dá vyřešit úplně jednoduše.

Je 6.6.2019 3:16. Tak ten dlouhotrvající kašel, co jsem chytil na poště, tak se za posledních pár dnů nějak začíná ztrácet a už skoro vůbec nekašlu. Přijde mi to skoro jako zázrak, protože se mě to dlouho drželo a žádné zlepšení jsem nepozoroval. Úplně se mi nezdá, že by to bylo teplejším počasím. Skoro to vypadá, jako kdyby přítomnost mé drahé polovičky na to měla nějaký dobrý vliv. Sice se mnou fyzicky není, ale nějak jí cítím chvílemi v srdci na blízku.

Poslední dobou se zamýšlím, jak je to s tím mým postojem k svobodnému rozhodování se ostatních. Napadá mě, že já vůbec nic špatného nakonec nedělám, když jsem tak liberální k ostatním, jak jsem. V posledním článku jsem narážel na situaci ve firmě, kde pracuji. Ta situace se ale netýká jen té firmy, kde dělám. Vlastně bych chtěl říct, že zrovna firma Asseco má projekt ze své strany docela dobře podchycený, ale na projektu dělá více firem a organizovanost je komplikovaná a stejně tak použité technologie nejsou úplně to, co já považuji za Hi-Tech.

Napadla mě ale taková příkladná situace, kterou bych si chtěl zodpovědět na otázku, jak je to s tím mým liberalismem a netvrdím, že se to opravdu děje. Povídal jsem, že jsem týmu, ve kterém pracuji zveřejnil určité technologické informace. Informace, které by mohly usnadnit vývoj, ale také možná by mohl někdo přijít o práci. Například by se mohlo stát, že vedoucí a členové týmu se rozhodnou, že nechtějí s tou technologií nic mít a zabrání tomu, aby se vedení firmy o technologických postupech dozvědělo. Takové jednání prostě pramení z normálních lidských obav a je to logické. No ale hlavní je odpovědět si, jak se k tomu mám postavit já? Měl bych osobně s tou technologií kontaktovat vedení firmy, když by můj přímý nadřízený to nechtěl řešit? Já si myslím, že to bych určitě neměl dělat. Fakt je, že se to mohou dozvědět z mého teoretizování tady, ale to vůbec nemusí nikdo číst. Myslím si, že v tomhle případě bych neměl zasahovat a když to můj přímý nadřízený nebude chtít šířit dál, tak se vedení nic nedozví, ale hlavně zodpovědnost za jeho rozhodnutí půjde hlavně na něj a určitě ne na mě. V tomhle vidím hlavní výhodu mého svobodného přístupu k ostatním. Vlastně motivuji lidi k zodpovědnému jednání a nechám je, ať si nesou následky za své svobodné jednání. Časem pravda stejně vyplave na povrch a vedoucí si akorát zkomplikuje život. Ještě jednou opakuji, že nevím, zda se tam toto děje i když dějí se tam divné nepřirozené věci. Některé situace, co se tam dějí, tak na mě působí nepřirozeně vyvolané. Jako kdyby mě někdo nějak

testoval, jak se zachovám, či co.

V tomhle mám docela jasno, ale jsou věci, ve kterých jasno moc nemám. Tak třeba situace, kdy přijde kolega do kanceláře a začne tam rozebírat výhody, když se říká pozdrav typem „Ahoooooooooj“. Ještě se zmíní o filmu, který se jmenuje „Lásky jedné plavovlásky“, že tam se to říká. Pak si jde sednout ke svému stolu a zeptá se na celý komplex kanceláří „Kdo chce slyšet, jak se řekne ahoooooj?“. Nikdo mu neodpovídá a po chvíli mi pošle na Skype tento odkaz:

https://www.youtube.com/watch?v=47ZgDmn6Wrk

Tak se na to podívám a odpovím mu, že je to zvláštní, co si všechno ti filmaři nevymyslí.

Co bych mu na to vlastně měl jiného říct? No ale podvědomě nějak cítím, jako kdyby mi chtěl něco naznačit. Jako kdyby nějak poukazoval na mojí zkušenost s dispečerkou z pošty, o které se dočetl s mém příběhu. Tak můj dojem může takový být a třeba je to tak i na 100%. Jenomže on se mě na nic kolem mého příběhu neptá, tak nevím co mu jiného na to mám říct. Pořád mi není jasné, co bych v takové situaci měl dělat. Myslím si, že jsem odpověděl logicky správně, ale úplně to tak necítím uvnitř.

Na druhou stranu tuhle jsem se sešel s řidičem z pošty, který čte můj příběh. Hned mi řekl, že už dočetl konec. Tak jsem měl radost a začal mi sdělovat své názory. Fak tedy je, že jemu jsem o psaní řekl, protože jsem si všiml, že se snaží také těmito problémy zabývat a hlavně jsem si myslel, že by ho to mohlo nasměrovat ke Kristu a pomoct mu to k lepšímu zdraví. Dostal ode mě jakési pozvání, že to dokonce má čist. Možná proto se to se mnou nebojí rozebírat. Stejně tak režisér Jarda to také se mnou umí rozebírat.

Možná, že bych měl nějak pouze veřejně oznámit, že jsou zvaní ke čten úplně všichni a pak se vyhnu situacím, které mi přijdou divné a neumím na ně reagovat tak, jak by asi ostatní chtěli.

Tak tímto tedy svůj veřejný dokument dovoluji veřejně číst a rozebírat se mnou :D:D:D. Třeba se tím vyhnu divným situacím.

Možná by to chtělo pro rozptýlení nějakou hudbu (odkaz v obrázku):

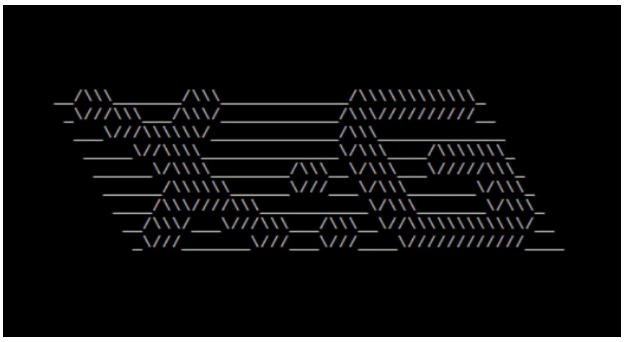

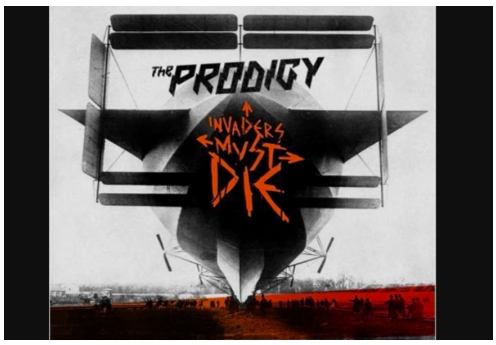

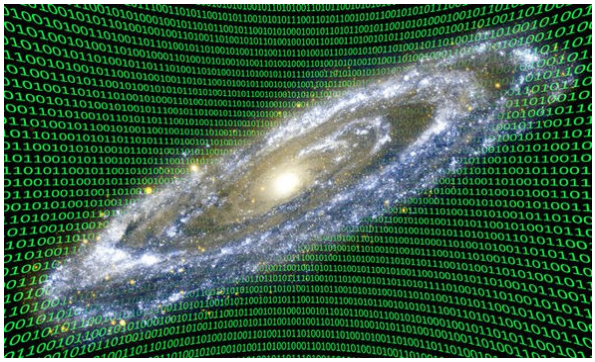

Je 7.6.2019 0:25. Tak jsem se včera dozvěděl, že mě slečna z agentury Manpower trochu popletla tím, když říkala, že nastupuje na pobočku jakýsi Jirka, který má stejné příjmení, jako bývalý kolega Jirka z minulého zaměstnání. To příjmení tedy sedí, ale křestní jméno je jiné. Má takové křestní jméno, které je v budějovické pobočce absolutně nevyhledatelné, tak že při volání na nějaké jméno se vždy otočí jen jeden člověk. Tedy u jednoho toho jména by se ta jedna osoba mohla otočit i dvakrát :D.

Na konci posledního článku jsem nasdílel 4 odkazy na skladby skupiny Prodigy. Tu jednu skladbu s tím obrázkem raka vlevo nahoře už znám asi kolem roku, ale na ty zbylé tří jsem narazil teprve po 1.6.2019, kdy se mi tak nějak ulevilo, protože cítím přítomnost Zuzky. Je zvláštní, že si daly u skladby Climbatize do obrázku zrovna raka. Já mám ascendent v raku. Z toho vyplývají určité charakterové vlastnosti, které na mě docela přesně sedí. Jedna z těch vlastností je, že člověk s tímto ascendentem je dobrý rádce, ale strašný pacient. Tak strašný pacient, že je to skoro až na nesvéprávnost (v mém případě).

Když se podívám na ty skladby, tak tři z nich jsou si stylově podobné a ta čtvrtá nějak nezapadá. Tři skladby jsou řekl bych vhodné na posílení alfa stavu mozku. To zlepší například soustředění a jiné věci. Tyto skladby se orientují na nějaké přírodní prostředí jako, let v mracích, oceán a počasí.

Divná mi přišla ta skladba vpravo nahoře, která je z alba „Invaders must die“ v překladu „Útočníci musí zemřít“. Možná to vypadá, že se tím snažím něco naznačit. O to více podivné, když se podívám na název této konkrétní skladby „Take me to the hospital“ v překladu „Vezměte mě do nemocnice“. Pravda je taková, že já se tím nesnažím naznačit vůbec nic. Ta skladba není vhodná na alfa stav, ale je dost energická, což mě zaujalo. Vlastně z celého toho alba je hudebně asi nejzajímavější, i když vyznívá trochu zvráceně. I klip je zvrácený, ale skladba je energická.

Mě to nepřijde jako žádná náhoda, že jsem narazil na tuto skladbu, když se zamyslím nad mým uvažováním nad skrytými drsnými nemocnicemi. O to děsivější je, když nějaká taková skladba spadá pod album se zabijáckým názvem.

V umění se někdy vyskytuje takový určitý motiv. Motiv člověka, který může být v roli zachránce, ale může se zvrhnout v tyrana. Bývá to i v komixech. Třeba takový Adam warlock, nebo ve filmu Matrix byl Neo a Agent Smith vlastně myšlen fyzicky jako jeden člověk, i když se to tak nevypadalo, ale vědma mu to říkala. Vlastně podobně na tom byl i Mojžíš. Těch motivů by se dalo najít asi více v různých dílech.

Cele to poukazuje, jak je svět, ve kterém žijeme propracovaný a že náhodná setkání skoro ani neexistují. Vše je detailně promyšlené.

Kolega, co mi poslal film o „Ahoooooj“, tak se první den v restauraci zmiňoval, jak mu přijde zajímavé, jak se vesmír rozšiřuje a skoro by to až vypadalo, že vesmír nemůže mít nějaké centrální vědomí. Přitom ale člověk, který je složen z buněk, tak také v průběhu růstu expanduje a centrální

vědomí má. Ve vesmíru některé malé objekty připomínají svým principem ty velké. Příhodný je ten vtip, co říkává Jarda: „Potká jedna buňka druhou buňku a ptá se jí: hele ty myslíš, že existuje nějaký člověk?“ :D.

Je 9.6.2019 11:17. Napadlo mě rozebrat pár protikladných postav z uměleckých děl. Porovnat to z pohledu, jako kdyby se jednalo o jednu osobu a poukázat na problémy.

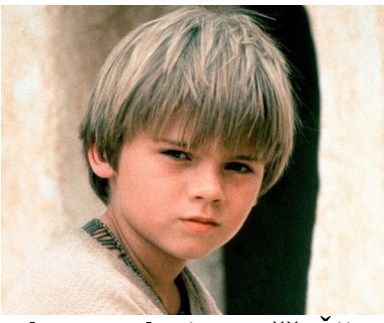

První postava je Anakin a Darth Vader z Hvězdných válek. Ve filmu se skutečně jedná o jednoho a toho samého člověka. Jako malý chlapec je výjimečně laskavý a tvořivý. Umí si sestavit všelijaké roboty a i kluzák, se kterým nakonec vyhraje soutěž. Žije v podstatě jako otrok se svojí matkou až do té doby kdy si pro něj přijdou bojovníci Jedi a vezmou ho do svého řádu. Jeho osobnost ale začíná časem selhávat. Nechá se ovlivňovat strachem, nenávistí, nechá si radit od špatného člověka. Nakonec je úplně emocemi zmanipulován, vyvraždí mnoho svých bratrů. Stane se mu nehoda a v důsledku vážných popálenin je odvezen do jakési nemocnice, kde dostane speciální černý oblek a tím se stane šampiónem a zároveň otrokem zla a má ve svém velení uměle vytvořené bytosti (klony mocného válečníka).

Jasné varování, co z člověka udělá nenávist, strach a nechat si radit od někoho nesprávného.

Adrian Veidt z filmu Watchmen. Vystupuje jako postava, která ze sebe před celým světem dělá hrdinu. Patří mezi skupinu jakýchsi Strážců (Watchmen), kteří jsou raději v anonymitě, ale on se považuje za nejen nejchytřejšího člověka na planetě, ale také ví, že na něj si nikdo nepřijde, protože je hrozně rychlý a silný. Pořád má snahu lidstvo nějak sledovat z povzdálí. Vycítí v lidech i nepatrné projevy jejich úmyslů. Chce přinést zdarma lidem energii a problém válek mezi národy vyřeší zvráceným způsobem. Udělá ze svého dobrého Já (dokrota Manhattana) absolutního padoucha tím, že ho vmanipuluje do situace, kdy nechtěně povraždí hodně lidí a tak lidstvo zapomene na války a obrátí se touto lží proti neexistujícímu nepříteli dr. Manhattonovi.

Adriana vedle normální ženské nepotkáte. Jeho sexuální orientace je podivná. Jako kdyby hledal snad úplně jiný druh, než je člověk. Spekuluje se, že je snad i homosexuál.

Na konci filmu je vidět, že má po svém boku u trůnu šlechtěného rysa Bubastis. Jako kdyby se snad zamiloval do nějakého druhu šelmy. Nakonec ale jde tak moc přes mrtvoly, že i tohoto miláčka obětuje v boji se svým dobrým Já, které nepřemůže.

Ukázka, jak moc je špatné lhát a jít si za svým cílem bez ohledu, zda někoho zabijete.

Film Blade pojmenovaný podle hlavního hrdiny, který je výjimečným druhem upíra, kterému nevadí denní světlo a ochraňuje lidi před upíry. Je to zvláštní nápad udělat ochráncem lidí jakousi šelmu, ze které má jít strach. Takový jedinec by si mohl připadat trochu odloučený od ostatních. Člověka stejně dělá hlavně to, jaké má postoje a jak jedná, než to, jakou zdědil krev po předcích. Blade v podstatě má svojí dravou krev po svém úhlavním nepříteli Frostovi. Zjistí se, že Blade je klíčový pro jakýsi rituál vyvolání boha krve, který bude chtít tyranizovat svět. I když je Blade těžko polapitelný, tak nakonec ho zastaví žena. Stejně tak i jako žena mu dodá sílu v boji s mocichtivým nepřítelem Frostem.

To co může představovat ve filmu Blade vyvolání boha krve, tak může být obraz příchodu syna zatracení popisovaného v Bibli v knize Tesalonickým 2 v kapitole 2 verše 6, 7 a 8.

6 - Víte, co mu dosud brání - smí se totiž objevit až v daný čas.

7 - Tajemství této bezbožnosti už ale působí; čeká jen na to, až zmizí ta překážka.

8 - Až se pak objeví ten bezbožník, Ježíš ho zahubí dechem svých úst, zničí ho jasem svého příchodu.

S tím že Blade je asi považován za tuto překážku. Nedá se tak snadno chytit a zastává se lidí, dokud to jde. Podle určitých biblických výkladu by to mel být archanděl Michael. Ten co byl Adamem v ráji a má vést lidi železným žezlem. Přirovnáván ke Lvovi či dítěti. Je v podstatě druh šelmy, ale takové, která stojí na dobré straně. Šelma v pozitivním smyslu vyjadřovaná přetočením čísla 6 na číslo 9.

Adam warlock. Hrdina, který se jednou za čas objeví v nějakém období v historii lidí a nakloní misku vah na stranu dobra. Už mnohokrát byl zabit a znovu se inkarnoval. Má skutečného protivníka Thanose, ale vlastně má i protivníka sám v sobě. Přemáhá své temné stránky, aby se z něj nestal zlý protějšek Magus. Je zvláštní pojmenovat takovou postavu Adam. Jako kdyby to mělo snad něco společného s Adamem z Edenu. Ještě k tomu, když se několikrát za období lidstva znovu vracel v dobách nouze.

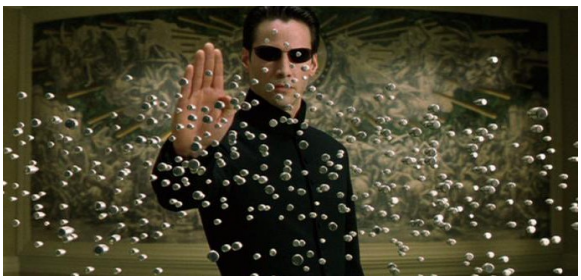

Thomas A. Anderson ve filmu Matrix je nadaný programátor. Ve světě internetu si dává přezdívku Neo, což je i jakýsi anagram ke slovu One, jako jeden, jedinečný. Najednou se setká se záhadnou skupinou lidí, která mu odhalí fakt, že je celý svůj život obklopen naprogramovanou simulací světa Matrix a on je jen otrok. Zjistí, že v Matrixu je jeden program, který je svým způsobem také výjimečný. Patři mezi smyslové programy (agenty), kteří bráni Matrix, ale i on se chce nějak osvobodit. Jmenuje se agent Smith. Neo i Smith mají výjimečné schopnosti a dalo by se říct, že jsou to dva protiklady jedné osobnosti. Neo usiluje o úplné osvobození lidí od Matrixu, ale agent Smith vyčítá lidstvu, že se chovají jako viry a přijde na způsob, jak se sám osvobodit také od Matrixu, aby sám se mohl stát množícím se virem a lidstvo zotročovat absolutně.

Zajímavý je moment na konci prvního dílu, kdy Smith Nea málem zabije, ale v tom ho podrží Trinity svojí láskou a Neo získá neuvěřitelnou sílu. Bohužel tím se plně osvobodí v dalším díle i agent Smith.

Ve filmu je naznačen protiklad snahy lidi osvobozovat ke snaze lidi zotročovat.

John Sníh a Ramsay Sníh z Hry o trůny také připomínají jakousi protikladnou osobnost. Oba mají stejné příjmení a oba jsou bastardi. Ten dobrý John se snaží lidi sjednotit způsobem, aby vnímali svůj problém jednotně a pomáhali si navzájem. Ten špatný Ramsay je zaměřený hlavně na udržení si moci. Nedělá mu problémy vymýšlet si různé děsivé způsoby mučení lidí. Snaží se ovládnout lidi pomocí strachu. V jednom díle ale John porazí Ramsaye v bitvě a tak symbolicky zvítězí dobrá stránka osobnosti.

Bohužel ne vždy se ale dá vyřešit vše pouhým vyjednáváním. Ramsay byl v situaci držitele pozemku a jen bránil své území. Území, které nespravoval dobře. John to území jel osvobodit a tak by se dalo říct, že vlastně nějakou silu (agresivitu) vytvářel.

Ve Hře o trůny je jeden tajemný děsivý příběh. Příběh o skryté minulosti rodu Starků. Rodu, který měl chránit říši před bílými chodci. V jednom z nejstarších hradů na ledové zdi, která má chránit říši. V Nočním hradu. Velitel noční hlídky nalezl zmraženou ženu bílých chodců. Tedy ženu svých nepřátel. Zamiloval se do ní a vznikl svazek. Vzniklo jakési spojenectví mezi bílými chodci a noční král spolu s noční královnou dávali lidské děti bílým chodcům. Ne jako oběť, ale posiloval tak řady chodců. Tím si možná rod starku upevnil svojí moc strážců severu.

Je to trochu podobné, jako když si John Sníh namluvil ženu z řad divokých, se kterými byl jeho řád v nepřátelství. Umožnil tak navázat určitý mír. Bylo to ale zvrácené a noční král i noční královna byli přemoženi ostatními Starky a tato historie se utajovala.

Z těch příběhů výše jede vidět, že ženy dokáží opravdu ledacos ovlivnit. Anakina vlastně také zásadně ovlivnila hodně jedna žena. I v příběhu Adama warlocka je tam nějaká žena. Nebo u animovaného filmu číslo 9 se věci dali vice do pohybu, když se devítka setkala se sedmičkou a porazili menší šelmu. Nebo příběh z filmu Hvězdná brána, jak se vědec dostal s vojáky na jinou planetu a tam vlastně i zůstal, protože si tam našel místní ženu. Dokonce to byl on, kdo poslal výbušninu na odlétající loď se zlým mimozemšťanem (faraonem).

Je 11.6.2019 0:07. Když to tak vidím, tak v posledním psaní poukazuji hodně na vnitřní boj osobnosti. Špatné vlastnosti a dobré. Docela to nabádá k tomu pokusit sám sebe prozkoumat.

Kdybych byl padouch a měl jasné špatné záměry s ostatními, tak nebudu mít asi potřebu sám sebe zkoumat. Jenomže svět je složitý a i když můžete mít dobré záměry, nesobecké, altruistické a podobně, tak nepotřebuji, aby výsledek byl nějak nakonec špatný. Raději vícekrát měřit a jednou řezat. Pokusit sám sebe zkritizovat a zjistit, zda opravdu nemám na duši nějaký „vroubek“ z minulosti. Celkově rozporuplná je ta doba ve které jsem se narodil. Doba, kdy se narodíte má vliv

na vaše chování, protože planety jsou nějak nastavené v době vašeho prvního nadechnutí. Chování ovlivňují tři takové astrologické faktory. Poloha slunce, měsíce a ascendent. Já mám slunce ve znamení střelce a měsíc v panně. Tato kombinace ze mě dělá vhodného pro intelektuální a filozofické zaměření. Slunce ve střelci dává takovou vlastnost, že jsem něco jako takový „rváč pravdy“ a „idealista“. Jde to vidět z toho mého psaní. To, jakým způsobem píšu vypovídá o mé vnitřní povaze. O tom, jaký jsem uvnitř a někdy asi působím možná netaktně, či cynicky.

Pak je tu ale ten ascendent. Můj ascendent je ve znamení raka. Působí na obrázku jako osmynožec, který ale nevrhá pavučinu na omezení pohybu. Jako kdyby se snažil někoho podržet a pomoct mu. Ascendent určuje to, jak působíte na lidi při osobním setkáním. V tomhle je ale asi ten můj hlavní vnitřní rozpor. Rak má v povaze být takový ten rodinný typ. Příliš daleko od domova se nevzdaluje. Má v povaze pečovat o ostatní. Tato kombinace mě staví do situace jakéhosi vnitřního rozporu a já si připadám, jako když nosím nějakou masku. Zmiňoval jsem to začátkem svého příběhu, když jsem říkal, že v zaměstnání jsem sice usměvavý, ale neumím se podívat tak, jak se cítím uvnitř. Přijde mi, že uvnitř se cítím docela drsně a lidi by to asi nevnímali dobře. Asi jsem měl jeden čas uvnitř nějakého přisedlíka (démona), který svým vlivem podporoval špatné myšlenky. Nepřišlo mi nijak zvláštní navrhovat obnovení trestu smrti. Jako křesťan bych ale měl být zásadně proti a v té době jsem obrácený křesťan už byl. Tohoto podivného vlivu jsem se zbavil začátkem roku 2018 krátce po opuštění Globusu. Zvláštní, protože tam jsem potkal Zuzku.

Když se ale vrátím zhruba do doby, když mi bylo asi 25 let, tak je tam jeden zvláštní příběh. Zkušenost trochu jako z hororového filmu, či nějakého dramatu.

To bylo tak, že jsem cestou do Normy a nebo z Normy na Máji zahlédl nějakého podivného člověka. Vypadal docela mladě, hubeně a na zádech měl nějakou snad školní tašku. Působil jako dítě, ale ve skutečnosti byl asi starý zhruba jako já. Úplně se celý motal a byl zatuhlý. V ruce držel igelitový pytlík a vypadalo to, jako když do něj snad zvrací a nebo nějak nepochopitelně slintá. Bylo to divné. Vypadalo to, jestli není snad opilý? Nevím, zda to bylo už hned ten den, co jsem se o něj začal zajímat a nebo jsem znovu na něj narazil později a už mi to nedalo. Prostě jsem se s ním dal jednou do řeči. Byl docela mimo, ale nějak se s ním dalo komunikovat. Pochopil jsem, že vtom pytlíčku měl toluen, na kterém byl závislý. Nějak jsem mu chtěl z té strašné situace pomoct, ale nevěděl jsem jak. Domluvili jsme se, že se sejdeme a probereme to. Ukáže mi, kde bydlí. Tak jsme se sešly a on mě zavedl do bývalých kasáren u Máje. Nedalo se tam normálně dostat, protože to bylo všude zamřížované. Musel jsem se tam vsoukat skrz mříže. To prostředí vypadalo strašně. Pomalované zdi. Na zemi sutiny. Bylo to tam vypálené, protože jak mi tvrdil, tak před nějakým časem se ho tam pokusily nějací mladiství upálit. Opravdu tam byly černé popálené stěny, tak že útulné to nebylo. Ta místnost, ve které přespával, tak byla taková větší s rozbitými okny a on v rohu měl pár věcí. Myslím, že na opačné straně místnosti měl záchod, ale to už nevím. Koupil jsem mu nějaké jídlo. Trochu jsem mu chtěl pomoct nějak se z té situace dostat. Nebyl jsem první, kdo se o to pokoušel, ale byl jsem asi ten poslední. Asi to tak mělo být. Vyprávěl mi, že měl práci a měl dokonce přítelkyni. Kdyby jenom to. On měl přítelkyni, která s ním čekala dítě. Jenomže k porodu nedošlo, protože spáchala sebevraždu. On měl totiž problémy s homosexualitou a pořád řešil jednoho kamaráda, tak že ta sebevražda byla, pokud jsem to pochopil správně, ze žárlivosti. Tím se nějak dostal k těm drogám. Já jsem mu ale i tak chtěl pořád pomoct a dostat ho z toho strašného

života. Jeho otec dokonce žije hned v paneláku vedle nás a i tam pro něj bylo místo, ale tolerance ke drogám v paneláku nebyla a vtom byl ten problém. Musel tedy z domova.

My jsme ho pozvali i jednou k nám. Mamka mi pomáhala ho nějak podpořit. Myslím, že jsme mu dali polévku a něco málo k jídlu. To jsme nevěděli, co se stane, když si nechá toluen v kasárnách. Najednou dostal nějaké křeče a museli jsme se s ním vrátit. Měl absťák. Cestou přes Máj tam postávali nějací kluci a jeden z nich, když to vyděl, tak zahlásil něco jako „Ty ses mámě moc nepovedl“ a nebo „Na tebe musí být máma hrdá“ už nevím. No do kasáren jsme ho dostali a tam se mu po požití ulevilo. Nosíval jsem mu čajové svíčky, nad kterými si mohl ohřívat instantní polévky. Snažil jsem se ho dostat k pomoci. K evangelíkům, kteří se na tuto oblast problémů s drogami zaměřovali. On už z minulosti měl své zkušenosti s těmito lidmi. Dokonce mi i říkal jeden verš z Bible. Zkušenost měl, ale opětovně se odvracel od pomoci. Já jsem se ho pokoušel znovu motivovat. Dokonce tam byl jeden moment, kdy už on sám začínal cítit, že ho Kristus od té závislosti osvobozuje. Opravdu se mohl osvobodit a nějak se zapojit třeba v těch církvích, ale v tomhle případě je potřeba si uvědomit cenu té pomoci a vážit si jí. On tohle nedokázal a znovu spadl do té závislosti. Snažil jsem se ho motivovat. Jednou jsme se sešli v hospodě nádražce s ním i s jeho matkou. Chtěl, abych jí poznal. Povídal mi, že mě nějak cítil přicházet už z dálky i když mě ještě neviděl a že prý toto vnímá i u toho jednoho křesťana, co mu pomohl od závislosti. Tehdy ta jeho matka si připadala přede mnou nějak provinile. Jako kdyby za to mohla snad ona v momentě, když si dala pivo a já na to pivo nějak narážel. Pamatuji si, že jsem mu přinesl do té hospody dárek. Přinesl jsem mu digitální hru tetris, kterou jsem měl ještě z dětství, aby se měl čím zabavit. Jeho matka, když viděla, jak mu to dávám, tak se usmála takovým potěšeným výrazem.

Jednou se stalo něco zvláštního. To byla noc a stáli jsme každý z jedné strany toho zamřížovaného okna u kasáren. On stál vevnitř a já venku. Asi jsem mu jen šel něco dát k jídlu. On najednou ustrnul pohledem a koukal jakoby přes má ramena. Začal povídat, že vidí nějaká snad bílá křídla. Já jsem se otáčel a nikde nic. Vyprávěl mi o tom, že na Máji je i jeho sestra a jí překvapilo, že se mu snažím pomoct. Podle toho, co mi o ní povídal, tak to brala tak, že mu vůbec nepomáhám ale naopak. Já si to ale do teď nemyslím. Byla v tom jakási další šance.

Potom nastal nějak ten zlomový moment, kdy se to začalo všechno bořit. On to prostě vzdal. Přinesl mi plyšovou hračku a přál si, abych si jí nechal. Chtěl mi věnovat plyšového **raka**. Povídal mi, proč zrovna raka. Ukazoval mi, jak má velká klepeta a jak já a mamka máme snahu se o něj postarat. Pak ale poukázal na ty malé nožičky. Říkal, že i když ty klepeta jsou velká, tak bohužel ty malé nožičky ho nedokáží nikam přenést. Ta hračka byla dost špinavá a já bych nebyl chopen nepřímosti, že bych si to od něj vzal a pak to za rohem vyhodil do popelnice. Tak že jsem tu hračku nepřijal i když on mi jí stále vnucoval. Povídal mi, že toluen si obstarává od jednoho člověka z garáží a nebo si občas dojde do krámu. Někdy mu ho snad i přinese matka. Ten jeho postoj k tomu nechat se stále zotročovat touto drogou nějak přestal vycházet. Bylo to zvláštní. Zahodil příležitost a začali se dít divné věci. Najednou mu v krámě nechtěli prodat toluen. Najednou mi tvrdil, že ten chlapík z garáží mu už nic nechce dát. Nechal jsem se vtlačit do situace, kdy jsem mu kývl, že mu dojdu koupit plechovku do Obi. Tak jsem tam šel a u pokladny na mě prodavačka „Vy jste se poslední dobou tedy rozjely.“ Já ji řekl, že to není pro mě. Tak že tedy tento ústupek jsem udělal a cítil jsem se docela špatně. Najednou mi tvrdil, že má problémy s doktorkou, protože mu prý vzala nějakou

kartu, kterou bude potřebovat. Všude samý problém. Byl před vchodovými dveřmi našeho bytu a asi tam čekal až mamka otevře. Já doma zrovna nebyl. On to ale zahlédl domovník a bylo strašný zle. Mamka mi popisovala, jak jí seřval za to, že takového člověka vůbec pouští do paneláku. Může tam roznášet infekce. V podstatě jsem to chápal. Nebylo to moc rozumné a mohl jsem za to asi hlavně já. Mamka se šla zeptat jeho otce ve vedlejším paneláku a ten se jí omluvil, že nás jeho syn obtěžuje a příště ať se s ním vůbec nemazlíme a vyženeme ho.

Vlastně doktorka navíc koukala divně na mamku, že já se svým povoláním programátora se s takovým člověkem vůbec bavím. Absolutně to nechápala. Ta doktorka totiž byla i jeho doktorkou a nějak se o něm s mamkou bavily.

Najednou prostě všude samé zle. Už jsem si začínal připadat tak nějak za to všechno vinen. Pak došlo k tomu závěrečnému podivnému momentu. Šel jsem po ulici kousek od pošty na Máji a vidím ho tam. On mě zahlédne a po tom všem zase ode mě něco požaduje. Asi abych mu zase koupil toluen. Nějak už toho bylo na mě moc a došlo mi, jak zahodil pomocnou ruku a chce si to řešit po svém. Tohle proste není život, který má smysl. Tak jsem to asi podvědomě vnímal, že jeho život už nemá smysl a já byl ta poslední šance. Aniž bych to mohl nějak ovlivnit, tak jsem v afektu řekl divnou věc, abych ho od sebe odehnal. Řekl jsem mu docela nahlas a před lidmi něco jako „**TY UŽ MUSÍŠ ZEMŘÍT!!!**“. Tato věta skutečně zabrala. Odehnal jsem ho a vícekrát už jsem ho neviděl. On skutečně zemřel a později o několik let jsem se dozvěděl od Teen Chalenge, že ho v kasárnách našli umrzlého.

Necítil jsem žádné smutné emoce, když jsem mu to řekl. Asi jsem cítil něco jako vysvobození se, ale zároveň jsem docela pochyboval o svém pohledu na křesťanství. Otázka je, zda křesťan může něco takového vyslovit. Docela jsem si musel věřit. Bylo to ale jako sledovat nějaký film, který nemohu ovlivnit a vlastně ho ani nechci sledovat. Ta věta ze mě vyšla spontánně sama. Používat ale slovo muset a slovo zemřít je děsivé.

Ztratil jsem absolutně sílu dojít za ním do těch kasáren. Měl jsem pocit, že jestli tam půjdu a znovu to budu muset vidět, tak se snad zblázním děsem. Tak že jsem se z tohoto nešťastného setkání musel sám nějaký čas psychicky rehabilitovat. Byl jsem to ale nakonec já, kdo toho člověka svou prchlivostí poslal do hrůzy a samoty na smrt byť to bylo jen slovem. Nebyla to ta prodavačka a ani ten automechanik, ale já.

Je 12.6.2019 23:29. Na Československém erbu je takový hezký citát: „+ PRAVDA ZVÍTĚZÍ +“. Erb vyobrazuje dva dvouocasé lvy. Někde jsem slyšel o jakýsi plánu, který popisuje, že země dvouocasého lva jsou předurčeny k určitému poslání. Posláni, které se naplní bez ohledu na to, jestli se to někomu líbí a nebo ne. Poslání, které má za cíl spojit západ a východ. Tak uvidíme, zda se to někdy naplní. Jak se vlastně dostal symbol lva do českého erbu a proč má vlastně dva ocasy? Dříve symbolem bývala tzv. svatováclavská orlice. To byl symbol přemyslovců. Existuje báje o knížeti Bruncvíkovi, který měl v erbu orlici. Slovo Brumcvík by snad měla být i zkomolenina z německého názvu pro Přemysla. Tento kníže se rozhodl cestovat po světě za dobrodružstvím. Trochu to vlastně připomíná německou pověst o Jindřichovi Lvovi, který také cestoval a cestou do Jeruzaléma se mu přihodilo něco podobného, jako Brumcvíkovi. Brumcvík narazil na Lva bojujícího s drakem. Trochu mi to připomíná souboj sv. Jiřího s drakem. Brumcvík Lvovi pomohl v boji s drakem a drak byl přemožen. Tím toho Lva vlastně zachránil a na oplátku se Lev postavil na stranu Brumcvíka a pomáhal mu ve všech bitvách. Díky tomu se Brumcvík rozhodl přenést tohoto Lva do svého erbu. Když Přemysl Otakar II. zdědil království dne **23.9**.1253, tak se lev stal symbolem krále. O datu 23.9. a Lvovi jsem vlastně psal ve svém druhém díle příběhu na straně 71 a 72. Dokonce hned za tím jsem poznamenal něco o dni 1.4.2017, kdy jsem dělal prohlídku nočních Budějovic a úplně první fotka byla socha Přemysla Otakara II. To jsem si ale asi tehdy žádnou souvislost se Lvem neuvědomoval.

Tak že Přemysl (Brumcvík) měl údajně jakousi zbraň. Meč, se kterým proti němu neměl žádný nepřítel šanci. Ten meč vhodil do řeky Vltavy a očekává se, že až bude České zemi špatně, tak meč bude vytažen a použit k záchraně. Tak nějak se to vypráví. Dva ocasy představují údajně dvě spojenectví jednak v boji s Milánem a potom proti Sasům.

Přemysl Otakar II je vlastně i zakladatel města České Budějovice. Původně se jmenovala místní

osada Budijovice a středobodem byl kostel svatého Jana Křtitele a svatého Prokopa. V Budějovicích se vybudovala kašna se Samsonem. Ať už Jan Křtitel či Samson, tak oba jsou braní jako siláci na straně boží a oba pochází z východního židovsko-křesťanského náboženství. Je to vzdálený východ a Lva by jste nalezli asi někde v těchto lokacích.

Je to zajímavé nad tím tak přemýšlet, ale když už mě zaujal tak ten citát „+ PRAVDA ZVÍTĚZÍ +“, tak bych chtěl hlavně Přemýšlet nad tím, zda mé chování bylo správné. Někdy může být zdravotní stav tak špatný a i životní situace, že už by mohlo být vysvobození fyzicky zemřít, srovnat dluhy s Bohem a narodit se v novém čistém těle. Něco jako když nechcete, aby se člověk věčně trýznil pomalým sestupem do studené vody a tak ho tam raději hodíte. Poslední dobou se zaobírám neduhem, který asi na mě asi zanechala příliš citlivá výchova mé matky. Přehnaná citlivost či soucit, která ve mně vzbuzuje jakousi touhu najít si tvrdou ženu. V jednom z posledních dílů ve Hře o trůny povídá „pavouk“ Nedu Starkovi, že krále nezabilo nic jiného, než Starkův „soucit“. Úplně není jasné, co tím myslel, ale ta věta je pro mě trochu alarmující.

Narazím na nemocného člověka a absolutně netuším, že ostatní z jeho rodiny se ho snaží léčit tím způsobem, že ho vyženou z domova na ulici, aby přestal s drogami a srovnal se. Domnívají se, jaká je to pro něj pomoc. Takový člověk se nemá šanci z toho dostat bez pomoci Krista. Asi nikdo z jeho rodiny není věřící. Tento člověk zaujme mojí pozornost a začnu se o něj zajímat. Už jsem nějaký ten rok obrácený ke Kristu, ale pokřtěný zatím nejsem. Je vidět, že to prostě nezvládá a potřebuje zajistit nějaké základní prostředky, aby mohl fungovat. Tady ale asi přichází moment, kdy bych měl být opatrný. Když budu přehnaně starostlivý, tak ten člověk ztratí snahu něčím se zabývat a bude čekat, že za něj obstarám vše já. Potom se už ale přestávám chovat jako rak, který podrží, ale možná jako pavouk, co ho třeba i nevědomky chytá do sítě. Najednou se stane zázrak a Kristus mu začíná pomáhat. On sám mi popisuje že dostává sílu řešit svůj problém a navazuje opět spojení s křesťany z Arpidy, kteří mají schopnost pomáhat těmto drogově závislým. Jenomže něco špatného se stane a on to prostě zabalí. Přijal pomoc od Krista a nějak začal být osvobozován. Bohužel zvyk je železná košile. Můžete se cítit svobodní, ale když přijde třeba moment nudy, tak hledáte zpestření a snadno se vrátíte ke špatným věcem. Nemusí to být nuda, ale prostě nějak nemáte motiv udělat třeba něco dobrého, co by jste měli udělat. To je pak problém a člověk svojí vlažností potom zahazuje pomoc, která mu byla dána. Je to skoro i křivda vůči tomu, kdo svojí obětí pomáhá. Pak se zažnou věci rozpadat. To nebyla moje vina, že mu prodavačka nechtěla prodat omamnou látku a nebo mu jí nechtěl dát automechanik. Všechno toto jednání ze strany ostatních k němu se začalo dít v podstatě v jeden čas. Svojí šanci dostal a sám si zvolil. No a v ten momentu přijdu já a neudělám nic jiného, než že mu řeknu tvrdě pravdu. Přehnaná tvrdost mluvení pravdy je asi problém, se kterým musím bojovat a také přehnaný pečovatelský soucit. No ale podstatné je, že já sám necítím, že bych mu nějak lhal. Vycházím ze situace s celkem čistým svědomím, protože jsem byl upřímný. Co jsem ale nevěděl bylo, že by mohl ten můj přehnaný soucit nést nějaké riziko a nebo ta tvrdost sdělení. To už si uvědomuji teď zpětně, když už mám načerpané i jiné zkušenosti.

Pravda asi může být někdy bolestivá, ale tak či tak nakonec osvobodí.

Je 15.6.2019 14:35. Na obrázku je vidět přívěsek ze stránky 113 v sedmém díle. Ten den 1.4.2017, o kterém jsem se zmínil v druhém díle na straně 71 a 72 byl něčím výjimečný. Bylo to myslím poprvé, kdy jsem navštívil podnik s názvem „Čajírna a kafírna“ s tím, že jsem přemýšlel, jak by bylo dobré věnovat se něčemu zdravějšímu. Sám tam něco takového naznačuji o poslední dýmce. Přemýšlel jsem o zdravějším životním stylu. Ještě před návštěvou toho podniku jsem zahlédl fotku Přemysla Otakara II a vyfotil jí. To mě tak trochu nabádá přemýšlet o báji knížete Bruncvíka. To jeho příjmení bude pravděpodobně zkomolenina a ve skutečnosti se jednalo o Přemyslovce, jak už jsem napsal. No jo, ale byl to opravdu syn jednookého krále Václava I. Přemysl Otakar II., který se označoval jako král železný a zlatý? Podle mě ten zmíněný kníže Bruncvík byl ve skutečnosti praděd Přemysla Otakara II, který se jmenoval Vladislav II. Vždyť přeci Vladislav II dostal od císaře Barbarossy **stříbrného Lva** za podporu v boji s Milánem. Za to byl jmenován českým králem a symbolicky přenesl Lva jako znak. Jak se vlastně stal Vladislav II knížetem? Údajně to bylo pro jeho **mladickou nerozvážnost**. Já si pod tímto popisem představuji jakousi nepředvídatelnou pravdomluvnost. To byl asi ten jeho potenciál. Ne že by byl nějak mladý, ale pravdomluvnost se spojuji s jakousi dětinskostí. Vždyť i slogan na erbu je „+ PRAVDA ZVÍTĚZÍ +“. Šlechta se mylně domnívala, že tento kníže bude ovladatelný, ale nějak nebyl :D. V Bibli bývá pravda přirovnána k jakémusi meči, který zničí každou lež. Vlastně se mu podařilo sjednotit Čechy a Moravu. Dvouocasost může symbolizovat jednak samčí pohlaví, ale také symbol sjednocení jako například (Čecha-Morava, Česko-Slovensko, nebo východ-západ).

Tak že tu máme symbol stříbrného Lva a PO II byl král <u>železný</u> a <u>zlatý</u>. Když se zamyslím nad adventním časem vánoc, tak se slaví 4 adventy. Bronzový, <u>Železný</u>, **Stříbrný** a <u>Zlatý</u>. Do dne 16.12. se oslavuje první polovina adventu, kterou se slaví druhý příchod Ježíše Krista a potom v druhé polovině se slaví jeho narození. Úplně v prvním díle svého příběhu se zmiňuji na straně 48, že jsem se narodil 15.12.1977+7. Čas narození byl zhruba 18:30. Tedy půl sedmé večer. Už bylo po šesté, ale sedmá to zdaleka nebyla. Dokonce číslo mého náramku bylo 77. Byla **Stříbrná sobota** a hned druhý den napadl první **Sníh** v tom roce. Čas tohoto narození astrologicky odpovídá nastavení planet tak, že Slunce je v Jupiteru, Měsíc v panně a ascendent je v raku. Když si to datum narození zadáte do nějakého astrologického programu, tak vám to potvrdí. Ono to má nějakou podobnost i s tím astrologickým úkazem, ve kterém se zmiňuji ve druhém díle na straně 71, kde se píše o souhvězdí **panny**, která má ten den u nohou **Měsíc** je oděná **Sluncem** a přitom zrovna **Jupiter** je v místě jejího břicha. Nad ní je i souhvězdí **Lva**.

Ten kníže Bruncvík šel pomoct Lvovi v boji proti Drakovi. Císař Barbarossa při své korunovaci na císaře se údajně musel chopit otěže papežského koně. Takový symbol, že i když on je císařem římským, tak stále je jen pěšák a skutečný vládce je papež. On to zprvu nechtěl udělat, ale když mu řekli, že to je symbolická podřízenost Konstantinovi, tak to nakonec udělal. Císař se celkově zmítal klerikalismu a papežství. Možná pomoc Vladislava II v Miláně byl takový symbolický náznak

pomoci Lvovi proti Drakovi.

Papež František je taková zvláštní postava. Od doby znovuobnovení Vatikánu jako nezávislého státu je papež František už **osmý** papež. Ještě se vrátím k té straně 71 v druhém díle. Je tam takový modrý text z Bible. Píše se tam o **velikém rudém drakovi**. Ten drak má sedm hlav se sedmi korunami a deseti rohy. Ty hlavy mají podle výkladů představovat jednotlivé papeže (opravdové krále) a těch deset rohů jsou jen politické postavičky (prezidenti) deseti zemí, které mají této šelmě nějak sloužit.

Zde je text z knihy Zjevení Janovo kapitola 17:

„9 Zde je zapotřebí moudré mysli: Těch sedm hlav je sedm hor, na kterých ta žena sedí. Je také sedm králů. 10 Pět jich padlo, jeden je a další ještě nepřišel; a až přijde, **musí zůstat na krátký čas**. 11 Šelma, která **byla** a **není**, ta je **osmý král**; je z těch sedmi a jde do záhuby. 12 Deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří se ještě neujali kralování, ale mají přijmout moc jako králové v jednu hodinu spolu se šelmou. 13 Ti mají jedno mínění a svou sílu a moc dají šelmě. 14 Ti budou bojovat s Beránkem, a Beránek nad nimi zvítězí – neboť je Pán pánů a Král králů – a s ním i jeho povolaní, vyvolení a věrní.“

Tak že čas, pro který je tento verš napsaný je v dobách šestého papeže. Papež se volí celoživotně a až po tom co zemře, tak nastupuje další. Tím šestým papežem se myslí Jan Pavel II., po kterém přišel **sedmý** papež Benedikt XVI. a ten **směl zůstat jen krátký čas**, což se skutečně stalo. Otázka je, kdo vlastně je to ten papež František a zda je to vůbec klasický papež. Je to první Papež, který je z řádů Jezuitů.

Papež František nenosí na krku kříž s ukřižovaným Ježíšem Kristem, ale údajně je to bůh Osiris, který panuje nad **zemřelými**. Bůh **záhrobí**. Ten, který **byl** a pak **nebyl**. Ještě k tomu to dává najevo.

Tady je nějaké povídání o osmém králi.

Přijde mi celkem odvážné od papeže, že si dovolí měnit modlitbu otčenáš, jak je vidět zde.

Tak to vypadá, že v mém psaní o upírech jsem se moc daleko z místa nehnul.

Je 16.6.2019 15:11. Papež František je tedy historicky úplně prvním papežem, který je člen výjimečného řádu Jezuitů (Tovaryšstvo Ježíšovo), které bylo založeno v šestnáctém století Ignácem z Loyoly jako jakýsi papežův věrný duchovně vojenský řád, a je údajně hodně ovlivněno Egyptskou mytologií (př. vševidoucí oko boha Ra). Tvrdívá se, že založení řádu Iluminátů bylo ve skutečnosti jen přesunutí Jezuitů pod jinou organizaci. Asi na tom něco bude, když v katolických kostelech vídáte Iluminátské symboly pyramid s okem boha Ra, jak je vidět na obrázku výše.

František se údajně narodil v roce 1936 ve dne 17.12. Já se narodil 15.12., tak že pokud je 16.12 poslední den první poloviny adventu, kdy se slaví druhý příchod Krista, tak František se narodil až v té druhé půlce související s oslavou jeho narození. Symbol Jezuitů je zkratka **IHS**. Skoro všude najdete **IHS**, ale je vidět, že na obrázku výše je tam marná snaha překreslit **I** na **J**. Písmenko J, aby naznačovalo, že se skutečně jedná o kult Ježíše Krista, ale ono není tak jasné podle Františkovo jednání. IHS totiž má jakýsi bojovný až skoro zabijácký kontext. IHS je zkratka z egyptské mytologie a prvotní písmenka napovídají jména tří božstev a to **Isis**, **Horus** a **Seth**.

Je celkem překvapivé, jak moc se Egyptská božstva dotýkají dnešních časů. Jak moc tato zkratka zapadá do kontextu dnešních událostí. Lidé, kteří se zabývají astrologií, tak dobře ví, že má nastat jakýsi věk **Vodnáře**. Teď je sice věk **Ryb**, které reprezentují křesťanství a vliv božího království už teď na Zemi, ale jaké astrologické znamení je vedle Vodnáře naproti od Ryb? Je to **Kozoroh** (smrtonoš). Kozoroh si pro sebe teď momentálně udržuje světskou moc a nemá v plánu se jí vzdávat i když doba Vodnáře se blíží. Kozoroh má v Egyptské mytologii představitele v bohu **Osirisovi (Usir)** planeta **Saturn**. Zatímco **Vodnář** je v Egyptské mytologii v podstatě **Seth** planeta **Uran**. Oba tito bohové jsou sourozenci. Tyto postavy se dotýkají i jiných kultur ne pouze těch Egyptských. Existují příběhy o jakémsi **Enki** a jeho bratru **Enlilovi**, kde **Enki** se připodobňoval k Osirisovi a **Enlil** k Sethovi. To už ale možná nemusí být úplně přesné. Osiris měl ve správě zlepšování úrody, ale také umírání a znovuzrození. Seth zase ovládal bouře, oceán, měl ve správě neúrodné pouště, pán temnot, chaosu, války a Uran je vyobrazován jako planeta **změny**, tak že i **revoluce** se hodí k tomuto bohu. Když se to tak vezme, tak Seth je vykreslován docela temně, ale ani Osiris jako smrtonoš mi nepřijde úplně pozitivní.

Tito dva bozi mezi sebou válčily a temný Seth zabil Osirise. Manželka Osirise **Isis** (zvaná také jako Eset) ho dokázala opět přivést k životu. Konec konců je to bůh smrti a znovuzrození. Osiris měl takový záměr **pomsty**. Jeho pomsta měla být uskutečněna za pomocí jeho **Zlatého syna Hóra**, kterého měl s Isis. Hór byl dokonalý protiklad k bohu Sethovi. Zatím co Seth je jakési popisované ztělesnění temnoty, tak **Hórus**, je vykreslovaný jako dokonalé „světlo“, které má vlastně za úkol porazit “temnotu“, která se neodvratně blíží. Hórus se v některých kulturách popisuje jako **Apollón**.

On je tu ale vlastně ještě jeden Osirův syn kromě Hóra. Nemanželský syn, tedy bastard.

Anubis. Anubis přišel na svět tak, že manželka Setha Nebthet mu chtěla dokázat, že je ještě stále plodná a tak se nějak rozhodla, že opije Osirise a vyspí se s ním. To se stalo a porodila syna Anubise, kterého odhodila. Anubise našla Isis za pomocí vlků a dělala mu náhradní matku. Anubis byl tedy asi vychován náhradním otcem Osirem a třeba ani nevěděl, že je to jeho genetický otec. No jak by mohl? Vždyť Anubis má přeci šakalí hlavu a Osiris, Isis i jeho genetická matka Nebteth vypadají docela jako normální lidé. Šakalí hlavu má po svém otci **Sethovi**. Vypadá to divně, protože přeci jeho genetický otec je snad Osiris, ne? Genetický možná ano, ale tady se nebavíme ani tak o genetice, jako o tak zvané **telegonii**. Telegonie je určitý jev, o kterém moc lidé neví, ale ve starých kulturách to bylo známé. Dokonce někteří králové si nárokovali právo první noci, aby si přizpůsobili národ sobě. Jedná se o to, že když má nějaká panna první pohlavní styk s mužem, tak při tom prvním pohlavním styku, bez ohledu na použití ochrany, se na ní z muže přenesou určité informace asi v nějaké duchovní sféře. Tyto informace se pak přenášení i na všechny její děti bez ohledu na to, s kým je potom má. Předpokládám, že když chtěla Nebteth dokázat svému muži Sethovi, že ještě plodná tím, že se vyspí s Osirisem, tak už nebyla pravděpodobně panna. Anubis tak má vlastnosti Setha. Možná by mohl ovládat bouře, oceány, pohromy a podobně. Jeho telegonický otec Seth byl asi bouřlivák, ale výchovně a geneticky má vlastnosti po Osirisovi a Isis. Osiris je možná pán mrtvých, ale Anubis byl pověřen, aby se o mrtvé staral a pečoval o ně. Komu mrtví budou asi více nakloněni, tomu, kdo jim chce vládnout a nebo tomu, kdo se má o ně starat jako jakýsi **doktor** a **průvodce** podsvětím? Dokonce má geneticky i vlastnosti po své vlastní matce. Tedy ještě že já neměl tak zlou **matku** a bylo to u mě vlastně naopak. Ten příběh trochu připomíná Romula a Rema, kteří založili město Řím a byly odkojení vlčicí. Anubis se po Osirovo smrti dokonce staral o Isis jako fyzický utěšitel, což už je trochu zvrhlé, ale asi i od ní se na něj něco přeneslo v tomto směru.

Trochu mi to porovnání Anubise a Hóra připadá jako dva bratři faraon Ramses a zachránce Mojžíš. Jeden v roli předurčeného vladaře a druhý jako revolucionář a separatista. Jeden velel vojsku a druhý s pokorou před skutečným Bohem svolával bouře a pohromy.

Trochu to vypadá, jako kdyby měl být Mojžíš ovlivněn druhou stranou. Například ve filmu o hvězdných válkách si hlavní Sithský lord s italským jménem Palpatine podmaní Anakina. Jako kdyby ho potřeboval pro ovládání umělých bytostí, protože právě jeho budou poslouchat z nějakého důvodu. Podmaní si ho tak, že mu zamezí dýchat čerstvý vzduch a nasadí mu speciální plynovou

masku a celkově celý černý robotický oblek. Přeci pán vzduchu, dýchání, bouří a podobně je Anubův telegonický otec Seth (vzdušné znamení Vodnáře a planeta Uran). Omezovat člověku dýchání čerstvého vzduchu bych připodobnil jako odebírání něčeho, co symbolizuje dokonale svobodu, protože vzduch nic nestojí a je potřeba k přežití. Tímto si Anuba (Anakina) podmaní zcela Palpatine (Osiris), který mu podával už v minulosti různá školení o tom, jak nejmocnější Sithští lordové dovedou přivést i mrtvé k životu.

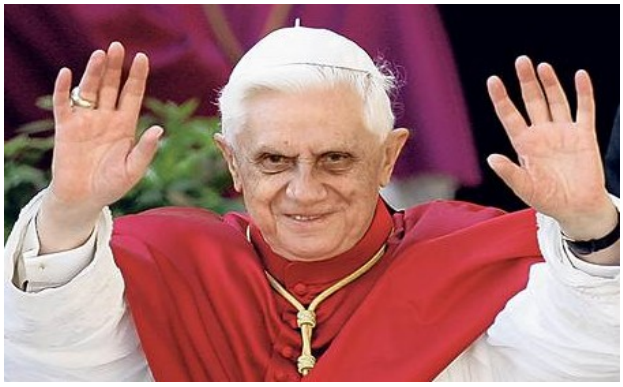

Podoba mezi některými papeži a Palpatinem ze Star Wars je pokud jde o stav očí, dost kruhovitá. Nalevo je Palpatine a napravo zesnulý Benedikt XVI.

Já se omlouvám. On vlastně Benedikt XVI. zatím asi není po smrti, ale na obrázku působí dost nemocně. Je to docela neštěstí, když vrchní představitelé Kristovo moci. Kristovo náměstci vyvolávají v lidech dojem nemoci a umírání a nebo když prsty na ně ukazují symbol kozla jakožto smrtonoše. Působí to nedůvěryhodně.

Pořád je tu ale nejasnost s tím Zlatým synem Hórem. Podle Legendy o Antikristu od ruského spisovatele a filozofa Solojova by měl přímo v Evropě povstat jakýsi sjednotitel evropských států. On to psal už v roce 1900, což je neuvěřitelné, jaký byl vlastně vizionář a kolik z toho se už naplnilo. Ve svém díle píše, že bude snaha sjednotit evropské státy do jakési konfederace. To vlastně popisuje Evropskou Unii, která vznikla dávno po jeho smrti. Prý povstane jakýsi samozvaný světovůdce v Evropě a bude to císař Evropy a celého světa. On vzejde z politických poměrů. Už v třicetitří letech napíše ohromné ekonomické a sociální dílo o tom, jak lidem pomoci z bídy. No skoro to připomíná můj projekt Eden, který jsem v těch třiceti tří letech opravdu dělal. Jenomže tento člověk opravdu má vzejít z politických poměrů a má to být něco jako velkokapitalista. Na velkokapitalistu ve feťáckém doupěti s ohořelými zdmi někde v kasárnách asi často nenarazíte. Nabízet lidem blahobyt není to samé jako nabízet jim prostě jen osvobození se a možnost věnovat se důležitějším věcem. Ten člověk má mít úplný odpor ke Kristu. Vlastně má být dost sebestředný v náboženském pohledu. Tak to já se prezentuji jako služebník Krista a odvolávám se na jeho autoritu. Tento člověk k sobě připojí celou Ameriku. Jakožto Velká Evropa a Řím reprezentuje jakousi šelmu vycházející z moře, tedy jako moře národů, tak Amerika je šelma ze země a přirovnává se k jakémusi tvoru, co má rohy jako beránek, ale mluví jako drak. Nutí lidi čipovat (mít znamení šelmy), jinak nebudou moci kupovat ani prodávat. Tato šelma ze země pracuje na počest šelmy z moře. No když se nad tím tak zamyslím, tak prezident Donald Trump často bývá obklopován hordami Jezuitů. Jenom když jde něco podepsat, tak mu kryjí záda třeba i tří Jezuité v

černých oblecích. Přijde mi to hodně podezřelé. Lidé se někdy i domnívají, že prezident Trump není ve skutečnosti prezident Ameriky, ale že prezidentem je jeho Zlatý syn, jak o něm říká, **Jared Kushner**, který je ze zámožné kapitalistické rodiny. **Jared** obývá budovu s popisným číslem **666** a to on vlastně začal údajně s implantací čipů. No jo, ale Jared není přeci evropan, ne? Je to celé divné. Někdo říká, že prezident evropských států vzejde snad dokonce z Francie. Že by na tom něco bylo? Že by prezident Francie a jeho nápady na vybudování La Grande Europe naznačovali, že to on bude tím úchvatným myslitelem, který dobude svět svojí genialitou a šarmem? Nevím. Přijde mi, že francouzi ho nemají příliš v lásce.

Co se týče těchto proroctví, je to celkem dost nejasné a věci můžou být nakonec zcela jinak, než se očekává. Nakonec může člověk, se kterým se počítá jako s šampiónem zla, být úplně v pohodě. Nebo už je dávno rozhodnuto o tom, že člověk, který je v pohodě, tak nemůže vyřešit tyto problémy a tak bude zázračně vytržen i s hodnými lidmi. Nebo ti lidé tu zůstanou a budou pod zázračnou ochranou. Následně přijde na špatné lidi trest v podobě jakéhosi nového Hitlera a až vše skončí, tak teprve budou na zemi vládnout ti hodní. Tak by to mohlo být. Pravděpodobný scénář bude ten, že se to bude stupňovat. Ten, kdo je hodně hodný, tak třeba bude pod nějakou ochranou. Ten, kdo je méně hodný, tak bude popraven, ale setnutím hlavy, tak že žádná hrůza, mučení a podobně. No a až v poslední fázi přijde trest na ty nejhorší. Pořád ale platí snažit se o záchranu ostatní Evangeliem, dokud ta možnost tu je.

Anubis byl v Egyptě, ale jeho obdoba v řecké mytologii byl **Hermes**. To už je lidštější podoba bez psí hlavy. Je popisován jako syn přímo Dia. Tedy hlavního Boha Bohů. To je lepší pohled, než bastard boha smrti. Hermes je popisován jako génius planety Merkur. Dominuje asi hlavně svojí inteligencí, je vůdce v obchodování, lékařství. Bývá označován jako takový posel boží a šéf pastýřů. Dokonce i patron zlodějů, tak že úplně čest nebude asi jeho nejsilnější stránka. I když umět vzít někomu něco, co si nepřivlastnil oprávněně, tak to může být v podstatě čestné. Hermes dostal hůl, která je výše vidět vedle Anubise. Je to Hermova hůl, nebo také Merkurova hůl zvaná **Caduceus**. Asi slouží jako pastýřská hůl, ale vyobrazuje navíc dva hady na rozdíl od Aeskulapovi hole, kterou máme nakreslenou na záchrankách. Dva hady jako symbol zdravé genetické šroubovice. Symbol sexuální tvořivé hadí síly Kundalíni, o které se zmiňuji na straně 154. Je to symbol tvůrčí síly, která je typická docela i pro někoho s ascendentem v raku. Ať už jde o muže a nebo o ženu, tak převládá povahová vlastnost matky a s tím souvisí i tvůrčí síla, kterou matka využívá při rození dětí. U muže se to asi projeví v nějaké formě umění či tvořivosti. Hermes bývá připodobňován v archandělovi Rafaelovi, který se v Bibli vůbec nevyskytuje. Je o něm příběh v knize Tóbijáše, kde vystupuje jako takový průvodce s poutnickou holí a léčitel. Archanděl Michael má atributy ochránce, ale to je asi trochu něco jiného. Těžko říct.

Myslím, že na téma Přemysla Otakara II toho bylo řečeno docela dost. Tak že jdu dále. Kouřil jsem dýmku a co se týče přísunu vzduchu to není moc zdravé. Přemýšlím o změně životního stylu. No a cestou narazím na bílou rukavici, která je pověšená na nějaké tyči. Vidím pod ní nepatrného pavoučka. Zaujme mě to, tak jsme to vyfotil. Nějaká pavoučice mi ležela asi stále v hlavě. Pavouk je také takový symbol temné

říše Setha, tedy planety Uran. Symbol znehybnění. Nejsem úplně poklidný doktor Bruce Banner, který se sem tam změní v nesmrtelného bouřliváka Hulka, abych si mohl dovolit chodit s Černou vdovou Natashou, která ho umí tak nějak „zastavit“. Na takový drsný vztah s Jaruškou Vodnářkou nemám, ale i tak jsem o tomto typu ženy asi stále uvažoval. No jo a co se nestane. Hned ten den narazím na vodnáře chlapa. On tam jde dokonce s tlupou teenagerů a zastaví mě větou „Nějakej problém?“, protože jsem je natáčel. Mladší generace věci asi zkracuje a tak tam chybělo slovo „Máš“, jako to bylo u pavoučice na základce. To ale předbíhám od pavoukům k pavoukům, ale video tam vidět je a i tam říká tu větu. Nějak „často“ narážím na lidi, co se mnou mají problém. Nejprve jsem musel prohlédnout a vyfotit grafity dvou očí, kde jedno bylo modré a jedno červené. Mám tam dokonce dvě fotky. Nevím, zda to nějak naznačovalo Anubise, který má jednu svou stránku té rodiny a druhou stránku jiné znepřátelené rodiny.

Každopádně jsem měl na učňáku kamaráda Honzu, který byl duševně nemocný. Měl jedno oko myslím modré a druhé zelené. Trochu z toho měl mindrák. Učil se dýchat něco, co dýchat neměl. Učil se dýchat toluen. Mám o tom vlastně záznamy. Například šestý díl stránka 122 o schizofrenii, nebo stránka 106. Nebo nějaká zmínka v sedmém díle na straně 46 či na stranně 12. Nebo vzpomínka v druhém díle na straně 21. Nebo pátý díl na straně 132 o hře Daggerfall, kterou mi přinesl.

Honza vdechoval toluen a naučil ho to myslím nejstarší brácha a nebo jeho dva starší bráchové. Je to blbý zvyk, ale dostal se z toho. To mi jednou vyprávěl, když jsem se ho zeptal, zda jeho nejstarší bratr ještě žije, tak mi odpověděl nepochopitelnou věc. Ptal jsem se ho po mnoha letech a on mi řekl, že ano. U nich doma to prý chodilo tak, že rodina koukala na televizi. Nejmladší sourozenci vedle starších no a byl tam i jeho nejstarší bratr. No a co se nestalo. On si tam klidně z pytlíčku při té rodinné akci dýchá toluen. To asi muselo ostatním docela vadit. Co to popisoval, tak ta atmosféra tam byla docela napjatá. Jak je vidět, tak jiný kraj, jiný mrav. To mi připomíná mou nedávnou příhodu s divným autobusem. Jdu po ulici a najednou slyším strašný řev nějaké hudby. Koukám se, odkud to jde. Kde jede to auto s tou reklamní musikou, co je tak šíleně nahlas. Žádné reklamní auto s reprákem nevidím. Vidím akorát projíždět autobus a ten byl zdroj té hudby. Tak že nějaký vtipálek si v autobuse pustil reproduktor tak šíleně nahlas, že ani řidič a ani nikdo z cestujících si netroufnul takovému individuálovi říct „Promiňte.....pardon.....mohl by jste to mírně ztlumit?“. Kdo ví, třeba by taková věta zabrala :D. Možná si jen zkoušel, zda se někdo ozve a zároveň to neudělá ve stylu popravy na místě.

Tak že někteří lidé si mohou fetovat nebezpečné látky uprostřed rodinné idilky a jiní pouštět nahlas rádio v autobuse, ale někteří jsou tak hodní, že se nechají vyhnat i do spálených kasáren. Přemýšlím, zda se ten člověk, kterého jsem potkal na Máji, dostal třeba někam do nebe? Opakoval si verš z Bible, ve kterém bylo něco jako že „soužení jednou skončí a bude dobře“. Docela bych mu přál, aby měl už někde jinde pokojný život. Je jasný, že se dostal do problémů vlastní vinou, ale na druhou stranu to měl těžké. Ještě si pamatuji jeho příjmení. Jméno už jsem zapomněl ale myslím, že bylo Jarda. Je zvláštní, že na Jardy a Jarušky narážím docela často. Jeho příjmení ale bylo Michálek. V ten den, když jsem ho od sebe odehnal se možná něco zásadního v mém životě stalo. Malý Michálek zemřel a třeba se zrodilo něco silnějšího. Nebo se třeba něco silnějšího zahubilo. Těžko říct. Honza mi říkával párkrát, jak se mu zjevuji jako satan, který se mu umí dostat do hlavy a

manipulovat jím. Dokonce mě za to obdivoval. Vzpomíná si, jak jsem byl jako programátor hodně dobrý a nikdo mě nemohl předhonit. Prý jsem se v těch jeho vidinách uměl dostat do hlavy úplně každému člověkovi. Zotročil jsem snad každého člověka a dokonce jsem si chtěl podmanit i Nebesa. Takto nějak mi to líčil. Je vidět, čeho je satan na narkomanech schopen. Toho, kdo se snaží nějak pomoct vyobrazuje jako padoucha, který je stále s postiženým ve spojení. To znamená, že postižený nemá absolutní zájem hledat pomoc od toho člověka, který umí pomoct. To je jako když se satan vydává jako něco, co se tváří křesťansky. Potencionální hledající ztratí zájem hledat a celou telé to křesťanské téma označkují jako špatné, i když to tak není.

Ty jeho fantasmagorické vidění. Dříve jsme nic nepsal, žádný příběh. Nikoho jsme nemohl ovlivňovat. Teď už něco píšu, ale takovéto výklady o tom jak dělám zle a nebo náznaky v různých filmech jsou jen překážka, kterou lze jen překročit.

Všelijaká mytologická božstva možná opravdu představují vlastnosti působení planet na lidi. Třeba tu opravdu jsou jacísi faraoni, kteří planety uctívají. To je ale úplně nepodstatné. Podstatné je vědět, že celá sluneční soustava je jen částečkou prachu v porovnání s celým vesmírem, který drží Kristus se svým otcem. Královská planeta Jupiter nebyla nikdy dobyta, protože slouží pravděpodobně i jako takové velvyslanectví Boží. Celá mléčná dráha může rychle zaniknout, když to bude chtít, ale je tu život a Bůh stanovil určitá pravidla. Nikdo nemusí být obětí toho zotročování, když přijme Krista. To co je zdravé, ty tkáně, buňky, lidi, takto si Bůh ochrání a to co se nechá vystavovat nemocem, tak může být bráno jako testovaná tkáň, která má zesílit. Odumřelé slabé buňky vesmíru se dají sloupnout stejně snadno, jako strup. Tedy z hlediska Boha to není problém. To že jsou tu lidé, co se prezentují jako bozi, tak to nikoho nemusí zajímat a nikdo jim nemusí projevovat žádnou úctu. Ani dívat se na ně nikdo nemusí. Co potom budou vlastně mít?

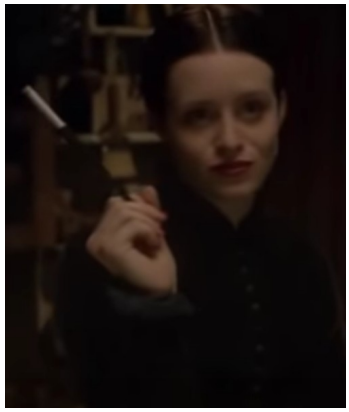

Je 18.6.2019 1:49. O filmu Zaslaná pošta jsem se už zmínil na straně 82 a 81 v tomto díle. Město s názvem Ankh-Morpork, které tvarem připomíná Prahu a nebo symbol Pirátů, tak je hlavním dějem filmu. Mimochodem v Praze je někde umístěné jakési orákulum, pomocí kterého se dá věštit budoucnost. Praha je jakýsi protipól k Jerusalému. Ve filmu hraje hlavní roli jakýsi vynalézavý zlodějíček, který má jednookého nepřítele a velké ideály. Dostane se na poštu asi za trest, protože se něčím provinil. Seznámí se s zajímavou slečnou, která se v budoucnu stane asi jeho ženou. Žena v černém, která ho umí rázně zkrotit. Ta žena vlastně ani nepracuje na poště, ale v jiném podniku. Ona má tu schopnost, že umí dát do pohybu ostatní. Ona vlastně má na starosti jakési ranaře, ale to by se dalo

obecně vnímat jako okruh lidí. Dokonce jeden z těch ranařů spolupracuje s hlavním hrdinou na poště. Aha, tak to by mohl být vlastně takový „kšiltovka“, protože ten dělal jak v globusu se **Zuzkou**, tak i na poště se mnou. Ta žena s černými vlasy působí trochu jako takový Beran, co dovede uvádět lidi v pohyb a třeba některé i zkrotit. Vlastně vládnoucí planetou Berana je **Mars**. Když se vrátím ke znamení tak zvané betlémské hvězdy, kterou jsem popisoval na obrázku druhého dílu příběhu na straně 71, tak se nejedná skutečně o hvězdu. Jedná se o konstelaci tří hvězd, které byly vidět na jednom místě a to hvězd Merkur, Mars a Venuše. Tyto tři hvězdy představují tři krále (mudrce), kteří přišli věnovat své dary. O **Merkuru** jsem se zmínil, že dává inteligenci, schopnost obchodu, léčení, cestování tedy asi ve smyslu vedení ale je tam i kradení, což je výsadou pirátů, ale někdy i to může být správné. **Mars** může druhé drahé polovičce dodat schopnost věci rozpohybovat a třeba více oslovit osobně lidi a organizovat je. **Venuše** je dar určitého charismatu a smyslu pro eleganci a krásu. Pak tam byla ještě jako poslední v konstelaci vidět planeta **Regulus**, která je nejjasnější ze souhvězdí **Lva** a to je tvořeno **devíti hvězdami**. Právě devět měsíců jsem byl na poště zaměstnaný.

Proč ale mluvím o poště? No toho 1.4.2017 jsem přeci narazil na člověka, který se stal kamarádem a začali jsme chodit do posilovny. Kamarád ve znamení Vodnáře, který je řidič z pošty číslo 1. Člověk potkává kamarády, ale že by se tam mihla nějaká kamarádka, tak to ne. Tak že jsem si dělal iluze, jak skončím s kouření dýmek, ale on mi ubalil rovnou „špeka“. Na druhém videu je vidět, jak mi ho nabízí. Asi jsem možná vypadal trochu, jako ten Anubis s cigaretou v puse na obrázku výše vedle obrázku pavouka. Chování tohoto kamaráda bylo celkem hlučné. Rádio hrálo na plné pecky v noci u Vltavy, ale byly jsem kus od sídliště. Na videu je slyšet, jak pouští Řezníka kritizujícího současný sociální stav společnosti. Několikrát mě napadlo, co kdybych měl takovouhle ženskou? On neříká, jestli chci zajít do posilovny. On řekne rovnou něco jako „V úterý je posilka kámo.“ Docela mi to jeho chování bylo nepříjemné. Je zvláštní, že u něj mi to nepříjemné bylo, ale ženu jeho povahy jsem si docela přál. I když asi by mi to lezlo na nervy i u ženy nakonec. On toto přestal dělat.

Jednou jsme se v posilovně nějak začali bavit o věcech, jako „páskem přes zadek“. Nevím už jak na to přišlo. Já jsem mu říkal, že „To by na tebe tvá přítelkyně mohla také vytáhnout bič.“. On mi říkal, že „Nebo bych ho mohl vytáhnout já na ní.“. To jsem ještě netušil, že za 16 měsíců od toho setkání budu na poště taky. On mi říkal, že já vyzařuji nějakou hodně pozitivní auru. Párkrát se mi stalo něco divného a udělal mi to i kšiltovka asi dvakrát. Prostě jsem šel, procházeli jsme vedle sebe a najednou mě chytí za bradavku, pustí a směje se tomu. Tak si říkám, co to má být? „Někteří domorodci stejného pohlaví na této planetě se asi zdraví tím, že se prostě chytí za bradavku“. To je divné, že to neudělala žádná z tech holek, co tam pracují. Představa, že jdu přes depo a najednou mě nějaká holka chytí za bradavku mi přijde daleko normálnější. Nebo jdu z práce domů a jako že tam je někde má žena i když nebyla. Pozdravím jí na rozloučenou a ona místo odpovědi typu „Papaaaaaaaaa“ prudce vstane a svižným krokem jde ke mně. Chytne mě za obě bradavky a řekne „Jestli do půl sedmé nebude nakoupeno, tak si to se mnou doma vyřídí, ale jestli nebude nakoupeno do sedmi, tak zažiju v posteli válku!“. Pak mě pustí domu a já si říkám „Ach jo, tak to zase budu doma o hladu.“ :D. No to jsem zase přehnal a měl, to být vtip.

Mnohem lepší bude tenhle příběh o Hvězdné bráně z roku 1994. Geniální egyptolog přišel na způsob, jak zachránit svět, ale nikdo ho vůbec neposlouchá. On vlastně sám vůbec netuší, že na něco takového přišel. Najednou se ale jeho poznatky zhodnotí a zjistí se, že rozluštil způsob, jak cestovat jakousi tajemnou ukrytou hvězdnou bránou do dalekého světa, ve kterém bude cizincem. To ještě ani neví, že ten svět ochrání před utlačovatelem, který je také z jiného světa a z ničí ho bombou o které vůbec neví, že se tam spolu s vojáky dostala.

No hlavní je, že lidé si ho tam zamilují. Pak přijde trochu hororová scéna, která je možná myšlená dobře. Asociace sester zvaná „Zvadlé růže“ se ho násilně chopí a jde ho připravit jakýmsi rituálem, který možná trochu pohřbívá příjemnou atmosféru. Pak ale přijde nejdůležitější scéna z celého filmu. Mladičká nádherná dívka s dlouhými černými kudrnatými vlasy přijde za ním do pokoje a kouká takovým milým výrazem. Nemusí vůbec nic říkat a začne se pomalounku svlékat. On se určitě nebude snažit pomateně jí zase oblékat, ale přistoupí k ní a vezme jí do náručí, aby si jí jemně odnesl a položil na své lůžko a pomohl jí. Najednou v ten moment, jak jí vezme do náručí a nese jí do svého pokoje, tak ona ucítí to, co on ví už dávno. Takový ten pocit, co jsem cítil, když mi Zuzka podala ruku v Globusu při představení. Něco jako „Má drahá pamatuješ si, jak jsme se při vytvoření této galaxie drželi spolu za ruce“. Pak už není třeba žádných slov, protože oba ví, jak dlouho už se vlastně znají.

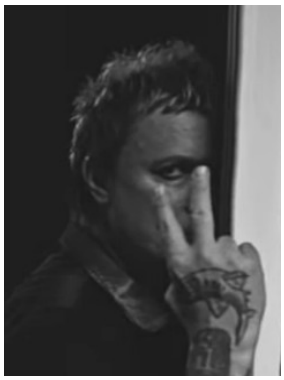

Je 20.6.2019 0:23. Zrovna předevčírem jsme měli setkání v čajovně. Veřejné společenství, které jsem založil a snažím se ho nějak uskupovat, tak se začíná rozrůstat o zajímavé individuální lidi. No a ten den jsem cestou z čajovny s mým kamarádem řidičem číslo 2 (elektronik), o kterém ještě napíšu, potkali toho zvláštního člověka. Povídal jsem, jak jsem před několika dny slyšel z projíždějícího autobusu naprostý randál, že to vypadalo jako hodně zesílená reklama z reklamního auta. Nikdo z okna toho autobusu neměl vystrčenou hlavu s rádiem, aby se to stvoření dalo identifikovat. Nebylo nic vidět, ale pak jsme ho s řidičem potkali 18.6. v noci na zastávce Zelená ratolest. To individuální stvoření by se dalo popsat nějak jako „Muž nesoucí si židli“. Kdo by to byl řek, že v tom autobuse jen někdo seděl na „židli“. Tak že když se ten člověk k nám začal v noci na zastávku přibližovat, tak můj kámoš říkal něco jako „Proč to tak řve?.... Kdo to je?“. V dáli byl jen jeden docela mladý blonďatý kluk, který trochu připomínal možná prince Harryho, možná prince Williama ve svých letech. Nějaký ten typ vizáže. Ten mladík si nesl bluetooth reprák Sony GTK-XB60L, který je tak velký, že si na něj bez problémů sedl přímo vedle nás. Jak se začal přibližovat k zastávce, tak ale hrající hudbu začal ztlumovat když byl po mojí pravici, tak byla hodně potichu. Tak jsem se s ním dal do řeči a zeptal jsem se ho, zda náhodou nejel před pár dny autobusem s puštěnou hudbou na

plné pecky. On přiznal, že to byl on. Říkal, že to chtělo v autobuse trochu mejdan. Já se ho ptám, jak se na to tvářil řidič a on mi povídá něco jako, že se mu to úplně nelíbilo, ale zvykl si. Povídal o sově, že je jediný, kdo má v Budějovicích takový reprák, protože nikdo není takový magor jako on, aby si kupoval reprák za 8 tisíc kč.

Tady je video záznam ze zastávka, kde je vidět, jak hrající reproduktor může sloužit jako židle:

http://jkali.cz/data/video/2019_06_19_repro.mp4

Když jsem ho začal zabírat natáčením, tak to nedopadlo tak, že by vstal, chytil mě za bradavku a řekl „Máš nějaký problém?“. Docela rychle odešel za skupinkou lidí po mé levici. On sebou neměl žádnou tlupu, ale v momentě natáčení se k nějaké připojil. Zajímavé.

Docela zajímavé je zamyšlení nad takovou osobností. To je člověk, který asi chce být nějak „vyslyšen“. Možná trochu rebel.

Představuji si modelovou biografii nějakého takového člověka v megalomanském provedení. Příběh by mohl být asi takovýto. Mladý chlapec, který je nevybouřený má neblahou zkušenost s rodiči. Rodiče mu vyhodili pár květináčů s veselou rostlinou, kterou ještě nestihl zužitkovat. Ještě k tomu mu rodiče zakazují hrát na třímetrovou kytaru, když je půl dvanácté v noci. Chlapec se cítí omezován a potřebuje to nějak ventilovat. Jednoho dne se rozhodne v autobuse rozjet mejdan.

Tak že nastupuje do autobusu společně se svou „židlí“. Na svém telefonu našel dokonalou muziku od Britské skupiny Prodigy, která se jmenuje „Their Law“ v překladu „Jejich Zákon“ a přesně vystihuje potřebu jeho vyjádření. Hudba je na tomto odkaze a je to koncert vysílaný z Ruska:

https://www.youtube.com/watch?v=zKNoU2P0dQc

Pustí tedy hudbu hodně nahlas a když se přibližuje čas skladby 1:52, tak chlapec se rozhodne vytáhnout k židli dva speciální přídavné moduly. Jedná se přesně o „Turbozesilovače na tryskový pohon z řady Apollón W66“. V autobuse je otevřené malé okénko, tak se zdá cestujícím, že to asi bude slyšet i trochu ven. No a v tom, když už se blíží refrén „Fuck them and their law“, tak chlapec zapne oba zesilovače na raketový pohon. To je takový hluk, že to jde slyšet z Budějovic až na zámek Hluboká nad Vltavou. Obyvatelé v podzámčí okamžitě vyletí z postelí asi tak, jako vyletí několik zámeckých oken z pantů. Na hluboké obyvatelům připadá, jako kdyby na zámek spadl Mars. No a v Budějovicích se paří tak, že ani na hřbitovech nezůstane jediné oko zavřené i když jeden muž jen sedí na „židli“.

Takový zvláštní dopad může mít určitý druh hudby. Na videoklipu je vidět v čase 2:46, že někteří lidé by možná mohli potřebovat lékařskou pomoc.

Dnes jedu na Teambuilding, tak snad se to tam také neurve ze řetězů :D. Klučinovi jsem říkal, že už je zapsán v mém blogu a dal jsem mu vizitku na mé stránky. Když viděl, že jsem programátor, tak ho to zaujalo a rád si dal vizitku do peněženky.

Je 23.6.2019 0:54. Jak už jsem psal v kapitole na straně 173, tak čekal jsem, že nově příchozí kolega bude můj bývalý kolega z minulého zaměstnání, ale spletl jsem se. Nakonec je dobře, že jsem se spletl, protože s novým kolegou je mnohem více zábavy. Představte si takovou podivnou situaci, kdy sedím u svého počítače v práci a programuji. Podivné na tom je, že skoro přes celý monitor bude roztažený pavouk, tak že já s těží uvidím na kód a podle toho, co je vidět mezi jeho nohami, tak odhaduji zbytek definicí a všechny proměnné. Najednou se zvedne od počítače můj nový kolega, který sedí hned za mnou zády ke mně, otočí se směrem ke mně a uvidí toho pavouka. Zavrtí mi ramenem a ukáže na toho pavouka prstem, že se ho skoro dotýká se slovy „Podívej.....vidíš toho zmetka?“. To by bylo divné z mé strany, že bych si toho nevšiml. Ono to bylo docela obráceně. Stalo se to nějak po tom dni, co jsem psal na straně 197 o raku měnícího se v pavouka a to bylo 11.6. To byl vlastně tuším přímo ten den, kdy nový kolega nastoupil a rozhodně jsem mu rovnou ten den neposílal odkaz na můj příběh. Odkaz jsem mu poslal až po pár dnech, když se vyptával co budu dělat a nebo co jsem dělal. No a hned asi na druhý po tom, co nastoupil, tak se stalo něco legračního. Najednou vstane, otočí se ke mně a kouká na zeď nade mnou, kde je vidět hodně vysoko v místě, kde se stýká strop se stěnou, tak je malá pavučinka a na ní několik uschlých mušek a v zadní části pavučinky pravděpodobně také uschlý pavouk, který by jinak ty mušky nenechal na místě. Kolega mi zavrtí ramenem a ukáže prstem na toho pavouka se slovy „Podívej.....vidíš toho zmetka?“. No on vlastně to řekl trochu jinak, řekl „Vidíš to,..... co to je za zmetka?“. Nějak z něj vnímám, že si vyžaduje stále mojí pozornost a tak vstanu, abych to viděl blíže. Prohlížím to, zda tam náhodou nevletěli nějací marťani. Po prohlížení se ho pokusím uklidnit se slovy „To je jen pavouk..... ten se sem nedostane.“. Nemyslel jsem to nijak ironicky, ale napadlo mě, že by kolega mohl mít třeba nějakou vážnější formu arachnofobie a tak jsem se ho snažil uklidnit pro jistotu. Byl v pohodě a pak už na pavouky nepřišla řeč. Vlastně mě trochu zarazilo, že zrovna já jediný musím mít nad hlavou pavouka. Pavouk je tvor noci. Přes den je většinou někde ukrytý, ale v noci vyleze a je aktivní. Zrovna tak třeba netopýři, kočky a různí tvorové. Nakonec to, že je stvoření určené pro noční život, tak neznamená, že musí být nějak špatné. Já ale ještě jednu skoro stejnou pavučinku ve stejném stavu našel. Je to pavučinka u okna směřujícího ke kostelu Panny Marie Růžencové. Udělal jsem si fotku z okna na malbu Panny Marie i s dítětem po levé straně z jejího pohledu. U jejích nohou klečí nějaký kněz a také papež podle klobouku a berle. No celá ta malba naznačuje, že šéfka celé církve je snad přímo Panna Marie a dítě je tam jen miniaturně. Přitom ale Jezuitský symbol je IHS, což zní egyptsky, jak jsem psal na straně 205. Dokonce na prvním místě je I, jako Isis. Isis byla také pojmenována Ishtar, nebo také Ester, či Lilith. Byl to takový středobod Babylonského uctívání, což byl předchůdce Egypta. O Lilith jsem psal něco hned v prvním díle na straně 60.

Tohle je vyfocené na futrech dveří mezi místnostmi s pavučinami, tedy mezi místností, kde dělám já a mezi zasedačkou, kde je pohled na jakousi Madonu s dítětem. Obrázek s vodnářem, kde je nahoře titulek „Dr. Klaun, léčí úsměvem“. Tu nálepku jsem tam já určitě nedal. Klaun někdy ani není spojován moc s optimistickým úsměvem. Například klaun v klipu Their Law na straně 213 v čase 2:46. V Americe na vás může vstartovat klaun i s motorovkou v ruce a nebo takový horor To je také s klaunem. Takhle kdyby tam byl Dr. Strange, Dr. Manhattan a nebo Dr. Banner :).

Nebo nejlepší by byl Švejk. Česká postava se specifickým smyslem pro humor, který používá při poukazování nesmyslnosti nesmyslů tím, že je celkem upřímný. Tuhle jsem se sešel s jedním pánem a teď nemluvím o Jardovi. Budu mu říkat architekt. Bylo to hned ten stejný den, kdy jsem dopsal zmiňovanou kapitolu o raku na straně 197, tak že dne 11.6.2019.

Bavili jsme se o tom, že by bylo dobré založit nějakou skupinku, která by řešila ekonomické, ekologické a kulturní problémy. Trochu mi vyčítal mojí upřímnost. Povídal, že neumím moc taktizovat. Říkal, že když na sebe všechno prozradím, tak nějací lidé by si mě mohli zaškatulkovat a z té škatulky si mě pak třeba ani nevyndají. Já jsem nad tím přemýšlel a myslím, že je to dobře a je to tak přirozené. Myslím si, že říkat pravdu o sobě je součást mého poslání a lépe se tak rozpoznají lidé, kteří hledí na povrch člověka, ale nedívají se na to, co je uvnitř a to je podstatné. Myslím, že je důležité tyto lidi odfiltrovat a rozpoznat, kdo jak se dívá na věci. I když to bude za cenu, že někteří mnou asi budou opovrhovat. Ptal se mě, jak to vidím s východiskem z této společenské situace. Já říkal, že lidé se mohou mít dobře, ale ten zásadní bod je správný postoj ke Kristu a k ostatním. Pak se mě ptal, jak bych řešil situaci, kdy nějaký člověk stále někoho jiného zneužívá a nedá si pokoj. Myslel jsem, že má s někým problém a tak jsem mu poradil, že potom je potřeba v takovém případě spravedlnost přenechat Bohu a od takového člověka dát ruce pryč. S takovým člověkem se nevídat. On mi povídá, že má odpověď je správná a je vidět, že už to mám v hlavě srovnané. Až teprve s odstupem času mi došlo, že on se mě ptal asi na řešení mého vlastního problému s narkomanem a jak to vidím v ústním podání. V podstatě jsem tehdy udělal tak, jak jsem mu pověděl, tak že mi dal asi za pravdu a tím netaktizováním asi myslel konkrétně toto mé jednání s narkomanem, asi.

Pak mi ale docela rozmlouval jednu věc. Povídá, že nevnímá moc jako rozumné, když nabízím technologii, která mi dala spoustu práce a dal jsem do toho kus svého života, v podstatě z pozice zaměstnance firmě, kde pracuji. Já mu povídám, že ukazuji pouze to, jak se používá černá skříňka, kterou bych chtěl nabídnout k používání pod nějakou licencí. On mi ale povídá, že už tím, že ukazuji jak se to používá, tak odkrývám karty a ta firma si snadno najde někoho, kdo to předělá. Já si tak úplně nemyslím, že firma by snadno našla někoho, kdo to snadno předělá do vlastního řešení. Je to dost komplexní záležitost. Říkal jsem mu, že to dělám z hecu a chci si ověřit, zda jazyk Java,

která firma používá se vyrovná technologii, kterou jsem napsal v JavaScriptu a těžko bych takovou technologii napsal v Javě, aby to bylo nějak vyrovnané co se týče výkonnosti a přehlednosti. I tak se mu to ale nezdálo. Povídal mi, ať nikam nespěchám. Povídal mi, že jsem tam zaměstnaný a tak mám plnit hlavně to, co mi zadají a netahat do toho své projekty. On sám má s podobnou situaci v minulosti nepříjemní zkušenosti. Povídal mi, ať dělám Švejka, kterému dávají jen rozkazy a on je plní.

Nakonec mě architekt zviklal. Rozhodl jsem se to přehodnotit a zastavit psaní specifikace té technologie. Konec konců nikdo z firmy neprojevil otevřený zájem, tak proč se snažit. Povídal jsem si, že počkám na Teambuilding, který bude 20.6 a 21.6.

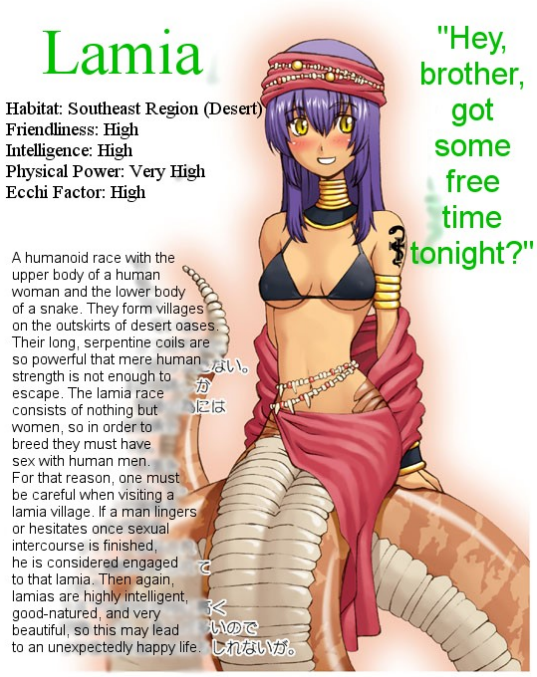

No vrátím se k průzkumu kanceláře. Dveře po pravé straně od centrálního vchodu nesou obrázek s titulkem „Zkouška Sirén“. Ono to vypadá, jako nějaká narážka na testování sirén první středu v každém měsíci, ale na tom obrázku právě nejsou namalované žádné houkačky.

Na tom obrázku byla loď a na jedné straně asi tři námořníci a na druhé tři mořské panny. Námořníci dávali pannám matematické příklady, aby si ověřili, zda za něco stojí, asi.

Tak mě napadá, co kdyby v té lodi nebyli námořníci, ale doktoři z nemocni ve ve Švejkovi? Mořská panna vyhopsne na okraj lodi a usmívá se přitažlivě na doktora. Doktor se hbitě mrštně dotáže „Kolik je druhá odmocnina z 2429781256472 kráááát!! 1478923587???!“. Jedna z mořských panen mu řekne „Ale námořníčku..... ty si s námi přeci nechceš počítat.“ a on rázem odpoví „Ne ne.... prosím trvám na otázce..... jinak s vámi nepočítám!“.

Co takhle, kdyby na té lodi byl kněz? To bylo vlastně už v jednom filmu. V Pirátech z Karibiku v čtvrtém díle. Na lodi cestoval kněz a chytili cestou i mořskou pannu. Mořská panna je dravec a běžného sebestředného námořníka dokáže zlikvidovat. Kněz se ale odlišuje tím, že není sebestředný. Je to altruista a tím si vytváří jakousi obranu. Ten film je celkem zvláštní. Popisoval jsem na straně 206 Anubise a Merkurovu hůl o něco níže. Ta šroubovice Merkurovi hole možná trochu připomíná dva ocasy českého lva na erbu a lev připomíná Anubise tím, že je to psovitá šelma. Symbol šroubovice se týká lékařství a nebo přesněji bych to přirovnal spíše k zdravé životní energii, kterou kněz může zprostředkovat svým evangeliem. Na holi jsou křídla, což symbolizuje pohyb a určitou nespoutanost. Je to symbol i pro obchodování. Obchodní dům Mercury se nejmenuje takto jen náhodou. Psal jsem o tom na straně 176 a pak i na 179, že mě u obchodního domu Mercury zastavila malá holčička s nabídkou nevýhodného obchodu. Chtěla ode mě 5 korun za to, že jsem se na ní podíval a snažila se omezit mojí svobodu přikazováním, že musím. On i ten samotný pirát Jack Sparrow mi přijde s tou Merkurovskou povahou docela provázaný, jak všude běhá a napravuje nevýhodné obchody tím, že bere a dává. Přijde mi zajímavé se zamyslet nad tím,

co jsem psal v prvním díle příběhu na straně 60 o tom, že první ženou Adama měla být Lilith. Lilith je přeci Isis. Je to žena Osirise pána smrti a znovuzrození. Tak jak to, že se měla stát žnou Adama? O té Isis se vypráví, že jejího manžela usmrtil jeho nepřítel a bratr Seth a v době, kdy byla bez muže, tak jí snad dokonce uspokojoval Anubis, tedy její adoptovaný syn? Mohlo by být teoreticky možné, že Anubis vlastně byl ten Biblický Adam? Podle vyprávění o Lilith ale s Adamem nevydržela moc dlouho, protože Adam projevoval určitou dominanci a to ona nemohla vystát. Dokonce snad ze žárlivosti se rozhodla, že když si Adam vezme jinou ženu, tak děti, které bude s ní mít a nebudou pod ochranou andělů, tak je zabije. Lilith je tedy něco jako vražedkyně lidských dětí? No v tom příběhu o Osirovi a Sethoi je skutečně něco jako že Lilith dokázala svého manžela vzkřísit snad díky obětování malých dětí. Po tom, co opustila Adama, tak se stala z ní asi mořská panna a stala se ženou toho, co velí smrti. Adam ale asi z určitého pohledu neměl moc na výběr. Pokud to byl opravdu onen posel Merkuru a má hůl (žezlo), tak tu hůl měl k vedení (pasení). Když má být hlavou, tak má být hlavou a vést. Možná ale se dá vést tak, že nikomu nepřikazujete a neodebíráte svobodu. To je to, na co tu vlastně narážím nějakou tu kapitolu.

Ten čtvrtý díl Pirátů z Karibiku byl i o tom, že na lodi jel Černovous, tedy kapitán velící smrti (Osiris). Ta loď se dokonce jmenuje „Pomsta královny Anny“. I když tam Lilith nikde nebyla, tak ale loď se jmenovala, jako kdyby byla celá výprava na povel ženy Černovouse.

Divná je ještě jedna věc. To se mi stalo tou dobou, když jsem psal ten první díl o Lilith na straně 60 a dále. Byl jsem tou dobou na obědě v indické restauraci a přisedli si ke mně dvě holčiny. Ta restaurace byla úplně naplněná, nebo si to tak pamatuji a jen vedle mě bylo neobsazeno a hned jak jsem dorazil, tak přišli dvě holčiny a s dovolením si přisedli. Začali něco rozebírat a z nenadání se začali zabývat tím, jak se vlastně jmenuje Anglická královna Alžběta. Povídali tam i Elizabeth a řešili tam to jméno. Myslím že snad zmínili i jméno Lilith. Mě to nějak napojilo přemýšlení na toto téma a nějak jsem si Lilith spojil s anglickou královnou Alžbětou. Potom když k tomu došlo, tak myslím krátce na to odešli. Nějak tak si to vybavuji.

Je 24.6.2019 21:10. Ten den, kdy jsem odjížděl na Teambuilding byl 20.6. Nějak jsem se nemohl před odjezdem moc soustředit na práci a tak jsem si pustil nějaké skladby od Prodigy. Můj oblíbený kolega, co sedí za mnou a skoro bych řekl že vlastně už kamarád, tak to zaslechl a řekl, jestli náhodou neposlouchám Prodigy? Říká, že to slýchává ze sluchátek. Fakt je, že když jsem už v odpoledních hodinách v práci unaven, tak si to pustím na osvěžení. Povídám mu, že je to Prodigy a že tato skupina má specifický styl, který je složen z mnoha stylů. On mi odpověděl jednoduchou větou „To Queen také.“. Najednou se mi rozbřesklo v hlavě a napadlo mě, co takhle kdybych si pustil místo Prodigy něco od Queenů. Oni nedělají přeci jen tu hudbu tak drsně. Tak jsem si pustil něco a bylo to klidnější. Trochu to bylo, jako kdyby mi kolega sundal sluchátka z hlavy, vyklepal z nich pár pavouků konzervatismu a zase je nasadil. Ještě mě varoval, že ta jedna skladba od Queen, o které se zmínil, tak je trochu v homosexuálním

kontextu, ale na to jsem mu říkal, že mi to nevadí. Jedná se o tu skladbu, kde Mercury vysává koberec a je převlečen za ženskou, ale teď nevím, jak se jmenuje. Ono to nepůsobí ani tak homosexuálně jako transexuálně. Těžko říct, proč si zpěvák dal takové umělecké příjmení Mercury.

Ono vůbec to logo a že si dává zrovna anglická skupina název Queen (královna). Že tam není lev a jednorožec, ale dva lvi a ještě k tomu nad korunou rak. Zajímavé logo.

Můj oblíbený kolega, který mi „kryje“ v práci záda, tak si všiml, že mám telefon starou SonyEricsson Xperia Pro. Co má ještě vysouvací klávesnici. Já mu povídám, že ten telefon jsem si koupil kvůli té klávesnici, protože jsem si na něm chtěl hrát hry, aniž bych se dotýkal displaye. Klávesnici na psaní téměř nikdy nepoužívám a to z toho důvodu, že jsem si všiml, že ta softwarová klávesnice na displayi má více režimů jako třeba číslice a speciální znaky/písmenka, tak že nejsem omezován. Jednoho dne takhle píšu na telefonu SMS a píšu jí na SW klávesnici a v tom přichází kolega „měnitel“ a rovnou mi otevře hardwarovou klávesnici se slovy „To je super, ne?“. V tom si nějak najednou uvědomím, že mě stačí pro běžné psaní SMS ta omezená vysouvací klávesnice a když potřebuji něco s diakritikou, tak i u HW klávesnice naskakuje dotyková nápověda, co chci případně vybrat. Je to trochu jako kdyby mi po telefonu lezl pavouk a bránil vidět na to, co píšu a ani jsem si neuvědomoval, že tam ten pavouk je. On mi toho pavouka ukázal.

Nazývat mého nového kolegu měnitelem by asi bylo zajímavé, ale on hraje rád fotbal, tak mu budu říkat „fotbalista“. Už jsem mu dával dokonce nabídku, zda nechce zajít do čajovny a poznat mé přátele, ale nevyšlo mu to a musel se věnovat přítelkyni. Já mám tušení, že tento kolega je nějak zaměstnáván firmou, aby na mě „dával pozor“. Napadlo mě, že pokud je to tak, tak by se mohl stát spojovacím článkem mezi mým psaním, o kterém jsem mu dal vědět a napsal jsem o tom, mezi firmou, kde pracuji a dále mezi tou skupinkou, kterou se snažím v čajovně stavět. Je fakt, že když jednomu člověku z firmy představíte své psaní, tak na to firma může nahlížet jinak, než když si to necháváte jen pro sebe. Ti lidé si to roznesou, ale jediný člověk by to mohl dostat jako doporučení. Navíc jsem posílal několika lidem technologický popis mého Frameworku a tam jsem odkaz na své stránky dal také, ale ne přímo na esej/příběh. Nevidím smysl v tom, posílat osobně příběh každému.

Tak že jsme s fotbalistou vyrazili na nádraží, že pojedeme na Teambuilding. V peněžence mám bankovku 2000 a pak po tom, co jsem si koupil pití, tak už jen zbylých 159 korun v drobných. U pokladen na nádraží mi řekne prodavač, že to stojí 159, „No tak super“ říkám si. To si nebude muset dělat starost s rozměňováním a dám mu přesně tech zbylých 159. Jen že někde hluboko uvnitř jsem to cítil jinak. Připadalo mi, že ty drobné budu potřebovat. Ale „sebeklam zvítězil“. Nalhal jsem si, že prodavači se drobné hodí, i když on není řidičem, který rozměňuje zastávku co zastávku, ale je ve městě a má své i kolegy. Ještě jsem si nalhal, že se stejně stavíme do hospody a já tam rozměním. No tak jsem odjížděl s jízdenkou v peněžence a 2000 Kč bankovkou a víc ani koruna. Vlak měl výluku a jeli jsme kus autobusem a pak jsme přesedali na další vlak. Najednou jdeme do kupé a kolegové mají v plánu sednout si v tom samém uspořádání, jako v předchozím vlaku. Já vstupuji jako poslední a co se nestane. Kolegové říkají něco jako že tam je pro mě padesátikoruna. Ona v tom kupé byla na tom samém místě, kde jsem seděl v předchozím kupé. Mé jednání bylo takové, že mám přeci v kapse 2000, nebudu si dávat tu padesátikorunu do peněženky. Nechám jí někomu, komu se hodí více i přes to, že kolegové doporučují, abych si jí vzal. Nechal jsem jí na

stolečku u okna. Najednou se „rozrazí dveře“ ještě před tím, než se rozsedíme. Dovnitř vtrhne učitel, či nějaký trenér a povídá že musíme pryč, protože jsou rezervované místenky. Tak se zvedáme a jdeme na chodbu. Fotbalista mi ještě říká, ať si tu padesátikorunu vezmu, ale já odmítám. Po příjezdu na nádraží jdeme na autobusovou zastávku spoje, který nás měl dovést do Lešan, kde se Teambuilding konal. Jdeme na autobus a najednou to vypadá, jako když nám před nosem ujíždí náš spoj, ale to nebyla pravda. Fotbalista se porozhlédne po okolí a vidí hospodu, tak na ní upozorní. Já mu povídám „Máš dobrý oko.“. On řekl něco jako že „Tento druh objektu umí rychle vyhledat.“. Tak už se blížíme k hospodě a já mám jasno v tom, že nakonec rozměním. Jenomže nerozměním. Jsem asi nejblíže ke dveřím hospody a v tom zdáli volají kluci, že to přijíždí a nebo že podle rozpisu to teď přijede. Ono to opravdu přijelo. Říkám fotbalistovi, že to jsem si možná tu padesátikorunu měl vzít, protože já mám jen 2000 bankovku. On mi říká „Vidíš já ti to říkal a ty jsi to nechal protivnému učiteli.“. Tak že jdu k řidiči a vyvalím na něj dvoulitra. Řidič povídá “No tak to ani náhodou.“. Tak že jdu s prosíkem za kolegama, aby mě založili drobnýma. Jeden kolega dá 22 a druhý 2, tak že mám na jízdenku za 24 Kč. Řidič řekl něco jako „No vida, že to jde sehnat.“. Sedám si ke kolegům, v hlavě mám myšlenku, že tohle se mi nikdy nestalo, aby řidič byl takto bezradný. Můj kolega technologický rival, který nejel až z Budějovic, tak říká „No vida trocha diplomacie to vyřeší“. Já na to ještě odpovím udiveně, že „Je do divné, že ti řidiči nejsou na tohle připravení.“, ale podvědomě jsem to stejně tušil. Někdy tušíte, jak se máte chovat, ale máte snahu se klamat a to třeba i tak, že to je zdánlivě racionálně a morálně vysvětlitelné. Kdo ale rozhodně o tom, že prodavač na nádraží si zaslouží více drobné, než řidič. Ten prodavač může být momentálně v horší situaci s drobnýma. Než řidič, ale je to asi nepravděpodobné. Nebo jak poznám, že padesátikorunu opravdu strčí do kapsy ten, kdo jí potřebuje a ne někdo, kdo jí nepotřebuje. Někdy je potřeba intuici poslouchat.

Tak že jsme dorazili do Lešan. Jdeme do vietnamského krámu. Kupuji nějaké občerstvení a pivo Krušovice královská 12 v plastu 1.5 litru. Říkám si, že se asi dostanu na Teambuildingu do situace, kdy budu nějak sledován ale já nejsem zvyklý bát středem pozornosti. Působí to na mě nepříjemně, když jsem v nějaké vykonstruované situaci a já si jí nějak i uvědomuji. Já ale nikomu nemůžu zazlívat, že si chce ověřit, jak se chovám. Já to jen mohu doporučit, ale to neznamená, že mi nebude nepříjemně. Řešením je alkohol. Napadlo mě opít se ještě před vstupem na zámek. Stejně jsme přijeli dřív a tak jsme seděli na lavičce nějakou dobu. Povídám si, že ta dvanáctka nějak rychle mizí. Tak že ještě než jsem jí dopil, tak jsem utíkal k vietnamcům pro další. Klucí to vidí, že to beru docela zhurta. Kolega technologický rival mě uklidnil, že piva tam stejně bude dost a pít se bude dlouho, tak že jsem tu druhou flašku už nenačínal. Ty tři půllitry 12 Krušovice mě i tak dost dostali do nálady, protože pivo moc nepiji. Byl tam takový moment, když jsme šli od vietnamců, že jsem si přiťukl flaškou piva s mým technologickým rivalem a on měl také nějaké pivo, ale v plechovce. Myslel jsem to přátelsky a nechci aby mě bral jako nějakého soka. Řekl jsem mu „Tak ať nám jde to programování“. On se tomu nebránil, ale kolega tester vedle mě říkal něco jako „Tak to sorry, ale plastem se připíjet nemá a do toho nepůjde“, on měl také nějaké pití. Já jsem to nemyslel nijak ve zlém a o tom jak se má správně připíjet jsem docela v nevědomosti. Navíc možná se mého rivala ta věta co jsem mu řekl trochu dotkla. Na lavičce seděl nohama ve směru ode mě. Toto prý lidé dělají, když se cítí oddáleně od toho dotyčného. Tak mě napadlo, zda si to nepřebral jako že „já jsem vítěz v technologii a on končí a ironicky se mu posmívám“. Takhle jsem to ale nemyslel. Nylo to myšlené

přátelsky i když to tak možná nevypadalo.

Na Teambuildingu jsem se setkal s dívkou, která mi v něčem připomínala Trinity z Matrixu a vnímal jsem jí možná jako dívku, která by mohla Zuzku dostat ke mně blíže. Dále se tam řešil takový teologický oříšek s ředitelem a byla tam i situace, kdy jsem měl obavy z mého kolegy, se kterým jsem měl pokoj, zda se nepromění ve vlkodlaka a nesežere mě ve spaní.

Jedna z podstatných odhalení na Teambuildingu bylo mé propojení s jakousi podivnou temnou úmluvou v dětství, kterou možná způsobilo tak trochu i setkání s ženou z pavoučího řádu a více jsem nad tím začal přemýšlet. Třeba se nakonec podaří odhalit identita dvou záhadných strážců z knihy Zjevení. Dvou cherubů před Božím trůnem.

Teď je 22:48 a musím ještě jít dělat něco do práce na druhý počítač.

Je 26.6.2019 3:59. Poslední dobou si na sobě všímám, že sice spím v noci, ale jen pár hodin. Včera jsem šel dělat ještě něco do práce od jedenácti v noci do cca čtvrt na tři. V práci se šturmuje a mě se dělá lépe v noci, než přes den, jak se začíná poslední dobou ukazovat. Tak že jsem šel spát zhruba v půl třetí ráno a ráno mě budí budík v sedm ráno.

Včera byl stěhovací den a stěhovali jsme se do nových, lepších kanceláří. Video záznam z nových prostor je níže. Snažil jsem se záběr držet při zemi, protože nechci odhalovat tváře kolegů. Jsou to osobní údaje.

http://jkali.cz/data/video/2019_06_25_stehovani.mp4

Ten den byl celkem zvláštní. Kolega, který je správcem kanceláře a instaloval síť, tak mi přijde, když nad tím tak teď přemýšlím, jako kdyby se pokoušel narušovat mé sebevědomí a ve dne se mu to docela dařilo. Jako kdybych byl nějaký noční tvor, co přes den funguje jenom tak z části. Kolega síťař a správce kanceláře je ten samý, co mi posílal odkaz na film Lásky jedné plavovlásky. Budu mu říkat síťař. Včera, co se stěhovalo, tak mi nejprve říkal, že já mám sedět s fotbalistou. Potom ale obrátil a říkal, že mám sedět s lead testerem, který nastupoval stejný den jako já. To je tedy divné, ale já to neřeším a přizpůsobuji se. Asi se jednou zmiňoval, jaké stoly přijdou do kanceláře, kde sedím já. Přijde mi, že jednou se možná zmínil, ale dost nejasně a nedávalo to smysl. Ne vyptával jsem se. Potom se nějak dlouho čekalo na stoly do kanceláře, kde sedím a já se ho jdu zeptat, jaké že tam tedy přijdou stoly. On mi povídá „Už čtyřikrát a nebo pětkrát se ho ptám na ty stoly. Budou to ty stoly z místnosti, kde sedí <jméno>. Pokud mi nebudou vyhovovat, tak se koupí nové.“. Mě přijde, že v tomhle mi lhal a zkouší, zda si to v ten moment uvědomím. To co je ve větě červeně, tak považuji za lež, ale u toho jména nevím, zda mě zkouší nesmyslem a nebo opravdu na někoho ukazoval, koho jsme si nemohl v ten moment vybavit. Prostě hlava mi přes den moc nefungovala a takto se to projevilo. Formou nějakého nesebevědomí, či nesoustředěností na to co mi údajně opakovaně říkal.

Na videu je prvně vidět, že ve stěně je nějaká nedokončená zásuvka a jsou tam vidět dráty. Kolega

tester, co má vedle stůl několikrát prohlašoval, že to je díra do Mordoru. Přišlo mi to vtipné, ale proč to říkal a proč několikrát?

Potom přejíždím kamerou na jakýsi kohoutek, který trochu pustím a je vidět, jak voda teče přímo na koberec. Mám v kanceláři „kobercové umyvadlo“ :D. Ne to umyvadlo tam samozřejmě není a bývalo tam. Místnost, která se stala kanceláří, kde pracuji, tak bývala kuchyňka. Rozhodlo se, že to strategicky bude výhodné. No jo, ale kde tedy je kuchyňka s varnou konvicí? Potom natáčím kamerou cestu z kanceláře, kde dělám do té kuchyňky. Musím projít 3 místnosti, abych se dostal ke konvici. To znamená, že pokud si chci udělat čaj, tak:

1) Jdu do kuchyně pro konvici.

2) Jdu k sobě natočit vodu do konvice z kobercového kohoutku.

3) Jdu postavit konvici na elektrický stojan a zapnout vaření.

4) Pokud nechci u konvice čekat, než se voda uvaří, tak jdu do „své“ kanceláře.

5) Voda se asi uvařila, tak jí jdu vyzvednout.

6) Nesu vodu k sobě, abych si jí nalil do hrnku.

7) Nesu vodu zpět ke stojanu.

8) Konečně jdu k sobě, abych popíjel čaj.

Tak že se docela nalítám při dělání čaje. Proto s fotbalistou, který sedí v kanceláři hned vedle té „mé“ spekulujeme, že asi koupíme varnou konvici a dáme jí blíže. Ta by byla výhodnější pro ty, co sedí blíže u kohoutku. Kdežto v zasedačce (kuchyňce) může vlastně zůstat konvice, která tam je a ta bude pohodlnější pro ty, kdo jsou blízko zasedačky, protože se projdou dalece jen jednou a to cestou pro vodu, ale kdyby byla konvice pouze u kohoutku, tak budou chodit nadvakrát.

No ale ten příběh s konvicemi nekončí. Fotbalista sice navrhuje nákup konvice, ale pak obrátí. On mi najednou řekne, že vlastně konvici nějakou našel ale hodně starou. Navrhne, že by jsme mohli ochutnat maté čaj a já přijímám. Tak jde natočit do konvice vodu, ale po uvaření se zdá, že ta konvice je tak stará, že ta voda je nepitelná. Z plastu se už asi něco špatného uvolňuje po těch letech nepoužívání. Ta stará konvice se už dávno nepoužívá, ale byla přestěhovaná spolu s asi dalšími čtyřmi nebo pěti starými konvicemi. Pouze jedna z těch konvic je aktuální a z té si vařím vodu. Ono ne jen že se ty staré konvice přestěhovali, ale někdo dvě z těch starých konvic postavil přímo za vchod do fotbalistovi kanceláře, kudy musím projít, abych se dostal k sobě. Nepřišlo mi to v ten moment nijak nápadné, ale v noci mě to nějak napadne. Tak že jsme maté nakonec pili studené, protože fotbalista mi prozradil, že vůbec neví o nové konvici, která se aktuálně používá, protože on si prostě běžně dělá jen kávu z kávovaru. No a mě nějak nenapadlo se mu zmínit o té konvici, která je v pohodě a je v zasedačce, protože jsem asi ve dne myšlenkově úplně mimo a funguji v přítomnosti jen částečně. Nějaké maté a to jestli ho budeme pít teplé či studené má tu nejnižší prioritu.

Fotbalista původně navrhoval, že koupíme konvici v Mallu za 150 Kč, ale pak nějak obrátil, že jí koupíme raději v Alze za 200 Kč. Vtipné rozhodnutí. Nakonec se stejně rozhodlo, že jí kupovat

nebudeme, když je tam jedna funkční a v pořádku. Jako kdyby těch konvic včera nebylo dost. To ještě jdu z práce a volám kamarádovi řidiči číslo 2 který se zajímá o elektroniku. Povídám mu, jestli nechce zajít někam na jídlo. On říká, že je na Strakonický a že kam chci zajít. Tak mu říkám, že klidně do McDonaldu na strakonický, že tam dojedu. On to přijal. No jo ale co on dělal na strakonické? Tvrdil, že má dnes noční a já to pochopil tak, že tam asi má rovnou namířeno na poštu a jede přes Strakonickou. Ono to tak nebylo. Práce mu začínala až ve 20:00, ale bylo asi půl páté. No ale co dělal na té strakonické v tu dobu? On mi to v McDonaldu řekl ukázal. Na strakonické je Alza a on si tam jel vyzvednout konvici, o které říkal že opravdu stojí 200 Kč, když jsem se ho ptal dotazem, jestli stála 200 Kč. Ona ta konvice vlastně ani nebyla varná. Pouze skleněná, protože preferuje materiál ze kterého se nic škodlivého nevylučuje. Tak jsou snad nějak spolu domluvení a nebo je to nějaká strašidelná náhoda, či magie?

Teď je 5:38. Do devíti bych měl být v práci, ale píši dál. Jako kdyby toho nebylo ten den moc. To ještě jdu cestou z práce ke kontejnerům, že vyhodím nějaké krabičky. No a co nevidím? Před konteinerem na papír je hromada krabic, která se po tom dni stěhování už nevešla do konteineru. Úplně na vrcholu té hromady je malá krabička, ve které je jen pár věcí. Je tam vidět čistá stránka papíru a na ní je položená nějaká kniha o seberealizaci s obrázkem nějakého indického boha a vedle je zubní kartáček. Na té čisté stránce papíru jsou jen tyto dva předměty, tak že krabička působí docela prázdně. Jenomže ta kniha i ten zubní kartáček vypadají úplně nepoužitě. Kdo by něco takového vyhazoval?

…..... Jdu se ještě trochu prospat do práce. Je 5:52 a pokračovat budu později. Po včerejším dlouhém rozhovoru do jedenácti večer s Martinem na téma Kristus a Krishna mám ale docela radost, že začal přijímat fakt, že by Kristus mohl sloužit i jako oběť a dokonce se mu začíná zlepšovat poslední dobou plíseň na prstech.

…

Je 27.6.2019 0:02.Psaní je sice zajímavé, ale musím ho asi na nějaký čas odložit. Potřebuji se teď více věnovat svému zaměstnání, protože to mě živí a teď se chvátá.

Je 28.6.2019 4:11. Včera jsem moc nepsal, ale stihl jsem udělat docela hodně věcí do práce. Tedy překvapivě vzhledem k domu, že jsem potkal na Sokoláku kamarády (mého lavicového spolužáka ze základky) a docela jsme se opily, nebo minimálně já, když jsem už měl v sobě 4 piva a pak jsme na ně teprve narazil. Včera jsem spal asi jen 3 hodiny, ale dnes to bylo lepší. Dnes už jsem spal cca těch 7 a vstával cca ve 2:30. No ale vracím se k tomu nálezu před popelnicemi. Druhý den jsem se ten nález rozhodl vyfotit. Je vidět nalevo, že opravdu tam je zubní kartáček vedle knížky. Ten zubní kartáček sice vypadá jako nepoužitý, ale z druhé strany u rukojeti je nějak podivně opálený, jak je vidět přiblíženě na obrázku

napravo. Co to může být? Ptal jsem se kamaráda řidiče z pošty, zda nebyl s někým domluvený, že má koupit tu konvici. Jeho odpověď mě uklidnila a říkal, že ne že prostě jen šel koupit skleněnou konvici, protože jí potřeboval. On ani není ten typ člověka, co by nějak nepřímo něco zkoušel. Tak že šlo o nějakou magii s tou konvicí? No a co ten kartáček? On je nějak opálený, tak že třeba si tím někdo pomáhal při smažení nějaké směsi v kuchyni? To by ale asi nebyl opálený tak tečkovaně rovnoměrně v jedné oblasti. Už asi vím, o co šlo. Tajemná organizace, která se jmenuje „Zběsilé sirky“ se rozhodla tento zubní kartáček začarovat v domnění, že mě tento předmět zmanipuluje. Kartářek prošel magickou procedurou/rituálem zvaný „Černé ďubkování“. Vele Boss celé tajné organice se domnívá, že objev zubního kartáčku bude pro mě tak fantastická a úchvatná záležitost, že si s ním vyčistím zuby ještě dřív, než dojdu na zastávku. Vlastně v organizaci se podávají sázky desetimístných částek na to, že kartáček mě natolik uchvátí a zfanfrní, že se nakonec budu domnívat, že je to ve skutečnosti „Světelný meč“ a v momentě nástupu do autobusu se budu domnívat, že vstupuji do nepřátelského teritoria. Část organizace sází pro a část proti.

Když jsem si všiml zubního kartáčku s knížkou, bylo to divné, ale šel jsem pryč. Udělal jsem pár kroků, ale vrátil jsem se. Nebylo to pro to, že by mi přišlo, že mám moc špinavé zuby. Jen mě napadlo podívat se co je pod tím papírem. Tak že jsem to zjistil. Pod tím papírem byla krabička s čajem. Zajímavé. Zrovna já čaje piji. Neotevíral jsem jí a šel jsem dál. Jenomže později mě napadlo, že je škoda, že jsem tu krabičku neotevřel a nepřesvědčil se, zda je prázdná a nebo je také nepoužitá. Tak že druhý den cestou do práce jsem si připravil foťák a směřoval k popelnicím. Jak je vidět na fotce, tak v krabičce skutečně jsou čaje. Jako knihu s obsahem, který vás nezaujme můžete vyhodit a na ní se nepozná, zda nebyla moc pročtená. Zachovalý zubní kartáček, který se stal jako pomůcka při vaření se také někomu nemusí zamlouvat k používání a vyhodí ho. Jenomže kdo bude vyhazovat krabičku s čaji, co se ještě nespotřebovali. Ten papír, co byl položený na krabičce s čajem jsem otevřel a jednalo se o výukové materiály/elaboráty na angličtinu. Výuka **anglického** jazyka.

No zrovna pokud jde o zubní kartáček, tak k tomu mám co říct. Jednou Tomáš Lukavec povídal, že si trochu připadá před lidmi jako upír, protože má postranní řezáky ohnuté trochu dozadu a tím pádem špičáky jsou nějak výrazněji vidět. Zrovna výrazné špičáky jsou takovým symbolem upírského pohledu. Já mám ale úplně ten samý problém. Také mám postranní řezáky trochu potlačené dozadu. Má to něco znamenat, nebo o nic nejde? V tomhle ohledu jsem se moc nepotatil. Můj vlastní biologický otec má zuby úplně v pohodě a dokonce mi vyprávěl, jak jednou machroval u zubaře že si vůbec nečistí zuby v momentě, když se ho zubař zeptal jak často si čistí zuby, že je má tak dokonale v pořádku. Zato já si čistím zuby docela důkladně. Ještě k tomu používám super zubní pastu Glister, která se dá koupit jen z multilevelu Amway. Glister znamená „třpitit se“, ale to není podle mé zkušenosti vhodné pojmenování pro tuto pastu. Po této pastě je minimální kazivost, což je super, ale v nerovných záhybech na zubech vznikají takové **černé tečky**, které trochu vypadají jako ty tečky na tom kartáčku. Možná bych měl přejít na nějaký přírodnější produkt pro

čištění zubů. Pasty údajně obsahují fluor, který brání lidem se více duchovně otevřít.

Pastu kupuji od bráchy, který je registrovaný v Amwayi. Vlastně brácha mi i pouštěl nějaké motivační semináře od firmy Amway, když jsme jeli autem někam. Mě ty motivace připadali docela manipulativní, i když produkty mi připadají super. Součástí motivace bylo vysvětlovat lidem, jak poc je potřeba vnutit jim svůj postoj. Mentor důrazně varoval před tím, nechat člověka věci si v klidu rozmyslet. Je to něco jako když nesete někomu smlouvu a honem honem aby jí bez myšlení podepsal. Jenomže to hodnotné pravdivé myšlení se dostaví až později a několikrát jsem tu na to upozorňoval. Prvotní dojem může být klamný. Jsou i situace, kdy se pravdivá informace dostaví poměrně rychle, jako když třeba kupujete lístek na vlak, ve zbrklosti zaplatíte drobnými, ale rychle si uvědomíte, že to možná nebyl dobrý nápad. No jo ale ten prvotní čin byl stejně ukvapený.

No jo ale teď je tu otázka. Co když vy si přejete něco tak moc, že si to tím přáním začnete do svého života přitahovat. To může být přání splnit si třeba nějakou touhu. Třeba touhu po moci. Po bohatství. Takové přání by se mohlo stát i skutečností, ale co když je to ve skutečnosti past a tomu člověku to nic šťastného nakonec nepřinese. Ba naopak ho to akorát zotročí, protože ta touha se nakonec nakonec neuspokojenou a třeba se přenese i do nějakého dalšího marnivého cíle. Člověk tím akorát může bezohledně narušit svobodu ostatních ve svůj zdánlivý prospěch či skutečný neprospěch.

Když půjdu do hospody a bude přijíždět autobus, který nás má odvést na Teambuilding za ostatními, tak bych teoreticky mohl říct „Hééééj kam spěcháte? Jdem hasit žízeň, protože pařba začíná teď“. Ostatní si řeknou, že mám asi pravdu a oslava se rozjede dřív. No jo ale tím pádem já lidem beru možnost setkat se s ostatnímu dřív a to může být docela komplikace. Třeba dřívější setkání někdo nějak naplánoval já tak bezohledně komplikuji něčí plán.

Tak že do Lešan jsme dorazili a popili na lavičkách. Já vrátil půjčené peníze na autobus. Pak se vyrazilo na zámek.

Po ubytování jsme šli ven ke grilu, kde bylo několik stolů a dalo se tam natočit pivo, čehož jsem rovnou využil. Rovnou jsme se tam seznámili s kolegou a kolegyní. Oba tito lidé sehráli na setkání nějakou roli, co se týkala mě. Ten kolega vypadal trochu podobně a i se tak choval, jako Martin z čajovny. Ta kolegyně byla také něčím zvláštní, jenom že já si na první pohled vůbec ničeho nevšiml. Při představení jsme si i podali ruce, ale já jsme si stejně ničeho nevšiml. Když jsem šel pracovat do Globusu, čekal jsem, že bych si tam mohl najít ženu a čekal jsem, že to bude rozhodně blondýna, což byl úplně omyl. V Globusu byl jeden takový moment, kdy Zuzka procházela kolem placu. Já stál na place a v tom jí pozdravil Pepa, tak že se otočila směrem na plac. Já jsem jí najednou viděl.

Ten obraz procházející ženy, jak se koukne pohledem směrem na mě. To bylo ještě před tím, než jsme se seznámili a podali si ruce, ale i tak to byl silný zážitek. Zuzka mi v ten moment něco připomněla. Něco, co už jsem dříve v minulosti zažil. Přeci na základce jsem narazil na jednu holčinu, co se do mě nepříjemně opřela. Pak jsem se jí snažil vyhýbat, ale před tím než k tomu došlo, tak z ní něco zvláštního vyzařovalo, když jsem jí občas zahlédl. Nějaký pocit návaznosti na mou matku. Jako kdyby se v něčem obě dvě podobali mojí matce, i když povahově jsou úplně jiné než moje mamka. Z té holky na základce jsem byl trochu zděšen, ale Zuzka byla okouzlující. Jak jsme jí tak viděl procházet a koukla se pohledem na mě, byl to takový pocit „My se odněkud známe?“. Na stránce 189 jsem psal, jaký se mamce zdál sen. O jejím pejskovi, kterého strašně měla ráda a dokonce na něm i jezdila. Ten pejsek najednou odběhl někam na pole do deště. Je úplně pryč a ještě k tomu promoklý. Mamka sama osobně ho zavolá zpátky domů a když pejsek přiběhne, tak se promění v nádhernou spanilou dívku s dlouhýma černýma kudrnatýma vlasama a ta dívka se jmenuje úplně stejně jako ten pejsek a jde přímo za mnou do chaloupky. Jméno pejska i dívky je Žulík. Jenomže Zuzka na jedné z fotek opravdu ty nádherné dlouhé kudrnaté černé vlasy měla, ale časem se ostříhala.

Když jsem se předevčírem zmiňoval o ulici Strakonciká, kde jsme se setkali s kamarádem ukazujícím mi skleněnou konvici, tak se mi tak vybavuje pohádka „Strakonický dudák“. Dudák Švanda uměl rozveselit ostatní. Asi v životě něco hledal a chtěl víc peněz, tak šel do světa. Setkal se s Vocílkou, který ho podporoval v těch jeho snech o bohatství, ale ty sny nebyly moc správné. Dokonce se v Turecku setká s místním králem a jeho dcera princezna Zulika se s ním myslím pokoušela navázat vztah. Ta princezna v té pohádce ani nemá moc dlouhé vlasy, ale pro ilustraci jsem dal vedle nějakou jinou princeznu, asi. Už nevím, jak to přesně bylo. Král si to bral jako urážku a celý Švandův sen končí na popravišti. Ta scéna je divná, protože švanda je jakoby popraven, ale pak se asi probouzí ze snu. Něco jako Neo se probouzí do skutečného světa, když je odpojen z Matrixu.

Švanda pak ke konci filmu narazí na nějakou šlechtičnu (královnu), která je snad ovdovělá. Ona zjistí, že Švanda je vlastně její syn, kterého nechala opuštěného a hrozně jí připomíná jejího muže. To vypadá jako kdyby do té pohádky někdo chtěl zakomponovat jakousi podobu mezi Anubisem a jeho telegonickým otcem Sethem a možná i genetické matky Anubise, která se ho vzdala. Celé je to jakoby o odpuštění nějaké křivdy? Švanda nikomu ani nic nezazlývá a odpouští to a nakonec se stává jakýmsi knížetem.

No zpět k dívce z teambuildingu. Po nějaké době si začnu všímat, že ona má styl hrozně podobný tomu stylu Zuzky. Jedná se o tetování, piercing, krátké vlasy. Černé oblečení. Působí to nakonec docela přitažlivě. Ta dívka je super přitažlivá povrchově. Je to asi nějaký kyberpunk styl. No jo, jenomže její osobnost nevyzařuje to samé, co vyzařuje Zuzka i když je oblečená v bílem kuchařském oblečení. Prostě tam chybí to, co je tak pro mě důležité. Ona dokonce ta dívka měla i podobné rysi v obličeji jako Zuzka i jako ta dívka ze základky. Prostě takové rysi, co nejsou typické pro něžnou ženou, jako je například Lucka Vondráčková.

Trochu to připomíná setkání Nea s Trinity. Trinity znamená trojce. Tři ženy, které mají společné rysy. Rysi podobné jako ženám například z filmu Ghost shell a nebo Dívka v pavoučí síti. Já té dívce z teambuildingu budu ale říkat trojče protože je to jedna z těch tří, z té trojice. Je to dívka, která mi nikdy nijak neublížila a chová se v pohodě, ale na rozdíl od Zuzky mě vnitřně ani nijak nepřitahuje i když je tím svým způsobem oblékáni poměrně přitažlivá. Neo říká Trinity, že myslel, že je chlap. Ona mu potvrdí, že to si myslí většina chlapů. Trinity je žena, ale po vnitřní stránce má vlastnost, která je typická většinou pro muže. Vždy Trinity v Morfeově nepřítomnosti vede celou osádku lodi. Ona je jakýsi velitel a koordinuje lidi. Zatímco Neo tuto vlastnost absolutně postrádá. Je to podobné trochu jako když Jack Sparrow (vrabec), se setká se svým ženským protějškem, která je dcera nekromancera Černovouse a kapitána lodi. Jenomže jeho dcera je první důstojník a má slovo hned po svém otci. Jack Sparrow i když připomíná vrabce, co má křídla a létá všude možně, tak na této lodi drhne podlahu.

Je 30.6.2019 15:07. Tak že po ubytování v Lešanech jsem se setkal s dýdžejem, který mi připomínal trochu Martina z čajovny a pak jsem potkal dívku trojče, která mi také někoho připomínala. Nikdo jiný tam nebyl, kromě těch, co přišli se mnou. Po asi tak deseti minutách přišli další kolegové. Bylo na tom něco divného. Kolegy znám z fotografií, které si dávají na Skype a nebo do telefonního seznamu. Jenomže většina z nich je ve firmě zaměstnána třeba i desítky let a ty fotky byly vložené v době jejich nástupu do firmy. Ten první dojem byl takový melancholický. Člověk čeká mladé lidi, ale pak se dozví, že žije úplně v jiné realitě a jakoby nikdo z těch mladých lidí tam vůbec nebyl i když přišli skoro všichni. Trochu to připadalo, jako kdyby se ve firmě udržovala jenom nějaká linie vybraných lidí, kteří se po smrti nějak vrátí. Druhý aspekt té mé situace, ve které se tam ocitám je jako kdyby to byla nějaká příprava na elektrické křeslo. Míst v kanceláři je poměrně málo, ale pár míst se udržuje pro **vyvolené** lidi. Pro mukly (muž určený pro likvidaci). Pokud se někdo moc plete do politiky a nebo je podezření z hackerování či velezrádné úmysly, tak se tento člověk zkoumá pomocí odposlechů a možná i magickou manipulací. No třeba to tak vůbec není, ale můj dojem je takový a nezakládám svůj dojem pouze na tom, co jsem zde uváděl.

No ale zpět k příběhu. Seznámil jsem se s lidmi a začali jsme popíjet. Pak jsme se nějak dostali i na to, že jsem křesťanského vyznání. Oni se mě ptali, jak jsem se k domu dostal. No já byl už v ten moment docela opitý a své vysvětlení jsem podal neběžným způsobem. Neříkám, že nepravdivým, ale z jiného úhlu pohledu. Kluci se mě vyptávali, zda budu soutěžit v kuželkách a já říkal, že rozhodně nebudu. Faktem je, že k obrácení a víře mě nějak přivedlo částečně to, že jsem prostě byl nešťastně zamilovaný a ještě k tomu do nesprávné dívky. Otázka je, zda to byl hlavní kořen problému. Ze mě nakonec vypadlo, že jsem býval docela sebestředný a pokud jde o soutěže tak mi dělalo problém prohrávat. Já jsem dokonce v dětství někdy v té době kolem osmé třídy na základce či dřív uzavřel jakousi smlouvu a možná temnou. Nebyl jsem v žádné satanistické organizaci, ale

nějak mi to přišlo na mysl. Připadal jsem si jako malý, že má duše je nějak potemnělá a skutečně asi byla. Součástí uzavření smlouvy byla přísaha a podmínka byla jasná. Podmínka byla, že nebudu mít ženu. Vzhledem k tomu, že jsem si prošel zvláštní zkušeností, kdy mi jedna dívka na základce ukřivdila, tak to možná napomohlo, ale možná se to stalo až po tom. Co jsem měl dostat za toto splnění podmínky? Byla to taková zvláštní představa. Vlastně se mi zdál prvně sen a pak přišla ta nabídka v duchu. V tom snu bylo, že jsem nějaký obrovitý nemrtvý bojovník s korunkou na hlavě (Lich) a řeším problémy se zločinem. Trochu to vypadalo jako Sauron, ale brnění jsem neměl nijak těžké. Nepřišlo mi vůbec divné, že bych byl vlastně neživá bytost. Nepřišlo mi divné, že bych neměl ženu. Vůbec mě ani nenapadlo, zda bych tím ničením třeba nedělal jen škodu. Je to divné, že mi to nepřišlo divné a že taková nabídka v hlavě dojde člověku, který chodí ještě na základní školu. Dnes už mi to ale divné přijde a nějakou takovou přísahu nemohu dodržet. V podstatě jsem křivopřísežník, když to nechci dodržet. Anglicky se to řekne buď jako oathbreaker a vychází z toho název používaný pro čaroděje Warlock. Přísahat se prostě nemá nikdy, protože nikdo neví, co může splnit a co ne. V případě malých dětí je to ještě absurdnější.

To mi připomíná jeden takový hezký příběh narážející na křivopřísežnictví a je to ze seriálu Hra o trůny. Je to vysvětleno v tomto videu:

https://www.youtube.com/watch?v=Dt7u8B1Ykcg

Než budete číst komentáře, bude dobré si to prvně pustit. Z videa asi nebude na první pohled patrné, co se tam vlastně stalo. Sir Arthur Dayne byl výborný bojovník, ale byl také vázaný přísahou svému králi. Král Aerys II Targaryen možná byl i dobrým králem po nějaký čas, ale časem se to zkazilo a začali mu říkat Šílený Aerys. Problémy začali, když se v okolí zámku usadila skupinka zločinců Bratrstvo z Králolesa. Hlavní padouch bratrstva šílený Smějící se rytíř byl poražen. No jo, ale opravdu Arthur nakonec vyhrál? Zlá duše zabitého rytíře se přenesla přímo na krále Aeryse a ten zešílel. Aerys byl ale v postavení, kdy mohl Arthurovi dávat příkazy a ten ho musel podle přísahy poslouchat. Tak že šílený král rozhodl o tom poslat Arthura na výpravu hlídat Lynnu Stark a její dítě a údajně se jednalo o její únos Rhaegarem Targaryenem který je syn Šíleného krále. On jí prý údajně snad měl i znásilnit, ale to nebyla pravda. Byly to milenci. Bratr Lyanny Stark Ned jí jen jel vysvobodit i když nevěděl, že není tak úplně unesená. Ale Šílený král nechtěl asi aby se vědělo, že má na svět přijít potomek Starků i Targaryenů. Arthur nebojoval za dobrou věc kvůli přísaze a byl poražen. Jenomže co se v ten moment stalo? V ten moment přišel zrovna na svět John Stark/Targaryen a navíc se mocná duše Arthura (Artuše), dostala do Johna. Ned ale tuto pravdu chtěl utajit a tak se rozhodl říct všem, že John se jmenuje ve skutečnosti příjmením Sníh a má ho s nějakou lehčí dívkou. John s tím celý život vlastně žil. Šílený král byl zabit dalším křivopřísežníkem, který ho měl vlastně chránit a začali mu říkat Králokat. Po tom co byl Šílený král zabit, tak se jeho zlá duše přenesla do Králokatova syna Geoffreyho, který se opět stal zase králem s hroznými sadistickými sklony. Ned se dokonce pokoušel trikem zamezit vzestup Geoffreye syna Králokata k trůnu, ale to mu nevyšlo a Geoffrey ho nechal setnout. To skoro vypadá, jako kdyby si to ten zlý duch musel s Nedem vyřídit za to, že zajistil přenos silné duše Arthura na pokrevního potomka Starků i Targaryenů.

Arthur sice byl mocný bojovník, ale byl to pouze bojovník, co drží v ruce jakýsi „Blade“,

„Excalibur“ a nebo „Nebelvírův meč“. Možná, že i on je z velké části ta zbraň. Zbraň, která umí na rozdíl od běžných zbraní, zlikvidovat i bytosti, jako jsou bílý chodci, či rozbít nějaké viteály a uvolnit tak zablokovanou duši i z neživého předmětu.

Celé to má ale vlastně i náboženský kontext. Na jihu je město Královo přístaviště, kde se uctívá nové božstvo „světlo sedmy“. Město symbolizuje propojení jakési pokrytecké církve, která je propojena s císařstvím. V žádné jiné provincii není uznávaný král, tak že se jedná o jakýsi diktát a pokud se někde jmenuje král, je to vzpoura a jde se do války. Úplně na severu žijí jakýsi druh nadpřirozených bytostí, které si říkají děti. Oni reprezentují jakousi cestu k uctívání starých bohů. Nejde o to, co uctívají, ale jde o to vyjádření, že oni uctívají něco jiného, než je v králově přístavišti. Nastavené přírodní zákony celého tohoto systému jsou tak že čím více se lidé odvracejí od starých božstev k novým, tak tím více se na severu kumuluje jakási hrozba. Tato hrozba se pojmenovává někdy podle bohyně Nemesis, což je dcera bohyně noci Nyx a boha temna Ereba. Nemesis by v tomhle případě mohl být označený Noční král, který kumuluje armádu nemrtvých. Je to noční král a stejně tak má svého protivníka, který představuje asi něco jako úsvit, meč jitra, jitřenku, světlonoše. Společně s Arthurem brání věž ještě jeden bojovník. Bojovník, kterého hraje úplně ten samý herec, jako hraje nočního krále. Nočního krále vytvořili děti, aby ovládal bílé chodce a chránil je před zlobou lidí. Je to dokonce ten samý herec, který je natočen v jednom díle, jak je vidět že je mu do srdce vraženo dračí sklo a stane se tak nočním králem.

To znamená, že Starkové a nemrtví jsou jaksi propojeni i když jsou v nepřátelství, ale katalyzátorem těchto rozporů jsou obyčejní lidé.

Hlavní otázka tedy je. Když přichází na lidstvo morální úpadek, tak co se bere jako zlo vzhledem k lidem. To, že přichází následně trest a nebo to, že někdo schválně podněcuje k úpadku, aby přišel trest? Já osobně si myslím, že zlo je, když někdo nabádá ke špatnému jednání.

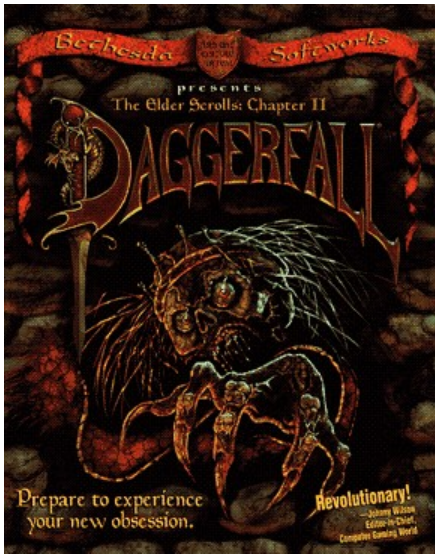

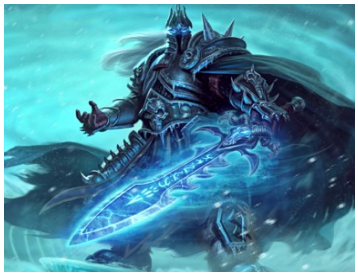

O hře Daggerfall jsem se už zmiňoval v šestém díle na straně 132. Napravo je padlý král Arthas v podobě licha, jak drží meč Mrazivý smutek, který dovede rvát duše z těl a je to ze hry World of Warcraft. Nalevo je jakýsi záhadný lich s názvem hry Daggerfall jako padající dýka. Tuto hru jsem dostal od kamaráda Honzy ještě na střední a na svou dobu byla nebývale zajímavě provedená a poměrně úspěšná. Daggerfall je ze série, která se jmenuje Elder Scrolls a je to konkrétně druhý díl po Aréně. Třetí díl se jmenuje Morrowind, čtvrtý Oblivion a pátý Skyrim. Elder Scrolls znamená „staré svitky“. Myslím si, že autoři této série se snažili

zaznamenat do příběhu té hry něco, co se nějak analogicky dá přirovnat dění na Zemi a popřípadě něco, co se má stát a nebo se to periodicky opakuje.

Toto je mapa fiktivního světa Tamriel, kde žijí smrtelné i nesmrtelné rasy. Už od dob Babylonu se opakovaně zjevují jakási božstva v podobě devíti postav. Devítka, která se v různých dobách nějak zjeví. On i ten film „Číslo 9“ myslím víc než 9 postav neměl. Prý se jedná o jakési prvotní duše. Někdo tomu říká potomci Anunnaki, Nephilim, případně Strážci. Neřekl bych, že jsou to vysloveně bozi, ale mají něco víc, než běžní lidé.

Ve fiktivním světě Tamrielu je spousta ras a mívají své tak zvané Pantheony, ve kterých nemusí být zastoupeno všech 9 bohů, ale někteří jsou v nich i vícekrát, protože přichází v různý čas a jinak se pojmenují.

Zde je popis devíti božstev Tamrielu:

https://elderscrolls.fandom.com/wiki/Nine_Divines#Eight_Divines

V dolní části je popsáno pod názvem „Deities of Tamrielic races“, jak se božstva manifestují v jednotlivých rasách.

V textu je zmínka s titulkem „The Eight And One“, protože Talos není údajně ani původní člen devítky. Zrovna tak na Akatoshe se ale také dívá někde podobným pohledem jako na Talose, že on něco, jakoby, pokazil a proto se vyjímá z této devítky. Tito dva jsou ale docela v konfliktu podle příběhu a mají i stejnou lásku Kynareth. Vlastně na té devítce je celkem zvláštní, že jsou tam 3 osoby prezentující se jako ženská polarita a 6 těch, co jsou mužské polarity.

Toto je mapa zátoky Illiac bay a podle určitých znaků se jedná o Středozemní moře a pevninu kolem. V Pánovi prstenů Středozem vypadala myslím trochu jinak ale asi se tam také něco naznačovalo.

Na severu je země zvaná High Rock tedy vysoká skála a obyvatelé jsou Bretonci (odvozeno od slova britové). Celá ta země ale nepředstavuje Spojené království, ale je to pohled na Evropu v mnoha malých provincií. Jako znak High Rocku autoři zvolili Lva a v této zemi je i provincie Daggerfall s hlavním městem Daggerfall.

…

Je 3.7.2019 5:55. Poslední dobou jsem moc nepsal, protože dohledávám podklady z různých zdrojů. Není moc spolehlivé sázet na pravdivost jen jednoho zdroje. Informace jednoho zdroje mohou být celkem pravdivé, ale pokud se nějaké detaily vynechají, tak to může být docela zavádějící

polopravda. Pokud ale chcete mít větší přehled nad tím, jak se věci mají, tak je potřeba hledat a porovnávat.

Mě momentálně docela zajímá význam Evropy. Evropa je na západě a to samo o sobě něco symbolizuje. Zapadá tam slunce tak se může spojovat s něčím temným. S přicházející nocí. Ale proč si autoři Daggerfallu nechali tak záležet na určitých detailech ve hře a proč pojmenovali kontinent Daggerfallu zrovna High Rock, když skálou se označuje něco jako shromáždění Boží, kam se zlo nedostane. Pravda je, že tu začíná nějak zaclánět Brusel. To ještě nemusí nic špatného znamenat. Ježíš má při druhém příchodu přijít z východu tak jako velký záblesk světla. Tak se to popisuje v Bibli. Jenomže před tím než přijde, tak ho má někdo napodobit. Má to být v Bibli uváděný jakýsi král z východu. On ale rozhodně nebude zachránce. Podle určitých informací by se mělo jednat snad o inda.

Jeden čas se spekulovalo, že by to mohl být podle všech náznaků, které se splňují ind Raj Petel, který napsal knihu o ekonomice „Value of nothing“. On by prý snad mohl být ten údajný Maytreja, jehož součet písmen jména v hebrejštině dává číslo 666. Fakt je ten, že jakmile se začalo spekulovat o tom, že on je antikrist, tak média okamžitě začala stahovat články a začala mlžit. Nebo že by nakonec přišel někdo z Číny. Čína je také na východě a panují tam docela drsné podmínky pokud jde o svobodu názoru. Čína je přeci země draka. Duch komunismu a nesvobody projevit názor tam bdí v podobě kamerového systému skoro jako Sauronovo vševidoucí oko.

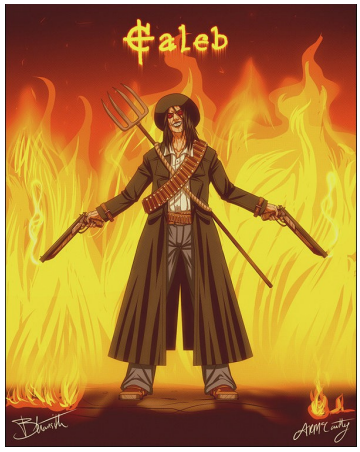

Je 5.7.2019 9:50. Základna individuálů s dobrým potenciálem se rozrůstá. Včera jsem byl s Martinem a řidičem číslo 2 v čajovně a řešili jsme zajímavé věci. Martin mi objasnil jeho současný duchovní stav, který jsem posledně nepochopil přesně. Tedy ne že by se jednalo o to, že on začal věřit v Krista jako oběť, ale skutečně v jeho životě došlo k jakému si přelomu, kdy si uvědomil jednu zásadní věc. Uvědomil si, že on sám není tím, kdo skutečně řídí svůj osud, ale je to nějaká autorita, která je nade všemi. Ještě dokonce dodává, že ten kdo si myslí, že je pánem svého osudu, tak je opravdu blázen. Já se ho ptám „Martine, ale ty jsi byl ještě donedávna přesvědčený, že žádná autorita není a že osud si řídí lidé samostatně.“. On mi odpovídá „Ano myslel jsem si to.“. Tak se ho ptám, jak je možné, že po tak dlouhé době najednou změnil názor. On mi říká „To bylo díky vhledu, který mi byl umožněn.“. Já se ho ptám, ať mi to blíže popíše, co tím myslí. No mi to vysvětlil tak, že klíčové v jeho případě bylo vůbec si uvědomit a připustit si myšlenku, že by nějaká autorita

mohla být a hlavně se odhodlat zkusit se k této autoritě obrátit. Tak nějak jsem to pochopil. Přirovnával to k Morfeovi z Matrixu, který nabízí dvě kapsle a pro člověka je zásadní, aby se k němu nějaký jeho „Morfeus“ vůbec dostal a jedinec byl ochoten přistoupit na to okusit, jaké je to nežít stále jen ve snu. Díky tomu člověk získá jakýsi vhled a zjistí, že vlastně jeho minulý život v iluzi bylo otroctví. Ne ale každý bude chtít tuto realitu přijmout a najdou se i lidé, kteří raději budou chtít dále žít sice ve sladké nevědomosti a třeba v iluzi přepychu a slávy ale zároveň být zotročováni a třeba i pomáhat zotročovat ostatní. Takovou postavou v Matrixu byl Cypher.

Martin udělal něco jako první krůček, což je důležité, ale to je jen začátek na cestě rozvoje tímto směrem.

Ještě mě požádal ať upřesním, že nemá na rukou „plíseň“, ale je to „atopický ekzém“. Teď je jen otázka, jaká je pravda v doktorských sporech o tom, zda atopický ekzém je nebo není v podstatě plíseň. Možná, že ten druhý výraz jen zní jen vznešeněji a má trochu mlžit. Nicméně jsem to upřesnil. Také říkal, že se to sice chvíli zlepšovalo, ale teď se to zase vrací a že to mám upřesnit.

Došlo ale k tomu, že můj nový kolega, kterému říkám fotbalista, tak mě pozval na film Spiderman. Trochu jsem to pozvání neřešil a odkládal, ale on skoro trval na tom, že půjdeme spolu na Spidermana a to dnes 5.7.2019 a i přes to, že by se mohl věnovat třeba své přítelkyni. Tak jsem přijal a jdeme na Spidermana do kina. No ale to bylo před tím dnem, s nálezem zubního kartáčku před popelnicemi. To bylo ještě před tím, než jsme se stěhovali. No a v ten den po tom, co jsme se stěhovali a píši o tom na straně 220. Bylo to 26.6.2019 a myslím že jsme ten den šli na oběd já, fotbalista a asi tří kolegové z kanceláře. Posadíme se ke stolu. Vedle mě sedí fotbalista a kolem další tři kolegové. Vrtal mi hlavou ten trik s konvicí a vlastně i kartáčkem a knihou snad od nějakého inda. Vzpomněl jsem si na kamaráda, kterému jsem v prvním díle příběhu říkal Kelt. Něco o něm bylo na straně 41, 122, 128, 129, prostě kde se dá vyhledat slovo Kelt vyhledáváním. Dokonce mi nevrátil ještě půjčenou tisícovku, jak jsem psal na straně 85 v tomto díle ale on také pro mě něco udělal. Jaruška si pro mě asi schovávala katanu, ale Kelt na to šel mnohem upřímněji. Jednou jsem popíjel čaj a on přišel za mnou na pódium jako tehdejší člen obsluhy. Povídá mi něco jako „Jiříku, máš u sebe nůž? Chtěl by jsi jít do nebe?“. K tomu se vlastně váže ještě jeden příběh. Je to ze stránky 24 hned v prvním díle. To bylo myslím dne 27.1.2017. V čajovně byla návštěva z daleka. Přijel vysoký představitel jednoho světového náboženství. Neřekl jsem kterého, ale teď to vyzradím. Jedná se o Islám. Kelt si přeci také jednou v čajovně oblékl islámský „klobouček“, nebo „čepku“ a ukazoval mi jak jí má na hlavě. Kelt tam dělal v obsluze a povídal mi věci, co se tam řešili snad na nějaké telepatické úrovni, o kterých Martin (tehdy zvaný vegan), nic nevěděl. Kelt za mnou přišel a říkal mi, že se tam řeší zajímavé věci. Povídal mi věty jako „bůh je doma sám“ a pak „bůh jde na záchod“. Absolutně jsem nechápal,

co mi to povídá, ale o nějaký ten den mi bylo divné, že řeším cesty na záchod a jak se obávám upírky Jarušky, že je za dveřmi a nedrží v ruce prachy před kukátkem.

No to je jedno. Prostě jsem si 26.6.2019 vybavil Kelta s tím návrhem s nožem a tak se otočím k fotbalistovi a říkám mu „Hele jaký je tvůj názor na islám?“. Mě přišel ten jeho výraz zvláštní a řekl „jakoby“ ale opravdu „jakoby“ něco v tom smyslu „Já každý večer morduji spousty lidí.“. Na to mu odpovím „Ty vypadáš ale jako ten mírumilovný islamista..... podle těch vousů že jde o islamistu“. Na to někdo odpoví od stolu, že „Mírumilovní islamisté neexistují!“. Já jsem se otočil na fotbalistu a říkám mu „Víš o tom, že zabíjet lidi je špatné?!“. On mi něco odpovídal ale bylo to nějak mimo kontext a úplně nesrozumitelné. Něco v tom smyslu jako ale ne přímo „Brumla futra....prááásk haubsfutra“. Tak se ho zeptám ještě jednou a srozumitelněji přede všemi „VÍŠ O TOM, ŽE ZABÍJET LIDI JE ŠPATNÉ????!!!!“. No a v tom to z něj vylezlo. Povídá, že nesouhlasí „To byl evidovaný nedávno případ matky, která zabila svých 5 dětí, jak se na to dívám?“. Tak já nic takového neschvaluji, ale nevím co mi tím chtěl říct? Chtěl mi naznačit, že pomocí věštění by se taková matka dala najít a popravit ještě před činem. No a co když věštění je v moci temna a dalo by se takto popravit spousta dobrých lidí co nic špatného neudělají? Později mi naznačil, že by bylo dobré tu matku zabít jako trest za to že zabila děti a také mi říkal, že je nás tu stejně na planetě moc a nějak se ten koloběh musí udržovat. To jsou názory.... to jsou názory. Trestat smrtí už mě také dříve napadlo, ale nakonec jsem to zavrhl. No a o koloběhu života asi nemohou rozhodovat lidé.

Fotbalista se mi snažil namluvit, že uznává Konfucionismus a že věří hlavně sám v sebe, ale ještě v ten moment v restauraci říkal také „My křesťané.....“. Já už ani nevím co dořekl s těmi křesťany, protože mě zarazilo, proč neřekl „My konfucionisté.....“. Pak bych se mohl domnívat vedle koho to vlastně sedím? Je to „muž milion a jedné přetvářky„ a nebo „muž milion a dvou přetvářek“. Je to muslim, konfucionista a nebo křesťan? Pamatuji si, jak fotbalista na teambuildingu mi asi dvakrát řekl „Čau draku“. Toto se asi dá brát jen jako humor (snažil jsem se to tak brát) a nebo to bral vážně? Konfucius je jedním z hlavních filozofických představitelů Číny tedy země draka a komunismu a asi nebyl představitelem víry v boží autoritu. Jednou naklusal Martin v čajovně s knihou o Konfuciovi, kterého tak uznává a nebo uznával a předčítal mladým klukům se kterými jsem sympatizoval i když neuznávají/neuznávaly křesťanství. Předčítal předčítal a najednou kluci říkali, že jim to připomíná „Mein kampf“.

Pak jsme tedy jeli cestou z oběda ve výtahu a on se mě zeptal, zda s ním chci jít na toho Spidermana a já řekl že ano. Fotbalista mi později nakonec říkal, že se hlásí ke konfucionismu, protože se mu nelíbí postoj lidí, kteří se hlásí k náboženství. Ono se nedá zase tak čemu divit. Náboženství je opravdu zprofanované, ale to neznamená, že Bůh nechce být respektován jako autorita a že lidé mají utíkat k lidovím tradicím vedené lidmi jako je komunismus. Fotbalista mi říkal, jak svojí životní situaci vidí a kolik má peněz a tak. Není to nic věhlasného a konec konců teď přeci dokončil školu a chtěl by žít s přítelkyní a ekonomická situace není moc dobré. No jo ale není to tím, že lidé se vlastně odvracejí od boha k všemu možnému a nebo jsou všelijak odvraceni. Vždyť Bůh přeci může požehnat každému a hojnost lidé mít budou.

No každopádně jsem na Spidermana, který se bude dnes pouštět pozval i řidiče číslo 2, který si

koupil onu skleněnou konvičku. Oni dva se tedy dnes setkají. Včera jsem s řidičem v čajovně rozebíral fotbalistu. Povídám mu, že firma ho asi najala na mě, aby ze mě dostal ty technologie nějakým nenápadným způsobem. Ještě jsem řidiči říkal, jak se fotbalista projevoval u stolu v restauraci ohledně islámu a také že se mě ptal fotbalista na modelovou situaci „co kdyby mě zakudl.“, jak by se to dalo brát, že to je přeci podle něj zločin. Fotbalista to popisuje jako zločin, ale sám na to upozorňuje, což je zajímavé. Řidič říká, že jestli se vůbec o něčem takovém přede mnou zmiňuje, tak je to dost špatné. Na takového člověka bych si měl dávat pozor. Celé to vypadá, jako když fotbalista mi něco závidí a říkal to i na teambuildingu, že mi závidí. Závidět se ale nemá. Teoreticky by této závisti mohl někdo zneužít k manipulaci a vytvořit si tak bílého koně. Podle řidiče i mě fotbalista je něco jako býlí kúň já mám byt v roli idiota co se nechá o vše připravit. No jo ale kdo je tím, co mě chce o něco připravit. Fotbalista přišel do firmy přes agenturu a to měsíc po mě. Přes tu samou agenturu jako já. Tak jsem napsal na straně myslím 226 něco o tom, že lidé občas touží (zívidí) po něčem, co je může zničit a když to dostanou, tak to ani nechtějí. No a v ten den na druhý den ráno, co jsem to napsal, fotbalista přišel a říkal, že další plánovaný kolega, co má přijít „se posral“. To už tedy bylo podruhé, co „se posral“ a měl přijít, pokud se nepletu. Opravdu má přijít ještě jeden kolega a když přišel, zvali jsme ho také na Spidermana, ale on to nepřijal a tak to později přijal řidič číslo 2. Nějak tou dobou mi fotbalista ukazoval svůj telefon a jak na něm měl obrovského pavouka. Ten co samý člověk, který mi poradil, že mám používat HW klávesnici na psaní na telefonu, a ten samý člověk co mě pozval na Spidermana, tak mi nešťastně ukazuje telefon s velkým pavoukem. Telefon mu totiž spadl na zem a i když tam měl kryté víčko, tak v jednom malém místě to víčko nekrylo. No jo a vlivem smůly padl na zem ten telefon a zrovna na tu nekrytou část a tak se na displayi udělala docela velká prasklina a dost výrazná. Takový pavouk.

Tak přemýšlím teď zpětně, zda jeho poslední postoj ke mně byl postoj hodný požehnání. Zda by nebylo lepší, kdyby lidé ke mě chovali raději více respektu vzhledem k mému nesnadnému poslání co by obdoby Froda nesoucí prsten zla a nebo Harryho s nehezkým šrámem zla na čele. Asi v tomhle ohledu nemám na výběr a hlášky typu „Ty malej kudrnatej parchante ty nás chceš pozabíjet“, nebo jako od velvyslance Gondoru „Vidím do tebe ty šmejde, ty ho odneseš Sauronovy, měl by být můj.“. Pokud je takový člověk jeden, tak se to dá zvládnout, ale jak jich začne přibývat, tak se to docela komplikuje a stejně nakonec se jejich zloba obrátí proti nim.

Řidiči jsem říkal, že reakce fotbalisty byla, když jsem mu pověděl, že řidič přijde také do kina tak řekl v šoku „Tak to tam jít nemůžu..... ty máš podivné kamarády jako je tady <tester>.“, ale pak vyčaroval úsměv a řekl, „že tam půjde“. No ale on už má koupený lístek, který chtěl abych mu koupil, tak že je trochu i motivován tam jít. Řidič v čajovně včera vytáhl „hezký nůž“, který má ze Španělska. Vlastně mi jednou povídal i o devítimilimetrové pistoli, kterou má doma. Jednou mě zval i na střelnici, ale to jsem odmítl. Divil se tomu, jak je možné že chci velet armádě, ale sám bych do ruky pistoli nevzal. Mě to nepřijde nijak divné. Lidem někdy stačí vědomí, že ta armáda existuje a dá se použít, ale není potřeba jí využívat tak tvrdě, aby se muselo střílet a nebo minimálně střílet smrtelně. No každopádně není se čeho bát. Do kina nejde jen řidič s fotbalistou. Jdu tam i já a já budu sedět mezi nimi. Nikomu se nic přeci nemusí stát.

Mě přijde docela dobrá představa jakéhosi bojovníka/kněze/básníka, který při boji žádnou hmatatelnou zbraň nepoužívá, ale jeho mocná zbraň je pravdomluvnost. Je to jeden z největších masových vrahů lži, jaký kdy žil.

Díky své královské krvi, která má pohnutou minulost kvůli jeho předkům a je to jakýsi špatný šrám na jeho duši ze kterého má obavy. Tak díky ní může ovládnout, dočasně v rámci **obrany lidí**, jakousi armádu nepřemožitelných přízraků a tím je zbaví jejich trestu. V podstatě je to asi velekněz, protože dokáže takto dostat do nebe i bytosti ze záhrobí.

To mi připomíná, že bych se měl obklikou vrátit k nedokončenému tématu ze stránky 159, kdy jsem se sešel s technikem a povídal mu o mém projektu.

V Denveru na letišti narazíte na takové zvláštní malby. Vlastně řidič 2 sám mě na ně upozorňoval. Tak třeba nalevo je jakýsi podivný bojovník s mečem v ruce, puškou a na hlavě má nějakou asi plynovou masku. Skoro to připomíná Anakina. Masku, aby nemohl mluvit, nebo pořádně se nadechnout? Více to připadá, jako kdyby nesměl ani ceknout, ale ohánět se násilím musí. Mečem srazí holubičku míru. Na druhé malbě vpravo je tento bojovník poražen malým blonďatým chlapcem, který ničí jeho meč. Je to snad meč pravdy, který chlapeček likviduje? Řidič říkal něco jako že devět milimetrů argumentu je někdy docela pádná argumentace a nebo minimálně se tento slovní obrat používá. Tak doufám, že řidič při setkání s fotbalistou nebude argumentovat devíti milimetry na to, že o něm fotbalista prohlašuje, že je to můj divný kamarád. To se přeci dá vyřešit diplomaticky. Jsme jen lidé a máme své chyby.

Ten blonďatý chlapec vypadá jako z maleb v prvním dílu mého příběhu na straně 43. Někdo si ty malby vykládá, jako že to není ani tak Donald Trump, ale hlavně princ William (Will I Am = Já Budu), který podle některých celebrit dokonce vydal povel k čipování lidí v Americe. Tohle tvrdívají nějaké celebrity, ale jak by mohl princ, který je letcem a snad převáží dokonce nemocné, tak jak by mohl něco takového vydat?

No snad pro řidiče z toho vychází jedno dobré pravidlo. Devítka je sice dobré číslo, ale devíti milimetrový argument už tak dobrý není.

Je 6.7.2019 9:49. Tak včera jsem vyrazil do města zanedlouho po tom, co jsem dopsal poslední článek. S řidičem jsme byli domluvení, že zajdeme ještě před kinem do Hadogu (on to navrhl). Tak že jsem zašel za ním před barák, protože to bylo po cestě, vyzvedl ho a on sám ještě cestou do Hadogu mi naznačil něco jako že dnes jsem docela psal asi dlouho a to byla pravda. Navíc mi sám řekl, že bylo docela dobré, jak jsem tam napsal, že řidič a fotbalista budou oba v kině, ale žádný strach já budu mezi nimi a nic se nestane. To mi řekl ještě cestou do Hadogu. Když jsme byli už v Hadogu a čekali na jídlo, tak jsem se ho zeptal „Máš u sebe devítku?“. On mi říká, že „Ne“. Kino začínalo v 18:15 a s fotbalistou jsem byl domluvený, že se sejdeme v 18:00 před IGY. To bylo asi cca 17:05 a najednou mi volá fotbalista, když už jíme a ptá se, kde jsem a dokonce jsem slyšel, že snad jede i z „Máje“, tedy sídliště, kde bydlím. Mě to v ten moment netrklo, že je to divné, protože jsem se s ním dříve bavil a tvrdil že na máji nebydlí, ale je z oblasti mimo ČB. Já vlastně ani nemohu říct, že mi to říkal, ale já to rozhodně tak slyšel, nebo jsem měl na mysli. Třeba na máj opravdu jel za mnou po příjezdu do ČB, ale když se dozvěděl, že jsme v Hadogu s kámošem, tak jel na Mariánské náměstí blíže k nám, ale na druhou stranu, kdyby se chtěl z Máje přiblížit k nám, tak vystoupí rovnou u Hadogu a nejede až na Mariánské náměstí. Každopádně jsem rozuměl že jede z Máje a neřešil jsem to. Tak s řidičem jíme a já mu říkám „Jak by to vypadalo, kdyby měl na stole pod rukou položenou tu devítku v moment, když vstoupí fotbalista?“. Řidič ještě dodal svým specifickým humorem „A já mu řeknu: 'Máš se mnou nějaký problém?'.“. Tak čekáme na fotbalistu a po nějakém čase fotbalista nikde. No a v ten moment mi přijde do hlavy „splašená myšlenka“, jako kdybych úplně zapomněl na to, že křesťané žijí na horách, které potenciální zlo nedobije (pokud jsou to tedy skuteční křesťané a ne jen otroci profanovaného náboženství). Úplně mě narušil nějaký nesmysl, který mi snad to hlavy někdo poslal, nějaký pokušitel, či to byl „člověk manipulující mysl“? „Čaromág“? „Voodoo propichovatel“? No prostě mě napadlo, že fotbalista se ujistil, že jsem ve městě a teď je na Máji a má našlápnuto ke mně domů, kde mám počítač s mou technologií. Jenomže jako na potvoru v mém bytě je mamka, i když má vlastní byt, která je pod ochranou Krista, ale mě to v ten moment nenapadlo. Tak že rychle ve strachu volám mamce, ať raději nikomu neotvírá, ať se zamkne, ať má telefon po ruce a případně volá policii. Mě vůbec nenapadlo v tom spěchu, že bych mohl mamku vyplašit, ale trochu jí to vyplašilo, tak jsem se jí snažil zase uklidňovat, že může jít o omyl. Řidič to viděl a co si o mě asi mohl myslet? Vypadám trochu jako blázen? Nebo blázen nejsem a nějaký pomatenec mnou manipuluje? No tak volám fotbalistovi a on mi říká, že je na Mariánském a že nakonec už asi ani do Hadogu nepůjde. Nevím,

kde tedy celou tu doby visel a proč za námi do Hadogu nepřišel (stejně už nebyl čas moc), ale vydali jsme se za ním na zastávku u Mariánského náměstí. Řidič říkal, že jsem akorát vyplašil mamku, tak jí volám zpátky a uklidňuji jí, že se skutečně jednalo o omyl. To jsme se v Hadogu ještě s řidičem bavili o tom pozváni do kina. Říkal mi, že si tam bude připadat jako nežádoucí člověk, protože fotbalista ze mě nebude moci tahat rozumy. Trochu si bude připadat jako oběť. Já mu říkal, že může jít do kina samostatně a sednout si úplně někam jinam mimo nás a nebo jsem mu navrhoval, že ten lístek od něj odkoupím. Do kina může jít kdykoliv jindy. On říkal že nechce. Potom tam ale měl opravdu být a sedět vedle mě a bylo o tom rozhodnuto už dlouho dopředu. Dokonce když jsem řidiče zval do kina, tak jsem mu i říkal, že tam jdu s kolegou fotbalistou a ledacos jsem o fotbalistovi napsal, ale fakt je, že ne vše. I tak ale přijal pozvání. Nikoho jsem do ničeho nemanipuloval.

Tak jdeme na zastávku Mariánské náměstí a z dáli už je vidět fotbalista. Představuji řidiče i fotbalistu a doplňuji k představení řidiče „Neboj devítku u sebe nemá.“. Řidič doplnil mojí větu zajímavým způsobem „Ale on kecá.“. Tak že tedy asi řidič devítku v batohu opravdu měl i když tvrdil opak? To je záhada. No fotbalista i když měl možnost číst můj příběh přes den, na který jsem mu dal odkaz, a sám mi tvrdil že přes den v podstatě nic moc nedělal, tak se tvářil dost překvapeně „Nevím o čem to mluvíš“ řidiče se ptal „Ty u sebe nosíš devítku?“.

Řidič se rozhodl zaujmout místo za námi a já šel vedle fotbalisty. Pak začal výslech. Ptám se fotbalisty „Kdo tě na mě poslal?“. S řidičem jsme měli den před tím v čajovně debatu o tom, kdy jsem říkal, že se fotbalisty zeptám na to, kdo ho poslal. Řidič říkal, že mi fotbalista nic samozřejmě neprozradí. No jo, ale to neznamená, že nemá význam se ho zeptat. Tím, že se ho přímo zeptám, tak ho postavím okamžitě před jasnou **volbu**. Volbu, ve které se ho ptám, zda je se mnou a nebo proti mně? I když pravděpodobně odpoví ve smyslu, že není se mnou, tak to ještě neznamená, že chce být tak úplně proti mně. Třeba je pod určitým tlakem a neví, jak z toho ven. Každopádně zeptat se **má i jiný význam** a to ne pouze postavit člověka před volbu. Když se ho nezeptám a stále budu nějak spekulovat jen v tomto mém psaní, tak není patrné, zda toto vůbec čte a zda si uvědomuji jeho záměry. Když se budu neustále pohybovat kolem někoho, kdo mi bude chtít vrazit kudlu do zad a bude se přede mnou přetvařovat. Navíc já k tomu dopomůžu, že nebudu dávat najevo, jak to vidím, tak to nakonec může skončit tak, že já s tou kudlou v zádech opravdu skončím. Ne tedy že by kudlou byla myšlena přímo kudla, ale obecně nějaká forma podrazu. Proto je docela důležité se zeptat a dát znatelně najevo, že něco minimálně tuším. Řidič mi na poště říkal, že pokud jde o ptaní, měl bych se kolegů zeptat při jejich náznacích, zda čtou mé psaní. Já mu řekl „Proč bych se jich na to měl ptát? Je to jejich svobodná volba, že mi to nechtějí říct na rovinu. To jim mám odebírat jejich svobodu?“. On mi řekl, že zkrátka proto, že se mě to osobně týká. No je zvláštní, že pokud jde o podraz, tak schvaluji zeptání se pokud podraz nevnímám a jsou tam jen jakési náznaky, tak je mi blbé lidem odebírat svobodu, když se nechtějí vyjádřit na rovinu. V principu by to ale mohlo být dost podobné. Uvidím. Třeba jsem zase vězněm v nějakém konzervatismu a obávám se zkusit něco nového, co by mi mohlo přinést lepší vhled na věc. Třeba opravdu nakonec bude dobré naučit se říkat geniální větu od dispečerky z pošty „Hmm....co chceš?“, která mimochodem od mého odchodu z pošty tam také není, protože je těhotná a bude mít volno nějakou dobu. Přeci jen jsem se v ní nespletl, když jsem si myslel, že to opravdu není žena pro mě. To těhotenství tomu dost napovídá. O

tom jsme se dozvěděli včera od jednoho pošťáka, co jsme ho potkali cestou z kina.

No ale zpět k procházce do kina. Myslíte si, že fotbalista se rozjel ve stylu „Do toho mě zatáhli ti fanatici z okultního kultu Opečené klobásy krycí název Zběsilé sirky a jejích Mega Velemástr Hromdotoho Boss, který z druhé strany Země poslal letadlem ten prokletý zubní kartáček“. Fotbalista absolutně zapíral a dokonce některé věci, které mi dříve řekl a já se na ně ptal, tak si je nemohl nějak vybavit. S řidičem jsme na to měli stejný názor a to ten, že fotbalista couvl ve svém jednání a litoval něco, co mi řekl nedávno. Nebylo to tak, že při zapírání by řidič začal otevírat batoh a řekl „Počkej Jirko..... já vyndám devítku.“ a já to vyřeším „Neblázni a nic nevyndavej. Ta devítka jsem já.“.

Tak jsme dorazili do kina, koupili nějaké to občerstvení. V čekárně prohodili pár slov a šli se dívat na film.

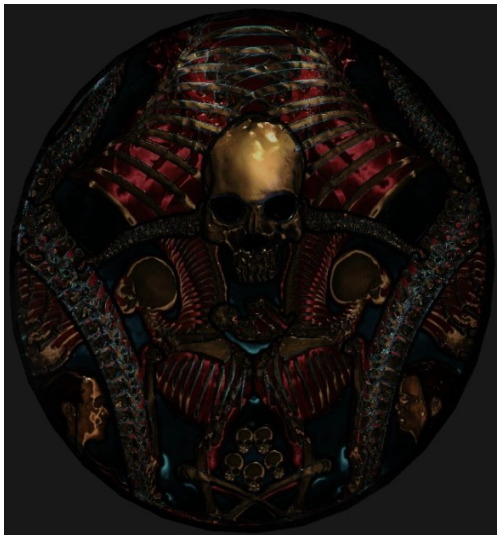

Je 7.7.2019 0:47. Dnes jsem mluvil s řidičem. Prý jsem ho interpretoval trochu jinak, než byla skutečnost. Ve skutečnosti když slyšel, jak uklidňuji fotbalistu při představení řidiče tím že říkám „Neboj se, řidič u sebe devítku nemá“. Řidič byl tímto mým výrokem k fotbalistovi asi tak zmaten, že mi normálně dnes tvrdil, že prý se mu zdálo že já mu sám říkám větu „Ty normálně u sebe nosíš devítku?“, ale výše jsem to interpretoval pouze bez toho slova „normálně“ větou „Ty u sebe nosíš devítku?“. Jenomže to já vůbec nebyl. Na to se ho ptal fotbalista a ne já. On v tomto pomatení mu odpověděl, že „Ale on kecá.“ a tím myslel jako že mě, ale já to neřekl to řekl fotbalista. No a já z té jeho věty usoudil, jako že kecám v tom, že mi tvrdil v Hadogu že u sebe nemá devítku a bral jsem to jako že jí u sebe tedy má, když mě sám takto zmátl. Řidič tedy ve skutečnosti v batohu devítku neměl, ale španělský nůž nosí téměř vždy. Tady je vidět, jak někdy vznikne v komunikaci pěkný chaos a to i ve verbální.

Malíček z Hry o trůny říkal, že je hloupé tvrdit, že „Nás nezabije to co nevidíme“. Obvykle „Člověka právě zabije to, co nevidí, tedy to, čemu nehledí do tváře“. No ano taková kudla v zádech také není moc před očima a nevpichuje se přední stranou, tedy pokud oběť není vyloženě asi spoutaná. Řidič si snad připadal jako nějaká oběť, že jde se mnou do kina a fotbalista tam bude také a nebude moci ze mě tahat moc rozumů. Nebo si bude připadat jako oběť, že jsem prozradil jak řidič vytáhl v čajovně den před tím Španělskou dýku při zmínění, jak se o něm fotbalista vyjadřoval? No a co když díky telepatii fotbalista stejně o tomto přístupu věděl? Nevystupuji v této roli jako jakýsi **zachránce** situace, kdy chci zamezit přetvářce a chci aby se ti lidé urovnali. Vždyť přeci řidič kupoval konvičku v den , kdy jsme se stěhovali a v kanceláři se řešili rychlovarné

konvice. Takový pan Konvička, co nabádá k nenávisti k islámu asi nebude dobrým motivátorem pro mnoho lidí, kteří tak ve skrytu budou nenávidět islám třeba si v hospodách šušňat o tom jaké je to zlo. No a co muslimové, kteří mají otevřenou mysl a vidí třeba i to, jak často tací domorodci masturbují a na co při masturbaci myslí. Nedotkne se jich, když tam náhodou uvidí jejich postoj k islámu (postoj nemuslimů). Abych to upřesnil. Muslim může být třeba i člověk, kterého znáte například z čajovny a obsluhuje vás. Tak proč si dělat mezi lidmi různých ras a vyznání nesmyslně nepřátele. Proč zbytečně vyšilovat kvůli zdánlivé ztrátě soukromí, když právě potencionální nepřítel naše soukromí možná i celkem bez problémů narušuje, ale my běžní civilisté se můžeme někdy zbláznit, aby náhodou nebyl odhalen nějaký ten přestupek a co nejvíce šířit propagaci anonymity, což akorát dává možnost zločinnosti a vrážení kudel do zad.

Jarda to říkal výstižně, když tvrdil že já tím svým „Novým Světovým Kalinismem zotročím“ svět (Původně říkal toto spojení, ale mě v šoku ty dvě slova vypadla). On myslel opak zotročení a myslel tím odstranění přetvářek lidí, která je pro lidi skutečné otroctví a docela i dost nebezpečná. Jenomže problém je, že někteří lidé asi ani nebudou chtít přestat s přetvářením se a třeba dostanou i strach. Nebezpečný strach. Právě v roce 2022 má nastat cosi jako záblesk, který znemožní zakrývat zlo a jakoukoliv přetvářku a právě do té doby je potřeba se pozvolna začít připravovat, že přetvářka a lži prostě nebude, jinak ten přechod bude katastrofální. Je potřeba učit se i milost a umět odpouštět ostatním. Když spadnou lidem masky, tak bude hodně záviset na milosti, jak kdo komu odpustí jeho případné nenávistné namíření proti ostatním. Někteří lidé už teď mají otevřenou mysl, ale ti ostatní jsou v nevýhodě.

To jsem odběhl. Adam měl dva syny a to Kaina a Abela. Kain kvůli žárlivosti zabil Abela. Abel neměl žádné děti, ale Kain se rozmnožil. Po vraždě Abela se Evě narodil další syn a tomu dali jméno Seth. Seth měl bohaté potomstvo a z jeho pokolení vzešel právě Noe, který po potopě měl osídlit znova planetu a to ze svých tří synů a jejich žen. No jo, ale jak to bylo s Kainovo potomstvem? To se nerozmnožilo? Před velkou potopou došlo k tomu, že andělé pod vedením Azazela (satana) sestupovali na zem a množili se s lidskými ženami. To byl docela přestupek proti stvoření, protože ženy měly být pro muže, ale ne pro bytosti s duchovní podstatou. Vznikali dost krutí tvorové (nephilim - obři) a vlastně z Kainova pokolení vznikla velká říše pod krutým vedením. Kain opravdu dokázal vybudovat velkou říši a nevím, zda to náhodou nebyla ta bájná potopená Atlantida, kde byly první pyramidy (před Egypt – před Babylon). Azazel údajně za tento katastrofální čin byl potrestán tím, že byl spoután a uvězněn někde pod povrchem Země. Něco jako že takový Sauron v hoře osudu (Midian), ze kterého má vliv na lidstvo a především lidské vladaře (potomci Mephilim), i když je sám spoután.

Ale zajímaví příběh související s pavouky a pavoučí královnou je odhalen v příběhu Elder Scrolls. Podle Elder Scrolls na počátku byly dva principy. Princip Anu, což je princip stvoření, bytí a řádu. Potom opačný princip Padomay, což je princip chaosu, zničení, nicoty (Void). Princip Anu stvořil svou duši Anui-El, která pak začala tvořit další tak zvané bytosti Aedry, což jsou bytosti světla. No a zrovna tak Padomay stvořil svou duši Sithis, což je tak zvaný otec děsu (dread-father) a je vyobrazený výše. Nalevo jako symbol a napravo jako vtělení do boha Argoniánů tedy plazích humanoidů. Tento Sithis stvořil také svou další duši a tou je Lorkhan. Lorkhana bych přirovnal právě k Sauronovi a nebo Palpatinovi z Hvezdných válek. Jak Sauron tak Palpatin představují jakési

prvotní vládnoucí zlo na Zemi, ale ne úplně původní zlo v celém věku. Lorkhan měl za úkol jednu věc. Vzhledem k tomu, že přibývali světelné bytosti Aedra, tak to narušovalo rovnováhu mezi bytím a nicotou a mezi řádem a chaosem. Lorkhan se měl podílet na projektu vytvoření světa smrtelníků Mundus, který, jak se ukázalo, tak byl určitý podvod na Aedry. Podvod, jak Aedry dostat na stranu temna a udělat z nich Daedry, či Daedra prince. Obrazně se Aedrou myslí anděl a Daedrou démon (padlý anděl). Jednou z Daedra princ/princezna (pohlaví se určuje teprve podle inkarnace) je Mephala. Možná, že je to v Egyptské mythologii Isis (Ištar, Lilith), ale ve světě Elder Scrolls je to asi padlá Mara. Mara prý měla být snad konkubína buďto Lorkhana a nebo jeho protějšího nepřítele Auri-Ela (Akatoshe), tedy duše Anui-Ela. Sithis nabídl Maře a nebo jí snad nějak přinutil, že jí udělá jako vládkyni temného bratrstva zabijáků (Babylonské bratrstvo) a to pokud zabije své děti. Připomíná to mořskou pannu, která krade a zabijí děti.

Mephala se vyobrazuje jako pavouk, či černá vdova. Prý má spřádat vlákna osudu na Zemi. Její vlastnosti jsou lži, sex, vraždy, tajemství. Bývá popisována jako noční matka a asi souvisí i s bílou chodkyní, kterou si vzal nešťastně za ženu jeden z prvních Starků, snad třináctý velitel noční hlídky. Je tedy docela zvláštní, že býlí kúň

Palpatina, tedy Anakin se také zapletl s jakousi princeznou, která se dokonce jmenovala Padmé Amidala. Padmé připomíná trochu princip Padomay. Ona byla určitě hodná, ale na Anakina to asi nějak nemělo moc dobrý vliv. Trochu to připadá, jako že Anakin podobně jako John Sníh ve svém řádu složili jakýsi slib celibátu a oba ho křivopřísežně porušily. Problém u Anakina byl v tom, že se choval dost šíleně a nechal si nesprávně radit od Palpatina. Podle toho dopadl.

No zvláštní na Spidermanovi bylo na konci, že se prozradilo, že jakýsi Talos mu vlastně dal super technologické brýle, které on měl střežit. Talos je v Elder Scrolls jiné jméno pro Lorkhana a Lorkhan je přeci stvořením Sitha. Na konci bylo vidět, jak Nick Fury, jednooký velitel Shildu vlastně dal povel Talosovi, aby dal Spidermanovi ty brýle. To vlastně celé vypadá, jako kdyby Nick Fury byl spojován se zlým ničitelem Sithem. Dokonce i vedle Talose jela nějaká žena, která vypadal dost podobná jemu a asi to byla obrazně Lilith.

Ta symbolika je dost podivně zapadající. Film Spiderman budu rozebírat později.

Je 7.7.2019 11:21. Doposud jsem nezjistil záhadu, proč mám takový nevysvětlitelný strach z pavouků. Batman si vybral jako svojí značku to, čeho se nejvíc bál. Bál se nejvíc netopýrů, protože jako malý spadl do díry s netopýry. No jo ale co může vést k strachu z pavouků? Některé matky si údajně procvičují pravačku nad kojenci s dýkou v ruce. No někdy možná pro snížení námahy zápěstí i levačku. Pokud se duše nějak inkarnuje, tak by to asi dávalo smysl. Nebo je to celé nesmysl. Pokud by to ale bylo pravdivé, tak by se to dalo brát jako jakási křivda. Podivná křivost na mé hrudi je také divná.

Napadlo mě namalovat fotbalistovy takový dětinský obrázek a pověsit mu ho k monitoru. Na obrázku by bylo napsáno „Největší kamarádi na světě“ a nebo „Kamarádství až za hrob“. Obrázek by byl o dvou „kamarádech“, kde jeden drží sekundovým lepidlem přilepenou rukojetí dýku k ruce a druhá strana je v hrudi jeho kamaráda, který mu nikdy nic špatného neudělal, ale má jí přilepenou v hrudi čepelí také jakýmsi lepidlem. Kamarádi takto neoddělitelně chodí spolu na obědy a jeden musí jíst jen jednou rukou a při tom mrká jedním okem na toho s dýkou v hrudi. Fotbalista na mě také pomrkával jednou jedním okem. Dost nepřirozeně. Ultra Mega nepřirozeně. Vlastně to ani nebylo mrknutí ale nechal to oko chvíli zavřené.

Zamyslete se nad tím. Kdo dokáže vyslovit myšlenku zapíchnutí dotyčného člověka i když prohlašuje, že je to zločin. Kdo něco takového dokáže? To dokáže opravdu jen vrah a o to více je to pochopitelné, když někdo takový sám zabíjení lidí schvaluje.

Teď by bylo možná ideální přehodnotit stanovisko a přehodnotit stranu na kterou kdo chce jít. Odpustit se dá ledacos, ale donekonečna se odpouštět nedá.

Jsem zvědavý, zda fotbalista přijde na dnešní setkání do čajovny a zaujme správnou stranu. **Stále je zvaný**. I když bych jeho zlobu mohl posílat proti němu a obírat ho o štěstí, tak mu **chci ale odpustit**. Nemám zájem na tom, aby lidé trpěli za svojí hloupost, pokud to není bezpodmínečně nutné.

To mi připomíná, že kdykoliv fotbalista potřeboval nůž, tak šel za mnou i když nůž byl v kuchyňce. Na tom není nic špatného, prostě jsem byl blíž. Nosívám v tašce malou Švícarskou rybičku, kterou jsem dostal jako dar ještě z minulého zaměstnání programátora. Rybičku tam dostali, mimo jiné, snad všichni chlapi jako dárek k vánocům. No jo ale co se v práci děje. Tuhle přišel nový kolega, který z nějakého důvodu dvakrát do práce nepřišel, protože se podle slov fotbalisty prý „posral“. Je divné, že když někdo má přijít nově do firmy, tak to dvakrát odloží, protože je něco se zažíváním. Asi se to děje ojediněle, ale stát se to může. No tak jsem fotbalistovi zase půjčil rybičku, protože jí

potřeboval kolega při vybalování počítače. Znova opakuji, že na tom nevidím nic špatného. Pak už tedy byl počítač dlouho vybalený a vidím rybičku na stole. Tak jí vezmu a protože jsem docela puntíčkářsky čistotný a je to tak trochu má obsese i doma (zmiňoval jsem to myslím už dříve), tak jí prostě jdu opláchnout od nečistoty. V tom mě vidí kolega JavaScriptař a řekne „Co to děláš s tím nožem??!!“ nebo „Kam to jdeš s tím nožem??!!“. To jsem snad nějaký vrahoun pro to, že půjčuji své věci ostatním? Proč se ten kolega rovnou nezačal bít do hlavy a zběsile nezačal pobíhat po místnosti se křikem přes celou chodbu „Pomoooooc, chce napíchnout oddělení na rybičku.....pomoooooc, chce napíchnout oddělení na rybičku.....pomoooooc, chce napíchnout oddělení na rybičku.“.

Tento kolega Javascriptař seděl ve vlaku na Teambuilding naproti mně a to cestou tam i zpět. Povídal mi, že jeden projekt dělal celý sám a to v černě frontend i backend, tak že bude docela schopný programátor. Já jsem se nedomníval, že by firma mohla najít někoho schopného okopírovat mojí technologii, ale možná takový kolega, s nějakým takovým potenciálem byl nedaleko vedle mě. Kolega ze stejné pobočky. Cestou z Teambuildingu mu bylo hrozně zle i když já jsem toho vypil mnohem více a byl jsem úplně v pohodě. Nechápal jsem proč. Každopádně mým záměrem na Teambuildingu nebylo bavit se nějak o práci, leda kdyby se mě někdo zeptal na něco. Tam se práce neřešila a bylo to naštěstí odpočinkové. S nikým jsem tam tu svou technologii neprobíral. Tento kolega Javascriptař se na mě usmíval tou dobou, když jsem měl v plánu prozrazovat technologii alespoň jak se používá, ale pak jsem s tím přestal a nechápal jsem, proč tak změnil názor. Proč je tak vyplašen z mé rybičky. No moc upovídaný není, ale fotbalista je mnohem upovídanější a vlastně fotbalista dělá pod ním.

No můj záměr s mou technologií je, že mohu nabídnout tak za 200 000 tisíc Kč to, že jen sepíši ten manuál, co to vše dovede a předám ho firmě. Tím odhalím své know how a zároveň to bude jakési předplatné/záloha na první licenci používání. Myslím si, že pro takový, nebo podobný budoucí projekt za takové peníze je to pakatel vzhledem k tomu, že technologie může být i docela klíčová. Já ale tady lidem nenabízím, že jim dám **zcela** technologii, která jim do ruky nepatří. To jde vidět z přístupu ke mně, který se už projevil. Musím mít kontrolu nad celou věcí a bude se jednat jen o dočasnou licenci. Mezi tím mohu vytvořit online nástroj, který bude vzdáleně kompilovat a nasazovat kód na servery a firma si podle know how může připravit pracovníky a naplánovat vývoj nových projektů či toho stávajícího.

Síťaři, teď mluvím k tobě a to bez ohledu na tvůj nepodstatný biologický věk a nebo na to, kolik máš dětí. Víš, co to znamená, když se někdo chová k ostatním jako **arogantní hovado**. Hovado není žádná nadávka, ale název tvora, který pije lidem krev a nechci tím říct, že ty by jsi byl přímo hovado, protože jsi člověk a máš se tak k ostatním chovat. **Arogance** je lidský neduh. Rozuměj tomu, my dva nemusíme bít žádní kamarádi. Já si kamarády vybírám mezi upřímnými lidmi a těch nemusí být mnoho. Mohli by jsme se ale slušně chovat k ostatním,

nemyslíš? Konkrétně narážím na čtvrtek 4.7., kdy jsme šli společně ty a zbytek jen 4 mladší kluci včetně mě. Fotbalista říkal, že počkáme na tebe, než půjdeme na oběd a čekalo se myslím do dvanácti, protože se počítalo že potom už půjdeš. Na tom nic není špatného. Všiml jsi si, že když zvedneš ostatní k obědu, tak se jde prostě okamžitě a na ostatní se nečeká? Všiml jsi si toho? No tak se čekalo ještě deset minut po dvanácté a pak jsi se zvedl a šlo se. Fotbalista do mě měl narážky, že nepříčetností vybouchnu. Docela nepříjemné narážky. No a pak jsme s klukama vyšli ven asi tak v těch 12:15 a ty jsi to celé zdržoval ještě asi o dalších 5 minut a pak jsi teprve přišel. Ok stane se to, ale nikdo neslyšel od tebe něco jako „Promiňte zdržel jsem se tam a tam.“ a přišel jsi mi docela naštvaný v obličeji. Jako kdyby se mělo něco stát, ale nestalo se to. To vypadá, jako kdyby to celé bylo nějak snad nahrané někdo z hlouposti nastrčoval „kámen klopýtání“ někomu druhému, což je vlastně i zlé jednání a v písmu popisovaný jako hřích. Pamatuji si, jak jsi jednou vybouchl na svojí ženu a nebo dceru do telefonu s tím, že něco špatně dala do kávovaru.

Vypadá to divně, když ve své naduté aroganci zaujímáš postoj k ostatním zdánlivě mladším a za takové jednání tě ani nenapadne se omluvit. Jak jsem řekl. Ne všichni zdánlivě mladí jsou duševně mladší než ty.

Docela mi bylo nepříjemné to tvé chování na obědě. Na stole lezl malý brouček a já se ho při odchodu snažil nabrat, abych ho přenesl k nějaké zeleni. No a ty mi řekneš arogantním tónem „Z tebe padají brouci jo?“. Zhovadilé arogantní jednání a postoj k ostatním mi není moc sympatické. Já ti to tedy velkoryse odpouštím a doufám, že do budoucna budeš více přemýšlet, než něco řekneš. Doufám, že mě budeš respektovat na pracovišti i když třeba se na sebe nebudeme úplně usmívat. Nebylo to poprvé, co jsi podobné hlášky říkal a mě už to začíná být nepříjemné.

Pokud s klukama něco naznačujete, abych se začal bavit o mém psaní, tak nenaznačujte. Je to plýtvání silami. Já budu reagovat jen na přímý dotaz. Podle ředitele Public CZ naznačují jen ženy a my jsme přeci muži. Nevidím důvod chytat se nějakých náznaků a toto platí úplně pro všechny, kdo tohle čtou. Pokud se budu chtít na něco zeptat, tak se zeptám bez potřeby naznačování a možná se zeptám i docela tvrdě.

Já doufám, že pozvání v úterý na pivo stále platí a že se tam můžeme o věcech bavit absolutně bez jakýchkoliv náznaků. Já se ale většinou nemám potřeby nikoho na nic vyptávat a často mlčím. Ptát se mají hlavně ostatní mě.

Naskýtá se jedna filozofická přímo srdcová otázka s chirurgickou tématikou.

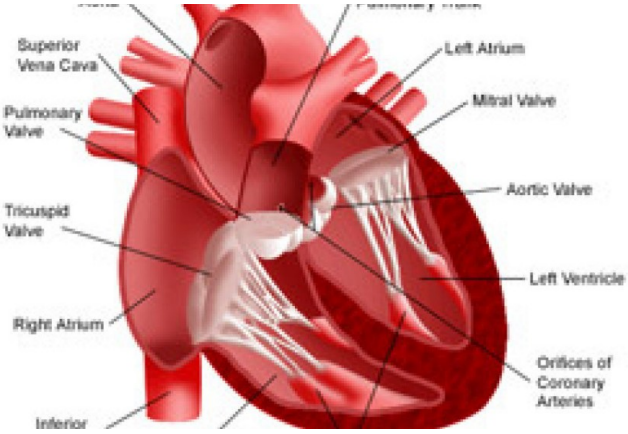

K čemu je mít srdce, které je plné přetvářky a zloby? Proč zrovna v Číně, tedy zemi Draka se transplantují

tyto orgány bez umrtvení nepohodlným lidem? Čínská vojska mohou dobýt i Evropu. Tohle není žádné strašení peklem, ale hmotná realita, která se skutečně děje.

…

Je 8.7.2019 2:55. Je to šokující, že v některých zemích se dějí taková zvěrstva na lidech. O to více je to podivné, když je to země, která se prezentuje, jako že má lidovou vládu. V Číně není žádný zlý řezník, který by masakroval lidi ve velkém. Těmi řezníky jsou doktoři z řad obyčejných občanů, kterým je držena u hlav pistole a musí dělat zvěrstva. Stejně tak i vojáci jsou manipulováni strachem od jejich nadřízených. Problém je, že ti lidé dají hodně na strach, ale v čem je vlastně jádro toho problému, že číňané jsou tolik ovlivnitelní strachem a tolik ohební? Možná v tom bude nějaký náboženský základ. Těžko říct. Bůh rozhoduje o tom, kde bude jaká autorita a pokud si lidé zasluhují komunismus, tak dostanou komunismus. Pokud si zasluhují fašismus, tak dostanou fašismus. Rozhodně není dobré, když se nějaká skupinka rozhodne jít proti ustanovené autoritě a pak to takto dopadá. Autorita tyto lidi lživě obviní a zlikviduje. To že někteří lidé žijí v zemi nesvobody a jiní žijí ve svobodné zemi může mít i určitý dopad z hlediska inkarnace a zatížení karmy. Těžko jako lidé něco takového můžeme soudit a nebo odsuzovat. Dokonce i za komunismu a nebo za fašismu se dá žít spokojený život aniž by člověk byl nějaký zaprodanec pekla. Tedy chci v to věřit.

No každopádně vládnoucí elity na Zemi se označují jako jakýsi Globální Prediktor. Ten má dvě křídla a to Atlantické (sídlo Anglie - ekonomika) a Eurasijské (sídlo Švícarsko (či napojení na Vatikán?) – náboženství, média). Amerika (výkonná moc, šelma ze země) je jen údajně podřízena GP a i když by měla raději samostatnost (demokraté), tak proti GP (Trump) asi těžko něco zmůže. Jenomže Atlantické křídlo GP prochází jakýmsi přesunem z Anglie do Číny. To naznačuje jakého si krále z východu, že? Otázka je, jak se to podepíše na statusu královské rodiny Windsorů? To oni se budou stěhovat do Číny, a nebo jim GP dává pozdrav na rozloučenou? To je otázka. Mě královská rodina Windsorů ani nepřijde nijak zlá, ale to je jen od pohledu. Na pohled se nedá asi moc sázet.

Královská rodina má ve znaku jak lva, tak ale i jednorožce. To mi připomíná jeden zajímavý úkol ve hře Daggerfall. Císařův agent pátrá po záhadné vraždě bývalého krále Daggerfallu Lysanda. Lysandus byl synem Nulfagy. Nulfaga je starší babička menšího vzrůstu s kudrnatými světlými vlasy a ovládá mystické schopnosti. Po smrti svého syna zešílí a přebývá sama ve svém zámku na severu v provincii Skyrim, kde se uctívá hlavně bůh Lorkhan, což není moc hodný bůh. Nulfaga ač v dobré víře, tak vycítila jasnovidecky, že jejímu synu hrozí nebezpečí a snažila se ho varovat před blížící se bitvou s pomocí obrácení se k svému bohu a žádostí o radu. Ta rada byla dost nejasná a nakonec možná Nulfaga mohla částečně za spůsobení smrti svého syna. Dalo by se to považovat za nechtěné jednání jakési „černé vdovy“? Nulfaga se radila ještě s jednou čaroďejkou, která podle mě představuje Evropu (Medora) a ve hře to byla milenka Lysanda, ale Medora radí svému milenci

trochu jinak. Když je Lysandus zavražděn, tak Nulfaga to zazlývá Medoře, že mu radila špatně i když to tak asi nebylo. Nulfaga využije pro kletbu Medořina zámku na ostrově Isle of Balfiera (Kréta) roh z Velkého jednorožce. Hrdina na své cestě je zaúkolován Medorou na jejím zámku plném hrůz, alchimie a démonické magie, že má ukrást Nulfaze roh Velkého jednorožce, který zlomí kletbu nad jejím zámkem zvaný Direnni Tower. Zajímavé, že v Direnni Tower se hrdina setkává s erbem býka, což je i součást symbolu Evropy a mileneckého vztahu Dia a Evropy. Kréta je vůbec záhadným místem a považuje se za kolébkou Evropských národů. V sériích Elder Scrolls je Direnni Tower označována jako nejstarší stavbu Země a snad dokonce nejstarší stavbu hvězdné soustavy Nirn. Postavil jí údajně bůh Akatosh jako trest boha Lorkhana za jeho zlé činy a měl mu v souvislosti s touto stavbou vzít jeho srdce (upravit budoucí potomstvo Evropy k lepšímu). Direnni Tower zvaná také Ur Tower, či Adamatium Tower, slouží jako jakýsi nulový bod pro přicházející temné období. Je spojována s mořskou říší. Vlastně je zvláštní, že země Tamrielu je na jakési planetě, která společně s jejím měsícem vytváří jakési torso Lorkhanova těla a ta planeta zavěšená na vodě se nazývá Masser a nebo také Mara's Tear, Jode (Slza Mary, či Slza Lilith?). Kdežto měsíc této planety Masser se jmenuje Secunda a nebo také Shandar's Sorrow, Jone. Oba tyto měsíce jsou symbolem jakéhosi dualismu a představují rozštěpené Lorkhanovo tělo, který svojí obětí způsobil vznik smrtelníků poznamenaného jeho božskou jiskrou (stopa hříšného jednání, které mělo být utlumeno pomocí Ur Tower, asi).

Je 8.7.2019 22:41. „Díra by byla něco, jen že tam nebylo nic.“. Tato věta mi uvízla v hlavě z dětství. Je to trochu na hlavu, protože díra je přeci také do určité míry nic. Pohádka je o lidském dítěti, které si vezme z knihovny knihu, ve kterém čte příběh, který nějak poukazuje na jeho osobu a život. Příběh ho má zavést ke královně fantazie, se kterou se opravdu osobně setká ale prvně jí musí dát nové jméno. Tím zachrání říši fantazie před zničením. Podivný je také ten symbol napravo, který se jmenuje Orin. Orin asi jako souhvězdí Orion, které bývá spojováno s Osirisem (či je to Usir, nebo Uroboros?) a tedy bohem smrti a znovuzrození. Tento symbol ho vlastně zavede ke královně a bez něj jí ani nemůže najít. Trochu to připomíná dudáka Švandu, který se setká s jakousi kněžnou, ale až po tom, co se dostane na šibenici.

Řidič mi říkal, že neví, jak spolu budeme vycházet s kolegou fotbalistou v zaměstnání. Podle něj ten člověk snad přijde o práci, když byl jeho „hlavní projekt“ odhalen. Řidič říkal i že jestli to bude fotbalista číst, to co jsem o něm napsal. Jestli to bude opravdu číst, tak to je podle něj snad konec vztahu nebo co. No ale realita je taková, že se dnes nedělo absolutně nic v souvislosti s mými komentáři ke kolegům. Přesně podle té věty nahoře „Díra by byla něco, jen že tam nebylo nic.“. Ráno jdu do práce a kousek přede mnou jde síťař. Když mě uviděl tak nedošlo k tomu, že by „Vytáhl kalašnikov a roztancoval mě do kozáčka.“. Já se na něj skoro mrtvolně podívám a on mě

jako první pozdraví bez jakýchkoliv komentářů k mému „nadšenému“ pohledu. Jindy by se do mě možná nějak opřel, ale naštěstí už to nedělá. Tak co řešit? Nemá smysl šťourat se v minulosti. Já odpustil a řekl, co mi vadí. On to pochopil a už to nedělá. Já nemám osobnost a hlavně ani poslání tady na to, abych poslouchal různé narážky. To je skoro jako kdyby Frodovi řekl někdo „Heeeeej, ty máš prsten na řetízku na krku? Co blázníš! Prsten se má nosit na prstu. Ty jsi ale exot.“. Jednou jsem se fotbalisty zeptal jestli mu vyhovuje sedět v místnosti u vchodu. Okamžitě přišel síťař, který sedí vedle v kanceláři a začal na mě upozorňovat, co to tam pobuřuji. A to jsem se jen normálně zeptal. Mě je nepříjemné, když kolem mě na mě lidi všelijak takto upozorňují. O to víc nepříjemnější je to, když vidím jak mi organizovaně dělají schválnosti a vůbec jim to nepřipadá blbé.

No ale dnes byl klid a téměř emocionální nicota pokud jde o mojí osobu. Tak že asi tak a super. S fotbalistou a ještě s jedním kolegou jsme byli na obědě a úplně normálně jsme se spolu bavili.

Je 10.7.2019 6:58. Po včerejší pařbě se necítím moc pohodlně. Asi jsem k tomu neměl moc požehnáno. Vypil jsem docela dost dvanáctek oproti Teambuildingu, kdy mi špatně skoro vůbec nebylo.

Už snad od rána se včera v oddělení řešila stále dokola jedna věc. Zpráva na idnesu o nafukovacím jednorožci a dvou homosexuálech Italech. Já jsem tu zprávu ani nezahlédl a teď, když se zpětně koukám na idnes, tak jí tam nějak nevidím. Ale v hospodě jsme začali počítat, kolikrát to vlastně zazní a napočítal jsem 9x, tak jsem řekl klukům, že si to budu muset někam poznamenat.

Teď jen lituji, že jsem včera tolik pil a nebo, že není sobota. Možná, že bych skoro mohl prohlásit, že se cítím podobně nepohodlně, jako ti chlapi na obrázku výše.

Jeden vtipný kolega, kterému budu říkat PVŤák, tak včera u piva konstatoval větu „Kdo hodně ťuká, tak málo šuká.“ a potom si z legrace šel hbitě přiťuknout. Že by tím chtěl naznačit, že u stolu sedí jakýsi „Klub mužů se zdatným zápěstím.“. Mě k tomu napadá jedna legendární věta z celkem pěkné pohádky, ale s pochybným symbolem „Díra by byla něco, jen že tam nebylo nic.“. U mě je to vlastně tak, že příležitost najít si ženu není až tak vzdálená a obtížná, jenom že já chci jen tu jednu jedinou, ke které se nemůžu momentálně dostat a třeba je to tak i správné, prozatím.

Já nevím, co bych řekl k jednorožci. Tak asi to co můžu přetlumočit někde z wikipedie. Bývá označován jako démon. Lev a jednorožec jsou spolu někdy i v konfliktu. Jako kdyby nestačilo, že lev musí bojovat s drakem, ale navíc i s jednorožcem. Jednorožce mívá ve znaku šlechta z Německa, Francie a Švýcarska. Takto to stojí ve wiki. Jsou ale i České oblasti, které mají jednorožce ve znaku. Je ve znaku spojeného království, ale Freddie Mercury přišel s nápadem, nebo

jestli mu to někdo poradil, udělat znak se dvěma lvi, jak drží královskou korunu a nad ní je rak. Jeho skupina se jmenovala Queen (Královna). Podivný symbol. Nikde žádný jednorožec. Přitom Freddie byl sám homosexuál. Chtěl jsem před pár dny povídat o technikovi, jak jsem se s ním sešel v čajovně, ale nějak to odsouvám, podobně jako povídání o Teambuildingu. Určitě se k tomu chci dostat, ale nepřímo se k tomu už dostávám. Už jsem popsal věci související s Martinem v čajovně a o tom, jak změnil názor na Boha jakožto autoritu, kterou by lidé měli uznávat. V Čechách je hodně „Něcistů“. Tedy lidí, kteří v něco nadpřirozeného věří, ale nijak to blíže neidentifikuji nebo nepersonifikují jako nějakou autoritu. Na takové lidi narazíte všude a to i na Teambuildingu. Přitom ti lidé jsou v jádru dobří, ale nemají ten úplný vhled, který se hodí.

No ale po tom, co jsem se sešel 16.4.2019 s technikem, tak hned den na to 17.4.2019 jsme měli naplánované setkání v čajovně s Jardou, tantrickou masérkou, řidičem číslo 2, kterého ještě přejmenuji v příběhu, a přišel na pozvání i technik.

Ta tantrická masérka po tom setkání v čajovně už příště nebyla tantrickou masérkou, ale obyčejnou masérkou. Začal jsem se zajímat o tantru, což mě přivedlo k otázce sexuality, jak jsem to rozebíral v příběhu dále. V souvislosti s tantrou jsem jí poslal pár kritických odkazů:

Zpověď bývalé tantrické masérky, která vám vyrazí dech / Doporučuji!

a

Moje zkušenost s kurzy tantry. Otřesná pravda, kterou vám na letáčku neřeknou. / Doporučuji

Někde v těch příbězích se píše, že existují jakési hlavní akademie tantry, které nesou názvy jako Lotosový květ a nebo TNT (The New Tantra). Když do takové akademie nastoupíte, tak se z vás stane prý bisexuál. To je zajímavé. Sexuální orientace se dá údajně upravit/změnit. Ono asi nakonec všechno jde, když se chce. Když to jde směrem k nepřirozenému stavu, tak proč by to nešlo z nepřirozeného stavu k přirozenému. V bibli se někde píše, mluvil o tom jeden kazatel, že odvrácením se od Boha dochází k takovýmto sexuálním anomáliím. To je také zajímavý postřeh. To znamená že přiblížením se k Bohu by se to mohlo teoreticky i napravit a zachovat přirozenou stabilitu v rodinách.

Je 10.7.2019 23:56. Musím se vrátit ke dni 26.6.2019, který komentuji na straně 220. Ten den jsem podruhé (den po stěhování) viděl podivný zubní kartáček s indickou knihou o seberealizaci a také jsem ten den šel do čajovny za Martinem rozebírat věci kolem Krishny. No ale nezmínil jsem jednu zásadní věc, která se zásadně promítá do včerejší pařby. Já jsem si ten den zašel po práci do McDonaldu na lanovce. Většinou si dávám jen čokoládový shake a hranolky, protože chci omezovat maso, ale někdy si dám i kuřecí nugetky. No ale co se stalo potom? Jdu směrem po lanovce k poště a najednou kousek před přechodem ve venkovní hospodě s názvem

Vatikán sedí PVŤák a mává na mě, tak si sednu k němu. Dali jsme se do řeči. Zmiňoval jsem se, že v roce 1984, když jsem se měl narodit, tak mamka v PVT chvíli pracovala a zadávala data do počítačů. PVŤák mě pozval na dvě piva a i když jsem si to chtěl zaplatit, tak trval na pozvání. Bylo to zvláštní setkání. On měl docela na spěch a pak jsem pochopil, že je to způsobené tím, že chtěl kouřit, ale vedle něj postavila jedna paní kočárek s dítětem a jemu bylo blbé vedle toho dítěte kouřit. To ho určitě šlechtí. On dokonce říkal, že se divil kam jsem to šel a že jsem nešel přímo přes lanovku. Jak něco takového mohl vědět, že půjdu přes lanovku a že nepůjdu na autobus k Mercury a nepojedu rovnou domů. No tak jsem mu řekl, že jsem šel ještě do McDonaldu. On měl na spěch, zaplatil mi dvě piva a šli jsme každý svým směrem. Já do čajovny v Krajinské a on směrem na druhou stranu jakoby do práce, ale teď mě napadá, že blíže by se to možná dalo obejít do PVT asi z druhé strany. Ten den jsem vlastně nespal od půlnoci a tak jsem si šel po práci lehnout. Vlastně nešel jsem po setkání ve Vatikánu za Martinem do čajovny. To jsem byl ten předchozí den toto 25.6., kdy se stěhovalo a já poprvé viděl kartáček.

Každopádně o co šlo? PVŤák mě zadlužil. Já jsem si v hlavě musel pamatovat kolik mu dlužím a chtěl jsem to vrátit. Druhý den toho 27.6. jsme šli společně na oběd. Byl tam PVŤák, síťař, fotbalista, tester, já a možná ještě někdo. PVŤák nechal stravenky k zaplacení a šel dřív. Já jsem už přemýšlel, že nějak přihodím k těm jeho stravenkám nějaké peníze, ať se zbavím dluhu. Síťař mě zastavil, ať v tom nedělám zmatek a že se to dorovná na nějaké akci. Tím byl přerušen moment, kdy mělo dojít naopak k urovnání dluhu, ale mě to nenapadlo a kývl jsem na to s tím, že si to asi budu pamatovat. Já ale nejsem zvyklý udržovat v hlavě nějaké dluhy. Já jsem na to totálně zapomněl a dokonce i když kluci něco včera naznačovali ohledně placení, tak já si prostě v opilosti ne a nebyl schopen vzpomenout, že mám vlastně nějaký dluh k PVŤákovi. Já vlastně mel i obavy, jak do pátku vyjdu z penězi, protože v pátek jsem čekal výplatu. Mě neudělá problém uspořádat v rámci svých narozenin nějakou akci, jako to udělal včera síťař, ale takové nějaké nahodilé dluhy mi komplikují život. Když se bude zvát v rámci narozenin, tak je to celkem jednoduché a každý jednou za rok něco zorganizuje.

Docela zajímavé je, na Hře o trůny slogan rodiny Lannisterů, která má ve znaku lva a prohlašují „Lannister vždycky platí své dluhy“. Rodina Lannister je považována za tu nejbohatší a asi i nejctižádostivější v seriálu. Jednoho dne dal otec Tywin svému synáčkovy lekci do života. Najal prostitutku, která sehrála určité divadlo. Jeho syn Tyrion se do ní zamiloval a tajně se vzali. Ono to vlastně bylo asi trochu jinak. Otec o tom vztahu nevěděl, ale holčinu nalíčil bratr Tyriona. Když se vzali, dozvěděl se to otec a rozhodl se udělit Tyrionovi lekci, protože se mu ta žena moc nezamlouvala. Nebyla dosti urozená. Nabídl jí, že jí dá zlaťák za každý pohlavní styk s mužem dle její libosti a Tyrion se na to musel dívat. Ta dívka údajně dost zbohatla před očima Tyriona.

Je vidět, jaký mají peníze vliv na lidi. Asi z nich dělají otroky. V souvislosti s jednorožcem jsem si vlastně vzpomněl na jednu věc. Povídá se, že v čarodějnictví lidé nosívají jednorožce, který přitahuje peníze, tedy mamon. Mamon bývá pojmenováván syn satanův tedy syn zatracení, někdy také jako malý roh a všelijak. V Bibli ve zjevení se popisuje malý roh a výklad identifikace podle některých zdrojů poukazují, že se jedná o Vatikán:

http://neuveritelnaodhaleni.cz/clanky/maly-roh-maska-antikrista-strzena-daniel-7.html

Jednorožec možná je dobrý tvor, ale je nějak zotročený a bývá vyobrazován jako svázaný řetězem. Ten jeho roh na hlavě ale něčím zavání. Vláda peněz se označuje i jako Plutokracie podle planety Pluto. Pluto je prý transcendentem k Merkuru. To znamená, že se vzájemně vylučují v jednom konkrétním čase, ale teoreticky by se mohlo stát, že se tato polarita bude nějak překlápět. Potom by bylo ideální řešit to jako Pepek námořník. Kopnout do fajfky plechovku špenátu a zachránit svojí milou černovlásku před tlusťochem Blutem (Plutem). Transcendentální filozofie byla ale katolickou církví docela kritizována.

Tak že včera jsme šly mimo jiné i popít do Vatikánu. Pijeme a síťař se mi zmíní, že patří k jakýmsi „??černoprdelníkům??“. Prý se nejedná o Jezuity. Já mu povídám, že jsem myslel, že je fotbalista. Fotbalista pro to, že rád hraje fotbal, ale tím neříkám, že člověk, kterému říkám fotbalista v mém příběhu, tak je síťař. To jsou dva rozdílní lidé. Najednou procházel kolem nás můj kolega pošťák z překládky, ale možná že ho štve, že je pořád na poště, tak mě moc nechtěl zdravit. Já si vzpomněl na Ukrajince z pošta a jak moc velebil Hitlera, že to byl jinak hodný člověk ekonomicky, až na to násilí, a takového diktátora by jsme na překládce potřebovali. Spojoval Hitlera s paní seržantem z pošty, že se mu docela zamlouvá její postoj i když mu z toho jejího řvaní tak dva dny zvoní v uších. To vlastně zvonilo asi úplně všem. Já tedy neschvaluji ani Nacismus a ani Hitlerovo násilné jednání, ale rozhodně neschvaluji a ni banky a zadlužování celkově. Najednou jsem se rozpomněl na jednu věc. Jednou na FB záhadná slečna propagovala Ruské zprávy. Pro Rusky zaměřené informace. V tom do toho Bum, Prááááás, nasdílela nějaký vyčítavý příspěvek, že Hitler prý zemřel v roce 1984. Tedy v roce mého narození. Ta zpráva byla podaná útočně. Vždyť ale v roce 1984 se narodilo spousty dalších dětí, kromě mě a například takového prince Harryho. No a já se ptal kluků ve Vatikánu, jestli ví, kdy zemřel Hitler. Fotbalista říkal že ve Venezuele v roce 1982. No a co když je to opravdu pravda? Co když ten pro Rusky orientovaný web jen mlžil. V roce 1982 se narodil ale princ William a spousta dalších dětí.

Každopádně jsem ve Vatikánu a později nějak neměl možnost zaplatit za pivo. Nechápal jsem proč? Proč si prostě nemohu zaplatit své vlastní pivo? Jsem snad proti-Lannistersky napadán? Jdu k pokladně, že zaplatím pivo a najednou, najednou mi sdělí, že už to za mě zaplatil někdo jiný.

Kamarád ze street game mi jednou říkal, že to byl velice špatný tah, velice špatný tah, když jsem Zuzce chtěl koupit sladkosti pro syna a pro ní v ceně cca 1700Kč k Valentýnu. Já se ptám, proč? On mi říkal, že si bude připadat zadlužená a nebude vědět, jak mi to vrátit. Bude si připadat, jako kdybych si jí chtěl koupit. Navíc si mě testuje, zda náhodou neskočím na nějaké její první hloupé přání, když ukazuje Pepovi že chce koupit čokoládu. Žádný Pepa ale o Zuzku nemá zájem a tím, kdo se rozhodl koupit dar jsem byl já, protože jen já jí samozřejmě dávno znám a nikdo jiný. Proč ale ona nezná dávno mě, to je fakt divné?

Zuzka dokonce přede mnou někoho jiného, zda pozve ostatní na nějaké jídlo či co. Tak že ona sama zadlužování ostatních nakonec schvaluje? Proč ale ode mě nepřijala dar? Má to logiku?

Já ale změnil názor. Nechci dělat dluhy, jako nějaký medailonek s jednorožcem, co naháže lidem spousta peněz byť i nezasloužených. Nebudu dělat lidem vzor tím, že je budu zadlužovat rozhazováním, aby pak oni zadlužovali ostatní. Já neschvaluji Plutokracii, tedy formu zotročování mamonem, ale mojí ideou je Eden, tedy systém, kde si každý snadno vydělá na prostředky, které

potřebuje a není třeba řešit zázrak zvaný „No nás pozval na pivo, mějme radost hmotných statků.“. Samozřejmě mít dítě a nebo zaopatřovat ženu je něco úplně jiného. Něco absolutně jiného, než zadlužovat kamarády. Fotbalista mi také skoro den co den nabízel neustále, že mi dá zadarmo docela drahý čaj a neustále furt dokola a dokola až z něj jednou vypadlo, že bude platit 5000 v hospodě kamarádům a tím je bombastickým fascinujícím způsobem zadluží. Kdybych já byl v roli jednoho z těch kamarádů, tak mi takové jednání bude dost nepříjemné. Nepotřebuji se nechat zadlužovat nějakým „heh člověkem, nebo co oni jsou vlastně zač?“. Nepřipadám si hoden se s nimi nějak míchat v dluzích. Nepřipadám si hoden být terčíkem nějakých jejich legrácek a podobně. Jsem tu pro to, abych na lidi dal pozor, chci jim pomoct, ale já sám si připadám celkem odlišný a asi to jde vidět z mého přístupu. Tohle není žádné opovrhování, není to ani nic nepřátelského, ale prostě je to o určitém odstupu v určitých záležitostech jako třeba zadlužování.

Na druhý den po pařbě jsem se dozvěděl, že PVŤák si tam snad našel nějakou známost. Nějakou ženštinu pozval na pizzu, či co. Potom v tomto případě musím opravit narážku založení klubu „Klub mužů se zdatným zápěstím.“. Sice je pravda, že u některých můžu byť i třeba ženatých, tak to zápěstí může být opravdu zdatné, tak jsou svobodné typy mužů, kteří by ruce mohli mít celkem i ochablé. Opravdu dochází k tomu, že někteří ženatí muži vyhledávají služby porna i když je to paradoxní. Slyšel jsem přímo osobně svědectví jednoho takového člověka.

No každopádně je to osobní věc každého i když já osobně uznávám jen stabilní vztah jednoho muže a jedné ženy pokud možno bez mocných služeb dnešního porna. Nikoho nezatracuji a snažím se lidi brát takové, jací jsou, ale to neznamená že polygamie je ideální. V Bibli se to rozhodně neschvaluje. Na druhý den ráno tedy říkám PVŤákovi, že bych mu rád vrátil ty zapůjčené peníze, protože nechci mít dluhy. On mi řekl „Když jinak nedáš, tak mi dej 1000 Kč a budeme srovnaní“. Nejprve jsem to bral jako snad nějaký vtip, ale pak mi došlo, že v jádru toho jeho tvrzení mi nějak podvědomě říká pravdu, protože za ostatní prý zaplatil snad cca 1500 Kč. Nějak mi došla ta jeho strategie. On mi podvědomě říká, že za lidi prostě permanentně platí, zadlužuje je a tak aby se to vykompenzovalo, tak mu pro určité období mám dát 1000 Kč, prozatím. Takto to přebrala má fantazie, která asi opravdu není malá. Tak jsem si řekl, že na tu jeho žádost přistoupím. To se do mě ještě trefil síťař poznámkou, že „jsem se včera nějak vyhýbal placení“, při tom já jsem neměl možnost kolikrát zaplatit. Jdu za PVŤákem a říkám mu zcela upřímně: „Já ti tu tisícovku dám, ale až mi přijde výplata.“. On mi odpověděl „Ty seš blbej, já si dělal legraci.“. Myslím, že tato odpověď nebyla upřímná a nebo podvědomě byla lživá, ale vědomě se domníval, že říká pravdu. Na takovou reakci jsem odpověděl spontánně nepromyšleně „Já ale taky“, což byl úplný kec. Nedělal jsem si legraci, ale legrační mi tato reakce nakonec přišla. Ještě se k tomu přidal kolega, co má jméno a příjmení stejné a říkal „Dobře ty.“. Pak ale musím jít za PVŤákem a ujasnit t ona pravou míru. Když jsem okolnostmi vnucen abych nějak kecal, tak to nevydržím dlouho a potřebuji to ujasnit.

Na oběd jsem s testerem šel na česnečku. Pak se připojil kolega, co má na tričku namalovaného jakéhosi licha i když před tím tam měl logo Batmana a také si dal česnečku. Trochu jsem zavtipkoval s narážkou na upíry, že překvapivě česnečka mi nevadí. Mé vystouplé zuby Caniny se nějak dovedou s česnekem vypořádat, ale myslím, že omezím výrazně pivo.

Tak jsem zase strávil pár hodin aktivitou pro ochranou duší lidí zcela bez nárokování si nějakých peněz.

Je 11.7.2019 20:46. V práci to začíná být čím dál tím zajímavější. Tak ráno přijdu do kanceláře a kolega síťař mi říká, ať mu řeknu z které zdířky vede síťový kabel u mě na stole, protože se tam překopávala síť. Přijdu ke stolu a kabel je položený na stole a odpojený ze zdířky. No tak ho chci připojit a na zdířkách je nově napsáno číselné označení 6 a 7. Zasunu to jednoznačně do dírky 7 a jdu mu říct, že je to v sedmičce. To je jednoznačná volba. Nechám PVŤákovi na stole pod klávesnicí tisícovku, jak jsem mu slíbil. Když potom přijde, tak mi tisícovku vrací se slovy „Jirko přestaň blbnout.“. Tak ho chvíli pokouším, pokouším, aby si to opravdu vzal, že je to jeho, ale odmítne se slov „Tady nejsme ve Švýcarsku.“. Nakonec přemlouvání vzdávám. Ono to vypadalo, jako když si hraji na nějakou Švýcarskou banku a nebo se stavím do role jakéhosi pokušitele. Přitom ale já nedělal nic jiného, než Švejkoval. On mě sám řekl, že chce tisícovku, tak jsem mu jen chtěl splnit přání. Já neřeším, zda je, nebo není upřímný. Já jen plním přikázání z Bible, kde se říká že pokud nás někdo o něco požádá, máme mu dát dvojnásob. Toto jsem splnil tedy jen z poloviny a dvojnásobek jsem nenabízel. **V podstatě mě toto přikázání zprošťuje viny a pokušitel je tedy ten, kdo mě sám žádá.** On pokouší sám sebe. No ale co se stalo potom? Potom došlo k tomu, že síťař z vedlejší kanceláře se ozval a řekl „Že je mám pozvat na pivo.“. Tak přání bylo předloženo a přání bude splněno. Pozval jsem je na pivo. Píšu všem v ČB email, ať si vyberou nějaký pátek počínaje 19.7. a pokud to někomu nebude vycházet, tak ať dá vědět přesunutím termínu na další pátek. Z devíti pozvaných lidí okamžitě jeden nepřijal a řekl že nikdy nepřijme. Je to ten, co má stejné jméno jako příjmení.

Řekl bych, že tento člověk má nejvíce rozumu a nechce se pouštět do hraní „rulety“. Tím ale netvrdím, že těch zbylých 8 dělá něco špatného a nebo dobrého. Já to prostě sám nevím, co se stane. Domnívám se, že není moc dobré lidi zadlužovat a nechci být tedy v tomto ani vzorem. Ale já byl požádán síťařem, abych pozval ostatní na pivo. Třeba se pletu a třeba tím, že ostatním vytvořím nějaký závazek ke mně, tak to bude nakonec dobré. Já se opírám jen o radu kamaráda ze street game, že prý nebylo dobré kupovat Zuzce ten dar a o Zuzky odmítavé chování. Toto samo o sobě nemusí být ukazatel, že zadlužování obecně je špatné, protože ti dva mohou být zmatení. Každopádně jsem nabídl, že všem zúčastněným zaplatím všechny piva, co během pařby vypijí.

Vtipné je, že po tom co jeden člověk odmítl, tak je to se mnou dohromady 9 lidí. Napsal jsem jim že „Jsme šťastná devítka“. To vypadá skoro jako z filmu o devíti společnících prstenu.

Já a tester spolu sedíme v kanceláři a jsme něco jako Frodo a Sam. Nastupovali jsme na cestu (do zaměstnání) ve stejný den. On mě upozorňoval v den stěhování, že má na své polovině kanceláře díru do Mordoru a na to poukazoval asi třikrát. „To jako že tam musíme fakt jít?“. Já mám na své straně kanceláře pramínek vody, který se dá pustit na koberec. To je jako náznak té živé tvůrčí vody, co se o ní zpívá v té písničce „Ve mě navždy zůstává tvoje voda živá a uvnitř odpočívá“. Já jsem vlastně zasekaný úplně v jiném filmu, než je Pán prstenů, protože s tím pramínkem si spojuji to nádherné jezero, které vyschlo, nebo co? Nevyschlo, nebyla tam díra, nebylo tam vůbec nic.

Potom ve vedlejší kanceláři je Pipin a Smíšek. Pipin je fotbalista. Někdy dovede celkem dobře poradit, ale někdy plácá takové hlouposti. Na pařbě se mi svěřil, že z toho setkání před kinem byl vyděšený k smrti a měl špatný pocit z mého kamaráda řidiče číslo 2. Přitom kdyby fotbalista nepovídal ty věci kolem schvalování vražd, tak by k tomu nedošlo.

Smíšek je kolega tričko. On měl prý dvakrát průjem a kvůli tomu dvakrát nepřišel do práce i když to měl být jeho první nástupní den. Svěřil se mi, že jemu se telefon úplně rozbil a to tou dobou, když fotbalistovi se udělal na telefonu pavouk. To potom nevím, co vedlo k tomu, že se telefon trička rozbil a asi ani nechci to vědět. Na mě působí celkem v pohodě i když nosí tričko s lichem.

Tato část kanceláří poukazuje na dva mladé kluky a další dva ještě mladší, co se přifařili cestou (Hobiti). Zbytek kanceláří jsou starší pánové.

Pak další kancelář reprezentuje říši lidí. Tam jsou jen dva. Je tam velký bojovník Aragorn. Na první pohled nevypadá bojovně, ale jeto bojovník srdcem. Tento člověk řekne to, cosi myslí a je docela vtipný, protože obrázek s mořskými pannami vyvěsil on. Nikdy mě nijak agresivně nenapadal. Spolu s ním sedí v kanceláři síťař alias Boromir. No na Boromira už jsem si tak nějak zvykl i když mi z počátku trochu pil krev počínaje věcmi jako „Ahoooooooooj“ ve filmu. Bez Boromira by to asi nebyl ten správný chaos a navíc on coby černoprdelník třeba bude mít nějaké obohacující zkušenosti ze světa duchovna.

No a potom. Teď přijde ta poslední kancelář. To je normálně obrovská kancelář, která reprezentuje říši pohádek. V této kanceláři spolu sedí elf, trpaslík, kouzelník a desátý člen Elrond, který se rozumně ani neúčastní výpravy a raději zůstane v Roklince.

Tak že nejstarší člen výpravy je samozřejmě PVŤák, který je kouzelníkem Gandalfem. Biologicky je nejstarší. Potom je v kanceláři elfí průzkumník a střelec Legolas. Legolas věčně někde lítá na

průzkumech bezpečnosti a do kanceláře nechodí každý den. Legolas má rozhodně špičaté ucho a dovede varovat „Vzduchem letí zlý hlas“ a nebo také třeba „Vzduchem letí Prodigy“. To jsem takhle seděl ještě v původních kancelářích, než nastoupil fotbalista a zády ke mně seděl Legolas. Pustím si „Prodigy – Breathe“ do sluchátek a když se po chvilce zvednu, tak Legolas má také naražené sluchátka a najednou jemně začne hrát od něj „Prodigy – Breathe“. Bezpečnost je bezpečnost a Legolas nemá dobré jen oko, ale i ucho.

Pak už zbývá jen poslední člen výpravy Gimli. Nesmírně pobouřen, když zahlédl zlý prsten na špalku. Vzal sekeru a že ho sprovodí ze světa, ale v tu ránu sedí na zadku s vykulenýma očima a sekerkou rozprášenou všude kolem po podlaze. Na prstenu ani škrábaneček. Tahle postava mi nějak do party nezapadá. Že by se dala přirovnat k poslednímu členu týmu Javascriptistovi, který byl pobouřen, když mě viděl jak jdu umýt rybičku a ptal se docela překvapeně „Kam jdu s tím nožem?!“. Vzpomínám si, že ve vlaku cestou do Budějovic seděl docela vyčerpaně a na dalším posezení u piva si ani to pivo vlastně nedal. Pil jen převážně nealko. Zato mě bylo blbě ten večer dost pro změnu. Tento kolega se na Gimliho nějak moc nehodí, ale nějak na něj zbyl.

To je legrace při sobotě po ránu. Možná si začnu dávat špenátovou pizzu. Bájný Pepek Herkules vyučuje své dědi, jak je dobrý česnek.

Je 13.7.2019 12:57. Jeden takový mysteriózní film, co je přímo na You Tube zde je Donnie Darko. Tento film podivně potlačuje větu, že život je v podstatě hlavně volba mezi láskou a strachem. Ve filmu je znázorněno, že existují jakési časové křivky, po kterých se lidé pohybují a vycházejí z čakry Solar plexus (srdce). Někdo tyto křivky dovede i vidět a tak dovede odhadnout, kudy bude někdo jiný třeba za nějakou dobu procházet. Hlavní hrdina filmu se jmenuje Donnie Darko a má ve zvyku lidem říkat tvrdě pravdu a doptávat se na nepříjemné otázky. Matka to řeší práškami, ale to je nesmysl. Rád by sepsal svou knihu plnou obrázků. Má docela mrtvolný pohled vraha v obličeji a je to tím, že je čímsi prokletý. V minulém životě udělal něco špatného, ale to neznamená, že je v jádru špatný, ale jeho pohled na lásku je podivný. Donnie je propojen s nějakou záhadnou, pro ostatní neviditelnou, bytostí v obleku děsivého králíka a říká si Frank. Frank má vlastně ve skutečnosti jen jedno oko a souvisí to s Donniem. Když jde Donnie za psycholožkou, tak poprvé zkusí hypnózu a Donnie nemluví o ničem jiném než o sexu. Později se Donnie rozpovídá u psycholožky a řekne jí, že Frenk chce zabíjet lidi, ale až se rozevřou nebesa. Psycholožka mu říká, že pokud se rozevřou nebesa, tak nebudou existovat na zemi žádné zákony a bude jen Donnie a Frank.

Tento film mi byl doporučen jednou myslím Jogínem na poště a po prvním shlédnutí jsem tam nic nezaznamenal a i když mi Jogín říkal, že je potřeba si to pustit vícekrát, tak mě ten film nějak

nezaujal. Podruhé jsem se na to díval včera a to už jsem si všímal detailu více.

Je zajímavé zamyslet se nad tím, co mě vlastně donutilo opustit IT firmu, kde jsem pracoval několik let. Co mě donutilo opustit Globus? Co mě donutilo opustit Poštu?

Co mě nutí teď poslední týden neplnit zadané úkoly v zaměstnání a bere mi to na ně veškerou sílu. Proč se ve mně znova aktivuje záhadné energetické proudění, které naposledy bylo aktivní, když jsem byl na poště a krátce před rozhodnutím o odchodu z pošty? Na poště jsem se pokoušel energetické proudění potlačit, ale nedopadlo to moc dobře a doteď mám ještě trochu kašel po velké nemoci.

…

Je 14.7.2019 9:33. Budu popisovat, co se v posledním týdnu dělo v práci, ale prvně ve pozastavím u toho filmu Donnie Darko. Přijde mi, že tato postava se mi v čemsi i docela podobá. Snaží se poukazovat na věci takové, jaké opravdu jsou. Na tom není nic špatného. V tomhle světě je ale takové jednání docela potlačované jak masami tak elitami. To je ale ironie, když žijete v prapodivném světě, kde je většina lidí obelháváno a to v jejich vlastní neprospěch. Ve světě, kde naopak ten, kdo lidem chce ukázat pravdu, tak je většinou zavrhován a může být označován jako velký padouch pro své pravdivé názory. To je tak trochu jako v tom dialogu mezi Bastienem a tím knihovníkem, co se ho snažil vyhnat z knihovny:

Anders: „Měl jsi někdy pocit, že jsi třeba kapitán Nemo obklíčený ve své ponorce tisíce mil pod hladinou a všichni se tě snaží tlačit ke dnu.“

Bastien: „Ale vždyť je to jen příběh.“

Anders: „To je právě to, o čem ti chci povídat. Tvé knihy jsou bezpečné.“

Bastien: „A tahle není?“

Anders: „O tu se ty nestarej.“

No to je jako kdyby mu řekl, aby si jí vypůjčil, což se stane.

Anders: „Do té se nedívej. Tahle knížka není pro tebe.“

Přijde mi, jako kdyby ten příběh nějak souvisel s Donniem. Další jeho vlastnost byla, že u psychologa pod hypnózou se ukázalo, že má nějak plnou hlavu sexu. Asi je v nějaké nátlaku a ve svých předlouhatánských 17ti letech, nebo kolik mu bylo na střední, se nemůže dostat k ženě. Ne k té, která by mu asi sedla, či co. „Být s tou nesprávnou ženou může být nakonec ještě horší, než být úplně sám. - Jiří Kalina“ Určitě není homosexuál. To ho asi vede k tomuto komplikovanému stavu. Přijde mi, že někdy na tom bývám podobně a to ani nemusím být pod hypnózou, aby to bylo zjevné.

To mi tuhle radil fotbalista: „Ať se porozhlížím, ať se porozhlížím, že mě třeba nějakou i dohodí.“. Tohle mě je úplně k ničemu, já se porozhlížím celý život. Já se nepotřebuji nějak složitě seznamovat. Já díky svým schopnostem vidím jen od pohledu, aniž by na ní bylo něco fyzického

zjevné, ale i tak je to vidět. Já už se neporozhlížím a nepotřebuji to, když jsem našel tu svou. On mi říká, že ale s ní nejsem a trápím se kvůli tomu. Je to pro mě nesnadné, ale nedá se s tím nic dělat. Když mě odmítá a nebo z nějakého důvodu nechce komunikovat, tak s tím nenadělám nic.

Jiný kamarád, co se zajímá o street game, tak mi radil, že jí mám o něco požádat, že je to takový fígl, jak si získat holku. Ona se pak cítí, že je ceněná a to ženy potřebují. To bych v první řadě na ní musel mít kontakt. I kdybych měl na ní kontakt, tak to jí mám požádat jako třeba o zmrzlinu? To jí mám požádat o něco, o co nestojím jen abych hrál nějaké divadlo?

Nemůžu jí přemlouvat a tím spíše se mi do toho nechce, když vidím jaký mám osud, co už mám za sebou a kdo, ví co mám ještě před sebou. Sám si připadám, že jsem nějaký prokletý, či zasažen něčím špatným. I kdyby ta má vyvolená Zuzka byla jediným existujícím lékem na tento problém, tak nic mi nedává právo dožadovat se o její pomoc, byť by tou pomocí bylo jen pouhé chycení za ruku. Já jí nechci tahat do mého života, pokud ona sama se tak nerozhodne. Nikdo přeci netvrdí, že to celé nakonec nezvládnu sám bez její pomoci i když stěží. Nikdo ale také netvrdí, že to jsem schopen zvládnout bez její pomoci.

No ale zpět k filmu Donnie Darko. Donnie je prokletý, protože v afektu zastřelil Frenka, který nechtěně zajel jeho přítelkyni. Děj filmu se odehrával v nějaké časové linii, ve které Donnie byl na živu, ale Frank byl mrtvý. Přes to, že Frenk byl mrtvý, tak nějak byl jeho duch navěšený na Donnieho a on s ním nějakým podivným způsobem komunikoval a dával mu instrukce, co má dělat. Frenk je jakýsi transcendent k Donniemu. V jedné časové linii nemohou působit oba současně. Frank je představitel zabíjení lidí a asi v tom vidí možnost zrození nového systému. Není Frenk v podstatě náznak Franty, či Františka. Teď narážím na posledního papeže, který nosívá na krku symbol Usira. No a Donnie je v rozporu s tímto názorem. Donnie vyloženě blokuje Frankovu aktivitu coby jedince v lidském těle. Donnie je cosi jako taková překážka bránící podsvětí v jeho aktivitě. Možná je Donnie jinou manifestací Anubise a nebo třeba slovanského Velese. No ale k čemu na konci filmu dojde? Dojde k přepnutí na jinou časovou linii. Na linii, kde Donnie je zabit a Frank žije. Jako kdyby Donnie byl nějak „odstraněn“ a už nemůže bránit v aktivitě Frenka. Tím film končí a tím dochází k vypršení časového úseku, který je od začátku Frankem, co by duchem, zmiňován.

Když jsem byl odejit z Globusu, tak se mi zdál nějaký takový záhadný sen z podsvětí. Byl jsem tam já a ještě jeden člověk a zrovna za mnou byl nějaký zlý duch. V tom momentě jsem se probudil. Bezprostřední dojem z toho snu hned po probuzení byl takový, že je snaha aby mé fyzické tělo bylo nějak zneužito ke špatným věcem, ale já se tomu musím snažit ze všech sil a vší vůlí zabránit. Možná, že to právě fyzické tělo je onen pomyslný prsten zla a jeho nositelem, tedy Frodem je duše, která to tělo řídí. Fyzické tělo ale není řízeno pouze duší, ale mé i své ID, které se projevuje tělesností a to může být ta pomyslná vůle prstenu zla, kterou musí mít duše pod kontrolou. Je vůbec zajímavé, že zrovna prsten má symbolizovat zlo. Prométheus, když byl osvobozen ze skály ženou, tak si ponechal úlomek ze skály a to byl jeho jeho prsten, který opravdu nosil na ruce a ne na řetízku na krku. Možná, že rozdíl mezi Donniem a Frankem je pouze v tom, že jeden má prsten na řetízku a druhý na prstu.

Když je prý katolík zasvědcován do vyšších a vyšších hodností v pyramidě moci, tak nakonec dojde k jakémusi tajnému obřadu, kdy je nucen políbit zednářský prsten svého představeného hodnostáře.

Je možné, že na tom něco bude pravdivého? Nebo jsou to jen smyšlené povídačky?

Donnie ve filmu má jakési halucinace. To já nikdy v životě žádnou halucinaci neměl. Nebo si na to nepamatuji. Ani jsem nikdy neviděl žádné dráhy, po kterých se lidé pohybují, ale už docela věřím tomu, že jsou lidé, co toto vidět dovedou. Nevěřím tomu kvůli tomu filmu, ale kvůli podivnému chování některých kolegů.

No ale co je nejzásadnější? Proč Donnie tak zavrhuje černobílost pohledu na věc, že v životě je zásadní hlavně volba mezi Láskou a strachem. Já osobně bych řekl, že v životě jde hlavně o to: „Volit si mezi Láskou a tím vším ostatním“. V životě hlavně jde o to vidět tu svojí osobní subjektivní cestu. Řídit se kombinací rozumem a svědomí. Když člověk neví, tak pokorně, při vší úctě poprosit Krista o radu. Když člověk cítí, že se nějak provinil a nejedná dobře k ostatním, tak se snažit narovnat vztahy a nebo požádat Krista o odpuštění, ale hlavně v budoucnu se snažit napravit své jednání, aby nedocházelo k stejné chybě. Když je člověk se sebou nespokojen tak se sebou něco dělat, to je jasné. Pracovat na sobě, protože to nikdo jiný neudělá za nás. Volit ale k ostatním násilný přístup, jak doporučuje Donnie je špatně. Pokud je někdo napadán, je to v důsledku strach a pro to, že se svému protivníkovi neumí adekvátně postavit. Není smyslem ostatní nenávidět za to jací jsou. Oni to intuitivně vycítí a jednají podle toho. Smyslem je umět je mít rád, ale zároveň postavit se jim v případě, když to situace vyžaduje. To že mi na někom záleží rozhodně neznamená, že se na něj musím permanentně usmívat a vždy volit uhlazená slova. Někdy je potřeba k lidem být tvrdý a neprojevovat slabost, ale zároveň nevyhledávat nadávky, ponižování a podobně. Já si myslím že ve svém psaní nikoho nikdy neponižuji. Já jen přeháním, dramatiuzuji a jak se říká švejkuji. To jen pro to, aby byla zvýrazněna nesprávnost v jednání ostatních. Aby to bylo na první pohled jasné, kde je problém. Proto věci často nadsazuji. To ale neznamená, že ostatní nějak ponižuji. Ponížit se mohou maximálně jen oni samy.

Nejdůležitější je volit hlavně Lásku především ostatním. A Láska se raduje z čeho? Z čeho se raduje Láska? No z Pravdy viz. 1. Kor 13 (Bez lásky nejsem nic). Pravda je někdy bolestivá ale osvobozuje. Ne vždy je ale člověk na určitou pravdu připraven. I když časem vyjde na povrch, tak je potřeba volit ten správný čas. To ale neznamená do té doby lhát a zkreslovat pravdu. No ale co se v práci stalo? Přijdu takhle v pátek 12.7.2019 do práce a najednou slyším od fotbalisty nechutné urážky na mě a testera. Absolutně odporné věci mu odkapávali od úst. Já to ani

nechci psát. Fotbalista je člověk ponořený ve …..... Já ho ale z těch …... chci vytáhnout. Neznamená to ovšem, že se na něj musím vždy usmívat. Fotbalistu baví, když může ostatní ponižovat. Jeho baví ostatní provokovat a schvaluje zabíjení lidí, protože to sám řekl. To že to dovede vyslovit znamená, že to schvaluje. To ho prozrazuje. Kdyby to napsal, nemá to zdaleka takovou váho jako když to vysloví ústy. Absolutně není podstatné, že to potom popře, protože problém je, že to dovedl vyslovit. Fotbalistovy odkapávali od úst …... a já mu vysvětlil, že toto mi vadí a pak už to nedělal. Dokonce se omluvil. Je to děsivé, když patříte k lidem co rádi zraňují a provokují toho a tamtoho, ale je potřeba si uvědomit, že děláte špatně a snažit se to napravit. Říkat pravdu osvobozuje, ale říkat ..... nikomu nepomůže a naopak to může ubližovat navzdory tomu, že ten, kdo to říká je vytlemený z toho, jak je dobrej v ponižování ostatních.

Je 14.7.2019 16:42. Dnes něco krátce po jedné hodině odpolední se nad sídlištěm přehnal hodně intenzivní déšť. Trval jen chvíli a pak pršelo pozvolna. V ten moment, kdy déšť byl nejintenzivnější, tak jsem opět po nějaké době ucítil v srdci tu Zuzky nehmotnou přítomnost. Bylo to jako osvobozující lék. Už se cítím mnohem lépe. Mé srdce nějakou chvíli bylo zasaženo zvláštní vibrační energií. **Děkuji mnohokrát za pomoc.**

Možná bude něco opravdu na tom, že potomstvo z Kréty do Evropy přineslo záhadným způsobem deště, jak se uvádí v Elder Scrolls Fandom.

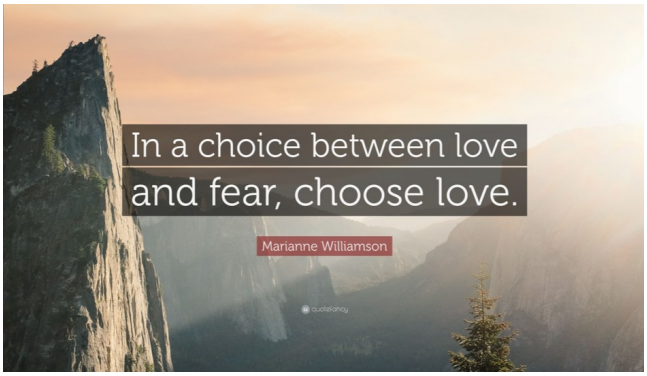

Tak že zpět k mému příběhu v práci. Očividně asi kromě šťastné devítky v Roklince opustila základnu Minas Morghul i nešťastná devítka, která má asi tendenci napadat ty samé lidi očividně. Jinak by se v práci nevedli takové nepříjemné dialogy mezi testerem, fotbalistou a já bych se do toho nemusel ani vkládat. Hlavní vůdce nešťastné devítky komplikuje život. Otrávil Froda. Aragorn ho sice odehnal, ale jed zastavit nedokázal. Naštěstí pomohla hodná odvážná žena Arwen představující elfku a štítonošku zároveň. Je vůbec možné, že by Frodo, Aragorn a ten zlý vůdce prokleté devítky byly považováni ve filmu jako jedna fyzická postava přemáhající své špatné stránky?

To už je jedno. Hlavně že je mi lépe. V práci ze středy 10.7. na čtvrtek jsem večer měl v plánu normálně pracovat, protože jsem ve dne po těžkém vstávání nebyl moc v kondici. No jo ale co se dělo následující dva dny ve čtvrtek a pátek?

Tak v první řadě ve středu jsem se rozhodl večer psát o Vatikánu na straně 246, protože Vatikán se týkal právě minulé pařby, kde se hodně krát zmínil jednorožec. Já ale byl postaven před určitou volbu. Buďto psaní zabalím a budu se věnovat skluzu v programování, a nebo o tom Vatikánu napíšu. Připadalo mi důležité psát o Vatikánu a upozornit na nějaké věci kolem něj. Vždyť toto psaní může pomoci osvobodit se některým lidem jako je například třeba i PVŤák, ale i podobný typ těchto lidí. Já si vybral a dal jsem přednost psát o Vatikánu i za cenu, že nepořeším věci do práce a možná budu mít v práci komplikace kvůli tomu.

Byla to z mé strany volba lásky namísto strachu. Dal jsem přednost aktivitě pomoci osvětlit ostatním důležité věci před svým osobním zájmem.

V principu je to stejné, jako když doktorovi namíří pistoli k hlavě a řeknou mu, že musí vyoperovat zaživa někomu srdce, jinak zemře.

No jo, ale co když je v tom fígl? Vždyť takový doktor přeci nemůže tušit, co ho čeká, když neuposlechne rozkaz. On zrovna tak ani nemůže tušit, co ho čeká, když rozkaz uposlechne. Při takové volbě se moc nedá spoléhat na žádnou kalkulaci. Je to zkouška ohněm. Může se stát, že takový doktor, co uposlechne rozkaz, tak se stane sám obětí podobného experimentu a nebo třeba horšího. Naopak ten, kdo třeba má tu lásku a neuposlechne rozkaz, tak může vyjí ze sálu živý, ale jen mu odejmou titul a bude muset třeba více

pracovat rukama za méně peněz. Může se stát, že celé té mašinérii strachu bude velet jen malá krabička na baterky, která vysílá hologram tyrana. Tyrana, který vyhrožuje jak všem co nebudou plnit rozkazy ublíží. Realita bude ale jiná a krabička s hologramem nikomu sama o sobě neublíží. Ubližují si jen běžní lidé mezi sebou. Jen běžní lidé mezi sebou válčí.

No a tak jsem se rozhodl a zvolil jsem ohleduplnost k ostatním. No a co jsem v práci dostal?

Shodou okolností v ten samý týden v úterý a nebo možná v pondělí jsme s mým vedoucím řešili, kam se budu ubírat dále, protože mi bude končit zkušební doba a momentálně i skončil nával větší práce před akceptací jedné státní zakázky. Já mu říkám, že vnímám určité obavy v tom projektu, protože to bude hodně náročné na lidské zdroje a také co se týče na hardware, že to není ta vhodná cesta. Říkám mu, že mnohem efektivnější by bylo přesunout mě na rozvoj technologie, kterou jsem začal v minulosti připravovat a která by se měla používat. No ale s jakou reakcí se člověk asi tak setká? Setká se s takovou reakcí, že technologie jsou schválené a s tím se nedá nic dělat. To je zajímavá reakce s ohledem na okolnosti, které teprve ujasním. Já jsem to řekl jako doporučení, ale netrvám na tom. Nicméně pokračuje se v tom, co mi bylo zadáno a to práce na testech které by programátor v mé technologii vůbec neřešil. To znamená co? Já jsem nucen dělat na něčem, co by v mé mé technologii byla zbytečná práce. Já jsem nucen co? Mrhat penězmi z kapes daňových poplatníků na práci, která je pochybná místo toho abych se zaměřil na aktivity, jak osvobodit lidi od práce, která je zbytečná a poslal je dělat něco smysluplnějšího, co dovede opravdu pomoci zlepšit ekologickou a ekonomickou situaci v zemi.

To jsem nucen dělat z toho důvodu, že tak někdo schválil a rozhodl. No ale co nadělám. Je to rozhodnutí zaměstnavatele a v úterý můžu tak maximálně jít popařit. No ale co se stalo ve čtvrtek ráno? V den, kdy už bych po středě mel být střízlivý? Mohl jsem pracovat a nebo jsem nemohl pracovat na tak zvané zbytečné práci?

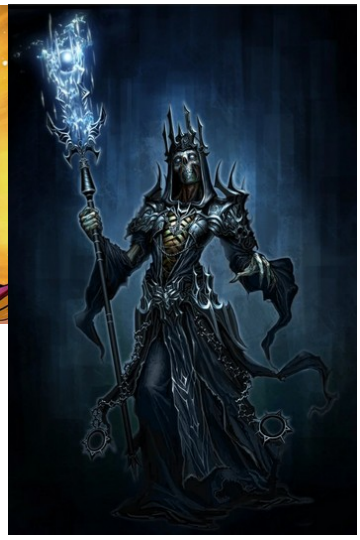

Tak nevím, co mají společného bitevní mágové, warloci a nemrtví lichové z různých fantasy příběhů Elder Scrolls a jiných. Třeba ve World of Warcraft jsem jednou zkoušel hrát za Warlocka a v porovnání s ostatními mi přišel docela jako tvrdý protivník. Na nepřítele umí seslat zhoubný jed, přitom mu vysává zároveň životní sílu, kterou sám sobě doplňuje a aby toho nebylo málo, tak ještě povolá pomocníka ze pekla. Takový strážce záhrobí. Každopádně od čtvrtka jsem cítil zase to pracovní zablokování. To samé jako v roce 2017 v lednu. Moc radost jsem z toho neměl. Ráno jsem to řekl ostatním, že se problémy opět vrátili a později to se mnou rozebíral vedoucí. Ještě že to přišlo ve zkušební době. No jo ale to jsem netušil,

co přijde v pátek. V pátek přišli zase ty energie, které mnou probíhaly naposledy na poště. Já jsem ve čtvrtek v podstatě zopakoval, jaké jsou požadavky na to abych mohl pokračovat v práci pro Asseco. Bylo to asi upravené oproti tomu co jsem říkal v úterý ale jen v detailu, že jinak budu muset dát výpověď, protože se z té práce nevidím.

No a v pátek 12.7. jsem byl dotázán, zda mi už práce jde, ale řekl jsem že mi práce stále nejde. Nezměnilo se zadání a v tom byl asi ten problém. Když v pátek bylo přesně 12:39, tak mi píše vedoucí ironicky, že ředitel bude mít radost. Já mu řekl, že s tím hold nic nenadělám. No a asi tak za čtvrt hodiny po té. Asi tak v 12:54 jsem cítil nával té záhadné energie. To jsem naposledy cítil na poště a když jsem se to pokusil blokovat, tak jsem tvrdě zaplatil nemocí. Kašel mi trochu zůstal doposud, tak že nebudu podruhé stoupat do stejné řeky a raději věcem nechám volný průběh.

Od té doby nemám vyjádření. Energie proudily jen asi pár minut a pak to ustálo.

Když přihlédnu k různým okolnostem a jednání mých kolegů ke mně, tak mě napadá jedna zásadní otázka. Byl jsem nabrán do firmy jen tak namátko a nebo to mělo nějakou souvislost s prací s energiemi na poště a asi předtím? Nějak mám dojem že to souvisí s tou energií.

Je 14.7.2019 22:18. O víkendu jsem se sešel s řidičem z pošty číslo 2. Je to člověk, který mi komentuje můj dokument a tak mám alespoň pohled od někoho druhého. Povídal mi svůj názor na setkání ve Vatikánu a na to že za mě někteří platily. Ani on nevnímá moc jako dobré, když někdo za někoho jiného platí aniž by se ho dopředu informoval. No a když už to tedy udělá, tak to má být považováno jako dar a nemá nijak později naznačovat, jak to že, jak to že, jak to že mu to nevrací. Já jsem si tedy poprvé ve Vatikánu připadal nepříjemně, že si nemůžu zaplatit vlastní pivo a že musím evidovat nějaký dluh. Druhý den jsem si připadal nepříjemně při osočení ze strany síťaře, že když chci urovnat dluh a zapomenout na to, tak prý v tom dělám chaos a ať to nechám na jindy. Potřetí jsem si připadal znova nepříjemně, když jsem na dluhy zapomněl a najednou ve Vatikánu mi tam vyčítají, že zase za sebe nechám platit, když přitom jsem počítal že přijdou peníze až 12tý den a bylo teprve 9tého. Já také každý den nekoukám na účet a výplata přišla kupodivu trochu dříve a dokonce i o asi 4 tisíce větší. Navíc jsem nevěděl co po mě chtějí a proč z jakého důvodu bych měl platit za ostatní? To se vynořují nějaké závazky, do kterých jsem byl vtlačen, přitom přeci když někoho zvu, tak to mám dělat nezištně s tím, že ho nechci zadlužovat. Řidič to vnímá stejně jako já. Navíc řekla osvědčené pravidlo „Pořádek dělá přátele.“. Vypadá to, že až pozvu na pivo ostatní, tak možná dojde i k tomu, že já sám budu pít jen limonádu. Nakonec mi to pivo nějak přestalo chutnat po posledním „zpětném chodu jícnu“.

Bavili jsme se o tom s řidičem i s Martinem, jak to mám teď v práci. Vylíčil jsem jim to oběma. Martin říkal „To je v podstatě stávka o jednom zaměstnanci“, pak „To tě vyhodí na 99.99%“. Já mu říkám „Nepřipadám si, že stávkuji, ale připadám si jako když jsem vmáčknutý do soukolí dvou kol.“. Řidič říkal „No to jsem fakt zvědavý, jak tohle dopadne.“. Později ještě jednou povídal „No

to jsem fakt zvědavý, jak tohle dopadne.“. Martin tvrdí, že mě téměř se sto procentní jistotou vyhodí. Řidič říkal něco jako „Je to tak tebe vyhodí, ale to neznamená, že si třeba nakonec i nějak nepolepšíš.“. Pak se mě vyptávali otázkami „Jestli půjdu zpátky na Poštu, zda budu kopat krumpáčem a za mám nějaký plán?“. Já jim odpověděl že „Nic neplánuji, že život vnímám tak, jako cesty k jednotlivým bodům a když dojdu k danému bodu, tak se mi ukáže další bod ke kterému mám dojít.“.

Nějak si teď vybavuji ten sen o tom „Jak se mě reportéři ptají v autobuse, zda mi nestoupne do hlavy to že jdu programovat do CERNu?“. Vlastně neděli před Teambuildingem toho 14.6.2019 přišel brácha k nám na oběd a říkal „Mě se zdál sen, jak za tebou přijdou nějací velcí bossové a nabídnou ti, abys dělal na super tajném projektu.“.

Nejlepší byl stejně asi v pátek Gandalf, když zahlásil větu „Je to rebel“. Podle mě špičaté ucho byl na výpravě a tak Gandalf využil magii, aby přidal světlo a dal si do hole lepší kamínek. Tím pádem vzdáleně viděl mojí plochu. Proto pak přišel ke kanceláři, kde pracuji a překvapeně řekl, že tam ještě jsem a dodal „Je to dříč“. Já ale ve skutečnosti za celý den skoro nehnul prstem. V kanceláři jsem byl, protože mám povinnost tam být.

Je 15.7.2019 0:41. Myslím si, že na Javascriptaře přirovnání k trpaslíkovi sedí dokonale a to z toho důvodu, že trpaslíci jsou zruční v mnoha řemeslech a zrovna tak on se bude orientovat v mnoha technologiích, když dělal většinu projektu samostatně. Tím narážím na Teambuilding, kam jsme přijeli i s ním. No jo ale jak jsem se vlastně do této firmy dostal. Původně jsem našel inzerát přes agenturu Manpower do Essoxu, kde hledali vedoucího vývojového týmu na nové platební technologie, či snad nové měnové systémy. Mě se tato nabídka nějak nezdála. Obával jsem se že to bude souviset s bankami a s dluhama a já jsem do toho nechtěl jít. Ta pozice skoro vypadala, jako kdyby byla ušitá na míru pro mě. To jsem tak nějak odmítl. Po marném hledání práce jsem se rozhodl, že bych mohl z životopisu vyškrtnout tu informaci o mém vyhoření a případně o tom informovat zaměstnavatele třeba až při zkušebce. Tak že jsem to vyškrtl, ale Manpower už měl ten můj původní životopis, kde to bylo. Najednou se přes Manpower vyskytla nová nabídka a to pro Asseco a bylo to sympatické a zdálo se to nebankovní. Tak jsem poslal upravenou verzi životopisu a super, ono to klaplo. To jsem se domníval, že je to právě kvůli té úpravě. Přijel jsem ve čtvrtek 28.3. do Prahy na pohovor. Byl tam ředitel, šéfka HR a můj budoucí vedoucí vzdáleně přes Skype. Ten pohovor probíhal v pohodě až do té doby, kdy se nečekaně opřeli do mých dvou vyhoření. Úplně mě to zmátlo. Říkal jsem si „Tak že k nim se tedy dostala má původní verze životopisu, kde se zmiňuji i o Okamurovi, Edenu a své technologii?“. Docela mě to vyptávání se na vyhoření vyčerpávalo. Nabídka ředitele byla ale velkorysá. Říkal, že pokud si dojdu k psychologovi a projevím tak snahu řešit tento problém, tak mě vezmou. Na to jsem kývl a přišlo mi to fér. Ředitel mě přišel povahově stejný jako Česťa a přišlo mi, že s tímhle člověkem si sednu.

Tou dobou jsem psal nějak článek o panu Wolfovi na straně 138 a k tomu ty další. Tam jsem se rozhodl popsat, jak se cítím a jak si připadám. V podstatě se cítím jako kazatel, který nekáže běžným způsobem jako většina pastorů a zaměřuji se na specifickou sortu lidí, kteří asi více tíhnou k magii a podobným věcem. Zmiňoval jsem tam někde, že to my potřebujeme pomoct a ne Bůh. Nějakou takovou větu mi naznačil přímo ředitel na pohovoru. Úplně mi došlo, že on čte přímo ten můj příběh a tak dávalo smysl, proč ví i o tom vyhoření. Tím vyhořením to vlastně celé začalo. Ještě mi řekl v souvislosti s psychologem „My si o Vás nemyslíme, že jste blázen. To by jste tu vůbec nebyl.“. Tehdy mě vůbec nenapadlo dát si tuto věc do souvislosti s elektrickým křeslem nebo kriminálem a nevěděl jsem, že ředitel má hodnost Majora. Mě připadalo, že jsem narazil na nějaké evangelíky, přesně jako je Česťa, ale na evangelíky jsem určitě nenarazil. To bylo jen zdání.

Tak že zpět k Teambuildingu. Byla tam dívka připomínající Zuzku alespoň co do stylu a trochu rysy v obličeji. Tak se rozebrala má satanistická historie, když jsem byl už v podnapilém stavu. Já jen prohlašuji, že mé úmysly byly čestné i když v roli jakéhosi nemrtvého mága. Koneckonců, když se tak na to podívám, co se poslední dobou děje kolem energií a „štěstí“ na balení žen, tak nevím nevím zda se má přísaha stejně nenaplňuje. Ono se to jako satanismus může zdát, ale nakonec třeba je to služba Boží i když pochybného zevnějšku. Nepřipadám si jako nemrtvý, protože dýchám i když mě v dětství uráželo že dýchám ale zvykl jsem si. Třeba jsem nějak prokletý.

Najednou dýdžej začal hrát písničky a jedna za druhou jen a jen o lásce a o ženách. Docela melancholické. Jako kdyby se tam zpívalo o tom, že snad ani není dobré mít ženu u někoho. Až mě to unavilo. Pamatuji si, že jsem šel spát asi kolem 22:15. Byla to nepřirozená únava. Jako kdybych byl pod vlivem nějakých sedativ. Jenomže já se i nepřirozeně vzbudil. Já se vzbudil v cca 0:15 a celý opocený. Opocený jsem byl, ale cítil jsem se skvěle. Odpočatě a bez pocitu alkoholu v krvi. Tak jsem šel pokračovat v pařbě. Procházel jsem se tam a najednou mě venku zastaví trojče, tedy dívka podobná Zuzce. Povídala že se tam tak promenáduji sem tam. Nešlo ní začít rozhovor a nebo ho udržet. Nějak nebylo společné téma a hlavně jsem z ní cítil vnitřně něco že my dva si nebudeme rozumět. Když jsem šel kolem baru, tak tam byl dýdžej a vedle něj ředitel. Dýdžej si mě zastavil s tím ať mu vysvětlím to s tím „satanismem“ a křesťanstvím. Dýdžej mi říkal, že na tyhle věci nevěří ale fascinují ho lidé, kteří o tom třeba i mluví a vidí v nich, že mají v sobě nějakou tu podstatu dobroty, kterou on na mě právě vidí. Takhle nějak mi to řekl. Nějak jsme to tam začali řešit a on si přizval trojče ať si to také poslechne. Tak jsme to tam nějak rozebírali. Trojče říkalo že někde slyšela že podstata satanismu není určitě o uctívání satana ale o nalezení nějaké síly v sobě. Takhle nějak jsme to tam řešily. Já jsem jsem se k tomu vyjádřil, že satanistické je, když člověk sám sebe považuje za Boha. To nabízel lidem už had v ráji, že budou jako Bůh. Pak nějak ti dva odešli a ke slovu se přihlásil ředitel. Řiditel je typickým zastáncem toho, že Bůh je pro lidi jen vsugerovaný jakýsi konstrukt a že člověk nemá vyhledávat tyto věci a odvolávat se na ně když cítí že má nějakou slabinu. Podle něj člověk má na sobě tvrdě pracovat sám a nepotřebuje žádnou víru v Boha. Tento člověk absolutně zavrhuje myšlenku že by někdo mohl pěstovat nějaký vztah s Bohem. Podle něj to vždy vedlo k fanatismu. Pořád a pořád si mě testoval, jestli mě nezvyklá a nevyvrátí mi můj názor. To se mu nepodařilo a nikdy nikomu se to nepodaří. Prostě to byla debata na mrtvým bodě. Jeho názor je prosazování věčné reinkarnace a věžné bytí na zemi v podstatě. No uvidíme, třeba nějak časem změní názor a zjistí, že Bůh rozhodně není konstrukt lidské mysli. Druhý den se mě také

pokoušel zviklat a nepodařilo se. I když je ženatý a rozumí vztahu mezi mužem a ženou a nebo mezi rodičem a dítětem, tak Boha v tomto vztahu úplně popírá.

Ten večer jsme docela dlouho popíjely. Já byl snad úplně poslední člověk, co usnul. Pokoj jsem měl s jedním pánem, který je menšího drobného vzrůstu. Ten pán mi přišel svým chováním docela legrační. Tvrdil mi „Já jsem ten noční tvor.“. Tak mě napadlo, zda se nepromění třeba ve vlkodlaka a nesežere mě ve spaní. No ale mohlo by to být naopak. Mohlo by se stát, že ráno vstanu a všimnu si, že on tam už neleží. Tak si říkám, že už šel jíst. Najednou chytím za kliku a zjistím „Ono je zamčeno a klíč je vevnitř!!!!“. No a to ještě než jsme zalezli dovnitř, tak jsme se potáceli chvíli na chodbě s tím že on pořád přemýšlel kde sehnat lano, že by jsme slezli do baru oknem pro další limonády. Pořád jsem nechápal o co mu jde? Nemyslel si že nakonec začnu vrhat nějaké sítě z podrukávu jako nějaký Spiderman? Nic takového opravdu neumím. Povídal mi, že „Venku může bez problémů spát i přímo na trávě že je to docela dobré.“. Tohle mi řekl ještě před spaním, tak že jsem si myslel, že je to opravdu nějaký vlkodlak. Ještě před spaním jsem mu řekl „Že dojdu pro jistotu zamknout dveře u pokoje.“. On mi na to řekl něco v tom smyslu že „Jsme tu jen my“. Tím „my“ asi myslel celou tu výpravu asi třiceti lidí, které já v životě před tím neviděl v reálném věku. Nakonec po tom co jsem zamkl a chystali jsme se jít spár, tak jsme si natáhli oba budíka pro jistotu. Kdyby náhodou on ho zamáčkl, tak já to jistím. Tak že tedy budík byl natažený. Po natažení budíků ještě prohlásil, že by bylo fajn, kdyby přišlo nějaké buzení navíc v podobě zaklepání na dveře. Mě dokonce i přišlo, že tam za dveřmi někdo snad pochoduje. Nějak jsem si to nedal do spojitosti. V ten moment jsem nechápal o co mu jde s tím buzením. Později jsem si uvědomil, že třeba tam opravdu byla na chodbě ta holčina to trojče. Třeba se počítalo, že si tam najdu holku a že to bude právě ona, ale tento plán nevyšel. Můj pocit z ní byl takový, že je to ten typ ženy která ke mně spíš bude cítit odpor. Neusmívala se na mě. I když měla zajímavý styl, tak prostě to není to hlavní. Netvrdím, že hledám milou ženu s milými rysy, ale nehledám ani takovou, která se neusměje a nějak z ní necítím tu správnou energii. Jenomže co se stalo druhý den. Normálně jsme šly na oběd. Sednu si ke stolu a ona sedí přímo přede mnou. Přinesou polévku v kastrolu a ne že jí dají na jeden nebo druhý konec stolu, aby se to poslalo dál. Oni jí dají přímo k nám. Já seděl ale vedle člověka, který seděl u jednoho kraje dlouhého stolu a byl po mé levici a ta polévka byla po mé pravici. Tak čekám až si ostatní nabídnou. Myslel jsem ostatní z těch, kteří sedí kolem kastrolu, ale on se toho nikdo nedotýkal. Najednou se zvedl ten člověk po mé levici, obešel mě a začal nalévat polévku těm co jsou u toho jeho kraje stolu, tak že to podával přeze mě. Do toho jsem mu řekl „že to tam snad přendáme ten kastrol“, protože mi přišlo divné že on všem bude nalévat polévku. No a v tom momentě na mě trojče a snad i dýdžej co seděl vedle ní, řekli „No a co ostatní?“. Já jsem řekl že se to tam ten hrnec pošle na druhý konec. Bylo to celé takové divné, nepřirozené jakoby nalíčené. Nejzáhadnější byl ten obal telefonu, jaký mělo trojče na stole. Ten obal vypadá, že tento typ obalu nosí jen dvě ženy na světě. Je to obal kočičky. Zuzka měla obal kočičky v barvě růžové. Trojče obal kočičky v barvě černé ale pozor to nebyla jen tak obyčejná kočička. Ta černá kočička měla roh jako jednorožec. Nechápal jsem co je to za stvoření a kdo to vymyslel. Já ale nikde v příběhu nepsal o tom, že by Zuzka měla růžový obal kočičky pro telefon. Tohle má snad jediné vysvětlení. Buďto se ty dvě znají, a nebo je to zase nějaká magie. Myslel jsem si že se znají, protože magie mě nějak ještě tou dobou moc nenapadala. Myslel jsem si že když dám najevo že o tuto dívku nestojím, tak to přivede Zuzku ke mně, ale asi jsem se spletl. Když se nedařilo rozjet žádnou komunikaci ohledně

špaget a vůbec, tak trojče s dýdžejem a jejich skupinkou odešli. Já jsem myslel že odejdu hned jak se najím, protože mi to přišlo celé takové divné a že jsem středem pozornosti, ale ze zdvořilosti jsem tam zůstal sedět. Když pak odešli, tak jsem šel k fotbalistovi a testerovi.

Operace Chammurapi.

…

Je 16.7.2019 5:47. Fotbalista byl včera v práci jiný. Jiný, než obvykle bývá. Přišel mi zraněný. Dokonce mi ráno nabízel perník od babičky, myslím. Pamatuji si, jak mi před pár dny říkal i že po ránu mívá snad i jeho přítelkyně, či on nějaké záhadné fleky na těle a připomíná mu to film o posedlosti démonem. Těžko říct, co to může být?

Ono je to tak s tím zraňováním ostatních, že když někoho zraníte, tak to neznamená že mu chcete ve skutečnosti ublížit. To může být právě naopak. Tedy měl by být takový váš postoj. Pravda sice umí bolet, ale nakonec pomáhá. Teprve když je člověku trpko z pravdy, tak si může uvědomit, že je s ním vlastně něco špatně a tím spíše může přijmout pomoc. Člověk, který si neuvědomuje svůj problém, tak asi těžko bude chtít přijmout nějakou pomoc.

V ten moment nepříjemné životní situace si můžete uvědomit, že by to možná stálo za to zkusit něco nového. Něco nového jako třeba požádat Krista v duchu o odpuštění a poprosit ho o pomoc s napravením starých způsobů. Pokud jde o mě, tak já odpouštím a odpustil jsem, ale je potřeba vědět, že člověk nadělal i v minulosti spousta chyb třeba i na někom jiném a obecně se tím proviňuje proti Bohu. Provinění vůči Bohu může smýt jen Kristus a je potřeba to tak brát. Jen Kristus může člověku vlít čistou krev do žil a pak se člověku rozjasní. Když praktikujete různé věci v oblasti psychické manipulace, tak vás to může asi docela zaneřádit, aniž by jste si to uvědomovali. Proto je potřeba od těchto zvyklostí upouštět.

Včera jsem přišel do práce a ráno mi přišel jakýsi požadavek na prověření jednoho testu. Testu, který jsem psal já sám a údajně tam měla být nějaká chyba, na které to snad mělo padat. Mě nedělalo nejmenší problém ten test prověřit, protože nechci nikoho blokovat svojí stávající prací. Ten test byl v pohodě a vše bylo ok. Ale znamená to snad že mi to dalo sílu, abych pokračoval v psaní dalších testů, když s tímto stávajícím postupem nesouhlasím? Já jak prostě nemám přesvědčení, tak ze sebe nic moc výkon nevydám. Dokonce když to jde proti mému přesvědčení, tak ani nejsem schopen pokračovat. Kdybych se to snažil pokoušet, tak ještě riskuji nějaké zdravotní problémy. Asi nějak kolem druhé hodiny odpolední mi přišel od nadřízeného protokol o adaptaci, který se týkal dosavadní zkušební doby. Jeho hodnocení bylo v podstatě kladné až na nějaké drobné nedostatky, které dokážu napravit. Každopádně vyjádřil obavu z mého zastavení se v určité oblasti a tuto obavu vnímá jako riziko do budoucna, tak že z tohoto důvodu chce ukončit spolupráci se mnou. Takový je postoj vedoucího.

Můj názor na to je takový, že je to jako kdyby skupinka slepých lidí kráčela vpřed a byla krátce před propastí, kterou nevidí. Já propast zahlédl a zastavil jsem se striktně, že už neudělám ani krok.

Dokonce se je snažím varovat, ale jejich odezva je taková, že když nejdu s nimi vpřed, tak představuji riziko pro celý tým a zvažují, že mě opustí. Nejvtipnější na celé té věci je, že vedoucí mě požádal ať ten vyplněný adaptační protokol nechám podepsaný u Gimliho. Proč zrovna u něj, vždyť on ani nedělá se mnou na stejném projektu? Gimli je považován asi za zručného programátora a technologického znalce. Kdybych měl možnost prokázat a dokázat, že skutečně nedaleko před skupinkou je propast, tak jaká je vhodnější příležitost než teď? No a on sám vedoucí mě o to žádá, tak že on sám tuší, že já možná tím svým stávkováním dělám dobrou věc :D. Já ale nevím, zda zrovna nějaký protokol naformátovaný na určitou velikost je vhodný k popisu takových problémů.

No a co teď? Co teď? Gimli radí „Pojďmě přes Morii, můj bratránek nás královsky přivítá.“. Morie představuje asi technologický rozkvět, ale i zkázu všech trpaslíků kromě Gimliho. Gimli je jediný žijící trpaslík a radí jít přes Morii. Gandalf tedy moudře prohlásil „Ať rozhodne ten, kdo nese prsten.“. No a co já s tím vším. Místo vyplňování nějakých protokolů jsem šel raději spát a nebo před tím do čajovny s kamarádem. Abych promyslel cestu výpravy. Cesta je jasná i když nepříjemná. Gandalf z ní má obavy asi a včera se mnou možná chtěl jít i na pivo, ale já piva mám prozatím dost a zvolil jsem čajovnu. Lépe tam přemýšlím.

Cesta je jasná. Zvolit cestu vysoké technologie, ale tu musí udržovat pod kontrolou a ochranou někdo, kdo zajistí aby se jí nezneužilo. Trpaslíci technologie v minulosti chamtivě zneužili a doplatili na to.

Tím jsem ale odběhl od operace Chammurapi, kterou jsem naznačil v souvisí s Teambuildingem. Tato operace ale s technologií souvisí.

Je 17.7.2019 6:13. Tomu Gandalfovi to docela pálí v některých věcech, ale pokud jde o názor na mě a ženy, tak mi přijde nějak zmatený. Tak třeba například toho dne 27.6., co jsem od půlnoci nespal a programoval jsem věci do práce až do rána, tak ten den jsem s ním poprvé pil ve Vatikánu a zaplatil mi dvě piva. Ten den prohlásil docela bystrou větu a bylo to něco jako „Ta aplikace, co se vyvíjí je za spoustu peněz a až se to udělá, **tak to fakt zákazníci budou vyžadovat funkční**.“. Těsně před tím, co mi to řekl a bylo to myslím ještě ten samý den, tak jsem šel na jídlo s fotbalistou. Jen já a on. To bylo snad poprvé co jsem projevil svůj názor ohledně té aplikace, co teď dělá, když se mě očividně pokoušel nějak zeptat, jak to vidím s tou mojí technologií. Řekl jsem mu, že ty stávající technologie jsou moc pomalé na databáze a vůbec vývoj stojí lidi zbytečně času a pak jsem mu popsal pár detailů kolem té mé technologie. Proč si to vlastně myslím. To bylo myslím ten samý den, co si mě odchytil Gandalf alias PVŤák ve Vatikánu. Ten člověk je zatraceně bystrý pokud jde o technologie :) i když sám se na tuto oblast nezaměřuje.

No ale co se stalo předevčírem 15.7., když jsem šel po čtvrté domu a měl jsem na emailu od mého šéfa protokol k vyplnění, kde psal že zamítá další spolupráci se mnou, protože je riziko. Když jsem šel domu, tak i Gandalf šel z kanceláří, ale on šel na pivo. Vlastně ani já nešel domů, ale šel jsem do

čajovny se odreagovat. Normálně bych šel na pivo s ním, kdybych nebyl tak znechucen z piva po tom posledním zvracení. On mi tvrdil, že nejde do Vatikánu, ale jinam. Přitom Vatikán je jeho snad nejoblíbenější podnik. Vypadá to, že já na ty lidi snad doopravdy mám nějaký vliv. No a druhý den 16.7. tedy včera ráno přišel do kanceláře, kde dělám já a tester. Gandalf mi řekl „Jirko já včera nakonec v tom Vatikánu skončil.“. To je jako kdybych někomu vyčítal chodit do Vatikánu. Vždyť je to jen jméno hospody. Já sám mám v plánu 2.8. pozvat od 16:00 celé oddělení kromě Elronda, protože striktně odmítl, na pivo přímo do Vatikánu. Ono z Gandalfa nakonec vypadlo „Já tam byl s dcerou.“. Tak že kdybych předevčírem nešel do čajovny, tak bych možná poznal Gandalfovu dceru. Jenomže divné bylo jednání, které následovalo těsně potom. Gandalf byl u dveří a držel v ruce telefon. Teď se projevilo, jak vnímá pravdu v oblasti žen u mě. On držel telefon a měl tam nějaké video s vtipem, který narážel na soužití muže s pouze jednou ženou. Vypadalo to tak, ale **já vůbec nevím jaká byla pointa toho vtipu**. On to tam pouští a já si řeknu, že vstanu a podívám se na to. Tak jdu k němu, podívám se a on to pustí od začátku. Je tam nějaký starý pán a v angličtině dole v titulcích je, že se ho ptají něco ohledně snad jedné ženy. Pak vidím jak se pán rozveselí a už ani nevím, co bylo v titulcích. Ještě jsem fotbalistovi říkal, že na Spidermana nepůjdu v titulcích, protože nestíhám sledovat film a nestíhám ani číst titulky a nic bych z toho neměl. Fotbalista o tom ví. No tak že když vidím ten vtip a tématiku na jakou naráží a když si to dám do spojitosti s tím, že Gandalf vzal předevčírem do Vatikánu i dceru, tak se tomu začnu docela smát, vtip nedokoukám a jdu si sednout. Vtipné mi přišlo to, co vlastně Gandalf řeší v souvislosti se mnou a ženami? Nezaúkoloval Gandalf náhodou svojí dceru tím, aby se na mě usmívala? Vždyť přeci podle mého tvrzení o trojčeti: „Žena, která se na muže vůbec neusměje, tak moc přitažlivá není.“. Ono to asi ani není moc možné na někoho se usmívat, když mu chcete rozbít vztah.

No a co se pak stalo po tom, jak jsem se zasmál ne tomu vtipu ale celé té situaci. Gandalf odchází k sobě do kanceláře a říká „Hmmm..... smutnej vtip ne života.“. On si to přebral úplně jinak. Proč Gandalf vidí věci jinak, než jsou? Když je někdo vedený Duchem Pravdy, tedy Duchem Svatým, kterého Kristus svým následovníkům zaslíbil, tak takový člověk logicky vidí pravdu, která ho má chránit. Gandalf pravdu očividně nevidí. Gandalf se snaží hledat důkaz, jak to se mnou je, ale neví, že i při hledání musí člověk být vedený k tomu, aby tu pravdu viděl. Gandalf doposud nepožádal Krista o pomoc a snaží se hledat marně důkaz.

No a večer jsem byl zase v čajovně a mohlo být tak něco kolem 19:00 nebo 20:00 a začínám cítit intuitivně, že budu muset vysvětlit celou záležitost s Gandalfem, protože pravděpodobně dochází k šíření pomluv o mě. Asi v tom smyslu, že se směji nevhodným věcem a že se snad nějak přetvařuji. Takto to dopadá, když lidé, co nejsou pod ochranou Ducha Svatého a začnou šířit informace. Pomluvy. Včera mi přišla hromada spamů údajně od různých žen. Celkem od 4 fiktivních či skutečných žen a snažili se mě zaujmout. Tohle to se opravdu hodně dlouho nestalo aby v jeden den mi přišlo tolik spamů od žen. První z těch spamů přišel v 18:29 a to bylo krátce před tím, než jsem intuitivně v čajovně cítil, že je něco špatně a šíří se asi pomluvy. O to divnější je, že právě v neděli 14.7. kdy tak začalo náhle a neobvykle silně pršet. Jako kdyby za mnou do bytu ten den přišla samotná vodní panna a uzdravila mé srdce i přes to, že jsem jí vůbec neviděl. To bylo něco kolem jedné hodiny odpolední a byl to tak silný zážitek, že jsem z toho usnul a vzbudil se až kolem 16:00. Právě v tu nedělí jsem dostal spam od nějaké dívky, která sice nevypadala podle fotek jako Zuzka,

ale ten spam začínal úplně unikátně. Takto nezačínal snad nikdy žádný spam. Spam začínal větou „Good day! Are you okay?...“. Tenhle spam mi přišel v čase 15:05 či v 16:05 (nevím, který z dvou uvedených časů je správný). Tou dobou v těch 16:00 jsem se právě probudil. Cítil jsem se mnohem lépe. Začal jsem pokračovat v psaní na straně 256 v 16:42 a psal jsem o tom dešti. Napadlo mě na spam odpovědět česky větou „Zuzko, to jsi ty?“ a dostal jsem odpověď, která nebyla v angličtině, ale byla celá česky i když osoba popírala, že jde o Zuzku.

Kdyby se Gandalf možná chvilku pozastavil nad tím, v jaké částí vtipu jsem se začal smát a nebo by byl schopen rozpoznat, jakým směrem směřuje mé oko, zda na titulky a nebo na obličej starého pána, tak by třeba viděl pravdu.

Vidět pravdu se hodí i pokud jde o technologie a ne jen o ženy.

Je 18.7.2019 6:59. Údajně jedním z vtělením Anuba byl i sv. Jiří, který bojoval s drakem. Anubis bývá zobrazen s pírkem v ruce. Vyvažuje po smrti duši zemřelého a pokud je těžší než pírko, tak já pošle do podsvětí. To vypadá docela přísně. Mnohem lepší a milosrdnější by byla představa Anuba, který vyvažuje duši lidí proti pírku ještě když žijí a jak je nějak nápadně těžší, tak na to upozorní a doporučí jim pomoc Krista. Takový Anub-kazatel.

Chtěl jsem mluvit o jakési operaci Chammurapi. Jméno tohoto Babylonského krále bylo zmíněno i na Teambuildingu v souvislosti s projektem kolem elektronické legislativy, na které se teď hodně ve firmě pracuje. Chammurapi jakožto král reprezentoval vládu člověka nad lidmi asi tak podobně jako je to v případě dnešních aplikovaných ideologií. Chammurapi prostě vydal zákony a i když nebyly moc dokonalé, tak se podle nich řídilo, soudilo a odsuzovalo. Přijde mi trochu tragické, že jméno tohoto krále se uplatňuje v souvislosti s projekty zaměřené na dnešní legislativu.

Na Teambuildingu byla druhý den taková prezentace ředitele o tom, jak si stojí firma. Prezentoval se i projekt o elektronické legislativě. Prezentovalo se, kolik to stálo peněz, že se jedná v historii poměrně o unikátní projekt co se týče použitých technologií, nikde zatím nic tak vyspělého není ohledně legislativy a podobné další postřehy. Zvláštní bylo, že když ředitel představoval kolegy a četl jména z prezentace, tak zmiňoval že na to špatně vidí. Speciálně u mě jediného příjmení nedořekl a řekl jen „Jiří Ka“. Tak že jsem se musel dopředstavit sám, když jsem viděl jak to nemůže přečíst. Nových kolegů bylo nabráno přitom jen asi 5. Když se doprezentovala elektronická legislativa, tak se ředitel zeptal na dotazy. Jediní člověk který se na něco zeptal jsem byl jen já, což mě trochu překvapilo, že k tomu nikdo jiný nic neměl. Já se ptal jen na technologický dotaz. Ptal jsem se kolik lidí bude projekt využívat a pro koho je to vlastně určené. Bylo mi odpovězeno, že je to určené úplně pro všechny lidi. Zdánlivě to vypadalo, že to hardwarově bude dost náročný projekt a že to opravdu bude potřebovat mojí technologii, ale nebyl jsem si úplně jist. Tak jsem se ještě

doptal dotazem „Legislativa je ale poměrně složitá na obyčejné lidi a v praxi to stejně bude doptat tak, že toto bude řešit jen **právník**.“. Řekl jsem právník a ne právníci. Dal jsem tam jednotné číslo, aby bylo jasné, že se dělá na projektu pro běžné lidí, ale prakticky těch, co s tím přijdou do styku, tak bude mnohem méně. To je v podstatě zarážející, že jde spousta peněz na projekt pro lidi, z daní lidí, který lidé ale úplně nedocení. Možná že jsem podvědomě chtěl i vyjádřit to, že ten právník budu nakonec já, co by prostředník mezi lidmi a Bohem. Reakce ostatních byla nějak pobuřující. Přišlo mi, že tam byl slyšet v místnosti pobouřený šepot. No a v tom se na mě obrátil ředitel, pak člověk který tento projekt protlačil v politice a nakonec vedoucí analytik. Všichni tři s téměř stejným upozorněním. Upozornění bylo ale dost netechnologické podstaty. Tvrdili jednohlasně něco jako „Pozor! Jedná se o dost citlivou záležitost. Stačí mírný detail v úpravě legislativy, třeba i vynechání jediné čárky a při soudu to může mít dopad takový, že je někdo i neprávem odsouzen.“. Že se mě ptají zrovna na tohle, když můj dotaz směřuje na technologické řešení projektu. Co jsem měl úmysl měnit nějak zákona. No možná někde hluboko v podvědomí. Celý tento systém odsuzování lidí na základě psaného zákona mi přijde dost pochybný. Ten zákon by měl člověk mít napsaný v srdci a to přímo od Boha. Podle takového se dá soudit spravedlivě, ale tuto funkci těžko zastane jediný člověk. V tom je celá ta pochybnost projektu, za nemalé peníze. Například při posuzování ostatních se také nedá spoléhat na to, jak zhruba míří okem, co vidí a nebo kdy se začnou smát nedokončenému vtipu. Zobecňovat takováto pravidla do nějakého textu je dost pochybné. Posoudit může jediné Bůh, který zná detailně všechny okolnosti dění a ten může předat informaci o rozsudku někomu, kdo je k tomu určený.

Teď ale k mému procesu ohledně toho, zda budu a nebo nebudu ve firmě pokračovat. V adaptačním protokolu jsem se vyjádřil tak, že tím že neplním zadaný úkol, tak vlastně poukazuji na směr, kterým by se měl tým vydat, protože pokračovat stejným směrem považuji za nebezpečí. Vůbec bylo celkem divné, že můj nadřízený na to zareagoval tak, že mi tu výpověď předevčírem dal a dnes 18.7. Jsem vlastně ve firmě oficiálně naposledy zaměstnaný na hlavní úvazek. Divné bylo, že původní domluva na výběrovém řízení byla taková, že v případě opakujících se problémů s „vyhořením„ mi bude nalezena jiná činnost. Prokazatelně jsem mohl i teď fungovat docela dobře, ale ve směru, který nejde proti mému přesvědčení. Ale i tak došlo k tomu, že mi tu výpověď dali, aniž by mě přesunuli jinam. Můj vedoucí mi vzápětí naznačil, že Asseco mi ale může pomoci se startupem toho mého technologického projektu. Bohužel to naznačil tak, že mi sice pomohou, ale tak že nad tou technologií ztratím kontrolu, tak že vlastně bude zneužitelná. To jde zase proti mém přesvědčení.

No ale co se stalo vlastně vedoucímu hned ten samý den. Vedoucímu se rozbil počítač a přidělal se mu vlastně práce, které má už tak nad hlavu. Musí si tedy jet do Prahy vyzvednout nový počítač, musí instalovat SW, kupí se mu práce a někdo to celé bude muset zaplatit z financí, které jsou určené na jiné věci a nebo by měli být. No a proč? Kvůli tomu že není vůle jít správným směrem, tak na to doplácejí vlastně i daňoví poplatníci. Hned druhý den na to (včera), jsem se dozvěděl tu informaci s tou havárií počítače vedoucího a ten samý den se mnou šel můj oblíbený kolega Aragorn na oběd a přes to, že jsem podepsal už zaslanou výpověď k dnešku, tak mi nabízel, jestli

nechci přeci jen dělat ten Javascript pro ně, že by se našlo místo a byl bych užitečný. To já chci dělat v Javascriptu, ale já to stejně musím dělat tak, aby to bylo v souladu s mým přesvědčením. Já chci být stále součást týmu a podporovat ho, ale chci střežit technologii proti zneužití. Ne ani tak chci, ale musím.

No a teď jedna taková právnicko-vlastnická otázka. Vybavení jako počítače a SW se nakupuje z nákladů na projekt, která se v tomto případě získávají z peněz daňových poplatníku a ti je musí platit **nedobrovolně**. Dojde k tomu, že následkem neuposlechnutí moudrého doporučení někteří vedoucí zaměstnanci/zaměstnanec rozbije vybavení. Co když já se teď rozhodnu zaujmout postavení jakéhosi **strážce** a rozhodnu se vzít si do správy a do ochrany počítač, který mi byl přidělen, mít ho doma a to i navzdory tomu, že už budu mít podepsanou výpověď a nebudu zaměstnancem. Vždyť mě se zatím žádný notebook nerozbil a jeden mám funkční už 14 let. Počítač podle zákonů je majetkem firmy, ale kdo ho zaplatil a pro co má sloužit? Je to ve prospěch obyčejných lidí a z jejich peněz. Já zaujmu stanovisko, že firma chce nevědomky zlikvidovat všechno vybavení, které nakoupila, protože se neubírá správným směrem a rozhodnu se zachránit alespoň část majetku daňových poplatníků a počítač si převezmu do správy. Možná tím poruším stávající legislativu, ale jednám spravedlivě a nebo nespravedlivě? Jednám správně, když i po ukončení pracovní smlouvy chci mít dohled nad děním ve firmě jako jakýsi **strážce**? A co se vlastně stane firmě, pokud firma zaujme k takovému postavení odpor?

Například na této stránce mám informace o projektu Eden v rámci kterého rozvíjím i danou technologii, která se může uplatnit i v elektronické legislativě:

http://jkali.cz/index.php?page=eden

Ve spodní části je uvedený transparentní účet, kam mohou lidé přispívat na rozvoj technologie, která jim přinese užitek. Investoval jsem statisíce vlastních prostředků pro dobro lidí a nikdo mi nic nedal i když věřím že jdu správným směrem. Na druhou stranu jsou firmy, které spotřebují sta miliony z prostředků nedobrovolně vybraných od daňových poplatníků a já si troufnu tvrdit, že to nic dobrého těm lidem nepřináší a ani technologicky to nešetří energii lidí.

V čem je tedy problém? Kde je ta nespravedlnost a jak to řešit, aby se zabránilo problémům?

Super dalekohled. Je 18.7.2019 12:27. Dnes dělám z domova. Vlastně už pořádně ani nedělám nic do práce, protože nemám na čem. Jen ráno po deváté byla malá porada kdo co dělá. Tak jsem se rozloučil a řekl jaké jsou mé plány do budoucna a o mé technologii. Jeden databázista se optal co to vlastně budu dělat, tak jsem mu řekl, že jsem o tom už mluvil v květnu, ale zrovna u databázové části jsem už nepokračoval. Říkám mu že i když jde o javascript, tak to po databázové stránce bude zajímavé. On se podíval do emailů a viděl název JKali Framework, tak mi řekl něco jako „JKF, není to jako J.F.Kennedy?“. Já mu říkám, že „To je docela dobré přirovnání, ale snad budu mít více štěstí..... musím si věřit.“. Kennedy byl přeci prezident a byl zainteresovaný ve vysokých věcech. Já jsem v

podstatě po materiální stránce skoro chudák, co skoro vše rozdal ostatním.

Další zajímavá byla debata se Samem, která je níže a okomentuji jí šedivě:

[18.07.2019 10:00] Sam:

Ahoj. <můj šéf> mě pověřil abych od tebe přebral věci.

Sam mi píše, že ho vedoucí pověřil, ať vrátím vybavení a že je ode mě převezme. Tedy můj vedoucí nezaúkoluje přímo mě, ale řekne to Samovi jako messengerovi, když přitom vedoucí stejně fyzicky nedělá ani se mnou a ani s ním. Divné.

[18.07.2019 10:18] Frodo:

Ahoj, ok

během dne se tam stavím

Souhlasím s jeho návrhem. Je to ale trochu mimo to, co považuji za správné a vyjadřoval jsem se k tomu vlastně ještě dnes ráno v předchozím článku.

[18.07.2019 10:22] Sam:

jasná věc :D

Zvláštní byla ta Samova reakce. Proč tam hodil toho smailíka ve stylu velkého smíchu a ne jen mírné usmání?

[18.07.2019 10:23] Frodo:

čemu se směješ? já to nebral jako legraci :)

je to úkol a já ho budu muset vyplnit, i když to nepovažuji jako ideální řešení

Zarazila mě ta reakce, tak jsem mu na to zareagoval. Jako správný Švejk plním rozkazy. No jo, ale proč to celé vlastně popisuji? Normálně bych to nedělal ale mám k tomu důvod. V pátek 12.7. kolem 12:54 se totiž stalo něco podobného, jako právě v ten moment, co jsem dopsal zprávu dnes v 10:23 Samovi. Prošla skrze mě ta záhadná energie. Prošla skrze mě a já se tomu nesnažil bránit. Nevnímám to jako moc dobré znamení. Nevnímám tu energii jako tvořivé podstaty po tom co jsem už jednou stonal při pokusu jí zabránit. Hold ale stalo se. Co se stalo ale potom? Sam mi sám napsal v 12:03.

[18.07.2019 12:03] Sam:

Jirko dneska budu v práci tak do 14:00 (plus půjdu ještě na obídek) tak odevzdání necháme na zítra?

Proč mi náhle tak napsal? Mě to vrtá hlavou. Mohl jsem mu přeci donést počítač klidně hned, copak tam budu mít ještě nějakou práci? Už teď si nevykazuji docházku. Mohl jsem počítač nechat na stole dnes a nic s ním neřešit, ale to by asi také nebylo formální.

[18.07.2019 12:04] Frodo:

Můžu přijít tedy až zítra? Ok. <můj šéf> na to nechvátá?

Třeba v tom hledám něco, co v tom není. Každopádně nějak nikomu ve firmě nevadí, že já zítra nejsem už zaměstnanec a počítač klidně můžu předat až zítra. Nikdo to neurguje.

[18.07.2019 12:05] Sam:

OK zítra <můj šéf> řekl že to od tebe mám převzít. Zítra to je OK. Klidně to spojit s obídkem když by se někam šlo..

Sam rovnou navrhuje, že spolu ještě půjdeme poobědvat. Jako kdyby chtěl se mnou něco probrat.

[18.07.2019 12:06] Frodo:

ok tak se ještě domluvíme

[18.07.2019 12:08] Frodo:

dnes je od dvou vývojářská schůzka, tak na ni chci ještě být a na oběd půjdu později. Teď ještě něco řesím kolem administrace.

Vůbec je divné, že Sam zmiňuje že v práci je do 14:00 a pak navrhuje jít na oběd. To skoro evokuje myšlenku, že by jsme ve 14:00 mohli s ním jít na oběd. Evokuje to myšlenku nebýt přítomen na vývojářské schůzce, která je za 33 minut. Já tam ale chci být přítomen. Mám to v kalendáři.

…

Je 18.7.2019 15:31. Tak už je po vývojářské poradě, na které jsem se rozloučil s ostatními a zaregistroval, že by se ostatním má pomoc asi opravdu hodila. Vlastně jsem se v tom názoru jen utvrdil, protože jsem slyšel o různých komplikacích na různých projektech. Sam na této poradě nebyl a ani na ní nikdy nechodívá.

Záhada s nevysvětlitelnou energií, která ve mně někdy prochází mi možná začíná dávat smysl. Můj vedoucí v pátek 12.7. projevil nějaký negativní nesouhlas s mým počítání. V tom na mě přišla ta zvláštní energie. Absolutně nevím, co se dělo po tom, ale rozhodně vím jednu věc. Vím to, že se mu rozbil počítač v ten den, co mi dal výpověď a to aniž by ta energie mnou nějak v ten moment procházela. Bylo to na něm snad nějak nalepené, jako nějaká kletba už z toho pátka 12.7.? Nebo to šlo i na někoho jiného z vyššího vedení? No ale co se stalo dnes? Ten samý vedoucí mi vůbec neřekl, abych předal Samovi vybavení. On tímto úkolem pověřil Sama, ať to ze mě dostane. Asi to Sam udělal nevhodnou formou a znova se ve mně probudila ta zvláštní energie, která směrovala někam, nevím kam, ale pravděpodobně na Sama.

Na poradě, která byla dnes od 14:00 se zdálo být vše ok a můj vedoucí mi neřekl žádnou příkazovou formou, že mám odevzdat počítač a vybavení. On se mě jen zeptal, co plánuji s tím vybavením udělat.

Když se nad tím tak zamyslím, tak já nakonec ten notebook ani nechci. Možná mi bude nakonec doma jen překážet a lépe udělám, když se budu soustředit hlavně na vývoj na svém hlavním počítači. Komunikovat s ostatníma můžu přes email. Vlastně ho nechci také proto, že by to vypadalo, jako když jsem si ho vymohl nějakým takovýmto způsobem. Klidně bych si ho mohl vymoci a mohl bych to považovat i za spravedlivé, ale to bych si sám před sebou připadal odporně.

Myslím si, že až něco opravdu budu potřebovat, tak se mi to dostane bez toho, aniž bych takto jednal.

To znamená, že zítra vše vracím.

Warlock. Čaroděj, který je nějak propojený s podsvětím trochu připomíná Anuba. Anubis nemá péro za kloboukem, ale v ruce. Pérko v ruce dává na váhu a poměřuje duši člověka, jak moc je zatížená hříchem. Když je duše těžší než pérko, tak do nebe rozhodně neodletí a Anubis jí pošle někam jinam, než do nebe.

No jo, ale co když ten typ čarodějů, kterým se říká warloci (oathbreakers, ci křivopřísežníci), tak dělají něco podobného. Takový Anubis nemusí postávat jen u váhy někde v podsvětí, ale třeba se procházet někde mezi živými a jak se něco nezdá, tak umí peklo přivolat i na někoho, kdo ještě stále žije a není definitivně postaven před váhu až po životě. Kdo ví, třeba takové jednání může mít i pozitivní vliv a člověk tak může dostat možnost zamyslet se včas nad sebou a změnit své jednání dřív, než to definitivní bude. Takový warlock může být vlastně i docela pozitivní bytost, když jedná slušně. Warlock stejně nebude mít tu moc povolat peklo na někoho, kdo si ho nezaslouží.

Teď je 20.7.2019 0:44. Včera jsem byl v kanceláři odevzdat vybavení a i klíče i když už jsem oficiálně nebyl zaměstnaný. Měl jsem to odevzdat den před tím, ale nedalo mi to zlehýnka situaci napínat v rámci spravedlnosti a jménem civilizace. Mít k dispozici Superdalekohled, jako měl například Jack Sparrow. To má člověk takovou skrytou touhu vidět, kde se co šustne a pak to analyzovat. Ideální je být potom asi programátorem v CERNu, protože tam je prý super giga ultra rychlý biologický počítač, který soustředí informace z Facebooků, Youtubů, Twitterů, Googlů a tak podobně. No ale zpět k tomu včerejšku. Jak ten den probíhal? Ráno jsem se sešel s jedním panem rádcem, co poradil jak s další spoluprací s Assecem. Rozhodně tvrdil, že ta technologie by měla být nabídnutá minimálně formou licence. Ne žádné takové, že to firmě bude předáno a někdo toho zneužije. Tak jsem rád, že v tomhle to vidíme stejně. Asseco by mohlo namítat, že má obavu o ztrátu kontroly a že pak třeba nebudu k dispozici a co s tím. Kdyby mělo dojít k tomu, že nebudu zrovna nějakou dobu k dispozici, předem se to dozvím a včas zareaguji, aby kontrola nad technologií byla předána a nebo třeba i uvolněna. Teď ale ještě uvolněna být nemůže. To jsou zbytečné obavy. Je potřeba se řídit tím, co je správné a ne nějaké lidské vykalkulované obavy. Faktem je, že to mé know-how mě stálo úsilí a nevím, proč bych to měl jen tak bez poplatku uvolnit? Takto bych asi shrnul raní rozhovor s mým rádcem.

Potom jsem šel ještě do té práce v době oběda, jak jsem říkal, že tam vezmu to vybavení. Sam naznačoval něco, že by se mohlo jít někam na oběd, tak mě napadlo, že bych mohl zajít s nimi, když už tedy jsem tam naposledy a odevzdávám i klíče. Je divné, že v chatu prostě naráží na ten oběd a že neřekne třeba ať to tam hodím někdy po poledni, když nakonec nemá v plánu jít se mnou na oběd. No ano opravdu jsem na oběd s nikým nešel. Tak že přijdu do kanceláře na jedenáctou,

když se opravdu chodívá na obědy. Jakmile přijdu, tak okamžitě vstane Gandalf a jde mě pozdravit. Vlastně jde vytáhnout od počítače Aragorna a pádí spolu na oběd, aniž by mi řekli, jestli nechci jít také. To je samozřejmě jejich věc a nemůžu to nikomu zazlývat, ale bylo to nepředvídatelné. Přitom Aragorm ode mě dostal „jedničku s hvězdičkou“. Když jsem se ptal Sama, zda půjdeme tedy na ten oběd, tak řekl, že dnes jde sólo a že jde s kolegy z bývalé práce. Překvapilo mě to a trochu jsem se domníval, že já jsem si tu zprávu z chatu špatně přečetl a že ten oběd byl zmiňovaný asi jen k tomu čtvrtku na 14:00. No ale nebylo to tak, i když ale ani žádná pevná dohoda v rámci obědu nebyla stanovená. Sam řekl, že ve dvanáct půjde na oběd, tak že jsem měl hodinku času na to to předat.

No ale co se dělo pak? Napadlo mě, že já se takhle nedozvím vlastně co se dělo včera, když mnou prošla ta divná energie. Šlo to na Sama a nebo na toho, kdo ho pověřil? Kam to vlastně šlo a co to způsobilo? To mě právě docela zajímá. Tak při vyndávání věcí z tašky, jsem se Sama optal „Jak jsi se včera cítil?“. Jeho reakce nebyla taková jako „Hmmmm....normálně. Proč se ptáš?“. On mi řekl jen „Cože?!“ a potom okamžitě a střelhbitě začal s někým telefonovat a to dlooooouze telefonovat. Bylo to tak dlouhé, že jsem se stihl sbalit, pozdravil jsem ho a šel domu. No vlastně já ani nešel domů i když jsem chvíli postával na zastávce, ale pak mě napadlo, že přeci si musím nahlásit na VOZP, že mám živnost jako hlavní činnost. Tak jdu na pobočku VOZP a kousek před přechodem si uvědomím, že mám ještě v peněžence kartičku s fotkou, kterou jsem dostal v práci. Nic nijak zvlášť podstatného. Ani jsem jí nikdy nevyužil. Je to kartička na identifikaci při různých sponzorovaných akcích, jako třeba někde rekreační ubytování a jiné. Prvně jsem si myslel, že tu kartičku vrátím třeba jiný den, ale nakonec jsem jí vrátil ten samý den, ať je to vyřízené rovnou. Ještě před tím jsem šel ale na VOZP zaregistrovat podnikání jako hlavní činnost. Situace s VOZP a opakující se změnou zaměstnání cosi připomíná. Když to trochu nadsadím, tak přijdu na VOZP a chci aktivovat hlavní OSVČ a odpověď je „Hošane tak to navalíš příští měsíc necelé tři litry za zdravotko.“. Když pak jdu s žádostí o přepnutí na OSVČ jako vedlejší činnost tak říkají „Hošane příští měsíc makáš na nás.“. Pak mě vyhodí ze zaměstnání „Hošane tak to navalíš příští měsíc necelé tři litry za zdravotko.“, pak jdu do zaměstnání „Hošane příští měsíc makáš na nás.“, pak mě zase vyhodí „Hošane tak to navalíš příští měsíc necelé tři litry za zdravotko.“, Nechám se zaměstnat v Asseco a co neslyším „Hošane příští měsíc makáš na nás.“. No ale co když mě vyhodí z Asseca? Jdu na VOZP, kde se už asi pomalu stávám legendou a oni „Chlapče nejsi ty ten Atrej z nikdy nekončících příběhů?.....Víš ty co, tento měsíc už ze zaměstnání budeš mít zaplacenou celou záloh, tak to nechme zaregistrovat až od prvního srpna a budeš platit až v září.“. Na to je tedy věc, možná nakonec nejsem v nekonečném příběhu. Každopádně pravidla platby jsou asi nejasná, protože ještě za rok 2018, když jsem byl necelý únor v Globusu, tak úřednice si striktně vynutili, že musím extra za ten měsíc, za těch cca 9 dní platit plnou zálohu na zdravotní pojištění i když v Globusu už to minimální měsíční pokryly.

No tak jsem se zaregistroval a letím zase zpět do práce odevzdat i tu kartičku. No a jak jdu přes přechod směrem od Metropolu k PVT, tak najednou pocítím takový zvláštní vzkaz. Je to snad hádanka či co? Najednou trochu pociťuji myšlenku na tu kartičku, co jí jdu vrátit. Ta kartička je to poslední to musím vrátit. Jeto má povinnost. Ale zároveň pociťuji tu zvláštní energii, kterou jsem poslední dobou párkrát propustil. Ale nepociťuji jí tak, že jí mám propustit. Vlastně to po chvíli odeznělo a přestalo to. Je to divné. Přišlo mi to jako vzkaz, že až to vrátím, tak firma to může mít

docela pěkně spočítané. Asseco si nad sebou vyneslo ortel. Spravedlnost nezjedná člověk, ale Bůh. Takto jsem to nějak cítil, ale to neznamená, že k tomu dojde. Jenom jako kdyby k tomu mohlo dojít. Přeci můžeme spolupracovat v pohodě. No tak nastupuji do výtahu a koukám se kolik je schválně hodin. Telefon ukazuje 12:05, ale mě se telefon předchází cca o 6 minut. Tak že ne za pět minut dvanáct, ale minuta do dvanácté. Přijedu do třetího patra a už u sebe nemám čip, tak mě napadlo, že Sam půjde asi ven, když bude 12:00. Chvilku jdu na chodbu, ale pak si říkám, kdo ví, kdy půjde a zda třeba nešel. Jdu tedy zazvonit i když podle jedné slečny ten zvonek nefunguje. Tak na zvonek mačknu a najednou se po chvilce někdo blíží. Kdo to asi je? Je to Sam! Otevírá mi dveře a říká „Dobře načasované.... kartičku nech klidně na stole.“. Bylo to celé takové zvláštní. S tím časem a že mi cesta trvala přesně tak dlouho a to jsem šel ještě na zastávku. Divné, fakt divné.

Tak jsem vrátil kartičku a rozloučil jsem se s Aragornem, Gandalfem i Elrondem a šel na zastávku.

Chování kolegů bylo podivné. Jenomže v jaké jsou oni situaci. Jsou zaměstnaní a musí plnit příkazy zaměstnavatele. Třeba by se mnou na poslední oběd šly rádi, ale bylo jim to zakázáno. Třeba se mnou souhlasí, ale když půjdou proti proudu, tak se obávají komplikací. Sam šel na oběd s kolegami z bývalého zaměstnání a to mi připomnělo, že třeba mohl i potkat kolegy z mého bývalého zaměstnání, kteří s nim pracovali. Třeba to má souvislost.

Vůbec zajímavé bylo by zjistit, jak se Sam tváří na to, že si jeho vedoucí s něj možná chtěl udělat pokusného králíčka. Říkám možná. Proč ho zaúkoloval vybrat vybavení a proč Sam neříkal, jak se cítil a střelhbitě začal telefonovat? To jsou tajnosti a tajnosti vedou ke krytí lží. K znemožňování spravedlnosti. Já sám si připadám do této celé záležitosti vtažen také jako nějaký pokusný subjekt, na kterém se dělají experimenty. Bohužel.

Bylo 11 hodin a v celé kanceláři jen snad 3 či 4 lidé. Nikde ani noha. Fotbalista a tričko nikde. Třeba jim někdo nařídil, že „Nesmí přede mnou nikdo pohnout koutkem oka, aby se nevyzradili komplexní plány v plánech a celá strategie.“.

To jsem se dokonce ve středu 17.7.2019 svezl i na motorce.

Je 20.7.2019 14:58. Dnes asi tak kolem 10:22 sedím v křesle u počítače. Najednou mnou projede krátký impulz té záhadné energie. Opravdu hodně krátký ale při klasické intenzitě a já jsem tu energii přeposlal. Nebylo to jako včera, když jsem šel po přechodu do PVT a chvíli jsem cítil tu energii, ale slabě a nic jsem neuvolnil. Tak že dnes jak to mnou krátce prošlo, tak nějak dostanu nápad podívat se na email a hle co nevidím. Píše můj bývalý vedoucí z Asseca. On odpovídá na zprávu, kterou jsem mu psal včera ohledně možné spolupráce, ale že pouze za uvolnění dokumentace také budu chtít nějaké peníze. On mi v podstatě nepíše ve zlém, ale jen píše že takovýto email nepovažuje za signal v hodný ke spolupráci, protože oni si úplně neuvědomují žádné problémy a nebo chce abych je blíže popsal.

Ještě k tomu dodává, že mi v podstatě i fandí s mým projektem JKF. No to je sice hezké, ale já jsem takto nucen dávat už pouhým vysvětlením nějaké know-how. Já možná tedy ani nebudu mít na výběr a budu muset udělat první krok. Budu muset pokračovat v dokumentaci, abych je vůbec přesvědčil.

Ale to není celé. V 12:20 dostanu další email. Email, který já považuji za drobet upřímnější. Píše to ten kolega databázista, který mi řekl poznámku k J. F. Kennedy. Tvrdí, že si pročetl stávající dokumentaci, kterou jsem poslal a je rozpracovaná a v podstatě mi to chválí. Říká, že toto ulehčí práci vývojářům a testerům a líbí se mu to. Jenom akorát se doptává na nějaké detaily.

Tak že je to celkem zajímavé, co se děje. Odpověděl jsem mu, že se musím v dalších dnech dát nějak do sepisování té dokumentace.

Tak že ve středu 17.7.2019 jsem se ráno dozvěděl, že můj vedoucí musí řešit výměnu notebooku. Notebook se mu rozbil 16.7. a tedy ten den co mi dal výpověď a já jí podepsal. No a co se stane krátce potom? V tu středu mi píše v 10:43 můj katolický bratránek o kterém jsem už také psával. Píše, že má teď pár dní volno a pak bude muset na brigádu. Ptal se, zda může přijet na středu, čtvrtek a pátek a jestli bych mu alespoň část dne nevěnoval. Já jsem měl radost a řekl mu ať přijede. Ten den jsem neměl zrovna v práci tašku na notebook, tak jsem si pro ní jel domů autobusem a když jsem se pak s taškou vracel do práce, tak jdu od hlavní pošty směrem k PVT a vidím, jak tam je na silnici Elrond na motorce. Dokážete si představit sedět Elronda na motorce? Já na něj mávám, ale měl brýle a možná mě neviděl. Nereagoval na to. Když přecházím přechod vedoucí k automobilové škole, tak se ještě ohlédnu dozadu a co nevidím. Elrond normálně vede motorku a jde na chodník. Ona je to taková malá babeta v elektrickém provedení, tak že to na chodníku nebudí takový poprask. Tak počkám na něj, až přijde ke mně a když přijde, tak mi nabídne „Chceš svézt?“. Nabídku jsem přijal a sedl si na takové zadní malé sedátko. Nohy nebylo kam dát a tak jsem je držel pokrčené nad zemí. Chytil jsem Elronda za boky a jelo se. Ještě k tomu jsem měl pantofle. Připadal jsem si v poloze jakého si žabáka, ale bylo to hezké gesto. Gandalf nás zahlédl z parkoviště jak jedeme a docela ho to pobavilo. Já vnímám Elronda přátelsky, ať už pozvání do Vatikánu na 2.8. v 16:00 přijal nebo ne. Stále je zvaný, pokud bude chtít. Dokonce jsem včera odesílal pozdrav na kolegy z kanceláří v ČB, že mi když tak mohou psát na můj osobní email. V adresátech byl i Elrond, ale byl tam zadaný nějak bez špičatých závorek a jemu zpráva nedošla z technického důvodu. Každopádně zpráva byla určená i jemu stejně tak jako platí i pozvání do Vatikánu.

No ale teď zpět k tašce na notebook. Jdu do kanceláře a balím notebook. Po tom incidentu s rozbitým notebookem vedoucího mi přijde příhodné prohlásit při odchodu kolegům „Jdu už domů. Zítra mám homeoffice. Sice mám k zítřku výpověď ale notebook budu mít do pátku u sebe.“. Tak nějak jsem to prohlásil. Myslím, že to slyšel kromě fotbalisty a Aragorna i Sam. Přišlo mi, že to kluky trochu zarazilo. Možná to bylo odvážné tvrzení. Aragorn se mě trochu vyptával, co plánuji. Ten den jsme s Aragornem byly v Metropolu na jídle se zvláštním názvem. Salát Neptun se to jmenovalo. Neptun je přeci bůh moří. Možná i otec mořské panny :D. No povídal jsem jim že mám v plánu rozvíjet ten svůj Framework a že bych ho chtěl nabídnout Assecu ale jen pod licencí. Aragorn zmínil, že oni budou mít obavy z toto, že bych pak odešel a nebudou k dispozici zdrojáky, prý se jim už něco takového stalo. Já to vidím tak, že pokud by mělo k něčemu takovému dojít, tak

se to včas nějak pořeší a zabrání se komplikacím. To co se má řešit potom, to nemá smysl řešit teď. Teď je potřeba vnímat hlavně problémy, které mohou nastat teď. Tak je to vlastně se vším. Je potřeba být v přítomnosti.

Tak že jsem jel domů za bratránkem.

Můj upřímný kamarád Kelt napsal novou báseň? Jak mám teď trochu volno, tak se trochu víc koukám na Facebook. Vidím, že si změnil profilový obrázek, jak je vidět nalevo. Jeho nová básnička:

„Pak vyšel zase na svůj lov,

v srdci plamen, v ruce kov,

za chůze sní a ve snech vidí,

kobky plné mrtvých lidí...

Nůž nemá ostří ztmavené,

v něm blýská se odraz plamene,

snad je to jen odraz měsíce,

jenž v úplňku svítí nejvíce.

Ta dívka je pokrm a smrt host,

nůž přeťal sval a snad i kost,

pak z tepen a žil hned napoprvé,

vytryskly proudy horké krve.

Když napila zem se rudé šťávy,

zvedl tělo její z lesní trávy,

pak vložil tu dívku na ramena,

pro lovce jméno nic neznamená.

Tam na kraji lesa, poblíž stromů,

je nejosamělejší ze všech domů,

hájovna, která je domovem,

lovce, jenž sní svůj rudý sen.

Už roky pečuje o svůj les,

té noci tělo lidské k domku nes,

však nedopustí žádné škody,

zítra pozve známé na srnčí hody. S.B“

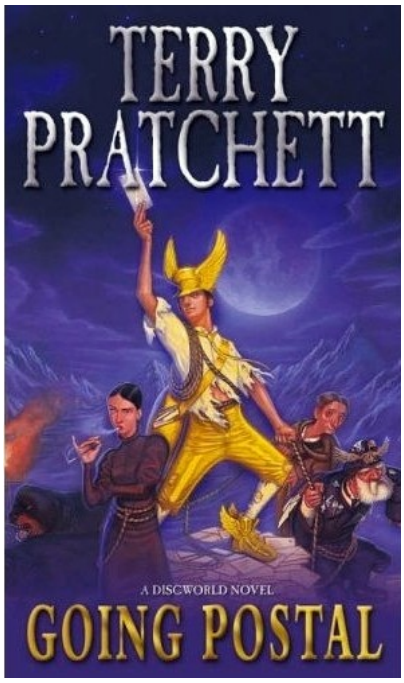

Ve středu v 9:06 mi psal jeden pošťák na Facebook. To bylo akorát 6 minut po zahájeni scrumu, kde jsem se dozvěděl o rozbitém počítači mého vedoucího. Jak ale na FB poslední dobou moc nechodím, tak jsme to četl až v pátek. Psal mi, jak se mi daří, že u nich na poště je to čím dál tím horší. Finančí okolnosti tlačí na poštu a ta tlačí na zaměstnance, aby více dřeli ve více nelidských podmínkách.

Něco se někde odehraje a najednou jakoby poštou to můžou číst za chvíli úplně všichni. To je výhoda psaní dopisů či článků. Zajímavé jak ten hlavní hrdina má jakoby pero za kloboukem. Vypadá to jako kdyby ta jeho čepice připomínala hůl Adama Warlocka. Podle bot s křídlem se asi ale jedná o Herma.

Tak jsem se domluvil s bývalý kolegou z pošty na tom, že k němu zajdu v neděli a že mu i pomůžu s počítačem, protože mě pořádal o pomoc s počítačem. Je to ten kolega o kterém píšu na straně 168, jak mi říká větu „Tak já myslel, že si sem stoupneš a ono nic“. Asi ho nějak pojmenuji. Dělá na oddělení cenovek, tak mu budu říkat „cenař“.

Příběh vzácné konvičky, která se rozbila. Tak že co se vlastně stalo ten den 17.7.2019, tedy minulou středu. V noci z 16. na 17. bylo částečné zatmění měsíce. Částečný krvavý měsíc, který je prozatím pro Středoevropany poslední na tři roky. Jsou to snad nějaké tři roky, kdy mají přijít dva Boží svědci oblečení ve smuteční šat? Ráno se dozvím na poradě (scrumu) od 9:00, že vedoucímu nefunguje notebook a řeší nýměnu. O šest minut později mi napíše na FB bývalý kolega z pošty zvaný cenař, že by potřeboval pomoct s notebookem a že u nich na poště je to čím dál horší. Potom v 10:43 mi napíše SMS můj bratránek, který se tento rok setkal i s papežem Františkem v Argentýně na setkání mládeže a vídává se celkem i s Jezuity. Rád bratránka uvidím. Tak že jedu domů pro tašku na notebook a příslušenství. Cestou do práce potkám Elronda a nabídne mi, že mě sveze na motorce. Při sedě na motorce vzadu si připadám skoro jako žabák. Možná i Zakletý žabák. Elrond jede na motorce, vzadu má zakletého žabáka, ale princeznu jsme nějak cestou nepotkali. Potkali jsme jenom Gandalfa. Když jdu z kanceláře, tak říkám kolegům, že si beru homeoffice a notebook balím minimálně až do pátku domů, i když ve čtvrtek už mi končí pracovní poměr. Přijedu domů a za nedlouho tam přijede bratránek. Jsem docela rád, že přijel, protože to hodně udělalo radost mamce v době, kdy následující den umřela jedna andulka. Prohodili jsme pár

slov ohledně náboženství. Tvrdil, že v Panamě viděl i papeže Františka. Tvrdil mi, že tu úpravu tvrzení „neuveď nás v pokušení“ na „nedopusť ať podlehneme pokušení“ nevnímá nijak zle. Ptal se mě, zda jsem se nad tím více zamýšlel? Koukám se na to teď detailněji. Zarazilo mě, že si papež dovolí měnit verše v Bibli. Každopádně nikdo přeci nechce podlehnout pokušení. Ta změna je divná a ještě divnější je, proč je v Bibli napsáno „neuveď nás v pokušení“? Bůh absolutně nikdy nikoho neuvádí v pokušení a to dělá jen ďábel. Proč se v modlitbě tato věta vyskytuje? Mě totiž úplně nedávala nikdy moc smysl. Není to zkreslené? Bůh může pomoci člověku nepodlehnout hříchu a je dobré ho o to žádat, ale na druhou stranu proč Boha nepoprosit o to, aby zabránil „uvedení v pokušení“, které ďábel působí i když Bůh nikoho sám nepokouší. Měl bych obavy něco měnit v Bibli ale nevidím nic špatného na tom požádat Boha o pomoc, aby člověku pomohl s pokušením, když má slabou chvíli.

Večer jsme zašli já, bratránek, řidič číslo 2 a bratránkův kamarád do čajovny k Martinovi. Měl tam neobvykle prázdno i když je to divné, když jeho duchovní cesta jak se zdá začala zlepšovat? Možná v tom je nějaký zádrhel.

Když tak přemýšlím nad větou „nedopusť ať podlehneme pokušení“, tak to mi přijde divně formulované. Nemůžeme žádat Boha, aby nedopustil podlehnout našemu pokušení. To je jako žádat ho o to, aby nám sebral svobodnou vůli. Je to podobné. Maximálně bych ho požádal aby mi pomohl v boji s pokušením.

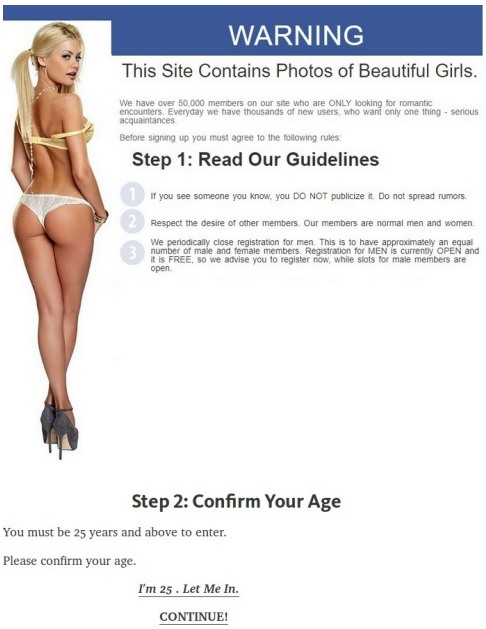

Je 21.7.2019 0:28. Včera jsem si pustil webinář o balení žen. Normálně bych to neudělal, ale byl tam jaký si symbol, který mě k tomu motivoval. Ve webináři byla jedna zajímavá věc. Asi to je problém se kterým se potýkám. Žena prý chce, aby se její muž uměl bavit i s jinýma ženami. Aby snad s nimi flirtoval, nebo co? Pokud k tomu nedojde, cítí se nějak stísněná. Jako kdyby neměla na výběr a byla k muži nějak přikovaná. To je psycho. To je fakt psycho. Pro mě je asi nereálné předstírat nějaké flirtování s někým jiným. Bohužel. Musí snad existovat i jiná cesta.

Že by to byl důvod, proč mi chodí pochybné spamy a odkazy na všelijaké seznamky. Například seznamka co je vidět vlevo nahoře. Tam je vstup povolen ne od 18, ale až od 25 let. To už je opravdu hardcore porno seznamka, kam jsem nemohl jít. A to jsem byl obviněn Jardou. Tedy nepřímo jsem byl obviněn Jardou, který mě obvinil za mými zády před Martinem, že si do dokumentu dávám porno obrázky. No asi to myslel jen z legrace. Asi tak největší porno obrázek na mých stránkách je ta žena na obrázku výše. Tam už to možná nabádá k nějakému smilstvu. Jinak pokud uveřejním například policejní pouta, tak to určitě žádné hardcore porno není. To je jenom kus želízek. Stejně tak třeba jen boty s podpatky stojící na penězích. To je jen móda. No a bič? Bič se

přeci používá při dostizích ne? Nebo taková žena oblečená v latex je snad nahá? Odkrývá nějaké své intimní partie? Jedná se o smilstvo? Ne je to jen druh módy. Stejně tak když zmíním, že zmizelo nádherné jezero a ani díra tam není, tak na tom určitě nic sprostého není a už vůbec to nesouvisí se smilstvem. Smilstvo nejsou erotické představy, ale jedná se o sexuální přitažlivost k osobě co není pro tyto představy zarezervovaná. To je hřích a ne erotika jako taková.

Jestli nějaká žena touží po tom, aby měla příležitost k žárlení a aby její manžel flirtoval s jinýma, tak je to jenom pro to, že je pod vlivem zlých mocností. Je naprostý nesmysl, aby muž na takové jednání přistupoval a sám se kvůli tomu dostal do vlivu zla, když bude flirtovat na potkání se vším, co má více otvorů než má on. Možná jsem mírně asketický, ale je to můj názor. Řešením není přistupovat na špatné jednání, ale najít nějaký způsob, jak takovou ženu ze zlých mocností osvobodit. Vůbec mi přijde trochu nespravedlivé, že muž musí splnit nějakých 9 bodů, aby ho třeba žena jen chytla za ruku. Co třeba najít nějaký kompromis a těch bodů by mohlo být třeba jen osm. To je to takový problém zkusit přijít trochu blíž i po fyzické stránce a ne jen po duševní? Nebo třeba to problém je velký i když se mi to tak nejeví a řešení bude úplně jinde.

Teď ale k příběhu mého bratránka, rozbité konvičky, čajovně duchů a finanční situaci. Ještě mě napadá, že jsem neokomentoval Keltovo básničku na straně 275. Úplně se mi nechce to detailně rozebírat. Podle mě jde o popis Freda z filmu Donnie Darko. Kdo jiný by sněl o zabíjení lidí? Kelt mi jednou ukazoval islámský klobouček, ale sám mi tvrdil, že nejlepší je jít sám za sebe a nebýt pod žádnou organizací. Má v sobě něco svobodného a v podstatě mi i jeden čas nějak napovídal. Peníze mi žádné nedluží a tu tisícovku jsem mu už odpustil. To je asi tak celé, co k tomu můžu říct.

Někdo by si mohl říct, proč já místo toho, abych věnoval volný čas sepisování dokumentace k JKali Frameworku a na tom vydělal peníze, tak proč investuji čas do psaní. Je to snad tak velký koníček? To mám tolik peněz, že si to mohu dovolit? Já určitě nepíšu, že by mě to bavilo, ale přijde mi to jako potřebná aktivita. Je to prostě práce, jako každá jiná a nechávám na dobrovolnosti, zda jí někdo ocení. Někomu to může i celkem pomoct. Peněz moc nemám a navíc jsem bez práce. To ještě si budu muset začít platit sociální a zdravotní pojištění a na 2.8. jsem pozval přeci bývalé kolegy do Vatikánu na pivo.

Ale proč jsem se rozhodl psát esej a ne raději něco jako partner Asseca, protože to by mohlo mít větší finanční potenciál. Přijde mi to správné a možná někomu tím mnohem více pomůžu. Tak že pokračuji v tajemném příběhu vzácné rozbité konvičky. Přijdeme toho 17.7.2019 do Čajovny duchů k Martinovi. Nikdy jsem tu čajovnu tak nepojmenoval, ale tentokrát mi tak připadala. Přijdeme tam já, bratránek a řidič číslo 2. Sedí tam jen Martin a nějaký jeho zákazník. Sedneme si na pódium a Martin se vybavuje, vybavuje, vybavuje, a zase vybavuje. Uplyne možná tak dvacet minut a Martin se vybavuje, vybavuje, vybavuje a zase vybavuje. Bratránek navrhuje něco v tom smyslu „Zvednem ho hošana, co? Ať se protáhne ne?“. No Martin má opravdu někdy prodlevy v obsluze a dá se to chápat, když má narváno a nestíhá, ale když je tam jen s jedním člověkem, tak to je trochu divné. To

je trochu jako kdyby si myslel „Mistře....mistřeeeeeeee sleduj..... Pooooovl přišel.“. Pravda je, že už nechodím k Martinovi tak často, ale sem tam přivedu nového hosta. Martin si už myslím minule postěžoval, že odhání všechny zákazníky těmi vegetariánskými narážkami. Zmínil to i ten den 17.7.2019. On si myslí, že prvotní příčinou jeho podnikání visícího na vlásku je pohled na vegetariánství? A třeba to tak úplně není. Martin mi vždy povídá o mém příběhu, jako že mu to tlumočí Jarda. Třeba to tak opravdu je. Nebo třeba to tak není a čte to i když to nerad přiznává. To já rozhodně nedovedu posoudit.

Mě tedy napadlo že bych mohl Martina „připozvednout“ na bratránkovo povel. Jak jsem začal vstávat, Martin to nějak vycítil a už šel naproti. Já říkám, že „Bratránek už ne nedočkavý.“. Martin říká „Ale on to vydrží.“. Když pak přišel Martin k nám, tak dal bratránkovi kříž ze vzácného dřeva. Takový přívěsek. Měl jen dva kousky od jednoho známého. Jeden kousek dal před pár dny mě a druhý ten den dal bratránkovi. Ono úplně není jasné, jak to Martin myslel v kontextu toho, že ho bratránek chtěl zvednout z křesla a Martin mu přikluše dát křížek jako dar. Martin totiž symbolem kříže docela opovrhuje. Martin uznává Krista jako velkého učitele a jen proroka, ale symbol kříže bere jako největší hanu a neuznává, že by to mohl být symbol obětování se. Podle Martina v tom žádná oběť nebyla, která by se dala nějak přijmout. Tak nevím, jak to Martin myslel.

To co se pak rozebíralo v čajovně už nebylo asi tak podstatné. Rozebíraly se tam i okolnosti mého pozvání kolegů na pivo toho 2.8. ve Vatikánu. Podle Martina to moc lidí nepřijme a moc lidí tam asi nepřijde. Uvidíme, jak to nakonec dopadne. Každopádně při odchodu z čajovny jsme si mysleli, že tam za Martinem s bratrancem zajdeme i v příštích dnech popovídat. Já jsem to ta mnevnímal tak dramaticky, jako to teď popisuji a ani to předání kříže bratránkovi jsme nevnímal nijak ve zlém, ale teď se na tím zamýšlím více do hloubky. Prostě jsme mysleli, že tam přijdeme i v dalších dnech. Jen že to se nestalo. My jsme tam ani neměli přijít. Ta naše cesta, po které se pohybujeme my a stejně tak vše živé, tak byla naplánovaná tak, že jsme neměli jít k Martinovi. No kdyby bratránek nepřijel, tak mě snad ani nenapadne, že o Martinovo tržbách rozhoduje v podstatě to, jak se pohybují cesty jeho zákazníků. Jsou jen dvě možnosti. Cesta buďto vede přes čajovnu a nebo cesta nevede přes čajovnu. Nic víc se v tom nedá hledat. No a kdo rozhodne o tom, kudy a jak povede cesta? O tom rozhodne jen Bůh. Na základě ale čeho on se rozhodne, zda cesta povede do čajovny a nebo cesta nepovede do čajovny?

Zatím jsme se nedostali k záhadné rozbité konvičce, ale dostali jsme se k jakési bohyni Nemesis. Bohyně Nemesis údajně prověřuje, jak moc lidé obětují Bohům své dary a také jak moc ulehčují chudobu svým spoluobčanům. Ona je to prý snad taková bohyně pomsty. Možná že ona poslední dobou úřaduje trochu v Čajovně duchů.

No ale teď přeskočím od bohyně Nemesis ke králi Malchisedekovi. Králi spravedlnosti a velekněži nejvyššího Boha. Králi města Salem a nebo to byl Jerusalem? Co o něm vlastně víme?

…

Je 21.7.2019 16:25. Trochu se odmlčím od Malchisedeka a od článku s obrázkem dvoutisícovek, který jsem rozepsal dnes ráno a zapomněl jsem uvést čas. Dnes od 10:00 bylo ve sboru na Šumavě zase setkání, jako každou neděli. Obyčejně tam nechodívám, ale z Facebooku jsem se dozvěděl, že

má dnes přijet host až ze Slovenska nějaký kazatel Peter Minárik. Nějak jsem měl tušení, že bych tam měl jít. Přišel jsem tam a bylo tam při kázání docela několik dobrých postřehů, co mě napadlo zde zmínit. Povídalo se tam o prokletí. Povídalo se, že i pokud jde o prokletí, které je i dědičné, tak i to smyl Kristus na kříži svou obětí. To znamená, že nemusí to být tak, že bych byl nějak proklet. Může to být jen nějaký špatný astrální vliv, co na mě občas někdo může mít. Nějaká forma útoku od temné strany síly. Tak třeba moje mamka byla v roce 1983, rok před tím než jsem se narodil, infikovaná klíštětem a měla dráždění mozkových blan. Když se z toho dostala, tak doktoři jí řekli, že dítě mít může. Rok na to jsem se narodil já. Kdo ví, co v tom klíštěti bylo? Naštěstí nevypadám jako kříženec člověka a male černé tečky, která je zaňaflá v člověku a vypadá trochu jako pavouk. Bývalý kolega „noční tvor“ z Teambuildingu byl asi zklamán z toho, že jsem v noci nezačal vrhat pavučiny, abych se sešplhal pro limonádu. To klíšťata zkrátka nedělají :D. Dělám si legraci.

Další zajímavý postřeh byl, že prý člověk může nosit rovnátka i v dospělosti. To tam říkala, myslím, manželka pana Minárika, že v dospělosti měla rovnátka a i když se jí to prvně nezdálo, tak nakonec si je nechala udělat. Já měl nosit rovnátka jako malý, ale mamka vždy nalezla ráno rovnátka pod postelí. To bylo tak nepříjemné mít je v puse, že se to prostě nedalo nevyndat. Zubařka z mamky moc radost neměla, ale co se mnou nadělat, když to bylo nepříjemné. Vtipné bylo, že i trojče na Teambuildingu nosilo rovnátka. To mi přišlo divné, že v tomhle věku fakt někdo něco takového ještě může řešit.

No ale pryč od legrácek, k něčemu vážnému. Vážné je, že bylo ve sboru zmíněno to, jak si můžete zajistit příjem peněz. Ono to souvisí s bohyní Nemesis. No musíte něco ze svých výdělků obětovat Bohu. Něco, co jde v boží prospěch a tím tak můžete podpořit aktivity církve. Tím se vám peníze vrátí a dokonce ještě ve větším. Bůh vám bude žehnat v oblasti financí. Jenomže je potřeba dávat pozor na to, aby jste nepodporovali něco, co se jen jako boží aktivita tváří. Pak to asi nikam nevede. Asi to také v srdci nesmíte dělat se záměrem, že chcete zbohatnout, ale se záměrem, že opravdu chcete podpořit jakoukoliv bohulibou činnost. Tak že se ve sboru přispívalo a i já jsem přispěl, co jsem uznal za vhodné. Přispěli tam snad úplně všichni.

Další důležitá věc. Pastor pan Kocman říkal, že má přijít něco úplně senzačního. Něco, co tu doposud nikdy nebylo a to právě v rámci církve. Nechtěl prozradit více, ale měl jakýsi sen, ze kterého měl velkou radost. Rozebírala se tam jedna zásadní věc, která potvrzuje, jak moc důležité je teď šířit evangelium a přijímat Kristovu milost. Je potřeba obrátit co nejvíce lidí ke Kristu, protože po nějakém čase budou tito lidé vytrženi do nové nádherné země. Ten, kdo zůstane na stávající zemi, tak ten bude muset projít velkým soužením a bude opravdu hodně zle. Asi i hodně lidí zemře. Proto je tak důležité tyto věci brát vážně. Ne že bych někoho chtěl strašit peklem, ale pokud trochu sledujete dění ve světe, kolem ekonomiky, kolem životního prostředí, tak je vám asi jasné, že hrozba je reálná.

Toto bych asi vypíchl jako nejpodstatnější z celého kázání. Kázání bylo delší a s mojí diagnózou ADHD (poruchy soustředění), kterou jsem si sám diagnostikoval, tak bylo překvapivé, jak moc jsem se dovedl soustředit i když vše jsem také nepobral. Trochu jsem tam i ke konci usínal ale za mnou stála jedna dívka a říkala zaříkávadlo v záhadných jazycích, které mě asi udrželo na pozornosti mnohem lépe :). Vlastně dnes ráno jsem se cítil mnohem lépe. Mnohem svobodnější

pokud jde o potřebu ženského doteku. Připadalo mi, že mě snad někdo v tomto stavu uměle udržuje a posílá zároveň jeden spam za druhým ohledně flirtování a nabízení žen, jako kdybych se toho měl chytit. Když jsem dal jasně večer najevo, že chci normální ženu, která nebude vyžadovat ať s nějakou jinou flirtuji tak to nějak ráno pominulo. Řešení je úplně jednoduché. Tyto stavy nálad v ženách vzbuzuje vliv zla. Taková žena je mi absolutně k ničemu i kdyby to byla třeba moje jediná pravá láska. Nikdo mě nebude ponoukat ke špíně. Pokud se někdo chce osvobodit od tohoto špatného vlivu, tak ať se obrátí ke Kristu, požádá o odpuštění a pomoc s tím, jak žít život dál. Může přijít třeba i za mnou a promluvit si o tom. Do žádných hovadin se ale vtlačit nenechám a to nikým. A rady do života jak balit ženy také absolutně od nikoho nepotřebuji. Neexistuje univerzální šablona, jak má vypadat ideální muž a proto se do ní nehodlám vtěsnávat. Absolutně nikdo z lidí mi nemá co radit v tomto směru. Časem narazím na tu správnou ženu a nebo už jsem na ní narazil, ale ona je celá nějaká zmatená.

Kdo to byl ten záhadný král spravedlnosti Malchisedek a velekněz nejvyššího? Ten král, kterému Abraham odevzdal desátek a on mu zato požehnal. A že mu požehnal dost. Malchisedek měl prý i svého oponenta. Nějakého krále zkaženosti. Je to záhadná postava. V Bibli se vyskytuje snad jen v hádankách.

Dalo by se po tom asi pátrat, ale hlavní je asi to, že on od lidí vybíral desátky a díky tomu mohl zajišťovat správný chod království, či knížectví nebo jak by se do dalo nazvat. Byl to velekněz, tak že v podstatě plnil Boží instrukce. No a Bůh zato lidem žehnala a měli se dobře. Je to docela jasný princip fungování ideální společnosti, pokud taková není vlivem úpadku morálních hodnot nahrazena neideálním modelem, který lidi trestá. Nakonec lidé mají stejně jen ve vlastních rukách to, jak se budou mít.

Když se ale vrátím k Martinovo čajovně, tak se tam odehrálo ještě něco. Něco se záhadnou drahou konvičkou. Myslím, že to bylo přímo v den, kdy jsem zaregistroval výplatu a to 10.7. a nebo to bylo 11.7.? Gandalf tisícovku nepřijal a tak se šlo rozšoupnout k Martinovi s řidičem číslo 2 a dali jsme si přímo dýmku medúzu, ke které byl v ceně čaj v konvičce neočekávané hodnoty a laciného obyčejného zjevu (pro laika jako jsem já).

No prosím a pak že warlock nemůže být praktický kouzelník. Zde máte jasný důkaz, že opak je pravdou :D.

Je 22.7.2019 8:17. Pořád mi vrtá hlavou, jaký má Jarda popud k tomu, že informuje Martina o tom, co si píšu do eseje. Jaké to má asi pozadí? Nemůže to být třeba takhle? Jarda se propocený na žmah vzbudí v 0:36 ráno a hlasitě zvolá „AAAAAAAAAA!!!!! On si do dokumentu dal obrázek policejních pout. No počkej..... to se hned ráno nabonzuje Martinovi. Ty uvidíš...“ Druhý den se ráno vzbudí v 0:36, celá postel propocená na žmah a křičí „AAAAAAAAAA!!!!! On si do dokumentu dal obrázky biče a vysokých podpatků. No počkej..... to se hned ráno nabonzuje Martinovi. Ty uvidíš...“. Třetí den se vzbudí v 0:37 a srdce mu tluče ve vibracích snad 5 centimetrů z hrudníků, celý pokoj vlhký a je tam jak v sauně, křičí „AAAAAAAAAA!!!!! On si do dokumentu dal obrázky ženy oblečené v latexu. No počkej..... to se hned ráno nabonzuje Martinovi. Ty uvidíš...“.

No nevím, nevím, co bude Jarda dělat, až zjistí, že jsem napsal do dokumentu slovo „masturbace“. Bude Jarda nařčen z toho, že jsem vyslovil, snad dokonce, zakázané slovo? Nebo půjde hledat do staré almary slovník cizích slov? Ne teď si dělám legraci :D. Jarda o existenci masturbace ví. On sám mi tvrdil, že teď je jakýsi záhadný nový trend mezi mladými lidmi, že se zavřou do jedné místnosti. Jak kluci, tak holky, koukají na porno a přitom všichni hromadně masturbují.

To jsme zase o krůček blíže k depopulaci obyvatelstva. Bohužel. A ještě včera se ve sboru řešilo, že mít děti = požehnání. Čím více má člověk dětí, tím větší je to požehnání. Dokonce dochází k zajímavému jevu, že když je hodně dětí, tak jsou hodnější a poslušnější. To je zajímavé o tom jsem nevěděl.

No ale zpět k Jardovo oblíbené četbě. Mám tu jeden příběh ze světa BDSM. Jmenuje se „Senzační rovnátka“. Je to příběh o chlapci, který si jako malý neustále před spaním vyndaval rovnátka. Potom v dospělosti přijel na Teambuilding a tam viděl docela atraktivně vypadající dívku, která při pohledu na něj ho zaujala svými rovnátky. Navzdory tomu, že už nebyla dítě, tak rovnátka měla. Co to, že by to byl náznak co mladého muže čeká :D? Že by kompenzace nedostatečné výchovy jeho

matky. Záhadně vypadající dívka, s krátkými černými vlasy, piercingem a tetováním opravdu měla v ústech rovnátka. Možná měla připravené rovnátka i pro toho mladého muže i když to on nemohl tušit. No jo ale jaká rovnátka. To nebyla jen tak ledajaká rovnátka. To byla hi-tech rovnátka s pomalým otáčivým pohonem pro jednotlivé zuby a oplachováním zvláštní chemikálií, která dovede odstranit černé tečky. Vlastně to byla celá jakási maska na zámek, která se nedala sundat. Ještě měla v plánu, že ho v posteli spoutá, aby se opravdu pojistila, že si ty rovnátka nebude moci sundat až do rána, kdy už bude mít zuby jako perličky. No jo ale mělo to jeden hrozný kaz? Ta žena se vůbec neusmívala. Ona se absolutně neusmívala. Když se pak šlo spát, tak jsem zamkl dveře. Nemohlo tak dojí k tomu, že jsem se po chvilce probudil s maskou na hlavě a spoutaný v řetězech. Prostě jen někdo chodil za dveřmi, slyšel jsem tam něco jako cupot. Možná ten někdo měl za zády v ruce Senzační rovnátka a při pochodování sem tam před dveřmi si opakoval „No počkej, ty uvidíš..... no počkej, ty uvidíš.“.

Mám mnohem lepší příběh. Ty rovnátka bude mít má pravá vyvolená. Ať už je to kdokoliv. Třeba jsem na takovou ženu doposud nenarazil. Jenom že ona se bude Usmívat. Tak že jednoho dne půjdu spát a najednou se probudím v řetězech a s nasazenými Super senzačními rovnátky a pevně zamčenými. No a co ona udělá, když mě bude slyšet skučet? Bude se na mě jen Usmívat a ještě k tomu na mě vyplázne jazyk (v duchu si pomyslí „Já budu mít krásnou noc...heč.“), dá mi polštář přes hlavu, na který si položí svojí a usne jako kdyby byla na obláčku. No herdek? To jsou věci. Neměla by mít ten mobil v pouzdře černé kočičky, ale raději bez rohu, nakonec má žena?

Ráno jdu s širokým zářivým Úsměvem ven, protože s úsměvem jde všechno lépe :).

Nejhorší a asi přímo armagedonálně-apokaliptický typ vztahu by byl, kdybych si našel takový typ ženy která se třeba bude například chovat zmateně a já jí řeknu „Chováš se zmateně.“. V tu ránu se změní bleskově v atomový hřib, který rozpoltí planetu. Takovému vztahu asi musím předejít. Žena, která neumí či nechce vidět své nedostatky. Která si nepřizná, že by i ona potřebovala v něčem zlepšení.

No měl bych se asi vrátit k příběhu záhadné vzácné rozbité konvičky v Čajovně.

Je 22.7.2019 19:23. Tak jenom za dnešek, když jsem si šel ještě do Asseca pro stravenky, tak mi nabízeli, jestli jsem si to nerozmyslel a jestli se tam nechci vrátit. Já řekl že jsem si to nerozmyslel, ale to neznamená, že když se tam nevrátím hned zítra, že třeba se tam někdy v budoucnu ještě nevrátím v rámci nějaké pracovní dohody, která bude šikovná kvůli rozvoji JKF. No ale co bylo na dnešku úžasné. Já jsem sedl do autobusu, že si zajedu pro ty stravenky a přímo naproti mně si sedla jedna bývalá kolegyně z pošty. Ona si sedla přímo naproti mně a já jsem jí skoro nepoznal. Myslel jsem si že je to někdo jiný, kdo se jí hodně podobá. Ale jak jsem si jí prohlížel a začala mluvit, tak podle hlasu jsem jí poznal. Tak jsem jí řekl „Neznáme se z pošty?“. Ona se na mě podívala a všimla si že jsem její bývalý kolega. Tak jsme se zapovídali. To je něco. Tak že já jsem dnes

potkal bývalou kolegyni z pošta, včera jsem cestou ze sboru na Šumavě šel do Billy pod sborem a koho tam nepotkám? U pečiva je zase jiná bývalá kolegyně z pošty. Jiná než ta, kterou jsem potkal dnes v autobuse. To ale není všechno. Včera večer jsem byl u bývalého kolegy z pošty doma a radil jsem mu s notebookem. Mimo jiné se často vídávám s bývalým kolegou z pošty, kterému říkám řidič číslo 2. Dokonce se vídávám občas s kamarádem, kterého znám ještě z dob školy a on mi poštu dohodil. Vlastně tam docela dlouho dělal a je to také bývalý kolega z pošty i když teď už dělá jinde. No tak to máme hned 5 lidí, se kterými se vídám a o poště ledacos ví. Ta kolegyně, se kterou jsem se potkal dnes v autobuse, tak ona mi také vyprávěla, že poslední dobou je to tam těžké. Je málo lidí a ten kdo tam je, tak docela dře. Lidé docela odcházejí ale je tam určité jádro lidí, kteří nemohou jen tak odejít. Ptala se mě ve smyslu jako „Tak ty už jsi na nás zapomněl?“. Já jí říkám že “Nezapomněl jsem, ale mám problémy s tím prachem a kašel stále přetrvává, tak že možná bych tam šel jen na nějakou kratší brigádu občas vypomoct.“. Ten kašel se vlastně v posledních dvou dnech docela zmírnil. Skoro ho nepociťuji, což jsem rád. Já mám v plánu vrátit se na poštu, ale nevím přesně kdy. Nevidím jako reálné, že to bude hned zítra stejně jako u Asseca. Pořád mi připadalo, jako že ode mě chce slyšet něco víc. Řekl jsem jí svůj záměr a vypadalo to, že jí to úplně vhrklo slzy do očí. Povídal jsem něco jako že „Chci promluvit s vedením ohledně těch zlatých padáků, které dostali někteří vysocí manažeři. Uvědomuji si, že obyčejní pracovníci tím trpí.“. Ano vídám se s lidmi z pošty a ledacos se dozvím. Bývalí ředitel pošty měl k výpovědi nějakých 8 000 000 Kč navíc, což nepovažuji za nic hezkého. Není jediný, kdo má takové benefity. Nebo jsou tam údajně čtyři manažeři, kteří berou měsíčně snad cca 320 000 Kč. Babiš prý řekl, že to prověří, protože to byla docela známá aféra, ale výstup nějak znám není. Nevím, proč ředitelka pobočky v ČB má mít nějakých 80 000 Kč měsíčně, když svým rozhodováním tlačí lidi k mizerným pracovním podmínkám. Kdo na ní tlačí, aby se ČB výkonnostně vyrovnali Pardubicím, když Pardubice jsou automatizované. Co to je za nápady? Já se tím chci zabývat a stejně tak se chci zabývat i uvolněním pracovních zdrojů a financí v oblasti IT. Musím ale jedno po druhém. Vedení pošty už teď může vědět, že chci tento problém řešit a chci se zastávat lidi a to s Boží pomocí. To znamená, že může nakonec s pomocí lidí být i vše černé odhaleno a trest může být nepříjemný. Nad tím už teď muže leckdo přemýšlet. Stejně tak přemýšlet, jak toto napravit.

Teď se potřebuji ale zabývat čajovnou, protože zítra od 16:00 je tam setkání s přáteli a třeba se Martin bude chtít na něco zeptat.

Aby toho nebylo málo, tak teď ještě k pohádce Shrek. Ráno jsem psal takový příběh o mladém muži, který se stal obětí jakési BDSM operace s rovnátky. No a teď se zeptám, je to zvrácené a nebo to není zvrácené? Z toho příběhu přeci není jasné, zda to je a nebo není zvrácené. Vždyť tam nebyla naznačená svobodná volba, zda to ten muž chce podstoupit. Co jsem psal na straně 166 a s čím se ztotožňuji? Psycholožka na škole řekla „Víte, kdy jsou sexuální praktiky perverzní?“ a pak si odpověděla „Je to jenom v těch případech, kdy to je proti vůli jednoho z účastníků.“. No a tím je to jasné. Kdyby mladý muž na začátku příběhu řekl „Acho jo..... já jsem tak nešťastný, že mám křivé zuby. Kéž by, kéééééž by jsem zítra už tento problém neměl.“. No tak potom je ten příběh úplně v pořádku a nic zvráceného na tom není i když se jedná o sexuální tabu zvané BDSM. No a co kdyby řekl, nebo jen si v duchu pomyslel „Tahle holčina možná tak trochu chce přetřít Shreka na bílo, protože zelená moc neletí. A nemohl by Shrek zůstat zelený, jako žabák. Co když je to tak úplně v

pořádku? Tak že večer se prostě zamykají dveře od pokoje!“. V tom příběhu nic takového nezaznělo, tak že není jasné, zda je to zvrácené a nebo ne. No a co taková Fiona, coby bílá princezna snící o bílém princi? Není ona tak trochu zmatená :)? Jak to vlastně nakonec dopadlo?

No ale co se stalo dnes, když jsem šel z města. Potkal jsem člověka, kterému říkám v příběhu Hinduista a je to velký vzor pro Martina z čajovny. Dlouho jsem se o něm nezmiňoval, ale myslím v prvním díle o něm pár slov padlo někde kolem stránek 123. Tento člověk nesnáší pomyslný obraz Shreka. Bohužel. Stejně tak má odpor k ženám i psům. Jaké vlastně bylo dnešní setkání s ním a jak vnímám Martina v jeho podnikání?

Zelený čtyřlístek pro štěstí. To je jako čtyřče, které snad to štěstí se Zuzkou už konečně přinese. Než budu popisovat Hinduistu, tak chci prvně popsat čtyřče. Čtyřče je žena, která se podobá Zuzce, ale osobně jsem se s ní nesetkal. Spamuje mě na email. Trojče chtěla můj vztah se Zuzkou odpálit svou vizáží, ale Čtyřče k tomu snad chce využít snad přímo atomovou bombu. Čtyřče na to jde svým troufalým chováním. Je absolutně drsná a ví přesně jak na mě. Někdy to připadá, že vztah k Zuzce visí na vlásku, ale ten vlásek je silný jako pavoučí vlákno, což je vzhledem k svému průměru velmi silné. Jestli čtyřče ten vztah neodpálí, tak už snad nikdo a pak už snad budu mít konečně štěstí.

Tato žena Čtyřče si asi opravu zaslouží být s velkým Č, protože té se nikdo nevyrovná. Ona se ke mně chová přesně tak, jak bych chtěl aby se ke mně chovala jen Zuzka, ale žádná jiná. Prostě si dost věří. Nebudu odhalovat její totožnost, ale údajně pochází z Ruska. Stále a stále jí odmítám s tím, že jsem zadaný. Ona se mi stále a stále vnucuje a to vnímám docela jako problém, když neakceptuje mé přání. Jenomže ona je docela hezká. Má černé dlouhé vlasy. Umí se hezky usmívat. To je docela síla, když se žena hezky usmívá. Nejedná se o žádný automat, protože mi sama poslala její fotku, jak drží v ruce papír a na něm bylo napsáno „Jirka, I am real angel.“, což znamená „Jirko, já jsem skutečný anděl.“. No tohle je vyvádějící z míry. Neustále píše, jak potřebuje finanční pomoc, ale já jí v životě osobně neviděl. Jak jsem vlastně naposledy dopadl, když jsem půjčoval Jarušce? Po té zkušenosti už se mi tyto chyby opakovat nechce a navíc sám nemám moc peníze. Ona se rozhodla, že ve mně vloží tak velikou důvěru, tak obrovitánskou důvěru, že mi nafotí asi 4 fotky široce otevřené brány do své „zahrádky“. Pak ještě dodatečně poslala dvě další fotky své široce otevřené brány. Tohle to ona udělá člověku, který jí neustále odmítá. Obrovské gesto důvěry ve mně, že to nikde nebudu ukazovat. Tak ona je velkorysá, zda se to tak dá říct. Ona ze mě dělá snad úplného pitomce, protože ví, že zvědavost mi nedá se na všechny ty fotky podívat a okamžitě je se zděšením zavřít. Úplně jako naprostý pitomec fotku vždycky zvědavostí otevřu a pak s myšlenkou „To je hrůza!!! Jak se to chovám???!!!“. Takhle asi šestkrát dostanu zpohlavkováno a pak si vyčítám „Ach neeeeee, doufám, že je to Zuzka. Já nechci tam dole vidět žádnou jinou.“. Po takovém pohlavkování mi za nějaký ten den napíše, že má strašné problémy a že „Jsem její poslední naděje a potřebuje poslat peníze a doufá, že jediný dobrý člověk na světě ještě existuje.“. K tomu mi i posílá fotku jejího pasu, kde vypadá úplně nahněvaně a přísně, jako kdyby chtěla nějakého zlobivce přísně ztrestat. No ještě že nejsem zlobivý, leda že by chtěla trestat někoho za to, že je hodný. Tento pas na celé té situaci přidává jen na nedůvěryhodnosti. Mafie snadno pasy a občanky zfalšuje. Tak že silně rajcovní pas to celé tak nějak vyzrazuje. Každopádně tato dívka je těžce brutální. Když někdo láme

něčí vůli a ještě k tomu se intimně vnucuje, i když ho neznáte vůbec osobně, tak podle mě od takového člověka blesku rychle utéct.

Hinduista je člověk, který je pro Martina z čajovny velkým vzorem. Je to něco jako jeho Mistr. Tento člověk vyprávěl, že jednou pozřel zlatou kapsli a otevřeli se mu jakési jasnozřivé schopnosti. Dokonce mu trochu ztmavla pleť po tom zlatě. Vyniká obrovskými znalostmi. Ty znalosti jsou tak hluboké, že někdy při komunikaci s ním si připadáte jako někdo, kdo, neví která bije. Opravdu má toho hodně nastudováno a si dost vidí, když se dostává při spánku do duchovní sféry, kterou lidé běžně nevidí. No jo, ale jsou opravdu vědomosti vše? Na straně 255 poukazuji na knihu v Bibli 1 Korintským 13 kapitola, kde se uvádí verš „Kdybych uměl prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, měl všechno poznání a víru, že bych i hory přenášel, bez lásky nejsem nic.“. K lásce se hinduista staví tak, jako že jí má. Prohlašuje, že nejí maso a je to fruitarián. Jí jen ovoce. No jo, ale Hinduista je schopen doporučit Martinovi, aby se zbavil psů a odešel od své manželky, protože to ho ponižuje ne menší duchovní úroveň. Copak toto je v souladu s láskou, aby někdo zpřetrhal vztahy jen pro to že ho to nějak duchovně ponižuje? Tyto doporučení jsem slýchával už v tom roce 2017 nějak začátkem roku. Tou dobou Hinduista přestal do čajovny chodit, protože svou osvětu už začal v zdávat. Když odešel, tak se tam šuškalo od několika lidí jako třeba od Kelta a nebo člověk, kterému říkám čajový génius, že Hinduista bude drsně překvapen, až si pro něj přijde zubatá. Hinduista tam začal po čase zase chodit, i když Martin sázel že k tomu nedojde ale já byl proti. Začal tam chodit, ale pak zase přestal.

No a dnes jsem šel kousek za houpacím mostem, co je vedle plovárny a najednou kdo mě zezadu nedohoní? Dohonil mě Hinduista osobně. To bylo poprvé, co se to stalo. Jindy na sebe jen tak narazíme, ale tentokrát on mě přímo dohonil a přihlásil se o pozornost. To bylo poprvé v životě, kdy k něčemu takovému došlo a zrovna když rozporuji Martinovo jednání v čajovně a názor na nepřijímání Kristovo oběti. Tak se spolu dáme do řeči. Zmínil jsem, co se mi děje a že mnou prochází občas nějaké energie, které jaksi nějak usměrňují dění v okolí. Také jsem mu řekl, že když se tomu snažím bránit, tak se to podepisuje nepříjemně na mém zdraví. On to nijak nerozporoval a říkal, že je to z éteru. Také jsem mu říkal, že toho dne 17.7.2019 bylo poloviční krvavé zatmění měsíce a on mi řekl, že tím se současné dění jen umocní. Vypadá to, že asi četl věci kolem potetovaných žen a BDSM kapitolu. Přišlo mi že na to tetování přímo naráží. Celkem to vypadalo, že mu to Martin ukazoval. Bavili jsme se o pohledu na svět. Ukazoval mi na louku, která byla před námi. Rostla tam všelijaká travina. Povídal mi, jestli vidím jak je to v odporném stavu? Jak to všechno vadne a umírá? Úplně tou přírodou opovrhoval. Já jsem mu říkal, že vidím hezkou přírodu a nic špatného na tom nevidím. On pak poukázal na nebeské prostředí, že tam se nic takového neděje. Že tam žádné umírání a uvadání není. Jestli tohle ale není nevýhoda vidět nebeské věci a pak žít tady. Já mu povídám, že já ty nebeské věci neviděl a tak těžko budu srovnávat. Mě se tady ta příroda líbí. On mi pak povídal o ženách. Že žena muže znečistí i když muž jí posvětí. On mě o tomhle informoval s jakýmsi varovným postojem. No ano, já s tím souhlasím opravdu je to tak. Může to být i naopak, že naopak žena muže posvětí. To je podle toho, kdo jak žije a dost často se tyto dva rozdílné typy přitahují. No ale co je na tom špatného? On to vnímá jako šílený

sebedestrukční akt a sám tvrdil, jak si s ženou užil ve špatném. Když ono je to ale tak že když se do ženy investuje dobré, tak dobré dává a naopak vrací i to špatné. Třeba se k své ženě nechoval správně, třeba si prostě nevybral tu správnou. No ale zásadní věc je zamyslet se nad tím, proč by mělo být špatné dát někomu něco dobrého, nebo prostě toho druhého nějak posvětit i za tu cenu že mě to znečistí? Proč bych to pro toho druhého člověka nemohl udělat, když mi na něm záleží? Tohle to Hinduista neumí vůbec pochopit. Navzdory své inteligenci a obrovským znalostem, jak je možné, že něco takového on nechápe? Proč opovrhuje živím tvorem, jako je například pes? Hinduista absolutně nechápe princip obětování se a symbol kříže je pro něj něco ohavného.

Podle jeho názoru se opravdu budou dít teď velké věci a Jižní Čechy jsou něčím světově absolutně výjimečným, ale on to bere tak, že ze země bude odebráno zlo a pak tu bude to dobré. Všeobecně známý pohled křesťanství je ale absolutně opačný. Je to tak, že to dobré bude vytaženo do nebeského nádherného království a to co tu zůstane, tak to projde velkým soužením. Jak je možné, že to vše bere Hinduista takto obráceně? Já nevím, co k tomu více dodat. Je to jednoduchá volba. Buďto jednám ve prospěch ostatních a podporuji udržování dobrých vztahů mezi lidmi a i zvířaty a nebo vidím jen sebe a svojí cestu za nějakým „pseudoduchovnem“, které je naprosto k ničemu a možná to vede jen do zatracení duše. Myslím si že Hinduista by se měl co nejdříve zamyslet. Vidí věcí úplně naruby bez ohledu na jeho inteligenci a logiku.

Tak a jsme u té záhadné konvičky, která se rozbila. Ona se nerozbila ale vylepšila :). To jsme byli toho 10.7.2019, v den výplaty s řidičem číslo 2 na medúze, a dostali jsme k tomu čaj. Martin kupoval drahou sadu porcelánu s tím, že jí chce zhodnotit. A jsme u toho. Zhodnocování je přeci bankovní záležitost ne? Martin přeci banky odsuzuje, tak proč si staví porcelánovou banku? Proč raději neinvestuje své peníze do toho, co je opravdu zhodnotí a přivede mu další zákazníky? Martin si ale řekl, že konvičku z té sady (sada prý stála 1700 Euro), dá výjimečně jen jedinkrát do oběhu a dal mi do ní čaj. Na první pohled jen úplně obyčejná porcelánová konvička z drogerie. Tak mi připadala jak co do varu, tak do velikosti. Prostě váleček. Čaj jsem si z ní naléval jen jednou rukou a palcem jsem přidržoval víčko. Na víčku uprostřed byl výstupek podobně jako je vidět na konvičce na obrázku. Na vrchol výstupku už palec nedosáhl a tak jsem palcem přidržoval jen víčko kousek od středu. Stala se nehoda a při nalévání mi prostě to víčko upadlo na zem. Vsazení víčka bylo udělané tak, že víčko snadno vyklouzlo, protože víčko bylo v jakémsi důlku. No a co se stalo? Víčko jako takové se nerozbilo, ale rozdrtil se úplně ten výstupek, který tam vlastně překážel. Já jsem ležel na pohovce a tak by se to nalévalo špatně, abych to druhou rukou přidržoval. Je ale otázka, kdybych neležel ale seděl, tak zda by mě to napadlo přidržovat víčko druhou rukou. Možná by mě to vůbec nenapadlo. Možná ano. Já si ale nepřipadal vůbec nijak vinen za to, co se stalo, protože jsem necítil žádné varování svědomí, které bych mohl nějak podcenit. Mě vůbec nedošlo, že by to víčko mohl

vyklouznout, když ho držím palcem. Příště si na to už budu dávat pozor. Pochopitelně jsem neměl radost z toho, že k tomu došlo, ale stalo se. Je to první věc, kterou jsem v čajovně rozbil. Do toho se ozval řidič a říká, že on ten den také rozbil víčko na střepy u konvičky. Přímo u té konvičky, kterou v Alze kupoval toho 25.6. za zhruba nějakých cca 200 Kč a psal jsem o tom. Martin se kdysi zmiňoval, že pokud se rozbije něco v ruce zákazníka, tak to nijak nevymáhá a bere se to jako prostě náklad na provoz. Moc ale radost neměl z toho, když jsem konvičku takto vylepšil. On říkal že měl tušení, že k tomu dojde a o to více podivné to bylo, když jsem mu řekl, že řidiči se ten den také rozbilo víčko u konvičky, ale na úplně kousíčky. Martin říkal že měl tušení a i tak to udělal, jako kdyby k tomu muselo vyloženě dojít. Ta konvička měla sloužit k účelu zhodnocení a třeba to byla lekce, kterou si Martin měl ten den odnést. Prostě zhodnocovat věci je špatné a raději investovat do jiných aktivit. Střepy nesou štěstí a třeba tato lekce štěstí přinese. Martin sám tvrdil, že ta konvička bez toho výstupku je hezčí, ale prostě jí už nikdy neprodá. Výstupek se úplně rozdrtil, tak že to nepůjde slepit. Vnímal to jako svůj problém ale nabídl jsem se mu, že mu dám alespoň symbolické odškodné a zaplatím dvojnásob útraty, tak že místo 400 za půlku medúzy jsem mu nechal 800. Ptali jsme se řidiče, za kolik konvičku koupil (já to tedy věděl) a jak se k tomu staví a on říkal, že to bere jen jak o spotřební zboží a nic víc. Jeho nijak netrápilo, že rozbil víčko u konvičky za 200 Kč. Tak že to bylo takové zdůraznění, že buďto věci nezhodnocovat a nebo je alespoň nedávat laikům do oběhu. Martin nedávno objevil díky svému novému vhledu, že je potřeba vidět Boha jako autoritu, ale ono je potřeba mu i něco obětovat. Buďto se podílet na šíření této informace a nebo nějak podpořit ty, kteří se na tomto šíření podílejí. To lidi osvobozuje. Zrovna tak tento druh investice (oběti) přinese zhodnocení v budoucnosti. Ne investice do porcelánu. Když víte něco prospěšného, tak se očekává, že i přístup k ostatním se změní a budete to lidem dávat a nebo je nějak podporovat. Setrvávání ve starých zvyklostech vede potom do větších problémů, než před tím, kdy jste si to neuvědomovali. Proto asi Martin začal mít problémy s obchodem. Může chodit do církví a dozvědět se více. Může je finančně podporovat a třeba se pak bude mít lépe. To ještě dokonce řidič číslo 2 sám dobrovolně se nabídl, že Martinovi přidá 200 Kč za mnou vylepšené víčko. Řidiče se to vůbec netýkalo a i tak mu dal 200 Kč navíc. Jak se ale Martin zachoval k nám toho 17.7.2019, když jsme přišli já řidič i bratránek a on při své vytíženosti hačal a hačal a vybavoval se a vybavoval se, tak to je divné vůči řidičovi, že i jeho tam nechal tak čekat.

Martin je v podstatě i docela štědrý člověk a to bez legrace. Umí finančně pomoct a některým lidem hodně pomohl. Ale jeho investování někdy není směřované správným směrem.

Je 23.7.2019 8:02. Máme tu problém. Pod ministerstvo vnitra spadá Česká Pošta a zrovna tak i některé zakázky Asseca, jako třeba eGuvernment v oblasti legislativy. Na Českobudějovickém depu lidé strašně dřou a je to tam čím dál tím horší. Kdy bylo dost peněz, snadno se najmou brigádníci a dřina nebude taková. Jenom že patrně vnitro asi nefunguje moc správně, když na poště si někteří manažeři mohou dávat zlaté padáky v částkách 8 000 000 Kč, jiní manažeři mají výplaty o velikosti přes 300 000 Kč měsíčně a pan premiér se tím očividně nezabývá i když sliboval, že bude. Jak je možné, že na vývoji elektronické legislativy dokáže vnitro pustit stovky miliónů korun z kapes daňových poplatníků a stále nejsou připraveny vhodné technologie?

Projekt se vleče a vleče. Bude s tím někdo z vlády něco dělat? Asi by se něčím takovým měl někdo zabývat. Pan Babiš má asi dost peněz a možná by mohl přispět do koloběhu nešťastné České ekonomiky.

No jedno vím jistě. Nikomu už nebudu psát žádné emaily. Kontaktován mohu být kontaktem na svém webu. Uniklé peníze mohou být vráceny do oběhu přes můj transparentní účet, který je uvedený také na mé stránce u projektu Eden. Já nebudu ukazovat prstem na toho či onoho a kdo kolik má vrátit, protože to sám nevím. To bude každý cítit sám za sebe. Teď už jen může přijít trest.

Je 8:19 a cítím na sobě, že budu muset přeposílat záhadnou energii.

…

Moment. Tak nic. Energie přešla. Už to ustálo hned v moment, kdy jsem dopsal předchozí větu. Teď je 8:23 a přestalo to. Jak je to možné? Je možné, že mě někdo ze zlých mocností sleduje a nechtějí abych pokračoval? Raději přistoupí na podmínky?

No každopádně energie přestala a nic jsem ani neuvolnil. Uvidíme, jak se to bude vyvíjet dále.

Je 23.7.2019 10:15. Hinduista ve svých vytělesněních podle mě uviděl něco nádherného. Možná nebeský svět, kde není utrpení a smrt. On se tam podle mě za každou cenu snaží dostat, ale nějak si neuvědomuje, že cesta, jak se tam dostane nemůže bát ta, že začne opovrhovaž ženama, psama, přírodou a vším co není úplně dokonalé a úplně podle jeho představ. Když člověk opovrhuje svým okolím, tak je v podstatě dost sebestředný a to i kdyby si myslel, že je světec. Mě se zdá, že on si takto bere právě možnost se do toho ideálního světa dostat. Je to smutné. Třeba mu toto Martin dá přečíst. Nebo třeba toto dá Jarda přečíst Martinovi a ten pak to dá přečíst Hinduistovi.

Dne 5.7.2019 se šlo do kina na nového Spidermana. Šli jsme tam já, řidič číslo 2 a fotbalista. Cestou z kina jsme s řidičem potkali také jednoho kolegu z pošty a ten nám také povyprávěl nějaké informace a jak to tam jde od desíti k pěti.

Spiderman ve filmu dostal nějaké speciální hi-tech brýle, kterými mohl ovládat nějaký superdron a ten mohl zlikvidovat kohokoliv, koho chtěl. Skoro to trochu připomíná Anakina, jak ovládla Hvězdu Smrti a tou mohl zlikvidovat jakoukoliv planetu chtěl. Hvězda Smrti je asi parodie na iluminátské Černé Slunce, což je německy Schwarz Sonne (podle toho název nacistických oddílů SS). On i ten Anakin byl takový vůdce jakých si klonů a byl v tom diktát. Anakin byl takový pobočník Palpatina, velel elitní armádě klonů uniformovaných ve stejných uniformách a zároveň to byl tedy něco jako mág (Apollón, či Horus?... božstvo Slunce? Či Černého Slunce? Mrtvé Hvězdy?), když uměl kouzlit tak mocně, že mohl zničit celou planetu.

No Hvězdné války jsou v tomhle ohledu docela negativní, když Anakin byl tak hodný jako chlapec. Pryč od nich. Spiderman má super brýle a je to docela i mocná zbraň. Jeden šejdíř zvaný Beck a

přezdívkou Mystério se ho snaží oklamat a je to mistr hologramů. Se svým týmem vědců mají technologie na super hologramy a vždy se Mystério někde objeví jako hrdina a bojuje s hologramickou katastrofou, s nějakým hrozivým elementálem. V tom mu Spiderman přijde na pomoc a jako že mu pomůže i když je to celé jen hologram. Mystério vypadá jako fantastický hrdina. Dokonce i v Praze oba po boku zachraňují svět před hrozným ohnivým elementálem, který je jen hologram. To už ale Spiderman na sobě má černý přiléhavý oblek který mu prý ušila jedna blonďatá domina. Když chtěla, aby si ho oblékl, tak to vypadalo, že ho málem zbičuje, pokud jí neposlechne, ale nakonec utekl, protože ho jeden jeho kamarádíček vyfotil, jak se vedle ní svléká a bál se aby to neukázal jeho milé vyvolené. Spiderman má na sobě černý oblek, který je možná obdobou Anakinova černého obleku a on díky tomu obleku vidí úplné haluze, které mu Mystério posílá. On Mystériovi tak věří, že mu odevzdá hi-tech brýle, protože si myslí, že on sám není hoden takovou zbraň mít. Mystério ale nepoužije tyto brýle proti obyčejným lidem. On je použije k vyhrožování vědcům v jeho týmu aby dělali hologramy tak zločinné a apokaliptické, že si díky nim chce podvodník Mystério podmanit celý svět strachem a iluzí, jaký on je zachránce. Jeden čas tam Spiderman dokonce chodí v tričku s erbem Dvouocasého lva. No Spiderman nakonec Mystéria porazí a Mystério udělá na konci fígl, že oklame lidi v médiích, jaký je Spiderman padouch, že Mystéria, toho věhlasného hrdinu porazil, a nakonec i prozradí přímo totožnost Spidermana. Přímo řekne, kdo je to v jeho osobním životě. Tak že tím mu docela dost zavaří a vlastně si Spiderman zavařil sám, že se celou tu dobu skrýval v kostýmku pod maskou.

Celé to ponaučení je, že padouch může strachem vyhrožovat jen svým služebníkům, ale obyčejné lidi může jen klamat. I když spousta obyčejných lidí stejně slouží zlu a ani o tom neví, tak že je to komplikace. Naštěstí je tu Kristova výkupní oběť a možnost vzetí pod jeho ochranu.

Znamení Lva je znamení, kterému prý vládne planeta Slunce. Když jsem jel na Teambuilding, tak jsem si na sebe první den vzal tmavě modré tričko, ale druhý den ráno jsem si vzal žluté tričko. Jako takový symbol přeměny. V čajovně mě často říkává manželka Martina, že jsem sluníčko, protože nějak si intuitivně do té čajovny toto tričko beru. No ještě naštěstí, že nejsem černé sluníčko. On i ten pošťák na straně 276 vypadá jako sluníčko, ale na pozadí je měsíc.

Tak že teď obklikou zpět ke straně 234, kde jsem zmiňoval Aragorna a tím vlastně zpět ke straně 159, kde jsem zmínil technika a tím zpět ke straně 154, kde jsem zmínil den 16.4.2019, kdy technik měl svůj velký den prezentace svého projektu pro školství. Po prezentaci přišel na pódium a říkal co plánuje a co teď dělám. Řekl jsem mu že budu dělat na eGuvernmentu, ale to už vlastně nějak teď není pravda. Oni i snad nějak ti Jezuité uctívají kromě IHS jakýsi obraz sv. Jiřího, jak přemáhá draka a nebo charakter hraběte Monte Christa, co dostával po určitý čas k narozeninám v kobce jen rány bičem, ale pak ho díky tomu jen tak nic nezranilo. Nevím, co je na tom pravdy.

Je 24.7.2019 8:46. Tak včera to bylo v čajovně fajn. Mimo mě přišlo celkem 6 lidí i když někteří z nich se minuli, ale 2 byly na setkání úplně poprvé a jejich dojem byl dobrý a pro jednoho (Hinduistu) dokonce myslím přímo povznášející.

Příhodné bylo setkání s technikem na pódiu. Příhodné vzhledem k tomu datu 16.4.2019, protože tehdy se mě ptal co budu dělat za novou práci. Včera na toto téma trochu narazil a já mu řekl, že měním režim spolupráce s tou firmou, kde jsem dělal na eGuvernmentu. Bylo od něj milé a moc si toho vážím, že mi nabídl, abych u něj programoval mikrokontrolery. Chtěl mi nabídnout práci. Já se sice chci živit programováním, ale na tom mém JKF systému. Teď jen chci uzavřít psaní, abych se mohl plně pustit do programování. Člověka potěší, když vidí, jak mu chtějí ostatní pomoct.

No ale setkání bylo od 16:00 a já přišel do čajovny už v 15:00, protože jsem nějak cítil, že si musím asi promluvit s Martinem. Šel jsem kolem krámku v přízemí a vidím tam Martina s jeho ženou, jak jsou u pultu a tak jdu dovnitř. Martin mě pozval ven ke stolku na šálek čaje a já přijal. Martin ale neměl ten nadšený výraz v obličeji, jako jindy a bylo to z něj cítit. Vlastně jeho žena tam s někým telefonovala a říkala, že na ní jde nějaká nemoc. To je teď červenec, jsou horka a na Martinovu ženu přichází nějaká nemoc. Martin říkal, že je teď venku u stolu, protože ten obchod pak víc prosperuje. Ptal se mě, jak jde psaní. Já mu říkal, že poslední dobou píši docela dost o něm. Neděje se úplně běžně, že bych vždy, když o někom něco napíšu, tak bych toho člověka o tom osobně nějak informoval. Neberu to jako svojí povinnost, protože je určitá zodpovědnost i na ostatních aby si ty informace předali. Pokud například kolega tričko si vezme tričko s lichem a já cítím, že to vlastně souvisí s mým psaním, tak se ho na to nevyptávám z A) Protože to pravděpodobně už čte a za B) Protože fotbalistovi jsem odkaz na psaní posílal a vnitřně si uvědomuji, že je to právě fotbalista, kdo tričku má předat odkaz na mé psaní a pokud tak neudělá, tak je to jeho problém.

No ale s Martinem jsem výjimečně to mé psaní začal řešit upřímně z očí do očí, protože jsem to vnímal v ten moment jako důležité a urgentní. Řekl jsem mu to vše. Martin mi přirozeně oponoval, ale způsobem, který bych přirovnal k cedění komára a pojídání velblouda. Martin mi říkal, že ta konvička s rozbitým víčkem, kterou koupil byla ve slevě a dal za ní jen cca 2000 Kč, ale ta cena sady 1700 Euro, o které mluvil, tak to byla skutečná cena bez ohledu na slevu. Za tohle se omlouvám a zkreslil jsem tak informaci, kterou považuji za nepodstatnou. Tvrdil, že se snažil tou koupí tu sadu zachránit. Co je ale zásadní je to, že Martin má vzadu za krámkem jakýsi sklad, kde má nahromaděné různé konvičky a všechno možné a platí z toho skladu také nájem. Snaží se to tím skladováním zhodnotit. Argumentuje mi tím „Já tu ale musím platit docela velký měsíční nájem, kde já mám brát jinak peníze na to, abych to vše uplatil? Vždyť já nemám někdy pořádně ani na oblečení.“. No ale kdo tvrdí, že zhodnocování a kumulování majetku je tou správnou cestou k získání si financí. V prvé řadě je potřeba řešit „Proč Martinovi nechodí zákazníci na **pití čaje**.“? O to více absurdní je, když mi řidič číslo 2 poví „Hele.... když jdeme do té čajovny za Martinem, tak je to denodenně, co se tam něco rozbije, buďto někým z obsluhy a nebo přímo Martinem.“. Řidič ale tam chodí jen chvilku a já už pamatuji mnoho případu takového rozbití nádobí. No ano je to

absurdní, čaj se přeci nerozbije. Navíc proč například mě se doma už dávno nic nerozbilo a u Martina to jede jako na běžícím pásu. Tomu se opravdu říká zhodnocení, této praxi?

Sedíme venku u krásného vyřezávaného stolu a Martin říká „Co třeba tenhle stůl, to je také určitá investice a ty do čajovny chodíš kvůli prostředí, které je utvářené těmito věcmi. Udělal jsme chybu, že jsem koupil ten stůl?“. No ale o stolu tu přeci nikdo nemluví, když se deno denně používá a nerozbijí se. Tady je řeč o plánované investici do konviček, které se potom rozbijí. Proč pak takto nevýhodně plánovat jejich nákup?

To ještě přišel ke stolu Hinduista, tedy vzdělaný člověk, kterého jsem den před tím potkal. Ten člověk byl po fyzické stránce téměř stejný, jako minulý den. S tím rozdílem, že některé buňky na jeho těle odumřeli a jiné se narodili stejně jako u každého z nás každá den. No jo, ale on byl chováním úplně jiný. Mě se skutečně jevil chováním úplně jinak, než minulý den. Nebyl vůbec zatrpklý. Zeptal jsem se ho na pohled obětování se ženě pro její očistu/posvěcení. Řekl jsem mu že to vnímám vlastně jako dobrou věc pro někoho se obětovat, abych mu pomohl. Jeho postoj byl najednou správný a řekl správnou věc „Ano to je tvá cesta a nemohu ti jí rozmlouvat, stejně tak jako já mám zase tu svojí cestu“. Ten člověk mě ještě den před tím s armagedonálním dramarickým kritizováním varoval před tím, jak si můžu s ženou ublížit a co jsou ženy zač. Včera se totiž ukázalo, že Hinduista má jakýsi komplex ze špatné zkušennosti s rodinnou, kterou opustil a tento komplex, tento negativní program, který je v něm uložen, nebo snad už jen byl, tak ten způsobuje že působí špatně na ostatní lidi a dochází třeba k tomu, že jak přijde Hinduista do čajovny, tak někteří lidé se zvedají a odcházejí a toho jsem byl jednou svědkem, když přímo dali najevo, jak jim Hinduista vadí a upozorňovali na něj.

Hinduista asi změnil ze dne na den přístup a bylo to ten druhý den z něj nějak energeticky cítit. Vnímal jsem ho mnohem lépe. Dokonce jsem ho pozval, ať přijde také na setkání ten den v čajovně a on pozvání přijal a opravdu přišel. Bylo to super setkání, ale k tomu se ještě dostanu.

Teď ale k Martinovi. Jaký mám dojem z návštěvy čajového obchodu v přízemí? Můj dojem je takový, že tam má nemocnou ženu a nebo minimálně se o ní nějaká nemoc pokouší. Další dojem je takový, že řeší finanční problémy. Martin nemá žádné díte a jeho žena by si třeba i miminko přála. Konec konců má na to věk a je to přirozeně žena. Není trochu divná, ta odpoutanost od rodiny u Martina, když uvážím, že jeho velký vzor Hinduista má komplex vůči rodině? Není to podezřelé? No a co je teď nejzásadnější. Co jsem viděl v církvi Milost na Šumavě? V církvi, kterou Martin, Hinduista docela pohrdají, protože přijímají oběť Kristovo. Když jsem tam přišel, tak jsem se posadil na své oblíbené místo a za mnou byla jedna rodina. Mladý muž, mladá žena a měli v náručí malé miminko. No to je úplně jiný obraz reality, než jsem viděl včera ráno v čajovně v obchodě. Z nich úplně vyzařovalo štěstí. Úplně bylo cítit, jak je jim dobře. Já jsem ale takový dojem z Martina neměl a vlastně se mě pořád pokoušel jen oponovat.

Příběh pokračuje. Jak přišel Hinduista, tak se s Martinem dali do řeči. V určitých věcech poukazovali myslím na mě a to ne ve špatném slova smyslu, ale to rozebírat teď nebudu. Na mě svítilo slunce a tak jsem řekl že se odeberu nahoru na pódium a že Hinduista je také zvaný. Přišel jsem nahoru a David z obsluhy mi přinesl čaj. Já se ho prám, zda kšefty teď fungují. On mi povídal, „Že teď moc ne, že je to podle něj prý tím horkem.“. Když je to tím horkem, tak jak je možné, že já

a se mnou dalších 6 lidí přišlo na pozvání a byl to super večer? Jak je vlastně možné, že toho 19.7.2019 jsem šel na pobočku VOZP a paní mi předložila dotazník, kde po mě žádala vyplnit mé osobní informace, ale nakonec jakoby „Cvak!“ a ušetřila mi čas. Řekla najednou ať to nevyplňuji a jen zaškrtám informace o změnách. To ještě váhala, zda mi nenapařit to zdravotní pojištění už od srpna, ale nakonec „Cvak!“ přehodnotila to a platím až v září :). Kdybych ten dotazník vyplňoval, tak snad ani nestihnu Sama otevírajícího dveře a kdo mi pak otevře, když zvonek údajně nefunguje a já ten den klíč odevzdal? No takovéhle „Cvak!“ by bylo úplně úžasné v přitahování zákazníků pijících horký čaj v době veder a nebo lepší obratnosti prstů pro nerozbíjení konviček.

Přišel nejprve pan architekt a u pódia jsme si povídali jen my dva, protože ostatní přišli později a architekt musel za hodinu odejít. Později přišel technik, který mi nabídl práci programování mikrokontrolerů a dokonce mi ten den na notebooku zadal úkol, abych upravil kód pro mikrokontroler tak, že místo impulzivního spouštění fontánky bude téct nepřetržitě. Přesunuli jsme se na terasu, kde byla fontánka a vedle notebook s programovacím nástrojem. No mikrokontroler jsem v životě neprogramoval, ale kód byl jednoduchý na pochopení, tak jsem udělal pár úprav a hned na poprvé to za fungovalo. Při posezení na terase nám tam zurčelo roztomilé „jezírko“, nejprve na napájení z notebooku a pak jsem tam dal svou powerbanku.

Na terasu přišla i masérka, pak řidič číslo 2, později nový člověk, který byl poprvé na setkání a budu mu říkat otužilec, protože i ve sněhu chodí v pantoflích. Později tam pak přišel i Hinduista, který byl také na setkání poprvé.

Když Martin přišel na terásku, tak říkal, že plánuje postavit fontánku tam vzadu u zdi. To mi připadá jako skvělý nápad jsem si pomyslel. Martin dodal „Tedy jestli mu to já povolím :)“. To je stejná situace jako s tím stolem. Nikde se to neskladuje a dělá to hezké prostředí. Proč by ne? Nemám nic proti nákupu fontánky. Martin se mě opral „Proč si myslím, že není bohulibá činnost, když tuhle prodal nějakou vzácnou konvičku za docela hezké peníze?“. Tak řekněme, že přijde pán, který má opravdu hodně rád konvičky. Tento pán absolutně pohrdá zbožšťování steaků a piva v masných krámech. Tohoto „boha“ on neuznává. Jenomže tento pán má doma jakýsi konvičkový fetish a už mu zbývá jen jediná konvička do sbírky, aby to rozjel ve velkém. Ta konvička je ta, kterou má právě Martin. Pán jí získá a zblázní se. Většinu své energie věnuje do „konvičkování“. Musí 20 políbit „konvičkového boha“ vždy, když projde kolem oltářku doma. Martin se ptá, zda je to bohulibá činnost? No ono nakonec v podstatě ano, ale otázka je, zda podle učení Ježíše tento bůh přináší požehnání? Asi moc ne.

Ona je to svobodná volba každého, kdo si chce co koupit a komu se chce klanět. Nemyslím si, že je dobré na věcech vidět něco víc, než na nich doopravdy je a neposílat jim svou energii. Brát je jen jako dekoraci a pro praktické používání, ale nic víc. Ani to zhodnocování nevidím jako dobré. Z hlediska systému Eden je to zvrhlost. Hinduista přišel a hledal Jardu. Jardovi jsem psal a i telefonoval, zda přijde, ale nereagoval. Divné? Na to, že na posezení byla jen jediná žena a to masérka, tak povídačky o tom, jak Hinduista nemá rád ženy a ony nemají rády jeho se ukázali buďto úplně lživé a nebo to přestalo být asi ten den pravda. Hinduista a masérka si suprově rozuměli. Masérka umí pracovat s autistama a ona na Hinduistovi rozpoznala, že opravdu komplex má. Nějak jsem to vycítil. Týká se to toho jeho vrozeného odporu k rodině, protože s rodinou měl

špatnou zkušenost. Asi měl tendence šířit osvětu, jak je moc špatný rodinný život, ale v tomhle je jeho názor špatný. Nesedla mu rodina a to je celé. Třeba opravdu neměl mít žádnou ženu nikdy, ale tato zkušenost na něm nechala negativní vliv, který působil na ostatní. Osobně si myslím, že není vůbec jisté to, zda ty všechna jeho vidění jsou opravdu pravdivá. Ether je zrádný a plný zlých duchů, kteří dovedou člověka zmást a to o to více, když má v sobě nějaký taková komplex a někoho nemá rád. Masérka je mladší jak já a i já jsem mnohem mladší jak Hinduista a vida nakonec jsme mu třeba i pomohli. Dost možná i díky mému psaní. Nemyslím si, že Hinduistovo vnímání toho, že Kristovo oběť je špatná, že je to pravdivé. Naopak bych řekl, že v tomhle měl zastřený zrak antikristem. Možná má stále a možná ne, ale pro mě pohled na šťastnou rodinu na Šumavě v církvi je přesvědčivější než zdánlivá moudrost o fungování vesmíru, která nemusí být pravdivá.

Když pak Hinduista odešel, tak jsme nějak řešili i ten jeho odpor ke psům. Martin říkal, že to není žádný odpor, přeci on ani ne jí maso. On podle něj nemá odpor ke psům, ale k soužití psa s člověkem. Tak dobře, Martin zase slovíčkaří a vzdoruje. Odpor ke psům tedy Hinduista nemá, ale ke člověku ano. Vždyť to byl sám Martin, kdo mi kdysi interpretoval jeho slovy „Jirko, s tebou by si Hinduista nesedl. Vnímá tě jako psa a pro něj je to ohavnost. S Jardou je to jiné, s tím bych ho seznámil.“. Tak to je fajn, možná mojí matku rok před mým narozením nakazilo klíště a kdo ví co v tom bylo, ale má to vliv i na mou duši? Martin tedy konstatuje, že soužití člověka se psama Hinduistovi vadí a odsuzuje to, ale se mnou by si nesedl podle Martina ani když je to mimo jeho domov někde v čajovně. Toto tedy není odpor podle Martina? Tak že podle Martina je to projev lásky ke mně nakonec? Není to nakonec absolutně absurdní? Já se ale na nikoho nezlobím a odpouštím.

Pak ještě situace s Jardou. Jarda vůbec do čajovny nepřišel a nereagoval na mé volání a zprávu. Martin řekl, že Jarda tam ráno za ním byl. Ahaáááááá, tak že Jarda zase dělal informátora? No ale potom se naplňuje to, co jsem říkal. Jarda mluví o mě s Martinem za mými zády a já se tak nemohu vůbec obhajovat. Podle Martina mi Jarda popisuje nějaké věci kolem mého psaní, ale co když je Jarda při tom popisování zkresluje? Já třeba také v mém psaní mohu něco zkreslit, ale skrývám snad já za něčími zády ty to informace. Beru někomu snad možnost se obhájit a případně mi vyvrátit omyl? Neberu. Jarda ale toto dělá a navíc se mnou nekomunikuje. Dotkl jsem se ho něčím. Žádné sprosté slovo jsem snad nenapsal. Masturbace snad není sprosté slovo, ale normální věc. Možná, že jsem jen dětinsky přeháněl. Možná že se ho dotkla pravda kolem mluvení „O někom bez někoho“?

Nebo kámen úrazu byl snad BDSM příběh o rovnátkách. Vždyť ale v tom příběhu nikde nebylo napsáno, že si dotyčný mladý muž takové jednání nepřeje a nebo že nechce mít rovné krásné zuby. Potom na tom nic špatného není.

Podle mě se včerejšek suprově vydařil. Třeba se do budoucna bude dařit lépe Hinduistovi, Martinovi a manželce Martina.

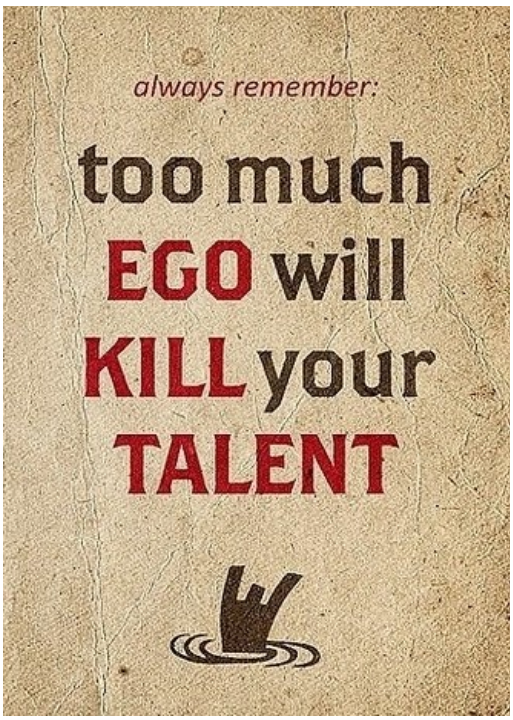

Je 24.7.2019 21:33. Ještě mi stejně vrtá hlavou jedna věc. „Příliš velké ego zabijí tvůj talent.“. Na tomto citátu asi něco pravdy bude. Já nemůžu Martinovi naordinovat, to že si má a nebo nemá koupit tu či tamtu konvičku. Stejně mu nemůžu naordinovat, aby se živil jen prodejem čajů. Ani mu nemůžu vyčítat, že chce zhodnotit své zboží. Já nejsem zastáncem zhodnocování, ale nemůžu nikomu bránit dělat tyto obchody. Všechno výše popsané bude správné, když to Martin bude dělat v té správné míře.

No ale v čem je tedy ten problém? Proč Martin nedělá věci s mírou a proč si řidič číslo 2 při návštěvě čajovny někdy asi myslívá, že je to „podkrovní drtička porcelánu a skla“. Nemůže za to nakonec Martinovo ego? Ego přeci zabijí talent a úspěch.

Jak je vlastně možné, že Martin, tak velký čtenář různého druhu umění a hodnotitel mého díla slovy „Všechno ostatní je mainstream v porovnání s tím Jirkovo dílem.“ Jak je možné, že ten samý Martin je majitelem internetového připojení A a Jarda je majitelem internetového připojení B. Jak je možné, že majitel B je věrným informátorem majitele A co se týče mého díla a majitel A se tedy vlastně distancuje od toho číst mé dílo i když to jako jediné na světě nepovažuje za mainstream a je tak vášnivý čtenář?

Co když vyšší mocnost chce Martinovi skrze to psaní Martinovi něco sdělit, ale Martinovo EGO zarputile odmlouvá „Co jáááááá??!! Od něéééééj??!! Nebudu, Nebudu, Nebudu a BASTA!!“. Co když v tomto egoismu tkví celý problém. Jarda jako dobře věrný informátor pak je nucen mluvit o mě a bez mě a to není v jeho prospěch.

Nekonečná báseň konve a biče od Jiřího Kaliny:

Martin: „A jdu si koupit konvičku.“

Nemesis: „A nebudeš mít konvičku.....prásk....křach!“

Martin: „A jdu si koupit konvičku.“

Nemesis: „A nebudeš mít konvičku.....prásk....křach!“

Jarda: „Šepty šepty šepty šepty....“

Martin: „A jdu si koupit konvičku.“

Nemesis: „A nebudeš mít konvičku.....prásk....křach!“

Řidič číslo 2: „Jdu si zalít čaj.....prásk....křach!“

Nemesis: „Promiň řidiči číslo 2, zákon setrvačnosti je zákon setrvačnosti. Za to víčko se omlouvám.“.

Řidič číslo 2: „No hlavně že to stálo jen dvě kila. To ještě dvě kila Martinovi doplatím za to, že

Jirka zdokonalil víčko.“

Martin: „No teď už nemám ani na pantofle.“

Jarda: „Šepty....“

Jirka: „Martine nechceš si přečíst verš z Bible?“

Jarda: „Šepty šepty šepty šepty....“

Martin: „A jdu si koupit konvičku.“

Nemesis: „A nebudeš mít konvičku.....prásk....křach!“

…

Ministerstvo vnitra České republiky ministruje a já budu muset začít řešit programování a dokumentovat technologii JKF.

Nevím, z jakého důvodu jsem tak náhle ztratil přesvědčení zabývat se problémy na Poště. Napadá mě pár variant:

A) Někdo se tím už začal zabývat. Doufám, že to tak je. Já nemám přesvědčení, že to budu řešit nějak ze zdola přes vedoucí, kteří stejně nic nezmohou.

B) Nikdo se tím bohužel nezabývá, lidé nepředávají informace, protože o tom nevědí? Nevědí, co mají dělat?

C) Nejprve bude potřeba evangelizovat společnost, přivádět lidi ke Kristu, aby lidé věděli co mají dělat a jednali?

Doufám, že z těch tří variant teď probíhá snad ta varianta A. Záhadnou energii jsem chtěl uvolnit 23.7.2019 v 8:19, ale ještě než se tak stalo a než jsem uploadoval dokument, tak do 8:23 to najednou pozvolna ustálo. Někdo mě snad musel sledovat? Nevím. Z pošty najednou nikoho nepotkávám a nikde. Ani mi nikdo nepíše.

Tak že se pustím do sepisování technologické dokumentace, abych nepřišel úplně na mizinu, což možná i stejně přijdu, protože nevím nevím, za jak dlouho mi budou schopni za tu práci zaplatit.

Bohužel tím se vyprávění příběhu o technikovi dne 16.4.2019 oddaluje na jindy. Předevčírem dokonce psal Aragorn a omlouval se, že nemůže přijmout pozvání na 2.8. ve Vatikánu.

Je 25.7.2019 11:43. Den 25 v měsíci je dnem, kdy jsem zvyklý dělat přehled ve financích. Já jsem čekal včera, že se pustím do programování a nebo dokumentování své technologie, ale je to podobné, jako kdybych toho 10.7.2019 čekal, že po napsání článku o Vatikánu budu druhý den moci dělat na testech pro Asseco. Programování mě baví a chtěl bych se jím živit, ale mé „cestičky“ mě vedou k tomu, že mám dělat činnost, která mě moc nebaví, je někdy namáhavá a ještě si jí ani nic nevydělávám. Doposud jsem si psaním nevydělal ani korunu. On ale vlastně ani ten Ježíš se neživil celý život jako tesař. Tím nechci říct, že jsem jako Ježíš či jeho druhý příchod i když s ním sympatizuji, ale prostě ke zvláštní změně povolání může dojít.

Dne 25. v měsíci dělávám počítání financí, protože je to den, kdy mamka potřebovala abych jí zhruba posílal peníze ještě z dob, kdy byl byt psaný na ní.

Tak že doma mám 5000 Kč po tisícovkách a v peněžence mám přesně 555 záhadně tedy v jedna pětistovka, jedna padesátikoruna a jedna pětikoruna. Proč to je zrovna takhle aniž bych si to nějak připravoval? Proč třeba nemám ty dvoukoruny dvě a jednu korunu? Stravenek mám ještě 15 po 90 Kč = 1350 Kč. Na účtu mám nějakých 8320 Kč. Tak že tedy doma teď v hotovosti mám 5555 Kč mimo stravenek. Zrovna mamka mi tvrdila, že tento měsíc má o 6000 Kč méně kvůli nemocenské, tak jí s bráchou budeme muset přidat. Ale na druhou stranu na straně 189 jsem psal o jejím snu, jak si „odložila“ v nějaké ředitelně andulky a ty tam vylítly. Mamce agentura, kde pracuje nabídla úklid v jedné řiditelně Českobudějovické známé firmě, že tam bude uklízet, ale proč zrovna od dvou hodin ráno? To je něco nabízet někomu jít pracovat ve dvě hodiny ráno uklízet do ředitelské kanceláře?

No raději jdu ven udělat něco s tou hotovostí 5555 Kč.

…

Je 25.7.2019 23:43. Tento devátý díl už má 297 stránek. To je jako 3 * 99, tak bych už dál v díle nepokračoval a budu pokračovat desátým. PDF soubor tohoto dílu už má 30 MB a to už je až až.

Pokračování je zde:

http://jkali.cz/data/eden2_ii.pdf